

فتاویٰ
دارالعلوم
دیوبند

فارسی

تألیف

مفتی اعظم العارف بالله حضرت مولانا الشیخ عزیز الرحمن عثمانی دیوبندی رحمہ اللہ

تصحیح ترجمہ و ترتیب جدید

مولانا الحافظ محمد أحمد الحقانی الأفغانی رحمہ اللہ

جلد ششم (۶)

مکتبہ حنفیہ

کاسی روڈ، کوئٹہ . فون: 081-2662510

آگاهی: جمله حقوق برای ناشر محفوظ است.

© All Rights Reserved for publisher.

al-ilmcorp@hotmail.com

چاپ اول

حوت ۱۳۸۸ \ ربیع الأول ۱۴۳۱ \ مارچ ۲۰۱۰

مکتبہ حنفیہ	Mahtabah Hanafiyah
مؤسسه انتشارات	Publishing Organization
العلم کمپیوٹرز	AL - ILM Computers
کمپوزنگ ادارہ	Composing Organization

کاسی روڈ حاجی غیبی چوک، کوئٹہ، شماره تلفون: 0812662510 Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone :

العلم کمپیوٹرز، کوئٹہ، پاکستان، شماره تلفون: 03218016371 AL-ILM Computers, Quetta. Mob:

فہرست فتاوی دار العلوم دیوبند جلد ششم

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۵	باصحاب نصاب شدن زن شوهر	۲۵	مقدمہ جلد ششم
۳۵	بر قرضداری کہ عابد شخصی	۲۲۸	فصل اول زکات
۳۵	تعریف صاحب نصاب	۲۸	حکم زکات چہ وقت نازل شد
۳۵	بر پول مدرسہ کہ نزد مہتمم	۲۸	تحقیق دریک مسالہ
۳۶	زکات قرض پس از بدست آمدن	۲۹	بر مال نا بالغ زکات لازم نیست
۳۷	بر پولی کہ بواسطہ رهن قرض	۲۹	مقدار نصاب چقدر است و زکات
۳۷	زکات زیوراتی کہ درمہر دادہ	۳۰	کسیکہ نداند چہ وقت صاحب
۳۷	زکات پولی کہ درسیالی دادہ	۳۰	زکات درپول دختر
۳۸	اگر پولی بودہ اما پنجصد	۳۰	دادن زکات ہر نوع مال دراوقات
۳۸	دارایی زید درقبضہ والدین	۳۰	بر کتاب هایی کہ بہ اساس مروت
۳۸	و گرفتن زکات توسط حیلہ درست	۳۱	زکات قرض حسن
۳۹	نصاب مفتی بہ زکات	۳۱	کسیکہ فقط پنجصد روپیہ دارد
۳۹	برخانہ کرایہ زکات است یا نہ	۳۱	مہر مانع زکات نیست
۳۹	بر پول مہر کہ نزد شوہر باشد	۳۲	زکات پول امانت را می توان کرد
۳۹	بر قیمت زمین زراعتی زکات	۳۲	زکات بالکت و نوت می شود یا نہ
۴۰	زکات تمام پول دادہ شود	۳۲	زکات ہر سال دادہ میشود
۴۰	زکات نقد مال و خرچ چگونہ	۳۲	آیا زن می تواند بدون اطلاع
۴۱	بر مالک نصاب کہ دین مہر بیشتر	۳۳	بر امین درمال امانت زکات است
۴۱	زکات سال گذشتہ فرض می باشد	۳۳	پولی کہ غرض حفاظت دادہ شدہ
۴۱	خانہ ای کہ بہ کرایہ دادہ شدہ	۳۳	در اعانہ مدرسہ زکات واجب
۴۱	زیات پولی کہ از کرایہ خانہ	۳۴	زکات دادن از مال حرام چہ حکم
۴۲	زیوراتی کہ معمولاً پوشیدہ نشود	۳۴	زکات بر قیمت خانہ است یا ہر
۴۲	درچہ چیزهایی از اشیاء مندرجہ	۳۴	بر زیورات و پول زکات است یا نہ
۴۲	بر قرضدار زکات است یا نہ	۳۴	زکات بہ چہ حسابی و چہ وقت

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۵۱	بر غلہ ای کہ بعد از خرج یکسال	۴۲	زکات بر قیمت خرید است یا بر
۵۲	آیا در زمین و باغ مانند زیورات	۴۳	بر پس انداز یکسالہ زکات
۵۲	بر اراضی زراعتی زکات است یا نہ	۴۳	بہ دارایی طفل ثر و تمتد زکات
۵۲	نصاب زکات بہ حساب پول	۴۳	بر زیورات زن اسپ سواری
۵۲	ازکات صد روپیہ چند است	۴۳	و اگر بہ بیت المال حکومت شرعی
۵۳	زیوراتی کہ بہ عروس دادہ می	۴۴	مقصد از اثاث البیت چیست
۵۳	در صورت ذیل باید چہ مقدار	۴۴	باگر شخصی پول نقد زکات را با
۵۳	در زکات ماہ اعتبار دارد یا	۴۵	زکات پولی کہ برای ضرورت
۵۴	بر مال نابالغ کہ در شرکت باشد	۴۵	اگر وکیل بہ مستحق دیگری
۵۴	بر امانت اطفال نابالغ کہ نزد	۴۵	مقدار قرض بیست ہزار بودہ و
۵۴	آیا در پیداواری کہ برای خوردن	۴۶	اگر شخصی یکسال زکات را ندد
۵۴	ایا بر پولی کہ امید حصول آن	۴۶	اگر برای زنی والد نیش زیور آلات
۵۵	زکات پولی کہ در جریان سالی	۴۶	اگر شخصی زیور آلات را فلکیٹ
۵۵	زیورات خانہ بہ تمام اعضای	۴۷	اگر پس از تکمیل سال با تاخیر دو
۵۶	زکات سامان آلات تجارتی	۴۷	قیمت زمین بہ قدر نصاب است نہ
۵۶	پولی کہ بہ اشتباہ بہ فقیر دادہ	۴۷	زکاتی کہ بر شرکت تجارتی لازم
۵۶	نصاب زکات	۴۸	بر شخصی کہ در وضعیت ذیل
۵۶	حکم زکوۃ منزل	۴۸	قرض را معجزی نمودہ و از بقیہ
۵۷	زکات مطابق نرخ خریداری دادہ	۴۹	مالی را کہ بہ ملکیت پدر خود
۵۷	مقصد از بازار چیست بازار محل	۴۹	آیا بر پولی کہ در ماہ دوازدهم با
۵۷	در عطر زکات است یا نہ	۵۰	اگر دو برادر و دو خواہر صد
۵۷	زکات عطر و روغن بہ حساب	۵۰	بیشتر از مقدار زکات دادن چہ
۵۸	بر قرض زکات است یا نہ	۵۰	شخصی کہ یک ہزار و دو صد
۵۸	حولان حول	۵۰	وکیل نمی تواند در زکات تصرف
۵۹	بر مہر زکات است یا نہ	۵۱	آیا برای زکات ماہ معینی وجود
۵۹	فصل دوم ادای زکات	۵۱	اگر شخصی کہ از مال مالک نفع

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۶۸	رقمی که به اساسی دلالتی دروغ	۵۹	اگر به عوض روپیه هشت آنه ای ویا
۶۸	باسپردن رقم زکات به مهمتم	۵۹	در مورد نوت حکم وجوب وادای
۶۸	اگر قیمت چیزی تعیین گردیده و	۵۹	اگر پولی که برای زکات کشیده
۶۸	زکات منزل کرای	۶۰	زکات قرضی که کم کم حصول
۶۹	زکات فرض بعد از حصول آن	۶۰	دادن تکه باب از خانه در بدل
۶۹	اگر رقم زکات دزدی شود چه	۶۱	بادادن زکات به مهمتم مدرسه
۶۹	زکات پول جائز و ناجائزی که	۶۱	درعاید حرام زکات است یانه
۷۰	به کسی گفته شود که رقم زکات	۶۲	بادادن نوت زکات می شود یانه
۷۰	سند مالی که بدست آید زکات از	۶۲	اگر پول زکات کشیده شده و
۷۱	دادن زکات سال های گذشته	۶۳	بر مال غصب و رشوت زکات
۷۲	رقمی که به نیت زکات گذاشته	۶۳	بر کتب حدیث زکات است یانه
۷۲	آیا درماه های دیگر غیر از	۶۳	مبلغ زکات به شکل راجستر
۷۲	اگر یکی از اعضای خانواده	۶۳	اگر شخصی قرض بیه ای را به
۷۳	با ارسال مبلغ زکات به سیستم	۶۴	با دادن زکات به مدرسه آیا زکات
۷۳	باحیله زکات می شود یانه	۶۴	آیا با دادن بدون خواست زکات
۷۳	اراکین مدرسه چگونه باشند	۶۴	اگر قرضی که امید حصول آن
۷۴	آیا کسیکه وضع ظاهری او خلاف	۶۴	بر قیمت ماشین زکات است یانه
۷۴	در این صورت زکات نمی شود	۶۵	زکوة منزلی که به نیت کرایه
۷۴	شکلی از ادای زکات	۶۵	اگر پسر از طرف پدر زکات را
۷۵	رقم زکات را در صورت شخصی	۶۶	اگر زکات دهنده به فقیر بگوید که
۷۵	خرج کردن پول ازکات بطور قرض	۶۶	اگر زکات را کشیده و به تدریج
۷۵	حیله در زکات	۶۶	اگر زیاد به مصوف رسد آیا می
۷۶	فصل سوم زکات حیوانات	۶۶	اگر زکات قرض را اداء کند آیا
۷۶	آیا بر حیوانی که برای زراعت یا	۶۷	بر آلات زکات است یانه
۷۶	آیا در حیواناتی که در خانه به	۶۷	منزلی که سال شش ماه به کرایه
۷۷	زکات حیواناتی که زیر استعمال	۶۷	کسیکه از حرفه دلالتی پول جمع

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۸۶	در زیوراتی که از سوی پدر خسر	۷۷	زکات بز
۸۶	در زیوراتی که صرف برای	۷۷	زکات حیوانات
۸۶	زکات زیوراتی که در آن نگین	۷۷	فصل چهارم زکات طلا و نقره
۸۷	بدون اجازه شوهر فروختن زیور	۷۷	در نصاب طلا و نقره چرا اینقدر
۸۸	زکات تکه های زربفت	۷۸	ادای زکات به حساب ماهوار
۸۸	اگر شوهر زن خود را مالک	۷۸	در زکات نقره کدام نرخ اعتبار دارد
۸۸	زکات زیورات را از چه وقتی بدهد	۷۸	نزد کسیکه نصاب یکی از طلا و
۸۹	در تبدیلی نوت به روپیه فایده	۷۹	زکات نوت
۹۰	بایکجا نمودن طلا و نقره نصاب	۷۹	در زیورات زکات است یا نه و
۹۰	زکات معاشی که هنگام ادای	۸۰	بر پول نقد زن بیوه زکات است هر
۹۰	قیمت طلا به حساب نرخ بازار	۸۰	زکات دوصد توله نقره
۹۱	رقمی که به تدریج زیاد می شود	۸۰	آیا برای تکمیل شدن نصاب طلا
۹۲	اگر رقمی که قرض گرفته شده	۸۱	نصاب طلا و نقره به حساب وزن
۹۲	در زکات طلا و نقره کدام نرخ	۸۱	زکات زیورات طلا و نقره
۹۲	اگر حصه ای از زکات بخود	۸۲	بر زیوری که همیشه پوشیده نمی
۹۳	زکات نقد و زیورات	۸۲	نزد کسیکه به قدر نصاب پول سیاه
۹۳	در رقمی که با آن منزل مسکونی	۸۳	رقم زکات به شکل بیمه ارسال
۹۴	رقمی به مالک اراضی در رهن	۸۳	زکات رقم کمایی شده
۹۴	صرف بدلیل موجودیت زیور	۸۳	در رقمی که برای حج داده شده
۹۵	ایا در رقمی که به شکل ضمانت	۸۳	و زکات کرایه منازل
۹۵	در زیورات ساخته شده از جواهر	۸۳	زکات زیوراتی که در آنها عث است
۹۵	زکات زیورات طلایی که جوا هر	۸۴	ایا در رقمی که برای حج نگهداری
۹۵	زکات زیوری که یک حصه آن	۸۴	تطبیق دو عبارت
۹۶	اگر قیمت طلا و نقره معلوم	۸۴	در تمام زیورات نقد زکات واجب
۹۶	اگر زیور زن رهن باشد زکات آن	۸۵	مطلب یک عبارت کتاب: بهشتی
۹۶	زکات در رقمی که به اساس فوت	۸۵	زکات طلا از نقره

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۰۴	برقیمت ماشین آرد زکات است یا نہ	۹۷	زکات پولی کہ بہ کار انداختہ
۱۰۵	زکات کتاب بر تمام شد آن است یا	۹۷	در مورد زکات جایداد و منزل
۱۰۵	در رقمی کہ بر ذمہ خریداران	۹۷	زکات جایدادی کہ بر زمین
۱۰۵	نزد تاجری کہ ہم رقم نقد باشد و	۹۷	زکات رقمی کہ بر اوراق دولتی
۱۰۶	زکات مالی کہ قیمت آن پیوستہ	۹۸	زکات رقمی کہ در پستہ خانہ
۱۰۶	ایا در تجارت زکات منافع و	۹۸	زکات بر رقم بانک
۱۰۷	سہام کمپنی تجارتی را خریدہ و	۹۸	زکات رقمی کہ بہ دولت قرض
۱۰۷	تاجری کہ رقم او بہ نوعیت ہای	۹۸	زکات رقمی کہ در داد و ستد بہ
۱۰۸	مالیہ ای کہ حکومت میگیرد	۹۸	زکات زیورات ہر سال دادہ می شود
۱۰۸	برنجی کہ برای تجارت باشد	۹۸	زکات زیورات
۱۰۸	زکات مالی کہ تاجران بہ	۹۹	دو صد درہم شرعی چند روپیہ است
۱۰۸	آیا زکات ہمہ منافی کہ در	۹۹	در پول سیاہ زکات است یا نہ
۱۰۹	دوکانی کہ حساب نشدہ زکات	۹۹	اگر شخصی جایداد خود را بہ
۱۰۹	زکات نقد و مال تجارت	۱۰۰	زیور جقدر ارزش داشتہ باشد زکات
۱۰۹	در سامان تجارتی کدام نرخ	۱۰۰	بر تکت وغیرہ زکات است یا نہ
۱۱۰	برقیمت جایداد زکات نیست و	۱۰۰	دادن زکات از طرف شخص دیگری
۱۱۰	بعد از وضع قرض مالی کہ باقی	۱۰۱	زکات عایدات زراعتی کہ در
۱۱۱	زکات قرض پس از حصول می باشد	۱۰۲	زکات رقم ذخیرہ شدہ
۱۱۱	زکات منافع با اصل مال یکجا	۱۰۲	فصل پنجم زکات سامان تجارتی
۱۱۲	زکات نقد و قرض دوکان چطور	۱۰۲	زکات دوکان پرچون فروشی
۱۱۲	زکات رقم مضاربہ بر ذمہ کیست	۱۰۲	رقمی کہ در خریداری سہام
۱۱۳	منزلی کہ جہت بہ کرایہ دادن	۱۰۳	اگر زکات بہ شکل متفرق دادہ
۱۱۳	زکات مال التجارہ	۱۰۳	بر قرضی کہ با آن تجارت نمودہ
۱۱۳	قرض ہمراہ بانفع	۱۰۳	مالی کہ نزد تاجر موجود می باشد
۱۱۳	تجارتی کہ بہ اساس مضاربہ	۱۰۴	زکات دواخانہ چگونہ اخراج گردد
۱۱۴	زکات مالی کہ بہ فروشنده گان	۱۰۴	زکات تجارت و زکات رقمی کہ باثر

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۲۳	عشر فرض است یا واجب یا	۱۱۴	تاجر زکات نقد و قرض ہر دو را
۱۲۳	عشر در ہر فصل است یا سال یک	۱۱۴	اگر قرض دو سال بعد بدست آید
۱۲۳	مصارف عشر کدام است	۱۱۵	اگر رقم یکماہ بعد از ماہ ادای
۱۲۴	در ترکاری زکات است یا نہ و	۱۱۵	رقمی نہ در میان سال حصول
۱۲۴	در زمین مزارعت عشر بر چہ کسی	۱۱۵	در رقمی کہ در حصول قرض
۱۲۵	در زمین میراثی زمیندار عشر	۱۱۵	بفصل ششم عشر
۱۲۵	در زمین خراجی دہ عشر است یا نہ	۱۱۵	در زمین اجارہ ای عشر است یا نہ
۱۲۵	در زمینی کہ محصول آنرا دولت	۱۱۶	آیا بر زمین اجازہ وزمینی کہ
۱۲۶	در زمین نہری عشر است یا نصف	۱۱۶	عشر در زمین مزارعت
۱۲۶	در زمینی کہ از آب آن اجورہ دادہ	۱۱۶	بر زمیندار عشر است یا نہ
۱۲۶	زمینی کہ بر زراعت ششصد روپیہ	۱۱۷	در باغ عشر است یا نہ
۱۲۷	بر زمینی کہ در آن خسارہ گردد	۱۱۷	مالیہ ای کہ ای کہ حکومت
۱۲۷	آیا در زمینی کہ بہ مزدوری دادہ	۱۱۸	در باغ های ہندوستان عشر نیست
۱۲۷	آیا برای ادای عشر طلب عامل	۱۱۸	استفسار در مورد زمین ہندوستان
۱۲۷	بحث مفصل نبودن عشر در اراضی	۱۱۹	زمینی کہ از آب کوہ باتکلیف
۱۳۰	در زمین ہندوستان عشر واجب	۱۲۰	زمیندار کیست و در مورد عشر
۱۳۱	در افیون عشر واجب است یا نہ	۱۲۰	در زمین ہندوستان احتیاطا عشر
۱۳۱	زکات کاہ	۱۲۱	در صورت قرضدار بودن عشر
۱۳۱	در پیداوار تنباکو عشر است یا نہ	۱۲۱	در غلہ ای کہ از زراعت بدست
۱۳۱	زمین عشری و زمینی کہ از	۱۲۱	و آیا در پیداوار باید یک بر چہل حصہ
۱۳۲	در زمینی کہ شخص خود کشت	۱۲۲	زمین معافی عشری است یا نہ و
۱۳۲	غلہ ای کہ زکات آن دادہ نشود	۱۲۲	در زمینی کہ بہ مزارعت کشت
۱۳۳	زکات در پیداوار زمین کاشتکار	۱۲۳	فرق میان عشر و یک بر چہل چیست
۱۳۳	زکات بر کل پیداوار است یا	۱۲۳	کاشتکاری جائز است یا نہ
۱۳۳	مقصود از جمع نشدن عشر و	۱۲۳	در زراعتی کہ از آن مالیہ دادہ
۱۳۴	عشر بہ دلیل مالیہ دولتی	۱۲۳	از جملہ سہ نوع کدام زمین

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۴۳	از رقم موجوده زکات دهد بامی	۱۳۴	از این سه نوع زمین در کدام یک
۱۴۳	اگر بارقم زکات لباس خریداری	۱۳۵	زمین عشری و خراجی
۱۴۴	به شخصی که رقم زکات برای	۱۳۵	آیا درزمینی که خراج باشد عشر
۱۴۴	دادن زکات به عشو درست است	۱۳۵	در زمین نو آباد عشر است یا نه
۱۴۴	اگر بدون اینکه نام زکات گرفته	۱۳۵	عشر زراعت برصاحب واجب
۱۴۴	رقم زکات را به مسکین ندهد	۱۳۶	آیا درزمین عشری مخارج
۱۴۵	در مدرسه زکات در کجا و چطور	۱۳۶	زمین عشری کدام است و در
۱۴۵	اگر درزندگی پدر چیزی بطور	۱۳۶	در زمینی که بابیل برای کاه
۱۴۵	اگر شخصی از رقم زکات کتاب	۱۳۷	عشری بودن زمین هندوستان
۱۴۵	اگر بارقم زکات کتاب بخرد و	۱۳۸	در زمین اینجا عشر است یا نه
۱۴۶	اگر رقم زکات را دوبانک بگذارد	۱۳۹	عشر در زمینی که باید از آن
۱۴۶	خرج رقم زکات پس حبله در تبلیغ	۱۳۹	تعریف زمین عشری
۱۴۶	اگر در بدل رقمی که در زکات	۱۳۹	زمین خراجی
۱۴۷	اگر شخصی که می گیرد نداند	۱۳۹	حکم زمین های هندوستان
۱۴۷	دادن کتاب به طلبه از رقم زکات	۱۴۰	عشر بر کاشتکار است یا بر
۱۴۷	فروختن غله زکات و از آن برای	۱۴۰	زمینی که از آن مالیه داده می شود
۱۴۷	خرج رقم زکات در پاک کاری نهر	۱۴۱	عشر زمینی که از مالیه معاف است
۱۴۷	تعمیر مدرسه بارقم زکات درست	۱۴۱	چگونگی عشر
۱۴۸	مصارف زکات	۱۴۱	عشر زمینی که از کافر خریده شده
۱۴۸	دادن زکات به شخصی که عاید دارد	۱۴۲	عشر میوه
۱۴۸	دادن رقم زکات بدون گفتن چطور	۱۴۲	عشر کرایه
۱۴۸	ثواب صله رحم حاصل می شود یا نه	۱۴۲	عشر جایدادی که در آن حق
۱۴۸	به علت نگفتن مواخذه است یا نه	۱۴۲	فصل هفتم مصارف زکات
۱۴۹	دادن رقم زکات به کسیکه	۱۴۲	تعریف مسکین
۱۴۹	دادن رقم زکات غرض ایصال	۱۴۳	چون صاحب زکات اجازه دهد به
۱۵۰	دادن زکات به فقرای حرفوی	۱۴۳	آیا می توان رقم زکات را در

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۵۷	گرفتن زکات برای ملا امام چطور	۱۵۰	دادن زکات به ہندوی فقیر چطور
۱۵۷	دادن زکات به سید و صاحب	۱۵۰	تعلیم دختران فقیر از رقم زکات
۱۵۷	اگر رقم زکات به شخص مستحق	۱۵۰	از مال زکات غذا پختن و دادن
۱۵۸	دادن رقم زکات در مشاہدہ حافظ	۱۵۱	از جملہ این اقارب دادن زکات
۱۵۸	رقم زکات را چطور می توان بر	۱۵۱	دادن زکات به بی نماز چطور است
۱۵۸	از جملہ رقم زکات به سیستم بانکی	۱۵۱	آیا به کسیکہ زکات داده می شود
۱۵۸	از جملہ مستحقین ذیل دادن	۱۵۱	دادن زکات به داما و برا درجہ
۱۵۹	چہ کسی بیشتر مستحق صندوقہ است	۱۵۱	آیا با دادن زکات بہ نا بالغ زکات
۱۵۹	غذای نذر بہ چہ کسی داده شود	۱۵۱	در جملہ اقارب بہ کدام یک
۱۵۹	غرض ا یصال ثواب دادن صدقات	۱۵۲	دادن زکات غرض ادای قرض
۱۵۹	زکات بہ طالبانی کہ پابند قوانین	۱۵۲	زکات در مدرسہ و مصرف آن
۱۶۰	صرف زکات و عشر بر مسجد	۱۵۲	خرج رقم زکات در تعمیر درسگاہ
۱۶۰	دادن زکات بہ کدام یک بہتر است	۱۵۳	آیا مسئولین مدرسہ می توانند
۱۶۰	دادن رقم زکات بہ قرض و تجارت	۱۵۳	آیا زکات رامی توان توسط حیلہ
۱۶۱	ہنگام دادن زکات بہ طلبہ	۱۵۳	دادن معاش کارکنان مدرسہ از
۱۶۱	اگر معلوم نباشد کہ طلبہ مستحق	۱۵۳	اگر معلم صاحب نصاب اولاد دار
۱۶۱	تملیک بہ کسیکہ تجارت می کند	۱۵۴	خرج زکات بر طلبہ چطور است
۱۶۲	دادن زکات صدقہ و فطر وغیرہ	۱۵۵	دادن معاش مدرسین و ساختن
۱۶۲	کسیکہ دارای اوصاف ذیل باشد	۱۵۵	بہ دختر یتیمی کہ خادمہ باشد
۱۶۴	آیا می توان رقم زکات را بر	۱۵۵	ایا شخص ثر و تمند می تواند
۱۶۴	دادن زکات بہ زن طفل دار چطور	۱۵۶	اگر شخصی نداند وزکات را بہ
۱۶۴	بہ بیوہ سید می توان زکات داد	۱۵۶	دادن زکات بہ اولاد محتاج
۱۶۵	دادن زکات بہ طالب علمی کہ	۱۵۶	سید مجبور می تواند زکات
۱۶۵	آیا رقم بزکات رامی توان در فروش	۱۵۶	در بدل ہیچ نوع خدمتی گرفتن
۱۶۶	دادن زکات بہ کدہای حرفوی	۱۵۶	خرج مال زکات در تعمیر مسجد
۱۶۶	تقسیم خیرات بہ فقراء	۱۵۷	در احاطہ تکیہ خانہ رقم زکات

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۷۷	رقم زکات را به مستحق ندهد و	۱۶۶	دادن خیرات به فقیری رقم را در
۱۷۸	اگر اجازه بگیرد آیامی تواند	۱۶۶	بهترین مصرف زکات
۱۷۸	جمع کردن رقم صدقه و قیمت	۱۶۶	صرف کردن رقم زکات در مکاتب
۱۷۸	آیامی توان قرضه سید را از	۱۶۶	دادن مستمری به طالبان از رقم زکات
۱۷۸	آیا می توان قرض هندو مفلس را	۱۷۰	بر رقم باقی مانده سیالی با
۱۷۹	خرج رقم زکات برای تبلیغ در	۱۷۰	گرفتن زکات برای عالمی که
۱۷۹	صرف زکات با حیلہ بر اصول و	۱۷۱	دادن زکات به برادران و خواهران
۱۷۹	و آیا زکات را می توان بر تعمیرات	۱۷۱	کسیکه ماهر عاید کافی داشته
۱۸۰	خرج مال زکات بر مجالس تبلیغی	۱۷۱	صرف رقم زکات بر سپاهی
۱۸۰	تقرر مبلغین از رقم زکات درست	۱۷۲	با خرید برنج از رقم زکات و دادن آن
۱۸۰	گرفتن زکات برای مدرس و طالب	۱۷۲	دادن زکات به انجمن یا مدرسه
۱۸۰	دادن زکات غرض ای حج برای	۱۷۲	دادن طعام از مطبخ بدون تملیک
۱۸۱	صرف رقم زکات بر زن پسر چطور	۱۷۳	آیا به شخصی که به بنگ وافیون
۱۸۱	اداء کردن زکات دوسال چه حکم	۱۷۳	کسی که در خانه صاحب نصاب
۱۸۱	دادن زکات و صدقه فطر به خادمه	۱۷۴	به دختر خود زکات دادن چطور
۱۸۲	آیا می توان به نابالغ زکات داد یا نه	۱۷۴	خویشاوند مستحق بی نماز است
۱۸۲	دادن زکات به شخص مستحق	۱۷۴	دادن زکات به بدعتی درست
۱۸۲	اگر بگوید که برای این دختر زیور	۱۷۴	آیا در عصر حاضر می توان به
۱۸۲	دادن رقم بدون هدایت	۱۷۵	آیا می توان به مسجد مدرسه و
۱۸۲	اگر مقداری را بدهد	۱۷۵	به خواهر زاده میتوان زکات داد
۱۸۲	اگر نقد به دختر بدهد چه حکم دارد	۱۷۶	خرج رقم زکات در چاه مسجد
۱۸۳	فدیاء، روزه، رمضان به یک فقیر	۱۷۶	نمی توان به رقم زکات را در چاه
۱۸۳	دادن زکات به مدرسه هندوها یا	۱۷۶	آیا می توان به زن بیوه ای از مال
۱۸۳	دادن رقم فدیاء به اصول و فروع	۱۷۶	زکات چه وقتی برای سادات
۱۸۳	دادن رقم کامل به یک شخص جائز	۱۷۷	جمع آوری رقم زکات و به کار
۱۸۳	دادن زکات به اصول و فروع رصی	۱۷۷	دادن زکات به کسیکه صد روپیه

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۹۳	آیا رقم زکات را می توان در	۱۸۴	آیا وکیل می تواند زکات را بر
۱۹۴	طالب العلم غنی مستحق زکات	۱۸۴	خرج رقم زکات توسط حیلہ
۱۹۴	آیا دادن پوست قربانی فوراً به فقیر	۱۸۵	ایا شخص می تواند قیمت پوست
۱۹۵	آیا می توان به دوست مستحق	۱۸۵	آیا می توان رقم زکات را بر طلبہ
۱۹۵	اگر مخارج از جایدادا پورہ نگردد	۱۸۵	دادن زکات به بنی ہاشم جائز است
۱۹۶	طالب العلمی کہ دو صد روپیہ	۱۸۶	دادن زکات بہ مدرس کہ غیر از
۱۹۶	برای باز گرفتن مساجد از قبضہ	۱۸۶	آیا دادن زکات بہ عالم غنی و
۱۹۷	اگر اقارب محتاج در قریہ	۱۸۶	آہالی ((سمرنا)) و ((تریس))
۱۹۷	اگر عالم صاحب نصاب مال خود	۱۸۷	معاش کارکنان سمرنا و تریس
۱۹۸	صرف رقم فدیہ در کار نیک	۱۸۷	دادن زکات بہ استاد مستحق
۱۹۸	خرج رقم زکات بر جلسہ تبلیغ	۱۸۸	دادن زکات بہ غلام و کنیز خود
۱۹۹	خرج فدیہ در تعمیر مسجد جائز	۱۸۸	طالب العلم مدرسہ
۲۰۰	خیرات در فدیہ حساب خواہد	۱۸۹	کسیکہ فقط یک حیوان دارد آیا
۲۰۰	توسط حیلہ دادن زکات بہ	۱۹۰	دادن زکات بہ دار الایتام چطور
۲۰۰	صرف رقم زکات در شفاخانہ	۱۹۰	اگر بہ مہتممی کہ مستحق زکات
۲۰۱	اعزام شخصی بارقم زکات بہ حج	۱۹۰	بہ پسر جوانی کہ مستحق باشد
۲۰۱	خریدن قرآن شریف از مال زکات	۱۹۰	تفصیل مصارف فدیہ
۲۰۱	ساختن چاہ از مال زکات درست	۱۹۱	فدیہ در دار الایتام
۲۰۱	بہ یک نفر چقدر زکات دادہ شود	۱۹۱	دادن دندیہ بہ مفلس قرضدار
۲۰۲	دادن مستمری بہ مدرس و مؤذن	۱۹۱	خریداری کتب از رقم فدیہ برای
۲۰۳	دادن مستمری بہ مبلغین از	۱۹۲	با صرف رقم زکات توسط حیلہ
۲۰۳	دادن عشر در اجورہ امام درست	۱۹۲	بر کسیکہ صدقہ فطر واجب
۲۰۴	بہ کسیکہ با وجود جایداد گذارہ	۱۹۲	فقیری کہ باثر و تمنن یکجا غذا
۲۰۴	دادن زکات بہ کفار درست نیست	۱۹۲	بہ زن بیوہ ای کہ ۳۰ - ۴۰ مرلہ
۲۰۵	ارسال زکات بہ کشورهای غیر	۱۹۳	آیا می تیران بہ شخصی کہ عاید
۲۰۵	اعزام کسی بہ حج از مال زکات	۱۹۳	خریدن کتاب برای کتابخانہ از

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۲۱۴	دادن زکات بہ شاگرد بالغ محتاج	۲۰۵	تملیک قیمت پوست قربانی
۲۱۴	دادن رقم زکات توس حیلہ	۲۰۵	اگر بدون تملیک خرج کند چہ حکم
۲۱۵	خریدن دیگ و غمرہ از قیمت	۲۰۶	خریدن خانہ بہ مدرسہ از رقم
۲۱۵	ساختن سایان برای مسجد	۲۰۶	دادن زکات بہ اولاد شوہر جائز
۲۱۵	صرف قیمت پوست قربانی در	۲۰۶	کسیکہ چند خانہ داشتہ باشد مصرف
۲۱۵	استعمال پوست قربانی برای	۲۰۷	ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ
۲۱۶	دادن پوست قربانی درمعاش	۲۰۷	آیا زن بہ شوہر و شوہر بہ زن
۲۱۶	گرفتن قیمت پوست قربانی برای	۲۰۸	فقرض مسافر از زکات ادا شود یا نہ
۲۱۶	ازجملہ اقارب ذیل کدام ہا	۲۰۸	خرج زکات بر مدرسہ توسط حیلہ
۲۱۶	با بخشیدن قرض بہ قرضدار	۲۰۸	در فی سبیل اللہ کدام اشخاص
۲۱۷	شوہر بہ زن وزن بہ شوہر زکات	۲۰۸	دادن زکات بہ زن بیوہ مالک نصاب
۲۱۷	دادن قیمت پوست عقیقہ بہ سید	۲۰۹	کسیکہ فقط زمین دارد می تواند
۲۱۷	اطلاع ضرور نیست	۲۰۹	مسافر می تواند زکات بگیرد یا نہ
۲۱۷	صدقہ فطر حق کدام مردم است	۲۰۹	کسیکہ بنام مدرسہ زکات گرفتہ
۲۱۸	صرف قیمت پوست قربانی در	۲۱۰	با دادن زکات بہ بی نماز زکات
۲۱۹	فروش پوست قربانی و دادن	۲۱۰	استعمال زکات در افطار روزہ
۲۱۹	ارسال قیمت پوست قربانی بہ	۲۱۱	زنان زکات زیورات را از کجا
۲۱۹	اعمار مسجد عیدگاہ وغیرہ از	۲۱۱	دادن زکات بہ مکتب اسلامی
۲۲۰	اعانہ دادن بہ ہلا احمر چطور است	۲۱۱	دادن زکات بہ غیر مستحق
۲۲۳	ترک قربانی و دادن قیمت آن بہ	۲۱۱	دادن زکات بہ فقراء ثر و تمند
۲۲۴	بر مدیون عشر است یا نہ	۲۱۲	وکیل می تواند خود زکات بگیرد
۲۲۴	فصل ہشتم صدقہ فطر	۲۱۲	توسط حیلہ تملیک خریداری
۲۲۴	مقدار صدقہ فطر درآرد و برنج	۲۱۳	آیا قیمت پوست عقیقہ رامی
۲۲۵	در زمان پیامبر (ﷺ) صدقہ فطر	۲۱۳	کسیکہ بہ خویشاوند نزدیک خود
۲۲۵	اگر بر ذمہ فقیری فرضی باشد	۲۱۳	آیا بہ اطفالی کہ صاحب نصاب
۲۲۶	مقدار نصف صاع چیست	۲۱۳	دادن زکات بہ برادر جائز است یا نہ

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۲۳۴	دادن صدقہ فطر از سوی پسر	۲۲۶	آیا مقدار صدقہ فطر
۲۳۴	منظور از صاع بغدادی است یا مدنی	۲۲۶	مولانا عبد الحی و وزن صاع
۲۳۴	در صدقہ فطر گندم بہ چه	۲۲۷	دادن صدقہ فطر در رمضان
۲۳۵	مقدار نصف صاع	۲۲۷	در صدقہ فطر دادن قیمت
۲۳۵	در جایی کہ گندم پیدا نمی شود	۲۲۸	در صدقہ فطر قیمت کدام محل
۲۳۶	در جایی کہ فقرا وجود نداشته	۲۲۸	بر مال زمین صدقہ فطر واجب
۲۳۶	شخصی آنقدر کشت دارد کہ	۲۲۸	کسی کہ بہ قیمت دوصد درہم
۲۳۷	تحقیق وضعیت ذیل	۲۲۹	شخصی کہ پس از تقسیم صاحب
۲۳۸	جواب یک مشکل	۲۲۹	نرخ شہر دیگر در صدقہ فطر
۲۳۹	نصاب زکات و وزن مثقال	۲۲۹	در گندم سیوس و آرد فرقی
۲۳۹	حل اختلاف وزن نصف صاع بہ	۲۲۹	وزن مثقال دینار و درہم چقدر
۲۴۰	اگر در قریہ ای گندم پیدا نشود	۲۳۰	اگر صدقہ فطر در عوض قرض
۲۴۰	در صدقہ فطر بہ جای گندم دادن	۲۳۰	مسائل ذیل درست است یا نہ
۲۴۰	دادن صدقہ فطر یک شخص بہ	۲۳۱	پسر جوانی کہ عاید خود را بہ پدر
۲۴۰	بر زمیندار صدقہ فطر واجب	۲۳۱	صدقہ فطر بہ حساب وزن
۲۴۰	آیا در صدقہ فطر برابر قیمت	۲۳۱	اگر بہ حساب کیلویی کہ چهل
۲۴۰	در جایی کہ غلہ رایج باشد دادن	۲۳۱	برنج و غیرہ در صدقہ فطر بہ چه
۲۴۱	صدقہ فطر بر فقرا واجب نیست	۲۳۲	آیا می توان در (پورت بلیر)
۲۴۱	صدقہ فطر زن بر چه کسی واجب	۲۳۲	در جایی کہ غیر از زندانیان کس
۲۴۲	وزن صاع	۲۳۲	آیا زندانیان در شمار مساکین اند
۲۴۲	دادن صدقہ فطر بہ یک شخص	۲۳۲	صدقہ فطر ہر کدام مردم واجب است
۲۴۲	غیر از اشیای منصوصی چیز ہای	۲۳۳	آبامی توان در ہنگال بہ جای
۲۴۳	وجوب فطرہ و قربانی	۲۳۳	صدقہ فطر براہل نصاب واجب
۲۴۳	تحقیق صاع	۲۳۳	اگر خورای تمام سال یا مقداری
۲۴۴	وزن نصف صاع	۲۳۳	گاوی کہ برای شیر باشد در
۲۴۵	مصارف صدقہ فطر	۲۳۴	در صدقہ فطر منظور از حوائج

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۲۵۳	انجمن زکات	۲۴۵	دادن صدقه فطر به امام مسجد
۲۵۳	زکات رقمی قرض	۲۴۵	فصل نهم مسائل متفرقه زکات
۲۵۳	زکات قرضه پس از حصول است	۲۴۵	شخصی صد روپہ داد و ۴۵ سال
۲۵۴	زکات رقم قرض چه وقت اداء گردد	۲۴۶	در صورتیکہ به اداء کردن گمان
۲۵۴	ثواب صدقه به مالکی خانہ می	۲۴۶	شخصی بدون ادای زکات وفات
۲۵۴	زکات رقم تقاعدی و حکم سود	۲۴۶	در مهر و زیورات مرصع زکات
۲۵۴	زکات تقاعدی و حقیقت آن	۲۴۷	در نوت زکات است یا نہ
۲۵۶	بہترین شکل صدقه جاریہ برای	۲۴۷	زکات تقاعد
۲۵۶	روزہ فصل اول	۲۴۷	تقاعد و حکم سود
۲۵۶	نیت روزہ	۲۴۸	بر تقاعد ورقمی کہ در بانک
۲۵۷	مثال کسیکہ در رمضان بدون	۲۴۸	زکات آن بخش معاش کہ بہ
۲۵۷	اگر مسافر یا مریض در رمضان	۲۴۹	زکات را اداء نمودہ اما شرعاً اداء
۲۵۸	بعد از وقت سحری خوردن جائز	۲۴۹	بر زمین اجارہ زکات است یا نہ
۲۵۸	پس از صبح صادق اجازہ خوردن	۲۴۹	ارقام مختلفی کہ بہ نیت زکات
۲۵۸	روزہ گرفتن روز عرفہ چطور است	۲۵۰	بو جوا ہرات زکات نیست
۲۵۸	نیت روزہ نفلی و نذری چه وقت	۲۵۰	چون رقم توسط ہستہ خانہ ارسال
۲۵۹	اگر در روزہ و نذری نیت قضا را	۲۵۰	بر مقروض مهر زکات واجب است
۲۵۹	تنہا روزہ گرفتن روزہ جمعہ	۲۵۰	اگر زکات را بہ فقیر بدهد و بس
۲۵۹	چرا حجاج روز عرفہ را روزہ نمی	۲۵۰	با رقمی کہ بدون نیت بہ فقرا
۲۶۰	فصل دوم رویت ہلال	۲۵۱	برای زکات سال ہای گذشت کہ
۲۶۰	اگر یک مرد وسہ زن بہ رویت	۲۵۲	قرضہ ای کہ بہ حکومت دادہ شدہ
۲۶۰	تعریف عدالت در عصر حاضر	۲۵۲	برای فقیر از مال زکات تعین
۲۶۰	تعریف عدالت در فقہ	۲۵۲	آیا باید ۴۰/۱ حصہ قیمت غلہ در
۲۶۰	بہ اساس اختلاف زمان در تفسیر	۲۵۲	گرفتن جبری عشر و اعانہ برای
۲۶۱	اگر چہار یا دونفر بگویند کہ	۲۵۲	اگر کسی روپہ زکات را خرج کند
۲۶۱	جرح بر بینندگان ہلال چطور است	۲۵۳	زکات رقمی کہ مدفون است

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۲۸۰	قاضی حق جرح را دارد یا نہ	۲۶۲	قبول کردن شہادت فاسق
۲۸۰	تاخیر درست است یا نہ	۲۶۲	مطلب لاعبرۃ لا اختلاف المطالع
۲۸۱	تاخیر نماز عید غرض مراعات	۲۶۳	در مورد رویت ہلال فقط خط
۲۸۱	حکم در مورد کسانی کہ در	۲۶۴	بہ اساس دو خط رویت ہلال
۲۸۱	نمازی کہ در روز دوم خواندہ شد	۲۶۵	خبر تلگراف در مورد رویت ہلال
۲۸۲	بہ اساس خط و خبر تلگراف روزہ	۲۶۶	و فتیکہ بہ تاریخ ۲۹ بہ عیلت ابر
۲۸۲	اگر تاریخ سی رمضان ہلال	۲۶۶	افطار روزہ با آب ہندو درس است
۲۸۳	اگر خط و تلگراف بطور متواتر	۲۶۶	اگر بہ اساس شہادت دوشخص
۲۸۳	آیا در مورد کسی کہ نامہ می	۲۶۷	اشخاص ثقہ ہر را دیدند
۲۸۳	آیا شناسایی نامہ های متواتر	۲۶۷	حکم افطار بر اساس شہادت
۲۸۳	نامہ یا تلگراف مستور کافی	۲۶۸	رویت ہلال
۲۸۳	در صورت کہ خبر متواتر شہرت	۲۶۹	در رویت ہلال شہادت کدام مردم
۲۸۴	اگر پنج نفر مسلمان شہادت	۲۷۰	حکم روزہ بہ اساس شہادت فاسق
۲۸۴	با شہادت یک نفر رویت ہلال	۲۷۰	حکم دیدن ہلال در روز
۲۸۵	شہادت بر رویت ہلال	۲۷۱	اگر بس از تکمیل شدن سی روز
۲۸۵	بدون علت شفاعت دونفر معتبر	۲۷۴	برای ثبوت ہلال عید شہادت
۲۸۵	بہ اساس خبر تلگراف عید درست	۲۷۵	آغاز روزہ بہ حساب ہیئت چطور
۲۸۶	وقتی کہ بہ اساس اخبار متعدد	۲۷۵	نصاب شہادت در ہلال فطر و
۲۸۶	عید کردن بہ اساس خبر تلگراف	۲۷۶	خبر ہلال عید بارمضان توسط
۲۸۷	خبر تلفون اعتبار دارد یا نہ	۲۷۶	بر جنتری و تلگراف اعتراض
۲۸۷	در صورت صاف بودن مطلع	۲۷۷	قبول بہ اعتبار ہیئت درست
۲۸۷	اعلان بہ اساس شہادت بیست	۲۷۸	اگر خبر رویت ہلال توسط خط
۲۸۷	و فتیکہ مطلع صاف باشد	۲۷۸	شہادت مبستور الحال در مورد
۲۸۸	اگر اشخاص متعدد یک قریہ	۲۷۹	شکستن روز بہ اساس خبر
۲۸۸	کسی کہ بر اساس شہادت دونفر	۲۷۹	آیا برای ثبوت رویت ہلال در
۲۸۸	بہ اساس شہادت دونفر و خبر	۲۸۰	شہادت در مورد ہلال و فیصلہ آن

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۰۳	آیا با استعمال کریم روزه نمی شکند	۲۸۹	کسیکه بدیدن هلال شهادت دهد
۳۰۴	مالیدن تیل در سر در حال روزه	۲۸۹	اگر به تاریخ ۲۹ رمضان بعد از
۳۰۴	اگر هنگام سحری برگ را در دهان	۲۹۰	رویت شهری که فاصله بسیار
۳۰۴	آیا در حال روزه کریم دندان مکروه	۲۹۰	اگر یک مهتاب صبح به طرف
۳۰۴	در حال روزه دستمال را تر کردن و	۲۹۰	شهادت غیر معتبر قابل قبول
۳۰۵	آیا گوز زدن در داخل آب برای روزه	۲۹۱	شهادت علی القضاء
۳۰۵	گذاشتن نسوار در دهن خطور است	۲۹۳	به اساس شهادت دو شخص
۳۰۵	سوختن برگ تنباکو و با خاکستر	۲۹۳	اطلاع ثبوت هلال توسط پست
۳۰۶	آیا با ترکیدن کیسه صغرا نقصی	۲۹۴	از سی شعبان سی روز روزه را
۳۰۶	در رمضان هشت ده مرتبه غسل	۲۹۴	تکمیل نمودن سی روز
۳۰۶	یا التقای ختائین روزه می شکنند	۲۹۵	عید کردن به اساس خبر تلگراف
۳۰۶	پوشیدن لباس تر و بار بار غسل	۲۹۵	القطار به اساس نامه درست است
۳۰۷	با واکسین روزه نمی شکند	۲۹۶	اگر بعداً ثابت گردد که به تاریخ
۳۰۷	آیا با انداختن دوا در چشم نقصی	۲۹۶	اختلاف مطالع نزد احتاف
۳۰۷	با شیر دادن روزه یا وضوی زن	۲۹۷	اختلاف مطالع و اعتماد بر خبر
۳۰۷	توسط زرق (پیچکاری) روزه	۲۹۸	فصل سوم در صورت
۳۰۷	اگر ریگ داخل دهان کسی شود و	۲۹۸	اگر به تاریخ ۲۹ شعبان هلال دیده
۳۰۸	با آمدن خون از دندان روزه می	۲۹۹	به اساس ۲۹ و ۳۰ هلال روزه
۳۰۸	اگر زن در فرخ خود دوا خشک	۳۰۰	در ۲۹ شعبان در مورد حلال
۳۰۸	اگر لعاب دهن بر لب بیاید	۳۰۰	روزه گرفتن سی ام شعبان به اساس
۳۰۹	اگر در داخل حوض باد کسی	۳۰۱	اگر در ۲۹ شعبان به علتی هلال
۳۰۹	آیا روزه دارمی تواند دربینی	۳۰۲	اگر یوم الشک اول رمضان ثابت
۳۰۹	با انداختن مرهم یا تیل بر زخم	۳۰۲	روزه یوم الشک چه حکم دارد
۳۰۹	با غوط زدن در آب روزه نمی	۳۰۳	فصل چهارم چیزهاییکه روزه
۳۰۹	روزه زن با شیر دادن نمی شکند	۳۰۳	در حال روزه مساوک کردن
۳۱۰	با سرمه زدن و تیل زدن روز نمی	۳۰۳	استعمال کریم دندان در حال روزه

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۱۸	اگر صرف بائستین نزدیک زوجہ	۳۱۰	حکم بوس و کنار در حال روزہ
۳۱۸	در حضور روزہ دار روشن نمودن	۳۱۰	کسیکہ در حال روزہ خواب است
۳۱۹	کسیکہ مخفیانہ مسلمان گردیدہ	۳۱۰	فصل پنجم مسائل قضاء
۳۱۹	مریض اگر باوجود نیت روزہ را	۳۱۰	اگر کسی در رمضان غسل جنابت
۳۱۹	روزہ گرفتن جمعہ بہ تنہایی چطور	۳۱۱	با داخل رفتن خون بیرہ ہا روزہ
۳۲۰	کسیکہ از شدت تشنگی روزہ را	۳۱۱	بالقو بردن سرخی پان روزہ باقی
۳۲۱	گذاشتن تباکو در دہن چطور است	۳۱۲	اینکہ با کشیدن چلم روزہ می
۳۲۱	اگر قصداً روزہ را بشکند و پس	۳۱۲	با انداختن دوا در بینی روزہ می
		۳۱۲	با دخول شرمگاہ روزہ می شکند
۳۲۲	فصل ششم مسائل قضا و کفارہ	۳۱۳	استمنا با دست مفسد روزہ است
۳۲۲	با شکستن عمدی روزہ قضاو	۳۱۳	اگر شخص بہ علت بوسی و کنار
۳۲۲	اگر کفارہ بہ یادش باشد و تعداد	۳۱۳	با انداختن تیل در گوش چرا
۳۲۲	اگر در جماع انزال نشود آیا باز	۳۱۳	با کشیدن چلم و انداختن نسوار
۳۲۳	کسیکہ از شدت تشنگی آب	۳۱۴	با کشیدن دوا در بینی روزہ می
۳۲۴	آیا در شکستن روزہ قضایی	۳۱۴	اگر روزہ دار سنگریزہ را ببلعد یا
۳۲۴	اگر مسافری در سفر وفات یابد	۳۱۴	با کشیدن چلم در رمضان صرف
۳۲۴	در صورت لواطت قضاء و کفارہ ہر	۳۱۵	اگر کسی زن خود را بیوسد و انزال
۳۲۴	اگر در حالت روزہ کسی نف شخص	۳۱۵	اگر صبح از دہن پان وغیرہ بیرون
۳۲۴	شخصی ہلال را دیدہ و روزہ گرفت	۳۱۵	اگر در صورت ملاعبہ بازن خود
۳۲۵	اگر شخصی بہ دلیل نخوردن	۳۱۵	در ۲۹ ہلال دیدہ نشدہ و بعداً
۳۲۵	کسیکہ در ظہر نیت روزہ را	۳۱۶	اگر شخصی بعد از احتلام در
۳۲۵	اگر کسی در ۳۰ رمضان	۳۱۶	کارمندی بدلیل شدت کار افطار
۳۲۶	اگر کسی در اخیر روز ہلال را	۳۱۶	در افطاری کہ بہ اساس مجبوری
۳۲۷	اگر بہ گمان ضروب افطار کند	۳۱۷	قضای روزہ بر خود شخص است
۳۲۷	و در مباشرت اگر انزال نشود	۳۱۷	مفہوم یک عبارت
۳۲۷	اگر شوہر غیر روزہ دار بازن روزہ	۳۱۸	اگر شخصی روزہ غیر رمضان را

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۳۷	اگر در کفاره روزه طفل شریک	۳۲۸	اگر کسی در اثر مباشرت لاحشه
۳۳۷	اگر دو روزه جداگانه طعام بدهد	۳۲۸	در لواطت اگر حشفه غایب شود
۳۳۷	وکالت مهتم مدرسه	۳۲۸	اگر کسی در صبح صادق شیر بنشید
۳۳۸	شخصی کفاره روزه را اداء می	۳۲۹	اگر کسی در رمضان به علت تب روزه
۳۳۸	در کفاره روزه تداخل درست	۳۲۹	اگر کسی به علت ندانستن حکم
۳۳۸	آیا کفاره روزه را می توان به	۳۲۹	اگر کسی به اساس شدت تشنگی
۳۳۹	شکل از معافی کفاره را بیان دارید	۳۳۰	اگر خطر مرگ وجود داشته و کسی
۳۳۹	شخصی در چند روز روزه کارهای	۳۳۰	در سفر روزه داشته باشد اما به علت
۳۳۹	اگر در میان کفاره روزه عید	۳۳۰	اگر کسی در حالت روزه عمدتاً
۳۴۰	اگر در کفاره به جای روزه فدیہ	۳۳۱	در روز رمضان مباشره باز وجه
۳۴۱	اگر در میان روزه های کفاره عید	۳۳۱	کسیکه صبح بیدار شود و
۳۴۱	اگر توان کفاره صوم را نداشته	۳۳۲	در کفاره روزه چقدر گندم داده
۳۴۲	کسیکه کفاره بر او واجب گشته و	۳۳۲	آیا می توان نلن خشک داد
۳۴۳	فصل هشتم اموری که به اساس	۳۳۲	اگر شخصی در سفر از شدت
۳۴۳	مراعات در مورد شیخ فانی و پیر	۳۳۲	بعد از سحری همراه زن خود
۳۴۳	مدت شیر دادن زن شیرده تکمیل	۳۳۳	بر کسیکه کفاره لازم است اداء
۳۴۳	شخصی به علت مرض ذمه روزه	۳۳۳	اگر به علت حریق روزه خود را
۳۴۴	به علت شدت مرض نتوانست	۳۳۳	اگر کسی بعد از آذان صبح بیخبر
۳۴۴	بدلیل چه معاذیری می توان روزه	۳۳۴	فصل هفتم کفاره روزه
۳۴۴	اگر مسافر در بدل روزه فدیہ دهد	۳۳۴	در کفاره روزه کدام یک بهتر است
۳۴۵	بدلیل درد زایمان افطار نمود چه	۳۳۴	اگر در کفاره یک طالب علم را
۳۴۵	زن شیرده روزه بگیرد یانه	۳۳۵	صرف رقم کفاره روزه در مدرسه
۳۴۵	روزه اش قضا گردید وصحت	۳۳۵	در کفاره یک روز شصت روز
۳۴۶	کسیکه به مرض شدید مبتلا بوده	۳۳۵	کفاره روزه باتوبه معاف نمی گردد
۳۴۶	آیا به اسباب تکلیفی که غرض	۳۳۶	اگر در فدیہ روزه به یک فقیر یک
۳۴۷	پیر هشتاد ساله که توان روزه	۳۳۷	در خبر افطار شرایط نامه قاضی

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۵۸	در رمضان المبارک زن پس از	۳۴۷	سیکھ تندرست بوده و توان روزه
۳۵۸	فدیہ برای شیخ فانی می باشد	۳۴۸	پیری کہ ضعیف است امامی تواند روزه
۳۵۸	اقضا بر مریض ضرور بوده و دادن	۳۴۹	روزہ در حالت جانکندن
۳۵۹	کسیکھ نمی تواند بہ علت اختلاج	۳۴۹	تعریف شیخ فانی
۳۵۹	کسیکھ با روزہ گرفتن مریضی اش	۳۴۹	کسیکھ بدلیل ضعف نمی تواند
۳۵۹	آہا پیر ہشتاد سالہ می تواند فدیہ	۳۴۹	فدیہ روزہ رمضان المبارک
۳۶۰	شخصی در حال سفر روزہ نگرفت	۳۵۰	شخصی در حال روزہ از شدت
۳۶۰	اگر کسی بدون علر روزہ نگیرد و	۳۵۰	روزہ گرفتن در سفر چطور است
۳۶۱	روزہ دار در حالت بیہوشی چہ کند	۳۵۱	اگر سفر یک روزہ باشد خوردن
۳۶۱	آیا دھقان اجازہ دارد کہ در گرمی	۳۵۱	کسیکھ بہ علت روزہ بمیرد و
۳۶۱	کسیکھ بہ ضعف دماغ مبتلا است	۳۵۱	شخص پیر دایم المرض در
۳۶۲	شخص بہ دلیل شدت مرض روزہ	۳۵۲	پیری کہ بہ مرض شکر گرفتار
۳۶۲	فصل نہم مسائل متفرقہ	۳۵۲	کسیکھ بہ مرض نفس تنگی
۳۶۲	شش روز شوال مسلسل روزہ گرفته	۳۵۳	در حالت تردد کہ نماز قصر می
۳۶۲	گرفتن روزہ نفلی چند روز	۳۵۳	در تب شدید اجازہ خوردن روزہ
۳۶۳	برای نا بالغ روزہ گرفتن بہتر است	۳۵۳	کسیکھ شدیداً تشنہ باشد می
۳۶۴	روزہ شش روز شوال از چہ وقت	۳۵۴	آیا مریض می تواند روزہ خود را
۳۶۴	روزہ رجب ثابت است یا نہ	۳۵۴	در مورد شیخ فانی کہ توان دادن
۳۶۴	شطرنج بازی ثواب روزہ را کاهش	۳۵۴	بر مریضی کہ در همان مریضی
۳۶۵	آیا بہ افطار شدن توسط دیگری	۳۵۴	کسیکھ با روزہ گرفتن مریض
۳۶۵	اگر خبر رویت ہلال ساعت دوازده	۳۵۵	اگر زن زچہ یا ضعیف در بدل
۳۶۶	اینکہ بہ اساس شہادت شرعی	۳۵۵	کفارہ روزہ ای کہ بہ دلیل
۳۶۶	افطار روزہ با چہ چیزی بہتر است	۳۵۶	مریضی کہ طبیب برایش بگوید
۳۶۶	افطار باغذای ہندو چطور است	۳۵۷	برای زن شیردہ افطار درست است
۳۶۶	افطار کردن با فطاری ہندو	۳۵۷	کسیکھ نمی تواند از ترس
۳۶۷	اگر شخصی قضای رمضان را در	۳۵۷	شخصی روزہ نداری خود را نگرفت و

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۷۴	در حالت مجبوری کشیدن چلم	۳۶۷	ثواب افطار
۳۷۴	بودن معتکف در قسمتی از	۳۶۷	روژه گرفتن در روز عید حرام است
۳۷۴	معتکف چون از مسجد برون شود	۳۶۷	برای مریض افطار کردن با دوا
۳۷۵	اگر شخصی پس گذاشتن بخشی	۳۶۷	برای قضا کردن اختیار حيله
۳۷۵	به علت عذر اعتکاف نکردن	۳۶۸	بدون سحری روزه درست است یا نه
۳۷۵	اعتکاف عشره اخير رمضان	۳۶۸	یک دو روز روزه گرفتن قبل از
۳۷۵	برای معتکف فصیل مسجد در	۳۶۸	بعد از خوردن سحری جماع با
۳۷۶	اگر کسی در شب بیست و یکم	۳۶۸	تمام سال روزه گرفتن چطور است
۳۷۷	آیا معلم می تواند در حال	۳۶۹	حکم افطار و نماز شام چطور است
۳۷۷	آیا معتکف می تواند به حوض	۳۶۹	روژه داری با چلم افطار نمود
۳۷۷	برون آمدن معتکف برای جان	۳۶۹	آیا در صورتیکه قضای فرض باقی باشد
۳۷۷	آیا اعتکاف می تواند از ده روز	۳۷۰	آیا با گرفتن روزه قضایی در زمستان
۳۷۷	اگر شخص از یک قریه در قریه	۳۷۰	روژه شخص بی نمازی شود یا نه
۳۷۹	در حالت اعتکاف رفتن به	۳۷۰	پس از روزه رمضان کدام روزه
۳۷۹	در حال اعتکاف کار کردن در	۳۷۰	وقت افطار
۳۸۰	کسیکه به علت بیماری اعتکاف	۳۷۰	در شعبان کدام روزه ضروری بوده
۳۸۱	حج فصل اول	۳۷۱	فصل دهم مسائل اعتکاف
۳۸۱	آیا فروش اراضی جهت رفتن به	۳۷۱	آیا با اعتکاف در مسجد قصبه
۳۸۱	اصحاب استطاعت اول کار نیکی	۳۷۱	آیا معتکف می تواند مریض را
۳۸۱	در موجودیت پول حرام حج فرض	۳۷۲	غسل کردن معتکف در غسل
۳۸۲	کسیکه خانه ندارد اما استطاعت	۳۷۲	معتکف در یک جای مشخص
۳۸۲	گرو کردن جایداد و با پول آن حج	۳۷۲	آیا معتکف می تواند در گوشه
۳۸۲	گدایی کردن و با پول آن حج رفتن	۳۷۲	آیا معتکف می تواند بصورت
۳۸۳	شخصی ثروت خود را در عروسی	۳۷۲	آیا معتکف می تواند خارج از
۳۸۳	اگر کسی فقط مخارج رفتن به	۳۷۳	باقطع کردن اعتکاف نفل قضا
۳۸۳	شخصی ثروتمند به حج برود یا	۳۷۳	بدلیل شدت گرمی غسل کردن

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۹۲	با دادن پول به یتیمان و فقرا حج	۳۸۳	شخصی کہ ۳۵۰ روپیہ دارد حج
۳۹۳	با افواہ غلط فرضیت حج ساقط	۳۸۴	شخصی ششصد روپیہ دارد حج
۳۹۳	طفل کوچک بی مادر را گذاشتن	۳۸۴	اگر تنها مخارج رفتن به مکہ را
۳۹۳	رفتن زن بدون محرم به حج چطور	۳۸۴	حج مقدم است یا تعمیر مسجد
۳۹۴	در دوران عدت سفر حج جائز	۳۸۵	پولی کہ شوهر برای زن خود داده
۳۹۴	آیا زن بیوہ می تواند با مرد نا	۳۸۵	حج چہ وقت فرض می شود و آیا
۳۹۵	پنجصد روپیہ گفت اما بہ قبضہ	۳۸۶	اگر زنی باغیر محرم حج را ادا
۳۹۵	ہنگام مرض الموت برای ہیہ چہ	۳۸۶	اگر گسی در حالیکہ مادرش
۳۹۵	رقمی را کہ نواسہ در دیدہ حق	۳۸۶	اگر شخصی را معالجتش بہ گمان
۳۹۵	کسیکہ مالک خانہ باشد آیا حج	۳۸۷	کسیکہ زکات نمی دہد رفتن او
۳۹۵	حج بہ اساس جابداد فرض می	۳۸۷	بہ علت تسلط حکومت ابن سعود
۳۹۵	اگر ہیہ و رقم دیگری یکجا شود	۳۸۷	شخصی ہنگام انجام وظیفہ قبل
۳۹۶	شخصی قبل از موسم حج پول	۳۸۸	در حالیکہ والی حجاز تحت تأثیر
۳۹۶	بدون رضایت والدین رفتن بہ حج	۳۸۸	اگر صاحب استطاعت فوراً حج
۳۹۷	تاخیر در ادای فریضہ حج جائز	۳۸۹	بہ دلیل جنگ بر سر خلافت نباید
۳۹۷	دین مہر مقدم است یا حج	۳۸۹	بہ علت تسلط شریف مکہ در
۳۹۷	اگر زن با شخص نامحرمی بہ	۳۹۰	ایازن می تواند بدون اجازہ
۳۹۸	آیا زن می تواند با پیر خود کہ	۳۹۰	درومان شریف مکہ حج ساقط
۳۹۸	آیا زن می تواند با زنانی کہ ہمراہ	۳۹۰	آیا برای ادای حج وجود خلیفہ
۳۹۹	اگر کسی کہ احرام بستہ بہ	۳۹۰	از خوف بی پردگی حج را ممنوع
۳۹۹	وقتی حج بر ذمہ خود شخص	۳۹۱	کسیکہ از مال پدر حج کردہ آیا
۳۹۹	اگر شخصی قبل از حج یا بعد از	۳۹۱	رفتن بہ حج با پول زکات درست
۴۰۰	اگر عرفہ بہ روز جمعہ تصادف	۳۹۱	کسیکہ پسرش مہارق باشد می
۴۰۱	اگر زن و محرم ہر دو مریض باشند	۳۹۲	در صورتیکہ حج بر کسی فرض
۴۰۱	آیا قرضدار می تواند بدون ادای	۳۹۲	شخصی کہ در حال فقر حج کردہ
۴۰۱	فصل دوم ارکان و واجبات حج	۳۹۲	برای زن حج ہمراہ با نا محرم

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۴۱۱	کسیکه صحتش خوب نباشد آیا	۴۰۱	زنی که درایام حج به حیض مبتلا
۴۱۲	آیا پیر ۶۶ ساله می تواند حج	۴۰۲	چه وقتی حضور در عرفه ضروری
۴۱۲	از ترس تکلیف کسی را نه حج	۴۰۲	وقت خطبه حج
۴۱۳	پیر هفتاد ساله که ضعیف است	۴۰۳	کسیکه قبل از غروب آفتاب از
۴۱۳	زید در ابتدا غفلت نمود و اکنون	۴۰۳	وقت حضور در عرفات چه وقت است
۴۱۳	بدون تقسیم ترکه کسی را به حج	۴۰۵	کسیکه طواف وداع را انجام ندهد
۴۱۴	بخشیدن ثواب حج به کسیکه حج	۴۰۵	کسیکه طواف زیارت را انجام
۴۱۴	اگر ورثه حج بدل کنند چه حکم دارد	۴۰۵	فصل سوم احرام
۴۱۵	کسیکه به حج بدل فرستاده می	۴۰۵	آیا محرم می تواند با را بر یا تار
۴۱۵	رقمی را که مادر گرفته در سهم	۴۰۶	آیا محرم می تواند به علت گرمی
۴۱۶	از سوی پدر توسط شخصی که	۴۰۶	خواندن دعاها حج درحالی که
۴۱۶	در حجی که به اغانه صورت گیرد	۴۰۶	فصل چهارم جنایات
۴۱۷	شخصی به نیت حج حرکت نمود	۴۰۶	اگر محرم بقیه را بکشد چه حکم دارد
۴۱۷	زنی که با حجابی که محرم ندارد	۴۰۷	اگر مردی درحالت مجبورت از
۴۱۸	حج بدل	۴۰۷	ایا محرم می تواند عینک بپوشد یا نه
۴۱۸	انجام حج نفل به شکل بدل چطور	۴۰۷	اگر محرم بوت بپوشد خون بر او
۴۱۹	حج بدل در زندگی	۴۰۸	اگر کسی سنگریزه ها را از منی
۴۱۹	احرام بستن از غیر در حج بدل	۴۰۸	اگر رمی خلاف ترتیب صورت گیرد
۴۱۹	بدون وصیت از مال نابالغ حج	۴۰۸	اگر شخصی در روز سوم رمی
۴۲۰	تجارت بارقم حج بدل درست	۴۰۹	فصل پنجم حج بدل
۴۲۰	کسیکه از جانب والدین خود حج	۴۰۹	حج بدل چرا است
۴۲۱	برهنده حج فرض بود اما بدون	۴۰۹	شخص ۶۲ ساله می تواند حج
۴۲۱	اگر کسیکه حج فرض را اداء	۴۰۹	آیا زن می تواند از سوی مرد حج
۴۲۲	برای حج بدل آیا حرکت از وطن	۴۰۹	شخصی به نیت حج حرکت نمود
۴۲۲	ایا مرد از سوی زن و غیر مقلد	۴۱۰	شخص کور که استطاعت دارد
۴۲۳	آیا در به حج بدل رفتن اولاد بهتر	۴۱۰	بر زید حج فرض بود اما نه حج

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۴۲۷	حج ایشان شدہ است یا نہ	۴۲۳	مستادن کسی کہ قبل حج ننمودہ
۴۲۷	آیا قطع مراودہ با ایشان ضرور است	۴۲۴	کسیکہ بہ حج بدل فرستادہ شد
۴۲۷	اگر گروہی آوازہ خطر راشنیدہ	۴۲۴	رفتن چہ کسی بہ حج بدل مکروہ
۴۲۸	کسیکہ بہ علت مجبوری بہ مدینہ	۴۲۵	پولی کہ غرض حج بدل دادہ شدہ
۴۲۸	فصل ہفتم مسائل متفرقہ	۴۲۵	بدلیل مجبوری می توان حج بدل
۴۲۸	حجی کہ در روز جمعہ واقع شود	۴۲۵	فرستادن کسیکہ حج بر او فرض
۴۲۹	جمع کردن مصارف ہردو طرف	۴۲۶	آیا باید پس از حج بدل بہ مکان
۴۲۹	ہنگامیکہ سرمایہ باعاید نا جائز	۴۲۶	دادن حج خود بہ دیگری درست
۴۲۹	نواب عبادت در حرم مکہ ومدینہ	۴۲۶	فصل ششم زیارت مدینہ منورہ
۴۳۰	اگر حاجی کہ در جدہ وفات کند	۴۲۶	بعد از حج رفتن بہ روضہ پیامبر ﷺ
۴۳۱	وفات در سفر حج قبل از حج	۴۲۷	اگر شخصی بہ علت نا مساعد
		۴۲۷	آیا بر ایشان وعید عاید می شود

بسم الله الرحمن الرحيم

مُقَدِّمَةٌ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين. سپاس خداوند متعال را که جلد ششم فتاوی را تکمیل فرمود دقت زحمت وجستجویی که در ترتیب و تزئین این فتاوی ضرور می باشد از اهل علم پوشیده نیست به همین جهت هروقت جلد جدیدی تکمیل وبه حواشی ومراجع مزین میگردد ودر اختیار عموم مردم قرار میگیرد قلب من حقیر از حمد وشکر وسرور مملوء میشود که وظیفه ای که از جانب دار العلوم به من سپرده به تدریج انجام میگیرد وامت مسلمة از آن مستفید میگردد واقعیت آن است که هر چه انجام میگیرد همه نتیجه توفیق ودستگیری رب العزت است.

باسپاس از خداوند متعال باید بگویم که در این جلد سه مبحث جا داده شده که عبادت اند از مبحث زکات مبحث صوم ومبحث حج که موجب ضخامت این جلد گردیده اما بر خاطر دشوار نخواهد بود هنگام تصحیح ترتیب ونوشتن حواشی حدود ششصد صفحه بسیار ممکن است که از من حقیر اشتباهاتی رخ داده باشد یقیناً که رخ داده است اما تا جایی که به بحث وتحقیق تعلق دارد حتی الوسع از من کوتاهی به وقوع نپیوسته اما پیروزی بدست پروردگار عالیمان است هشت سال قبل یعنی درمارچ ۱۹۶۰ من حقیر در رساله دار العلوم دیوبند مقاله جامع در مورد رویت هلال نوشته ودرآن به اساس قرآن وسنت ثابت کرده بودم که این رحجان اقایانی که دارای تحصیلات عصری می باشند صحیح نیست که درمورد رویت هلال فیصله متخصصین نجوم وعلمای ریاضی پذیرفته شود وخود را تکلیف رویت هلال را ندهند.

در ارتباط خبر رادیو فیصله ای که اکابر جمعیت علمای دیوبند قبلاً کرده وفیصله کنونی مجلس شرعی مساله مذکور را واضح ساخت.

فیصله ای که علماء در ارتباط با رادیو کرده اند خلاصه آن قرار ذیل است:

اعلان رویت هلال از سوی رادیوی خبر بوده وشهادت اصطلاحی نیست اعلان اجمالی رادیو مبنی بر اینکه در فلان شهر هلال دیده شده وفردا عید خواهد بود قابل قبول نیست همچنان پراساس چنین اعلانی روزه گرفتن وافطار کردن نماز درست نمی باشد همچنان خبر رادیو های شهرهای مختلف به اساس رادیو یک شهر دراین موارد قابل قبول نیست.

برای آن اعلان رادیو که به آن اساس روزه گرفته می شود یا افطار میگردد ضرور است که تفصیلی بوده واز سوی علمای بامسئولیت یا لا اقل به استناد مسئولیت ایشان باشد که آنها به طور اصول شهادت شرعی را پذیرفته وبه رویت هلال حکم کرده اند مثلاً ستیشن رادیو مسلمانی اعلان کند که کمیته رویت هلال شهر ما یا جماعت علما یا قاضی شرع پس از ثبوت شرعی به رویت هلال حکم کرد بر اساس چنین اعلان واضحی روزه وافطار روزه درست می باشد.

اگر اعلان کننده رادیو شخص مسلمان ومتدین نبوده بلکه کارمند غیر مسلمان آن اداره باشد از کمیته مسئول رویت هلال یاجماعت علما وباقاضی شرع با تصریح نام اعلان نماید اعلان مذکور قابل قبول بوده وبه اساس آن صوم وافطار صوم جائز است اعلان رادیوی پاکستان ورادیوی دیگر ممالک نزدیک نیز رفتی اعتبار دارد که اطلاع آنها مطابق اصول واحکام مذکوره باشد.

فیصله مجلس تحقیقات شرعی در ارتباط با مطلع چنین است.

درشهرهای دور از هم اختلافات مطالع اعتبار دارد البته در شهرهای نزدیک معتبر نیست ومقصود از شهر های دور (بلاد بعیده) آن است که انقدر از هم دور باشند که در رویت یک روز لوق می باشد مانند مصر وحجاز.

مگر باید واضح بسازیم که در فتاوی اختلاف مطالع در مورد روزه غیر معتبر قرار داده شده واکنون نیز بر همین قول فتوی داده میشود.

در مورد رویت هلال از طیاره قرار ذیل فیصله صورت گرفت.

اگر طیاره آنقدر بلند پرواز کند که موجب تبدیلی مطع میگردد در آن صورت رویت هلال اعتبار ندارد اما اگر آنقدر بلند پرواز نکرده باشد در آنصورت شهادت معتبر خواهد بود.

دراخیر فریضہ خود می دانم کہ بہ حضور سرپرست بخش حکیم الاسلام حضرت مولانا صاحب قاری حافظ محمد طیب دامت برکاتہ واستادان گرامی خویش دامت فیوضہم اظہار شکران وسپاس نمایم زیرا بہ اساس توجہ ودعای ایشان است کہ من حقیر شایستہ این خدمت گرانقدر گردیدہ ام بہ خداوند عز وجل دعا میکنم کہ این خدمت را دربارگاہ خویش قبول نمودہ وآنرا برای مرتب زاد آخرت ووسیله فلاح دارین بسازد.

محمد ظفیر الدین

مرتب فتاویٰ دار العلوم دیوبند

۱۰ جمادی الاولی ۱۳۷۸ هـ ق

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى!

زکات

فصل اول

شروط وصفت زکات

حکم زکات چه وقت نازل شد: سوال: (۱) حکم زکات در قرآن مجید در چند جا آمده و حکم

زکات در کدام سال هجری نازل شده است؟

جواب: در الدر المختار و شامی آمده که حکم زکات همراه با نماز در ۳۲ جا در قرآن مجید آمده اما در مورد اینکه بر علاوه در چند جای دیگر ذکر زکات صورت گرفته چیزی نوشته اند برای دانستن آن به قرآن مجید رجوع کنید.

زکات در سال دوم هجری فرض در الدر المختار آمده (قرنها بالصلوة فی اثین وثمانین موضعاً فی التزیل و فرضت فی السنة الثانية قبل فرض رمضان) شامی گوید: (وصوابه اثین و ثلاثین) (۱).

تحقیق در یک مسأله: سوال: (۲) درغایة الاوطار نوشته شده که مقصود از غی در اینجا آن است که صاحب نصاب یعنی ۵۷ روپیہ داشته باشد خواه این مقدار نقد باشد یا جنس مثلاً باغ زمین و یا منزل دیگری غیر از منزلی که سکونت میکند اینقدر قیمت داشته باشد برای چنین شخصی خوردن چیزی که نذر شده جائز نیست آیا بر چنین شخصی قربانی و صدقه فطر واجب می باشد یا نه و آیا این مسأله صحیح است یا نه؟

جواب: در این مورد نیز اختلاف است و آنچه درغایة الاوطار آمده مذهب امام ابو یوسف می باشد و مذهب امام محمد که فتوی نیز بر آن داده شده چنان است که بدون نقدین با زمین و غیره صاحب نصاب نمی شود (۲).

(۱) ردالمحتار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۲، ط. س ج ۲ ص ۲۵۶. ظفر

(۲) و ذکر فی الفتاویٰ همین که حواشی و دور للعلة لکن علیها لا تکفیه و عا له انه فقیر و یحل له اخذ الصدقة عند محمد و عند ابی یوسف لا یحل له مثل محمد عن له ارضی برزخها او حانوت یستعملها او دار علیها ثلاثة آلاف ولا تکفی لفقته و نفقة عیاله من یحل له اخذ الزکاة =

بر مال نابالغ زکات لازم نیست: سوال: (۳) بر مال نابالغ زکات واجب است یا نه؟

جواب: در الدر مختار آمده (وشرط افتراضها عقل وبلوغ) (۱) ودر ردالمحتار گوید (فلا تجب علی مجنون وصبی لانها عبادة محضه ولبسا مخاطبین بها) ودر هداية آمده: (ولیس علی الصبی والمجنون زکوة خلافاً للشافعی فانه یقول هی غرامة مالیه فتعتبر بسائر المؤمن کنفقة الزوجات ولنا انها عبادة فلا تنادی الا بالاختیار تحقیقاً لمعنی الابتلاء والاختیار لهما لعدم العقل) (۲) از این عبارت واضح گردید که بر نابالغ زکات واجب نیست واز نصوص غیر مکلف بودن ومرتفع القلم بودن طفل ثابت است پیامبر ﷺ فرموده: (رفع القلم عن ثلاثة عن النائم حتى یستقیظ وعن الصبی حتى یبلغ وعن المجنون حتى یفیک) (۳) وعدم وجوب نماز روزه حج وسائر عبادات بر نابالغ نیز دلیل عدم وجوب زکات بر او می باشد وبر علاوه حدیث (حتى لا تأکله الصدقة) نیز بر آن حجت است.

مقدار نصاب جقدر است وزکات هر سال داده میشود یا یک مرتبه: سوال: (۴) زیور باید

چند روپیه قیمت داشته باشد که زکات داده شود وطلا باشد یا نقره وبهی که یکبار زکات را بدهد برای تمام عمر معاف میشود یا نه ونصاب پول انگریزی جقدر است مثلاً کسیکه به قیمت چهل روپیه زیور دارد در آن زکات است یا نه ودر کم وزیاد از آن چطور است؟

جواب: در زیور زکات واجب وده ونصاب نقره دوصد درهم یعنی ۱۱۲ ۵۲ توله سکه رائج ونصاب طلا ۱۱۲ و اگر زیور از هر دونوع باشد قیمت طلا به نقره سنجیده شده وزکات داده شود در زکات دادن ۴/۱ حصه واجب می باشد یعنی به حساب دونیم روپیه درصد روپیه زکات تمام سال میگردد (۴) و دادن زکات هر سال لازم می باشد (۵).

= وإن كانت قیمتها تبلغ ألفاً، وعليه الفتوى. وعدهما لا یحل اھـ (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). فقیر

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ ط. س. ج ۱ ص ۲۵۸. فقیر

(۲) هداية كتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸.

(۳) نصب الراية كتاب الزکوة ج ۲ ص ۳۳۳.

(۴) فاذا كانت مائتين وحال عليها الحول ففيها خمسة دراهم الخ وليس فيما دون عشرين مثقالاً من ذهب صدقة فاذا كانت عشرين مثقالاً علينا نصف مثقال الخ وفي نثر الذهب والفضة عنهما واوليهما الزکوة (هداية باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶، ۱۷۷). فقیر

(۵) ونحب علی الفور عند تمام الحول الخ (عالمگیری کتاب الزکوة ماحدیه ج ۱ ص ۱۷۰). فقیر

کسیکه نداند چه وقت صاحب نصاب شده چه کند: سوال: (۵) پدر شخصی وفات نمود و در جمله دیگر اشیاء مقداری زیور آلات نیز به او رسید اما زیور مذکور به مقداری بود که زکات در آن فرض نیست چند روز بعد او مقدار دیگری زیور خریده و با آن یکجا کرد و مقداری زیور از اطفال او بود که مقدار مجموعی آن ۹۵ توله گردید دقیق معلوم نیست که از دو سال یا چهار سال قبل ۹۵ توله شده است پس آیا او زکات سال های گذشته را هم کند یا فقط از امسال؟

جواب: باید از وقتی که به اساس گمان غالب مقدار زیور به ۹۵ توله رسیده زکات آنرا ادا کنید زکات سال های گذشته را نیز بدهد و به گمان غالب عمل کند و یا از روی قرائن تخمین نماید و احتیاطاً زکات مدت بیشتر را بدهد مثلاً اگر گمان دو نیم سال باشد زکات سه سال را ادا کند زیرا که گر مقدار زیاده باشد بهتر است چون موجب ثواب بیشتر میگردد و در صورت کم شدن خوف عتاب است و زکات تمام زیور موجوده را به حساب دو نیم زوپیه درصد روپیه بدهد (۱).
زکات در پول دختر: سوال: (۶) آیا در پول دختر که دوستی برایش داده باشد زکات است.

یا نه؟

جواب: زکات بر آن واجب است (۲).

دادن زکات هر نوع مال در اوقات علیحده درست است یا نه؟ سوال: (۷) دادن زکات تمام انواع مال در اوقات جداگانه درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات لوازم و اسباب جد آگانه در اوقات مختلف درست است.

بر کتاب ها که به اساس مروت داده میشود زکات است یا نه: سوال: (۸) شخصی گاهی کتاب ها را می فروشد و گاهی به اساس مروت به مردم می دهد بر آنها زکات است یا نه؟
جواب: اگر کتاب های مذکور اصولاً برای تجارت باشد اگر کسی را به اساس مروت وبدون قیمت هم بدهد زکات بر آن لازم است (۳).

(۱) ای سبب الفراضها ملک نصاب حولی الخ نام الخ اوشروط الفراض اداتها حولان الحول وهوی ملکه وتنمية المال کالدراهم والدنانیر (الدور المختار علی هامش والد مختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۶ و ج ۲ ص ۱۳ . ط. س. ح. ۲ ص ۲۵۹). ظفر

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصاباً تاماً وحال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷). ظفر =

زکات قرض حسنه: سوال: (۹) پولی را که کسی به قرض حسنه داده باشد در آن زکات

است یا نه؟

جواب: بعد از حصول زکات آنرا کند و اگر قبل از حصول بدهد نیز درست است (۱).

کسیکه فقط پنجصد روپیه دارد بر او زکات است یا نه: سوال: (۱۰) زید فقط پنجصد روپیه

دارد امانه خانه دارد و نه مقروض است و نه جایداد دیگر دارد بلکه کار میکند و مخارج شبانه

روزی خود رم پوره میکند و می خواهد از پول مذکور برای خود خانه بسازد؟ آیا بر آن پول

زکات واجب است یا نه؟

جواب: زکات بر آن واجب است باید بعد از ختم هر سال زکات بدهد (۲).

مهر مانع زکات نیست: سوال: (۱۱) شخصی مثلاً ده هزار روپیه دارد که زکات ۲۵۰ آن

روپیه می باشد اما مبلغ پنج هزار مهر زنش بر او قرض است بدین جهت ۱۲۵ روپیه زکات داد

آیا اینکار درست بوده یا در آن خللی وجود دارد سوال دوم که دشوار تر است اینکه هنگام ادای

زکات متوجه موضوع نبوده و چند سال زکات ده هزار را داده اکنون پولی را که زیاده داده

چگونه دوباره بدست آورد آیا چند سال زکات ندهد تا پولی را که اضافه داده پوره شود گویا

زکات را پیشکی ادا نموده و به حيله ای ضرورت نیست آیا اینکار درست می باشد؟

جواب: مهر مؤجل طوریکه اکنون رواج عام است مطابق مذهب صحیح مانع زکات نمی باشد

یعنی دین مهر مؤجل از پول موجوده وضع نگردد (۳) بلکه دادن زکات تمام پول موجود ضرور

می باشد پس مثلاً کسی که ده هزار روپیه دارد پنج هزار مهر مؤجل زنش بر او قرض است باید

زکات ده هزار که ۲۵۰ روپیه می شود کند لهذا اگر زکات پوره ده هزار را داده چیزی اضافه

نداده که برای باز پس گرفتن آن حيله کند و یا درآینده زکات ندهد شامی درمورد دین مهر مؤجل

(۳) وفي عرس تجارة قيمة نصاب الخ ربع عشر (الدرا المحتار علی هامش رد المحتار باب زكاة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸)

ظفر الدین

(۱) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لم يزك زكاة ماضی (ایضا كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۶، ظفر

(۲) الزکوة واحدة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک مائتين و حال علیه الحول لفيها خمسة: (ایضا ج ۱ ص ۱۷۶)، ظفر

(۳) فارغ عن دين له مطالب من جهة العباد سواء كان قد كثر كذا و عراج او لنعمد ولو كفاة او مؤجلا و لو صدق زوجته المؤجل (رد المحتار)

والصحيح انه غير مانع (رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۶-۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۰، ط.

بحث نموده و نوشته است که: (والصحيح انه غير مانع) (۱).

زکات پول امانت را می توان کرد: سوال: (۱۲) مقداری پول عمرو نزد زید امانت است و عمرو خود به خارج رفته و به زید نوشته است که از پول امانت من فريضه زکات را کن زید مبلغ مذکور را حساب نموده و از قیمت مبلغ واجب ال مقداری کتب دینی خریده و مقداری هم پول نقد به مصرف زکات داد آیا وکالت مذکور جائز بوده و آیا زکات شده است یا نه؟

جواب: از این طریق زکات درست است و زکات عمرو به دلیل صحت وکالت شده است (۲).

زکات با تکت و نوت می شود یا نه: سوال: (۱۳) اگر در حساب زکات تکت یا نوت داده شود میگرد یا نه؟

جواب: نوت به منزله وثیقه بوده و از دادن نوت آن وقت زکات خواهد شد که معطی له بتواند به عوضی آن زر نقد بگیرد و حاصل آنکه زکات را باید از مال کرد در حالیکه نوت و تکت مال نیست (۳).

زکات هر سال داده میشود: سوال: (۱۴) مالی که یکبار زکات آن در یکسال گردید در حالیکه منفعتی هم نکرده باشد آیا باید در سال دیگر هم زکات آنرا بدهد یا نه؟

جواب: پول یا زیوراتی که یک سال زکات آن داده شد و فتنه یکسال دیگر تکمیل گردید باز زکات آن واجب ال میگردد خواه از پول منفعتی کرده باشد یا نه؟ (۴).

آیا زن تواند بدون اطلاع شوهر زکات زیور و سامان آلات خویش را بدهد یا نه: سوال:

(۱۵) زنی که زیورات جهیز دارد آیا می تواند بدون اطلاع شوهر خود زکات آنرا کند یا نه؟

جواب: زیورات جهیز ملکیت زن است و زکات آن بر ذمه او لازم می باشد و برای ادای زکات

(۱) ودامختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۷ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۱. طغیر

(۲) و شرط صحة ادانها بة مقاربة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكما والدر المختار علی هامش ودامختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. طغیر

(۳) و جاز دفع القيمة فی زکات و عشر خراج و نفذ و لفظة والدر المختار و علی هامش رد المختار باب الزکوة القسم ص ۲۹ ج ۲ خارج از مال قرار دادن نوت و تکت قابل غور است خصوصاً در این زمانه که سکه نقره ای هرگز دستیاب نبوده و لیسام کارو دار حکومت و مردم برونوت صورت میگرد. والله اعلم (طغیر)

(۴) و شرط ای شرط افتراض ادانها حولان الحول و هو فی ملكه و تنمية المال الدراهم و الدنانیر لعبنها للتجارة باصل الحلقة فتلزم الزکوة کیفها امسکیمها والدر المختار علی هامش ودامختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷. طغیر

آن ضرورتی به اجازه از شوهر و یا اطلاع دادن به او نیست. (۱)

برامین در مال امانت زکات است یا نه: سوال: (۱۶) مال متروکه میت تا کنون میان وارثان او تقسیم نگردیده بلکه در تحویل امینی می باشد و ورثه همه بالغ بوده و تا کنون سهم عده ای تعیین و از تعداد دیگری تعیین نشده در این مناقشه یکسال کامل سپری گردید در این صورت در مال مذکور بر امین زکات واجب ال می باشد یا نه؟

جواب: زکات مال بر مالکان لازم شده و بر ذمه امین زکات نیست و اگر آن مال طلا یا نقره باشد بر وارثان به اندازه سهم هریک زکات لازم است و هر وقتی که مال تقسیم گردیده در دسترس ایشان قرار گیرد و به اندازه نصاب باشد زکات زمانه گذشته آن بر ذمه ایشان لازم است در الدرالمختار آمده: (الا الذهب والفضة السائمة لما فی الخانیة لو ورث سائمة لزمه زکوتها بعد حول نواه اولاً) (۲).

بولی که غرض حفاظت داده شده زکات آن از چه وقت است: سوال: (۱۷) زید مبلغ پنجمصد روپیه را به غرض حفاظت به برادر خود عمرو داد و گفت اگر خواستی توسط آن کارو باری کن و نفع و نقص آن مربوط خودت و اگر خواستی آنرا طور امانت نگهدار عمرو پس از چهار سال به اجازه زیدخانه ای به قیمت ششصد روپیه برای او خرید و پنجمصد او را و صد روپیه دیگر از طرفت خود داد بر زید زکات آن چهار سال واجب است یا نه و آیا صرف زکات پنجمصد واجب گردیده یا حکم دیگر است؟

جواب: زکات آن چهار سال به حساب پنجمصد روپیه لازم گردیده است (۳).

در اعانه مدرسه زکات واجب نیست: سوال: (۱۸) وقتی که برای اعانه مدرسه یکسال کامل بگذرد؟ آیا در آن زکات واجب است یا نه؟ جواب در اعانه مدرسه که به اندازه نصاب جمع شده

(۱) جهر ابنه بجهاز وسلمها ذالک لیس له الاسترداد منها ولا لورثة بعده ان سلمها ذالک فی صحته بل تخص به و به یثنی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب التهمیر ج ۲ ص ۵۳ . ط . س . ج ۳ ص ۱۵۵) طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ . ط . س . ج ۲ ص ۲۷۳ . طبر

(۳) ولو کان الدین علی مقر الح فوصل الی ملکه لزم زکوة ماضی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۶) . طبر

ویکسال کامل نیز بر آن گذشته باشد زکات نیست (۱).

زکات دادن از مال حرام چه حکم دارد: سوال: (۱۹) دادن زکات از مال حرام جائز است یا نه؟

جواب مال حرام باید مطابق شرایط کاملاً صدقه گردد و زکات در آن نیست اما در صورتیکه مال حرام با حلال خلط شده باشد به سبب ملکیت زکات در آن لازم می باشد (۲).

زکات بر قیمت خانه است یا بر عاید آن: سوال: (۲۰) زید دارای جائیدادی می باشد که یک لک روپیه قیمت داشته و عاید ماهوار آن چهار صد روپیه می باشد زکات را به حساب قیمت خانه بدهد یا به حساب عاید آن؟

جواب: بر قیمت زمین و جائیداد زکات نیست بلکه اگر آنچه به حساب کرایه و دیگر عاید است جمع گردد و از خرج اضافه شده و یکسال کامل بر آن بگذرد در آن زکات واجب می شود (۳).

بر زیورات و پول زکات است یا نه: سوال: (۲۱) شخصی که بر علاوه جائیداد و عاید بهر ایه زیورات و پول نقد نیز دارد بر آن زکات علیحده لازم است یا نه؟

جواب: بر زیور و پول نقد نیز زکات واجب می باشد.

زکات به چه حسابی و چه وقت داده شود: سوال: (۲۲) زکات به چه نرخ و چه وقت و در چه ماه داده شود؟

جواب: شرع زکات چنان است که یک بر چهل حصه پول زیور و غیره داده شود یعنی در هر صد روپیه دو نیم روپیه (۴).

(۱) و سبب ای سبب احتراضها ملک نصاب حولی (در مختار) قوله ملک نصاب فلا زکوة فی سوانم الوقف والخیل المسئلة لعدم الملک (رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ط س ج ۲ ص ۲۵۹ طغیر)

(۲) و لو حلط السلطان المال المفصّر بمالکة فیه و یورثه لان الحلط استهلاك إذا لم یکن تمیزه عند أبي حنيفة، وقوله أرطق إذا قلنا یحل مال عن غصب، وهذا إذا کان له مال غیر ما استهنکه بالحلط مفصل عنه یوفی دینه، وإلا فلا زکاة، كما لو کان الکمل حیثاً كما فی النهر (در مختار) فی القیة لو کان الحبث مضافاً لا نلزمه الزکاة لان الملک واجب التصدق علیه فلا یفید ایجاب التصدق ببعضه (رد المختار باب زکوة العلم قبل مطلب فی التصدق من المال الحرام ج ۲ ص ۳۳ - ۳۴ ط س ج ۲ ص ۲۹۰ طغیر)

(۳) ولا زکاة علی مکتب واثاث المنزل ودور السکنی ونحوها (در مختار) قوله ونحوها کتاب البدن العیر المحتاج إليها کالحوادث والمقارنات (رد المختار کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۰ ط س ج ۲ ص ۲۶۵ طغیر)

(۴) نصاب الذهب عشرون مثقالاً والفضة مائتان درهم الخ واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولو تبرأً وغلباً مطلقاً وی عرض تحارة =

با صاحب نصاب شدن زن شوهر صاحب نصاب نمی شود: سوال: (۲۳) اگر زن صاحب نصاب باشد آیا به این دلیل شوهرش نیز صاحب نصاب شمرده می شود یا نه و زکات و قربانی بر ذمه کدام یک می باشد؟

جواب: با صاحب نصاب شدن زن شوهر صاحب نصاب نمیگردد و قربانی و غیره بر ذمه شوهر واجب نمیگردد (۱).

بر قرضداری که عاید شخصی دارد زکات است یا نه: سوال: (۲۴) شخصی دو هزار روپیه قرضدار بوده و مقداری سرمایه و عاید نیز دارد که از مقدار قرضش کمتر می باشد آیا بر او از زکات واجب است یا نه؟

جواب: چون قرض از سرمایه و عاید او بیشتر می باشد لذا زکات بر او واجب نیست (۲).
تعریف صاحب نصاب: سوال: (۲۵) چه کسی را صاحب نصاب می گویند و تملیک به چه چیزی گفته می شود؟

جواب: کسی که به اندازه نصاب طلا و نقره داشته باشد صاحب نصاب گفته می شود.
سوال: (۲۶) اگر شخصی ۳۶ توله و ۵ ماشه و ۴ رتی نقره یا ۵ توله و ۲ ماشه و ۴ رتی طلا داشته باشد، صاحب نصاب است یا نه؟

جواب: نصاب نقره ۲۱۱ ۵۲ توله و نصاب طلا ۲۱۱ ۷ توله می باشد پس کسی که ازین مقدار کمتر داشته باشد صاحب نصاب نیست (۳) و معنای تملیک مالک ساختن است.

برپول مدرسه که نزد مهمتم مدرسه نگهداری می شود زکات نیست: سوال: (۲۷) بر پول مدرسه که نزد مهمتم مدرسه نگهداری می شود زکات واجب میگردد یا نه؟
جواب: زکات در آن فرض نیست (۴).

= قيمة نصاب الخ من ذهب او ورق الخ ربع عشر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ . ط . س . ح ۲ ص ۲۹۵ . طبر

(۱) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذ انک نصاباً ملکاً تماماً وحال علیه الحال الخ (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) . طبر

(۲) ومن کان علیه دین یحیط بماله فلا زکوة علیه (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸) . طبر

(۳) لیس لیما دون مائتی درهم صدقة فاذا کانت مائتین وحال علیه الحال ففيها خمسة دراهم الخ لیس فیما دون عشرين مثقالاً من ذهب

صدقة فاذا کانت عشرين ففيها نصف مثقال (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶ - ۱۷۷) . طبر

زکات قرض پس از بدست آمدن داده میشود: سوال: (۲۸) شخصی قرض حسنه داده

زکات آنرا باید بدهد یا نه؟ مقداری از قرض او طوریت که در عوض آن چیزی از زیورات در گرو گذاشته شده و مقدار از قروض او چنان است که هیچ چیزی در عوض نیست در این مورد چه حکمی وجود دارد و اگر نزد شخصی مقداری پول باشد و زکات آنرا می پردازد و همیشه سال به سال مقداری پول دیگر نیز بدست می آورد و آنرا نگهدارد سوال این است که اگر از پول جمع شده سابقه هر سال زکات بدهد سر انجام وقتی فرا خواهد رسید که بواسطه پرداختن مسلسل زکات مقدار آن از نصاب کم گردد، امیدوارم جواب این شبه را لطف فرمائید.

جواب: فرضی که داده شده اگر به تنهایی یا بایکجا نمودن با پول موجود به قدر نصاب باشد زکات بر آن واجب است اما کردن زکات آن پس از حصول قرض لازم می باشد اما اگر قبل از حصول قرض زکات آن داده شود باز هم می گردد و در این مورد فرضی که در بدل آن زیور و غیره گذاشته شده و یا چیزی در عوض گذاشته نشده مساوی می باشد و زکات هر دو پس از بدست آمدن لازم می باشد (۱) و شبیهی که شما نوشته اید جواب آن این است که از پول جمع شده هر سال زکات داده می شود تا از نصاب کم گردد و پس از آن زکات ساقط می شود و تا وقتی که پول به قدر نصاب موجود باشد واجب بودن زکات در آن خلاف عقل نیست زیرا کسیکه مالک نصاب می باشد شرعاً و عرفاً غنی گفت می شود (۲) و اینکه غنی از فقرا خبر گیری کند و از خود چیزی به ایشان بدهد مقتضی عقل و مروت است (۳).

(۴) وسیه ای سبب افتراضها ملک نصاب حولی (در مختار) قوله ملک نصاب فلا زکوة فی سوانم الوقف والعلیل المسبلة لعدم الملک (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۵۹) ظفر

(۱) فتیح زکونها اذا لم نصابا وحال الحال لکن لا یؤتی بل عند فیض اربعین درهماً من الدین المقوی کقرض و بدل مال تجارة (در مختار) اذا تم نصابا، الصبر فی تم يعود للذین المفهوم من الذیون والوارد اذا بلغ نصابا بنفسه او بما عده مما ینتم به النصاب. (ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ ط. س. ج ۲ ص ۳۱۵) ظفر

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصابا تاما وحال علیه الحوال الخ ولا ید من ملک مقدار النصاب لانه لا یزکى قدر السبب به (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) ظفر

(۳) اساس این قانون اسلام چنان نیز معلوم میگردد که مردم پول را جمع نموده و بکار نگذارند بلکه آنرا در کار و بار زمین و غیره به گردش اندازند تا مردم و مملکت از آن فایده گیرند زیرا در این که پول نقد جمع گردد و بکار نینهند سراسر نفس مردم و کشور مباحث در هدایه در ارتباط به زکات و زیورات نوشته شده بقیه در حاشیه بعدی دیده شود بقیه حاشیه صفحه قبلی (ان السبب مال نام و دلیل الساء موجود وهو الاعداد للتجارة خلقة والدلیل هو المعسر (هدایه باب زکوة المال ص ۱۷۷ ج ۱) ماحصل این عبارت آن است که که چون در پول یا طلا =

برپولی کہ بواسطہ رهن قرض گرفته شده اگر یکسال بران بگذرد زکات است یا نه:

سوال: (۲۹) اگر شخصی مبلغ صد روپہ رهن گرفته و تمام سال آنرا به این فکر نگہداشتہ باشد کہ شاید وقتی ضرورت کردن آن پیش آید و مقدار از آنرا در ضروریات خویش خرج کردہ باشد زکات بر آن پول واجب خواہد بود یا نہ؟

جواب: مفہوم این سوال بہ ظاہر آن است کہ شخصی مبلغ صد روپہ قرضہ گرفته و در عرض آن زمین خود و یا چیز دیگری را رهن گذاشتہ و ظاہر است کہ شخصی کہ صد روپہ گرفته صد روپہ قرضدار است یعنی مدیون بودہ و بر مدیون زکات واجب نمی باشد پس اگر نزد او علاوہ از این پول زیور و پول دیگر بقدر نصاب نباشد زکات این پول بر ذمہ او واجب نیست (۱).

زکات زیوراتی کہ در مہر دادہ شد بر ذمہ کیست: سوال: (۳۰) زیوراتی کہ هنگام نکاح از سوی شوہر در مہر زن دادہ می شود زکات بر ذمہ کیست؟

جواب: چون زیوری کہ در مہر زن دادہ شدہ ملکیت او گردیدہ پس زکات آن نیز بر ذمہ خود زن می باشد نہ بر ذمہ شوہر (۲).

زکات پولی کہ در سیالی دادہ میشود: سوال: (۳۱) یک ہزار روپہ زید در سیالی رفت و پس از دہ سال آنرا بدست آورد زکات آن ہست یا نہ؟

جواب: دادن زکات چنین پول پس از بدست آوردن ان لازم می باشد نہ قبل از آن (۳).

= وقرہ صلاحیت نمو و زیاد شدن موجود می باشد اگر شما یا شخص دیگری از آن جلوگیری کند و کاری را کہ باید از آن بگذرد نگیرد گاہ از جلوگیری گندہ و سبب ربح زکات بیشتر شدن آن نمی باشد.

(۱) کل دین لہ مطالب من جهة المدیوع و ب الزکوۃ سواء کان الدین للعقاد کالقرض و تمن المبیع و ضمان المتلفات و ارض الجراحۃ و سواء کان الدین من المفرد او المکمل او الموزون الخ (عالمگیری مصری بولاق کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۷۲) ظہیر

(۲) و شرط اقتراض ادائہا حولان الحول و حرق ملک الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۳ ط. م. ج ۲ ص ۲۶۷) ظہیر

(۳) بحث نخستین در ارتباط با سالی آن است کہ در حکم قرض می باشد یا در حکم ہبہ اگر در حکم قرض باشد پس از بدست آوردن آن زکات سال ہای گذشتہ لازم می باشد و اساس ذریعہ یا قرض قرار دادن سیالی رسم و رواج می باشد چنانچہ در بعضی از اقوام بہ طور قرض دادہ می شود و حساب آن نوشتہ میرشد و سپس هنگام عروسی باز پس گرفتہ می شود اما در بعضی از اقوام چنان می باشد کہ از آن یاد نمی کنند یعنی بطور بخشش دادہ می شود و مثل فیما ارسلہ الشخص الی غیرہ فی الاعراس و محوہا ہل یکون حکمہ حکم القرض فیلزمہ الوفاء بہ ام لا احب ان کان العرف بانہم یبدعونہ علی وجه اللذ یلزم الوفاء ان مثلہا فسمتہ وان قیما فیقیمۃ وان کان العرف خلاف ذلک بان کانوا یبدعونہ علی وجه الہیۃ ولا یفترون فی ذلک الاعطاء البطل فحکمہ حکم الہیۃ فی سائر اسماکۃ ورد المحتار کتاب الہیۃ قبل باب نزع ع -

اگر پول هزار روپیہ ہوئے اما پنجصد آنرا بہ حساب سیالی می دہد زکات آن چیست:

سوال: (۳۲) زید یک ہزار روپیہ دارد اما پنجصد آنرا بہ حساب رواج قومی در سیالی می دہد در اینصورت باید زکات چہ مقدار پولی را بدهد؟

جواب: در اینصورت باید زید زکات یک ہزار روپیہ را بدهد.

دارایی زید در قبضہ والدین و برادرش بود و اکنون در قبضہ خودش آمدہ زکات انرا از

چہ وقت بدهد: سوال: (۳۳) دارایی زید از ہنگام بلوغش تا اکنون کہ ۲۲ سالہ می باشد در

قبضہ والدین و برادرش بود وبہ ہمین علت زید نتوانستہ کہ زکات و قربانی را از جانب خود کند

اکنون زید تمام دارایی خود را در تصرف و قبضہ خود در آورده ومی خواہد کہ زکات و قربانی

ذمہ خود را ادا کند چطور آنرا نماید وزکات آنرا باید از چہ وقت تا چہ وقت کند؟

جواب: از ہنگامی کہ پول در قبضہ اش آمدہ زکات را کند وزکات زمانہ گذشتہ بر او نیست

(۱). فقط

اگر قرض زکات توسط حیلہ درست است یا نہ: سوال: (۳۴) اگر شخصی غنی برای گرفتن

زکات بکدام وجہ حیلہ سازد مثلاً مال خود را ملکیت زوجہ و یا طفل صغیر خود گرداند تا با این

حیلہ صدقہ بگیرد آیا این حیلہ جائز ہوئے و صدقہ گرفتن برای او حلال می باشد و از گردن کسی

کہ صدقہ می دہد ساقط میگردد یا نہ؟

جواب: بہ این حال صدقہ گرفتن برای او حلال خواہد شد اما این حیلہ مکروہ است چنانچہ در

الدر المختار آمدہ: (انہ لا زکوۃ علی الواہب اتفاقاً لعدم الملک وہی من الحیل وفيہا آن یبہہ

= (ص ۷۰۷ ج ۴) از این جوابات واضح گردید کہ چون سیالی در حکم ہبہ می باشد لہذا آنرا در حساب وضع قرار ندادہ بہ ہمین جہت فقہا تصریح کردہ اند (لا زکوۃ علی مکاتب و مدیون للعبد بقدر دینہ فیرکی الزیدان اذا بلغ نصاباً (الدر المختار) ولو کان الدین علی مقر ملی او مفلس فوصل الی ملکہ لرم زکات ما مضی فنجب زکاتہا اذا تم نصاباً و حال الحول لا یورث بل عند قبض اربعین درہماً من الدین القوی کقرض (باب زکوۃ المال ۴۷ و ۴۸ ج ۲)

(۱) وعند قبض ماتین منہ لغیرہا ہی من بدل مال لغیر تجارتہ و هو المتوسط کثمن سائمۃ و عید خدمۃ و ہما معا ہو مشغول بحوائجہ الاصلیۃ کطعام و شراب و املاک و بہتر ما مضی من الحول قبل قبض فی الاصح (در مختار) اما المتوسط ففیہ روایان فی روایۃ الاصل لجب زکوۃ فیہ ولا یلزم اداء حتی یقبض ماتین درہم فیرکبہا ولی روایۃ ابن سماعۃ عن ابی حنفۃ لا زکوۃ فیہ حتی یقبض یحول علیہ الحول لانہ صار مال زکوۃ فان صار مال کالمعادن ابتداء الخ و علی روایۃ ابن سماعۃ یرکبہا عن الماضي والا عن الحال الا بعضی حول جدید بعد القبض (در المختار)

باب زکوۃ المال ج ۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ ، طغیر

لطفه قبل اتمام بیوم (۱) ودر کراهت وعدم کراهت حیلہ اسقاط اختلاف بین صاحبان معروف است چنانچه در شامی آمده: (قال ابو یوسف لا یکره لانه امتناع عن الوجوب لا ابطال حق الغیر وفي المحيط انه الاصح وقال محمد یکره واختاره الشيخ حمید الدین العزیز لان فيه اضرار بالفقراء الى ان قال وقيل الفتوى فی الشفعة على قول ابی یوسف وفي الزکوة على قول محمد وهذا تفصیل حسن (شامی باب زکرة الغنم ص ۲۷ ج ۲).

نصاب مفتی به زکات: سوال: (۳۵) در نصاب زکاتہ اساس آنچه مشہور می باشد اختلاف است زکات مفتی به کدام یک می باشد؟

جواب: حساب آن از وزن سبعة معلوم میگردد زیرا ۲/۵۲۱ توله می شود ودوصد درهم به وزن سبعة همین قدر می باشد (۲).

بر خانه کرایه زکات است یا نه؟ سوال: (۳۶) خانه ای که کرایه آن ماهوار ده روپیه باشد زکات بر قیمت آن لازم است یا بر کرایه آن؟

جواب: بر قیمت آن زکات نبوده و اگر کرایه آن به اندازه نصاب جمع گردد و حول بر آن بگذرد زکات بر آن واجب می شود (۳).

بر پول مهر که نزد شوهر باشد زکات است یا نه؟ سوال: (۳۷) مهر یک یک زن ۲۵۰ روپیه بوده و چون شوهرش پول ندارد تا کنون مهر او را نداده آیا در اینصورت بر ذمه زن زکات مهر واجب است یا نه؟

جواب: قبل از حصول زکات در آن واجب نیست (۴).

بر قیمت زمین زراعتی زکات نیست: سوال: (۳۸) هنده یک قطعه زمین زراعتی دارد که

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب زکوة ج ۲ ص ۵۱ ، ط. س. ص ج ۲ ص ۳۲۴ . ظفر

(۲) نصاب الذهب عشرون مثقالا والقضة مائة درهم كل عشر دراهم وزن سبعة مثاقيل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۵ . ظفر

(۳) ولا زکوة فی ثياب البدن الخ ودوز السكنى ونحوها (ردمختار) ای کتاب البدن: امیر المحتاح الیها وکا الحوائث والقنارات (ردالمحتار کتاب زکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ و ۲۶۵ . ظفر

(۴) وعند قبض مائتين مع حوالان الحول بعده ای بعد القبض من دین ضعیف وهو مال غیر مال کثیر ودية (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ . ظفر

قیمت آن هزار روپہ می باشد زکات بر آن واجب است یا نہ وزکات بر قیمت زمین می باشد یا بر حاصلات؟

جواب: بر قیمت زمین زکات نبوده و اگر زمین عشری باشد بر حاصل آن یعنی بر مقدار غلہ پیدوار آن عشر (۱/۱۰) می باشد اما اگر زمین عشری نباشد چیزی بر آن نیست (۱).

زکات تمام پول داده شود: سوال: (۳۹) نزد شخصی چهار صد و هفت روپہ از مخارج خانہ باقی چمانندہ و بر آن یکسال گذشت شخص مذکور زکات چهار صد روپہ را بدهد یا از چهار صد و هفت روپہ را؟

جواب: زکات چهار صد و هفت روپہ پورہ را بدهد (۱).

زکات نقد مال و خرج چگونه داده شود: سوال: (۴۰) زید با دو صد روپہ بہ تجارت آغاز کرد و چون پس از یکسال حساب نمودہ سرمایہ ذیل نزد او موجود بود صد روپہ نقد حدود یک صد بیست و پنج روپہ جنس بہ قیمت سہ صد روپہ مال او نزد مردم قرض است پس آیا زکات از پولی کہ در اخیر سال نقد موجود می باشد داده شود و بر پولی کہ در جریان سال خرج نمودہ زکات است یا نہ و بر ظروف مستعملی کہ گاہگاہ آنها را بہ فروش می رساند زکات می باشد یا نہ؟

جواب: در اخیر سال بر پولی کہ بہ شکل نقد و یا مال التجارہ موجود باشد زکات واجب است و پولی کہ بر ذمہ دیگران قرض می باشد زکات بر آن واجب بودہ اما ادای آن پس از حصول می باشد و اگر حصول نگردد زکات آن ساقط است و پولی کہ پیش از تکمیل شدن سال بہ مصرف رسیدہ بر آن زکات نمی باشد و ظروف مستعملی کہ بہ غرض تجارت خریدہ شدہ اند بر آن زکات نیست اما اگر بہ فروش رسیدہ و پول آن شامل پول های تجارتی گردیدہ باشد زکات آن

(۱) والروع الثاني شرط المحلۃ وان تكون عشرية فلا عشر في الخارج من ارض الخراج الخ (عالمگیری مصری بولاق زکوة الزروع ج ۱ ص ۱۸۵) طبر

(۲) واللازم في مضروب كل منهما الخ وفي عرض التجارة قيمته مضاب الخ ربع ولی كل خمس بحسابه ففی كل اربعین درهما درهم و فی كل اربعة مثاقیل لفراتین و ما بین الخمس الى الخمس عفر و قالوا ما زاد بحسابه (الدر المحتار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۲ ط س ج ۲ ص ۲۹۷) ضمیر

داندہ میشود (۱).

بر مالک نصاب کہ دین مهر بیشتر از مالش باشد زکات است یا نه: سوال: (۴۱) شخصی

مالک نصاب است اما این مهر بیشتر از مالش بر ذمه او می باشد آیا این دین مانع زکات است یا نه؟

جواب: صحیح آن است کہ دین مهر مانع زکات نبوده و زکات لازم می باشد طوریک در شامی آمده: (والصحيح انه غير مانع) (۲).

زکات سال گذشته فرض می باشد: سوال: (۴۲) دادن زکات-مال ماحصل سال گذشته برصاحب نصاب فرض است یا نه؟

جواب: دادن زکات مال ماحصل سال گذشته برصاحب نصاب فرض می باشد چنانچه در هدایه آمده است: (ومن كان له نصاب فاستفاد في اثناء الحول من جنسه ضمه اليه) هدایه ص ۱۷۵.

خانه ای که به کرایه داده شده زکات آن به چه طریق داده میشود: سوال: (۴۳) خانه ای که به مبلغ ماهوار ده روپیه به کرایه داده شده زکات بر آن است یا نه؟

جواب: خانه ای که کرایه آن به اندازه نصاب باشد زکات بر کرایه آن لازم بوده و بر خود خانه زکات نیست چنانچه در شامی آمده: (ولافي ثياب البدن واثاث المنزل ودور السكنى ونحوها ای كتياب البدن الغير المحتاج اليها وكالحوائث والعقارات) شامی جاپ هندج ۲ ص ۸.

زکات پولی که از کرایه خانه بدست می آید: سوال: (۴۴) پولی که از کرایه خانه بدست می آید، اگر بقدر نصاب باشد زکات بر آن است یا نه؟

جواب: وقتیکه مقدار پول به اندازه دوصد درهم شود چه از کرایه خانه باشد یا از زمین یا از وجه دیگری در ملکیت شخص آید و یکسال بر آن بگذرد زکات در آن واجب می شود چنانچه در صفحه ۱۷۶ هدایه آمده است: (ليس فيما دون مائتي درهم صدقة فاذا كان مائتين وحال عليها

(۱) ومن كان له نصاب فاستفاد في اثناء الحول من جنسه ضمه اليه وزكاه به الخ لان المجانسة هي العلة في الاولاد والارباح لان عندها يتمسر التمييز ليسر اعتبار الحول لكل مستفاد وما شرط الحول الا للتيسير (هدایه باب صدقة السوائف فصل في الخيل ج ۱ ص ۱۷۵) ولو كان الدين على من الخ فوصل الى ملكه لزم زكوة ما مضى (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲) ظهير

(۲) ردالمحتار كتاب زكوة تحت قول المتن اوجلا ج ۲ ص ۷ ط . س . ج ۲ ص ۲۶۱ ظهير

الحول ففيها خمسة دراهم)

زبوراتی کہ معمولاً پوشیده نشود بر آن زکاة است یانه: سوال: (۴۵) زبورات طلائی و نقره ای که یک ماه دوماه گذاشته شود و دوسه ماه پوشیده شود و به قدر نصاب و یا زیاد تر از آن باشد آیا در آن زکات است یانه؟

جواب: زبورات طلائی و نقره ای که به مقدار نصاب باشد زکات در آن واجب است چه آنرا استعمال کند یانه، چنانچه در هدایه در صفحه ۱۷۷ آمده:

(وفي تبر الذهب والفضة وحليهما واوليهما زكوة)

درجه چیزهایی از اشیاء مندرجه ذیل زکات است: سوال: (۴۶) نزد شخصی اشیای ذیل وجود دارد زمین ظروف حیوانات تکه زبور آلات به قیمت یک هزار روپیه غله پول نقد دو هزار روپیه وسامان و لوازم خانه در کدام یک از این اشیاء زکات لازم است؟

جواب: در اشیای مذکور غیر از زبور آلات و پول نقد زکات لازم نیست در زمین مطابق شروط عشر واجب می باشد و در حیوانات اگر سانمه باشند مطابق قاعده زکات واجب است و در اشیای متباقی یعنی ظروف مورد استعمال تکه های پوشیدنی و غله زکات نیست و تفصیل مسأله در کتب فقه موجود است (۱).

بر قرضدار زکات است یانه: سوال: (۴۷) شخصی قرضدار بوده و مقدار قرضش به نسبت پول نقدی که نزدش موجود می باشد بیشتر است آیا تادیه زکات بر او لازم می باشد یانه؟

جواب: بر قرضدار زکات نیست و اگر شخصی قرض داشته باشد پس از حصول زکات بر آن لازم است (۲).

زکات بر قیمت خرید است یا بر نرخ موجود: سوال: (۴۸) زکات به اساس نرخ خرید داده می

(۱) ولا في ثياب البدن المحتاج اليها لدفع الحر والبرد، ولأثاث المنزل ودور السكنى ونحوها وشرطه أي شرط الفراض أدائها حولان الحول وهو في ملكه وتنمية المال كالدراهم والدنانير ليعينها للتجارة بأصل الخلقة فلتزم الزكاة كيفما أسكهما ولو للنفقة أو السرم بقيدتها الإتي أو نية التجارة في الغرض والدر المختار على هامش ودرالمختار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴) وللأزم في مضروب كل سهما أي الذهب والفضة ومعمولا ولو تبرأ ارحيا مطلقا (أيضا باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷ و ۲۶۸). فغير (۲) فلا زكاة على مكاتب الخ ومديون للمبد بقدر دينه فيزكي الزائد ان بلغ نصابا (أيضا كتاب الزكوة ج ۲ ص ۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳) لو كان الدين على مقر الخ فوصل إلى ملكه لزوم زكوة ماضى (أيضا ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). فغير

شود یا به اساس نرخ موجود؟

جواب: قیمت موجود یعنی قیمت وقت تادیه زکات اعتبار دارد.

بر پس انداز یکساله زکات مطابق چه حسابی واجب است: سوال: (۴۹) بر پول نقدی که

در جریان یکسال پس انداز گردیده به چه حسابی زکات واجب می باشد؟

جواب: حساب زکات آن است که دادن (۱۱۴) حصه واجب می باشد (۱).

به دارایی طفل ثروتمند زکات است یا نه: سوال: (۵۰) دادن زکات از مال طفل ثروتمند

جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست (۲).

بر زیورات زن، اسب سواری و گاوهای قله ای زکات است یا نه: سوال: (۵۱) در زیور

آلات زن، اسب سواری و گاوهای قله ای زکات لازم می باشد؟

جواب: بر زیور آلات زن زکات واجب است (۳) اما در اسب سواری و گاوی هایی که به کار

زراعت اشتغال دارند زکات لازم نمی باشد (۴).

اگر به بیت المال حکومت شرعی بهار زکات ارسال نشود بلکه شخص خود آنرا کند چه

حکم دارد: سوال: (۵۲) در منطقه پتنه واریسه ایالت بهار امیر شرعی برای بیت المال مقرر

شده زکاة و عشر را جمع آوری میکند لیکن در اکثر جاها حصول نگردیده و خود مالکان آنرا به

فقرا و مساکین تقسیم می نمایند آیا در این صورت زکات می شود یا نه؟

جواب: در این صورت زکات می شود زیرا خداوند متعال فرموده است: (انما الصدقات للفقراء

والمساكين) (۵) الخ.

(۱) وتعتبر القيمة يوم الوجوب وقالا يوم الاداء اجماعا وهو الاصح ويقوم في البلد الذي المال فيه (المر المختار على هامش ودالمختار باب زکوة الفهم ج ۲ ص ۳۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۶) - ظفیر

(۲) وليس على الصبي والمجنون زکوة الخ لما انها عبادة فلا تلادى الا بالاختیار تحقیقا لمعنی الابتلاء ولا اختیار لهما (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸) - ظفیر

(۳) وفي لیر الذهب والفضة وحلیهما واورایهما الزکوة (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷) - ظفیر

(۴) وليس في دور السکى وثياب البدن والثالث المنزل ودواب الركوب وعبيد الخدمة وسلاح الاستعمال زکوة لانها مشغولة بالحاجة الاصلية ليست بنامية ايضا (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۵) - ظفیر

(۵) اما بهتر آن است که زکات طاهر اموال از طریق امیر شریعت اداء شود و زکات پول نقد را خود نیز می توان اداء نمود. ظفیر

مقصد از اثاث البیت چیست: سوال: (۵۳) در شریعت اطلاق لفظ ثاث البیت بر چه چیزهایی صورت می گیرد آیا ظروف و لباس های پوشیدنی و برداشتنی نیز در جمله اثاث البیت شامل می باشند؟

جواب: لفظ اثاث البیت بر تمام آن اشیای مذکور اطلاق میگردد (۱).

اگر شخصی پول نقد زکات را با پول خود یکجا کند و سپس پول زکات را کم بدهد

چه حکم دارد: سوال: (۵۴) اگر شخصی پول زکات را با پول خود یکجا نماید و سپس آنرا وقتاً فوقتاً به نیت ادای زکات در زکات و غیر آن خرج کند زکات صاحب زکات چه وقت میشود وقتی که به وکیل سپرده یا وقتی که به مصرف رسیده است و اینکه وکیل آنرا با پول خود خلط فرموده و در غیر مصرف زکات مثلاً بر سادات یا غنی مجهول خرج کرده است تا به درجه ها بیش از پول زکات پول او خرج شده پس زکات شده است یا نه؟

جواب: در نقود عدم تعین مطلقاً وجود ندارد بلکه در امانت و صدقات و غیر نقود معین می باشد طوری که در اشباه و نظائر است (لا یتعین فی المعاوضات و یتعین فی الامانات و الهبة و الصدقة) (۲) و چنین عبارتی در شامی نیز آمده است پس پول زکات را بدون اجازه با مال خود یکجا کردن جائز نیست و زکات شخص زکات دهنده وقتی می شود که به مصرف زکات برسد و اگر وکیل از پول خود زکات موکل را علیحده کرده به نیت زکات از طرف او بدهد زکات در همان وقت می شود اما اگر وکیل برای فقرا و غیره داده است از طرف خودش حیثیت هبه و صدقه را دارد در الدرالمختار آمده: (ولو خلط زکوة موکلیه ضمن وکان متبرعاً قال فی الشامی قوله ضمن وکان متبرعاً لانه ملکه بالخلط و صار مؤدیا مال نفسه قال فی التتار خانیة الا اذا وجد الاذن و اجاز المالکان ای اجاز قبل الدفع الی الفقیر لمالی البحر لوادی زکوة غیره لغیر امره فبلغه فاجاز لم یجز لانها وجدت نفاذاً علی المتصدق لانها ملکه ولم یصر نائباً عن غیره فنفلت علیه لکن قد یقال

(۱) ولاتبات البین المحتاح الیهما لدفع الحر و البر و الثاث المنزل (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴) فلیس فی دور السکنی الخ و کذا طعام اهله و ما یحتمل به من الاواني اذالم یکن من الذهب و النفضة الخ و لالت السحرفین (عالمگیری کنزوی کتاب زکوة ج ۱ ص ۱۷۰، ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۲). ظفر

(۲) الاشبه و النظائر . ظفر

تجزی عن الامر مطلقاً لبقاء الاذن بالدفع قال فی البحر ولو تصدق عنه بامره جاز ثم قال فی التتار خانية او وجدت دلالة الاذن بالخلط كما جرت العادة بالاذن من ارباب الحنطة بخلط ثمن الغلات (۱).

زکات ہولی کہ برای ضرورت خاصی نگہداری شدہ است: سوال: (۵۵) اگر شخصی بسیاری از احتیاجات خود را معلق گذاشته و برای ضرورت خاصی مقدار ہولی را جمع نماید آیا زکات بر آن است یا نہ؟

جواب: بعد از گذشت یکسال زکات بر آن واجب است (۲).

اگر وکیل بہ مستحق نیگیری زکات را بدهد چہ حکم دارد: سوال: (۵۶) اگر زید شخصی بنام عمرو را وکیل زکات خود تعیین کند کہ انرا بہ مستحق خاصی مثلاً خالد بدهد اما وکیل بہ جای او زکات را بہ بکر کہ او نیز مستحق می باشد بدهد زکات زید می شود یا نہ؟

جواب: در شامی آمده: (وهذا حيث لم يامره بالدفع الى معين اذا لوخالف فقيه قولان حکاھما فی القینة) (۳) نتیجہ آنکہ در این مسالہ دو قول است یک قول آنکہ زکات می شود و دوم آنکہ نشدہ و وکیل ضامن می باشد پس احتیاط در آن است کہ بہ شخص دیگری ندهد و بہ همان شخص بدهد کہ مؤکل تعیین نمودہ باشد (۴).

مقدار قرض بیست ہزار بودہ و پول ذخیرہ نداشتہ باشد زکات واجب است یا نہ: سوال:

(۵۷) زید بیست ہزار روپیہ قرض گرفتہ و در شرکت نساجی بمبی شریک شدہ در حالیکہ بہ علت تادیبہ قرض هیچ پول ذخیرہ نداشتہ باشد زکات بر او واجب است یا نہ؟

جواب: در اینصورت کہ بہ قدر مال موجود قرضدار می باشد و ذخیرہ دیگر ندارد زکات (۵) بر

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ ظہیر

(۲) شرط الفراض اذانتھا حولان الحول وهو فی مملکة وتنمية المال کالدراهم والديناتیر بھما للتجارة باصل الحلقۃ فنلزم الزکوۃ کھما اسکھا ولو للنفقۃ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ص ۱۳ ج ۲)

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۵ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ ظہیر

(۴) وهذا الوکیل انما یستغنی بالتصرف من المؤکل وقد امره بالدفع الى فلان یمکن الدفع الى غیرہ کما لو اوصی لزید بکذا لیس للوصی الدفع الى غیرہ (ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۵ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ ظہیر)

(۵) فلا زکوۃ علی مکتب الخ و مدینو للبعد بقدر دینہ فیکزی الرائد ان ینق نصا والدر المختار علی هامش رد المحتار باب الزکوۃ ج ۲ =

واجب نست:

اگر شخصی یکسال زکات را ندهد سال دیگر چه کند: سوال: (۵۸) اگر شخص صاحب نصاب یکسال غفلت ورزیده و زکات را نپردازد در سال بعدی به چه حسابی زکات را اداء کند؟
جواب: در سال بعدی باید زکات همان سال و سال گذشته آنرا بپردازد و حساب چنان است که هر قدر پول و مالی که در ختم سال گذشته بوده زکات آنرا بدهد و امسال هر قدر روپیه و غیره موجود باشد زکات آنرا ببرد ازد (۱).

اگر برای زنی والدینش زیور آلات خریده باشند زکات آن برخود زن است یا بر شوهرش: سوال: (۵۹) به زوجه زید والدینش زیور آلات داده اند زکات آن بر زید است یا بر زنش زید آنقدر در آمد ندارد که زکات بدهد و وقتیکه زید عاید داشته باشد نمی داند که زیور مذکور چه قدر است آیا مطابق تخمین می تواند زکات بدهد یا نه و اگر به اساس حساب کردن زکات چند ساله مقدار پول زکات زیاد شود با دادن آن بطور متفرق زکات می گردد یا نه؟
جواب: زکات بر ذمه زن زید است او باید آنرا کند و هنگامیکه زید صاحب ثروت شود می تواند از طرف زن خود زکات آنرا بدهد و زیور آلات باید اندازه گردیده و مطابق آن زکات داده شود و دادن زکات چند سال بطور متفرق و کم کم جایز است. (۲)

اگر شخصی زیور آلات را ملکیت مادر خود بسازد، زکات آن بر چه کسی است: سوال: (۶۰) شخصی زیور آلات را به مادر خود داده و او را اختیار کلی داد زکات آن بر مادر واجب است یا بر پسرش؟

جواب: چون زیورات را ملکیت والده خویش ساخته زکات آن بر والده اش واجب می باشد (۳) و اگر پسر بخواهد می تواند از طرف او زکات بدهد.

= ص ۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳. ظفر

(۱) و افتراضها عمری ای علی التراخی و صحه البالغی و غیره و قبل لوری ای واجب علی الفور و علی الفتوی فیالم بتأخیرها بلاعذر و تردد شهادته (ایضا ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) و افتراضها عمری ای علی التراخی (در مختار) قال فی البدائع و علی عامة المشائخ ففی ای وقت ادی یکون مودبا للواجب (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۳) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصابا ملکا تاما احوال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷، =

اگر پسی از تکمیل سال با تاخیر دو سه ماه زکات را بدهد چه حکم دارد: سوال: (۶۱) در رمضان گذشته دادن زکات زیورات واجب ال بود اما پول عاید دوسه ماه بعد می رسد آیا این وقفه درست است یا نه؟

جواب: این وقفه درست است (۱).

قیمت زمین به قدر نصاب است نه از حاصلات کدام یک معتبر است: سوال: (۶۲) اگر قیمت اراضی شخصی بیشتر از نصاب اضحیه و صدقه فطر باشد اما قیمت پیداوار سالانه به حد نصاب نمی رسد در اینصورت کدام جهت معتمد و معتبر است جهت قیمت یا پیداوار؟

جواب: در این مورد میان امام ابو یوسف و امام محمد اختلاف است و امام محمد فرموده که این چنین نصاب مانع اخذ زکات نیست و صدقه فطر و اضحیه بر او واجب نمی باشد و امام ابو یوسف نصاب مذکور را مانع اخذ زکات دانسته و صدقه فطر و اضحیه را بر او واجب می گوید و استادان کرام قول امام ابو یوسف را احوط دانسته و پسندیده اند و قول امام محمد اوسع است و فقهاء بر آن فتوی داده اند (انه تجب علی کل مسلم ذی نصاب فاضل عن حاجة الاصلية کدینه و حوائج عیاله وان لم یتیم کما مرو به ای بهذا النصاب تحرم الصدقة و تجب الاضحية و ذکر فی الفتاوی له حوانیت و دور الغلة لکن غلتها لا تکفیه و لعیاله انه فقیر و یحل له اخذ صدقة عند محمد و عند ابی یوسف لایحل) (۲).

زکاتی که بوشرکت تجارتی لازم می شود اما اگر یکی از شرکا آنرا ندهد چه حکم

دارد: سوال: (۶۳) تقریباً هفت سال نمی شود که زید و بکر تجارت را در یک دوکان شریکی آغاز کرده اند هنگام شرکت میان زید و بکر معاهده شده بود که هر یک زکات را از سهم خود به صورت جداگانه بپردازد و بر این معاهده چهار سال عمل صورت گرفت در یک سال حدود هزار روپیه به نام زکات صرف گردید و به اساس معاهده سهم زید در آن مبلغ دوصد پنجاه روپیه

= ط. س. ج ۲ ص ظفر

(۱) و افراضها عمری ای علی التراخی (فرمختار) قال فی البدائع و علیه عامة المشتاح ففی ای وقت ادی یکون مودیا للواجب (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۸. ظفر

وسهم بکر در آن مبلغ ۷۵۰ روپیه بود اما زید از دادن زکات سهم خود انکار و زید در این مورد چه حکم وجود دارد؟

جواب: در اینصورت هر قدر پولی که به حساب سهم زید زکات داده شده باشد بر ذمه خودش بوده و از پول او وضع گردیده و رقمی که بر ذمه بکر است به حساب خودش محاسبه میگردد و انکار زید اعتبار ندارد در الدر المختار آمده (و ان تعدد النصاب تجب اجماعاً و یتراجعان بالحصص (الدر المختار) قوله ان تعدد النصاب ای بحيث یبلغ قبل الضم مال کل واحد بانفراده نصاً فانه یجب حیث علی کل منها نصاب (زکاته) شامی (۱).

بر شخصی که در وضعیت ذیل باشد زکات است یانه: سوال: (۶۴) زید مقروض بوده و عاید

هر سالش مخارج او را کفایت نمی کند اکثراً جایداد خود را فروخته مخارج خود را تامین می نماید عیال او زیاد بوده و بر تعلیم ایشان پول زیادی به مصرف می رسد و نزدش بر علاوه لوازم خانه مقداری طلا و نقره ظروف صندوق تکه باب و غیره موجود می باشد آیا بر زید صدقه فطر قربانی فاتحه محرم حج فاتحه شب برات و مساعدت با فقرا واجب است یا نه؟

جواب: اگر زیور و نقد آنقدر باشد که بعد از ادای قرض به قدر نصاب باقی بماند زکات بر همان مقداری که باقی مانده واجب است (۲) و صدقه فطر واضحه بر او واجب بوده و اگر به قدر مخارج حج نقد و زیورات باقی بماند حج بر او واجب بوده اما فاتحه محرم و فاتحه شب برات بر هیچ کسی واجب نبوده بلکه جائز نمی باشد و امداد با فقرا و خیرشاندان در صورتی است که از مخارج اهل و عیالش بیشتر داشته باشد.

قروض را مجری نموده و از بقیه زکات را بدهد: سوال: (۶۵) نزد هنده دوصد پنجاه روپیه

نقره ای و هفتاد و سه روپیه طلایی وجود دارد که قیمت آن در بازار مبلغ یک هزار هفتصد و هشتاد و نه روپیه می شود همچنان از جایداد شوهر متوفایش ماهانه مبلغ صد روپیه برایش می رسد که از بابت آن هشتصد روپیه بقایا بوده و مبلغ ۳۵۷ روپیه قرضه بوده هنده مذکور به

(۱) و در المختار للشامی کتاب الزکوة باب زکوة المال ص ۴۷ ج ۲

(۲) فلا زکوة علی مکاتب الخ و مدیون للمعد بلدر دینه فیزکی الزائد ان ینع نصایا (الدر المختار علی هامش و در المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹

ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴. ظفیر

شراکت زید یک ہزار و دوصد یا یک ہزار و سہ صد روپیہ می باشد اما فروشنده از پول انکار نموده و بدست آمدن در شک است ہندہ بہ زید گفتہ کہ اگر پول حصول شد من ذمہ دار ادای آن می باشد آیا اکنون تمام پول بر ذمہ ہندہ می باشد و زکات ہمہ مجری می شود و یا از نصف آن؟

جواب: در اینصورت قرضی کہ بر ذمہ ہندہ می باشد آنرا مجری نموده و زکات باقی ماندہ بر ذمہ او واجب می باشد و در این وقت از قرضہ متازعہ می باشد همان نصف کہ ذمہ ہندہ است مجری می شود (۱).

مالی را کہ بہ ملکیت پدر خود بدهد زکات آن بر چہ کسی است: سوال: (۶۶) زید مالی را کہ خود بدست آورده بہ پدر خود داده و پدرش در آن اختیار تام دارد زکات آن بر چہ کسی است و مال دیگری را پدر و پسر مشترکاً بدست آورده اما در قبضہ پدر بودہ و او در آن متصرف می باشد زکات این مال بر چہ کسی لازم است؟

جواب: کسیکہ مالک است زکات بر ذمہ او می باشد (۲) اما بہ صورت دیگر چون پدر در مورد تمام تصرفات و انتظامات آن اختیار دارد پس ادای زکات نیز بر ذمہ او می باشد.

آیا بر پولی کہ در ماہ دوازدهم با آن خانہ خریدہ شود زکات است: سوال: (۶۷) شخصی ہزار روپیہ دارد کہ از حاجات ضروریہ او بیشتر می باشد و چون یازدہ ماہ بر آن گذشت غرض نجات از زکات توسط آن منازل و یا اموال را خریداری نمود آیا بر پول مذکور زکات است یا نہ؟

جواب: چون سال مکمل بر آن نگذشتہ و او توسط آن خانہ و یا لوازمی کہ بر آن زکات نیست خریدہ پس زکات از پول مذکور ساقط است. (۳)

(۱) ومنها الفراغ عن الدين قال اصحابنا كل دين له مطالب من جهة العباد بمع وجوب الزكوة سواء كان الدين للعباد كالقرض وضمن المبيع الخ وسواء كان الدين من النقود (عالمگیری مصری کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۲ ، ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۲) و مدیون العبد بقدر دینہ فبرکی الزائدان بلغ نصابا (والدو المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۲۶۳) . طغیر

(۲) الزکوة واجبة علی حر مسلم عاقل بالغ اذ مالک نصابا (هدایہ کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۵) . طغیر

(۳) ولابد من الحول لانه لابد من مدة يتحقق فيها النماء وفقد الشرع بالحول لقوله ﷺ لا زكوة فی مال حتى يحول عليه الحول (هدایہ کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸) . طغیر

اگر دو برادر و دو خواهر صد روپہ داشتہ باشند زکات بر آن واجب است یا نہ: سوال:

(۶۸) شخصی صد روپہ دارد کہ از حاجات اولیہ او زیادہ می باشد اما ایشان دو برادر و دو خواهر نیز دارد اما ایشان در مورد پول مذکور چیزی نمی گویند و انکار نیز نمی نمایند پس بر آن شخص در پول مذکور زکات واجب است یا نہ؟

جواب: اگر صد روپہ تنها ملکیت خودش باشد زکات بر آن واجب است اما اگر ترکہ پدری بودہ و دو برادر و دو خواهر او در آن شریک اند بدین ترتیب سهم هیچ یک از آنها بہ قدر نصاب بودہ لذا بر هیچ کدام از ایشان زکات واجب نیست و سهم ہر برادر آن ۱۱۳ (۳۳ روپہ) و سهم ہر دو خواهر برابر یک برادر می باشد و در اینکه ایشان سهم خود را نگرفتہ اند حق ایشان ساقط نمی گردد (۱).

بیشتر از مقدار زکات دادن چہ حکم دارد: سوال: (۶۹) اگر زکات سہ چہار روپہ بودہ و او

یکی دو روپہ زیادہ بدهد آیا زکاتش باطل می شود؟

جواب: در اینصورت ثواب بیشتر حاصل می کند ہم زکات می شود و ہم ثواب یک روپہ ای را کہ بیشتر دادہ حاصل می نماید.

شخصی کہ یک ہزار و دو صد روپہ دارد اما یک ہزار یکصد روپہ قرضدار می باشد چہ

قدر زکات بدهد: سوال: (۷۰) نزد زید یک ہزار و دو صد روپہ می باشد اما یک ہزار

و یکصد روپہ قرضدار است اگر پدرش بکر زکات را از طرف او کند زکات صد روپہ را بدهد یا از یک ہزار و یکصد روپہ را؟

جواب: در اینصورت صرف زکات صد روپہ واجب می شود و یک ہزار و یکصد روپہ بدلیل قرض مستثنی می شود (۲).

وکیل نمی تواند در زکات تصرف کند: سوال: (۷۱) آیا وکیل می تواند کہ مال زکات را بہ

تصرف خود در آوردہ و بہ جای آن از طرف خود زکات را کند یا نہ؟

(۱) لیس فیما دون مائتی درہم صلفۃ الخ (ہدایہ باب زکوۃ المال ج ۱ ص ۱۷۶). ظہیر

(۲) ومن کان علیہ دین یحیط بمالہ فلا زکوۃ علیہ الخ وان کار اکثر من دینہ زکی الفاضل اذ بالغ نصاب بالفراغۃ عن الحاجۃ والعمراء بہ دین لہ

مطالب من خیرۃ العباد الخ (ہدایہ کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۸). ظہیر

جواب: برای وکیل چنین تصرفی جائز نمی باشد و پولی که به حساب زکات نزد او می آید باید آنرا برای فقرا بدهد (۱).

ایا برای زکات ماه معینی وجود دارد: سوال: (۷۲) برای ادای زکات کدام ماه معین است؟
جواب: برای ادای زکات شرعاً کدام ماه و یا روز معین نیست البته فضیلت بعضی از ماه ها و روزها در آن دخیل است، یعنی ماهی که به نفس خود متبرک می باشد مانند رمضان المبارک که ادای صدقات و غیره در آن افضل می باشد اما ضرور آن است که در ماهی که ادای زکات واجب است در همان ماه زکات را کند و سپس همان ماه را تعیین نماید در کتاب شرع الاسلام آمده: (یعین صاحب المال لزکوة شهراً لایجاوز لما فیہ من التأخیر ومن آخر الزکوة بعد وجوبها علیه من غیر عذر یأثم) (۲).

اگر شخصی که از مال مالک نفع میگیرد زکات را کند چه حکم دارد: سوال: (۷۳)
 شخصی مالک نصاب بوده و از ملکیت او دیگران نفع میگیرند اگر زکات مالک نصاب را مردم دیگری که از آن نفع میگیرند همه یکجا بکشند در اینصورت از طرف مالک نصاب فریضه زکات می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات بر ذمه مالک نصاب واجب است اما اگر به اساس امر و اجازه او از طرف او مردمی که از آن نفع میگیرند زکات را نمایند زکات می شود چنانچه در شامی آمده: (و کذا لو امر غیره بالدفع عنه جاز) (۳).

بر غله ای که بعد از خرج یکسال باقی بماند زکات است یا نه: سوال: (۷۴) بر غله ای که بعد از خرج یکسال مکمل باقی بماند زکات واجب است یا نه؟

جواب: بر غله ای که برای خوراک تمام سال خرید شده و بعد از پایان سال باقی مانده زکات واجب نیست (۴).

(۱) ولوحظ زکوة مرکبیه ضمن (ایضا ج ۲ ص ۴۱) . ظفر

(۲) شرح شرع الاسلام فصل فی سنن الزکوة والصدقة ص ۱۵۸ . ظفر

(۳) رد المحتار للشامی کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ . ظفر

(۴) ومنها فراغ المال عن حاجة الاصلية فليس فی دور السکى وثبات البدن واثاث المنزل الخ وکذا طعام اهله وعالمگیری، کتاب الزکوة =

آیا در زمین و باغ مانند زیورات زکات است و اگر قرضدار باشد چه کند: سوال: (۷۵)

پیدوار اراضی صحرائی زید سالانه ده من غله بوده که در آن اقسام مختلف غله شامل می باشد و عاید سالانه میوه جات باغ او سالانه بیست روپیه بوده و منزل مسکونی او پخته می باشد بر علاوه زید مامور دولت است ماهوار هفده روپیه معاش دارد همچنان یک راس اسب قیمتی که صد روپیه قیمت دارد نیز در ملکیت او می باشد او عیالدار بوده و سیصد روپیه به حساب سود فرض گرفته و ۱۵۰ روپیه بدون سود قرضدار می باشد و بخشی از اراضی صحرائی او در بدل چهار صد و پنجاه روپیه گرو می باشد و نزد زن او صد روپیه نقره و سید روپیه طلایی وجود دارد بر مال زید زکات فرض است یا نه؟

جواب: اگر زیوراتی که نزد زن زید است ملکیت خود زید بوده اما بیشتر از آن قرض دار باشد به شکلی که سوال شده بر زید زکات فرض نیست (۱).

بر اراضی زراعتی زکات است یا نه: سوال (۷۶) اگر شخصی دارای اراضی زراعتی بوده و قرضدار نیز بوده اما قیمت اراضی زراعتی او بیشتر از قرض بوده و مقداری زیورات نیز داشته اما قیمت زیورات از مقدار قرض بسیار کم باشد آیا بر زیورات مذکور زکات واجب است؟

جواب: زکات در آن لازم نیست. (۲)

نصاب زکات به حساب پول انگریزی چه قدر است: سوال: (۷۷) مقدار صحیح نصاب به حساب پول انگریزی چند است؟

جواب: مقدار نصاب دوصد درهم بوده و هر روپیه تقریباً دو آنه م باشد (۳).

زکات صد روپیه چند است: سوال: (۷۸) از صد روپیه به چه اندازه زکات کشیده شود؟

۱- ص ۱۶۱، مجلد ۲ ج ۲ ص ۱۷۲، طغیر

(۱) فلا زکوة علی مکاتب الخ و مدبول للعقد بقدر دینه فی زکی الرائد ان بلغ نصابا (الدور المختار علی هامش رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۸، ط. س. ج ۳ ص ۲۹۳، طغیر

(۲) ولا فی ثياب البدن الخ و دور السکني و نحوها (در مختار) قوله و نحوها کتاب البدن غیر المحتاج الیه و کالتحویث و العفارات (رد المختار للنشأی کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰، ط. س. ج ۳ ص ۲۹۴ و ۲۹۵، طغیر

(۳) چون قیمت نقره متغیر است لذا نصاب هر وقت فرق می کند اما اینقدر باید به یاد داشت که وزن دوصد درهم برابر ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد. طغیر البدین

مشهور هشت فیصدی می باشد آیا صحیح است؟

جواب: حساب هشت فیصدی صحیح است زیرا دادن ۱/۴۰ حصه در زکات واجب می باشد.
(۱) فقط

زیوراتی که به عروس داده می شود زکات آن بر چه کسی است: سوال: (۷۹) عده ای از اقوام دختران نابالغ خود را به نکاح می دهند در این حالت زکات زیوراتی که پدر داماد به عروس می دهد بر چه کسی است؟

جواب: زیوراتی که پدر داماد می دهد در عرف ملکیت عروس نمی باشد لذا زکات آن بر ذمه پدر داماد است اما درجایی که عرف عروس را مالک زیورات مذکور بداند زکات نیز بر خود عروس میباشد.

در صورت ذیل باید چه مقدار زکات داده شود: سوال: (۸۰) در آغاز سال زید ۱۶۰۰ روپیه به تفصیل ذیل داشت سیصد روپیه منزلی که آباد کرده و خریده هشتصد روپیه بر مردم قرض دارد و پنصجد روپیه نزد او موجود می باشد اما چهار صد روپیه قرضدار نیز است در اینصورت باید به چه اندازه زکات بدهد؟

جواب: بر منزلی که آباد نموده و خریده زکات نیست بر پنجصد روپیه که موجود است زکات لازم می باشد امام باید چهار صد روپیه قرض را از آن وضع کند پس در اینصورت باید فقط زکات صد روپیه را بدهد (۲) البته در هشتصد روپیه ای که بر ذمه مردم است نیز زکات واجب میباشد اما وقت ادای آن بعد از حصول قرض است اما اگر اکنون آنرا بپردازد نیز درست می باشد.

در زکات ماه اعتبار دارد یا تاریخ: سوال: (۸۱) برای حساب زکات کدام تاریخی مبین اعتبار دارد یا ماه زیرا که این دو صورت موجب تفاوت بسیار میگردد شرعاً در این مورد چه حکم است؟
جواب: در حساب به زکات تاریخ اعتبار دارد در همان تاریخی که سال تکمیل شود زکات واجب

(۱) لیس لیما دون ماتی درهم صدقة الخ فاذا كانت مائتين وحال عليها الحال فيها خمسة دراهم (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶).
ظفر الدین غفر له

(۲) ومن علیه دین محیط بماله للازکوة علیه الخ وان کثر من دینه زکئی الفاضل اذ بلغ نصاب کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۸). ظفر

می گردد و هر وقتی که زکات را کند همان تاریخ وجوب اعتبار دارد در سال آینده در همان تاریخ زکات واجب می شود که سال گذشته واجب شده بود (۱).

بر مال نابالغ که در شرکت باشد زکات است یا نه: سوال: (۸۲) مستقیم و عبدالحلیم دو برادر بودند عبد الحلیم وفات نمود و پسر نابالغی از او مانده و مستقیم بطور ولی و سرپرست بر مال آن کودک نیز قابض می باشد مستقیم زکات سهم خود را میدهد پس آیا زکات سهم عبدالحلیم متوفی را هم باید بدهد یا نه؟

جواب: بعد از وفات عبدالحلیم حصه او به پسر نابالغ رسیده و در مال نابالغ زکات واجب نیست پس مستقیم از حصه آن پسران زکات ندهد بلکه فقط زکات حصه خود را بپردازد (۲).

بر امانت اطفال نابالغ که نزد والدین باشد زکات است یا نه: سوال: (۸۳) در حصه اطفال نابالغ که بطور امانت نزد پدر و مادر باشد زکات است یا نه؟

جواب: زکات در آن لازم نمی باشد طوریکه در الدر المختار آمده (و شرط افتراضها عقل و بلوغ فلا تجب علی مجنون و الصبی) شامی

آیا در پیداواری که برای خوردن کافی نباشد زکات است: سوال: (۸۴) بسا اوقات مقدار حاصلات آنقدر می باشد که برابر قیمت خرج شده نیز نمی گردد در اینصورت زکات را باید چطور نمود؟

جواب: حاصلات هر قدر که باشد باید ۱/۱۰ حصه آن کشیده شود چه کم باشد وجه زیاد مثلاً اگر مقدار حاصلات صد من باشد باید ۱۰ من آنرا بدهد و اگر ده من باشد باشد یک من آنرا بپردازد (۳) و مخارج را حساب نکند.

آیا بر پولی که امید حصول آن نباشد زکات است: سوال (۸۵) زید تجارت می نماید و قرض

(۱) عن ابن عمر قال رسول الله ﷺ من استفاد مالا فلا زکوة له حتی یحول غلبه الحول (رواه الترمذی، مشکوٰۃ ص ۱۰۷) و سبه ملک مدب حولی لحواله علیه (در مختار) ای الحول القصری لا الشمسی (رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۵، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۹). طغیر

۲. و شرط افتراضها عقل و بلوغ اسلام و حرّیه (در مختار) قوله بلوغ قال فی البحر و حرج المجنون و الصبی فلا زکوة فی مالهما کمالا صلاة عنهما للمحدث المعروف (رفع القم عن ثلاث). (طحاوی ج ۱ ص ۳۸۹). طغیر.

۳. البحر، کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۸. طغیر قال ابو حنیفه رضی الله عنه فی فیل ما اخرجه الارض و کثیره العشر سواء بسی. (سنن ائسته السماء الا القصب و الحطب و العنیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳). طغیر

او بر ذمه مردم باقی می باشد عده ای از قرضداران او فرار نموده وعده ای آنقدر فقیر اند که امید حصول قرض از ایشان نیست اکنون زید زکات آن پول ها را کند یا نه؟

جواب: ادای زکات پول قرض بعد از حصول واجب می باشد پس پولی که حصول نشده ادای زکات آن لازم نیست (وکان الدین علی مقر ملی او علی معسر او مفلس ای محکوم بافلاسه او علی جاحد علیه بنية وعن محمد لازکوة وهو الصحيح لان البنية قد لاتقبل او علم به قاض فوصل الی ملکه لازم زکات مامضی (الدر المختار ص ۱۲ ج ۲).

زکات پولی که در جریان سال زیاد شود چطور گردد: سوال: (۸۶) در ابتداء سال مثلاً نزد زید یک هزار روپیه بود و دو جریان سال کم و بیش می گردید و در پایان سال ده هزار روپیه شد دادن زکات چه مقدار پولی واجب می باشد؟

جواب: آخر سال اعتبار دارد در اینصورت زکات ده هزار روپیه واجب میگردد (۱).

زینورات خانه به تمام اعضای خانواده تقسیم شده نصاب میگردد یا مجموعه آن: سوال:

(۸۷) در اینجا رواج چنان است که زن و شوهر و فرزندان بالغ و نابالغ ایشان همه یکجا زندگی می کنند و کار و بار منزل را انجام میدهند و تمام ضروریات را از عاید خویش ادا می نمایند تا جایی که چیزی را که والدین به زن میدهند آنرا نیز از شوهر و فرزندان خود علیحده نمی دارد مثلاً سه نفر به این شکل زندگی میکنند شوهر زن و پسر ایشان پس اگر در پایان سال از عایدات ایشان ۵۲ روپیه زیور و یا نقد موجود باشد مالک آن فقط شوهر است یا زن و پسرش نیز در آن سهم شمرده می شود یا در زندگی پدر و مادر فرزند ایشان نظر به شریعت سهم ندارد؟ عده ای از اشخاص چنان اند که اگر فقط شوهر مالک شمرده شود صاحب نصاب است و اگر زن و پسرش نیز در آن سهم شمرده شوند به حد زکات نمی رسد.

جواب: تمام آن اموال ملکیت شوهر است به استثنای مالی که پدر و مادر زن برایش داده اند و اکنون با مال خانه شوهرش خلط می باشد که مالک آن زن است پس اگر ملکیت شوهر به حد

(۱) والمستفاد ولو بنية وارث وسط الحول يضم الی نصاب من حقه فیرکبه بحول الاصل (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المسموح ۲ ص ۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸). طفریر

نصاب برسد بعد از گذشت یکسال زکات در آن لازم میگردد (والله تعالی اعلم)

زکات سامان آلات تجارتی: سوال: (۸۸) سامان آلات تجارتی مثلاً کشتی ها گاو کراچی ها و شتر کراچی ها که برای حمل و نقل اموال تجارتی و برای انتقال اموال عروض تجارتی شامل می باشد یا در آلات محترفه؟

جواب: این اشیاء در آلات محترفه شامل بوده و در آنها زکات نیست (و کذلک آلات المحترفين ای لازکوة فیها) (۱).

پولی که به اشتباه به فقیر داده شود پس از نیت در زکات حساب می شود یا نه: سوال:

(۸۹) زید مبلغ یکصد هفت روپیه را به عمرو فرستاد و همراه با آن خطی ارسال کرد که در آن نوشته بود که صد روپیه از تو بوده و هفت روپیه را به پسران خالد بپرداز زید در خواندن خط اشتباه نمود لذا صد روپیه را به پسران خالد که غنی نمی باشند پرداخت و عمرو لازم ندید که پول را دوباره از پسران خالد بگیرد آیا پول مذکور در زکات مجری می شود یا نه؟

جواب: اگر پول مذکور نزد ایشان موجود باشد پس از نیت در زکات حساب می شود و در غیر آن نه طوریکه در (الدر المختار) آمده (کما لو دفع بلایة ثم نوى والمال قائم فی ید الفقیر) (۲).

نصاب زکات: سوال: (۹۰) نصاب زکات چند است مفصلاً تحریر فرمائید؟

جواب: نصاب نقره ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد زیرا در شریعت در مورد دراهم وزن سبعة اعتبار دارد و تصریح آن در کتب فقه موجود است و وزن سبعة آن است که ده درهم برابر هفت مثقال است و به این حساب دوصد درهم برابر به ۱۴۰ مثقال می شود (مثقال به وزن معروف چهار ماشه می باشد چنانچه تصریح آن در کتب متعدد موجود است و علمای کبار آنرا اختیار کرده اند پس دوصد درهم مساوی می شود ۶۳۰ ماشه که چون بر ۱۲ تقسیم شود حاصل تقسیم ۱۱۲ ۵۲ توله می شود پس نصاب زکات همین است. (۳)

حکم زکوة منزل: سوال: (۹۱) شخصی منازل زیادی دارد که آنها را به کرایه میدهد زکات بر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۱ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۵ . طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۸ . طبر

(۳) برای تفصیل بیشتر ص ۳۸ ج ۲ ردالمحتار ملاحظه شود.

آن است یا نه؟ همچنان گاو کراچی های کرایبی دارد در آنها زکات است یا نه؟ و مفهوم این عبارت چیست: (او یواجر داره التی للتجارة بعرض من العروض)؟

جواب: عبارت (او یواجر داره التی للتجارة بعرض (۱) من العروض) خانه ای که قید تجارت با آن باشد همین قید اعتبار دارد پس خانه ای که غرض تجارت آباد گردیده یا خریده شده در پولی که از کرایه آن بدست می آید زکات لازم می باشد و بر قیمت آن خانه نیز زکات واجب است و اگر منازل برای سکونت اعمار گردیده و یا خریده شده باشند و به کرایه داده شده باشند در قیمت منازل مذکور زکات لازم نبوده و در کرایه آنها به شروطی که دوفقه مذکور است زکات لازم می باشد و حکم گاو کراچی نیز چنین است و آنچه را علامه شامی در شرح این قول نقل میکند آنرا ملاحظه نمائید که قول جامع را تصحیح نموده و نزد علامه موصوف همین ترجیح معلوم می شود و تفصیل و روایت جامع همین است که در فوق به نظر آمد (۲).

زکات مطابق نرخ خریداری داده شود یا مطابق نرخ فروش: سوال: (۹۲) الف: شخصی

مقداری کتاب را به نرخ تاجرانه خریده یا در مطبعه خرد چاپ نمود که هزار روپیه برایش تمام شد اما ارزش آن در بازار دوهزار روپیه می باشد در این مورد سؤالاتی وجود دارد.

مقصد از بازار چیست بازار محل یا چیزی دیگر: سوال: (۹۳) ب: تمام شد مال یک هزار

روپیه می باشد اما در بازار دوهزار روپیه ارزش دارد مقصود از بازار چیست؟ آیا بازار محل یا بازار شهر و قیصه؟

در عطر زکات است یا نه: سوال: (۹۴) ج: در عطر و روغنی که به غرض تجارت ساخته می

شوند زکات واجب است یا نه و اگر واجب باشد بکدام حساب است؟

زکات عطر و روغن به حساب تمام شد داده شود یا به حساب ارسال: سوال: (۹۵) در عطر

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ ، ط. م ج ۲ ص ۲۶۷. طغیر

(۲) قوله او یواجر داره التی الخ قال فی البحر لکن ذکر فی البدائع الاختلاف فی بدل مایع عین معدة للتجارة.

ففي کتاب زکاة الاصل أنه للتجارة بلا نية. وفي الجامع ما يدل على التوقف عن النية. وصحح مشايخ بلخ رواية الجامع، لان العين وإن كانت للتجارة لکن قد يقصد ببذل مایعها المنفعة، فجزئ الدابة لیقین عنها والمدار للمعارة فلا تصیر للتجارة مع الفرد إلا بالنية اهـ. ولید بقوله: التی للتجارة إذ لو كانت للسلکی مثلا لا یصیر بدلیها للتجارة بدون النية. فإذا نوى یصح ویكون من قسم الصریح. (رد المحتار ج ۲ ص ۱۳ ، ط.

م ج ۲ ص ۲۶۷). طغیر

وروغن اکثراً به ذریعہ پارسل به فروش رسیده و بسیار کم به حساب قنوج نیز فروخته می شود پس زکات چنین مالی در پایان سال به حساب تمام شد داده شود یا به حسابی که برون گردیده است؟

و در پایان سال تمام عطر و روغن موجود و غیره وزن شده و به حساب تمام شد محاسبه گردیده و زکات آن داده شود مثلاً یک توله عطر به قیمت شش آنه تمام شده و نرخ فروش آن هشت آنه می باشد پس زکات به حساب تمام شد یعنی شش آنه داده شود یا به حسابی که فروش می شود که هشت آنه می باشد؟

جواب: الف: مقصد از آن محل می باشد (والله اعلم)

ب: هنگامیکه قیمت عطر و روغن مذکور به قدر نصاب باشد زکات در آن واجب است.

ج: زکات آن به قیمت بازار داده شود و هدف از بازار همان بازاری است که مال در آن موجود می باشد طوریکه الدر المختار آمده: (و یقوم فی البلاد الذی المال فیہ) ص ۳۰ ج ۲.

د: به همان قیمتی که فروش می شود زکات آن داده شود و اگر در پرداختن پول نقد نقصان به نظر آید طریقه آسان همان است که در (القاسم) آمده و آن اینکه ۱/۴۰ حصه خود عطر و روغن کشیده شود و پس از آن چه آنرا بفروشد و قیمت آنرا به فقرا بدهد و یا خود جنس را بر ایشان تقسیم نماید درست است. (والله اعلم)

برقرض زکات است یانه: سوال: (۹۶) شخصی که یک هزار روپیه قرض داده و ماهوار سه صد روپیه آنرا به شکل قسط دوباره بدست می آورد پس بر پول که قرض می باشد زکات است یانه؟

جواب: هر قدری که حصول می شود دادن زکات تمام سال های آن لازم می باشد یعنی بعد از حصول زکات ایام گذشته را نیز بدهد چنانچه در الدر المختار آمده (واعلم ان الدیون عند الامام ثلاثة قوی ومتوسط وضعیف فتجب زکاتها اذا تم نصاباً وحال الحول لکن لافور بل عند قبض اربعین درهماً من الدین القوی کقرض وبدل مال تجارة) ص ۴۸ ج ۲.

حولان حول: سوال: (۹۷) حولان حول برای وجوب زکات از کدام وقت معتبر است؟

جواب: حولان حول پس از تمام شدن نصاب معتبر می باشد چنانچه درشامی آمده (حولان الحول علی النصاب شرط لكونه سیاً) ص ۴۱ ج ۲.

بر مهر زکات است یانه: سوال: (۹۸) بر مهر و تابه که در آن طلا و نقره باشد زکات واجب است یانه؟

جواب: بر مهر و تابه که در آن طلا و نقره باشد زکات واجب است (واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله (الدرا المختار) قال الشارح قوله ومعموله ای مایعمل من نحو حلیه سیف او منطقه اولجام او سرج او الکواکب فی المصاحف والارانی وغیرها اذا کانت تخلص بالاذابة) شامی ص ۴۱ ج ۲. فقط

فصل دوم

ادای زکات

اگر به عوض رویه هشت آنه ای ویا چهار آنه ای بدهد زکات می شود: سوال: (۹۹) بر ذمه شخصی پنج رویه زکات واجب می باشد اگر به جای آن مثلاً ده هشت آنه ای بایست چهار آنه ای بدهد زکات می شود یانه؟

جواب: دراین صورت زکات می شود (۱).

درمورد نوت حکم وجوب وادای زکات چیست: سوال: (۱۰۰) درمورد نوت حکم وجوب زکات چگونه می باشد؟

جواب: هنگامی که نوت به قدر نصاب باشد زکات در آن واجب است و اگر نوت را در زکات بدهد و فتیکه شخص مذکور آنرا به رویه تبدیل کند زکات می شود (۲).

اگر پولی که برای زکات کشیده شده سرقت شود آیا دوباره زکات را بکشد: سوال:

(۱) طریقه که با دادن رویه زکات اداء می شود با دادن همان مقدار هشت آنه ای و چهار آنه ای نیز زکات اداء می شود زیرا حکم سکه رائج الوقت می باشد.

(۲) در زمان ما اگر چه نوت قانوناً حواله یا وثیقه است اما عملاً و در عرف عام حکم سکه و ثمن خلقی را دارد و به همین جهت از چندین سال روی رویه را کسی ندیده است و تمام کار و بار و معاملات توسط همین نوت ها صورت میگرد لذا به نظر من با دادن همین نوت ها زکات اداء می شود زیرا اگر کسی بخواهد که رویه نوت را به رویه تبدیل نماید نمی تواند آنرا بدست آورد. ظفر.

(۱۰۱) شخصی زکات مال خود را کشید و در جایی گذاشت و از آنجا دزدی آنرا سرقت نمود زکات شده است یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اونشده دوباره زکات بدهد (۱).

زکات قرضی که کم کم حصول می شود چطور داده شود: سوال: (۱۰۲) زکات قرضی که وقتاً فوقتاً و کم کم حصول میگردد چطور داده شود اگر از جمله ۲۵۰ روپیه ۵۰ روپیه آن دوسال بعد حصول شود و ۲۵۰ روپیه آن سه سال بعد زکات دوساله پنجاه روپیه و سه ساله ۲۵ روپیه داده شود و علی هذا القیاس یا به ترتیب دیگری داده شود و اگر مقروض بجای روپیه غله و غیره بدهد و آن اشیاء درخانه به مصرف رسد از قیمت آن به همان ترتیب زکات دو یاسه سال داده شود یا به شکل دیگری و اگر دربدل قرض زمین داده شود زکات چه حکمی خواهد داشت؟ **جواب:** هر وقت هر قدر قرضی که حصول شود زکات آن تاوقت مذکور همراه زکات سال های گذشته داده شود اگر به عوض قرض غله بدست آمد زکات سال های گذشته قرض که به عوض آن غله آمده داده شود (۲) و در آینده بر غله خوردنی زکات نیست و اگر در بدل قرض زمین بدست آید باز هم قرض حصول گردیده زکات سال های گذشته لازم شده است. (۳)

دادن تکه باب از خانه در بدل زکات چطور است: سوال: (۱۰۳) اگر در زکات به جای روپیه از خانه خود غله یا تکه باب به نرخ بازار بدهد آیا زکات اداء می شود یا نه و اگر این اشیاء را از بازار خریده و بدهد چه حکم دارد؟

جواب: در هر دو صورت زکات می شود چه حساب نموده و از خانه خود غله لباس و غیره را (۴)

(۱) ولا ینخرج عن المعیة بل بالاداء للفقره (در مختار) فلصاحت لا یسلط عه الزکوة ولومات کانت میراثا عنه (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰)، طفره

(۲) اعلم الذین عند الامام لثلاثة قوی متوسط وضعف، فتجب زکاتها اذا لم نصاباً وحال الحال لکن لا لوراً بل عند قبض اربعین درهما من الدین اللوی کل قرض ومال تجارة فکلما قبض اربعین درهما یلزمه درهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵)، طفره

(۳) لوکان الدین علی مقل المالح فوصل الی ملکه لزمه زکوة ماضی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶)، طفره

(۴) وجاز دفع القيمة فی زکوة وعش وعراج وفطرة ونذر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة العثم ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵)، طفره

داده و یا از بازار خریده و آنرا به فقرا بدهد.

با دادن زکات به مدرسه زکات می شود یا نه: سوال: (۱۰۴) وقتی به مدرسه ذیوبند یا انجمن دیگر اسلامی پول زکات ارسال میگردد در قبضه هیچ مسکین مستحق قرار نمی گیرد بلکه در قبضه مهمتم داده می شود و مهمتم نیز مسکین نمی باشد در اینصورت زکات می شود یا نه؟

جواب: پول زکات چون به مدارس فرستاده می شود مهمتم مدرسه شکلی را در پیش میگیرد که در ادای زکات شخص زکات دهنده هیچ شبهی باقی نماند و آن اینکه اول پول مذکور را به ملکیت مسکینی می دهد که از جمله مصارف زکات است سپس شخص مذکور آنرا غرض مصارف مدرسه به مهمتم میدهد چون در زکات تملیک مسکین ضروری می باشد و این کار بدانجهت صورت میگیرد که هیچ شبهی باقی نماند بر علاوه طلبه مسکین از مصارف عمده زکات می باشند و صرف پول زکات در خوراکی و پوشاک ایشان بدون هیچ تردیدی درست است و در مدارس پول زکات بر طلبه مسکین صرف میگردد بهر حال شما هیچ تردیدی را به خود راه ندهید بدون تکلف با پول زکات با طالبان مدارس امداد فرمائید زیرا اجر آن مضاعف است.

در عاید حرام زکات است یا نه: سوال: (۱۰۵) زید یا هنده از عاید نا جائز مالی بدست آورده اما اکنون از حرفه خود تائب گشته و از مال خود زکات صدقات و خیرات را میدهد اما حتی یک پول او هم از عاید حلال نمی باشد آیا زکات و صدقات او جائز خواهد بود؟

جواب: در مورد وجوب و عدم وجوب زکات در مال حرام تفصیل وجود دارد و آن اینکه نزد او مال حلالی باشد و حرام را با آن مخلوط کند نزد امام صاحب زکات بر آن لازم است و اگر مال حلال او بقدر نصاب نباشد زکات در آن لازم نبوده و تمام مال واجب التصدق می باشد یعنی هنگامیکه باز گرداندن مال مستحضر به مالکان یا وراثان آنها نا ممکن باشد چنانچه در (الدر المختار) آمده (ولو خلط السلطان السل المفضوب بمال ملکه فتجب الزکوة فيه ویورث عنه وهذا اذا کان له مال غیر ما استهلک بالخلط منفصل عنه یوفی دینه والا فلا زکوة کما لو کان الکحل خبیثاً) و در شامی از نسیه چنین نقل گردیده (لو کان الخبیث نصاباً لایلزمه الزکوة فيه لان الکحل

واجب التصدق علیه فلا یفید ایجاب التصدق ببعضه (۱) و ساختن مسجد از مال حرام درست نیست اما در صورتیکه مالکان آن یا ورثه ایشان پیدا نشوند تصدق آن بر طلبه مدرسه درست می باشد. فقط

با دادن نوت زکات می شود یانه؟ سوال: (۱۰۶) چون نوت مال نیست لذا شبه پیدا می شود که نزد کسی که تنها نوت است زکات بر او واجب نمی باشد و اگر نوت را در زکات بدهد زکات نمی شود و اگر روپیه زکات را به نظام بانکی از سال نماید و به مرسل الیه نوت داده شود زکات نمی گردد.

جواب: بدان جهت واجب می باشد که روپیه نوت های مذکور در خزانه دولت موجود می باشد مانند آنکه روپیه کسی در خزانه باشد زکات واجب است (۲) و اگر نوت در زکات داده شود و قتیکه آنرا به روپیه تبدیل کند و آنرا در قبضه خود بگیرد زکات می شود همچنان روپیه زکات که به نظام بانکی ارسال می گردد و به مرسل الیه نوت داده می شود وقتی که نوت مذکور را به روپیه تبدیل کند زکات می گردد خلاصه آنکه نوت وثیقه روپیه می باشد (۳) (در شرایط موجوده باید نوت به عوض روپیه قبول شود زیرا اکنون رواج روپیه باقی نمانده و گذاشتن شرط تبدیل آن به است. ظفر)

اگر پول زکات کشیده شده و مقداری از آن تقسیم شده و مقداری سرقت گردد چه حکم

دارد: سوال: (۱۰۷) شخصی پس از نیت زکات را اخراج کرد و به تقسیم آن شروع نمود و مقداری روپیه را تقسیم کرد و مقداری سرقت گردید زکات اوشده است یانه؟
جواب: هر قدر روپیه ای که سرقت گردیده باید به همان مقدار دوباره بدهد (۴).

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۳۳ - ۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۱ ، ظفر

(۲) وکلا الو دبیعة عند غیر مصارفه (در مختار) فلوعند مصارفه تجب الزکوة (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶ ، ظفر

(۳) ویشترط ان یکون الصرف تمثیلا لا اباحة (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴ ، ظفر الدین غفر له

(۴) و مقارنہ بزل ما وجب کنه اوبعضه ولا یخرج عن المہدة بالزحل بل بالاداء للفقراء (الدرا المختار) فللوضاحت لا تسقط عنه الزکوة (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ ، ظفر الصدیقی

برمال غصب ورشوت زکات است یانه: سوال: (۱۰۸) درمال غصب ورشوت زکات است

یانه؟

جواب: در صورتیکه مالک ها و یا ورثه آن معلوم نشوند تمام آن مال باید خیرات داده شود (۱) زکات در آن نیست.

برکتب حدیث زکات است یانه: سوال: (۱۰۹) برکتب حدیث که قیمت آن یک هزار و پنجمصد روپہ باشد زکات واجب است یانه؟

جواب: بر کتاب هایی که برای تجارت نبوده و برای مطالعه و خواندن باشند زکات نیست (۲).

مبلغ زکات به شکل را جستر ارسال گردد اما نرسد چه باید کرد: سوال: (۱۱۰) مبلغ ده روپہ زکات برای امداد مظلومان به شکل راجستر ارسال گردد و چون پس از مدتی سند حصول نیامد بطور یاد دہانی مکتوبی فرستاد در مقابل مکتوبش جواب آمده که من به یاد ندارم که نوتی از تو به شکل رجستر رسیده باشد شخصی که جواب مکتوب را نوشته شخص بسیار با اعتبار است در اینصورت زکات گردیده یا دوبارہ آنرا اداء کند؟

جواب: در اینصورت وی باید ده روپہ زکات را دوبارہ بدهد. (۳)

اگر شخصی قرض بیوہ ای را به این نیت پیرو دازد کہ آنرا در زکات حساب کند چه حکم دارد: سوال: (۱۱۱) یک زن بیوہ مستحق زکات است اگر شخصی قرض زن مذکور را به این نیت کند کہ در آیندہ آنرا از پول زکات وضع نماید جائز است یانه؟

جواب: با این نوع دادن قرض زکات نمی شود بلکه ادای قرض به این ترتیب می تواند صورت گیرد کہ کہ ہر قدر روپہ ای را کہ می خواهد بدهد آنرا به بیوہ مذکور داده و ملکیت او سازد

(۱) والا فلا زکوۃ کما لو کان کلک خبیثا کما فی البہر (درمختار) فی القیۃ لو کان الخبیث نصبا لا یلزمہ الزکاة لان کلک واجب التصدق علیہ فلا یبغی ایجاب التصدق بمعضہ آہر منقلہ فی البرازیۃ (ردالمحتار باب زکاة الغنم ج ۲ ص ۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۱). ظہیر

(۲) فلا زکوۃ علی مکتب الخ ولا فی ثیاب التبدن الخ وکذا الکنب وان لم تکن لاهلہا اذا لم تو للتجارۃ غیر ان الامل لہ اخذ الزکوۃ وان ساءت نصبا الا ان تكون غیر فقہ وحدیث وتفسیر الخ ولی الاشیاء النقیۃ لایكون غنیا بکتب المحتاج الیہا (الدرا المحتار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۰-۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳). ظہیر

(۳) وحیلۃ الجواز ان بعضی مدیونہ الفقیر زکوۃ تم یاخذ ما عن دینہ (درمختار) قولہ حیلۃ الجواز ای فیما اذا کان لہ دین علی معسر الخ (ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظہیر

وسپس از او گرفته و در قرضش بدهد این ترتیب زکات و فرض هردو می گردد.

با دادن زکات به مدرسه آیا زکات می شود یانه: سوال: (۱۱۲) در غیر از مدارس اسلامی و به غیر از در قبضه دادن طلبه و غیره کسی پول زکات را در خزانه بگذارد یا به خزانه دار بسپارد آیا زکات می شود یانه؟

جواب: زکات وقتی می شود که پول مذکور به شکلی برای طلبه برسد مثلاً به شکل لباس غذا و یا نقد ملکیت ایشان گردد و در مدارس اکثراً چنین می شود که مهتم مدرسه و کارکنان آن اول پول مذکور را تملیک نموده و سپس در خزانه می گذارند تا بعداً حسب ضرورت به مصرف رسد (۱).

آیا با دادن بدون خواست زکات می شود یانه: سوال: (۱۱۳) اگر شخصی پول زکات را بدون خواستن و بدون گفتن اینکه پول زکات است به مستحق بدهد آیا زکات می گردد یانه؟

جواب: در اینصورت زکات می شود زیرا ضرور نیست که برای کسیکه زکات داده می شود بگوید که زکات است البته باید زکات در محل خود صرف گردد (۲).

اگر قرضی که امید حصول آن نباشد دفعتاً بدست آید چه باید کرد: سوال: (۱۱۴) اگر امید حصول قرضی نباشد مثلاً ده سال بعد حصول گردد در اینصورت زکات سال های گذشته نیز واجب است یانه؟

جواب: وقتی که قرضه حصول گردد دادن زکات سال های گذشته آن نیز واجب است اما اگر حصول نشده زکات آن واجب نبوده و اگر وقتی حصول گردد دادن زکات سال های گذشته نیز واجب می شود (۳).

بر قیمت ماشین زکات است یانه: سوال: (۱۱۵) زید به قیمت صد روپیه ماشینی خریده آیا باید

(۱) ولا یخرج عن العهد بالعزل لاداءه، فقهاء الدار المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰.

ظفر الدین غفر له

(۲) و شرط صحة ادائها نية مقارنة له لاداءه (الدار المختار) والتمراد مقارنة للدفع الى الفقير (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸، ظفر

(۳) ولو كان الدين على مقر متى انعمت الخ فوصل الى منكه لزم زکوة مامضى (ايضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶).

ظفر الدین غفر له

زکات آنرا بدهد یا نه؟

جواب: زکات در آن واجب نیست (فلیس فی دور السکنی و ثیاب البدن و اثاث المنازل و دواب الركوب و عبیدة الخدمة و سلاح الاستعمال زکوة و کذا طعام اهله و ما یحتمل به من الاوانی اذا لم یکن من الذهب و الفضة و کذا آلات المحترفين (عالمگیری کتاب الزکوة ص ۷۳ ج ۱)

زکوة منزلی که به نیت کرایه خریده شده باشد: سوال: (۱۱۶) زید مکانی خریده نه به نیت تجارت و نه به نیت سکونت بلکه به نیت کرایه و آنرا به کرایه داده که عاید سالانه آن ششصد روپیه می باشد در اینصورت آیا زکات بر عاید آن می باشد یا بر خود منزل یا بر هر دو و این منزل در عروض شامل خواهد بود یا در عقار یا در حساب خانه مسکونی؟.

جواب: منزل را به کرایه دادن و به نیت کرایه خریدن نیز تجارت است پس زکات بر قیمت آن واجب می باشد در الدر المختار آمده (والاصل ان ما عدا الحجرین و السوائم انما یزکی بنية التجارة بشرط عدم المانع المودی الی المثنی و هو کسب المال بعقد شراء او تجارة قوله ما عدا الحجرین و ما عدا ما ذکر کالجواهر و العقارات و المواشی العلوفا و العیید و الثیاب و الامتعة و نحو ذلك من العروض (۱) (قوله مالم یعه) ای یوجره (۲) از اینجا معلوم می شود که خریدن به نیت اجاره نیز تجارت میباشد.

اگر پسر از طرف پدر زکات را اداء کند چه حکم دارد: سوال: (۱۱۷) شخصی که زکات بر او فرض است اما ادای آن برایش دشوار به نظر می آید و یک پسر او بالغ می باشد و از نزد پدر پول بخواهد و از طرف او زکات را اداء کند آیا بدین ترتیب زکات می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت برای ادای زکات از سوی پدر باید از او اجازه گیرد که من از سوی تو زکات را اداء می کنم یعنی قبل از گرفتن پول یا بعد از آن به او اطلاع دهد و از او اجازه بگیرد

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ . ط . س ج ۲ ص ۲۷۳ . طبر

(۲) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۷ . ط . س ج ۲ ص ۲۷۲ . منری که به نیت کرایه دادن خریده شود بر اصل قیمت آن اصولاً باید زکات باشد و ولو اشتری قدری من سفر یسکها و یواجرها لاتنج فیها الزکوة کما لاتنج فی بیوت التلة کذا فی فتاویٰ قاضی خان و کذلک العطار لو اشتری القوازیر و لو اشتری جواتق لیواجرها من الناس فلا زکوة فیها لانه اشترها للغة لا للبیعة کذا فی محیط السرخسی (عالمگیری مصری فصل ثانی فی العروض ص ۶۸ ج ۱) از اینجا معلوم گردید که خریداری غرض بدست آوردن عاید و تجارتات شامل نمی باشد بلکه خریدن برای فروش تجارت است (و الله اعلم)

واگر در اخذ اجازہ قبل از گرفتن پول این احتمال باشد کہ شاید اجازہ ندهد پس بعد از گرفتن پول بہ او اطلاع دادہ و اجازہ بگیرد کہ من از سوی تو زکات را اداء می کنم و پس از آن بہ نیت ادای زکوٰۃ از جانب پدر آنرا بہ محتاجان بدهد (۱).

اگر زکات دہندہ بہ فقیر بگوید کہ این رقم را للہ برای پسر زکات می شود یانہ:

سوال: (۱۱۸) اگر عوام چنین حیلہ بمایند کہ زکات را بہ مصرف زکات دادہ وبہ او بگوید کہ تو خاص بہ رضای خداوند آنرا بہ پسر من بدہ اجازہ چنین حیلہ ای است یانہ و آیا بدین ترتیب زکات می شود یانہ؟

جواب: این حیلہ جائز بودہ و زکات می شود (۲).

اگر زکات را کشیدہ وبہ تدریج خرج کند چہ حکم دارد: **سوال:** (۱۱۹) اگر زکات را

کشیدہ و آنرا علیحدہ بگذارد و سپس آہستہ آہستہ آنرا بہ مستحقین بدهد جائز است یانہ؟

جواب: جائز می باشد چنانچہ در الدر المختار آمدہ است. (۳)

اگر زیاد بہ مصرف رسد یا می توان آنرا در زکات آہندہ حساب کرد یانہ: **سوال:** (۱۲۰)

اگر بیشتر از رقم زکات صرف گردد آیا می توان رقم خرج شدہ را در زکات سال آہندہ حساب نمود یانہ؟

جواب: اگر رقم زیادہ بہ نیت زکات دادہ شدہ باشد می توان آنرا در زکات سال آہندہ حساب

نمود چنانچہ در الدر المختار آمدہ: (ولو عجل ذونصاب زکوٰۃ سنین او النصب صح) (۴).

اگر زکات قرض را اداء کند آیا زکات می شود یانہ: **سوال:** (۱۲۱) زید پنجصد روپیہ بہ

بکر قرض دادہ و سالانہ زکات آنرا اداء می کند آیا زکات می شود و یا اینکه هنگامیکہ رقم

مذکور را حاصل نماید زکات تمام مدت را بدهد؟

(۱) و شرط صحۃ ادائیما نیت مقارنۃ لہ ای لاداء ولو كانت المقارنۃ حکما كما لو دفع بلایۃ ثم نوى ثم والدر المختار علی هامش و الدر المختار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸ طعیر

(۲) و حیلۃ التکفین التصدق بها علی فقیر ثم هو یکنی الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱ طعیر

(۳) و مقارنۃ بعزل مایح کله او معصه و لا یخرج عن المہدۃ بالغرض بل بالاداء للفقراء (ایضا ج ۲ ص ۱۵)

(۴) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب زکوٰۃ الفتم ج ۲ ص ۳۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹ - ۲۷۰ طعیر

جواب: زکات می شود (۱).

بر آلات زکات است یا نه: سوال: (۱۲۲) بر آلاتی از قبیل ماشین خیاطی و غیره زکات است

یا نه؟

جواب: بر آلات اهل حرفه زکات نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (و كذلك آلات المحترفين) (۲).

منزلی که سال شش ماه به کرایه داده می شود چه حکم دارد: سوال: (۱۲۳) آن منزل

مسکونی یا دوکان: شخص که تمام سال خالی میبشد یا تخمیناً شش ماه به کرایه داده می شود زکات بر آن واجب است یا نه؟

جواب: زکات بر آن واجب نیست. (۳).

کسیکه از حرفه دلالتی پول جمع کند زکات بر آن است یا نه: سوال: (۱۲۴) زید دلالتی می

نماید و به مشتری می گوید که فلان آنرا ده روپیه می خرد و به این ترتیب مشتری را ترغیب می نماید که آنرا بخرد و اجورده دلالتی را بدست می آورد اکنون از اجوره همین کار به قدر نصاب پول نزد او وجود دارد آب بر روپیه جمع شده او زکات است یا نه؟

جواب: در اینصورت زید بخاطر دروغ گفتن گنهگار میشود و در حدیث شریف آمده که در چنین خرید و فروش برکت نیست اما با آنهم زید مالک پولی که بدست آورده بوده (۴) و زکات در آن لازم است (۵).

(۱) ولو عجل ذنوبه زکوة سن اولصب صح لوجود السبب الخ والدرد المختار علی هامش ردالمحتار کتاب زکوة الغنم ج ۲ ص ۳۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۹۳) ولو کان الذین علی مقر الخ فوصل الی ملکه لزم زکاة ما مضی (کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) از اینجا معلوم میگردد که اگر زکات آنرا سال به سال بدهد نه دادن مزید ضرورتی نیست.

(۲) ولا زکاة فی ثياب البدن الخ و كذلك آلات المحترفين (ابن ح ۲ ص ۱۰ - ۱۱ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۱ - ۲۶۵) . طبر (۳) فلا زکوة علی مکاتب الخ واثاث العرول ودور السكنی ونحوها (درمختار) کالحوایث والغفارات (رد المختار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ - ۲۶۵) . طبر

(۴) واما الدلائل فان باع العين بنفسه باذن ربها فاجرتة علی البائع وان سعى بينها وباع المالك بنفسه يعتبر العرف (درمختار) تنجب الدلالة علی البائع او المشتري او علیهما بحسب العرف جامع الفصولین (ردالمحتار کتاب البیوع فصل فیما بدخل فی البیع تعماً قبل مغتلب فی حس المبیع الخ ج ۴ ص ۵۷ . ط. س. ج ۲ ص ۵۶۰) . طبر

(۵) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملک نصاباً تاماً وحال علیه الحول (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷) . طبر

رقمی کہ به اساسی دلالی دروغ بدست آید در آن زکات است یا نه: سوال: (۱۲۵) زید به عمرو گفت کہ این مال از بکر است و خالد آنرا به بیست روپیہ می خرید اما من ندادم در حالیکہ خالد آنرا به پانزدہ روپیہ می خرید عمرو به اساس این ترغیب مال مذکور را خرید وزید به اساس این دلالی چہار روپیہ بدست آورد اکنون نزد زید رقم قابل زکات ازہمین کار جمع گردیدہ آیا زکات بر ذمہ او واجب است؟

جواب: واجب است (۱).

با سپردن رقم زکات به مہتمم مدرسہ زکات می شود یا نه: سوال: (۱۲۶) با دادن رقم زکات به مہتمم مدرسہ زکات می گردد یا نہ؟

جواب: با سپردن آن بہ مہتمم مدرسہ زکات نمی شود بلکہ وقتیکہ بہ مستحق برشد زکات اداء می گردد (۲) (مہتممین مدارس پس از حیلہ تملیک آنرا در خزانہ می گذارند و ہنگام حیلہ زکات می شود) ظفر

اگر قیمت چیزی تعیین گردیدہ و در زکات دادہ شود و باز معلوم گردد کہ قیمتش بیشتر بودہ چہ حکم دارد: سوال: (۱۲۷) شخصی پیراہنی را در زکات ۱۰ د و قیمت آنرا ۱۱/۲ روپیہ محاسبہ نمود سپس معلوم گردید کہ قیمت آن ۳/۴ روپیہ می باشد در اینصورت آیا می تواند آنرا در زکات ۴/۳ روپیہ حساب کند یا نہ؟

جواب: ظاہر است کہ اگر پیراہن مذکور در دست کسیکہ برایش دادہ شدہ موجود باشد می تواند آنرا در زکات ۴/۳ روپیہ حساب کند.

زکات منزل کرایہ: سوال: (۱۲۸) در منازل کرایہ زکات بر کرایہ خانہ است یا بر قیمت آن؟

جواب: بر کرایہ آن زکات است ہنگامیکہ کرایہ آن بہ حد نصاب باشد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات در آن واجب می گردد (۳).

(۱) الزکوۃ واجبة على الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملك نصيبا تاما وحال عليه الحال (هدهايه كتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۷). ظفر

(۲) او نوی عند الدفع للوكيل ثم دفع الوكيل بلانية الدر المختار على هامش رد المحتار ص ۱۴ ج ۲

(۳) ولا في لباہ البدن وثالث المنزل ودور السكنى ونحوها (الدر المختار) قوله نحوها كتاب البدن الغير المحتاج اليها كالحوادث والمقارنات (رد المحتار ص ۱۰ ج ۲) ولو كان الدين على مقر ملني (الي قوله) فوصل الي ملكه لزم زکوۃ ماضی (الدر المختار). ظفر

زکات قرض بعد از حصول آن: سوال: (۱۲۹) قرضہ ای کہ قابل حصول است زکات آن ہمین اکنون داده شود یا پس از حصول آن و قرضہ ای کہ اکنون قابل حصول است و شاید مدتی بعد غیر قابل حصول گردد و همچنان قرضہ هایی کہ بہ شکل قسط حصول می گردند در مورد آنها چہ حکمی وجود دارد؟

جواب: دادن زکات قرض پس از حصول آن واجب می باشد اما اگر قبل از حصول بدهد جائز است قرضہ ای کہ اکنون قابل حصول بوده و شاید درآینده قابل حصول آن نباشد در مورد آن نیز ہمین حکم است کہ مدتی گذشتہ زکات آن پس از حصول قرض واجب می باشد اما اگر اکنون بدهد نیز درست است و اگر قرض بہ اقساط حصول گردد ہر قدری کہ حصول می شود زکات آنرا بدهد و اگر تمام زکات آنرا قبل از حصول و یا بعد از حصول یکجا بدهد نیز درست است. (۱)

اگر رقم زکات دزدی شود چہ حکم دارد: سوال: (۱۳۰) شخصی درماہ رمضان زکات را اخراج نمود مقداری از آنرا تقسیم نمود و مقداری را بہ این نیت گذاشت کہ آنرا وقتاً فوقتاً بدهد مقداری از آن دزدی گردید و مقداری دیگری را فراموش نمود کہ در کجا گذاشتہ در این مورد چہ حکمی وجود دارد؟

جواب: بہ همان مقدار زکات را دوبارہ اداء کند (۲).

زکات پول جائز و نا جائزی کہ خلط باشند چگونه داده شود: سوال: (۱۳۱) زید وظیفہ رسمی داشتہ و رشوت خوار نیز می باشد پول رشوت را با اصل تنخواہ جمع کزده و اکنون رقم کثیری دارد کہ رقم رشوت درمال او بیشتر می باشد پس در اینصورت بر زید درکل این مال زکات واجب می شود یا نہ؟ و چون تمام پول حلال و حرام را مخلوط نمودہ آیا می تواند از این بہ قدر ضرورت گرفته و بہ حج برود یا نہ درحالیکہ بداند کہ پول تنخواہ انقدر در آن است کہ مصارف

(۱) و شرط صحۃ ادانہا تہ مقارنة لہ ای للاداء ولو کانت المقارنة حکماً (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ . ط . س ج ۲ ص ۲۶۸) طبر

(۲) ولو خلط السلطان المال المعصوب بماله ملکہ فنصب الزکوة فیہ و یورث عنہ لان الخلط استہلاک إذا لم یسکن نمیسرہ عند اہی حقیقہ و قولہ ارفع إذا فشا یخلو مال عن عصب و ہذا إذا کان لہ مال غیر ما استہلک بالخلط مشعل عنہ یوفی دینہ . والا فلا زکاة . کما لو کان الکمل حبناً کما فی الہجر (درمختار) فی القیۃ لو کان الحب نصاباً لا تلزمہ الزکاة لان الکمل واجب التصدق علیہ فلا یبعد ایجاب التصدق ببعضہ (رد المحتار باب زکوة الغنم قبل مطلب فی التصدق من المال الحرام ج ۲ ص ۳۳ - ۳۴ . ط . س ج ۲ ص ۲۹۰) طبر

حج را کفایت کند؟

جواب: مذهب امام صاحب آن است که با خلط کردن مال حرام یا مال حلال مثلاً تنخواه زکات بر تمام مال واجب می شود به شرط آنکه رقم تنخواه او آنقدر باشد که اگر مال حرام را به مالکان یا ورثه آنها بدهد چیزی که باقی می ماند به قدر نصاب باشد و هنگامیکه که اکثریت مال حرام باشد زکات دران لازم نیست بلکه در صورت نا ممکن بودن دادن آن به مالکان یا ورثه ایشان تمام رقم حرام واجب التصدق می باشد و اگر رقم تنخواه آنقدر باشد که مخارج را کفایت کند آنرا علیحده نموده و حج نماید درست است. (۱)

به کسی گفته شود که رقم زکات را تقسیم نماید اما او خود خرج کند چه حکم دارد:

سوال: (۱۳۲) زید به عمرو نوشت که رقم زکات را بر فلان و فلان تقسیم کن اما عمرو آنرا نگهداشت و خود خرج نمود اگر زید اکنون اجازه دهد زکات می شود یا نه؟

جواب: در (الدر المختار) آمده: (وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجته لا نفسه الا اذا قال ربها ضعتها حیث شئت) و در شامی آمده: (وهذا حیث لم یامر به بالدفع الی معین). (۲) از اینجا معلوم گردید که هرگاه زید معین کرده باشد که زکات را به فلان و فلان بدهد در اینصورت درست نیست که زید خلاف آن عمل کند و اینکه آنرا خود نگهدارد و خرج کند زکات زید نمی شود و ضافی همان رقم می باشد و بعد از خرج کردن اجازه زید کافی نبوده و زکاتش نمی شود.

سند ما که بدست آید زکات از چه وقت واجب شود: سوال: (۱۳۳) زید بر جایی قابض

مالک و متصرف بود حاکم وقت موضع مذکور را از زید گرفته به عمرو داد و مقداری زمین به زید داد که بس از او اولادش در آن کشت می کردند سپس عمرو آنرا از اولاد زید گرفت و چندین سال حاصلات آنرا خورد تا بالاخره ورثه زید ثبوت ملکیت سابقه و عوض آنرا در محکمه به اثبات رسانیدند و سند ملکیت اراضی مذکور از طرف محکمه به ایشان داده شد و همچنان سند سال هایی که در ملکیت زید بوده و آنرا خورده به ایشان داده شد در جمله ورثه زید زنی می

(۱) و بجهت فی تحصیل نفقة حلال فانه لا یقبل بالنفقة الحرام کما ورد فی الحدیث مع انه یسقط الفرض عنه معها (رد المحتار مطلب فی من

حج سال حرام ص ۱۹۱ ح ۲)

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ص ۱۴ ح ۲

باشد که صاحب نصاب نبوده و از جمله مصارف زکات است که در آینده نزدیک به اساسی سندی که برایش داده شد صاحب اراضی و ثروت زیادی خواهد شد اکنون امور ذیل قابل استفسار است:

الف: اصل اراضی ورقمی که از بابت حاصلات آن به مراتب بیشتر از مقدار نصاب به او خواهد رسید پس بر زن مذکور از روز بدست آوردن آنها زکات واجب خواهد بود یا زکات سال های گذشته را نیز باید بدهد و چون تمام این رقوم یکجا به زن مذکور نمی رسد بلکه فصل به فصل یا سال به سال آنرا بدست می آورد پس زکات سال های گذشته را به همین حساب بدهد که هر مقدار رقمی که گمان تصور حصول آن در هر تاریخی که باشد از همان تاریخ یا طور دیگری؟

ب: موعد اجرای سند سه سال بوده و معلوم نیست که زن مذکور تمام آنرا حصول میکند یا بخشی از آنرا و یا هیچ چیزی را بدست آورده نمی تواند؟

جواب: از وقتی که سند اجرا شده زکات بر ذمه زن مذکور واجب گشته و ادای آن وقتی لازم می باشد که حصول گردد.

ب: زن مذکور پس از بدست آوردن سند مصرف زکات نمی باشد اگر ضرورت پیدا کند قرض بگیرد و بعد از حصول اموال خود قرض را بپردازد در الدر المختار آمده: (و مفضوب ای ولا تجب فی مفضوب) لابیة علیه قلو بنية تجب لما مضی و در شامی آمده (ای تجب بعد قبضه من الغاصب لما مضی من السنین قال وینفی ان یجری هنا مایاتی مصححاً عن محمد انه لا زکوة فیہ لان البیئة قد لا تقبل فیہ) شامی ص ۱۱ ج ۲

دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد یا نه: سوال: (۱۳۴) الف: دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد یا نه؟

ب: بر علاوه خانه مسکونی دوسه منزل دیگر دارد باید زکات آنها را بدهد یا نه و اگر بدهد به چه حسابی؟

ج: قرضی که حصول می گردد زکات بر آن است یا نه؟

د: شخصی نه نمازی خواند و نه زکات می داد اکنون می خواهد زکات را اداء کند زکات سال های

گذشته را چگونه اداء کند؟

جواب: الف: دادن زکات سال های گذشته ضرور می باشد (۱).

ب: بر قیمت آن منازل زکات نیست و اگر کرایه آنها به قدر نصاب برسد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات بر همان رقم کرایه واجب می باشد (۲).

ج: هنگامی که قرض حصول گردد باید زکات آن داده شود (۳).

د: چون یک سال بر این مال بگذرد و مال به قدر نصاب باشد باید فوراً زکات آنرا بدهد و دادن زکات سال های گذشته از وقتی که زکات واجب شده نیز لازم می باشد.

رقمی که به نیت زکات گذاشته شده وغائب گردد زکات شده است یانه: سوال: (۱۳۵)

نیت زکات را نموده ورقم را علیحده نماید اما گم شود یا کسی آنرا سرقت کند آیا زکات شد یا باید دوباره آنرا اداء نماید؟

جواب: زکات نشده باید دوباره آنرا اداء کند (۴).

آیا در ماه های دیگر غیر از رمضان نیز می توان زکات داد: سوال: (۱۳۶) آیا غیر از

رمضان می توان در ماه های دیگر نیز زکات را اخراج کرد یانه؟

جواب: دادن زکات در ماه ها و روز های دیگر غیر از رمضان درست است و هیچ تخصیصی در

مورد رمضان المبارک وجود ندارد و هر وقتی که از رسیدن مال به حد نصاب یکسال بگذرد باید

همان وقت زکات را بدهد و سال کسی که در رمضان تکمیل میگردد آنرا در رمضان بپردازد البته

ثواب زکات دادن در رمضان هفتاد مرتبه بیشتر می باشد به همین جهت اکثر مردم مال خویش را

در رمضان شریف حساب می کنند.

اگر یکی از اعضای خانواده چیزی را به نیت زکات بدهد زکات می شود یانه: سوال:

(۱) زیرا در الدر المختار آمده: فانه دين في دمه ص ۶ ج ۲

(۲) ومنها (ای من شرایط وجوب الزکوة) کون النصاب مائیه (فتاویٰ عالمگیری ص ۱۷ ج ۱)

(۳) ولو کان الدين على مقر ملى او على معسر فوصل الى ملكه لزم زکوة ماضی (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۱۳ ج ۲)

(۴) ولا یخرج من العیة بالعل بل بالاداء للفقراء (در مختار) فلو صاعت لا تسقط عنه الزکوة (رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۵ ط.

م. ج ۲ ص ۲۷۰. ظهیر

(۱۳۷) اگر یکی از اعضای خانواده شخصی که باید زکات بدهد چیزی را به نیت زکات به کسی بدهد و وقتی آنرا به اطلاع مال رساند که از دست گیرنده خرج شده باشد آیا هنگام اطلاع مالک زکات محسوب می شود یا نه و اگر اعضای خانواده چیزی را به کسی قرض بدهند و هنگامیکه مالک آگاه گردد نیت زکات را بنماید چیز مذکور در زکات حساب می شود یا نه؟

جواب: اگر مالک قبلاً به اعضای خانواده اجازه داده باشد که زکات را اداء کنند هر وقتیکه اعضای خانواده اش چیزی را به نیت زکات بدهند زکات می شود و اگر چنین نباشد اگر تا وقت اجازه دادن مالک اگر رویه مذکور نزد کسیکه برایش داده باشد موجود باشد و مالک نیت زکات را بنماید زکات می شود و اگر خرج شده باشد زکات نمی گردد پولی که به قرض داده شده بابت در زکات حساب نمی شود در اینصورت فقها نوشته اند که پول مذکور را حصول نموده و دوباره به نیت زکات بدهد. (۱)

با ارسال مبلغ زکات به سیستم بانکی زکات می شود یا نه: سوال: (۱۳۸) زید می خواهد به مدرسه عالی دیوبند مبلغ چهار صد رویه زکات را بدهد اگر آنرا به سیستم بانکی ارسال نماید در ادای زکات نقصی باقی نمی ماند؟

جواب: در سال به نظام بانکی حرجی نیست به مهتم بنوسید که پول زکات است.

باحتیله زکات می شود یا نه: سوال: (۱۳۹) باحتیله زکات و کات دهنده می شود یا نه و اگر نمی شود صرف کننده ضامن می باشد یا نه؟

جواب: زکات می شود (۲) و چون زکات شود ضمان بر کسی نیست.

اراکین مدرسه چگونه باشند: سوال: (۱۴۰) آیا لازم است که اراکین مدارس اسلامی پابند صوم و صلاة بوده و وضع ایشان موافق شرع باشد یا نه؟

جواب: ایشان باید شرع باشند.

(۱) و شرط صحة ادائها نية مقاربة له ای للاداء ولو كانت المقاربة حكما كما لو دفع بلانية ثم نوى والمال قائم في يد الفقير الخ (الدور المحتار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸). ظهير

(۲) وحيلة التكفين بها التصديق على فقير ثم هو يكتف فليكون الثواب لهما وكذا في تعبير المسجد الخ (در مختار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۲۷۱). ظهير

آیا کسیکه وضع ظاهری او خلاف شرع است می تواند رکن مدرسه باشد: سوال: (۱۴۱)

کسانی که بایند صوم و صلوة هستند اما وضع ظاهری ایشان خلاف شرع است آیا می توانند شرعاً اراکین مدرسه اسلامی باشند یا نه؟

جواب: چنین اشخاص رکن مدرسه ساختن درست نیست.

در اینصورت زکات نمی شود: سوال: (۱۴۲) زید برای عمرو گفت که چند روپیه زکات را

بده من آنرا بر مدرسه یا طلبه خرج خواهم کرد عمرو به اساس گفته زید چند روپیه داد و در تفصیل آن چیزی نگفت تصادفاً زید روپیه های مذکور را در کارهای شخصی خود به مصرف رساند و چند روز بعد از طرف او نیت زکات را نموده به همان مقدار پول به مدرسه بدهد آیا زکات می شود یا نه؟ و اگر زکات نشده اکنون به چه طریقی اداء می شود؟ رقمی که به نیت زکات داده شده حکم آن چیست؟ زید آنقدر استطاعت ندارد که به مقدار روپیه را به عمرو تملیک کند البته او می تواند به عمرو بگوید که رقمی که برای زکات دادی خرج شد و دوباره به همان مقدار از سوی تو داده شد.

جواب: در اینصورت زکات عمرو نشده است و زید باید پول او را بدهد و پس از آنکه خرج

گردد اجازه گرفتن از عمرو باعث سقوط زکات نمی شود زیرا شامی از بحر نقل نموده: (والمال قائم فی ید الفقیر بخلاف فا اذا نوی بعدها)

شکلی از ادای زکات: سوال: (۱۴۳) زید چند روپیه برای خرید اری بعضی اشیاء به عمرو

داد اواز آن چیز هایی خرید و فرستاد و متباقی را در امور شخصی خود به مصرف رساند و قتی که پول داده شده بود این مساله ذکر نگردیده بود که اگر برایت ضرورت پیش آید آنرا خرج کن اما اگر گفته می شد گمان غالب بر آن است که قبول می کرد بعد از مدتی زید نوشت که پول باقی مانده را پول زکات شمرده و در مصارف زکات صرف کن، در جوابش نوشت که در مصارف زکات صرف گردید آیا بدین صورت زکات شده است؟

جواب: در اینصورت زکات شده است در الدرالمختار آمده: (وشرط صحة ادائها مقارنة له ای

للاداء ولو كانت المقارنة حكماً او نوی عنه الدفع للوكيل ثم دفع الوكيل بلانیه) شامی ص ۱۴

ج ۲. فقط

رقم زکات را در ضرورت شخصی خود خرج کرد و سپس آنرا اداء نمود: سوال: (۱۴۴)

در ماه رمضان رقم زکات را علیحده گذاشت و پس از چند روز آنرا در ضرورت شخصی خود خرج نمود سپس بعد از چندی آنرا به نیت زکات اداء نمود آیا اینکار جائز است زکات شده است یا نه؟ و ثواب آن به حساب ماه رمضان خواهد بود یا نه؟

جواب: اینکار جائز بوده و زکات شده است اما ثواب ماه رمضان حاصل نگردیده در الدر المختار آمده: (و شرط صحة ادائها نية مقارنة له ای للاداء ولو كانت المقارنة حكماً) شامی ص ۱۴ ج ۲

خرج کردن پول زکات بطور قرض: سوال: (۱۴۵) زید از چند جا رقم زکات را جمع نموده

و به طریق قرض آنرا گرفته و خود خرج کرد زید صاحب نصاب است اما اینقدر توانایی ندارد که دفعتاً رقم زکات و اداء کند رقم زکات را طوری اداء می کند که ماهوار چیزی از مخارج خود را کم نموده و در زکات می دهد آیا در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟ و اگر شرعاً طریق دیگری باشد مطلع فرمائید.

جواب: اول زکات دهندگان را از اینکار با خیر سازد و سپس از طرفی ایشان زکات را بدهد زکات می شود (۱).

حیله در زکات: سوال: (۱۴۶) در اکثر مدارس اعانه دوامدار بسیار کم بوده و بیشتر رقم

زکات و صدقه واجبه مانند کفاره و بوست قربانی و غیره جمع میگردد و چون اعانه دوامدار معاش مدرسین را کفایت نمی کند لذا اراکین مدرسه و نائب مهمتم چنان حیله می نمایند که رقمی را که از زکات جمع شده به فقیری داده او را مالک آن می سازند و به او می گویند که تو آنرا از سوی خود به مدرسه بده با چنین حیله ای رقم زکات را در معاش مدرسین می توان خرج کرد یا نه؟

جواب: این حیله درست بوده و پس از آن خرج کردن پول مذکور در معاش مدرسین درست می

(۱) قال فی الطارخاۃ الا اذا وجد الاذن اوجاز المالکان آه اجاز قبل الدفع الی الفقیر (رد المحتار ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹).
ظہیر الدین غفر له

باشد و هر قدر رقمی که ضرور باشد می توان در همان مقدار این حیلہ را نمود و نصاب در آن شرط لازمی نبوده و صرف فرق اولی و غیر اولی می باشد و کسانی که به شکلی از اشکال در این حیلہ اشتراک می کنند مرتکب گناه نمی شوند و به اساس نیت نیک امید ثواب برای ایشان است^(۱).

فصل سوم

زکات حیوانات

آیا بر حیوانی که برای زراعت یا شیر نگهداری شده زکات است: سوال: (۱۴۷) اگر شخصی حیوانی را برای زراعت نگهداری کند و همچنان ماده گاوها و ماده گاو میش ها داشته باشد که خانواده اش از شیر آن من حیث غذا استفاده کنند، آیا دادن زکات چنین حیوانات سال به سال واجب می باشد و این نکته را نیز باید یاد آوری کنم که حیوانات مذکور در چراگاه و سیمی نگهداری می گردند که محصول مقررہ اراضی مذکور به حکومت پرداخته می شود.

جواب: حیوانی که برای زراعت نگهداری می شود اگر چه سائمه باشد، زکات در آن واجب نیست و حیواناتی که برای شیر و نسل گیری نگهداری می شوند، اگر سائمه بوده و به قدر نصاب باشند، زکات در آن ها واجب است.^(۲)

آیا که در حیواناتی که در خانه به ایشان مواد غذایی داده شود زکات واجب است:

سوال (۱۴۸) نزد من دو گاو میش نر و یک گاو میش ماده هفده گاو ماده و سه نر گاو چوپه موجود است مجموعاً سی و شش حیوان می شود، کارگران شب سبزه را درو نموده و همراه با دانه به ایشان می دهند، در چنین حیواناتی زکات است یا نه؟

جواب: در حیوانات مذکوره زکات واجب نیست، زیرا در شامی آمده: اذ لو حمل الکلاء الیها فی البیت لا تكون سائمه.^(۳)

(۱) وحیلة الکفین بها الصدق علی الفقیر ثم هو یکنف فیکون الثواب لهما و کذا فی تعبیر المسجد (الدیر المختار علی هامش و الدامختار ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) فی الرعیة و شرعا المکتفی بالرعی المباح فی اکثر العلام لقصد الدیر و السبل فی و الزبادة و السنن لبعم الذکور فقط لکن فی البدائع لو اسماها اللحم فلا زکاة فیها کما لو اسماها للحمل و الرکوب (الدیر المختار علی هامش و الدامختار باب السائمه ج ۱ ص ۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۵). ظفر

زکات حیواناتی کہ زیر استعمال باشند: سوال: (۱۴۹) در نرگاہی کہ برای زراعت است

و در اسب سواری و در مادہ گاہی کہ برای شیر نگہداری شدہ باشد، زکات است یا نہ؟

جواب: ہر حیوانات مذکور زکات نیست. (۱)

زکات بز: سوال: (۱۵۰) در زکات ہر چوچہ ہا نیز زکات است و یا چوچہ ہا با بزہای کلان

یکجا شمرده می شوند یا نہ؟

جواب: چوچہ ہا با بزہای کلان یکجا شمرده می شوند و درہمہ زکات واجب است. (۲)

زکات حیوانات: سوال: (۱۵۱) نزد شخصی چہار گاو میش نر و چہار گاو نر و یک اسب

و شتر بہ قیمت تقریباً یک ہزار روپیہ است کہ برای خوارک ایشان کاه خریداری می نماید آیا

در حیوانات مذکور شرعاً زکات است؟

جواب: اگر حیوانات مذکور برای تجارت نباشند در آنہا زکات نیست. (۳)

فصل چہارم

مسائل زکات طلا نقرہ و پول نقد

در نصاب طلا و نقرہ چرا اینقدر تفاوت وجود دارد: سوال: (۱۵۲) زکات ہر کسانیکہ واجب

است کہ نزد ایشان ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ یا ۷ ۱۱۲ تولہ طلا یک سال تمام موجود باشد این مسالہ

را ندانستم کہ ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ با ۱۱۲ تولہ طلا چہ نسبتی دارد مثلاً اگر نرخ نقرہ فی تولہ

یک روپیہ باشد قیمت مجموعی آن ۱۱۲ ۵۲ روپیہ می گردد و اگر قیمت یک تولہ طلا سی

(۳) ردالمحتار باب السائبة ج ۲ ص ۲۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۷۵ . ظہیر

(۱) و لیس فی دور السکنی و ثياب البدن و اثاث المنازل و دواب الركوب و عبید الخدمۃ و سلاح الاستعمال زکوۃ (ہدایہ ج ۱ ص ۱۹۶ . ط.

ص. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵). ظہیر

(۲) و لافی حمل (الی قولہ) الا تبعا لکبیر والدرد المحتار علی ہامش ردالمحتار ج ۲ ص ۲۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۸۲). ظہیر

(۳) و لیس فی دور السکنی و ثياب البدن و اثاث المنزل و دواب الركوب و عبید الخدمۃ و سلاح الاستعمال زکوۃ لانہا مشغولۃ بالحاجۃ الاصلیۃ

(ہدایہ ج ۱ ص ۱۹۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) و لافی ثياب البدن (الی قولہ) ونحوہا و کذا الکتاب وان لم تکن لاصلہا اذا لم تنر

للتجارۃ الخ (الدرد المحتار علی ہامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) و شرطہ حولان الحول و نسبۃ المال

کالدراہم والدنانیر الخ اونیۃ التجارۃ (ردمختار مختصر ج ۲ ص ۲۹۷). ظہیر

روپیہ باشد قیمت مجموعی آن ۲۲۵ روپیہ می شود آیا در زمانہ های قدیم قیمت دو وزن فوق الذکر طلا و نقرہ برابر بود؟

جواب: در زمان پیامبر (ﷺ) و پس از ان تاملتی در قیمت آن دوهمین قدر تفاوت کہ در نصاب آنها است وجود داشت در آن زمان قیمت یک دینار طلا برابر بہ ده درہم نقرہ بود یعنی طلا ده چند نقرہ قیمت داشت. (۱)

ادای زکات بہ حساب ماہوار چطور است: سوال: (۱۵۳) ہر ماہ حساب کردن وزکات همان ماہ را ادا نمودن چطور است؟

جواب: ادای زکات بہ طریق مذکور درست است (۲).

درزکات نقرہ کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۱۵۴) نقرہ یا زیور آلات نقرہ ای ہنگامی خریداری گردید کہ نرخ آن ۱۲ روپیہ فی تولہ بود باگذشت یکسال نرخ آن فی تولہ ۱۴ روپیہ گردید یا بر عکس نرخ آن نزول نمودہ و اکنون زکات آن بہ نرخ خریداری دادہ شود یا بہ نرخ موجودہ بازار؟

جواب: درنقرہ یا طلا و یا زیورات وزن اعتبار دارد ہنگامی کہ بہ مقدار ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ نزد کسی موجود باشد، دادن ۱۱۴۰ حصہ آن در زکات واجب است (۳) و قیمت آن اعتباری ندارد (در زکات دادن قیمت و فیکہ زکات کشیدہ می شود اعتبار دارد نہ قیمت خریداری)

نزد کسیکہ نصاب از طلا و نقرہ موجود بودہ و دیگری از نصاب باشد چہ کند: سوال (۱۵۵) نزد شخصی یکی از طلا و نقرہ بہ حد نصاب وجود داشتہ و دیگر آن از نصاب کمتر است در اینصورت چہ کند یکی را تابع دیگری کردن در کتب فقہ درحالاتی نوشتہ شدہ کہ نصاب پورہ

(۱) وفي الهدایة كل دينار عشرة دراهم في الشرع (ردالمحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۲) قبل ازين است: حاصلہ ان الدينار اسم للقطعة من الذهب المضروبة بالمقدرة بالمقال (ايضا ج ۲ ص ۳۹) از ہنجا معلوم می گردد کہ در گذشتہ قیمت بہت متقال طلا بہ دو صد درہم نقرہ برابر بود اما اکنون میان نرخ آن دو تفاوت بسیار وجود دارد اما چون نص واردہ صراحت دارد نمی توان قرآن تعبیر و تبدیل نمود، والله تعالى اعلم. ظہیر

(۲) وان قدم الزکوة علی الحول وهو مالک نصاب جاز (هدایہ لبیل زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶). ظہیر

(۳) والمعتبر وزنهما اداء ووجوبہ لا قیمنهما واللازم في مضروب کل منهما ومعمولہ ولو تبرا او حلتا مع عشر (یع (الدر المختار) قوله لا قیمنهما نفی للقول بغير اعتبار القیمة فی الاداء وهذا ان لم یؤ من خلاف الجنس والا اعبرت القیمة اجماعا کما علمت (ردالمحتار ج ۲ ص ۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظہیر

نباشد. فقط

جواب: در اینصورت نیز هر دو را یکجا نموده و زکات را اداء کنید (۱) یعنی چون به حساب نصاب یکی صاحب نصاب گردید چیز دوم اگر چه از نصاب کمتر باشد دادن زکات آن ضروری است که باید ۱/۴۰ حصه آن داده شود.

زکات نوت: سوال: (۱۵۶) نوت را وثیقه قرض خیال نموده و ادای زکات بر حصول نقد موقوف می باشد یا بالفعل با پایان سال لازم می گردد؟

جواب: وجوب ادای زکات بر حصول نقد موقوف است هر چند نفس وجوب از سابق ثابت می باشد لهذا اگر قبل از حصول نقد زکات را بدهد نیز درست است زیرا پس از حصول نقد زکات تمام سال های گذشته نیز لازم می گردد (۲) (در زمانه کنونی انتظار نقد بی فایده است زیرا پیدا نمی شود لذا اگر نوت به قدر نصاب باشد زکات و ادای آن واجب است) ظفر

در زیورات زکات است یا نه و وجوب آن بر مرد است یا بر زن: سوال: (۱۵۷) نر خانم من زیوراتی وجود دارد که قیمت مجموعی آن سه صدالی چهار صد رویه می باشد که ملکیت خود اوست آیا در زیورات مذکور زکات واجب می باشد و مسئول ادای آن کیست باید یاد آور شوم که خانم من هیچ عایدی ندارد که از آن زکات را اداء نماید پس ادای زکات چگونه صورت گیرد آیا او از زیورات خود به مقدار زکات به فروش برساند و زکات آنرا بدهد؟

جواب: ادای زکات زیورات مذکور در هر سالی واجب می باشد و اگر راه دیگری برای ادای زکات وجود نداشته باشد به اساس ضرورت آن مقدار زیور را که دان آن در زکات لازم می باشد بدهد؟ این فرض خداوند است و چون زیور ملکیت اوست ادای زکات آن نیز بر ذمه او (۳) می

(۱) و یضم الذهب الى الفضة وعكسه بجامع التمیمة (در مختار) وفي البدائع ايضا ان ما ذكر من وجوب الصة اذا لم يكن كل واحد منهما نصابا بان كان المال فلو كان كل منهما نصابا تاما بدون زيادة لا يجب الضم بل ينهي ان يؤدي كل واحد زكاة ولو ضم حتى يؤدي كل من الذهب او الفضة فلا بأس به عندنا (ردالمحتار باب زكاة المال ج ۲ ص ۴۵ - ۴۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۳. ظفر
(۲) ولو كان الدين الخ فوصل الى ملكه لزوم زكاة ماضی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۶ و ۲۹۷. ظفر

(۳) الزكاة واجبة على الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملك نصابا تاما وحال عليه الحول لقوله تعالى واما الزكاة. ولقوله ﴿ادوا زكاة اموالکم. وعلیه اجماع الامة والمراد بالواجب الفرض (هذه كتاب الزكاة ج ۱ ص ۱۶۷) وفي تبر الذهب والفضة وحليهما واولاهما =

باشد (اگر زیور را بفروشد و یا از شوهر بگیرد و زکات آنرا بدهد هر دو صورت جائز است).

پریول نقد زن بیوه زکات است هر چند ضرورت هایی داشته باشد: سوال: (۱۵۸) یک

زن بیوه فقط ۲۵۰۰ روپیه دارد و دو دختر او عروسی نشده اند آیا در پول مذکور زکات واجب است یا نه؟

جواب: در رقم مذکور زکات واجب است (۱).

زکات دو صد توله نقره: سوال: (۱۵۹) زکات دو صد توله نقره چقدر خواهد بود اگر بخواهد

قیمت نقد آنرا بدهد پنج روپیه بدهد یا سه روپیه و دو آنه که قیمت پنج توله نقره می باشد و اگر نقره خریده و در زکات بدهد زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اگر نقد زکات می دهد باید پنج روپیه بدهد و اگر پنج توله نقره خریده شود (به هر قیمتی که آنرا بخرد) و آن در زکات بدهد زکات اداء می شود (۲).

آیا برای تکمیل شدن نصاب طلا و نقره با هم یکجا گردند: سوال: (۱۶۰) نزد شخصی به

قیمت ۲۵۲۰ روپیه زیورات طلایی و به قیمت ۴۷ روپیه زیورات نقره ای موجود است آیا آن هر دو را با هم یکجا نموده و زکات بدهد یا نه؟

جواب: طلا و نقره وقتی به حد نصاب یعنی ۱/۲ ۵۲ توله برسد زکات در آن واجب است و زکات آن مقدار طلا و نقره بیش از نصاب باشد نیز باید داده شود خلاصه باید زکات تمام زیورات که نقد موجود است باید اداء گردد (۳).

= الزکوة (باضح ج ۱ ص ۱۷۷) . ظفر

(۱) و لنبوة المال کالدراهم والدنانیر لیهما للتجارة باصل الحلقة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما ولو للشفقة (الدرا المعتمد علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) . ظفر

(۲) و يعتبر فیهما ان يكون المودی قدر الواجب وزنا الخ ولو ادى من خلاف حقه يعتبر القيمة بالاجماع کذا فی التبین (عالمگیری مصری کتاب الزکوة باب ثالث ج ۱ ص ۱۶۷ ، عاجده ج ۱ ص ۱۷۸) . ظفر

(۳) و اللازم فی معرور کل منهما ومعموله ولونیرا ارحلها مطلقا الخ و فی عرض التجارة لیمه نصاب الخ ربع عشر الخ و يضم الذهب الی الفضة وعکسه بجامع التسمية قیمه الخ (الدرا المعتمد علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ و ص ۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ - ۲۹۸) باید گفت که نصاب سال ۱۳۳۸ فی پنجاه و دو نیم روپیه بود زیرا هر توله نقره یک روپیه قیمت داشت یعنی اصل نصاب ۱۱۲ ۵۲ توله نقره می باشد اکنون قیمت کم از کم ۱۷۱ روپیه می باشد و اگر نقره بیشتر گران شود باز هم همان نرخ اعتبار دارد این قیمت نیز مربوط به سال ۱۳۸۵ قمری یعنی سال تدوین کتاب است اما اکنون نرخ به مراتب گران تر می باشد (مترجم)

نصاب طلا و نقرہ بہ حساب وزن ہندوستان: سوال: (۱۶۱) جناب شما نصاب طلا و نقرہ را

بہ حساب وزن ہندوستان چقدر می دانید روپیہ چند ماشہ شمرده می شود و چند روپیہ نصاب کامل می باشد؟

جواب: نصاب نقرہ دوصد درہم یعنی بہ وزن سبہ ۵۲ ۱۱۲ توله گزیده است (۱) و چون این وزن بہ روپیہ و توله و ماشہ حساب شدہ ۵۲ ۱۱۲ توله گزیده است پس اگر وزن روپیہ پورہ یک توله باشد کہ برابر ۷ ۱۱۲ توله می شود یعنی ۷ ۱۱۲ توله طلا نصاب پورہ است و بہ این ترتیب محاسبہ شدہ کہ یک مثقال چہار ماشہ طوریکہ معروف است چہار ماشہ شمرده شدہ پس دوصد درہم بہ وزن سبہ ۱۴۰ مثقال و بہ اعتبار ماشہ ۶۳۰ ماشہ می شود کہ چون بر ۱۲ تقسیم گردد حاصل تقسیم ۵۲ ۱۱۲ توله می باشد.

زکات زیورات طلا و نقرہ: سوال: (۱۶۲) نزد الف مقداری زیورات نقرہ ای و مقداری زیورات طلایی می باشد او قرض واجب الادائی نیز بر ذمہ دارد زیورات نقرہ ای خانم او ۵۰ ۱۴۲ توله و از دختران نابالغش ۱۰۲ ۵۴ توله و زیورات طلایی خانمش ۵ توله و ۱۱ ماشہ بر علاوہ ہشت عدد سکہ مضروب طلایی نیز موجود می باشد ۲۰۹۷ بر دیگران قرض واجب الاداء دارد و خود تقریباً ۴۰۱۶۲ قرضدار است در اینصورت زکات واجب الادای بر او چقدر است و آیا در زکات قیمت شمرده شود یا وزن؟

مجموعہ زیورات نقرہ ای ۱۹۶۳ ۴ توله میگردد قیمت طلا و سکہ ہا را نیز بہ روپیہ محاسبہ نمودہ و در آن شامل کنید و از مجموعہ آن ۱۶۲ روپیہ قرض را بکشید چیزی کہ باقی می ماند دادن ۱۰۴۰ حصہ آن واجب می باشد (۲) و قرضی کہ بر ذمہ مردم است پس از حصول زکات

(۱) نصاب الذهب عشرون مثقالاً والفضة مائتا درہم کل عشرة درہم وزن سبعة مثاقیل والذهب عشرون فیراطاً، والدرہم اربعة عشر فیراطاً، والفیراط خمس شعیرات، لیکون الدرہم الشرعی سبعین شعیرة، والمنقاز مائتا شعیرة لثم الدرہ المحتار علی ہامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ - ۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۵، طبر.

(۲) تحب فی کل مائتی درہم حمسة درہم وفی کل عشرين مثقال ذهب نصف مثقال مصروباً کان اولہ یکنی مصوغاً او غیر مصوغ حنفی کان للرجال اولئاء نرا کان اوسکة کذا فی الخلاصة وغالبگیری مصری کتاب الزکاة باب ثالث فصل اول ج ۱ ص ۱۶۷، ماحدبہ ج ۱ ص ۱۷۸ و مدیون للعبہ بقدر دیہہ فیرکی الزائد ان بلغ نصاباً (رد المحتار، قولہ بقدر دیہہ معنی بقولہ فلا زکوة) (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳، طبر.

آن واجب الاداء می باشد (۱).

بر زیوری که همیشه پوشیده نمی شود نیز زکات است: سوال: (۱۶۳) در زیوری که همیشه پوشیده نمی شود بلکه گاهگاه پوشیده می شود آیا زکات واجب است و اگر باشد به چه حسابی به قیمت خرید یا نرخ موجود و با اجوره یا بدون اجوره؟

جواب: زکات بر آن واجب بوده و زکات آن به حساب وزن داده می شود یعنی به هر مقدار طلا و نقره موجود باشد حساب گردد (۲). (در زیورات قیمت اعتبار ندارد زیرا که در آن قیمت اجوره نیز شامل می باشد بلکه وزن اعتبار دارد یعنی و قتیکه نقره ۱۱۲ توله و یا طلا ۱۱۲ ۷ توله باشد شخص صاحب نصاب شمرده می شود و اگر در زکات نقد داده شود نرخ وقت زکات کشیدن اعتبار دارد و نرخ دوران خرید را اعتبار نیست مثلاً نزد زنی صد توله طلا خریده شده در زمانه گذشته وجود دارد که در آن وقت به صد روپیه خریده شده و زکات آن ۱۱۲ ۲ توله می باشد و اکنون که هر توله سه روپیه قیمت دارد زکات آن هفت و نیم روپیه می شود لذا دادن دو نیم روپیه غلط می باشد) ظفیر.

نزد کسیکه به قدر نصاب پول سیاه موجود باشد در آن زکات است بانه: سوال: (۱۶۴)

اگر نزد کسی بیش از حاجت اصلی و بیش از حد نصاب پول سیاه نه از طلا و نقره بلکه از مس و برنج موجود باشد که روپیه نقد شمرده نمی شود یا بعد از گذشت یکسال زکات در آن است؟

جواب: در غیر از طلا و نقره برای وجوب زکات نیت تجارت شرط می باشد که تفصیل آن در کتب فقه موجود است (۳). (چون پول سیاه حیثیت حواله را دارد لذا بدون نیت تجارت نیز زکات در آن واجب می باشد) ظفیر.

(۱) ولو كان الدين على مفرق من او على معسر الخ فوصل الى ملكه لزوم زكاة ما مضى (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۶) ظفیر

(۲) والمعتبر وزنهما اداء وحوالاً لا قيمتهما (رد مختار) ای من حيث الوجوب يعنى يعتبر في الوجوب ان يبلغ وزنهما بشانها بھر حتى لو كان له ابريق ذهب او فضة وزنه عشرة مثاقيل او مائة درهم وقيمتها لصباغته عشرون او مائتان لم يجب فيه شيء اجماعاً فہستانی (رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۰ . ط . س . ج ۲ ص ۲۹۷) ظفیر

(۳) شرط اقتراض ادائها: حوالان الحول وهو في ملكه او تمسكه المال كالدراهم والديناتير ليعلمها للتجارة باصل الحلقة فليزوم الزکوة كيما هسكهما ولو للفقہ او السوم الخ (اوتية التجارة في العروض) (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳ . ط . س . ج ۲ =

رقم زکات به شکل بیمه ارسال گردد یا به نظام بانکی: سوال: (۱۶۵) در کتاب (بہشتی

زیور) آمده کہ اگر کسی رقم زکات را برای دیگری غرض اداء کردن بدهد و آن شخص خود آنرا خرج نماید و سپس از نزد خود بہ همان مقدار در زکات بدهد زکات اداء نمی شود و نظام بانکی نیز همین شکل را دارد پس آیا رقم زکات بہ نظام بانکی فرستادہ شود یا توسط بیمہ؟

جواب: احوط آن است کہ توسط بیمہ ارسال گردد اما بہ سیستم بانکی ارسال کردن نیز درست است و می توان آنرا تاویل نمود.

زکات رقم کمایی شدہ: سوال: (۱۶۶) آیا دادن زکات در پولی کہ خود شخص کمایی کردہ واجب است؟

جواب: چون رقم بہ قدر نصاب جمع گردد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات در آن واجب است (۱).

در رقمی کہ برای دادہ شدہ و یکسال بر آن گذشتہ باشد زکات است یا نہ: سوال:

(۱۶۷) زید بہ پسران خود وصیت نمود کہ از مال من با چہار صد روپیہ از سوی من حج کنید و یک ہزار روپیہ را بہ فقرا غذا بدہید بعد از وفات او پسرانش بہ قیمت یک ہزار روپیہ بہ فقرا غذا دادند اما تا کنون با آن چہار صد روپیہ حج نکرده اند و یکسال بر آن گذشتہ آیا در بول مذکور است یا نہ در حالیکہ ثلث کل یک ہزار و چہار صد روپیہ نیز کم می باشد؟

جواب: اداء کردن زکات بول مذکور فرض می باشد (۲).

زکات کرایہ منازل: سوال (۱۶۸) زکات بر قیمت منازل است یا بر کرایہ آنها؟

جواب: منزلی کہ برای کرایہ دادن خریدہ شدہ باشد زکات در کرایہ آنها واجب است (۳).

زکات زیوراتی کہ در آنها غش است: سوال: (۱۶۹) زیورات طلائی کہ در کشور ما ساختہ

۱- ص ۲۶۷ طغیر

(۱) الزکوۃ واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذ مالک نصابا منکا تاما و حال علیہ الحال (ہدایہ کتاب الزکوۃ ج ۱ ص ۱۶۷). طغیر

(۲) صاب الذہب عشرون متغلا والنقصة مائتا درهم کل عشرة دراهم وزن سعة مثاقیل الخ والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوۃ

المال ج ۲ ص ۳۸ ط س ج ۲ ص ۲۹۵ طغیر

(۳) وكذلك المغائر لو اشترى القوارير ولو اشترى جواهر لبواجرها من الناس فلا زکوۃ فیہا لانه اشترط للغة لا للمبالغة کذا فی محیط

السرحدی (عالمگیری الفصل الثانی فی العروض ج ۱ ص ۱۶۸، ماخذیہ ج ۱ ص ۱۸۰). طغیر

میشود ۱/۳ حصہ در آن غش می باشد پس زکات زیور به چه حسابی داده می شود؟

جواب: چیزی که اکثریت یعنی بیش از نصف آن طلا باشد همه آن حکم طلا را داشته مانند طلای خالص زکات در آن واجب است. (۱)

آیا در رقمی که برای نگهداری شده و چند سال بر آن گذشته زکات است یا نه: سوال:

(۱۷۰) زنی از مدت شش سال بدینسو مصارف رفت و آمد دونفر را به حج علیحده نموده و نگهداشته و امسال می خواهد به حج برود آیا بر رقم مذکور زکات تمام سال های بگذشته واجب است یا نه؟

جواب: دادن زکات رقم مذکور واجب است و تا وقتی که رقم مذکور خرج نگردیده دادن زکات تمام سال های گذشته آن لازم است. (۲)

تطبیق دو عبارت: سوال: (۱۷۱) صاحب نصاب کسی است که ۱۱۲ ۵۲ توله نقره داشته باشد در حالیکه در فتاوی رشیدی به ۵۰ روپیه نقد یا به همین قیمت مال زائد از حاجات اصلی نوشته شده تطبیق آن چگونه است؟

جواب: در فتاوی رشیدی به حساب تقریبی عمل شده یعنی درهم را پوره چهار (آنه) قرار داده و پنجاه روپیه نوشته در حالیکه یک درهم ۳ ماشه و ۵۰ رتی می باشد که به این حساب ۱۱۲ ۵۲ توله می شود و اگر کسر مذکور گذشته شده و پوره ۳ ماشه حساب گردد درصد درهم پوره ۵۰ توله می شود و احتیاط آن است که پنجاه توله را نصاب شمرده و زکات آن اداء گردد. (۳)

در تمام زیورات نقد زکات واجب بوده و باید بر مستحقین خرج شود: سوال: (۱۷۲) در

مساله زکات یک مولوی صاحب می گوید که زکات بر مالی است که افزایش یابد و رقم و زیوری که دفن گردیده و هیچ وقت استعمال نگردد در این حکم نبوده و زکات بر آن نیست و من می گویم

(۱) وغالب النضة والذهب فضة وذهب (در مختار) ای فنجب زکاتهما لازکوة العروس (در المختار) باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۲ ط س

ج ۲ ص ۳۰۰ طبر

(۲) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم (ادملک نصابا ملکاتما و حال علیہ الحول (هذه) کتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷ طبر

(۳) نصاب الذهب عشرون مثقالا والفضة مائتا درهم کل عشرة دراهم وزن سبعة مثاقیل والذباير عشرون قیر ص والدرهم اربعة عشر قیراط والفضة اربعون مثقالا والدرهم الشرعی سبعين مثقالا والدر المختار علی هامش (در المختار) باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۸ - ۳۹

ج ۲ ص ۲۹۵ طبر

که زکات در تمام اموال خواه تحت استعمال باشد یا نباشد و یا دفن باشد فرض است و مستحق آن محتاج می باشد مولوی صاحب می گوید که به محتاج مختص نیست بلکه نخست بر خانواده و اطفال خود که وابستگان او هستند و عایدی ندارند در پرورش و تعلیم ایشان خرج کند و اگر چیزی اضافه باقی ماند به یتیمان مساکین و محتاجان بدهد.

جواب: در این مساله حق همان است که شما می گویند و آن اینکه بر رویه و نقد و زیور و هر چیز طلائی و نقره ای و سکه پس از گذشت یکسال کامل زکات فرض است اگر چیز دفن شده و یا تحت استعمال نباشد و در نقد فقها نمودی تقدیری را ثابت می نمایند که تفصیل آن در کتب فقه موجود است (۱) و تمام طلبه ای که می توانند عربی بخوانند از آن باخبر اند پس مولوی صاحب چنان یک غلطی بزرگ می نماید که هیچ طالب نمی کند و مصرف زکات محتاجان و مساکین اند خداوند متعال فرموده: (انما الصدقات للفقراء والمساکین) دادن زکات به فرزندان و زوجه و پدر و مادر را تهاّم فقها حرام نوشته اند و به این ترتیب زکات اداء نمی شود.

مطلب یک عبارت کتاب (بهشتی زیور): سوال: (۱۲۳) این کتاب (بهشتی زیور) چه معنی دارد (هنگامی که فقط نقره یا فقط طلا موجود باشد وزن اعتبار دارد نه قیمت)؟

جواب: مطلب آن این است که مثلاً نقره به وزن دوصد درهم یعنی ۵۲ ۲/۱ توله نصاب زکات است اما اگر به قیمت دیده شود از حد نصاب کم باشد یعنی قیمت آن ۵۲ ۱/۲ رویه نیست پس بدین جهت گفته که وزن اعتبار داشته و زکات واجب گشته است. (۲)

زکات طلا از نقره: سوال: (۱۷۴) اگر زکات طلا از نقره داده شود زکات دادن درست است یا نه و زکات نقره چگونه داده شود؟

جواب: اگر زکات طلا از نقره داده شود دادن قیمت درست می باشد و اگر زکات نقره از خود

(۱) واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولتبراً اوجلبا مطلقاً الخ من ذهب اوفضة الخ ربع عشر (الدر المختار علی هامش ودامختار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). طغیر

(۲) والمعتبر وزنها اداء ووجوباً لا قیمتها (درمختار) ای من حيث الاداء يعتبر فی الوجوب ان يبلغ وزنها نصاباً نحو حتی لوکان له ابرق ذهب اوفضة وزنه عشرة مثاقیل اوماته درهم وربعه لصباحه عشرون اوماتان لم يجب فيه شی احمافاً، فیهتانی الخ لا قیمتها الخ وهذا ان لم یزد من خلاف الحسن (ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷). طغیر

نقره داده شود و هر قدر که زکات واجب باشد پوره اداء گردد مثلاً اگر دادن ۲۰ توله نقره در زکات واجب باشد اگر بخواهد روپیه را در زکات بدهد باید بیست روپیه بدهد نه اینکه مثلاً ۲۰ توله نقره ۱۵ روپیه باشد و وی ۱۵ روپیه بپردازد اینکار درست نیست (۱).

در زیوراتی که از سوی پدر خسر داده شده زکات دادن چطور است: سوال: (۱۷۵) پدر خسر نعیمه محمد اکرام که به جای شوهر او علی اصغر تمام ضرور یاتش را تامین میکند مبلغ چهار صد روپیه قرضدار بوده و نزد او آنقدر ذخیره وجود ندارد که زکات در آن واجب باشد البته نزد نعیمه زیوراتی وجود دارد که قیمت آن مبلغ سه صد روپیه می باشد و آنرا پدر خودش و پدر خسرش برایش داده اند آیا بر نعیمه زکات واجب است؟

جواب: زکات زیورات مذکور بر نعیمه واجب است زیرا ملکیت او می باشد (۲).

در زیوراتی که صرف برای پوشیدن داده شده باشد زکات است یا نه: سوال: (۱۷۶) علی اصغر شوهر نعیمه برای نعیمه زیوراتی داده که قیمت آن مبلغ دوصد روپیه می باشد و گفته این زیورات از من است هر وقتیکه بخواهم آنرا می گیرم و آنرا صرف برای تزئین در اختیار تو قرار داده ام برای نعیمه پوشیدن این نوع زیورات جائز است یا نه و زکات آن بر علی اصغر واجب است یا بر نعیمه؟

جواب: زکات بر علی اصغر واجب می باشد نه بر نعیمه و پوشیدن آن برای نعیمه درست است. (۳) فقط

زکات زیوراتی که در آن نگین و غیزه نصب است چطور داده شود: سوال: (۱۷۷) زید می خواهد زکات زیورات زوجه خود را بدهد اما مشکل آن است که در بعضی از زیورات نگین نصب گردیده اگر نگین را بکشد زیور خراب می شود و اگر آنرا نزد زرگر وزن نماید وزن

(۱) والمعتبر وزنهما اداء ورجوبا لا قيمتهما (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷).
ظهير الدين غفر له

(۲) وسب اقتراضها ملك عصاب حولي تام فارغ عن دين له مضاف من جهة العباد الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷). وفي نثر اللغب والنفضة وحليهما واورائهما الزکوة (هداياه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷). ظهير

(۳) الزکوة واجبة علی الحر العاقل البالغ المسلم اذا ملك نصابا ملكا تاما وحال عليه الحول (هداياه كتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۶۷). ظهير

صحیح معلوم نمی شود همچنان اگر مقدار طلا از حد نصاب کم باشد زکات آن به شمول نقره داده شود یا زکات طلا علیحده اداء گردد همچنان زکات طلا و نقره از یک چیز کشیده شود یا اینکه زکات طلا از طلا داده شود و زکات نقره از نقره و اگر در زکات زیوری داده خود آیا در آن حرجی نیست؟

جواب: باید به صورت صحیح اندازه گردیده و زکات آن داده شود اما باید برای اندازه کننده گفت که تا جایی که ممکن است احتیاط را مد نظر داشته باشد مثلاً حد اعظم مقدار مقدار طلا و نقره را که به نظر آید همان را اختیار کند. در اینصورت قیمت را با نقره شامل نموده و زکات آنرا بدهید همچنان دادن زکات از یک جنس جائز می باشد و اگر در زکات زیوری داده شود در آن حرجی نیست. (۱)

بدون اجازه شوهر فروختن زیور غرض ادای زکات درست است یا نه: سوال: (۱۷۸) بر

ذمه هنده زکات زیوراتش از چند سال بدینسو واجب است و عایدی ندارد که زکات آنها را اداء کند مگر اینکه قسمتی از زیورات را بفروشد و یا اینکه شوهرش آنرا اداء نماید مگر هر وقتیکه هند این مساله را به شوهر خود یاد آوری میکند می گوید که اداء خواهیم کرد و به فروش بخشی از زیورات راضی نمی گردد در اینصورت اگر هنده بدون اجازه شوهر و بدون رضای او بخشی از زیورات را بفروشد و زکات آنرا اداء کند جائز است یا نه؟

جواب: اگر زیورات مذکور از سوی شوهر داده و یا ساخته شده و طوریکه عرف است ملکیت زن نمی باشد زکات آن بر ذمه شوهر بوده و بر زن چیزی لازم نیست و اگر شوهر زکات آنرا ندهد خودش گنهگار گردیده وزن گنهگار نمی شود و اگر زیورات مذکور در جهیز از سوی والدین برای زن مذکور داده شده و ملکیت خودش باشد زکات آن بر ذمه خودش واجب بوده و می تواند

(۱) و بضم الذهب الى الفضة وعكسه بجامع التسمية ولا لا بالاجزاء الخ (درمختار) قوله بضم الخ عند الاجتماع اما افراد احدهما فلا تعتبر القيمة اجماعاً بدائع لان المعبر وزنه اداء ووجوبه لأمور. وفي البدائع ايضاً ان ما ذكر من وجوب الصم اذا لم يكن كل واحد منهما نصيباً بان كان اقل فلر كان كل منهما نصاب تاماً بدون زيادة لا يجب الصم، بل ينبغي أن يؤدى من كل واحد زكاته. فهو ضم حتى يؤدى كله من الذهب أو الفضة فلا بأس به عندنا. ولكن يجب أن يكون التقويم بما هو أبلغ للعقار ورواجاً. وإلا يؤدى من كل منهما ربع عشرة (رد المحتار باب ركوة المال ج ۱ ص ۴۵ و ص ۴۶ ط. م. ج ۲ ص ۳۰۳). طبر

بخشی از آنرا بفروشد و زکات آنرا اداء کند و ضرورتی به اجازه گرفتن اثر شوهر نیست. (۱)

زکات تکه های زر بفت: سوال: (۱۷۹) لباس زنان هندوستانی تکه های قیمتی زربفت شجر بنارسی و غیره می باشد که در آنها تارهای نقره حتماً وجود دارد زکات آن چگونه مشخص گردید زیرا تخمین آن مشکل می باشد؟

جواب: تار زری را که در تکه های بنارسی و غیره می باشد خود تخمین نموده و یا توسط شخص که در اینکار مهارت داشته باشد و تخمین نمودن تاپه طلا و نقره نیز اشان است مثلاً یک بسته مکمل همان تکه دیده شود که در آن چقدر طلا و نقره وجود دارد و سپس از روی آن تخمین گردد خلاصه آنکه در چنین مواردی تخمین کافی می باشد و تخمین باید حتی الوسع چنان صورت گیرد که کمی باقی نماند هر چند کمی زیادت صورت گیرد (۲).

اگر شوهر زن خود را مالک زیورات بسازد زکات بر چه کسی است: سوال: (۱۸۰) شوهر پس از سپری شدن چند سال از نکاح زن خود را مالک زیورات ساخت و اکنون پس از چهار سال می خواهد زکات زیورات مذکور را بدهد زن تاریخی را که در آن مالک زیورات مذکور گردیده به یاد ندارد و در صورتیکه میان مال زن و شوهر امتیازی نباشد چه کسی نیت زکات را بنماید؟

جواب: چون شوهر زن خود را مالک زیورات مذکور ساخته لذا خود زن باید نیت کند و اگر شوهر از سوی او زکات را اداء نماید نیز درست است.

زکات زیورات را از چه وقتی بدهد: سوال: (۱۸۱) الف: زید زکات رقم نقد را می پرداخت و زکات زیورات را بدین گمان نمی داد که زیورات تحت الاستعمال اند و اکنون چون پس از پرسش برایش معلوم گردیده که که رستگاری در آن است که زکات زیورات نیز داده شود می خواهد زکات زیورات را نیز بدهد اما او بیاد ندارد که از چه وقتی مالک نصاب است و چه وقتی دادن زکات رقم نقد خویش را شروع نموده و مقادیر زیاد از جمله زیورات مذکور به فروش نیز

(۱) الزکوة واجبة على الحر العاقل المالك اذا ملك نصاباً ملكاً تاماً وحال عليه الحول (هدایه کتاب الزکاة ج ۱ ص ۱۶۷). طغیر

(۲) وهي نية الذهب والفضة وحليهما واوليهما الزکوة (هدایه باب زکوة المال فصل في الذهب ۱ ص ۱۷۷). طغیر

رسیده است که به عوض آن رقم نقد بدست آمده و زکات آن داده شده است و مقداری از زیورات هنوز موجود بوده و نرخ طلا و نقره نیز پیوسته کم و زیاد شده است و قلب او نیز گواهی نمی دهد که از چه وقتی زکات بدهد در اینصورت زید از چه وقتی و به کدام نرخ زکات زیورات را اداء کند؟

ب: رواج در اینجا چنان است که هنگام عروسی زیورات به طریقی به عروس داده می شود که نمی داند که ملکیت اوست یا نه زید و خانمش هر دو بدون آنکه اولادی داشته باشند وفات نمودند صرف پدر زید و برادران و خواهران خانمش زنده هستند اکنون چه کسی مستحق است که زیورات مذکور را بگیرد و زکات آن را از چه وقتی اداء کند؟

جواب: دادن زکات زیورات نیز فرض بوده و از وقتی که مال آن شده است باید زکات آنرا بپردازد باید در این مورد تخمین صورت گیرد و اگر چند روزی زیادت واقع شود بهتر می باشد اما نباید کمی صورت گیرد.

زیوراتی که در این روزگار از سوی شوهر به زن داده می شود مطابق عرف زن مالک آن نمی باشد بلکه ملکیت شوهر بوده و بعد از وفات شوهر به زن و والدین او مطابق شرعیت سهم می رسد و حصه ای که به زن می رسد پس از فوت او به پدرش تعلق میگیرد زیرا در وجود پدر برادر و خواهر محروم اند و زکات از وقتی داده می شود که زیورات ساخته شده است. (۱)

در تبدیلی نوت به رویه فایده گرفتن چطور است و بر نوت زکات است یا نه: سوال:

(۱۸۲) هنگام تبدیل کردن نوت به رویه فایده گرفتن جائز است یا به و اگر نزد کسی تنها نوت موجود باشد آیا پس از حولان حول زکات بر آن واجب است یا نه؟

جواب: در صورتیکه راه دیگری برای تبدیل کردن وجود نداشته باشد دادن مفاد جائز است گرچه قاعده آن است که دادن و گرفتن مفاد بر نوت جائز نیست اما به مجبوری میتوان مفاد داد

(۱) ولی میر الذهب والفضة وحلبهما واولئهما الزکوة الخ لا ان السبب مال نام ودلیل النماء موجود وهو الاعداد للتجارة خلفة (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۷). ظفر روشن است که منظور عرف شبه قاره هند است اما در افغانستان تا جایی که من معلومات دارم زیورات ملکیت زن می باشد. (مترجم)

و یا گرفت (۱) و برنوت پس از حوالان حول زکات لازم میگردد (۲).

بایکجا نمودن طلا و نقره نصاب تکمیل میگردد آیا زکات واجب است یانه: سوال (۱۸۳)

نزد زنی مقداری زیورات طلایی و مقداری زیورات نقره ای وجود دارد اما مقدار هر دو از نصاب کم باشد و اگر هر دو باهم یکجا گردند نصاب تکمیل می شود آیا باید زکات داده شود یانه؟
جواب: در اینصورت قیمت را حساب نموده و زکات واجب میگردد مثلاً طلا را به قیمت نقره تبدیل نموده و به مجموعه آن دیده شود اگر نصاب نقره توسط آن مجموعه تکمیل گردد زکات لازم می باشد (۳).

زکات معاشی که هنگام ادای زکات بدست نیامده است: سوال (۱۸۴) زید در یک کار

خانه کار میکند، به تاریخ ۱۰ یا ۱۲ شعبان دوماه رخصتی سالانه به او داده می شود و او به تاریخ پانزدهم رمضان به دلیل صاحب نصاب شدن فریضه زکات را اداء میکند و معاشی شعبان و رمضان و قتیکه در ماه شوال دوباره به وظیفه حاضر گردد برایش داده می شود پس آیا در تاریخ پانزدهم رمضان سال ۱۳۳۵ ادای زکات معاش آن دوماه واجب می باشد یا اینکه به شرط زکات آنرا در رمضان ۱۳۳۶ ادا کند؟

جواب: چون تا کنون معاش شعبان و رمضان حصول نگردیده لذا دادن زکات آن در این رمضان واجب نمی باشد اگر رقم حصول گردد و تاختم سال آینده باقی بماند ادای زکات آن لازم میگردد (۴).

قیمت طلا به حساب نرخ بازار محاسبه میگردد: سوال (۱۸۵) در خانه زید مقداری زیورات

وجود دارد که خود او مالک آن می باشد اکنون نرخ بازار نظر به نرخی که برای او تمام شده

(۱) الضرورات تبیح المحظورات (الاشباه والنظائر ص).

(۲) شرط افتراس اداها حولان الحول و هو فی منکة و تنمية المال کالدراهم و الدنانیر لعینهما للتجارة باصل الخلفة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما ولوللنفقة (اندر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷). ظفر

(۳) شرط افتراس اداها حولان الحول و هو فی منکة و تنمية المال کالدراهم و الدنانیر لعینهما للتجارة باصل الخلفة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما ولوللنفقة (اندر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷). ظفر

(۴) و تصم قيمة العروض الى النسيب والذهب الى الفضة ثم وضع احادی الشافعیین فی الاخر قيمة مذهب الامام رحم حتى ان من كان له مائة درهم حسنة متدين ذهب تنل قيمتها مائة درهم فعليه الزكاة عدد البحر الرائق ج ۲ ص ۲۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۰). ظفر

گران است و اگر زیورات مذکور را بفروشد یقیناً کہ بہ ثلث کمتر از نرخ بازار بہ فروش می رسد پس بہ چہ حسابی زکات انرا بدهد زیرا قیمت خرید و فروش در بازار فرق دارد و اگر بہ فقرا طلا در زکات دادہ شود بہ سختی موجب خسارہ ایشان میگردد زیرا دوکانداران آنرا بہ نرخ بسیار ارزان از ایشان خریداری می نمایند.

جواب: بہ قیمتی کہ در بازار است یعنی بہ قیمتی کہ دوکاندار می فروشد محاسبہ نمودہ و زکات آنرا بدهد و اگر می خواهد در زکات خود طلا را بدهد ۱/۴ حصہ آنرا بہ فقرا بدهد زکات اداء میشود اگر چہ فقر (آنرا بہ قیمت نازل بفروشند^(۱)).

رقمی کہ بہ تدریج زیاد می شود زکات آن چگونه دادہ شود: سوال: (۱۸۶) شخصی بطور مہوار از رجب ۱۳۳۵ الی جمادی الثانی ۱۳۳۶ بہ اندازہ های مختلف رقم ذخیرہ کردہ است کہ مجموع آن ہا رقم قابل زکات میگردد و در سرمایہ او زیادت پیوستہ دوام داشتہ است کہ زکات آنرا سالانہ ہمیشہ می دہد اما زکات این ارقام متفرق را سالانہ چگونه ادا کند در حالیکہ دہ روپیہ در رمضان بیست روپیہ در شوال و بہ همین ترتیب سرمایہ او بلند رفتہ اکنون زکات آنرا در رجب بہ چہ حساب بدهد؟

جواب: اگر او در رجب ۱۳۳۵ صاحب نصاب بودہ پنجاہ یا شصت روپیہ نقد یا زیور یا مال رجب نزد او موجود بودہ و پس از آن ارقام دیگری در شعبان رمضان و سوال ذخیرہ نمودہ و تا جمادی الثانی ۱۳۳۶ نزد او مثلاً ۵۰۰۰ روپیہ نقد جمع گردیدہ دادن زکات همان ۵۰۰ روپیہ لازم میگردد و اگر در رجب ۱۳۳۵ نزد او بہ مقدار نصاب مال موجود نبودہ باشد از وقتیکہ نزد او مال بہ قدر نصاب جمع گردد از همان وقت سال شروع می شود و سپس ارقامی کہ در وسط سال اضافہ می شود در پایانی سال جمع گردیدہ و زکات تمام آن دادہ می شود و در شوال ۱۳۳۶ باید زکات تمام رقم دادہ شود در این مورد از عالمی بطور شفافی بہر سید^(۲).

(۱) و جاز دفع القیمۃ فی زکوۃ الخ و تعتبر القیمۃ بوجوب و فلا یوم الاداء الخ و یقوم فی اللد الذی السال فیہ (ایضاً باب زکوۃ الصم ج ۲ ص ۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵) والا... فی مصروب کل مہما الخ ربع عشر (ایضاً باب زکوۃ المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ - ۲۹۸) طبر.

(۲) و الاستفاد و لو بیہ اوارث وسط الحول یضم الی نصاب من حسہ فیرکہ بحول الاصل الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب =

اگر رقمی که قرض گرفته شده نگهداری شود زکات آن بر چه کسی است: سوال:

(۱۸۷) شخص از دیگری دو یا چهار صد روپہ قرض حسنہ گرفته و یکسال آنرا نگهداشته است اکنون زکات بر قرض دهنده می باشد یا بر قرض گیرنده؟

جواب: زکات آن بر قرض دهنده لازم می باشد که وقتی که رقم مذکور دوباره نزد او بیاید دادن زکات سال گذشته آن واجب می باشد (۱).

در زکات طلا و نقره کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۱۸۸) اگر کسی در زکات زیورات خود مثلاً دوتوله طلا یا نقره را بکشد و اگر بخواهد به جای طلا یا نقره مذکور قیمت آنرا بپردازد در آن عام اعتبار دارد یا نرخ زمانی که طلا یا نقره مذکور فروخته شده است؟

جواب: اگر دادن دوتوله نقره در زکات لازم باشد دادن همان دوتوله ضرور می باشد هر چند خود نقره را بدهد یا روپہ سکه دار را و درست نیست که اگر قیمت دوتوله نقره ۱۷۵ باشد آنرا بپردازد بلکه باید دو روپہ پوره بدهد و اگر قیمت نقره زیاد باشد مثلاً یک توله آن ۱۲۵ قیمت داشته باشد دادن ۱۲۵ روپہ بر او لازم نیست مگر اینکه تبرعاً بدهد و اگر دادن یک توله طلا لازم باشد اختیار دارد که یک توله طلا می دهد یا قیمت آنرا مثلاً اگر قیمت آن در بازار سه روپہ باشد سه روپہ بدهد زکات اداء می شود (۲).

اگر حصه ای از زکات بخود شخصی باز گرداند شود چه حکم دارد: سوال: (۱۸۹) هنده

همیشه زید وفات نمود و از ترکه او چیزی زیور برای زید نیز رسید و زید آنرا غرض ادای زکات واجبه همشیره متوفای خود به برا در خود بکر دارد بکر دید که زید خود مصرف زکات است و بسیار قرضدار می باشد لذا زیور مذکور را فروخته و قیمت آنرا به نیت زکات همشیره

= زکوة العنم ج ۲ ص ۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظفر

(۱) ولو كان الدين على مفر الخ فوصل الى ملكه ثم زكوة مامضى (ابن كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

(۲) والمعتبر وزنه اداء ووجوب لا لجهتھا (درمختار) وهذا ان لم يزد من خلاف الجنس والا اعبرت القيمة اجماعا كما علمت (رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷) وجاز دفع القيمة في زکاة وعشر وحراج ولطرفة ونذر وكفارة غير الاعاق (درمختار) ثم إن هذا مقيد بغير المثلى، فلا تعتبر القيمة في نصاب كيلي أو وزني، فإذا أدى أربعة مكابيل أو دراهم جمعة عن خمسة دينية أو زيوف لا يجوز عند علمائنا الثلاثة إلا عن أربعة، وعليه كبل أو درهم آخر خلافا لفرق، وهذا إذا أدى من جسسه، وإلا فالمعتبر هو القيمة اتفاقا لنقوم الجردة في المنزل الربوي عند المقابلة، بخلاف جسسه. (رد المحتار باب زکوة العنم ج ۲ ص ۲۹). ظفر

متوفای خود به زید داد در اینصورت زکات ادا شده است یا نه زیرا این شبه وجود دارد که زید موکل بوده و بکر فقط وکیل می باشد و فعل وکیل عین فعل موکل است و در اینصورت گویا زید خود زکات داده و خود زکات را میگیرد؟

جواب: زیوری که از ترکه همشیره به زید رسیده ملکیت زید می باشد و چون وکیل زید آنرا فروخته و دوباره آنرا به زید بدهد زکات اداء نمی شود زیرا قیمت ملکیت او نزد خودش باقی مانده است (۱).

زکات نقد و زیورات: سوال: (۱۹۰) نزد زید به قیمت یک صد و پنجاه روپیه زیورات طلائی و یکصد و پنج روپیه نقد موجود می باشد رقم نقد را برای اعمار خانه نگهداشته و زیورات را زنان خانواده اش گاهگاهی می پوشند باید چند روپیه را وجه وقت به حساب زکات بدهد و مصرف اساسی زکات چیست؟

جواب: در اینصورت نزد زید ۲۵۵ روپیه نقد و زیورات وجود دارد پس باید زید هر سال به حساب فی صد ۱۱۲ ۲ روپیه شش روپیه و شش آنه را در زکات بدهد و اگر در سالی قیمت ها کم و زیاد شود به همین اندازه در آن تغییر وارد می شود و زکات در رقم نقد زیورات و سامان تجارتی پس از گذشت یکسال واجب می باشد (۲) مصرف زکات فقرا مساکین اطفال یتیم زنان بیوه و غیره می باشد و کسیکه زیاد محتاج بوده و قرابتی داشته باشد دادن آن به او بهتر است و ارسال به مدارس اسلامی برای طلبه فقیر ثواب بیشتر دارد (۳).

در رقمی که با آن منزل مسکونی خریده شود آیا زکات واجب است: سوال: (۱۹۱) شخصی منزلی را به قیمت پنجمصد روپیه خریداری نمود اما اعضای خانواده او سکونت در آنرا

(۱) ولا بدفع المزکی زکوة ماله الی ابيه وجده وان علا ولا الی ولده ولا الی ولد ولده وان سفل لان منافع الاملاک بینهم متصله فلا یمنعن التملک علی الکمال (مذهب باب من یجوز دفع الصدقات الیه ج ۱ ص ۱۸۸) و بشرط ان یكون الصرف تملیکا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفیر

(۲) و شرط افراض اذاتها حولان الحول وهو فی ملکه و تمیة المال کالدراهم والدنانیر لیتینما للتجارة فتلزم الزکوة کیفما امسکهما (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷) واللازم فی مضروب کل منها ومصرفه ولتوبرا اوحلیا مطلقا (ربع عشر) ایضا باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظفیر

(۳) و مصرف الزکوة الخ وهو فقیر مومن له ادنی شیء ای دون لصاب الخ ومسکین الخ ولی سبیل الله الخ واس السبیل الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر

نپسندیدند لذا اراده فروش آنرا نمود آیا در اینصورت در پنجصد روپہ مذکور زکات واجب است یا نہ؟

جواب: در پنجصد روپہ ای کہ با آن منزل خریده شدہ زکات واجب نیست اما تا وقتی کہ رقم مذکور موجود بودہ و منزل خریده نشدہ بود زکات در آن واجب بودہ و چون منزل خریده شدہ زکات ساقط گردید (۱) و ہنگامیکہ منزل بہ فروش برسد و پول نقد بدست بعد از گذشت یکسال زکات در آن واجب می گردد (۲).

رقمی بہ مالک اراضی در رهن گذاشتہ باشد در مورد زکات آن چہ حکم است: سوال:

(۱۹۲) رقمی کہ در بدلی رهن اراضی بہ مالکان اراضی دادہ می شود باید در زکات آن ہر سال اداء گردد یا نہ بعد از حصول اداء شود و بہ تقدیر دوم زکات تمام سال ہای گذشتہ واجب می شود یا نہ؟

جواب: در رقم مذکور بعد از حصول زکات لازم می باشد و طوریکہ در الدر المختار آمدہ باید زکات سای ہای گذشتہ نیز دادہ شود (۳).

صرف بدلیل موجودیت زیور زکات واجب است یا نہ: سوال: (۱۹۳) نزد زنی کہ بہ قیمت

صد روپہ زیورات وجود داشت تا وقتی کہ صاحب مال بود زکات آنرا پیوستہ می داد اما اکنون فقیر گردیدہ اما زیورات مذکور هنوز نزد او موجود می باشند آیا دادن زکات بر زن مذکور لازمی می باشد یا نہ؟

جواب: اگر زیورات او بہ قدر نصاب باشد دادن زکات زیورات مذکور لازم بودہ و گرفتن زکات برای او جائز نمی باشد (۴).

(۱) ولا یدفع زکوة فی لیاب البدن الخ واثاث المنزل و دور المسکن ونحوها (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰).
ظہیر الدین ہنر اللہ

(۲) و شرطہ ای شرط الفراض اداہا حولان الحول و ہوی ملک و تنمیۃ المال کالترام و الدمانیر لیبہما للتجارة باصل الحنفیۃ فنارم الزکاة کیفما استکمہما ولوللنفقة (ایضاً ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۷). ظہیر

(۳) ولوکان الدین علی مقر الخ فوصل الی منکہ لزوم زکوة مانضی (ایضاً ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظہیر

(۴) واللازم فی مضروب کل منہما ای الذهب و الفضة و ممولوہ و لوتبرا او حلیا مطلقا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظہیر

آیا در رقمی که به شکل ضمانت به دولت داده شود زکات است یا نه: سوال: (۱۹۴)

شخصی غرض ضمانت وظیفه دولتی مبلغ صد روپہ را به دولت سپرده است و تا وقتی کہ او در وظیفہ باشد رقم ضمانت او پس برایش داده نمی شود و هنگامی کہ تقاعد کند رقم مذکور برایش باز پس داده می شود پس در رقم مذکور زکات است یا نه؟ اگر زکات واجب باشد باید بعد از باز گرفتن داده شود یا سال به سال اداء کردن آن واجب می باشد؟

جواب: در رقم مذکور پس از باز پس گرفتن اداء کردن زکات تمام سال های گذشته واجب می باشد و اگر گمان چنان است کہ بعد از باز پس گرفتن دادن زکات چندین سال گذشته لازم خواهد بود کہ رقم کثیری می شود اگر هر سال بارقم موجوده خود زکات آنرا بدهد نیز درست می باشد (۱).

در زیورات ساخته شده اوجواهر زکات نیست: سوال: (۱۹۵) در زیوراتی کہ فقط از جواهر ساخته شده باشند زکات است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (لا زکوة فی اللآلی والجواهر وان ساءت الفاً اتفاقاً الا ان تکن للتجارة) (۲) پس در زیوراتی کہ از جواهر ساخته شده و به نیت تجارت نباشد زکات نیست.

زکات زیورات طلائی کہ جواهر کاری شده باشند: سوال: (۱۹۶) زیوراتی کہ طلائی بوده و جواهر کاری شده باشند زکات آنها به چه طریقی داده شود؟

جواب: زیور را نرخ گذاری نموده و زکات آنرا اداء کند (۳).

زکات زیوری کہ یک حصہ آن نقرہ و دو حصہ آن جواهرات باشد: سوال: (۱۹۷) در زیوری کہ یک حصہ آن نقرہ و دو حصہ آن جواهرات باشد زکات به چه حسابی داده شود؟

جواب: اگر در زکات نقرہ می دهد نقرہ زیور مذکور را اندازه کند هر قدر نقرہ باشد ۱/۴۰ حصہ آنرا بدهد (۴).

(۱) وکلا الودیعة عند غیر معارفه (در مختار) فلو عند معارفه تحب الزکوة (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶).
ظفر الدین غفر له

(۲) الدر المختار علی هامش و رد المحتار کتاب الزکوة قبل باب انما ساءت ج ۲ ص ۱۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶، ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش و رد المحتار کتاب الزکوة قبل باب انما ساءت ج ۲ ص ۱۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶، ظفر

اگر قیمت طلا و نقره معلوم نکرده آیا می توان به اساس قیمت مدتی قبل زکات داد:

سوال (۱۹۸) اگر قیمت طلا و نقره به صورت صحیح معلوم نگردد و قیمت سه چهار ماه گذشته را مد نظر قرار داده و زکات را اداء کند آیا زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اصل آن است که قیمت زمان فروش معلوم گردد و مطابق آن زکات ادا گردد اما چون معمولاً ظرف سه چهار ماه تفاوت زیادی در قیمت های رونما نمی گردد پس اگر جانب احتیاط مد نظر قرار داده شده و به این طریق زکات اداء گردد زکات اداء می شود (۱).

اگر زیور زن رهن باشد زکات آن بر ذمه کیست: سوال: (۱۹۹) اگر زیور زن به اساس

ضرورت رهن داده شود زکات آن بر ذمه زن است یا بر ذمه شوهرش؟

جواب: زکات آن بر ذمه زن می باشد (۲).

زکات در رقمی که به اساس فوت ناگهانی کسی به ورثه اش از سوی حکومت داده می

شود: سوال: (۲۰۰) زید اثر تصادم ریل وفات نمود کمپنی ریل در بدل جان زید برای والدین خانم و سه طفل نابالغش که دو دختر سه ساله و چهار ساله و یک پسر یک و نیم ساله می باشد سی هزار روپیه داده اما شرط آن این است که در پسته خانه گذشته شده و ده سال بعد در عروسی دختران و تعلیم اعلاى پسر او به خرج رسد و شش هزار روپیه ای که سهم زن اوست جهت پرورش اطفالش غرض حفاظت در پسته خانه نگهداری خواهد شد در این صورت در رقم آن اطفال و آن بیوه زکات فرض است یا نه؟

جواب: تا وقتیکه اطفال نابالغ باشند در سهم ایشان زکات نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (و شرط افتراضها عقل و بلوغ)، و در شامی گوید (فلا تجب علی مجنون و صبی (۳)، و سهمی که

(۴) و الا لازم فی مضروب کل منهما و معموله ولو لیرا اوحلها مطلقاً ربع عشر الخ و غالب الفضة و الذهب لفضة و ذهب و ما غلب غشه منهما یقوم و بشرط فی البیة الا اذا کان یخلص منه ما یبلغ نصاباً او اقل و عنده ما یتیم به الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۱۲-۱۳ . ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸). ظفیر

(۱) و تعتبر القيمة يوم الحرب و قالوا يوم الاداء و فی السواتم يوم الاداء اجمالاً و هو الاصح (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة الفهم ج ۲ ص ۳۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۸۶). ظفیر

(۲) الزکوة واجبة علی حر مسلم عاقل بالغ اذا ملک نصاباً ملکاً تاماً (هدایه کتاب الزکوة ج ۱ ص). ظفیر

(۳) رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ . ط. س. ج ۲ ص ۲۵۸. ظفیر

برای زن و والدینش رسیده در آن زکات واجب می باشد و اطفال بعد از آنکه بالغ شوند پس از بلوغ در سهم ایشان نیز زکات واجب می گردد^(۱).

زکات پولی که به کار انداخته شده باشد: سوال: (۲۰۱) رقمی که به کار انداخته شده و زیاد تر با آن داد و ستد صورت گیرد و سال کامل در هیچ یک حال بر آن نگذرد آیا در رقم مذکور زکات واجب الاداء می باشد؟

جواب: در اخیر سال هر قدر مال تجارت و رقم نقد موجود باشد حساب شود و زکات آن اداء گردد^(۲) و رقمی که بر ذمه مردم قرض می باشد دادن زکات آن نیز پس از حصول به شمول ایام گذشته لازم می باشد. (۳)

در مورد زکات جایداد و منزل شخصی که از ضرورت بیشتر باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: (۲۰۲) هنگامیکه جایداد و منزل شخصی از ضرورت زیاد بوده و به کرایه داده شده باشد زکات بر قیمت آن می باشد یا بر عاید آن؟

جواب: زکات بر قیمت لازم نبوده بلکه هرگاه عاید آن به قدر نصاب برسد و بر آن تنها یا یکجا با رقم موجود دیگر یک سال پوره بگذرد زکات در آن لازم می گردد^(۴).

زکات جایدادی که بر زمین کرایه باشد: سوال: (۲۰۳) اگر بر زمین هایی کرایه جایداد بنا گردد و قیمت آن تا وقتی بر جامی باشد که جایداد در آن قائم باشد زکات آن چگونه اداء گردد؟ **جواب:** وقتی کرایه آن جمع گردد حسب شرایط زکات در آن لازم می باشد. (۵)

زکات رقمی که بر اوراق دولتی نصب میگردد: سوال: (۲۰۴) رقمی که بر اوراق دولتی و غیره نصب میگردد میعاد واپسی آن بسیار طولانی می باشد زکات آن چگونه اداء گردد؟

(۱) رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۸ ظفر

(۲) و لیسمة العرض للتجارة تضم الى التبيين لان الكل للتجارة وضعا وجعلنا الخ والدر المختار على هامش رد المحتار باب زکوة المال ج ۲ ص

۴۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۰۳ . ظفر

(۳) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لازم زکوة مامضى (ايضا كتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) . ظفر

(۴) ولا زکوة في ثياب البدن الخ واثاث المنزل ودور السكنى ونحوها وكذا الكتب (رد المحتار) قوله ونحوها اي كتابا البدن الغير المحتاج اليها كالعنوانات والعقارات (رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ - ۲۶۵) . ظفر

(۵) فاذا كانت مائتين وحوال عليها الحول ففيها خمسة دراهم (هذه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۷۶) . ظفر

جواب: مفہوم سوال درک نگریدید باید در مورد این سوال تشریحات بیشتر بدهید.

زکات رقمی کہ در پستہ خانہ نگہداری می شود: سوال: (۲۰۵) الف: رقمی کہ از سر

سال بہ اینطرف در پستہ خانہ نگہداری می شوند در مورد زکات آن چہ حکمی وجود دارد؟

زکات بر رقم بانک: سوال: (۴۰۶) ب: رقمی کہ بطور قرض بہ بانکی دادہ شدہ زکات آن چہ

حکم دارد؟

زکات رقمی کہ بہ دولت قرض دادہ شدہ: سوال: (۲۰۷) ج: رقمی کہ بہ دولت قرض دادہ

شدہ در مورد زکات آن چہ حکمی وجود دارد؟

زکات رقمی کہ در داد وستد بہ کار می رود: سوال: (۲۰۸) د: رقمی کہ در داد وستد

بکار می رود وبہ قرض دادہ می شود زکات آن چہ حکم دارد؟

جواب: الف، ب، ج، د: در تمام این موارد حکم زکات وجود دارد کہ پس از حصول دادن

زکات سال ہای گذشتہ نیز واجب می باشد (۱).

زکات زیورات ہر سال دادہ می شود: سوال: (۲۰۹) آیا زکات زیورات ہر سال دادہ می شود

یا فقط یک مرتبہ کفایت میکند؟

جواب: زکات زیورات باید ہر سال دادہ شود (۲).

زکات زیورات: سوال: (۲۱۰) نزد من زیوری وجود دارد کہ از ریش ۵۳ روپیہ می باشد این

تخمین نظر بہ قیمت بازار بسیار بلند صورت گرفته بعد از سپری شدن دوسال پنج روپیہ را در

زکات این زیور دادہ ام بر علاوہ زیور مذکور نزد من ہفت روپیہ نیز موجود می باشد آیا بر آن

نیز پس از گذشت یکسال زکات لازم می گردد ورقمی کہ بہ قرض دادہ ام باید بر آن سال

علیحدہ بگذرد یا نہ؟

جواب: زکات زیور را کہ کشیدہ اید از مقدار اصلی کمی بیشتر می باشد کہ خوب است ورقمی

(۱) وفي مقربہ تجب مطلقا سواء كان ملینا او مفسرا او مفلتا كذا فی الكافي و العلي كبرى مصری، كتاب الزكوة، باب اول ج ۱ ص ۱۶۶، ط.

س ج ۲ ص ۱۷۳، ولو كان الدين على مقر ملق مع فوصل الى ملكه لازم زكوة ما مضى الدرالمختار على هامش و الدرالمختار كتاب الزكوة

ج ۲ ص ۱۲ ط س ج ۲ ص ۲۶۶، طغیر

(۲) فذا كانت مائتين و حال عليها الحول فعليا خمسة دراهم و هدایہ باب زكوة المال ج ۱ ص ۱۷۶، طغیر

که نقد موجود می باشد زکات آن نیز لازم بوده و گذشتن سال جدا گانه بر آن ضرور نیست وقتی که بر زیور یکسال بگذرد دادن زکات آن رقم نیز لازم می باشد (۱) به همین ترتیب بر رقمی که قرض داده شده نیز گذشتن علیحده ضرور نیست اما زکات آن قبل از حصول واجب الاداء نمی باشد و اگر قبل از حصول بدهید بهتر است. (۲)

دو صد درهم شرعی چند روپیه است: سوال (۲۱۱) دو صد درهم شرعی چند روپیه است؟

جواب: دو صد درهم شرعی به وزن سبعة ۱۱۲ ۵۲ توله می باشد پس یک درهم شرعی به وزن سبعة سه ماشه ۵، ۱ رتی می باشد که اگر کسر رتی بر داشته شود فقط سه ماشه حساب گردد پنجاه رپیه میشود بناء بعضی از حضرات کسر را انداخته و پنجاه روپیه را نصاب گفته اند (این محاسبه مربوط به سال ۱۳۳۲ قمری می باشد که در آن وقت نقره ارزان بود و باید دانست که مدار محاسبه نقره می باشد) ظفیر.

در پول سیاه زکات است یا نه: سوال: (۲۱۲) نزد شخصی پنجاه روپیه پول سیاه موجود است

که برای مخارجش می باشد و یکسال پر آن گذشته آیا زکات در آن واجب است یا نه؟

جواب: پول سیاه که برای تجارت نباشد در آن زکات واجب نیست (اگر نزد صاحب نصابی باشد در آن نیز زکات پس از حولان حول ضرور می باشد) ظفیر.

اگر شخصی جایداد خود را به قسط بفروشد زکات را چگونه ادا کند: سوال: (۲۱۳) زید

قسمتی از جایداد خود را طوری فروخت که قیمت به شکل قسط برایش داده می شود و زمانه ادای هر قسط تعیین گردیده بیع جائز بوده اما چون مال طوری است که نصاب شمرده نمی شود و آنچه در مقابل آن گرفته می شود طوری است که نصاب می باشد آیا در این صورت بر رقمی که طرف قبول طرفین زکات واجب میگردد یا بر رقوم معین که به زید داده می شود و به مقداری که حصول می گردد گذشت سال ضروری می باشد یا اینکه از تاریخ فروش حساب نموده و زکات آنرا اداء کند.

(۱) فاذا كانت مائتين وصال عليها الحول ففيها خمسة دراهم (هدایه باب زکوة المال ج ۱ ص ۱۶۶). ظفیر

(۲) ولو كان الدين على مقر (الی قوله) فوصل الی ملكه لزوم زکوة ماضی (ایضا کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفیر

جواب: ہر وقت بہ ہر اندازہ رقمی کہ حصول میگردد سال از همان وقت حساب شود و پس از گذشت سال زکات در آن واجب می شود و در بعضی از روایات آمده کہ پس از حصول مقدار نصاب زکات لازم میگردد و این قول را ظاهر روایت و مفتی بہ قرار داده اند و در بعضی از روایات قول اول را صحیح خوانده اند شامی گوید: (وہو الا قیس) (۱).

زبور چقدر ارزش داشته باشد زکات در آن واجب می گردد: سوال: (۲۱۴) زبور طلایی و نقرہ ای چقدر ارزش داشته باشد زکات بر آن واجب می گردد و با چہ ارزشی بہ حد نصاب می رسد؟

جواب: اگر زبور نقرہ ای ۱۱۲ ۵۲ توله و زبور طلایی ۱۱۲ ۷ توله باشد شخص صاحب نصاب بودہ و زکات در آن واجب می باشد (۲).

بر نکت و غیرہ زکات است یا نہ: سوال: (۲۱۵) نزد زید اضافہ از جوائج ضروری رقمی بطور پس انداز وجود دارد کہ زکات در آن فرض می باشد کہ آنرا نزد بکر امانت گذاشتہ و رقمی کہ نزد خود اوست بہ جای آنکہ روپیہ نقد یا

طلا باشد نوت و یا تکت می باشد کہ در حقیقت نوعی کاغذ قرضہ است کہ بہ زید قرض بدون سود دادہ شدہ و زید آنرا در بانک گذاشتہ است و اوراق اشتراک خط آہن را خریداری نمودہ یا آنرا در تجارتی بکار انداختہ است آیا در تمام صورت ہای بازکات واجب الاداء می باشد؟

جواب: در تمام این صورت ہا زکات واجب الاداء می باشد اما در صورت قرض دادن زکات بعد از حصول می باشد کہ باید زکات سال ہای گذشتہ نیز دادہ شود چنانچہ در الدر المختار آمدہ (ولو کان الدین علی مقر فوصل الی ملکہ لزم زکوۃ ما مضی) (۳).

دادن زکات از طرف شخص دیگری: سوال: (۲۱۶) زید بطور مہوار برای پدر خود عمرو

(۱) تنجب زکاتها اذا تم نصابا وحال علیہ الحال لکن لا فورا بل عند قبض او یمن درہما من الدین القوی کقرض و بدل مال تجارۃ الخ (در مختار) والحاصل ان مبی الاختلاف فی الدین المتوسط علی انہ هل یكون مال زکوۃ بعد القبض او قبلہ فعلى الاولی لابد من مضی حول بعد قبض انصاب و علی الثانی ابتداء الحال من وقت البیع الخ (رد المحتار ج ۲ ص ۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ ، باب زکوۃ المال) . ظہیر

(۲) لیس فیما دون مائتی درہم صدقۃ الخ و لیس فیما دون عشرين مثقالا من ذهب صدقۃ (ہدایہ زکوۃ المال ج ۱ ص ۱۷۶) . ظہیر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶ . ظہیر

مقداری پول ارسال می نمود که آنرا ماهوار خرج نمایند عمرو تمام آن رقم را خرج نمی کرد بلکه مقدار کم آنرا خرج نموده و مقدار بیشتر آنرا ذخیره می نمود تا آنکه مقدار آن زیاد گشت و عمرو این رقم را بدان گمان ذخیره می نمود که بکار زید خواهد آمد و چون زید از مساله مطلع گردید گفت که اکنون باید زکات این رقم را اداء کرد عمرو گفت این رقم از تو بوده و از من نیست لذا من زکات آنرا نخواهم داد اکنون سوال این است که در این رقم بر زید زکات واجب است یا نه؟ و اگر زید زکات را بدهد اداء می شود یا نه؟ مساله را به تفصیل بیان فرمائید.

جواب: رقمی را که زید برای مخارج ماهوار به پدر خود عمرو فرستاده و نزد او ذخیره شده ملکیت عمرو می باشد (اگر چه آنرا به این گمان ذخیره کرده باشد که بکار زید خواهد آمد) و وقتی که به قدر نصاب برسد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات آن بر عمرو واجب می باشد اما اگر زید از عمرو و به اجازه او زکات سال های گذشته و آینده را اداء کند درست است و زکات اداء می شود بر زید لازم است که به عمرو اطلاع که من زکات زمان گذشته این رقم و آینده آنرا اداء می کنم به من اجازه دهید در شامی آمده: (قال فی التار خانه الا اذا وجد الاذن او اجاز المالکان ای اجاز قبل الدفع الی الفقیر) شامی ص ۱۴. ج ۲ و در الدر المختار آمده: (لان المعتر نية الامر) رد المحتار ص ۱۴ ج ۲.

زکات عایدات زراعتی که در اوقات مختلف جمع می گردد: سوال: (۲۱۷) زید آدم زراعت پیشه بوده و در امور زراعتی کار می کند پس اگر سال گذشته از این مدرک دوصد روپیه عاید داشته و بعد از گذشت سال زکات آنرا اداء نمود اما تا اکنون سال دیگری نگذشته و رقم دیگری از این مدرک بدست آورده است حالا مساله ای را که می خواهم به رسم آن است که بر رقم جدیداً آمده باید یکسال بگذرد که زکات بر آن واجب گردد یا در سال آینده با رقم سابقه یکجا گردیده و زکات آن اداء شود لهذا بر مال مستفاد زکات واجب می گردد یا نه؟ زکات بر مال عام مستفاد واجب می گردد یا بر مال خاصی؟

جواب: رقمی که در وسط سال اضافه گردد از سابق مثلاً دوصد روپیه موجود باشد و در میان سال رقمی دیگری از زراعت حاصل شود در سال آن همان وقتی معتبر است که نسال دوصد

روپیہ می باشد خلاصہ آنکہ ہر وقتیکہ سال رقم سابقہ تکمیل گردید باید زکات تمام مال دادہ شود و برای مال مستفاد بہ سال جدید ضرورتی نیست طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (والمستفاد ولو بنبۃ او ارث وسط الحول یضم الی حنسہ فیزکیہ بحول الاصل) (۱)

زکات رقم ذخیرہ شدہ: سوال: (۲۱۸) شخصی نامدت ہشت سال صد صد روپیہ ذخیرہ نمود ہر سال مقدار رقم او صد روپیہ بالامی رفت وزکات اداء نشدہ است با پایان سال ہشتم تمام رقم مذکور خرچ گردید دراینصورت او بہ چہ طریقی وبہ چہ اندازہ ای زکات را اداء کند؟

جواب: جواب این مسالہ آن است کہ زکات سال ہای گذشتہ لازم است ہر وقتیکہ رقم موجود باشد زکات فرض خداوندی می باشد پس آنرا در یکبار یا طی چند بار اداء کند وبہ اساس محاسبہ ای کہ ما نمودیم ۸۱ روپیہ زکات بر ذمہ او می باشد کہ خواہ یکبار یا بصورت تدریجی باید آنرا بہ فقرا و مصارف زکات بدهد (۲).

فصل پنجم

زکات سامان تجارتی

زکات دوکان پرچون فروشی بصورت تخمینی درست است یا نہ: سوال: (۲۱۹) زید دوکان پرچون فروشی دارد و روزانہ صدہا رقم جنس می فروشد بدین جہت در اخیر سال نمی تواند اجناس دوکان خود را وزن کند اگر زکات را بصورت تخمینی ادا کند ادا می شود یا نہ؟

جواب: ہنگام تخمین این نکتہ را مد نظر داشتہ باشد کہ حتی الوسع اندکی بیشتر تخمین کند تا در زکات کمی واقع نگردد اگر در تخمین کمی صورت گیرد بہ همان اندازہ زکات بر ذمہ او باقی خواہد ماند (۳).

رقمی کہ در خریداری سهام کمبنی بکار افتادہ است در خود آن زکات میباید یا بر منافع

(۱) الدر المختار علی ہامش رد المحتار باب زکوۃ الغنم ج ۲ ص ۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظہیر
(۲) وافتراضہا عمری علی التراعی وضحہ القانی وھل فوری ای واجب علی العور وعلیہ الفتوی، فیائم بناحیرھا بلاغلر (دومختار) قولہ:
(عمری) قال فی البدائع: وعلیہ عامۃ المشایخ، ففی أي وقت أدى يكون مؤدیا للواجب ويتعين ذلك الوقت للوجوب، وإذا لم يؤد إلى آخر
عمره ينطبق علیہ الوجوب، حتی لو لم یؤد حتی مات یاثم (رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۲۱۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظہیر
(۳) الزکوۃ واسیۃ فی عروس الشحارۃ کالغلة ما کانت اذا بلغت فیمنھا نصاب من الورق والذهب (عالمگیری کتاب الزکوۃ باب ثلث فصل دوم
ج ۱ ص ۱۶۸ عابدیہ ج ۱ ص ۱۷۹). ظہیر

آن: سوال: (۲۲۰) زید پانزده سهم یک کمپنی را به قیمت پنج هزار روپہ خریدہ منفعتی کہ از کمپنی بدست می آید سالانہ تقسیم گردیدہ وبہ سهم داران مطابق سهم ایشان تقسیم میگردد زید نیز از این مدرک پنجصد روپہ بدست آورده آیا بر زید دادن زکات پنج هزار لازم می باشد یا باید فقط زکات منافع سالانہ را بدهد؟

جواب: بر زید دادن زکات آن پنج هزار روپہ نیز لازم و فرض می باشد چنانچہ این مسالہ در الدر المختار آمده است. (۱)

اگر زکات بہ شکل متفرق داده شود چہ حکم دارد: سوال: (۲۲۱) زید با چہار هزار روپہ بہ تجارت آغاز کرد و اکنون نزد او پنج هزار روپہ می باشد او غرض دادن زکات این طریقہ را اختیار نمودہ کہ روزانہ ۴۸ روپہ را کشیدہ وبہ مساکین می دہد و در اخیر سال آنرا محاسبہ نمودہ و کعبود آنرا پورہ می کند آیا این صورت جائز است؟

جواب: این طریقہ اخراج زکات شرعاً درست بودہ و زکات ادا می شود. (۲)

بر قرضی کہ با آن تجارت نمودہ زکات است یا نہ: سوال: (۲۲۲) زید مبلغ یک هزار و یکصد روپہ قرض گرفت وبہ تجارت آغاز کرد او هیچ سرمایہ شخصی نداشت آیا بر زید زکات لازم است؟

جواب: اکنون جزئی بر او لازم نیست اما وقتیکہ زیاد بریک هزار و یکصد روپہ مذکور رقم دیگر بہ قدر نصب نرد او جمع گردد زکات همان مقدار اضافہ را بدهد (۳).

مالی کہ نزد تاجر موجود باشد قیمت خریداری آن اعتبار دارد یا ارزش موجودہ آن:

سوال: (۲۲۳) مالی کہ نزد تاجر موجود است و اکنون می خواہد زکات آنرا بعد از گذشت یکسال بدهد در زکات قیمت خریداری اعتبار دارد یا قیمت موجودہ آن؟

(۱) کالدرام والدانیر لعینہما للتجارة حاصل الخلقة فتاوی الزکوة کیفما امسکما (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۳ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۷ . ظہیر

(۲) و شرطہ حسنة اذانیة بمقارنة له ای للاداء، ولو كانت المقارنة بعزل ما وجب کله اوبعضه والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۸ . ظہیر

(۳) فلا زکوة علی مکاتب الحج ومدینوں للعد نفرد دنہ فیزکی الزائد ان بلغ نصابا (ایضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۹ . ط . س . ج ۲ ص ۲۶۳ . ظہیر الدین غفر لہ

جواب: قیمتی کہ هنگام زکات دادن مال مذکور در بازار دارد معتبر می باشد پس زکات به قمان حساب داده شود چه از قیمت خریداری کم باشد یا زیاد (۱).

زکات دواخانه چگونه اخرا گردد: سوال: (۲۲۴) زید دواخانه یونانی دارد کہ در آن هزاران قلم دوا وجود داشته و فروش یک ماشه و دوماشه صورت گرفته کہ نگه داشتن حساب آن مشکل است زکات ادویه مذکور چگونه داده شود و اگر هریک وزن گردیده و قیمت آن محاسبه شود وقت زیادی را در بر میگیرد.

جواب: حساب کردن برای زکات ضروری می باشد اگر علیحدہ علیحدہ وزن کردن و قیمت گذاشتن دشوار باشد سالانہ از ادویه موجود مقدار فروخته شدہ را منفی نمایند خلاصہ آنکہ اندازہ کردن مال موجود از ضروریات است. (۲)

زکات تجارت و زکات رقمی کہ با آن زمین خریده است: سوال: (۲۲۵) رقمی کہ در تجارت بکار افتادہ باشد حکم زکات درمورد آن چیست و رقمی کہ در خریداری اراضی بکار رفته در آن زکات واجب است یا نہ؟

جواب: در تمام رقمی کہ در تجارت بکار افتادہ و با آن سامان تجارتی خریده شدہ زکات واجب می باشد بہ شرط آنکہ بہ حد نصاب رسیدہ و یکسال بر آن گذشتہ باشد چنانچہ این مسالہ در عامہ کتب فقہ آمدہ است و زمین و منزل نیز اگر بہ غرض تجارت خریده شود مثلاً زمین یا دوکان بہ کرایہ داده شود بر کرایہ و عاید آن پس از رسیدن بہ حد نصاب زکات واجب می باشد کہ تفصیل آن در کتب فقہ موجود است. (۳)

بر قیمت ماشین آرد زکات است یا نہ: سوال: (۲۲۶) شخصی ماشین آرد نمودن را نصب کردہ آیا در آن زکات است؟

(۱) وعده تعتبر قيمة يوم الوجوب وقالا يوم الاداء الخ ويقوم في البلد الذي المال فيه (درمختار) وفي المحيط يعتبر يوم الاداء بالاجماع وهو الاصح (ردالمحتار باب زكاة الغنم ج ۲ ص ۳۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۸۶). ظفر

(۲) وفي معرض تجارة قيمة نصاب الخ من ذهب او فضة مضروبة الخ مقوما باحدهما الخ ربع عشر (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب زكاة المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظفر

(۳) المحتاج اليها كالعوايب والغفارات (ردالمحتار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ و ۲۶۵). ظفر

جواب: بر قیمت این ماشین زکات است. (۱)

زکات کتاب بر تمام شد آن است یا بر قیمت آن موجوده آن و دادن کتاب در زکات چه

حکم دارد: سوال: (۲۲۷) در چاپ کتاب فرقات الصرف مبلغ ۱۳۰ روپیه خرج گردیده منافع سنجیده شد و قیمت تعیین گردید و اکنون به حساب من سال تکمیل گردیده زکات مطابق نرخ تمام شد داده شود یا منافع قرار داد شده نیز محاسبه گردد من بر رقم نتیجه کار اعتماد ندارم که نتیجه چطور وجه وقت بدست خواهد آمد همچنان دادن این کتاب در زکات به مستحقین جائز است یا نه؟

جواب: دادن زکات مبلغ ۱۳۰ روپیه که در چاپ کتاب به مصرف رسیده بر شما لازم است دادن کتاب مذکور در زکات جائز است اما هنگام دادن کتاب در زکات آنرا به نرخ تمام شد محاسبه کنید.

در رقمی که بر ذمه خریداران قرض است زکات می باشد یا نه: سوال: (۲۲۸) تاجران در پایان سال مال التجارة خود را محاسبه می نمایند و اکثر قسمت منافع بر ذمه خریداران قرض باقی می ماند بر این رقم که بر مردم قرض است نیز زکات می باشد یا نه و اگر رقم زکات علیحده اخراج نگردد و از جمله مال گاهگاهی یک روپیه دو روپیه در تمام سال بدهد زکات ادا می شود یا نه؟

جواب: رقمی که قرض است زکات آن واجب می باشد و طوریکه در الدر المختار آمده زکات آن بعد از حصول لازم می گردد اگر رقم زکات به نیت زکات علیحده نگردد هر وقتیکه یک روپیه دو روپیه داده شود باید نیت زکات صورت گیرد و اگر نه زکات ادا نمی شود (۲).

نزد تاجری که هم رقم نقد باشد و بقیای زکات آنرا چگونه ادا کند: سوال: (۲۲۹) یک تاجر تقریباً ده هزار روپیه نقد نزد خود دارد و به قیمت پنج هزار مال تیار نزد او می باشد و این

(۱) نزد من در قیمت ماشین زکات نیست: ولو اشتری قدر من صفر بمسکها ولو اجرها لاتبی فیها الزکوة کما لا تجب فی بیوت الفلأ کذا فی فاضی خان و كذلك المعار لو اشتری القواریر او اشتری جوائق لبواجرها من الناس فلا زکوة لیهما لانه اشتراها للفلأ لا للمباهمة کذا فی محیط السرخسی (عالمگیری مصری فصل ثانی فی العروض ص ۱۶۸ ج ۱). ظفر

(۲) و شرطه صحه ادانها نية مقارن ای للاداء، ولو لکانت المقارنة حکما کما لو دفع بلاءة ثم نوى والمال لاتم فی بد الفقیر الخ جاز (الدر المختار علی هامش رد المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸). ظفر

مال اکثراً تبدیل می گردد و تقریباً به قیمت دو هزار روپیه مال او درکار خانه موجود می باشد و تقریباً پنج هزار روپیه او بر ذمه مردم قرض می باشد که به تدریج حصول می گردد لذا شرعاً فقط بر پولی که نقد در منزل است زکات می باشد و یا بر تمام اموال و قرض نیز؟

جواب: دادن زکات پول نقد مال التجارة و قرضی که بر ذمه مردم است واجب می باشد البته رقمی که بر ذمه مردم است زکات آن پس از حصول داده می شود اما باید زکات سال های گذشته آن نیز پس از حصول ادا گردد مثلاً اگر قرض دوسال بعد حصول گردد پس از حصول دادن زکات هر دو سال لازم می باشد و اگر قبل از حصول بدهد نیز حرجی نیست بهر حال زیات در تمام آنها لازم است چه نقد باشد چه مال تیار شده چه مال تیار نشده و چه قرضی که بر ذمه مردم است و اگر خود قرضدار باشد آنرا از مجموعه رقم منفی نماید (۱).

زکات مالی که قیمت آن پیوسته تبدیل می شود: سوال: (۲۳۰) قیمت مالی که پیوسته تغییر میکند و گاهی حتی از قیمت خرید هم کمتر می گردد و امکانی برای فروش آن نباشد زکات آن چگونه ادا گردد؟

جواب: و فقیه سال کامل بر آن بگذرد همان قیمتی را مال مذکور در همان وقت داشته باشد حساب نموده و ۱/۴۰ حصه آنرا چه از نقد و چه از خود مال بدهد (۲).

آیا در تجارت زکات منافع و زکات آنچه خرج شده نیز داده شود: سوال: (۲۳۱) تاجری با سرمایه یک هزار روپیه به تجارت شروع میکند و بعد از یکسال کامل چون محاسبه می نماید نزد او به قیمت یک و نیم هزار روپیه مال موجود بوده و تمام سال از آن خرج نیز کرده است لذا به موجب حکم شریعت زکات آنچه را در جریان سال خرج نموده نیز باید بدهد یا تنها زکات یک و نیم هزار روپیه موجود را؟

(۱) و شرط ای شرط الفراض اداتها حولان الحول و هو می ملکه و نسبه المال الدراهم و الذانهر لبعینهما للتجارة باصل الحنّه: فان لم الزکوة کفها اسکهما ولو للنفقة ثم و نية التجارة فی العروض و اما صریحاً ثم او دلالة و الذر المختار علی هامش و الذالمختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۳) فلا زکاة علی مکاتب ثم و مدبرین (ط س. ج ۲ ص ۲۶۷).

(۲) و تعتبر القيمة یوم الوجوب و قالوا یوم الاداء اجماعاً و یقوم فی البلد الذی المال فیہ (الذالمختار علی هامش و الذالمختار باب زکوة الغنم ج ۲ ص ۳۰، ط س. ج ۲ ص ۲۸۶). خیر

جواب: فقط ادای کردن زکات همین یک و نیم هزار روپیه لازم می باشد چنانچه این در الدر المختار آمده است. (۱)

سهام کمپنی تجارتی را خریده و قیمت سهام در اوقات مختلف مختلف بوده کدام قیمت اعتبار دارد: سوال: (۲۳۲) شخصی سهام یک کمپنی تجارتی را خریداری نموده و متیکه کمپنی شروع بکار نموده قیمت یک سهم آن پنجمصد روپیه بود و هنگامی که اوسهام را خریداری نموده قیمت یک سهم هزار روپیه بوده و اکنون قیمت یک سهم پنجمصد روپیه می باشد شخص مذکور چه قدر زکات بدهد؟

جواب: همان قیمتی که اکنون است یعنی زکات پنجمصد روپیه را بدهد (۲).

تاجری که رقم او به نوعیت های مختلف باشد چطور زکات بدهد: سوال: (۲۳۳) شخصی تجارت تکه می نماید به قیمت پنج هزار روپیه مال نزد او وجود دارد و نیمی از آنرا که فروخته است بدست آمدن پنج هزار روپیه آن یقینی می باشد و توقع می رود که سه هزار روپیه دیگر را نیز بدست بیاورد اما در آن شک وجود و توقع بدست آوردن یک هزار دیگر کاملاً نیست شخص مذکور چهار هزار روپیه قرضدار نیز می باشد در اینصورت باید زکات چه رقمی را ادا کند؟

جواب: آنقدر مال و نقدی که موجود است زکات آنرا ادا نماید و مالی که نیمه فروش شده و قیمت آن بر ذمه مردم قرض است ادای زکات آن پس از حصول واجب می گردد هر قدر که به تدریج حصول می گردید زکات آنرا بدهد (۳) و هر اندازه ای که قرضدار باشد آنرا از مجموعه مال موجود منفی نموده و زکات بقیه را ادا کند (۴).

(۱) ومن كان له نصاب فاستفاد في البناء الحول من جنسه همه اليه و زكاة به (مهدية كتاب الزكاة فصل في العمل ج ۱ ص ۱۷۵). ظهير

(۲) ولغير اللزمة يوم الوجوب ولا يوم الاداء وبقوم في البلد الذي المال فيه (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب زكاة الغنم ج ۲ ص ۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۹) ظهير

(۳) ولو كان الدين على مقر الخ فوصل الى ملكه لزم زكاة ماضى (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۲) فتجب زكاتها اذا تم نصابا وحال عليه الحول لكن لا فوراً بل عند قبض اربعين درهماً من الدين القوي كقرض وبدل مال تحارة فكلمنا قبض اربعين درهماً بلزمه درهم (ايضا زكاة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵) ظهير

(۴) فلا زكاة على مكتب الخ ومدين للعبة بقدر ذبه فيزكي الزائده ان بلغ نصابا (ايضا كتاب الزكاة ج ۲ ص ۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳). ظهير الدين غفر له

مالیہ ای کہ حکومت میگیرد زکات محسوب می شود یانه: سوال: (۲۳۴) دولت از منافع

تجارت و کرایہ منازل مالیہ میگیرد آیا مالیہ مذکور زکات محسوب می شود یانه؟

جواب: رقمی کہ در مالیہ داده می شود زکات محسوب نمی گردد زکات باید علیحدہ ادا گردد

(۱). فقط

برنجی کہ برای تجارت باشد زکات آن چگونه اخراج گردد: سوال: (۲۳۵) نزد شخصی

به غرض تجارت در تمام سال برنج موجود می باشد زکات آنرا چگونه اخراج کند؟

جواب: برنج را نرخ گذاری نموده وزکات را به رقم نقد بدهد.

زکات مالی کہ تاجران به فروشندگان می دهند: سوال: (۲۳۶) اکثر تاجران اموال خویش

را به فروشندگان می دهند و رسیدن قیمت آن به اساس قرائن قوی متقین می باشد در اینصورت

قیمت موعود در زکات حساب می شود یا نه زیرا بعضی اوقات چنان واقع می شود کہ امروز نزد

تاجر مال می آید و فردا فروشنده آنرا بطور قرض می برد.

جواب: زکات در این مال واجب است مگر ادای آن پس از حصول واجب می باشد و هنگام ادای

زکات باید زمانہ گذشته نیز در نظر گرفته شود مثلاً اگر چند سال بعد رقم مذکور حصول گردد

ادای کردن زکات سال های گذشته نیز لازم می باشد (۲).

آیا زکات همه منافی کہ در تجارت در اوقات مختلف سال حاصل میشود باید داده

شود: سوال: (۲۳۷) زید رقمی را برای تجارت به عمرو داد و عمرو با این رقم تجارت را آغاز

نمود بعد از ختم سال معلوم گردید کہ در آبی نفع کرده است پس آیا بر علاوه رقم اصلی

در همان سال اول دادن زکات منافی کہ کم کم روزانه بدست آمده نیز لازم می باشد؟

جواب: مسالہ چنان است کہ ہر مال مستفاد همراه با مال اصل زکات واجب می باشد خلاصہ

آنکہ چون نصاب از قبل موجود باشد منافی کہ از آن بدست می آید در ختم سال زکات ہر آن نیز

(۱) اخذ اللغاة والاسلاطین الجائرة زکوة الخ لا اعادة علی اربابها انه صرف الماخوذ فی محله الاتی ذکره وان لا یصرف فیہ لعلیم فیما بہیم
وبین اللہ (در مختار) و یظهر لی ان اهل الحرب لو غلبوا علی بئدة من بلادنا کذا لک لتعلیم (شامی باب زکوة الفم ج ۲ ص ۳۲، ط. س.

ج ۲ ص ۲۸۸). ظہیر

(۲) فنجب زکوتها اذا تم نصابا وحال الحرل لکن لا فوراً بل عند قبضہ اربعین درهما من الدین القوی کقرض وبدل مال تجارة فلما قبض اربعین
درهما یلزمہ درهم (الدور المختار علی هامش رد المختار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵). ظہیر

لازم می باشد و چون نزد عمرو رقم اصل وجود ندارد بر ذمه او زکات منافع سهم او از وقتی که به حد نصاب برسد پس از حولان حول لازم می گردد. ^(۱)

دوکانی که حساب نشده زکات آن چطور اداء گردد: سوال: (۲۳۸) دوکان زید از وقتی که ساخته شده تا اکنون هیچگاه چنان حسابی نشده که مقدار مال آن به صورت صحیح اندازه گیری گردد، در چنین حالتی برای ادای زکات کدام روشی را در پیش گیرد و زکات سال های گذشته را که اداء ننموده چه حکم دارد؟

جواب: آنرا محاسبه نموده و زکات آنرا اداء کند و زکات سالهای گذشته را نیز اداء نماید. ^(۲)

زکات نقد و مال تجارت: سوال: (۲۳۹) درکان عطاری بوده و هزاران قلم ادویه، فرش خانه و غیره در آن وجود دارد، اگر قیمت مجموعی تخمین گردد آیا خلاف شرع نخواهد بود، قرض به مقادیر کم بر مردم می باشد، مثلاً کسی چهار روپیه، کسی هشت روپیه، و کسی پنج روپیه قرضدار است که از تعداد زیاد ایشان امید حضور نیست، بدین ترتیب حدود صد روپیه بر حدود پنجاه نفر قرض است که از کسی چهار ماه می گذرد و از کسی هشت ماه و از کسی ده ماه، اگر دو، سه سال بعد حصول شود، حکم زکات آن چیست؟

جواب: ادویه و بساط خانه را به همان قیمتی محاسبه کنید که اکنون در بازار است و به اساس همان قیمت زکات بدهید ^(۳) و زکات قرض پس از حصول داده شود و با رقم موجوده یکجا گردد زکات همه را بدهید به همین ترتیب آنچه بعداً حصول گردد آنرا در حساب سال آینده شامل نمایند. ^(۴)

در سامان تجارتی کدام نرخ اعتبار دارد: سوال: (۲۴۰) در دادن زکات سامان تجارت نرخ

(۱) والمستفاد ولو بهیئة او اوث وسط الحول یضم الی نصاب من جسه بحول الاصل (فرمختار) قوله او اوث ادخل فیہ المضاف بشراء او میراث او وصیه وما کان حاصلًا من الاصل کالاولاد والربح الخ قوله یضم الی نصاب الخ و اشار الی انه لا بد من بقاء الاصل حی لى حناع استأنف للمستفاد حولًا منذ ملکه (ردالمحتار باب زکوة العقم ج ۲ ص ۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸). ظفر

(۲) وفي عرض تجارة لیمنه نصاب الخ من ذهب ومن فضة الخ ربع عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظفر

(۳) وتعتبر القيمة يوم الوجوب ولا یوم الاداء اجماعًا وهو الاصح ویقوم فی المولد الذی المال فیہ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة العقم ج ۲ ص ۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۹). ظفر

(۴) ولو کان الدین عنی مفر الخ فوصل الی ملکه لزوم زکوة ماضی (ابن کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

خریداری اعتبار دارد یا نرخی که اکنون در بازار می باشد.

جواب: در دادن زکات سامان تجارتی همان نرخی اعتبار دارد که اکنون در بازار است مطابق آن عمل شود زیرا اگر مطابق نرخ خرید زکات باشد و نرخ بازار از آن بیشتر باشد به همان مقدار زکات بر ذمه او باقی مانده که باید آنرا ادا کند. (۱)

بر قیمت جایداد زکات نیست و هنگام دادن زکات قرض وضع میگردد: سوال: (۲۴۱)

شخصی جایدادی دارد که منافع آن سالانه پنجاه هزار روپیه می باشد و به قیمت بیست هزار روپیه سامان تجارتی دارد که منافع سالانه آن حدود دویسم الی سه هزار روپیه می باشد و شخص مذکور گاهی برای شش ماه سه هزار روپیه قرض نیز میگیرد در تمام این صورت آیا زکات بر او واجب است؟ در نظر باید داشت که دین مهر نیز بر ذمه او می باشد.

جواب: سامان تجارتی که مثل قیمت آن بیست هزار روپیه می باشد بر کل آن زکات لازم است و باید ۱/۴۰ حصه یعنی ۵،۴ فیصد آنرا سالانه در زکات بدهد (۲) و بر قیمت جایداد زکات نیست (۳) بلکه رقمی که از منافع آن حاصل و یکسال بر آن بگذرد زکات آنرا بدهد و سه چهار هزار روپیه که بر ذمه او قرض می باشد اگر در ختم سال هنگام ادای زکات بر ذمه او باشد آنرا از جیب رقم خود منفی نماید و زکات باقی مانده رقم نقد و مال التجاره و زیورات و غیره را بدهد (۴) و دین مهر را وضع نکند زیرا مانع زکات نیست چنانچه در شامی آمده: (الصحيح انه غير مانع) (۵) یعنی صحیح آن است که این مهر مؤجل مانع زکات نیست.

بعد از وضع قرض مالی که باقی می ماند زکات آنرا بدهد و قیمت را به نرخ موجوده

(۱) وفي عرض تجارة قيمته نصاب الخ من ذهب ومن لصة الخ ربع عشر (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸). ظهير

(۲) وفي عرض تجارة قيمة نصاب الخ من ذهب او ورق اى لصة مصروبة (افادان الطوهم انما يكون بالمسكوك عملا بالعرف) ربع عشر (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۱ - ۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۸ و ۲۹۹). ظهير

(۳) بولا زكوة في ثياب البدن الخ واثاث المنزل ودور السكنى وسجوها (در مختار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۵ و ۲۶۶). ظهير الدين غفر له

(۴) بومليون للصد بقدر دهنه فيزكي الزائد ان بلغ نصابا (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳). ظهير

(۵) رد المحتار كتاب الزكوة تحت قوله او موجلا ج ۲ ص ۱۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۱). ظهير

حساب کند: سوال: (۲۴۲) در تجارت اگر ی پس ادای قرض مثلاً به قیمت هزار روپیه مال التجارة باقی بماند دادن زکات همان یک هزار واجب می باشد اما مال التجارة همیشه چنان می باشد که اگر قصد فروش دوکان یا رها کردن آن باشد هیچ وقتی مال یک روپیه به یک روپیه فروش نمی شود پس هنگام ادای زکات همان قیمت موجود که قیمت خریداری است محاسبه گردد یا قیمتی که هنگام فروش و یا ترک دوکان بدست خواهد آمد.

جواب: بعد از ادای قرض مثلاً اگر مال به قیمت یک هزار باقی بماند باید زکات همان یک هزار داده شود و در زکات قیمت موجود در بازار محاسبه میگردد قیمت کمی که هنگام ترک دوکان از فروش مال بدست خواهد آمد را در نظر مگیرید بلکه نرخ موجود مال در بازار اعتبار دارد (۱).

زکات قرض پس از حصول می باشد: سوال: (۲۴۳) مثلاً اگر در دوکان به قیمت صد روپیه مال موجود بوده و پنجصد روپیه دیگر بر ذمه اشخاص دیگر قرض باشد که حصولی همه آنها یقینی نمی باشد پس آیا زکات همین رقم موجود یعنی صد روپیه داده شود یا زکات قرض نیز ادا گردد؟

جواب: دادن زکات صد روپیه در پایان لازم است و از جمله پنجصد روپیه قرض هر قدر که حصول گردد دادن زکات گذشته و حال آن لازم می باشد هدف آن است که بر قرض زکات واجب می باشد لیکن ادای آن بعد از حصول قرض لازم می گردد (۲) و رقمی که حصول نشود زکات آن ساقط میگردد (۲).

زکات منافع با اصل مال یکجا داده شود: سوال: (۲۴۴) آیا تاجر آن منافع را که در جریان

(۱) الزکاة واجب فی عروض التجارة کانت ما کانت إذا بلغت لیمتها نصاباً من الورق والذهب ثم وتعتبر القيمة عند حلول الحول فی إذا کان له مثلاً قرض حطه للتجارة بشيء مائتي درهم فتم الحول ثم زاد السعر أو انقص فإن أدى من غیها أدى حصة الفیرة . وإن أدى القيمة لتعتبر لیمتها یوم الوجوب ثم وغندهما یوم الأداء وكذا كل مكبی أو مؤزون أو معنود فی دالمگیری كتاب الزکوة باب ثالث فصل دوم ج ۱ ص ۱۶۸ ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۹. ظفر

(۲) و اما مال المدیون المقر بها فی علی ثلاث مراتب الخ قری وهو ما يجب بدلا عن سلع التجارة اذا قبض اربعین زکی لما معنی دالمگیری مصری كتاب الزکوة باب اول ج ۱ ص ۱۶۴ . ماجدیه ج ۱ ص ۱۷۳. ظفر

(۳) ولا (زکوة) فی مال مفقود الخ و این کن جمعه المدیون سنین ولا یسب له الخ والاصل فی حدیث علی* لا زکوة فی مال الضمار وهو ما لا یکن الانتفاع به مع بقاء المملک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب زکوة ج ۲ ص ۱۱ - ۱۲ . ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

سال بدست می آورند با اصل سرمایه یکجا نموده و زکات آنرا بدهند یا صرف ادای زکات اصل سرمایه لازم می باشد؟

جواب: منافی که در جریان سال بدست می آید در پایان سال با اصل سرمایه یکجا محاسبه گردیده و زکات آن داده می شود (۱).

زکات نقد و قرض دوکان چطور داده شود: سوال: (۲۴۵) زید در دوکان خود هشت هزار روپیه دارد که پنج هزار روپیه مال آن در دوکان باقی بوده و سه هزار آن بر مردم قرض است اکنون زکات بر مال موجود می باشد یا بر قرض نیز واجب است باید گفت که رقم قرض سالانه یکجا حصول نمی گردد بلکه کم کم مثلاً ۶۰۰ روپیه یا هفتصد روپیه حصول می گردد و سپس باز به همین مقدار به قرض می رود.

جواب: دادن زکات قرض وقتی واجب می شود که رقم مذکور حصول گردد که پس از حصول دادن زکات زمانه گذشته آن نیز لازم می باشد لذا بهتر است که زکات مال و قرض را در پایان سال یکجا محاسبه نمود و پرداخت تا وقت حصول قرض بار بار ضرورت محاسبه پیش نیاید (۲).

زکات رقم مضاربت بر ذمه کیست: سوال: (۲۴۶) شخصی رقمی را غرض مضاربت به شخص دیگری داد و یکی دو سال تجارت نمود و صاحب مال را منفعتی نداد بلکه همه را برای خود نگهداشت در حالیکه مالک سرمایه زکات آنرا نیز ادا کرده بود پس آیا برای مالک جائز است که اصل رقم را یکجا با مقدار زکاتی که داده از او بگیرد یا نه؟

جواب: مضاربت اگر صحیح باشد حکم آن این است که اصل رقم و سهم نفع مثلاً نصف یا ثلث به مالک تعلق می گیرد اما چون در مضاربت خیانت نمود و از دادن منافع انکار ورزید وی مستحق گرفتن اصل رقم آن بوده و زکات چنین رقمی پس از حصول واجب الاداء می باشد اما اگر قبل از حصول ادا کند نیز درست است پس رقمی را که مالک در زکات ادا نموده نمی تواند آنرا

(۱) ومن كان له نصاب فاستغاد في اثناء الحول من جنسه ضمه اليه وزكاه به (هداية كتاب الزكاة فصل في الخيل ج ۱ ص ۱۷۵). ظهير

(۲) واعلم ان الدين عند الامام ثلاثة: فوري، ومتوسط، وضعيف، فتجب زكاتها إذا لم تصابا وحال الحول، لكن لا فوراً بل عند قبض أربعين درهما من الدين الفوري كقرض وبدل مال تجارة فكلمنا قبض أربعين درهما يلزمه درهم (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكاة المال

ج ۲ ص ۴۷ - ۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). ظهير

از مضارب بگیرد (فجب زکاتها اذا تم نصاباً وحال الحال لكن لافور بل عند قبض اربعين درهماً من الدين القوی کقرض و بدل مال تجارة فکلما قبض اربعين درهماً يلزمه درهم (۱) ولو عجل ذو نصاب زکوته لسنين او لنصب صح) الدر المختار (۲).

منزلی که جهت به کرایه دادن خریده شده زکات بر قیمت آن است یا بر عاید آن:

سوال: (۲۴۷) شخصی بر علاوه منزل مسکونی یک منزل دیگر نیز دارد و منزل مذکور را صرف بدانجهت خریده که رقمش محفوظ و از کرایه آن مخارج خود را تامین کند آیا زکات این منزل را هر سال بدهد یا نه و اگر بدهد از قیمت آن بدهد یا از عاید آن؟

جواب: در اینصورت بر قیمت منزل مذکور زکات واجب نیست اما اگر رقم کرایه به قدر نصاب یا بیشتر از آن جمع گردد و یکسال بر آن بگذرد دادن زکات آن لازم می گردد (۳).

زکات مال التجارة: سوال: (۲۴۸) مال التجارة گر است زکات آن چگونه داده شود؟

جواب: گر را قیمت نموده ۱/۴۰ حصه آنرا بدهید (۴) یا ۱/۴۰ حصه خود گر در زکات داده شود. فقط

قرض همراه با نفع: سوال: (۲۴۹) زید فروشنده تکه است و او به بکر مبلغ چهار صد روبیه به حساب فیصدی منافع تکه باب با اخذ این وعده داد که اگر رقم مطابق وعده پس داده شد خوب و در غیر آن باید فیصدی یک روبیه نفع بدهد بکر نیز به اینکار راضی نگزیدید آیا اینکار جائز است؟

جواب: اینکار جائز نبوده بلکه حرم و سود می باشد.

تجارتی که به اساس مضاربیت صورت می گیرد زکات آن چگونه اداء گردد: سوال:

(۲۵۰) سرمایه زید و زحمت بکر یکجا کار می نمایند و هر دو مسئول نفع و خساره می باشند پس

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷ . ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵ . ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة البصر ج ۲ ص ۳۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۹۳ . ظفر

(۳) فلا زکوة علی مکاتب الخ واثاث المنزل و دور السكنی ونحوها (درمختار) قوله ونحوها ای کتاب اندن الغير المحتاج وکالحوایث والمعارف (ردالمحتار المکررة ج ۲ ص ۱۰ . ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳ و ۲۵۹) . ظفر

(۴) واللازم فی مضروب کل سهم (الی قوله) وفي عرض تجارة قيمة نصاب من ذهب اوورق مقوماً باحدما ربع عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۴۱ . ط. س. ج ۲ ص ۲۹۷ و ۲۹۸) . ظفر

اکنون هر دو یکجا گردیده و زکات را ادا کنند یا طور دیگری؟

جواب: زکات رقم مذکور بر ذمه زید واجب می باشد و هر وقتیکه رقم نفع نزد بکر به اندازه نصاب جمع گردد و یکسال کامل بر آن بگذرد زکات همان رقم بر ذمه او واجب می شود.

زکات مالی که به فروشنده گان داده می شود و قیمت آن پس از یکسال بدست می

آید چگونه داده شود: سوال: (۲۵۱) مالی که منافع آن سنجیده شده و به فروشنده گان

ارسال می گردد و رقم آن گاهی یکسال بعد و گاهی یک و نیم سال بعد بدست می آید زکات آن همراه با منافع اخراج گردد یا بدون منافع و گاهی چنان واقع می شود که فروشنده پس از یکسال دوباره خود مال را مسترد می کند و رقم از ایشان به دشواری حصول میگردد.

جواب: مالی که به فروشنده گان داده می شود زکات آن همراه با منفعت تعیین شده پس از حصول واجب می باشد هر قدری که حصول میگردد زکات آنرا ادا کنید و آنچه حصول نگیرد چیزی در آن لازم نیست. (۱)

تاجر زکات نقد و قرض هر دو را بدهد یا تنها از نقدرا: سوال: (۲۵۲) شخصی تاجر بوده

و مقداری از رقمش قرض و مقداری نقد نزدش موجود می باشد پس هنگام ادای زکات زکات تمام رقم را ادا کند یا فقط از رقم نقد را که نزدش موجود می باشد؟

جواب: زکات تمام رقم را اداء کند اما رقمی که قرض است ادای زکات آن پس از حصول لازمی بوده و بعد از حصول دادن زکات ایام گذشته نیز واجب می باشد (۲).

اگر قرض دو سال بعد بدست آید زکات سال های گذشته واجب است یا نه: سوال:

(۲۵۳) اگر مثلاً قرض پس از دو سال حصول گردد زکات هر دو سال داده شود یا از یکسال؟

جواب: زکات هر دو سال را ادا کند (۳).

(۱) فتعجب زکاتها اذا تم بصاحبها وحال المحول لكن لا فوراً بل عند قبض الربيع درهمين من الدين القوي كقرض وبدل مال تجارة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة المال ج ۲ ص ۴۸ - ۴۹ ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵) طغیر

(۲) ولو كان الدين على مفر مني الخ فوصل الى ملكه ثم زكوة ماضى (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) طغیر

(۳) ولو كان الدين على مفر مني الخ فوصل الى ملكه ثم زكوة ماضى (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۲ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶) طغیر

اگر رقم یکماه بعد از ماه ادا زکات بدست آید چه باید کرد: سوال: (۲۵۴) اگر تمام

رقم در تجارت صرف گردد و این شخص هر سال در رمضان زکات می دهد و رقم در شوال بدست آید باید زکات امسال را ادا کند یا نه و چه وقت اداء نماید؟

جواب: زکات امسال را نیز اداء کند و رقمی که در شوال حصول می گردد زکات آن همراه با زکات سال گذشته آن لازم می باشد.

رقمی که در میان سال حصول گردد زکات چگونه اداء شود: سوال: (۲۵۵) اگر رقمی

در میان سال حصول گردد زکات آن در همان وقت داده شود یا در رمضان المبارک؟

جواب: وقتی که حصول گردد دادن زکات آن لازم می باشد اما اگر قبلاً یا بعداً داده شود نیز درست است اما باید از اول محاسبه گردد.

در رقمی که در حصول قرض خرج گردیده زکات است یا نه: سوال: (۲۵۶) شخصی به

محکمه شکایت نموده و هفتاد روپیه حصول نمود در حالیکه چهل روپیه در محکمه خرج شد و زکات آن چهل روپیه را نیز داده بود اکنون زکات تمام هفتاد روپیه را بدهد یا چهل روپیه را از آن منفی کند؟

جواب: زکات تمام رقم اداء شود و آنچه خرج شده منفی نگردد.

فصل ششم

عشر زکات پیداوار

در زمین اجاره ای عشر است یا نه؟ سوال: ۲۵۷ شخصی که زمین مشخصی ندارد و زمین را

اجاره گرفته و کشت می کند و رقم مصارف را نیز ندارد بلکه به سود قرض گرفته و بر زمین خرج میکند، در این صورت در پیداوار آن عشر واجب است یا نه؟

جواب: مطابق قول صاحبین عشر زمین عشری به ذمه مستاجر می باشد، چنانچه در الدرالمختار آمده: وقالا علی مستاجر،^(۱) و در باب العشر نیز چنین آمده: ویجب مع الدین، به اساس این روایات دادن عشر پیداوار بر او واجب می باشد.

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة باب العشر ج ۲ ص ۷۴ ط س ج ۲ ص ۳۳۴ حفر

آیا بر زمین اجاره وزمینی که به مزدوری داده شده نیز عشر می آید: سوال: ۲۵۸ زید

از یک زمیندار زمینی را به اجاره سالانه بیست روپیه برای کاشت گرفت و ۳۵ روپیه در مزدوری مصرف نمود، حاصلات آن صد روپیه شده است، زید باید در آن چقدر زکات بدهد؟

سوال: در اینصورت اگر زمین عشری باشد باید در آن چقدر زکات بدهد؟

جواب: در اینصورت اگر زمین عشری باشد باید ۱۰/۱۲ حصه پیدوار آنرا به فقرا بدهد هر قدری پیدواری که شده باشد مثلاً از صد روپیه باید ده روپیه بدهد. (۱)

عشر در زمین مزارعت: سوال: ۲۵۹ الف: زمین خود را که بارانی می باشد به این شرط به عمرو داد که هر قدر تخم که در کشت به مصرف رسد من خواهم داد و پیدوار آنرا نصف نموده خواهیم گرفت، مالیه دولتی را نیز الف اداء می کند، از زمین فوق الذکر ۲۲ من غله بدست آمد که نصف آن ۱۱ من به الف تعلق گرفت، اجوره را نیز تقریباً یک من شکل مشترک داده اند، گویا مجموعه حاصلات ۲۳ من بوده است، آیا بر الف عشر واجب است و به چه اندازه؟ آیا تمام عشر را الف که مالک زمین است بدهد یا صرف از حصه خود را، یا اینکه به سبب اجاره عشر ساقط گشته است؟

جواب: اگر زمین عشری به مزارعت داده شود طوریکه در صورت سوال شده است، عشر آن بر ذمه هر دو واجب می باشد و فقها اینرا نوشته اند که زمین که خراجی باشد عشر در آن واجب نیست.

بر زمیندار عشر است یانه: سوال: (۲۶۰) مردمی که در هندوستان زمیندار می باشند خرد زمین را کشت نمی کنند بلکه دهقانان آنرا کشت می نمایند که از آن مالیه سرکاری را اداء نموده و متیاقی را زمیندار خود به مصرف می رساند بر چنین زمینداران بعد از ادای مالیه آیا حق شرعی دیگری چون خراج و غیره لازم می باشد یانه؟

جواب: از زمینی که خراج یعنی مالیه دولتی داده می شود دادن عشر ۱۱/۱۰ حصه ضروری نمی باشد اما اگر بدهد بهتر است تفصیل مسأله آن است که زمینی که به کشت داده می شود دوصورت می تواند داشته باشد یکی آنکه در بدل رقم نقد به اجاره داده شود دوم آنکه اجاره

(۱) وکذا یجب العشر فی مسقی سماء سیح کثیر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۶). ط

دریدل غله صورت گیرد در صورت دوم اگر تخم از مزارع باشد پس هر یک از مالک و مزارع باید از حصه خود عشر بدهند اما در صورت اولی عشر بر مستاجر می باشد این قول صاحبین بوده والدیر المختار فتوی بر آن نقل کرده است: (والعشر علی الموجر کخراج موظف وقالا علی المستاجر کمستعیر مسلم ولی العاوی ویقولهما ناخذ ولی المزارعة ان کان البذر من رب الارض فعليه ولو من العامل فعليها بالحصه) (۱) ودر شامی آمده (قوله ارض غیر الخراج اشار الی ان المانع من وجوبه كون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر والخراج) (۲)

دریاغ عشر است یانه: سوال: (۲۶۱) نزد کسانی که باغ ام و غیره باشد آیا در آن هم کدام حق شرعی است که اداء گردد موضوع را با صراحت بیان فرماید.

جواب: در این مورد نیز همان حکم وجود دارد که در سوال قبلی گفته شد و آن اینکه اگر مالیه دولتی داده شود عشر در آن نیست (۳).

مالیه ای که ای که حکومت میگیرد حیثیت عشر یا خراج را دارد یانه: سوال: (۲۶۲)

زمین های زراعتی هندوستان که تحت اداره انگلیس می باشد عشری است یا خراجی بهر تقدیر در صورتیکه مالیه ادا شود عشر یا خراج فرض خواهد بود یانه در صورتیکه واجب باشد زمین هایی که دولت توسط نهر به آنها آب می رساند و از آبیاری قیمت آب را می گیرد از چنین زمین باید عشر داد یا نصف عشر آیا این امکان وجود دارد که مالیه دولتی را وضع نموده و گفت که بقیه عشر فرض است و زمین بها و لپور که حاکم آن مسلمان می باشد در امور تفسیر طلب مذکور مانند سائر اراضی است یا از آنها فرق دارد؟

جواب: در عبارت شامی این تصریح وجود دارد که در زمین های هندوستان نه عشر است و نه خراج

(۱) الدیر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ - ۷۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۴ . ظفیر

(۲) ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۲۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۲۵ . ظفیر

(۳) دلیل به ظاهر همان است که جواب دهنده دانشمند نقل کرده است قوله ارض غیر اشار الی انه المانع من وجوبه كون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر والخراج (ردالمحتار باب العشر ص ۶۶ ج ۲) مگر به نزد من خاکسار این دلیل درست نمی باشد زیرا صرف با دادن مالیه دولتی زمین خراجی نمی گردد بطوریکه جواب دهنده دانشمند در جواب بعدی خود صریحاً گفته است که مالیه ای را که دولت می گیرد نمی توان خراج گفت این جواب تحت وضع کنونی هندوستان می باشد که به دلیل دار الحرب بودن در آن نه عشر است نه خراج لذا عبارتی که در حواله نقل گردیده غالباً تسامح می باشد والله اعلم.

یعنی نہ عشری هستند ونہ خراجی و آنچه رادولت مالیه میگردد آنرا نمی توان خراج گفت عبارت شامی چنین است: (فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۱) جای که عشر واجب باشد در آنچه دادن ۱۱۱۰ حصه پیداوار لازم بوده و چیزی از آن منفی نمی شود و زمین هایی که در مقابل آب آن محصول داده می شو در آنها نصف عشر می باشد و عشر را باید به ریاست اسلامی می داد. فقط

در باغ های هندوستان عشر نیست: سوال: ۲۶۳: در باغ های ام گاهی ام های بسیار خورد چیده می شود و از آن چیتنی و غیره می سازند پس اندازه عشر چه خواهد و چگونه باید آنها را ادا کرد یا اینکه در آن عشر نیست؟

جواب: از روایات فقه معلوم میگردد که در زمین ها و باغ های هندوستان نہ عشر است ونہ خراج (زیرا دار الحرب بوده و زمین های دارالحرب عشری و یا خراجی نمی باشد فان ارضها لیست ارض خراج او عشر).

استفسار در مورد زمین هندوستان: سوال: (۲۶۴) در جواب استفتای فوق تحریر فرمودید

که از روایت فقه معلوم می شود که در زمین های و باغ های هندوستان عشر نمی باشد شبه آن که در (الامداد شعبان) نوشته شده در پیداوار که مقصود از آن بدست آوردن عاید باشد عشر واجب است چه غله باشد و چه میوه پس در زمین زراعتی و باغ در هر دو واجب می باشد چنین جوابی از حضرت مولانا رشید احمد قدس سره منقول است در اینصورت چه حکم وجود دارد؟

جواب: بدون شک که در این باره قبلاً حقیر نیز همان چیز را نوشته و در الامداد و غیره نیز این مضمون موجود است اما پس از گذشت مدتی این عبارت شامی که در ذیل نقل می گردد در جلد دوم در باب الزکاة از نظر گذشت که حاصل آن این است کلا اراضی دارالحرب نہ عشری است ونہ خراجی این مساله نزد فقها متفق علیه و مسلم به نظر می آید پس از دیدن این عبارت اصل آن چیزی کل حضرت قاری ثناء الله پانی پتی قدس سره در (ما لابدمنه) تحریر فرموده که مسائل عشر در این کتاب بدانجهت تحریر نگردید که زمین های اینجا عشری نمی باشد خلاصه

آنکه پس از تشریح شامی و تصریح قاضی صاحب من حقیر به گفتن این سخن آغاز کردم زمین های هندوستان عشری نیست با این همه احتیاط در دادن عشر می باشد عبارت شامی چنین است (قال فی فتح القدير قيد بالخراجية والعشرية ليخرج الدار فانه لاشي فيها لكن ورد عليه الارض التي لا وظيفة فيها كالمفازة اذ يقضى انه لاشي في الماخوذ منها وليس كذلك فالصواب ان لا يجعل ذلك القصد الاحتراز بل لتنصيب على ان وظيفتهما المستمرة لاتمنع الاخذ مما يوجد فيهما واقول يمكن الجواب بان المراد بالعشرية والخراجية ما تكون وظيفتهما العشر والخراج سواء كانت بيد احد او لا فتشمل المفازة وغير ها بدليل ما قدمناه عن الخانية من ان ارض الجبل عشرية فيكون المراد الاحتراز بها عن دار الحرب ويدل عليه انه في متن در والبحار غير بمعدن غير دار الحرب فعلم ان المراد معدن ارضنا ولهذا قال القهستاني بعد قوله في ارض خراج او عشر الاحصر في ارضنا سوا كانت جبلاً اوسهلاً مواتاً او ملكاً واحترز به عم داره وارضه وارض الحرب ثم رایت عين ما قلته فی شرح الشيخ اسمعیل حیث قال ويحتمل ان يكون احترازاً عما وجد في دارالحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر (۱).

از این عبارت معلوم می گردد که زمین دارالحرب نه عشری است و نه خراجی لذا اکنون بدلیل تصریح فقها مجبوراً لفظ عشری از زمین هندوستان نفی می گردد و خلاف آنرا تا کنون درجائی ندیده ام که به وجوب عشر بودن اراضی حرب تصریح کرده باشد لهذا فتوایی را که قبلاً مطابق قواعد عامه به وجوب عشر داده بودم ناگزیر ترک کردم.

زمینی که از آب کوه با تکلیف آبیاری شود در آن عشر است یا نصف عشر: سوال:

(۲۶۵) قطعه زمینی است که از آب کوه آبیاری می شود اما پس از تکلیف ومشقت بند انداختن پس شرعاً در آن عشر واجب است یا نصف عشر؟

جواب: در شامی در باب الزکاة آمده: (۲) (احترز به عن داره وارضه وارض الحرب ثم رایت عين ما قلته فی شرح الشيخ اسمعیل حیث قال ويحتمل ان يكون احترازاً عما وجود فی دار الحرب

(۱) ردالمحتار باب الزکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۹، ظفر

(۲) ردالمحتار باب الزکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۹، ظفر

رض خراج (عشر) از این عبارت معلوم میگردد که زمین های هندوستان نه
نه خراجی و اگر این صورت در زمین دار الاسلام باشد در آن عشر لازم است زیرا
حان می باشد چنانچه این مساله در الدر المختار آمده است (۱).

ر. بدار کیست و در مورد عشر چه تفصیلی وجود دارد: سوال: (۲۶۶) زمیندار کسی است
که به حاکم وقت خراج می دهد یا کس دیگری و کسیکه زمین را به اجرت می گیرد مستاجر
است یانه زمیندار خود مالک زمین است یا در حقیقت مستاجر دولت می باشد برای عشر
ملکیت شرط است یانه؟ و برای وجوب عشر بر مستاجر و مزارع عشری بودن زمین شرط است
یانه؟

جواب: زمیندار همان شخصی است که به دولت خراج می دهد و مالک زمین زمیندار می باشد
و برای عشر ملکیت شرط می باشد اما در صورت مزارعت و اجاره قول صاحبین که مذهب مفتی
به می باشد آن است بکه در صورت مزارعت زمیندار و مزارع هر دو از حصه خود به قدر عشر
بدهند و در صورت اجاره نزد صاحبین عشر بر مستاجر می باشد امام صاحب عشر را بر مؤجر
واجب فرموده و عده ای از فقها به مذهب امام صاحب فتوی داده اند اما در این زمان فتوی دادن
به مذهب صاحبین اقرب است الدر المختار از حاوی چنین نقل می نماید: (و یقولهما ناخذ و فی
المزارعة ان كان البذر من رب الارض فعليه ولو من العامل فعليهما بالحصة) (۲) والله اعلم.

در زمین هندوستان احتیاطاً عشر باید داد: سوال: (۲۶۷) زمین هندوستان عشری است یا
خراجی و در عشر زکات واجب می باشد یانه در حالیکه زمینداران کاشتکاری نموده و به دولت
مالیه می دهند در اراضی که خود کاشت می نمایند زکات واجب است یانه؟ زکات غله و مال
التجارة که کشیده می شود در آن قید سال وجود دارد یا هر وقتیکه حاصل گرفته شود و زکات از
حساب تمام غله داده شود یا پس از منفی کردن اخراجات؟

جواب: در رد المحتار باب الرکاز این تصریح وجود دارد که در کشوری چون هندوستان هیچ

(۱) و نج می سفی مساء ای مطر وسیع کثیر بلا شرط نصاب و الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۲۷ . ط . س . ح ۲
ص ۳۲۹ . ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ . ط . س . ح ۲ ص ۳۳۴ . طبر

زمینی عشری و خراجی نیست لذا محصولی که دولت می گیرد خراج گفته نمی شود و چون در هندوستان هیچ زمین عشری نیست عشر نیز واجب نمی باشد (۱).

در صورت قرضدار بودن عشر واجب است یا نه: سوال: (۲۶۸) شخصی قرضدار است و از مصارف خود چند روپیه پسی انداز می کند و می خواهد آنرا در خود قرض بدهد و در خانه چیزی که کشت می کند از آن زکات را کشیده ادا میکند آیا درست است یا نه؟

جواب: در الدر المختار باب العشر آمده: (يجب مع الدين) (۲) یعنی عشر با وجود قرض نیز لازم می باشد پس در جایکه عشر واجب است در آن جا دین مانع وجود عشر نیست و در جایکه واجب نیست اگر داده شود حرجی نمی باشد.

در غله ای که از زراعت بدست می آید و دولت از آن مالیه می گیرد عشر است یا نه: سوال: (۲۶۹) چرا باید زکات پیداوار زراعتی و غیره را داد در حالیکه سالانه آن به زمیندار داده می شود پس چه طریقه ای برای دادن زکات یا عشر در پیداوار وجود دارد؟

جواب: دادن ۱۱/۱۰ حصه یا ۱۱/۲۰ حصه را عشر و نصف عشر می گویند و در زمین که دولت از آن مالیه می گیرد عشر و نصف محشر نیست. (۳) اصل مسأله آن است که هندوستان دار الحرب بوده و بدین جهت عشر نیست اما مطلب چنین نیست که بدلیل مالیه دولتی عشر نباشد و یا اینکه چنان گمان شود که مالیه دولتی قائم مقام عشر است

ایا در پیداوار باید یک بر چهل حصه را کشید: سوال: (۲۷۰) الر زمین از غیر مسلمان باشد مثلاً هندو و سپس نصاری بر آن مسلط شود باید ۱۱/۴۰ حصه پیداوار آنرا داد این قول صحیح است یا غلط؟

جواب: در پیداوار زمین بر مالک زمین دادن ۱۱/۱۰ حصه می باشد حکم دادن ۱۱/۲ (۴) یا ۱۱/۴۰ حصه

(۱) و یحتمل ان یکون احترازاً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰). طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۶. طغیر

(۳) و یحتمل ان یکون احترازاً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰). طغیر

(۴) یجب العشر الخ فی مسکنی ساء ای مطر وسیع الخ و یجب نصفه فی مسکنی غرب الخ و دالیه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار =

نیست به طریق صدقه نفلی هر قدری که بخواهید بدهید اما فرض نیست.

زمین معافی عشری است یانه وعشر چه طریقه ای دارد: سوال: (۲۷۱) مقداری زمین

معافی در قبضه زید منی باشد اگر زید این زمین را خود کشت، کند بدلیل صاحب نصاب بودن اگر زکات واجب می گردد چقدر باید بدهد؟ و اگر زید این زمین معافی را به شخص دیگری به اجاره یا مزارعت بدهد باز هم باید زکات بدهد یانه و اگر باید بدهد مقدار آن چقدر است؟

جواب: از روایت شامی در باب الرکاز معلوم می شود که زمین کشوری چون هندوستان عشری و خراجی نیست و احتیاط در آن است که عشر پیداوار زمین داده شود یعنی اگر خود کاشت نماید عشر تمام پیداوار را خود ادا کند و اگر به کسی به مزارعت می دهد هر یک بقدر حصه خود عشر بدهد و در اجاره نقد به اساس اختلاف قولین عشر بر موجد یا بر مستاجر می باشد (۱).

در زمینی که به مزارعت کشت شود چطور باید عشر داد: سوال: (۲۷۲) نزد من مقداری

زمین موجود است که خراج بخشی از آنرا به زمیندار هندو از بخش دیگر آنرا به زمیندار مسلمان می دهم من زمین را به مزارعت میدهم اما تخم از عامل می باشد در این حالت عشر به کدام حساب داده شود و اگر نصف تخم از من و نصف دیگر از عامل باشد در آن وقت چه کسی باید عشر بدهد؟

جواب: از یک روایت شامی معلوم می گردد که در اراضی دارالحرب خراج و عشر نیست (۲) و در اراضی که عشر لازم و فرض می باشد فتوی چنان نوشته شده که در صورت مزارعت بر زمیندار و کشتکار به قدرت سهم خود عشر لازم می گردد که باید آنرا ادا کنند (۳).

= باب العشر ج ۲ ص ۶۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵ در صورت مسئله چونکه زمین در ملک غیر مسلم است لهذا در آن عشر نیست: و اخذ الخراج من ذمی غیر نفلی اشتری ارضا عشریة من مسلم و قبضهما منه (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۹) . طغیر

(۱) والعشر علی الموجد کخراج موطن و قال علی المسناجر کمسئیر و فی الحاوی و بقولهما ناخذ (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۴) . طغیر

(۲) احتراز عما وحد فی دارالحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰) . طغیر الدین عمر الله له

(۳) و فی المزارعة ان کان الدر من رب الارض فعليه ولو من العامل فعليهما بالحصصة (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۵) . طغیر

فرق میان عشر و یک بر چهل چیست: سوال: (۲۷۳) الف: فرق میان عشر و یک بر چهل چیست؟

کاشتکاری جائز است یا نه: سوال: (۲۷۴) ب: کاشتکاری جائز است یا نه؟

در زراعتی که از آن مالیه داده می شود عشر است یا نه: سوال: (۲۷۵) ج: در زراعتی

که از آن به دولت مالیه داده می شود دادن عشر یا ۱/۴۰ حصه در آن واجب است یا نه؟

از جمله سه نوع کدام زمین عشری است: سوال: (۲۷۶) د: زید سه نوع کشت می کند اول

اینکه پارچه زمین از زمیندار گرفته و پیدوار آن میان ایشان نصف میگردد و مالیه آن را مالک ادا

می کند دوم اینکه زید زمین ملکیت خود را کشت می نماید و مالیه آنرا نیز خودش می دهد سوم

اینکه زید زمین معافی دارد که آنرا کشت می کند و از آن مالیه نمی دهد در این سه صورت بر

زید دادن عشر واجب است یا نه؟

عشر فرض است یا واجب با مستحب: سوال: (۲۷۷) عشر یا دادن یک بر چهل حصه فرض

است یا واجب یا مستحب؟

عشر در هر فصل است یا سال یک مرتبه: سوال: (۲۷۸) و: عشر یا ۱/۴۰ حصه را باید

سال یک مرتبه داد یا در هر فصل؟

مصارف عشر کدام است:

سوال: (۲۷۹) ز: مصارف عشر یا ۱/۴۰ حصه چه کسانی اند؟

جواب: از الف الی ز: کاشتکاری طوریکه تفصیل آن در کتب فقه موجود بوده و انواع کاشتکاری

را که در سوال نوشته اید همه درست اند (۱) و عشر عبارت از ۱/۱۰ حصه پیدوار زمین می باشد

و دادن ۱/۴۰ حصه در زکات می باشد که بر روپیه مال التجاره و غیره لازم می گردد پس در

پیداوار زمین که دادن ۱/۱۰ حصه می باشد نام آن عشر است و در روپیه و غیره که بس از

یکسال کامل دادن ۱/۴۰ حصه می باشد نام آن زکات است.

از روایت شامی معلوم می گردد که بر زمین های هندوستان عشر نیست اما در جایی که عشر

لازم می باشد در هر فصل زمین دادن ۱/۱۰ حصه است (۱) مثلاً از ده من دادن یک من لازم می باشد و در رویه و غیره بعد از یکسال کامل یک مرتبه دادن فرض می باشد و مصارف عشر و زکات فقرا مساکین و غیره اند (۲).

در ترکاری زکات است یا نه و مقدار آن چقدر است: سوال: (۲۸۰) در ترکاری اگر زکات واجب باشد مقدار آن چقدر است؟

جواب: نزد امام صاحب عشر که عبارت از زکات پیدوار می باشد درسبزی و ترکاری نیز است اما تا وقتی که شرایط عشر موجود نباشد واجب نیست و در مورد عشری بودن زمین های هندوستان تردد و اختلاف وجود دارد (۳).

در زمین مزارعت عشر برچه کسی است: سوال: (۲۸۱) خراج مقاسمه در زمین مزارعت بر چه کسی است یا به حساب حصه هر یک از طرفین است چنانچه در عشر می باشد و اگر مانند عشر بر هر دو است مقصود این عبارت شامی (ثم اعلم ان هذا كله في العشر اما في الخراج فعلي رب الارض اجمعاً كما في البدائع) (۴).

جواب: در جلد سوم شامی در باب عشر خراج و جزیه در مورد این قول الدر المختار (و هو ای الخراج نوعان خراج مقاسمه می گوید: (وقد تقرر ان خراج المقاسمة كالعشر لتعلقه بالخراج ولذا يتكرر بتكرار الخارج في السنة وانما يفارقه في المصرف فكل شي يوخذ منه العشر او تصفه يوخذ منه خراج المقاسمه وتجري الاحكام التي قررت في العشر وفقاً وخلافاً) (۵).

از این عبارت معلوم می گردد که در عبارت مقوله شامی (ثم اعلم ان هذا كله في العشر اما الخراج فعلي رب ارض اجمعاً كما في البدائع) مراد از خراج خراج موظف می باشد نه خراج

(۱) بعب العشر الخ في ارض غير الخراج الخ بلا شرط نصاب الخ وبلا شرط بلاء وحولان حول الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶ . ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵ . طبر.

(۲) مصرف الزکوة والعشر الخ و هو من له ادنى شئ ای دون نصاب الخ (ایضا باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ . طبر الدین غفر الله له

(۳) احتراز عما وجد في دار الحرب فان ارضها ليست ارض خراج او عشر (ردالمحتار باب الركاز ج ۲ ص ۶۱ . ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰) طبر الدین غفر الله له

(۴) ردالمحتار کتاب الزکوة باب العشر ج ۲ ص ۷۶ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۵ . طبر

(۵) ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والخراج والعزیه ج ۳ ص ۳۵۹ . ط. س. ج ۴ ص ۱۸۵ . طبر

مقاسمه ودر مورد اصل مسأله یک روایت در ص ۴۵ باب الركاز شامی چنین آمده: (و لهذا قال القهستانی بعد قوله فی ارض خراج عشر الاحصر فی ارضا سوا كانت جبلاً وسهلاً مواتاً او ملکاً او احترز به عن داره واراضه واراض العرب ثم رایت عین ما قلته فی شرح الشیخ اسمعیل حیث قال ویحتمل ان یکون احترازاً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر (۱) از اینجا معلوم میگردد که زمین های هندوستان عشری یا خراجی نمی باشد.

در زمین میراثی زمیندار عشر است یانه: سوال: (۲۸۲) شخصی زمین زمینداری را کشت می کند و پس از گذشتن مدت زمان طولانی کاشتکاری موروثی می گردد زمین مذکور توسط نهر آبیاری شده و مالیه آن نیز داده می شود آیا در زمین مذکور عشر است یانه؟
جواب: در پیدوار این زمین عشر نیست (۱) اصل مسئله آن است که در زمین دار الحرب عشر نمی باشد. فقط

در زمین خراجی عشر است یانه: سوال: (۲۸۳) در زمین خراجی عشر واجب است یانه؟
جواب: بین احناف این مسأله متفق علیه می باشد که عشر و خراج جمع نمی گردد لهذا نزد ایشان فتری دادن عشر در زمین خراجی وجود ندارد (۲) و این مسأله دیگر است که اگر حکام از زمین عشری خراج گرفتند مسأله میان خدا و بنده بوده و بایست شخص مذکور عشر بدهد زیرا احتیاط در آن است.

در زمینی که محصول آنرا دولت می گیرد و عاید خاصی ندارد عشر است یانه: سوال: (۲۸۴) زمینی که از پیدوار آن محصول دولتی به مشکل ادا می گردد یا بسیار کم عاید دارد در آن عشر فرض است یانه؟

جواب: در چنین زمین عشر واجب نبوده و از روایت شامی معلوم می شود که در هیچ یک از زمین

(۱) ردالمحتار باب الركاز ج ۲ ص ۶۲ . ط . س . ج ۲ ص ۳۱۹ . ظفر

(۲) احتراز عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر الخ (ردالمحتار باب الركاز ج ۲ ص ۶۱ . ط . س . ج ۲ ص ۳۲۰ . ظفر الدین غفر الله له

(۳) اشار الی ان المانع من وجوبه كون الارض خراجیه لانه لا یجتمع العشر والخراج (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۲۵ . ظفر الدین غفر الله له

های هندوستان عشر واجب نمی باشد زیرا دار الحرب بوده و اراضی آن عشری و خراجی نمی باشد (۱).

در زمین نهری عشر است یا نصف عشر: سوال: (۲۸۵) در زمین های نهری عشر واجب است یا نصف عشر؟

جواب: در زمین های نهری که از آب آن محصول داده می شود نصف عشر واجب می باشد طوریکه در الدر المختار آمده (و يجب نصفه فی مسقی غرب ودالية وفی کتب الشافعية او سقاء بماء اشتره وقواعد نا لاتاباه) (۲).

در زمینی که از آب آن اجوره داده شود عشر است یا نصف عشر: سوال: (۲۸۶) تمام آن اراضی نهری که به اثر سمعی نصاری آباد گردیده و قبل از این ویران بوده و پیداوار آن فقط به سبب باران بود و اکنون توسط نهر آبیاری می گردند و خراج هم می گیرند عده ای از علما می گویند که تمام اراضی نهری در حکم عشر است و بعضی عکس آنرا وعده ای از بیست حصه یک حصه گویند کدام قول راجح بوده و کدام یک مجروح می باشد؟

جواب: در شامی آمده که در اراضی دار الحرب عشر و خراج نیست از این روایت معلوم می گردد که در اراضی هندوستان عشر واجب نمی باشد (۳) و نیز فقها تصریح نموده اند که اگر در زمین عشری با آب نهر آبیاری گردد و محصول آن به دولت داده شود نصف عشر یعنی ۱/۲۰ حصه واجب می شود (۴) و این تصریح نیز وجود دارد که عشر با خراج جمع نمی گردد (۵).

زمینی که برزراعت ششصد رویه خبر شده و عاید هشتصد رویه باشد بر آن چه زکات می آید: سوال: (۲۸۷) الف: یک کاشتکار در کشت زمین خود مجموعاً ششصد رویه به مصرف رساند و حاصل آن مبلغ هشتصد رویه گردید در آن دادن چقدر زکات واجب می باشد؟

(۱) شامی باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۸ و ص ۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفیر

(۳) باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰. ظفیر

(۴) و يجب نصفه فی مسقی عرب ای دلو کبیر ودالية ای دولا ب لکثرة المونة الخ بلا رفع منون الخ الزرع وبلا اخراج البذر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۸ و ص ۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸). ظفیر

(۵) لا ینضم العشر والخراج (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۵). ظفیر

بر زمینی که در آن خساره گردد عشر است یا نه: سوال: (۲۸۸) ب: به همین ترتیب در زمین دیگری ششصد روپیه مصرف نمود و پیدوار آن پنجصد روپیه شد یعنی صد روپیه تاوان گردید در اینصورت زکات چه شکلی خواهد داشت؟

آیا در زمینی که به مزدوری داده شده عشر است: سوال: (۲۸۹) ج: یک کاشتکار مانند آنچه در سوال (الف) ذکر شد تمام مخارج زمین را پرداخته و مزرعه را توسط چاه آبیاری نموده و از آن حاصل می گیرد شخص مذکور زکات را چگونه اداء کند؟

جواب: (الف ب ج): در زمین هایی که عشر واجب می باشد در آنجا اخراج ۱۱۱۰ حصه تمام پیدوار واجب است بدون آنکه مخارج وضع گردد طوریکه در الدر المختار آمده (بلا رفع مؤن الزرع) (۱) و در مزارعت بر مالک و کاشتکار به اندازه حصه ایشان عشر واجب می شود و از روایت شامی در باب الرکاز معلوم می گردد که در زمین های دارالحربی عشر نیست و در مورد سوال (ج) تفصیل دیگری وجود دارد و آن اینکه کشیدن ۱۱۲۰ حصه واجب می باشد (۲).

آیا برای ادای عشر طلب عامل شرط است: سوال: (۲۹۰) زید سی گرید که برای ادای عشر طلب عامل شرط است و تا وقتی که عامل طلب نکند ادای آن واجب نمی باشد.

جواب: این قول زید صحیح نیست در زمین عشری اگر عشر را ادا کند نیز درست است (و یسقط عن صاحب الارض کما لو ادى بنفسه) (۳) البته این بحث جدا گانه است که در دار الحرب عشر واجب نمی گردد تصریح این مساله در باب الرکاز شامی آمده که زمین دار الحرب نه عشری می باشد و نه خراجی و از اینجا معلوم می گردد که در دار الحرب عشر واجب نمی گردد اما اگر از روی استحسان بدهد بهتر است.

بحث مفصل نبودن عشر در اراضی هندوستان و عملکرد علمای دیوبند: سوال: (۲۹۱) مفتی صاحب السلام علیکم از دو روز بدینسو بیحد گم‌گشته بودم امروز خداوند تعالی اندکی

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار، باب العشر ج ۲ ص ۶۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸، طغیر

(۲) وما سقى عرب اوسانیه فقیه یقتب العشر علی القولین لان النماء نکثر فیه ونقل فیما یسقی السماء اوسحان وان سقی مباحا ویدائیة فالعشر اکثر السنة کما هو فی السنه وهدایه باب رکوة الروح والثمار ج ۱ ص ۱۸۴، طغیر

(۳) ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۷ تحت قول العائن ولذا کان للامام احمد جبراً، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۶، طغیر

بهبودی داد من تا امروز غافل بودم هر چند در ذهن من بود که دادن عشر غله مانند زکات واجب الاداء می باشد معمولاً وقت آمدن غله مقداری به خاطر خداوند عز وجل می دادم اما ۱/۱۰ حصه را دقیقاً نداده ام و هیچ حساب و کتابی از سال های گذشته وجود ندارد آیا این گناه عفو خواهد شد؟ ارسال غله به مدرسه دشوار است لذا قیمت آنرا ارسال می کنم نصف عشر چه معنی دارد و من عشر بدهم یا نصف عشر غله ام مقرر بوده و اکثراً حصول می گردد و به مقدار زیاد باقی می ماند که به فروش رسانیده شده و به رقم نقد تبدیل می گردد اگر زکات از همین رقم نقد داده شود مضایقه ای در آن نخواهد بود؟

جواب: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته نامه گرامی شما رسید در گذشته ها تا مدتی علم من چنان بود که در زمین های عشری هند عشری واجب می باشد لذا به اساس نوشته ها یک عالم بزرگ چنین فیصله نمود و در بسیاری جاها فتوی دادم که زمین های ملکیت مسلمانان عموماً عشری بوده پس باید این مسأله را دانست و عشر داد زیرا در زمین های عشری دادن عشر یا نصف عشر به حکم آیه مبارکه (و آتوا حقه یوم حصاده) (۱) مانند زکات فرض است سپس مدتی در کتاب (مالا بدمنه) تصنیف حضرت قاضی صاحب ثناء الله (رح) این تحقیق و تصریح به نظر آمد من در کتاب خود همراه مسائل زکات بدانجهت مسائل عشر را نوشتم که زمین های این سرزمین عشری نیست در پهلوی آن این مساله را نیز باید ضروراً پذیرفت که این حکم قاضی صاحب که زمین های اینجا عشری نیست فیصله متفق آن زمان است زیرا قاضی صاحب شاگرد خاص شاه ولی الله بوده و معاصر حضرت شاه عبدالعزیز و دیگر حضرات می باشد پس ضروراً این امر فیصله متفق آن زمان بوده است که در هندوستان زمین های عشری نیست لذا پس از آن این معمول دیده می شود که بزرگان برعکس مساله زکات به عشر اهتمام نورزیده اند که باعث تعجب و تردد و درعین حال موجب تائید تحقیق قاضی صاحب می گردید که اینکه تمام بزرگان اهتمام به عشر و ترک گفته اند (دلیلی موجود است که بدان دلیل عملاً متروک گردیده پس چند سال بود که مولانا محمد انور شاه صاحب یا شخص دیگری فرمود که در باب الرکاز شامی

این روایت وجود دارد که اراضی آنجانه عشری است و نه خراجی این روایت را دیده و دلیل حضرت قاضی صاحب ثناء الله بانی پتی برایم معلوم گردید که آن حضرات زمین های هندوستان را عشری نمی دانستند زیر هندوستان را دار الحرب می شمردند عبارت روایت شامی در باب الرکاز چنین است: (واحترز به عن داره وارضه وارض الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۱) و عبارت (ما لابد منه) چنین می باشد: (وتفصیل اجناس سوانم وقدر واجب آن طول دارد ودر این دیار این اموال بقدر وجوب زکات نمی باشد لهذا مسائل زکات آن مذکور نکرده و همچنین احکام عشر زمین عشریه که در این دیار نیست و مسائل عاشر که به طرق و شوارح باشد مذکور نکرده شد) (۲) پس از این بحث یک مشکل باقی می ماند و آن اینکه حضرت اقدس گنگوهی به وجوب عشر حکم می نمود ودر تحریر و تقریر خود این مسأله را آشکار کرده است و حقیقت آن است ودر این مسأله شکی وجود ندارد که اقتضای نصوص قرآنی و احادیث نبوی چنین می باشد و امام صاحب نیز در (جميع ما اخرجت الاراض) به وجوب عشر حکم فرموده و طوریکه در دار الحرب زکات ساقط نمی شود بلکه باید مالک مال خود آنرا اداء کند پس به همین ترتیب باید عشر در هر جایی واجب باشد اما چون برای وجوب عشر عشری بودن زمین ضروری می باشد و چون گفته شود که زمین دار الحرب عشری نیست پس برای وجوب نیز دلیلی وجود نخواهد داشت پس فعل و قول حضرت گنگوهی (رح) را می توان مبنی بر احتیاط گفت چنانچه مرشد ما حضرت مولانا شاه رفیع الدین صاحب قدس سره (مہتمم دار العلوم دیوبند) به مردمان خاص خود حکم اخراج عشر را می نمود و بنا براین چون پدر بزرگوارم از حاصلات غله به قدر سهم من برایم می داد که معمولاً ده تا بیست خروار می بود هنگام دادن می گفت از ده خروار یک خروار را به رضای خوداوند بده دادن قیمت عاشر جائز می باشد (۳).

نصف عشر عبارت از ۱۱/۲۰ حصه بوده و علت آن فرق قیمت آب و غیره می باشد یعنی اصل در

(۱) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ط . س . ج ۲ ص ۳۲۰ ظہیر

(۲) ما لابد منه از قاضی شہداء الله بانی پتی ص ۹۴ و ص ۹۵ کتاب الزکوۃ . ظہیر عارنی کہ نقل گردیده از مولف (مالا بدنه) می باشد ادا در آن تصریحی نکرده ام (مترجم).

(۳) حتی بجز اداء قیمۃ (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۳ ط . س . ج ۲ ص ۳۳۲) ظہیر

اراضی عشریه عشر بوده بدین معنی که دادن ۱۱۰ حصه پیداوار واجب می باشد اما اگر در آبیاری زمین مشقت زیاد باشد و مخارج آن زیاد گردد به جای عشر دادن نصف عصر واجب می ماند طوریکه از این عبارت الدر المختار معلوم می گردد و يجب فی مسقی سماء ای مطر وسیح و يجب نصفه فی مسقی غرب ای دلو کبیر ودالیه ای دولا ب للکثرة المونة وفی کتب الشافعیه او سقاء بماء اشتراه وقواعد نا لاتاباه (۱) و علامه شامی گوید که دلیل آن چنان به نظر می آید که هنگامی که مخارج زیاد گردد به جای عشر دادن نصف عشر یعنی ۱۱۲۰ حصه واجب باقی می ماند والله تعالی اعلم.

در زمین هندوستان عشر واجب است یانه: سوال: (۲۹۲) اینکه فقها فرموده اند که عشر وخراج جمع نمی گردد این فرموده ایشان به حکومت مسلمانان مخصوص می باشد که از زمینی که خراج گرفته شود عشر گرفته نمی شود در مورد حکومت غیر اسلامی نیز همین حکم خواهد بود در جلد دوم شامی این تصریح وجود دارد که چون کفار حریری بر سرزمین ما مسلط شوند احکام در مورد ایشان مانند احکام باغیان خواهد بود یعنی طوریکه با گرفتن زکات اموال ظاهره از سوی باغیان زکات مذکور از ذمه مالک ساقط میگردد به همین ترتیب با گرفتن کافر متغلب نیز ساقط می شود این رای علامه مذکور قابل قبول است یانه مقصود آنکه در زمین هندوستان عشر واجب است یا خراج؟

جواب: علامه شامی در باب الرکاز تصریح نموده که اراضی دار الحرب نه عشری می باشد و نه خراجی یعنی نه در انجا عشر واجب می باشد و نه خراج و خراجی که کفار بگیرند خراج شرعی نیست و نه واجب می باشد از اینجا معلوم میگردد که چون هندوستان دار الحرب گفته نشود به نظر محققین عشر در آن واجب نیست و اگر کسی احتیاطاً بدهد مسأل علیحده ای است و تأئید این نظر اثر تصریح حضرت قاری ثناء الله پانی پتی نیز می گردد که در ما لا بد منه فرموده است که ما مسائل عشر را بدان نجهت نوشتیم که در این بلاد عشر واجب نیست و اگر زمین های هندوستان عشر گفته شود باز حکم مذکور در اینجا نیز جاری می باشد که عشر و خراج جمع

نمی گردد و تائید این نکته از آن می شود که مرحوم مولانا عبدالحی در فتاویٰ خود تصریح نموده که در هندوستان از زمینی که عشر گرفته می شود خراج در آن نیست استدلال او از همین قاعده کلی است که عشر و خراج جمع نمی گردد و این تحقیق علامه شامی (و یظهر لی ان اهل الحرب لو غلبوا علی بلدة من بلادنا کذلک) (۱) صحیح معلوم گوی می شود که عبارت باب الرکاز چنین است: (واحترز به عن داره وارضه وارض الحرب ثم رایت عین ما قلته فی شرح الشیخ اسمعیل حیث قال و یحتمل ان یکون احترازاً عما وجدش دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۲) ص ۴۵ ج ۲. شامی.

در افیون عشر واجب است یانه: سوال: (۲۹۳) افیون مال متقوم است یانه و در آن عشر واجب می باشد یانه؟

جواب: اقول وبالله التوفیق صحیح چنان به نظر می آید که افیون مال متقوم بوده و عشر در آن واجب است.

زکات کاه: سوال: (۲۹۴) در کاه که از زمین پیدا می شود زکات آن چه حسابی دارد؟

جواب: دادن ۱۱/۱۰ حصه در آن عشر واجب است و هر چیز یک پیدوار زمین باشد دادن ۱۰/۱۱ حصه در آن واجب می باشد.

در پیدوار تنباکو عشر است یانه: سوال: (۲۹۵) اگر شخصی در زمین خود تنباکو بکارد در پیدوار آن عشر لازم خواهد بود یانه؟

جواب: اگر زمین عشری باشد عشر آن در آن لازم است. (۳)

زمین عشری و زمینی که از هندو گرفته شود و دیگر اراضی هندوستان چه حکم دارد:

سوال: (۲۹۶) تعریف زمین عشری چیست و آیا تمام زمین ها عشر بوده و دادن عشر همه واجب است در حال یک دولت نیز مالیه می گیرد را یا در زمینی که مسلمان از هندو گرفته نیز عشر می

(۱) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸. ظفر

(۲) قال ابو حنیفه رحمته الله فی قبیل ما اخرجه الارض و کثیره العشر سواء سقی سبیحا او سقته السماء الا الفصب و الحطب و الحشیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳). ظفر

(۳) وقال ابو حنیفه رحمته الله فی قبیل ما اخرجه الارض و کثیره العشر رحمته الله (هدایه باب زکوة الزروع و النماز ج ۱ ص ۸۳). ظفر

باشد و عشر بر ذمه مالک است یا کاشتکار و اگر مال خود کشت کند چه حکم دارد؟

جواب: مقصود از زمین عشر آن است که از زمینی که عشر داده شود عشری می باشد (۱) و قتیکه وضع کاملاً روشن نباشد طوریکه اکنون است عموماً حکم می شود که زمین های ملکیت مسلمانان به شکل معافی می آید و یا آنرا از مسلمانی می خرد عشری بوده و زمینی را که از کافر بخود خراجی باقی می ماند و بعضی از حضرات چنین نیز نوشته اند که چون دولت از همه زمین ها مالیه می گیرد پس همه آنها خراجی می باشند اما احتیاط در آن است که مسلمانان از اراضی ملکیت خود عشر بدهند زمین اگر به اجاره داده شود نزد امام صاحب عشر آن بر مالک است که از رقم اجاره ۱۱۰ حصه را صدقه کند اگر مالک خود کشت نماید باید از تمام پیداوار ۱۱۰ حصه آنرا اخراج کند و محصول دولتی و غیره را وضع نماید (۲).

در زمینی که شخص خود کشت عشر است یانه: سوال: (۲۹۷) بکر زمین بسیار کمی دارد که خود کشت می کند و وسیله روزی کودکانش می باشد آیا در پیداوار آن عشر واجب است یانه؟

جواب: عشر و نصف عشر در آن واجب است (اما اگر هندوستان دار الحرب قبول شود واجب نیست طوریکه یک بحث آن گذشت) (۳).

غله ای که زکات آن داده نشود حلال است یا حرام: سوال: (۲۹۸) زید از غله خود ۱۱۰ حصه زکات آنرا نداد غله مذکور حلال است یا حرام؟

جواب: غله مذکور حلال بوده و زید به دلیل ندادن زکات گنهگار و فاسق می گردد.

(۱) زمین عشری آن است که مالک آن مسلمان باشد و باسر زمینی که باقوت فتح و میان مجاهدین تقسیم شود (هو کل ارض اسلم اهلهما وفتح عوفه و قسمت بین العائنین فی ارض عشر (هدایه باب العشر و الخراج ص ۶۷ ج ۲) و العشر علی المجر کخروج موطف (درمختار) ای لواجر الارض العشریه فالعشر علیه من الاجرة کما فی التارخانیه (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۴). ظفر

(۲) اخذ البعاه و السلاطین الحائره زکوة الاموال کالسوائم و العشر و الخراج لا اعاده علی اربابها ان صرف الماخوذ فی محله الا ان ذکره وان لا یصرف فیہ لعلیم فیما یبهم و بین الله اعاده غیر الخارج الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۳۲ ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸). ظفر

(۳) قال ابوحنیفه رحمته الله فی لیل ما اخرجته الارض و کثیره العشر سواء سقی سیحاً او سقت السماء الا القصب و الحطب الخ و سقی العرب او دلیه اوسانیه فیه نصف العشر (هدایه باب زکوة الزروع ج ۱ ص ۱۸۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۵). ظفر

زکات در پیداوار زمین کاشتکار و زمیندار: سوال: (۲۹۹) بر زارعین مسلمان خواه زمیندار باشند یا کاشتکار در پیداوار زراعت یکسان زکات فرض است یا فرقی دارد و چقدر زکات باید داده شود؟

جواب: زکات در پیداوار زمین ۱/۱۰ حصه می باشد که بنام عشر یاد می گردد اما شرط آن است که زمین عشری باشد نه خراجی در صورت مزارعت عشر بر هردو می باشد یعنی هر قدر غله که به مالک زمین برسد عشر آنرا بدهد و کاشتکار نیز از سهمی که برایش رسیده عشر آنرا اخراج کند (۱).

زکات بر کل پیداوار است یا مالیه از آن وضع می شود: سوال: (۳۰۰) در ممالک متحده (اگره) و (اوده) هیچ زمینی نیست که از مالیه دولت مستثنی باشد پس در حالت متذکره زمیندار یا کاشتکار از پیداوار زمین رقم مالیه یا اجاره زمیندار را وضع کند و زکات آنرا بدهد یا از تمام بدون آنکه چیزی وضع نماید؟

جواب: اگر زمین عشری باشد باید از کل پیداوار آن عشر داده شود و مالیه دولتی و غیره از آن وضع نگردد (۲).

مقصود از جمع شدن عشر و زکات چیست: سوال: (۳۰۱) مولانا صاحب عبدالحی در مجموعه فتاوی جلد دوم صفحه ۳۱۸ نوشته اند که هر که در زمین ملکیت با آب باران کاشت کرد محشر غله بر او واجب الاداء است مگر در صورتیکه خراج زمین مذکور به حاکم وقت داده شود در آنوقت عشر ساقط است به حکم عبارت ردالمحتار و غیره که (الایتجمع العشر مع الخواج) تفصیل این مسأله چگونه است و عبارت مذکور چه معنی دارد؟

جواب: معنای این قول او (لا یجتمع العشر والخراج انه لا یؤخذ من الارض الخراجیه العشر ولا

(۱) وفي المزارعة ان كان البئر من رب الارض فعلیه ولومن العامل فعلیهما بالحصّة (الدرالمختار) ان العشر علی وب الارض عنده وعليهما عندهما (ع وهو الظاهر لما فی البدائع من ان المزارعة جائزة عندهما والعشر يجب فی الحاراج والحاراج بينهما فيجب العشر عليهما (ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵). ظفر

(۲) ولتجب فی مسقی سماء وسبح بلا شرط نصاب وبقاء وحولان حول (ع يجب العشر ويجب نصفه فی مسقی غرب ودالية لكثرة المؤنة (ع فلا رفع منون الزرع وبلاخراج البذر لتصریحهم بالعشر فی كل الحاراج (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۶ ط. س. ح ۲ ص ۳۲۴ - ۳۲۶). ظفر

من العشرية الخراج ولكن ان اخذ من العشرية الحراج فهل سقط العشر فهو محل تامل) پس ظاهر ان است مولانا صاحب عبد الحی حکم زمین خراجی را نوشته که اگر از آن خراج گرفته ادای عشر لازم نخواهد بود لیکن اگر از زمین عشری خراج گرفته شد ظاهر آن است که دیانتاً به ذمه مالک ادای عشر لازم است. (۱)

عشر به دلیل مالیه دولتی ساقط نمی گردد: سوال: (۳۰۲) از زمینی که دولت مالیه می گیرد عشر از آن ساقط می شود یا نه؟

جواب: رفتن مالیه از زمین عشری باعث سقوط عشر نمی گردد چنانچه در (ردالمحتار) آمده (هذا هو الاحتياط) (۲) اما اگر زمین عشری نبوده و خراجی باشد دادن مالیه کافی بوده و عشر در آن واجب نیست.

از این سه نوع زمین در کدام یک عشر است: سوال: (۳۰۳) نزد من سه نوع زمین وجود دارد در کدام یک عشر است و در کدام یک خراج؟

نوع اول: زمین ویرانه دولتی بود من به دولت درخواست دادم و برابم داده شد و اکنون ملکیت من است نوع دوم را از یک کافر خریده ام که ملکیت من می باشد نوع سوم زمین دولتی است که غرض زراعتی برای یکسال یا بیشتر داده می شود.

جواب: در نوع اول عشر لازم است (لان العشر الیق بالمسلم وما اسلم اهله طوعاً او فتح عنوة وقسم بین جیشنا... باجماع الصحابة) (الدر المختار) قوله لانه الیق بالمسلم ای کافیه من معنی العبادة (ردالمحتار) وفيه لو ان مسلم او الذمی سقاها مرة بما العشر ومرة بما الخراج فالمسلم احق بالعشر والذمی بالخراج (۳) ودر نوع دوم خراج است: (او اشتری مسلم من ذمی ارض خراج یجب الخراج) (الدر المختار) (۴) ودر نوع سوم عشر درخارج لازم است: (لأنهم صرحوا

(۱) اخذ البعۃ والاسلاطین الجائزۃ زکوة الاموال کالسنائم والعشر والحراج لا اعادة علی اربابها ان صرف الماخوذ فی محله الا ان ذکره وان لا یصرف فیہ فعلیهم فیما بهیم وبنی الله اعادة غیر الخراج الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر ج ۲ ص ۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۸) ، ضعیف

(۲) اخذ البعۃ ان اهل الحرب لو علوا علی بلاد کذا لک (رد المختار) ، ضعیف

(۳) ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والحراج والجزیه ج ۳ ص ۳۵۱ ، ط. س. ج ۴ ص ۱۷۶ ، ضعیف

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والحراج والجزیه ج ۳ ص ۳۶۴ ، ط. س. ج ۴ ص ۱۹۱ ، ضعیف

بان الملک غیر شرط فیہ هل سبب وجوبہ الارض النامیة وشرطہ ملک الخارج ای لا ملک الارض کما فی الاراضی الموقوفة (الدر المختار) (۱).

زمین عشری وخراجی: سوال: (۳۰۴) کدام زمین عشری و کدام زمین خراجی است؟ اگر دولت از زمین عشری خراج بگیرد عشر ساقط می شود یا نه؟

جواب: اراضی ملکیت مسلمانان را که حال آنها معلوم نیست احتیاطاً عشری باید شمرد و باید از آنها عشر داد و از زمین عشری اگر خراج گرفته شود عشر ساقط نمی گردد (۲).

آیا در زمینی که خراج باشد عشر نیست: سوال: (۳۰۵) از (الفاروق) که مصنف آن مولانا شبلی نعمانی می باشد ظاهر می گردد که در زمینی که خراج باشد عشر نیست مسأله را واضح سازید خداوند عزوجل شما را اجر دهد.

جواب: فقها حنفی نوشته اند که از زینی که محصول گرفته شود عشر در آن نیست. (۳)

در زمین نو آباد عشر است یا نه: سوال: (۳۰۶) علمای دین چه می گویند در مورد زمین هایی که هنوز نو آباد اند یا جدیداً قابل زراعت می شوند مثلاً در پنجاب شهرهای (لائل پور) و (سرگودا) آباد بوده و شهر (منتگمری) اکنون آباد می شود آیا در زمین های مذکور عشر است در حالیکه از همه آنها دولت مالیه می گیرد و تکلیف مشقت و مخارج زید به کار دارند طوریکه انسان گاهی در آن هیچ نفع نمی کند؟

جواب: درشامی منقول است (احقاراً عما وجد فی دار الحرب فان ارضها لیست ارض خراج او عشر) (۴) به اساس این روایت عشر لازم نیست اما اگر چنین اراضی در دارالاسلام باشد در آن عشر لازم است لذا اگر احتیاطاً داده شود بهتر می باشد.

عشر زراعت بر صاحب واجب است یا بر همه: سوال: (۳۰۷) عشر زراعت بر صاحب نصاب

(۱) ردالمحتار کتاب الجهاد باب العشر والخراج والحریة ج ۳ ص ۳۵۲ ط. س. ج ۲ ص ۱۷۸ طبر.

(۲) وما اسلم اهلہ طوعاً او فح عوة ولسم بین جيشا الع عشر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجهاد، باب العشر والخراج والحریة ج ۳ ص ۳۵۰ طبر.

(۳) ولا یؤخذ العشر من الخارج من ارض الخراج لانهما لا یجتمعان (ابصار کتاب الجهاد باب العشر والخراج والحریة ج ۳ ص ۳۶۵ ط. س.

ج ۲ ص ۱۹۲ طبر.

(۴) ردالمحتار باب الرکاز ج ۲ ص ۶۱ ط. س. ج ۲ ص ۳۲۰ جواب این سوال در اصل کتاب نیز وجود ندارد (مترجم) طبر.

واجب است یا بر همه و اگر کسی که عشر می خواهد صاحب نصاب باشد دادن عشر و زکات به او درست یانه؟

آیا در زمین عشری مخارج کارگران در عشر محاسبه می شود: سوال: (۳۰۸) در زمین عشری اجوره ای که به کارگران داده می شود آیا می توان آنرا از حساب عشر وضع کرد یانه؟
جواب: در عشر اجوره کارگران و دیگر مخارج حساب نمی گردد یعنی به دلیل اجوره مزدوران و مخارج دیگر در عشر کمی واقع نمی شود لذا باید در آن ۱۱۰ حصه داده شود چنانچه در الدر المختار آمده (بلا رفع مؤن ای کاف الزرع وبلا اخراج البذر لتصريحهم بالعشر فی کل الخارج) (۱).

زمین عشری کدام است و در زمین اجاره ای عشر است یانه: سوال: (۳۰۹) زمین عشری به چه نوع زمینی گفته می شود و کسانی که به زمیندار محصول می دهند به چه حسابی صدقه غله برایشان واجب است؟

جواب: از تصریح شامی معلوم می شود که زمین های هندوستان عشری و خراجی نمی باشد و اگر احتیاطاً عشر داده شود بهتر است و در مورد کسانی که به زمیندار محصول می دهند اختلاف است که عشر بر کدام یک واجب می باشد امام صاحب گوید که بر زمیندار واجب است و صاحبین می گوید که بر مستاجر است و در الدر المختار آمده (وبقولهما نأخذ) (۲) و شامی پس از تحقیق گوید: (فلا ینفی العدول عن الافتاء بقولهما فی ذلک) (۳).

در زمینی که بایل برای کاه حیوانات کشت شود حکم شرعی چیست: سوال: (۳۱۰)
 اگر چند نفر توسط بیل زمینی را برای کاه حیوانات کشت کنند آیا در آن عشر لازم خواهد بود مسأله را واضح سازید خداوند شما را اجر دهد.

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۶۹ . ط . س . ج ۲ ص ۲۲۸ . ظفر

(۲) عبارت کامل آن چنین است. والعشر علی المجر کخراج مؤلف وقال علی المستاجر کمستجر مسلم وفي الحاوی وبقولهما نأخذ والدر المختار علی هامش رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۴ . ظفر

(۳) رد المحتار باب العشر ج ۲ ص ۷۵ تحت قول: وبقولهما نأخذ. ظفر
 یعنی اگر زمین بر ای غله کشت شده باشد اما اراده تبدیل گردد و قطع شده و به حیوانات داده شود عشر در آن نیست اما اگر به قصد خوراک حیوانات کاشته شده باشد طریقه که از عبارت مذکور ظاهر است عشر در آن واجب می باشد. ظفر

جواب: عشر در زمینی که برای کاه حیوانات بوده و یا غله در آن پیدا شود نیز واجب می باشد اگر زمین بارانی باشد ۱۱۱۰ حصه و اگر آب خریده می شود کشیدن ۱۱۲۰ حصه در آن واجب است و اگر کشت را بدون دانه و بدون پختگی قطع کند و به حیوانات بخوراند عشر در آن واجب نیست (یجب العشر فی مسقی السماء ای مطر وسیح کنهر بلا شرط نصاب الی قوله الا فیما یقصد به استغلال الارض نحو حطب (الدر المختار باب الزکوة) ودر کتاب (الجواهر در ص ۱۲۸ ج ۱ چنین آمده (اذا اتخذ ارضه مقصبة او مشجرة او منبتاً للحشیش وساق الیه الماء ومنع منه الناس یجب فیه العشر)

عشری بودن زمین هندوستان وقاضی ثناء الله: سوال: (۳۱۱) اراضی هندوستان عشری

است یا نه؟ قاضی ثناء الله پانی پتی (رح) در (ما لا ید منه) نوشته که زمین عشری در این دیار نیست. **جواب:** این سخن محقق نیست که حضرت قاضی صاحب در (ما لا ید منه) این الفاظ را که (زمین عشری در این دیار نیست) به چه دلیلی تحریر نموده است (۱) اما ظاهر نصوص و روایات معلوم می گردد که اصل در زمین های ملکیت مسلمانان عشر می باشد و شاید قاضی صاحب به این دلیل عشر را نفی کرده باشند که دولت محصول تعین نموده لهذا اراضی مذکور خراجی گشته و در زمین خراجی عشر نمی باشد اما اولاً تمام اراضی چنین نیست ثانیاً اگر از زمین عشری خراج گرفته شود عشر ساقط نمی گردد بهر حال احتیاط در آن است که در اراضی ملکیت مسلمانان مطابق تشریح مولانا صاحب اشرف علی تانوی عشر واجب گفته شود.

عشر بر پیداوار می باشد و هر وقتی که در زمین عشری غله و غیره پیدا شود در آن وقت عشر لازم می باشد و حولان حول آن در آن شرط نیست محصول آب نصف عشر یعنی ۱۱۲۰ حصه نیست عشر یعنی ۱۱۱۰ حصه واجب است طوریکه عموم روایات فقهی به آن دلالت دارد (وتجب فی مسقی سماء ای مطر وسیح ای نهر (الدر المختار) شامی گوید (قد صرحوا بان فرضیة العشر ثابتة الكتاب والسن والاجماع والمعقول وبانه زکوة الثمار والزروع لعموم قوله تعالی

(۱) بعداً این مسأله به معنی علام اشکار گردید که قاضی صاحب بدانجهت عشر را در اینجا واجب نفرموده که این ملکیت را حکم دار الحرب بود و تفصیل آن به قلم شخص مفتی صاحب گذشت. ظفر

(انفقوا من طيات ما كسبتم ومما اخرجنا لكم من الارض) وقوله تعالى (اتو حقه يوم حصاده) وقوله (صلى الله عليه وسلم) ما سقت السما فقيه العشر وما سقى بغرب او دالية فقيه نصف العشر) شامی ص ۳۵۳ ج ۳.

در زمین اینجا عشر است یا نه: سوال: (۳۱۲) در زمین ما عشر است یا نه؟ اگر کسی بگوید اینکه انگلیس از یک کانال زمین ما چهار آنه می گیر د آیا خراج گفته می شود یا نه؟ و ثانیاً اینکه برای عشر شرط است که زمین عشری باشد و آن اینکه اگر پادشاه اسلام عشر مقرر کند آن زمین عشری می گردد اما در مورد زمین هندو پنجاب از هیچ تاریخی معلوم نمی شود که پادشاهی عشر گذاشته باشد مثلاً جهانگیر یا اکبر یا پادشاهانی که قبلاً گذاشته اند ثانیاً اینکه این سر زمین دارالحرب است یا دار الاسلام است به چه شرایطی دار الاسلام است مقصود آنکه بعضی از علما می گویند که در اینجا هرگز عشر نیست وعده ای به عشر قائل اند رای شما چیست؟

جواب: در الدر المختار آمده (ما اسلم طوعاً او فتح عنوة وقسم بين جيشنا عشيرة لانه اليق بالاسلم) ودر (ردالمحتار) آمده: (ولو قال بينا ما اذا قسم بين المسلمين غير الغانمين فانه عشر لان الخراج لا يوظف على المسلم ابتداء قهستاني) ص ۳۵۱ ودر (الدر المختار) آمده (ولو ترك السلطان العشر لا يجوز اجماعاً ويخرجه بنفسه للفقهاء) ^(۱) در شامی آمده (وذ كره في الزكوة لانه منها قال في الفتح قيل ان تسميته زكوة على قولهما لاشرائطهما النصاب والبقاء بخلاف قوله وليس بشئ اذ لاشك انه زكوة حتى يصرف مصارفها واختلافهم في اثبات بعض شروط لبعض انواع الزكوة ونفيها لا يخرجه عن كونه زكوة (شامی باب العشر ص ۴۵ ج ۲) از عبارات فوق چند موضوع آشکار گردید اول اینکه اصل در اراضی مسلمانان عشری بودن می باشد دوم اینکه اگر پادشاه اسلام عشر نگیرد عشر ساقط نمی شود بلکه باید مالک زمین خود عشر را بدهد سوم اینکه عشر نیز زکات می باشد پس چون وظیفه مسلمان عشر می باشد لذا اراضی ملکیت او یا دراصل عشری بوده که سلاطین مسلمان آنرا فتح کرده به مسلمان داده باشد یا آنکه حال سابق آن اراضی معلوم نباشد در این هر دو صورت عشر لازم است اگر در زمینی اصلاً باید عشر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العشر والخراج والحرية ج ۳ ص ۳۵ . ط . س . ج ۲ ص ۱۷۶ . طهر

تعیین گردد افا پادشاه اسلام یا دیگر این کار را نکند عشر ساقط نمی گردد و زمین مذکور از عشر بودن خارج نمی شود و چون عشر به منزله زکات می باشد که در هر جا واجب است چه در سر زمین اسلامی و چه در غیر آن به همین ترتیب عشر نیز در هر جا لازم می باشد و باید واضح کرد که اگر از زمین عشری خراج گرفته شود باز هم عشر نزد خداوند عزوجل ساقط نمی گردد لهذا باید صاحب زمین عشر را کشیده و به فقرا بدهد نتیجه اینکه احوط آن است که مسلمانان از پیداوار اراضی خود عشر را ادا کنند؟

عشر در زمینی که باید از آن مالیه داد: سوال: (۳۱۳) در زمینی که ملکیت شخص بوده می تواند انرا بفروشد اما مجبور می شود که از آن خراج بدهد و آن اراضی از آسمان سیرآب می گردد آیا عشر است یا نه؟

جواب: عشر لازم است. (۱)

تعریف زمین عشری: سوال: (۳۱۴) الف: زمین عشری به چه زمینی گفته می شود و تعریف آن چیست؟

جواب: در الدر المختار آمده: ما اسلم اهله طوعاً او فسخ عنة وقسم بين جيشنا والبصرة عشرية (۱) پس چنین زمینی عشری می باشد تا وقتی که ملکیت کافری در آن متخلل نگردد.

زمین خراجی: سوال: (۳۱۵) ب: زمین خراجی به چه زمینی گفته می شود و شرایط آن چیست؟

جواب: در این مساله تفصیل وجود دارد و یک نوع آن این است که وقتی ملکیت غیر مسلمی بوده باشد.

حکم زمین های هندوستان: سوال: (۳۱۶) ج: زمین های هندوستان به حالت کنون عشری اند خراجی؟ در حالیکه دولت برتانیه بر این سرزمین مسلط گشته و در وقت تسلط اعلان عام کرد

(۱) احد البقاء والاسلاطين الحائرة زكوة الاموال كالمسوايم والعشر والخراج لا اعادة على اربابها ان صرف الماخوذة في محله الاتي ذكره وان لا يصرف فيه عليهم فيما بينهم وبين الله اعادة غير الخارج الخ (در مختار) ويطهر لى ان اهل الحرب لو غلبوا على بلدة من بلادنا كذا لك (رد المحتار) باب زكوة الفهم ج ۲ ص ۳۲ . ط . س . ج ۲ ص ۲۸۸ . طهبر

(۲) الدر المختار على هامش رد المحتار باب زكوة الفهم ج ۲ ص ۶۸ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۴ طهبر

که تمام اراضی ضبط است و کسی حق ندارد اما اگر صاحب اراضی دعوی نمود وثبوت پیش کند مطابق تجویز حاکم به او داده خواهد شد چنانچه آنعه از مالکان اراضی که دعوی نمودند و حق خود را ثابت ساختند همان اراضی خودشان یا به عوض آن زمین دیگری به ایشان داده شد و برای عده ای در مقابل انجام خدمت زمین اعطا گردید و حاکم وقت سالانه از زمینداران مالیه می گیرد و عده ای معاف اند.

جواب: ضبط کردن دو معنی دارد یکی قبضه مالکانه است که در چنین زمینی عشر باقی نمی ماند و قبضه دوم حاکمانه و منظمانه بوده که نزد من این مسأله ترجیح دارد که اگر چنین اراضی عشری باشد باقی می ماند اما اگر آن اراضی ابتدا عشری نبوده و یا دولت آنرا به عوض زمین دیگری و یا در بدل خدمتی داده شده باشد چون قبل از دادن به سبب استیلا ملکیت دولت شده بود لهذا آن زمین عشر نیست.

عشر بر کاشتکار است یا بر زمیندار: سوال: (۳۱۷) د: در صورت وجوب عشر یا نصف عشر عشر یا نصف عشر مذکور بر زمیندار واجب خواهد بود یا بر کاشتکار؟ کاشتکار کسی است که تمام کارهای زمین را انجام می دهد و در بدل آن از زمیندار نصف یا ثلث پیداوار را مطابق شرایط میگیرد و مالیه را زمیندار ادا می کند.

جواب: (والعشر علی الموجر کخراج موظف و قالا علی المستاجر کمستعیر مسلم و فی الحاوی و قتلهمنا ناخذ و فی المزارعة ان کان البذر من رب الارض فعلیه ولو من العامل فعلیما بالحصة (الدرالمختار) (۱) از این روایت معلوم می گردد که اگر زمین به کرایه داده شده باشد عشر آن به اساس قول مفتی به بر کاشتکار است و اگر به مزارعت داده شده و تخم از کاشتکار باشد عشر بر کاشتکاری و زمیندار مطابق سهم هریک خواهد.

زمینی که از آن مالیه داده می شود: سوال: (۳۱۸) ه: اراضی که از آن مالیه داده می شود عشری اند یا خراجی؟

جواب: مدار این امر بر مالیه نیست و اگر زمینی عشری باشد و بر آن مالیه تعیین گردد همچنان عشری

باقی می ماند.

عشر زمینی که از مالیه معاف است: سوال: (۳۱۹) و: زمین هایی که از مالیه معاف اند دونوع می باشند یکی آن اراضی که در بدل اراضی دیگر بوده یعنی مالیه اراضی مذکور از اراضی دیگر حساب می شود دوم آن اراضی که در بدل خدمتی یا به عوض اراضی دیگر داده شده این هر دونوع اراضی از مالیه معاف می باشند اراضی مذکور عشری اند یا خراجی؟

جواب: جواب این سوال نیز مانند سوال ۳۱۸ (هـ) می باشد.

چگونگی عشر: سوال: (۳۲۰) ز: دریک قریه مدار پیداوار بعضی از اراضی بر آب آسمان می باشد و آبیاری نمی گردد و آبیاری. بعضی از اراضی توسط چاه تالاب و غیره صورت می گیرد و آبیاری بعضی از اراضی به هر دو نوع فوق صورت می گیرد یعنی اگر به بارش اکتفا شود حاصلات آن کم خواهد شد و اگر آبیاری شود حاصلات آن زیاد می گردد اراضی که توسط آسمان آبیاری می گردند اگر باران به وقت صورت گیرد به آبیاری ضرورتی باقی نمی ماند در تمام این صورت ها عشر واجب می باشد یا نصف عشر؟

جواب: و یجب العشر فی مسقی سما او سیح کنهر ویجب نصفه فی مسقی غرب ای دلو کبیر ودالیه ای دولاب لکثرة المؤنة وفي کتب الشافعية او سقاء بماء اشتره وقواعدنا لاتاباه ولو سقی سیحاً وبآلة اعتبر الغالب ولو استویا فنصفه وقيل ثلاثة ارباعه (۱) قلت واختلف الترجیع والاحتیاط فی الثانی) از اینجا معلوم می گردد که در زمین بارانی عشر بوده و در زمینی که از چاه تالاب و غیره بیاری شود نصف عشر می باشد و زمینی که به هر دونوع آبیاری شود اکثریت مدنظر گرفته می شود و اگر هر دونوع مساوی باشند در نیم پیداوار عشر و در نیم دیگر نصف عشر می باشد. فقط

عشر زمینی که از کافر خریده شده: سوال: (۳۲۱) الف: در زمینی که از کافر خریده شده عشر است یا نه؟

جواب: در اینصورت زمین مذکور همچنان خراجی باقی می ماند و عشر لازم نمی گردد در شامی

آمدہ: (فصار شراء المسلم من الذمی بعد ما صارت خراجیة فبقی علی حالها) (۱).

عشرمیوه: سوال: (۳۲۲) ب: در حاصلات باغ ودر حاصلاتی که سوخته باشد عشر است یا نه؟

جواب: در حاصلات باغ عشر واجب بوده ودر سوخته نیست. (۲)

عشرکرایه: سوال: (۳۲۳) در کرایه خانه مسکونی که به کرایه داده شده باشد عشر واجب است یا نه؟

جواب: واجب نیست. فقط

عشر جایدادی که در آن حق مدرسه باشد: سوال: (۳۲۴) جایدادی که در آن مالیه دولتی نبوده بلکه مالیه آن در شفاخانه مدرسه وغیره به مصرف می رسد آیا اخراجات مذکور داخل عشر می باشد و عشر منفی می شود یا نه؟

جواب: این حقوق منفی نمی گردد بلکه از مجموعه پیداوار عشر داده می شود.

فصل هفتم

مصارف زکات

تعریف مسکین: سوال: (۳۲۵) مسکین به چه کسی گفته می شود؟

جواب: کسیکه مالک نصاب نبوده ومحتاج باشد فقیر ومسکین گفته می شود وتفصیل آن در کتب فقه نوشته شده است. (۳)

(۱) رد المحتار ج ۲ ص ۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹، فقیر

(۲) قال ابو حنیفه رحمته الله فی لیل ما اخرجته الارض وکثیره العشر سواء سفی سحاً او سفیه السماء الا القصب والعطب والحشیش (هدایه ج ۱ ص ۱۸۳)، فقیر

(۳) والمسکین من لا شیء له علی المذهب لقوله تعالی او مسکیناً ذا متربه. وایة السیفیة للترجم (فرمختار) قوله المذهب من انه اسوا حالا من الفقیر ولقد علی العکس والاول اصح بحر وهو قول عامة السلف استعمل والمهم بالعطف ایها صفان وهو قول الامام وقال ل الثاني واحد (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۹) از اینجا معلوم می گردد که در اصطلاح مسکین به کسی گفته می شود که نزدش هیچ نباشد وکاملاً بریشان حال باشد وکسیکه صاحب نصاب نبوده توانایی خوردن ونوشیدن خود را دارد در اصطلاح فقیر گفته می شود: فقیر وهو من له ادنی شی ای دون نصاب (رد المحتار) ودر اصطلاح ما مسکین وفقیر به یک معنی استعمال می گردد یعنی کسیکه مستحق گرفتن زکات می باشد. فقیر

چون صاحب زکات اجازه دهد به پرشی ضرورت نیست: سوال: (۳۲۶) شخصی که من نزد او نوکری می کنم زکات را اخراج نمود و گفت که این سه روپیه را تو خود بگیر اکنون من آیا می توانم بدون پرشی از او آن سه روپیه را بگیرم؟

جواب: وقتی که مالک زکات اجازه داد گرفتن درست است نیت زکات نموده و آنرا در کار خود مصرف کنید (۱).

ایا می توان زکات را در تجارت به کار برد: سوال: (۳۲۷) آیا می توان با رقم زکات تجارت نمود و منافع آنر در مخارج خود به کار برد طوریکه اصل محفوظ و مامون باشد؟

جواب: در این صورت زکات ادا نمی شود زیرا برای ادای زکات شرط است که رقم زکات به مسلمانی که صاحب نصاب نبوده رسید نباشد تملیک گردد (۲).

از رقم موجوده زکات دهد یا می تواند جداگانه نیز بدهد: سوال: (۳۲۸) زید دوصد روپیه دارد آیا از همین رقم باید پنج روپیه زکات را بدهد یا اینکه می تواند این دوصد روپیه را نزد خود نگهدارد و ترتیب دیگری گرفته و یا قرض کند و پنج روپیه زکات را بدهد؟

جواب: اختیار دارد خواه از همان دوصد روپیه بدهد و یا آنرا از جای دیگری را ادا کند البته اگر نزد او پیش از دوصد روپیه باشد باید زکات مقدار اضافه را نیز ادا نماید و به گرفتن قرض ضرورتی نیست نتیجه اینکه هر قدر رقمی که نزد او باشد باید زکات تمام را بدهد (۳).

اگر با رقم زکات لباس خریداری گردد و داده شود چه حکم دارد: سوال: (۳۲۹) اگر بارقم زکات برای مستحق زکات لباس خریداری گردد و برایش داده شود جائز است یا اینکه باید بصورت نقد داده شود.

جواب: اگر بارقم زکات برای مستحق لباس خریداری گردد و برایش داده شود درست است.

(۱) وللرکيل ان یبلغ لولده الفقير وزوجه لا لنفسه لا ادا قال بها ضحها حيث شئت (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۴ و ص ۱۵ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۹). ظفر

(۲) وبشرط ان یكون الصرف تمليک لا باحة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱). ظفر الدین عمر الله له

(۳) واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولو فیما الخ وفي غرض لحارة لیمه نصاب الخ ربع عشر (بها باب باب زکوٰۃ المال ج ۲ ص ۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷ و ۳۹۸). ظفر

به شخصی که رقم زکات برای داده شده آیا می تواند به زنش که مسکین باشد از آن

بدهد: سوال: (۳۳۰) زید رقم زکات خود را به عمرو داد که بر مستحقین تقسیم کند عمرو خودش صاحب نصاب است اما زنش مسکین می باشد آیا پس می تواند از این زکات چیزی به زن خود بدهد؟

جواب: در این صورت عمر می تواند از رقم مذکور به زن خود بدهد. (۱)

دادن زکات به خوشو درست است یانه: سوال: (۳۳۱) دادن زکات خوشو جائز است یانه؟

جواب: به خوشوی خود که مالک نصاب نباشد زکات دادن جائز و درست است اما باید کاملاً به او تملیک گردد تا به هر ترتیبی که بخواهد آنرا خرج کند. (۲)

اگر بدون اینکه نا زکات گرفته شود زکات داده شود اداء می گردد یانه: سوال: (۳۳۲)

اگر شخصی به کدام دوست خود زکات بدهد و از گرفتن نام زکات بشرمد بلکه برایش بگوید که این رقم را گرفته برای خود یا اولاد هایت لباس بساز درست است یانه؟

جواب: دادن زکات به چنین ترتیبی درست است و زکات اداء می شود نیت زکات در دل کافی می باشد و ظاهر ساختن او برای آن شخص ضرور نیست. (۳)

زکات را به مسکین ندهد بلکه به حکم او برایش تکت بخرد و برایش بدهد زکات اداء

می شود یانه: سوال: (۳۳۳) یک شخص سرمایه دار زکات را به این ترتیب به مسافری

مسکین می دهد که به جایی که مسافر مسکین می رود نفر خود را همراه او به تکت فروشی ریل می فرستد که او تکت همانجا را می خرد و برایش می دهد و پول نقد را بدست او نمی دهد اگر مسافر به علت عذری نرود و تکت ردی شود زکات سرمایه دار مذکور ادا خواهد شد یانه؟

جواب: چون نفر موظف سرمایه دار به اجازه مسکین برای او تکت می خرد چون وکیل و نائب سرمایه دار است و تکت را در قبضه مسکین دهد لهذا زکات سرمایه دار مذکور ادا می گردد و پس

(۱) وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجه لانیسه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹. ظفر

(۲) ولا یشی من بینهما ولاد (درمختار) وقید بالولاد لجوازه لیلیه الاغراب کالاحوة والاعمال والاغوال الخ (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۳) ولا يجوز اداء الزکوة الابنية مقارنة للاداء اومقارنة لعزل مقدار الرجب الخ (ایضا ج ۱ ص ۱۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. ظفر

از آن اگر مسافر مذکور به علت عذری نرود و تکت ردی شود باز هم زکات اداء شده است (۱). فقط

در مدرسه زکات در کجا و چگونه خرج گردد: سوال: (۳۳۴) اگر مدرسه از نظر اقتصادی در حالت خراب باشد خرج مال زکات در آن به چه ترتیبی درست است؟
جواب: در اینصورت از حیلہ تملیک کار گرفته رقم مذکور را به هر شکلی بخواهد در مدرسه خرج کند و حیلہ تملیک آن است که اول رقم زکات به شخصی که صاحب نصاب نیست داده شود سپس اواز طرف خود برای مدرسه بدهد (۲).

اگر در زندگی پدر چیزی بطور میراث به پسر برسد مانع زکات است یا نه: سوال: (۳۳۵) چیزی که در زندگی پدر به حیث میراث به پسر میرسد مانع زکات است یا نه؟
جواب: در زندگی پدر اولادش مالک مال او نمی باشند لهذا مانع اخذ زکات برای اولاد بالغ نیست. فقط

اگر شخصی از رقم زکات کتاب بخرد و برای مطالعه خود نگهدارد حکم آن چیست: سوال: (۳۳۶) اگر کسی با رقم زکات کتاب بخرد و غرض دیدن مسائل آنرا نزد خود نگهدارد زکات اداء میشود یا نه؟
جواب: در اینصورت زکات اداء نمی گردد (۳).

اگر با رقم زکات کتاب بخرد و برای مطالعه عا بگذارد اما کسی را مال آن نسازد زکات اداء شود یا نه: سوال: (۳۳۷) اگر شخصی با رقم زکات کتاب هایی بخرد و آنرا در ملکیت خود نگهدارد و هر کسی که ضرورت داشته باشد بتواند آن کتاب ها استفاده کند اما کسی را مالک آن نسازد در این صورت زکات اداء می گردد یا نه؟

(۱) الا اذا وكنه الفقراء (درمختار) لانه كلما فاض شيئا ملكوه (ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۴ ط. م. ج ۲ ص ۲۶۹ طبر

(۲) حيلة التكنين بها التصديق على فقير ثم هو يكفن فيكون الثواب لهما وكذا في تعبير السجد (ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۶ ص ۱۶ ط. م. ج ۷ ص ۲۷۱ طبر

(۳) و شرط صحة ادائها ثمة مقارنة له اي لاداء الخ ولا يخرج عن العهدة بالعدل بل بالاداء للفقراء (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۴ ط. م. ج ۲ ص ۳۶۸) ومصروف الزكوة الخ هو الفقير وهو من له ادنى شئ اي دون نصاب الخ وبشرط ان يكون الصرف تمليكا (باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ط. م. ج ۲ ص ۳۳۹ طبر

جواب: در اینصورت نیز مانند سوال قبلی زکات اداء نمی شود.

اگر رقم زکات را در بانک بگذارد و در وقت ضرورت مصرف کند چه حکم دارد: سوال:

(۳۳۸) شخصی رقم زکات را از اشخاص مختلف جمع می کند و آنرا در بانک بطور امانت می گذارد سپس وقتاً فوقتاً مقداری از رقم مذکور را از بانک گرفته و در مصارف زکات صرف می کند و این مسأله نیز معلوم است که در بانک ارقام تمام مردم مخلوط می باشد در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اگر پس از حبله تملیک آنرا در بانک بگذارد اداء می شود و در غیر آن نه.

خرج رقم زکات پس حبله در تبلیغ چطور است: سوال: (۳۳۹) عده ای از اشخاص رقم

زکات را غرض تبلیغ داده می گویند حبله نموده و آنرا بگیر در حالیکه در حبله تملیک گیرنده و دهنده هر دو به خوبی و واضحاً می دانند که تملیک مقصود نیست آیا پس توسط حبله مذکور زکات اداء خواهد و خرج آن رقم برای غرض دیگری جائز خواهد گشت یا نه؟

جواب: این حبله را فقها نوشته اند و شرعاً جائز است و انجام این حبله ضروری می باشد تا زکات شخص دهنده فوراً اداء گردد پس از آن مهمتم و سائر منتظمان اختیار دارند که طوریکه لازم بیسد آنرا صرف کنند (۱).

اگر در بدل رقمی که در زکات واجب گشته کتاب تقسیم کند چه حکم دارد: سوال:

(۳۴۰) من شخص تجارت پیشه می باشم امسال تمام رقمی که در زکات اخراج شد من به جای آن به طلبه کتاب دادم آیا زکات اداء شده و نقضی باقی نمانده است؟

جواب: بدین ترتیب که قیمت کتاب ها محاسبه گردد و در زکات حساب شود زکات اداء می گردد و در آن هیچ نقضی باقی نمی ماند (۲).

(۱) حواله مسائل حبله در بار داده شد اصل حبله این است که امر اصولی و قانونی انجام می شود مثلاً مصرف زکات فقیر و مستحق است که به او میرسد و وار به حبله مالک هر چه بخواهد می تواند بکند و این بحث علیحدّه است که خواهی نخواهی حبله کردن مناسب نیست زیرا مصرف زکات متعین می باشد پس از حبله اصل مستحقین عملاً محروم باقی می ماند لذا در نهایت مجبورت باید به حبله متوصل شد.

(۲) و حراز دفع القیمه فی زکوة: عشر وخراج و فطره و نذر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة الفهم ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵) طبر

اگر شخصی کہ می گیرد نداند کہ مال زکات است زکات اداء میشود یا نہ: سوال: (۳۴۱)

در مدارس پول زکات بہ شکل اعانہ دادہ می شود و کسیکہ میدہد می گوید کہ من رقم زکات را می دہم اما گیرندہ نمی داند آیا بدین ترتیب زکات اداء می شود؟

جواب: برای مردم دادن رقم زکات بہ این ترتیب بہ مدرسہ درست است اما ہر گیرندہ لازم است کہ آنرا طوری مصرف کند کہ زکات اداء گردد (۱).

دادن کتاب بہ طلبہ از رقم زکات چطور است: سوال: (۳۴۲) از رقم زکات دادن کتاب

و یا پارہ ہای قرآن شریف بہ طلبہ درست است یا نہ؟

جواب: جائز است (۲).

فروختن غلہ زکات واز آن برای فقرا لباس خریدن درست است: سوال: (۳۴۳) اگر کسی

غلہ زکات را بفروشد واز آن بہ مسکین غذا بدهد یا برایش لباس بسازد درست است یا نہ؟

جواب: درست است. (۳)

خرج رقم زکات در پاک کاری نہر زبیدہ درست است یا نہ: سوال: (۳۴۴) اگر رقم زکات

در پاک کاری نہر زبیدہ خرج شود زکات اداء می شود یا نہ؟

جواب: برای ادای زکات شرط است کہ شخص محتاجی مالک آن ساختہ شود بہ همین جہت

فقہاء نوشتہ اند کہ خرج رقم زکات در مسجد نیز درست نمی باشد پس با خرج رقم در پاک

کاری نہر مذکور زکات اداء کمی گردد (۴).

تعمیر مدرسہ بارقم زکات درست نیست: سوال: (۳۴۵) آیا بارقم زکات می توان مدرسہ

اعمار نمود یا نہ؟

(۱) و شرط صحۃ ادا نہا بۃ عقارۃ للاداء الخ او یؤدی عند الدفع للوکیل ثم دفع الوکیل بلایۃ اوفیاءۃ معزل ما وجب کلہ اوبعضہ (الدور المحتار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸ طغیر

(۲) یعرف المزکی الی کلیمہ اوالی معصہم الخ تمفیقا لا ایاحۃ (الدور المحتار علی هامش رد المحتار باب الصرف ج ۲ ص ۸۳ ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴ طغیر

(۳) و حاز دفع القیۃ فی زکوۃ و عشر و حراج (ایضا کتاب الزکوۃ باب العلم ج ۲ ص ۲۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵ طغیر

(۴) و یشرط ان یکون الصرف سلیکا لا ایاحۃ الخ (بصرف الی ساء نحو مسجد ولا الی کمن میت (ایضا باب الصرف ج ۲ ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴ طغیر

جواب: تعمیر مدرسه و یا مسجد بارقم زکات درست نیست زیرا در زکات تملیک فقیر شرط می باشد و بیدون مالک ساختن فقراء زکات ادا نمی شود (۱) در کتب فقه چنین چیزی نوشته شده و حیلہ برای چنین افعال در الدر المختار مذکور است. (۲) ○

مصارف زکات: سوال: (۳۴۶) عاید شخص سالانہ ده من غلہ و صد روپیہ نقد می باشد و دو خواهر و برادری دارد کہ نفقه خور هستند و عاید گاهی بدست می آید و گاهی نہ آیا این شخص می تواند زکات بگیرد یا نہ؟
جواب: می تواند بگیرد (۳).

دادن زکات به شخصی کہ عاید دارد: سوال: (۳۴۷) شخصی مہوار ۶۰ ۵۰ روپیہ عاید دارد آیا این شخص می تواند زکات بگیرد؟
جواب: چنین شخصی غنی بودہ و نمی تواند زکات بگیرد (۴).

دادن زکات بدون گفتن چطور است: سوال: (۳۴۸) الف: چون زید غنی است زکات را ادا می کند اگر او بہ پسران و دختران کاکای خویش کہ مفلس و محتاج اند زکات بدهد و بہ ایشان نگوید زیرا اگر ایشان خبر شوند کہ زکات است آزرده خواهند شد در اینصورت اگر زید زکات بدهد و بہ ایشان نگوید کہ زکات است آیا زکات اداء می گردد و در آن سخنی نیست؟
ثواب صلہ رحم حاصل می شود یا نہ: سوال: (۳۴۹) ب: و یا اینکار بر علاوہ ادای فرض آیا زید ثواب صلہ رحمی را نیز حاصل میکند یا نہ؟

بہ علت نگفتن مواخذہ است یا نہ: سوال: (۳۵۰) ج: د: چون بہ ایشان نگفتہ کہ زکات است زیرا از قرشہ می داند کہ اگر ایشان بدانند نمی گیرند یا آزرده می شوند بر زید مواخذہ ای است

(۱) و بشرط ان يكون الصرف تمليكا لا اباحة الخ لا يصرف الى بناء نحو مسجد ولا الى كفن ميت (ايضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط. س ج ۲ ص ۳۴۴ طيفر)

(۲) وحيلة الكفيل بها التصديق على فقير ثم هو يكتفي بكون الثواب لهما وفي تعبير المسجد وتعامه في حيل الاشياء (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶ ط. س ج ۲ ص ۲۷۱ طيفر)

(۳) مصرف الزكوة الخ فقير الخ اي دون نصاب او قدر نصاب غير تام مستغرق في الحاجة (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ ط. س ج ۲ ص ۳۳۹ طيفر)

(۴) ولا الى عي يملك قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلية (ايضا ج ۲ ص ۸۸ ط. س ج ۲ ص ۲۳۷). بايد ياد بگیرد کہ این سخن در سال ۱۳۳۲ هـ ق بود امروز صاحب چهل روپیہ غنی نیست. والله اعلم. طيفر

یانه زیرا به اساس رواج دادن زکات به اقارب شرم است لذا از آن اجتناب باید کرد پس آیا بر زید مواخذہ شرعی یا کم از کم ملامتی است یانه؟

جواب: الف: برای ادای زکات شرط است کہ دهنده نیت زکات را بنماید وبه شخصی کہ داده می شود محل و مصرف زکات باشد و شرط نیست کہ به او اطلاع داده شود کہ زکات است پس اگر زید به کاکاها و پسران کاکای خویش کہ محتاج بوده و مصرف زکات می باشند زکات بدهد و موضوع را برای ایشان آشکا نسازد کہ زکات است زکات اداء می گردد (و شرط صحت ادائها لیه مقارنة للاداء) (الدر المختار) قوله نية اشارة الى انه لا اعتبار للتسمية فلوسماها هبة او قرصاً تجزيه لي الاصح) شامی (۱).

ب: ثواب صله رحم را نیز حاصل می کند طوری که در حدیث آمده: (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (الصدقة على مسكين صدقة وهي على ذي الرحم ثنتان صدقة وصلة) رواه احمد والترمذی وغيرهما (مشکوٰۃ باب الفضل الصدقة ص ۱۷۱)

ج: مواخذہ ای نیست.

د: هیچ مواخذہ و ملامتی بر او نیست بلکه از حدیث سابق الذکر معلوم گردید کہ صله رحم بوده و هم زکات اداء می شود یعنی دو ثواب حاصل می گردد.

دادن رقم زکات به کسی که خواستن برایش حرام می باشد چطور است: سوال: (۳۵۱)

بر شخصی کہ سوال شرعاً حرام است دادن زکات چه حکم دارد؟

جواب: (و یائهم معطیه ان علم بحاله لا عانته المحرم) (۲) الدر المختار و شامی از مشارق نقل کرده اند کہ قیاس همین است کہ دهنده آنهکار می شود اما کسی که او را غنی خیال نموده وبه نیت هبه بدهد آنهکار نمی شود پس در این مساله نیز بحثی است بهرحال باوجود علم به حال کسی که می خواهد و غنی بودن او معلوم باشد دادن برایش نجوب نیست.

دادن رقم زکات غرض ایصال ثواب به میت چطور است: سوال: (۳۵۳) دادن رقم زکات به

(۱) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. غیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۹۵ ، ط. س. ج ۳ ص ۳۵۵. غیر

میت به این ترتیب که از طرف او غذا پخته نمود و به فقرا داد جائز است یا نه؟

جواب: دادن رقم زکات به میت به ترتیبی که شما نوشته اید درست نیست (۱) پس آنرا از طرف میت به شکل غذا و یا لباس به محتاجان ندهید مقصود آنکه به هر ترتیبی که داده می شود به نیت زکات داده شود و ثواب آن به میت ایصال نگرند.

دادن زکات به فقرای حرفوی درست است یا نه: سوال: (۳۵۴) دادن زکات به کسانی که غذای حرفوی هستند درست است یا نه؟

جواب: به فقرایی که حرفه ایشان گدایی است و اشخاص مذکور اکثراً ثروتمند می باشند دادن زکات درست نیست.

دادن زکات به هندوی فقیر چطور است: سوال: (۳۵۵) دادن خیرات به رضای خدا یا دادن زکات به هندوی فقیر درست است یا نه؟

جواب: دادن خیرات به رضای خدا به هندوی فقیر جائز بوده لیکن دادن زکات درست نیست. (۲) فقط

تعلیم دختران فقیر از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۳۵۶) تعلیم دینی و تدریس دختران فقیر با رقم زکات درست است یا نه؟

جواب: در زکات تملیک شرط می باشد یعنی باید ملکیت محتاجی گردد پس اگر به دختران فقیر به شکل نقد یا لباس یا غذا داده شود درست است اما دادن معاش معلمه یا دیگر کارکنان از رقم زکات درست نیست (۳) باقی مسائل زکات و تفصیل آنرا از علمای دهلی بپرسید یا در کتاب (بهشتی زیور) مطالعه نمایید در نامه نوشتن و فهماندن همه مسائل دشوار می باشد.

از مال زکات غذا بختن و دادن به فقرا و خریدن چیزی چه حکم دارد: سوال: (۳۵۷) با مال زکات غذا بختن و دادن به فقرا و یا خریدن چیزی برای ایشان جائز است یا نه؟

(۱) ولا یكفن بها میت لانعدام التملیک وهو الركن (هدایه كتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۸۸). طبر

(۲) ولا يجوز ان يدفع الزکوة الى ذمی ویدفع الیه ماسوی ذالک من الصدقة (هدایه كتاب الزکوة ج ۱ ص ۱۸۷)

(۳) وبشرط ان يكون الصرف تمليكا لا باحة كما هو فلافصرف الى بناء نحو مسجد والى كسر ميت وقضاء دية والدن المختار على هامش ردالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴. طبر

جواب: درست است.

از جمله این اقارب دادن زکات به کدام یک درست است: سوال: (۳۵۸) پدر و مادر خشو خسر پسر خاله کاکا برادر خواهر و اولاد آنها به کدام یک اقارب فوق الذکر می توان زکات داد و به کدام یک نمی توان داد؟

جواب: دادن زکات به تمام این اقارب بدون پدر و مادر درست است (۱).

دادن زکات به بی نماز چگونه است: سوال: (۳۵۹) دادن زکات به بی نماز درست است یا نه؟

جواب: اگر آن بی نماز محتاج و مصرف زکات باشد دادن زکات به او درست است. (۱)

آیا به کسیکه زکات داده می شود گفتن موضوع به او ضرور است: سوال: (۳۶۰) به کسیکه زکات داده می شود آیا مطلع کردن او ضرور است که چیزی که به تو داده می شود زکات می باشد؟

جواب: ضرور نیست.

دادن زکات به داماد و برادر چه حکم دارد: سوال: (۳۶۱) دادن زکات به اماد و خواهر و برادر جائز است یا نه؟

جواب: جائز است.

آیا با دادن زکات به نا بالغ زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۳۶۲) با دادن زکات به نابالغ زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: اداء می گردد (۲).

در جمله اقارب به کدام یک دادن زکات درست است: سوال: (۳۶۳) در جمله اقارب مال

(۱) ولا الی من بینهما ولاد الخ (درمختار) وفید بالولاد لجوازه لیقبة الافارب کالاجرة والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفیر

(۲) انما الصدقات للفقراء والمساکین الخ (هدایه ج ۱ ص ۱۸۶). ظفیر

(۳) دفع الزکوة الی صبیان اقاربه برسم عید او اوالی مبشر او مهدی الباکورة جاز (الدرالمختار) قوله الی صبیان اقاربه ای العقلاء والا فلا یصح الا بالدفع الی ولی الصغیر (ردالمحتار باب المصروف ص ۹۶ ح ۲). ظفیر

زکات را به چه کسی می توان داد و به چه کسی نمی توان داد؟

جواب: بدون اصول و فروع و زوج و زوجه دادن زکات به تمام اقارب جائز است. (۱)

دادن زکات غرض اداى قرض شخصى که جايداد صحرايى دارد دوست است يانه:

سوال: (۳۶۴) اگر شخصى که جايداد صحرايى دارد و مقروض باشد آيا مى توان از مال زکات

قرض او را اداء نمود و اگر مى توان حمد اعظم چه رقمى را مى توان در قرض او داد؟

جواب: مالي در قرض شمرده خواهد شد مثلاً در اين صورت رقمى که موجود است براى اداى

قرض مشخص شود نه جايداد صحرايى در الدر المختار آمده (ولو له نصب صرف الدين لا

يسرها قضا) و در شامى آمده (كان يكون عنده دراهم و دنانير و عروض التجارة و سوائم يصرف

الدين الى الدراهم و الدنانير.) (۲)

زکات در مدرسه و مصرف آن: **سوال:** (۳۶۵) اين مدرسه از چند روز بدینسمو آغاز گردیده

است اکنون مردم مى خواهند که صدقات زکات و عشر خود را بدهند چه شخصى مى تواند

مصرف آن باشد؟ مثلاً مدرسى که غنى است مى تواند معاش خود را از آن بگیرد يانه؟

جواب: دادن زکات عشر و تمام صدقات واجبه مانند صدقه فطر و کفارات در معاش مدرسین

درست نیست پس اگر به مدرسه زکات بيايد نخست آنرا به فقير بدون نصابتى تمليک کنيد

سپس از طرف او در مخارج مدرسه آنرا به مصرف برسانيد (۳).

خرج رقم زکات در تعمير درسگاه چطور است: **سوال:** (۳۶۶) شخصى مى خواهد رقم

زکات خود را به انجمن بدهد اما سوال اين است که آيا از رقم زکات مى توان مخارج طلبه

تعمين درسگاه و معاش مدرسین را داد؟

جواب: در خوراک پوشاک و سائر مخارج طلبه مى توان رقم زکات را به مصرف رساند اما نمى

توان آنرا درک معاش مدرسین يا تعمير درسگاه خرج کردم مگر اينکه حيله صورت گيرد و نخست

(۱) ولا الى من يهبهما ولاد او يهبهما زوجة (در مختار) وقيد بالولاد لحوازه لئلا يلقاها (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. م. ج ۲ ص

۳۴۹، طهر

(۲) ظاهرأ هيچ ارتباطى مابين سوال و جواب ديده نمى شود. صغير

(۳) وحيلة التمكن بها التصديق على فقر ثم هو يكتسب لكون التواب لهم؛ ركد؛ فى تعمير المسجد (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب

الزكاة ج ۲ ص ۱۶، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۱، صغير

به شخصی که صاحب نصاب نیست تملیک گردد سپس آن شخص از سنوی خود در تعمیر مدرسه و غیره صرف کند (۱).

آیا مسئولین مدرسه توانند از رقم زکات قرض بدهند: سوال: (۳۶۷) آیا مهمتم یا اراکین مدرسه می توانند بدون اجازه معلمین از رقم از زکات یا صدقات دیگر به کسی قرض بدهند؟
جواب: ظاهر است که جائز نمی باشد (۲).

آیا زکات را می توان توسط حیلہ در معاش مدرسین خرج کرد: سوال: (۳۶۸) آیا مهمتم و اراکین مدرسه می توانند بدون اجازه عطاء کننده گان با این حیلہ که نخست قیمت پوست قربانی و یا زکات را به طالبی بدهند و سپس از او بگیرند و در معاش مدرسین صرف کنند این صرف کردن جائز است یا نه؟

جواب: طوریکه در الدر المختار آمده فقها این حیلہ را جائز نوشته اند (۳).

دادن معاش کارکنان مدرسه از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۳۶۹) ما تصمیم داریم مدرسه ای بسازیم و تمام مصارف آن یعنی معاش مدرسین و غیره و مخارج طلبه را از طریق زکات بدست آوریم آیا دادن معاش کارکنان از رقم زکات درست است؟

جواب: دادن معاش معلم از رقم زکات درست نیست زکات باید بدون معاوضه تعلیم و غیره به رضای خداوند به مساکین و فقراء داده شود و طوریکه در کتب فقه آمده تملیک آن به ایشان ضرور است (۴).

اگر معلم صاحب نصاب اولاد دار باشد دادن زکات و عشر به او درست است یا نه: سوال: (۳۷۰) شخصی صاحب نصاب است اگر او زکات خود را به شخصی بدهد که همیشه در کار تعلیم مصروف است و خود نیز به قدر نصاب جمال دارد اما اولاد دار است آیا زکات دهنده

(۱) و حلیۃ التکفین بها التصدیق علی فقیر ثم هو یکتفی لیکون التواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱، ظفر)

(۲) و لا یمرح عن المهدیه بالقرول بل بالاداء للفقراء (ردالمحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱، ط)

(۳) رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱، ظفر

(۴) انما الصدقات للفقراء و المساکین (م. هدایه ج ۱ ص ۱۸۶) و بیشتر ط ان یكون الصرف تملیکاً لا اباحة (الدر المختار باب المصروف)، ظفر

اداء می شود یانه و آیا این مدرس اولاد دار مصرف غله عشر و پوست قربانی می باشد یانه؟

جواب: چون معلم مالک نصاب است دادن زکات به او درست نیست و زکات اداء نمی شود (۱) و مدرس اگر چه صاحب نصاب نباشد معاش او را نمی توان از رقم زکات داد و مدرس اولاد دار مالک نصاب نیز مصرف عشر نمی باشد (۲) دادن قیمت پوست قربانی به او درست است دادن زکات به کسیکه درست باشد دادن پوست قربانی و عشر نیز درست است و به کسیکه دادن زکات درست نیست دادن این چیزها نیز به او درست نمی باشد (۳) اگر دار مدرسه رقم زکات و غیره صدقات واجب به طلبه مسکین داده شود درست آست و آن رقم را می توان بر ایشان صرف کرد. (۴)

خرج زکات بر طلبه چطور است: سوال: (۳۷۱) اگر رقم زکات در مصارف مدرسه مثلاً خورد و نوش لباس و کتب طلبه ای که مسکین اند خرج شود زکات اداء خواهد شد یانه و اگر برای یک طالب صد روپیه داده شود جائز است یانه و برای دادن معاش مدرسین و ملازمین چه حیلۀ ای وجود دارد؟

جواب: در زکات تملیک فقیر شرط است پس اگر طالبان مسکین باشند صرف زکات در خوراک و لباس شان درست است و اگر کتاب خریده شده و به ایشان تملیک شود هم صحیح است (۵) همچنان اگر به یک طالب علم صد روپیه داده نیز درست می باشد و برای معاش مدرسین و کارکنان حیلۀ جواز آن است که اولاً زکات به شخص مسکینی داده شود و ملکیت او گردد و باز

(۱) ولا الی غی یملک قدر نصاب فارغ حاجة الاصلیة من ای مال کان (درمختار) فان کان له فضل عن ذالک (ای الحاجة الاصلیة) تبلغ لیسنة مائتی درهم حرم علیه اخذ الصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷). ظفر

(۲) ولا الی غی یملک قدر نصاب (الدرد المحتار باب المصروف ص ۸۸ ج ۲)

(۳) مصرف الزکوة والعشر الخ هو فقیر (درمختار) وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والکفارة والذر وغير ذالک من الصدقات الواجبة کمالی الفهستانی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۴) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ فی سبیل الله وهو مطلق العزاة ولیل. الحاج ولیل طلبه العلم الخ (ایضاً ج ۲ ص ۸۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۵) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ و فی سبیل الله الخ یصرف الزکوة الی کلهم اوالی بمعهم الخ و بشرط ان یکون الصرف لعلیک لا یباحه (ردالمحتار) فلا یکفی الاطعام الا بطریق التملیک (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر الدین غفر الله له

آن شخص از ملکیت خود آنرا در معاش مدرسین وغیره بدهد جائز است. (۱)

دادن معاش مدرسین وساختن تعمیر مدرسه از زکات چطور است: سوال: (۳۷۲) دادن

زکات به مدرسه ای جائز است یا نه؟ و صرف زکات در معاش مدرسین و تعمیر مدرسه چطور است؟

جواب: رقم زکات را در تعمیر مدرسه و معاش مدرسین بدون حیلہ صرف کردن درست نیست.

(۲) فقط

به دختر یتیمی که خادمه باشد ساختن زیور زیور از رقم چطور است: سوال: (۳۷۳) نزد

زید دختر یتیمی است که فقط به او غذا و لباس می دهد آیا زید می تواند به این دختر از رقم

زکات لباس بخرد و یا زیور بسازد و زنی که رقم زکات را معاوضه خدمت خود فکر خواهد کرد

دادن زکات به او درست است یا نه؟

جواب: به دختر یتیمی که معاش برایش مقرر نیست بلکه صرف در بدل غذا و لباس کار می کند

ساختن زیور برای او از رقم زکات درست است و اگر او را نقد بدهد بهتر می باشد (۳) و لباسی

که برایش مقرر است آنرا از رقم زکات نسازد و زنی که خادمه است و آنرا عوض خدمت خود

فکر خواهد کرد دادن زکات برایش درست نیست.

آیا شخص ثروتمند می تواند صدقه نذر و زکات را بگیرد: سوال: (۳۷۴) برای شخص

ثروتمند گرفتن مال صدقه زکات و نذر چطور است؟

جواب: حرام است. (۴)

(۱) وحیة النکین بها الصدق علی فقیر ثم ھو یکن الثواب لھما و کذا فی تعمیر المسجد و تاعامہ فی حیل الاشیاء (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط . س . ج ۲ ص ۲۷۱) . طغیر غفی عنہ

(۲) و بشرط ان یكون الصرف تسلیکاً لا ایاحة فلا یصرف الی بناء مسجد ولا الی کفن بیت و قضاء دینہ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴) . طغیر

(۳) مصرف الزکوۃ الخ ھو فقیر الخ و مسکین الخ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۷۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹) . طغیر الدین غفر اللہ لہ

(۴) ولا الی غنی یمکن لہ نصاب فارغ عن حاجتہ الاصلیة من ای مال کان (ردمختار) لان کان لہ فضل عن ذالک یتلغ قیمۃ مائتی درہم حرم علیہ اخذ الصدقة (ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۸۸ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۷) مصرف الزکوۃ (ردمختار) و ھو مصرف ایضا لصدقة الفطر و الکفارة و النذر و غیر ذالک من الصدقات الواجبة کما فی القہستانی (ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۷۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹) . طغیر الدین غفر اللہ لہ

اگر شخصی نداند وزکات را به مالک نصاب بدهد و بعداً باخبر گردد چه کند: سوال:

(۳۷۵) الف: اگر مال زکات فطر یا دیگر صدقات واجبه را از روی بی خبری به شخص صاحب نصابی بدهد و بعداً بداند چه کند؟

دادن زکات به اولاد محتاج نابالغ شخص غنی درست نیست: سوال: (۳۷۶) ب: اگر رقم زکات را به اطفال نابالغی که مفلس محض اند مگر والدین ایشان صاحب نصاب باشند بدهد جائز است یا نه وزکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: (الف. ب): اگر دهنده نداند که صاحب نصاب است. زکات اداء می شود (وان بان غناه لایعید) (الدر المختار) (۱) و دادن زکات و صدقات واجبه دیگر به اولاد صغار شخص درست نبوده وزکات اداء نمی شود (۲).

سید مجبور می تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۳۷۷) سیدی که اولاد زیاد داشته و نابینا و حاجتمند باشد گرفتن زکات برایش جائز است یا نه؟

جواب: نزد احتیاف مطابق قول صحیح و ظاهر الروایه گرفتن زکات در هیچ حالی برای سید درست نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (ثم الظاهر المذهب اطلاق المنع) (۳) (چنین سید مجبوری را می توان بطریق حیل زکات داد). فقط

در بدل هیچ نوع خدمتی گرفتن و دادن زکات درست نیست: سوال: (۳۷۸) پسر زکات دهنده حافظ است و در رمضان المبارک قرآن تلاوت می کند و امام مسجد که حافظ است و استاد او می باشد او را فتح می دهد در این حالت دادن رقم به ملا امام مذکور جائز است یا نه؟

جواب: دادن زکات در عوض فتح دادن آن حافظ طوریکه رواج است جائز نمی باشد زیرا در حقیقت هدیه نه بلکه معاوضه خدمت فتح دادن اومی باشد (۴).

خرج مال زکات در تعمیر مسجد درست نیست: سوال: (۳۷۹) الف: رقم زکات را می توان

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۲. ظفر

(۲) ولای طوله (در مختار) ای الفی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۹. ظفر

(۳) آئین المحتار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰ و ص ۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰. ظفر

(۴) انما الصدقات للفقراء والمساکین الخ (هدایه باب من يجوز دفع الصدقات ج ۱ ص ۱۸۶). ظفر

در تعمیر مسجد خرج کرد یانه؟

در احاطه تکیه خانه رقم زکات صرف می گردد یانه: سوال: (۳۸۰) ب: در یک تکیه خانه

مسجدی قرار دارد و چهار طرف تکیه مذکور تالاب است اگر به غرض حفاظت اراضی محل مذکور که در آن مسجد نیز موقعیت دارد دیوار و گل اندازی نمود

آیا رقم زکات را می توان در آن به مصرف رسانید؟

جواب: (الف. ب) در هر دو محل صرف رقم زکات درست نیست طوریکه از عموم کتب فقه اشکار می باشد (۱).

گرفتن زکات برای ملا امام چطور است: سوال: (۳۸۱) ملا امامی که صاحب نصاب رسید

نباشد آیا می تواند مال زکات را بگیرد یانه؟

جواب: دادن زکات صدقه فطر و سائر صدقات واجبه بدون معاوضه به فقرا ضرور است پس دادن و گرفتن آن در معاوضه امامت درست نیست. (۲) (اما اگر دادن رقم مذکور بدون معاش تعیین شده اگر محتاج و مستحق زکات باشد درست است) ظفر.

دادن زکات به سید و صاحب نصاب درست نیست: سوال: (۳۸۲) الف: کاکا زید سید بوده

و شخص فقیری است و دوصد روپیه قرضدار می باشد و سود بر او افزایش می یابد و دو دختر نابالغه دارد وزن کاکای زید از قوم پشتون بوده و به قیمت صد روپیه زیور دارد که در بدل ۲۵ روپیه گرو می باشد در اینصورت آیا زید می تواند از مال زکات به کاکا وزن کاکای خود بدهد.

اگر رقم زکات به شخص مستحق داده شود که او به سید بدهد جائز است: سوال:

(۳۸۳) ب: اگر مال زکات به این شرط به یک مستحق غیر مسلمان داده شود که به کای زید بدهد آیا جائز است یانه؟

جواب: (الف، ب) دادن مال زکات به سید فقیر به این ترتیب صورت می گیرد که نخست به

(۱) ولّا یجوز ان ینی بالزکوة المسجد وکذا القطار، والسفایات واصلاح الطرقات وکری الایهار والحد والجهاد وکل مالا تملک لیه (عالمگیری مصری کتاب الزکوة باب السایع فی المصارف ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر

(۲) قال الاصل فی قوله تعالی انما الصدقات للفقراء الخ (هدایه باب ما یجوز دفع الصدقات الیه ج ۱ ص ۱۸۹) دا دلفراو وودورو محتاجان حق دی لهدایه معاوضه کی وگوکل بی درست نه دی. ظفر

مسلمان مستحق کہ سید نباشد داده شود و ملکیت او گردد و سپس او از جانب خود به سید بدهد این حیلہ جواز درالدر المختار نوشته شده است^(۱) و چون زن کاکای زید کہ از قوم پشتون است بہ قیمت صد روپیہ زیور دارد دادن زکات بہ او درست نیست اما اگر صاحب نصاب نباشد دادن زکات بہ او درست است مگر در حالت موجود صحیح نمی باشد زیرا اگر ۲۵ روپیہ قرض از آن وضع گردد باز ہم نصاب باقی می ماند (در آنوقت نصاب حدود پنجاه روپیہ بود است).

دادن رقم زکات در مشاہرہ حافظ درست نیست: سوال: (۳۸۴) آیا می توان با رقم زکات خود حافظی را مقرر نمود کہ بطور عام درس قرآن بدهد و یا می توان بدون معاش دختر خود را نزد او غرض آموختن قرآن فرستاد یا اینکه اجورہ علیحدہ ای برایش داده شود؟

جواب: طوریکہ در الدر المختار آمدہ جائز نیست (۲).

رقم زکات را چطور می توان بر طلبہ مدرسہ صرف کرد: سوال: (۳۸۵) رقم زکات کہ بہ مدرسہ می آید آیا مہتمم آنرا بہ شکل نقد بہ طلبہ بدهد و یا می تواند از آن برای ایشان کتاب لباس و غیرہ خریداری کند؟

جواب: چہ نقد بدهد و چہ لباس و یا کتاب بخرد و تقسیم کند جائز است. (۳)

ارسال رقم زکات بہ سیستم بانکی چطور است: سوال: (۳۸۶) ذر ارسال رقم زکات بہ سیستم بانکی عین رقم نمی رسد پس زکات زکات دہندہ چگونه اداء می شود؟

جواب: زکات بہ این ترتیب اداء می شود زیرا از سوی مالک اجازه مبادلہ می باشد.

از جملہ مستحقین ذیل دادن زکات بہ کدام یک بہتر است: سوال: (۳۸۷) از جملہ مستحقین ذیل دادن زکات بہ کدام یک از آنها بہتر است: ہمیشہ یتیم خورشاوند یتیم خورشاوند و فقیر ہم سایہ فقیر زن بیوہ شخص مقروض لنگ عالم کور امام مسجد؟

(۱) حبلہ التکفیر بہا بالتصدق علی فقیر ثم ہو یکتفئ التواب لہما و کذا فی تعبیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). فقیر

(۲) و لا الی طفله (در مختار) ای العی الخ فاذا ان المراد بالطفل غیر البالغ ذکر کان اوائی فی عیال ابيه اولاً علی الاصح لما انہ بعد غیبا بفناء (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). فقیر

(۳) و جاز دفع القیمۃ فی زکوۃ و عشر و خراج و فطرۃ و نفقہ و کفارۃ غیر الاعناق و تعتبر القیمۃ یوم الوجوب و لا یوم الاداء الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوۃ الفتم ج ۲ ص ۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵). فقیر

جواب: مصرف زکات شخص محتاج است که صاحب نصاب نباشد اگر خویشاوند نزدیک (بدون اصول و فروع محتاج باشد دادن به او ثواب بیشتر دارد مثلاً اگر برادر شخصی فقیر باشد دادن آن به او موجب ثواب بیشتر است و اگر عالم محتاج باشد دادن به او نیز درست است (۱) و دادن آن در معاوضه کا امامت به امام مسجد درست نیست.

چه کسی بیشتر مستحق صدقه است: سوال: (۳۸۸) چه کسی بیشتر مستحق صدقه خیرات است؟

جواب: خویشاوند نزدیک از همه بیشتر مستحق صدقه است. (۲)

غذای نذر به چه کسی داده شود: سوال: (۳۸۹) نذری که به نام خداوند گرفته شده باشد و بصورت طعام داده شود چه کسی بیشتر مستحق آن است؟

جواب: خویشاوند نزدیک مقدم است و بدل از سائر محتاجان.

غرض ایصال ثواب دادن صدقات به چه کسی بهتر است: سوال: (۳۹۰) اینکه مردم وقتاً فوقتاً غرض ایصال ثواب به روح اولیای کرام و بزرگان دین صدقه و خیرات میدهند چه کسی در آن مقدم است؟

جواب: در اینجا نیز همان رعایتی که در صدقات است مدنظر باشد و آن اینکه خویشاوند مسکین بر دیگران مقدم شوند (۳).

زکات به طالبانی که پابند قوانین مدرسه نیستند داده شود یا نه: سوال: (۳۹۱) اگر طالبان در مراعات قوانین مدرسه که برایشان ضرور است تساهل ورزند زکاتی که به ایشان داده می شود اداء می گردد یا نه؟

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء فی مسکین فی مصرف المزکی الی کلهم او الی بعضهم فی وکره نفلها الا الی قرابته بل فی الظهیرة لا تقبل صدقة الرجل وقرابته محایر حتى یبدء بهم فیصد حاجتهم او احوج او اصلح او اورعا وانفعاً للمسلمین (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفیر

(۲) بل فی الظهیرة لا تقبل صدقة الرجل وقرابته محایر حتى یبدء بهم فیصد حاجتهم. (ایضاً ج ۲ ص ۹۳). ظفیر

(۳) عن ابي هريرة مرفوعاً إلى النبي (ﷺ) انه قال: يا أمة محمد، والذي بعثني بالحق لا يقبل الله صدقة من رجل وله قرابة محتاجون إلى صلته ويصرف إلى غيرهم في وفي القرب جمع بين الصلة والصدقة. وفي القهستاني: والفضل إخوة وأخواته ثم أولادهم ثم أعمامه وعماة ثم أخواته وخالاته ثم ذؤو أرحامه ثم جيرانه ثم أهل سكته ثم أهل بلده (ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۹۳ و ص ۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). ظفیر

جواب: اصول مدارس چنین است کہ اول مالی را بہ مستحق تملیک می کنند سپس از طرف این مالک آنرا برای مصارف مدرسه می گیرند لذا نافذ کردن قواعد مدرسه بر طلبہ مدرسه در اداء شدن زکات نقشی ندارد زیرا زکات هنگام تملیک اداء شدہ است.

صرف زکات وعشر بر مسجد درست نیست: سوال: (۳۹۲) خرج زکات عشر صدقہ عید الفطر پوست قربانی و عقیقہ در ساختن مسجد یا روشن کردن چراغ و یا دیگر ضروریات آن درست است یا نہ؟

جواب: صرف زکات عشر صدقہ و سائر صدقات واجبہ در تعمیر مسجد ترمیم و سائر امور آن درست نبودہ و تملیک فقرا ضروری می باشد (۱).

دادن زکات بہ کدام یک بہتر است: سوال: (۳۹۳) دادن مال زکات بہ مدرسه اسلامی ثواب بیشتر دارد یا بہ فقیری کہ آنرا در مواد نشہ آور مصرف کند؟

جواب: بہ فقرایی کہ آنرا در معصیت مصرف میکنند نہدہد دادن آن بہ طلبہ مدرسه ثواب زیاد دارد زیرا مصروف تحصیل علم دین می باشند.

دادن رقم زکات بہ قرض و تجازت با آن حطوڑ است: سوال: (۳۹۴) شخصی مثلاً صد روپیہ را غرض ادای زکات کشیدہ و علیحدہ بگذارد اما در قبضہ خودش بودہ و آنرا بہ دیگری تملیک نکرده آیا می تواند رقم مذکور را بہ کسی قرض دہد یا در تجارت بہ کار اندازد و نفع آنرا نیز حق مستحقین زکات بدانند؟

جواب: تاوقت رقم زکات کہ اخراج گردیدہ بہ فقرا و مساکین دادہ نشود و بہ ایشان تملیک نگردد تا آنوقت ملکیت صاحب نصاب است (۲) اگر آنرا بہ کسی قرض دہد یا در تجارت بہ کار اندازد نیت زکات را بنماید و منفعتی کہ از تجارت آن بدست آید حق مالک است (بہ شکلی

(۱) ولا ینخرج عن المہدۃ بالعل بل بالاداء للفقراء وحیلۃ التکفیل بہا الصدق علی فقیر ثم ہو کفیر فیکون الثواب لہما و کذا فی تعمیر المسجد والدہ المختار علی ہامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۵ و ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰ و ۲۷۱. ظہیر

(۲) مصرف الزکوۃ (ردمحتار) ص ۱۰۰ مصرف ایضاً لصدقۃ الفطر و الکفارۃ و الدار و غیر ذالک من الصدقات الواجبة الخ (ردالمحتار باب المصروف ص ۷۹) و بشرط ان یکون الصرف تملیکاً لا اباحۃ ولا یصرف الی بناء نحو مسجد (الدور المختار علی ہامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۱۰۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۴). ظہیر

کہ سوال گردیدہ زکات اداء نمی شود رقم زکات را بدون تملیک بہ مستحق در تجارت بہ کار انداختن و یا بہ قرض دادن درست نیست). ظفر

ہنگام دادن زکات بہ طلبہ مستحق بودن ایشان تفتیشی شود یا نہ: سوال: (۳۹۵) ہنگام

دادن زکات بہ طلبہ دانستن اہلیت ایشان برای اخذ زکات درست است یا نہ؟ مثلاً اینکه صاحب نصاب سید یا قریشی باشد و یا اینکه پدر و مادرش صاحب نصاب نباشد اگر پدر و مادر و یا برادر پرورش کنندہ او صاحب نصاب باشد اما بہ آن پسران و دختران کتاب لباس و غیرہ نمی خرند دادن سامان مذکور از مال بہ زکات بہ آن طلبہ جائز است یا نہ؟

جواب: این قید در طلبہ نیز وجود دارد کہ مصرف زکات ہودہ و مالک نصاب یا سید نباشد و اگر طلبہ مذکور نابالغ اند والدین ایشان صاحب نصاب و غنی نباشند برای شخص غنی ہون پدر و مادرش در صورتیکہ خودش فقیر باشد مانع اخذ زکات نیست و خریداری لباس یا کتاب از رقم زکات بہ طلبہ آنوقت درست است کہ مصرف زکات ہودہ و خودش غنی و در صورتیکہ طفل باشد والدینش غنی نباشند (۱) باید در این مورد تحقیق صورت گیرد (۲).

اگر معلوم نباشد کہ طلبہ مستحق اند یا نہ دادن زکات بہ ایشان چطور است: سوال:

(۳۹۶) اگر بہ مهمتم معلوم نباشد کہ والدین و یا پرورش کنندہ طالب صاحب نصاب است یا نہ آیا در اینحالت جائز است کہ بہ طالب مذکور از رقم زکات کمک کند؟

جواب: معلوم نمودن این مسألہ ضرور است اما اگر طالب علم خود بگوید کہ من فقیرم و والدین من نیز فقیراند مطابق قول او دادن زکات برایش درست می باشد (۳).

تملیک بہ کسیکہ تجارت می کند اما صاحب نصاب نیست: سوال: (۳۹۷) شخصی کہ

صاحب نصاب نیست اما تجارت می کند و منافع کمی بدست می آورد کہ مقدار آن معلوم نمی

(۱) ولا الی غنی یملک قدر نصاب فارغ عن حاجة الأصلية من ای مال کان الخ ولا الی طفله بخلاف ولده الکبر الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ و ص ۹۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۷). ظفر

(۲) لودفع لحرم لم یجز ان اعطاه (ایضاً ج ۲ ص ۹۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۳). ظفر

(۳) اذا شک و تحری فوق فی اکبر رابہ انه محل الصدقة فلدفع الیه او سأل من دفعه اذراه فی صف الفقراء فلدفع لان ظهر محل الصدقة جاز بالاخصام و کذا ان لم یظهر حاله عنده (عالمگیری مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۹۰). ظفر

باشد و برآنچه بدست می آورد سال کامل هم نمی گذرد و ممکن کل منافع او پنجاه روپی یا چیزی بیشتر از آن باشد در اینصورت آیا تمیک مال زکات به او جائز است یا نه؟

جواب: در این حال دادن زکات به او جائز است (۱) اما اگر نفعی که به او می رسد به قدر نصاب باشد هر چند یکسال بر آن نگذرد دادن زکات برایش جائز نیست.

دادن زکات صدقه و فطر و غیره به شخص غیر مسلمان چگونه است: سوال: (۳۹۸) دادن

مال زکات گوشت قربانی صدقه فطر و نذر به غیر مسلمانان درست است یا نه؟

جواب: دادن مال زکات به غیر مسلمانان درست نیست زیرا در حدیث آمده: (توخذ من اغناهم وترد علی فقرانهم) البته صدقه نذر و یا گوشت قربانی را می توان به غیر مسلمان داد طوریکه در الدر المختار آمده: (وجاز دفع غیرها ای غیر الزکوة الیه ای الذمی و لو واجبا کذلک و کفارة وفطرة) (۱) اما دادن آن به مسلمان فقیر بهتر می باشد (۲).

کسیکه دارای اوصاف ذیل باشد دادن زکات به او چگونه است: سوال: (۳۹۹) مقداری از

رقم زکات را در اینجا برای مساکین گذاشته بودم اما از چند روز بدینسو اراده من تبدیل گردیده و علت آن این است اکثر مردم اینجا فقط از روی نام مسلمان بود و هیچ صفت مسلمان در ایشان وجود ندارد عقاید عبادات و معاملات ایشان همه یکسره خراب است وضع عقیده ایشان به حدی و خیم است که در اینجا فقری می باشد که مشرک شمرده می شود چون ملازم در مورد دزدی و غیره به او سخنان گفت او در جواب گفت که اگر من غله ترا دزدی کنم در تولد دوم گاو به دنیا خواهیم آمد این وضع مردمان خوب ایشان است عوام از این نیز بد تر اند چنین شخصی را مسلمان گفتن چگونه است زیرا کار ایشان شرک بدعت و تعزیت پرستی می باشد خداوند (ج) و پیامبر (ص) را می شناسند مگر نه نمازی خوانند و نه روزه می گیرند دروغ فریب زنا و دزدی را

(۱) مصرف الزکوة: نفع هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب غیر نام مستغرق فی الحاجة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱. ظفر

(۳) و محتوف فی صدقة الفطر والنذر والکفارات قال ابو حنیفة ومحمد بن یحیی بحوزة الا ان فقراء المسلمين احب الیها کذا فی شرح الطحاوی ع. ح. ک. مصری باب سابع فی المصارف ج ۱ ص ۱۸۸. ظفر

بد نمی دانند تا چه رسد که از آن اجتناب کننده وزنده شدن پس از مرگ را نمی شناسند در این حالت دادن زکات به ایشان چطور است اگر جائز است باشد خیر و اگر از حالت زار مظلومان (شاه آباد) و (آره) توسط اخبارها مطلع هستید دلم می خواهد که این رقم را به آنفا ارسال کنم اما در آنجا نیز همین شبه فوق وجود دارد بلکه گمان غالب آن است که از اینجا نیز بدتر می باشد در این صورت چه می توان کرد؟

جواب: دادن زکات به مردم منطقه خود شما که وضع ایشان را نوشته اید درست است پس رقم زکات را که برای دادن به آنها نگه داشته اید به ایشان بدهید زیرا فقرای همشهری نیز حق دارند بلکه حق ایشان بیشتر می باشد و مظلومان (شاه آباد) اگر چه بیشتر مستحق اند اما در آن از بی احتیاطی خرج کننده تشویش وجود دارد که از آن خوف به وجود می آید که زکات ادا نگردد زیرا در ادای زکات تملیک فقرا شرط می باشد به همین علت در تعمیر مسجد و غیره زکات ادا نمی شود و صرف آن در تکفین و تجهیز میت نیز درست نمی باشد و معلوم نشست که رقم شما به کسی می رسد این شرایط را کاملاً مراعات خواهد کرد یانه و از مصارف زکات کاملاً آگاهی خواهد داشت یانه؟ اهل شهر شما که وضعیت ایشان را نوشته اید هر چند خرابی در اعمال و عقاید ایشان ظاهر است این هم آشکار می باشد که ایشان کلمه گو و مدعی اسلام اند اگر چه اعمال و عقاید آنها خراب است اما با این همه نمی توان به کفر همه ایشان حکم کرد بلی از شخصی که کلمه ای که مستوجب کفر باشد شنیده شود و حالش بطور متحقق معلوم گردد که عقایدش کفری می باشد بر او حکم کفری گردد اما بر عامه مسلمانان چنین حکمی نکنید و چون حکم کفر عموماً برایشان عاید نمیگردد دادن زکات به آنها درست است زیرا فقیر و محتاج بوده و در همسایگی شما قرار دارند لذا در زکات دادن همین نکته را مد نظر داشته باشید که همشهری شما بوده و فقیر و محتاج اند بیشتر از این کنجکاری حاجت نیست چنانچه در حدیث شریف آمده که شخصی اراده زکات دادن را نمود (لفظ عام است چه صدقه بوده یا نفلی) صدقه روز اول به دزد و از روز دوم به زن زانیه و از روز سوم به شخص غنی داده شد و چون دانست افسوس کرد پس در خواب برایش گفته شد که هر سه صدقه تو قبول گردید که شاید دزد عبرت

بگیرد و از دزدی تائب شود و زانیہ از زنا توبہ کند و برای غنی نصیحت شود کہ وی نیز صدقہ زکات و غیرہ را بدهد (۱).

فقہای حنفی نیز در ہر سہ صورت بہ ادای زکات قائل اند چنانچہ در الدر المختار آمدہ (دفع بتحر لمن یظن مصرفاً فیان انہ عیدہ ۱ و مکاتبہ او حربی ولو مستامنا اعاہدا لمامر وان بان غناہ او کونہ ذمیاً او انہ ابوہ او ابنہ او امراتہ او ہاشمی لایعیذ لانہ اقی بما فی وسعہ) (۲).

آیا می توان رقم زکات را بر یتیمان خویشاوند صرف کرد یانہ: سوال: (۴۰۰) دو طفل یتیم نزد یکی از خویشاوندان خود بہ سر می برند اگر شخص مذکور از رقم زکات خود برای ایشان لباس بسازد آیا زکات اداء می شود یانہ؟

جواب: ساختن لباس از مال زکات بہ یتیمان درست بودہ و زکات اداء می شود (۳).

دادن زکات بہ زن طفل دار چطور است: سوال: (۴۰۱) آیا دادن زکات بہ زنی کہ سہ فرزند دارد و بہ علت عیاشی و شراب نوشی شوہر خویش در نہایت عشرت و تنگدستی و سر می برد جائز است یا نا جائز؟

جواب: چون این زن محتاج بودہ و مالک نصاب نیست دادن زکات بہ او درست است بلکہ دادن بہ چنین زن طفل دار باعث ثواب بیشتر می باشد (۴).

بہ بیوہ سید می توان زکات داد: سوال: (۴۰۲) زنی از قوم شیخ است کہ شوہرش سید بودہ و وفات نمودہ کہ ہمین زن و چند طفل از او باقی ماندہ اند زن مذکور نہایت مفلس بودہ و از جملہ اقارب من باشد دادن زکات بہ او جائز است یانہ؟ همچنان زن دیگری از قوم شیخ کہ شوہرش سید است و زنندہ می باشد او نیز مفلس است دادن زکات بہ او جائز است یانہ؟ اگر زکات بہ سیستم بانکی ارسال شود اداء میگردد یا نہ؟

(۱) مشکوٰۃ المصابیح باب الانفاق و کراهیۃ الاساک فصل اول عن ابی ہریرۃ ص ۱۶۵. طغیر

(۲) الدر المختار علی ہاشم ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ و ص ۹۳. ط. س. ج ۲ ص ۲۵۳. طغیر

(۳) ولائی من بہنما ولاد (دو مختار) وقید بالولاد لحوازہ لقبۃ الاقارب کالاعوانہ والاعوام والاعوان الفقراء بل اولی لانہ صلۃ وصلۃ الخ

(ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. طغیر

(۴) مصرف الزکوٰۃ الخ ہو طغیر و هو من لہ ادنی شیء ای دون نصاب والذکر نصاب غیر نام مستغرق فی الحاجۃ (والدر المختار علی ہاشم

ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰. ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. طغیر

جواب: چون آن هر دو زن مفلس هستند دادن زکات به ایشان جائز بوده و سید بودن شوهر شان در حالیکه مفلس بوده و مالک نصاب نمی باشند مانع از دادن زکات نیست بلکه زکات اداء می گردد و دادن زکات به شخص مفلس خویشاوند موجب ثواب بیشتر است البته بدون اولاد پدر و مادر وزن و شوهر و غیر از اینها دادن زکات به سایر اقارب نزدیک که مفلس باشند درست است. (۱)

با ارسال رقم زکات به سیستم بانکی زکات اداء می گردد.

دادن زکات به طالب علمی که پدرش صاحب نصاب باشد چگونه است: سوال: (۴۰۳)

طالب علمی که به فاصله سه چهار و پنج میل برای طلب علم سفر کرده اما پدرش صاحب نصاب باشد مستحق گرفتن زکات است یا نه؟

جواب: گرفتن زکات برایش جائز است زیرا در الدر المختار آمده: (واین السبیل وهو کل من له مال لاعمه) ودر شامی آمده (والحق به کل من هو غائب عن ماله وان كان فی بلده لان الحاجة هی المعتبرة وقد وجدت لانه فقیریداً وان كان غنیاً ظاهراً) (۲).

آیا رقم زکات را می توان در فروش مدرسه صرف کرد یا نه: سوال: (۴۰۴) صرف رقم

زکات در فروش مدرسه جائز است یا نه؟

جواب: صرف زکات در فروش مسجد یا مدرسه درست نبوده و زکات اداء نمی شود (۳) ودر صورت ضرورت حیلۀ جواز آن است که مال زکات اول به شخصی تملیک گردد که صاحب نصاب نباشد سپس آن شخص از طرف خود برای فروش مدرسه بدهد چنین حیلۀ ای در کتب فقه آمده است. (۴)

(۱) و مصرف الزکوة الخ هو فقیر هومن له ادنی شیء ای دور شباب او فقیر نصاب غیر تمام مستغرق فی الحاجة والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف زکوة ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹، ولایالی من بینهما ولاد (درمختار) فید بالولاد لجواز لیقبة الاقارب الخ بل هم اولی لانه صلة وصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶) ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفر

(۳) و بشرط ان یکون الصرف تملیکاً لا ائاحة ولا تصرف فی نحو بناء مسجد ولا الی کفین میت الخ والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴. ظفر

(۴) وحیلة الکفین ان یصدق بها علی فقیر ثم یوکلن الثواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد وایضاً کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. =

دادن زکات به گداهای حرفوی چطور است: سوال: (۴۰۵) الف: دادن زکات به گداهای

حرفوی که توانایی کار را دارند جائز است یا نه؟

تقسیم خیرات به فقرا: سوال: (۴۰۶) ب: در اکثر جاها روزهای پنجشنبه غله و رقم نقد به

فقرا تقسیم می گردد و در میان فقرا امتیازی میان مستحق و غیر مستحق نمی باشد به این طریق

خیرات کردن جائز است یا نه و از چنین خیراتی ثواب حاصل می شود یا نه؟

دادن خیرات به فقیری را در کارهای ناجانز خرج کند چطور است: سوال: (۴۰۷) ج:

دادن خیرات به فقیری که گمان غالب بر آن است که رقم خیرات یا زکات را در کارهای ناجانز

خرج می کند درست است یا نه؟

بهترین مصرف زکات: سوال: (۴۰۸) د: بهترین مصرف زکات را با در نظر داشت شرایط

کنونی چطور است؟

صرف کردن رقم زکات در مکاتب و مدارس چطور است: سوال: (۴۰۹) ه: صرف رقم

زکات در مساجد مدارس و یتیم خانه ها چطور است؟

دادن مستمری به طالبان از رقم زکات چطور است: سوال: (۴۱۰) و: آیا می توان به طالبان

از رقم زکات مستمری داد؟

جواب: اولاً چند موضوع مقدماً نگاشته می شود و بعداً جواب سوالات سلسله وار می آید.

مقدمه: اول: مصارف زکات و صدقات واجبه فقرا و مساکین و غیره اند که در آیه مبارکه (انما

الصدقات للفقراء والمساكين) مذکور اند.

دوم: در زکات و صدقات واجبه تملیک یعنی مالک ساختن شرط می باشد طوریکه از (لام)

للفقراء این مطلب فهمیده می شود و فقهای حنفی آنرا تصریح فرموده اند که در زکات مالک

ساختن محتاج شرط می باشد و جایی که تملیک وجود نداشته باشد یا صرف در آنجا زکات اداء

نمی شود مانند تعمیر و ترمیم مسجد مدرسه تکفین میت و غیره که با صرف رقم زکات^(۱) در این

= ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۱) و بشرط آن بكون الصرف تمليكا لا باعة لا يصرف الى نحو بناء مسجد ولا الى كفن ميت (الدور المختار على هامش رد المحتار باب

المصرف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴. ظفر

امور زکات اداء نمی گردد.

سوم: در اموری که با صرف در آنها زکات اداء نمی گردد مانند تعمیر مسجد تکفین میت و غیره برای صرف کردن در آن فقها حیلہ ای نوشته اند و آن اینکه نخست مال زکات به شخصی که بمالک نصاب نباشد تملیک گردد و پس از مالک شدن آن شخص از طرف خود آنرا غرض تعمیر یا ترمیم مسجد و تکفین و غیره صرف کند طوری که در الدر المختار آمده: (وحیلۃ التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکفّن فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد) (۱) و حیلہ تکفین میت با مال زکات آن است که نخست مال زکات به فقیری تملیک گردد پس او از طرف خود آنرا در کفن میت صرف کند که در نتیجہ هر دوشخص ثواب خواهند برد و برای صرف کردن دو تعمیر مسجد و غیره نیز همین حیلہ است و شامی گوید که منظور از حاصل شدن ثواب برای هر دوا این است که برای زکات دهنده ثواب زکات و برای کسی که آنرا در کفن میت صرف کرده ثواب تکفین حاصل می شود (۲) و چنین می توان گفت که برای زکات دهنده ثواب تکفین نیز حاصل شده زیرا در حدیث شریف آمده: (الدال علی الخیر کفألیه) (۳) همچنان در طحطاوی و جامع الصغیر سیوطی این روایت نقل شده است: (لومرت الصدقة علی یدی مائة لکان لهم من الامثل اجر المبتدی من غیر ان ینقص من اجره شیئاً) (۴).

ترجمہ: اگر صدقہ بر صد درست بگذرد به هر یک از ایشان برابر در ابتدا دهنده ثواب خواهد بود بدون اینکه در ثواب ابتداء کننده چیزی کم واقع شود؟

مطلب از گذاشتن بر صد دست آن است که صدقہ دهنده به کسی صدقہ دهد و او به شخص دیگری بدهد و او به سومی و همین سلسلہ دوام کند.

چهارم: اگر کسی محتاج پنداشته شده و برایش زکات داده شود و بعداً ثابت گردد که غنی و صاحب نصاب است زکات اداء شده و دوبارہ دادن آن لازم نمی باشد و ثواب دهنده کامل است

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۲) ای ثواب الزکوة للمزکی و ثواب التکفین للفقیر (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۴) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

در الدر المختار آمده: (دفع بتحر لمن يظنه مصرف فبان عبده وان بان غناه يعيد) (۱) حاصل این عبارت آن است که اگر کسی را بگمان خویش مصرف زکان دانست و به همین دلیل به او زکات داد اگر بعداً آشکار گردد که شخصی برایش زکات داده شده غلام زکات دهنده است زکات ادا نشده و باید آنرا دوباره اداء نماید و اگر ظاهراً گردید که غنی و صاحب نصاب است زکات ادا گشته و به دوباره دادن ضروری نیست و در مشکوة روایت ابو هریره (رض) از بخاری و مسلم نقل گردیده که متن آن چنین است: (ان رسول الله صلى الله عليه وسلم) قال قال رجل لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها في يد سارق فاصبحوا يتحدثون تصدق الليلة على سارق فقال اللهم لك الحمد على سارق لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها في يد زانية فاصبحوا يتحدثون تصدق الليلة على زانية فقال اللهم لكل الحمد على زانية لاتصدقن بصدقة فخرج بصدقة فوضعها في يد غني فاصبحوا يتحدثون تصدق الليلة على غني فقال اللهم لك الحمد على سارق وزانية وغني فاتي فقيل له اما صدقتك على سارق فلعله ان يستعف عن سرقة واما الزانية فلعلها ان تستعف عن زناها واما الغني فيعتبر فينفق مما اعطاه الله متفق عليه ولفظه للبخاری (۲).

در شامی آمده که اگر زکات به کسی داده شود که ظاهر فقیرانه و مفلسانه دارد یا همراه فقرا بیاید یا بخواهد زکات ادا شده است اگر چه بعداً معلوم گردد که غنی بوده و مصرف زکات نبوده است عبارت شامی چنین است: (واعلم ان المدفوع اليه لو كان جالساً في صف الفقراء يصنع صنعهم او كان عليه زيهم او سألهم فاعطاه كانت هذه الاسباب بمنزلة التحرى كذا في المسبوط حتى لو ظهر غناه بعد لم يعد) (۳).

پنجم: برای شخص تندرست و کسیکه توانایی کار و زحمت کشیدن را داشته و به اندازه خوراکه یک روز نزدش موجود باشد سوال کردن حرام است و نزد عده ای دادن به شخصی که توانایی کار کردن را دارد حرام می باشد اما طالب و غیره باوجود داشتن توانایی به کسب به سبب مشغولیت به تحصیل علم مستثنی بوده و دادن به ایشان و گرفتن آنها درست می باشد در الدر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۲ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۳ . ظفر

(۲) مشکوة باب الاتفاق و کراهية الاساک فصل اول عن ابی هريرة راجع ص ۱۶۵ . ظفر

(۳) ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۹۲ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۳ . ظفر

المختار آمده (و لا یحل یسئل شیئاً من القوت من له قوت یومه بالفعل او بالقوة کالصحيح المكتسب ویأثم معطیه ان علم بحاله لاعانته علی المحرم ولو سال لکسوة ولاشتغاله عن الکسب بالجهاد او طلب العلم جاز لو محتاجاً) (۱) قید (ان عند البعض) بدان جهت گذاشته که بعضی از فقها فرموده اند که اگر چه قیاس آنرا اقتضا می کند که دادن به این مردمان جایز می باشد اما به تاویل هبه می توان آنرا جائز دانست و در دادن هبه به محتاج و غیره محتاج گناهی نیست اما ظاهر است که این تاویل در مورد زکات تطبیق نمی شود.

خلاصه آنکه با وجود علم به اینکه نباید داد اگر به بی علمی بدهد مواخذه ای بر او نیست پس از این مقدمات جواب سوالات شما شماره واز نگاشته می شود.

الف: اگر آن گدا به ظاهر محتاج معلوم می گردد با دادن زکات به او زکات اداء می شود اگر چه او در حقیقت مستحق نباشد (۲).

ب: به دهنده مطابق قاعده (انما الاعمال بالنيات) ثواب حاصل گشته و زکات نیز اداء می شود.

ج: اگر گمان غالب چنان باشد بدون شک دادن زکات و خیرات به او جائز نبوده بلکه گناه می باشد زیرا معاونت بر معصیت بوده و معاونت بر معصیت حرام می باشد خداوند تعالی فرموده است: (وتعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدون) سورة المائدة.

د: در این زمان طالبان علم دین بهترین مصرف زکات اند چنانچه فقها در (فی سبیل الله) طالب علم را در داخل شمرده اند و طلبه در (ابن سبیل) نیز داخل می باشند و رسول الله صلی الله علیه وسلم به نیکی به طالبان علم دین وصیت و تاکید فرموده اند حضرت انس (رض) روایت می کند که پیامبر (صلی الله علیه وسلم) فرمود (من خرج فی طلب العلم فهو فی سبیل الله) (۳) واز ابو سعید الخدری رضی روایت شده که (قال رسول الله ﷺ) ان الناس لکم تبع وان رجلاً یاتونکم (۴) من

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۵ . ط . س ج ۲ ص ۳۵۴ . ظفر

(۲) واعلم ان المدفوع الیه لو کان جالساً فی صف الفقراء یصح صنعهم أو کان علیه زهیم أو ساله فأعطاه كانت هذه الاسباب بمنزلة التحری، وكذا فی المسبوق حتی لو ظهر غناه بعد لم يعد. (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ . ط . س ج ۲ ص ۳۵۲). ظفر

(۳) مشکوة المصابیح کتاب العلم فصل ثانی ص ۳۴ . ظفر

(۴) مشکوة المصابیح کتاب العلم

اقتار الارض يتفقون في الدين فاذا اتوكم فاستوصوا بهم خيراً) رواه الترمذی.

ہ: حکم مساجد از بحث دوم مقدمہ معلوم گردید کہ صرف مال زکات در تعمیر ترمیم و فرش وغیرہ ضروریات آن درست نیست مگر بہ حیلہ ای کہ در بحث سوم مقدمہ فی بہرہ شدہ اما دادن زکات بہ طلبہ مدارس دینی یتیم خانہ ہا و فقرا درست بودہ و از بہترین مصارف زکات می باشد.

و: می توان داد. (۱)

بر رقم باقی مانده سیالی با نصاب برابر بوده اما حصول نشده باشد زکات است یانہ:

سوال: (۴۱۱) رقم سیالی شخصی کہ در وقت معہود برایش خواہد رسید بہ جد نصاب می رسد اما او اکنون فقیر و مسکین است شخصی بہ او از مال زکات دادہ است آیا زکات او اداء گردیدہ یانہ؟

جواب: در حصول رقم سیالی کہ بر ذمہ مردم است تردد می باشد بدین جہت اگر بہ او زکات دادہ شود اداء می گردد زیرا او فی الحال فقیر می باشد. (۲)

گرفتن زکات برای عالمی کہ کتابخانہ دارد چطور است: سوال: (۴۱۲) برای عالمی کہ

رقم نقد بالکل ندارد مگر دارای کتابخانہ ای می باشد گرفتن زکات جائز است یانہ؟

جواب: اگر نزد عالم زیادہ از ضرورت کتاب نباشد مثلاً کتب ہر فن یک یک نسخہ باشد زکات گرفتن برایش درست می باشد و اگر از ہر کتاب چند نسخہ بودہ و یا بر علاوہ فقہ حدیث و تفسیر وغیرہ علوم دینی کتب دیگر مثلاً تاریخ وغیرہ بہ قدر نصاب نزدش موجود باشد گرفتن زکات برایش درست نیست این تفصیل در شامی نوشتہ شدہ و بر علاوہ گوید کہ کتبی کہ بہ نسبت تجارت نباشد ہر چند نزد عالم باشد یا غیر عالم اگر موافق ضرورت باشد یا زیادہ از آن زکات در آن واجب نیست.

در مورد شخصی کہ شما سوال کردہ اید ہمین تفصیل می باشد کہ در فوق نوشتہ شد (۳).

(۱) وفي سبيل الله الخ وقيل طلبه العلم والدرا المحتار علي هاشم ودالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۸۳ . ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. فقير

(۲) ويجوز صرفها الي من لا يحل له السؤال اذا لم يملك نصابا (عالمگیری مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۸۹). ط

(۳) ولا زكاة في نياح المن الخ ودور السكنى ونحوها) وكذا الكتب وإن لم تكن لاهلها إذا لم تنو للتجارة. غير أن الأهل له أخذ الزكاة =

دادن زکات به برادران و خواهران جائز است یا نه: سوال: (۴۱۳) شخصی در زندگی والدین تنگدست کم عاید و دارای خانواده بزرگ صاحب نصاب می باشد آیا می تواند به برادران و خواهران نابالغ خود که در عشرت به سر می برند زکات بدهد یا نه و اگر والدینش صاحب زکات نباشد در آنصورت می تواند به برادران و خواهران نابالغ خود زکات بدهد یا نه؟

جواب به خواهران و برادران که چیزی کما ندارند اگر چه والدین غنی باشند نیز زکات دادن درست است چنانچه در عالمگیری آمده: (وکذا الی البنت الکبيرة التی اذا کان ابرها غنیاً لان قدر النفقة لا یغنیها وبغنی الاب والزوج لاتعد غنیة کذا فی الکافی)^(۱).

کسیکه ماهوار عاید کافی داشته اما صاحب نصاب نیست آیامی توان زکات بگیرد:

سوال: (۴۱۴) کسیکه ماهوار عاید معقولی داشته اما در تمام سال به قدر نصاب مال نزد او جمع نمی گردد گرفتن زکات یا صدقه نافله برای چنین شخص چطور است؟

جواب: برای او دادن مال زکات و صدقه نافله درست بوده و برای او گرفتن آن جائز می میباشد

(۲). فقط

صرف رقم زکات بر سپاهی مسلمان چطور است: سوال: (۴۱۵) ارسال ضروریات سپاهی

مسلمان که در جنگ مجروح گردیده از مال زکات و یا ارسال رقم نقد به او از مال زکات که در ضروریات خود صرف کند درست است یا نه و زکات اداء میشود یا نه؟

جواب: در زکات تملیک فقیر یعنی کسیکه صاحب نصاب نباشد ضرور است پسراگر رقم زکات

= وإن ساءت نصبا، إلا أن تكون غیر فله وحدث وفسیر، أو تزيد علی نسخین منها هو المختار فی ولی الاشیاء لفقیه لا یكون غیا یکنه المحتاح إليها إلا فی دین العباد فباع له (درمختار) استدراک علی التعمیم المأخوذ من قوله: وإن لم یکن لاهلها ای إن الکتب لا زکاة لیهما علی الاهل و غیرهم من ای علم کانت لکونها غیر نامة، وإنما الفرق بین الاهل و غیرهم فی جواز أخذ الزکاة والمسع عنه، فمن کان من اهلها إذا کان محتاجا إليها للدریس والحفظ والتصحيح فإنه لا یخرج بها عن الفقر، فله أخذ الزکاة إن کانت فقها أو حدیثا أو نفسیرا ولم یفضل عن حاجته نسخ تساوی نصبا، کأن یكون عنده من کل تصفیر نسخان، وقیل ثلاث لان النسخین یحتاج الیهما لتصحيح کل من الاخری، والمختار الاول: ای کون الزائد علی الواحدة فاضلا عن الحاجة، وأما غیر الاهل لأنهم یحرمون بالکتم من أخذ الزکاة فی (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۰ - ۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۴ و ۲۶۵). ظفر

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (درمختار) قید بالولاد لجوازه لقبیة الاقارب کالاعوان والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی لانه حلة وصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفر

(۲) ویجوز دفعها الی من یمتلك اقل من النصاب وإن کان صحیحا مکتسا کذا فی الراعی (عالمگیری باب المصارف ص ۱۸۹). ظفر

به آن عده از مجروحین مسلمان برسد که مالک نصاب نباشند به یقین که زکات اداء می شود و در غیر آن نه. (۱)

با خریدن برنج از رقم زکات و دادن آن به گدھا زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۴۱۶)

با خریدن برنج از مال زکات و دادن آن در جریان سال به گدھا زکات اداء می گردد یا نه؟
جواب: اداء می گردد (۲).

دادن زکات به انجمن یا مدرسه درست است یا نه: سوال: (۴۱۷) دادن زکات به انجمن یا

مدرسه اسلامی جائز است یا نه؟

جواب. در زکات تملیک به فقرا ضرور می باشد و بدون آن زکات اداء نمی شود (۳) پس اگر در انجمن طلبه محتاج وجود داشته باشد دادن زکات به آنها درست است اما دادن معاش کارکنان و واعظین انجمن از مال زکات درست نمی باشد پس باید در آن بسیار احتیاط نمود مال زکات باید بدون معاوضه ای ملکیت محتاجان گردد لذا با صرف در اخراجات مختلف انجمن زکات اداء نمی گردد.

زکاتی که به مدارس اسلامی می آید نیز درخوراک و پوشاک طلبه مسکین به مصرف می رسد و دادن معاش کارکنان و یا خرج آن در تعمیر و غیره درست نیست.

دادن طعام از مطبخ بدون تملیک چطور است: سوال: (۴۱۸) اگر مهمتم مدرسه از مال

زکات مخارج مطبخ را تامین کند و بدون تملیک به طلبه بدهد در اینصورت آیا تملیک می شود در حالیکه طلبه اختیار ندارند که غذای خویش را ببرند و یا به هر کسی که بخواهند بدهند اگر جواب منفی باشد چه صورتی وجود دارد که رقم زکات در مصرف خود به مصرف رسد؟

جواب: در زکات تملیک ضروری می باشد و این شکلی که شما در مورد دادن غذا به طلبه نوشته اید تملیک نیست و بدین ترتیب زکات اداء نمی شود تدبیر اینکار آن است که اول رقم نقد یا اجناس زکات را به مستحق تملیک نمایند سپس از طرف اوبه مدرسه داخل نموده و غذای

(۱) و بیشتر ط ان یكون الصرف تمليكا (الذو المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۲) و جاز دفع القيمة فی ركة و عشر الخ (ایضا باب الغنم ج ۲ ص ۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵). ظفر

(۳) و بیشتر ط ان یكون الصرف تمليكا (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

طلبه را از آن تامين کند (۱).

ايا به شخصى كه به بنگ وافيون معتاد است مى توان زكات داد يانه: سوال: (۳۱۹)

شخصى نهايت مفلس و فقير بوده اما بيحد مرتكب استعمال بنگ وافيون وغيره مى گردد دادن زكات به چنين شخصى شرعاً جائز است يانه زيرا در كتاب (تنبية الغافلين) اين حديث نوشته شده كه پيامبر (صلى الله عليه وسلم) فرموده است: (من اطعم شارب الخمر لقمة سلت الله عليه حية و عقرباً فى قبره) (۲).

جواب: آشكار است كه دادن صدقات و خيرات به اشخاص صالح افضل مى باشد و طورى كه آمده: (ولياكل طعامكم الابرار) يعنى شايسته است كه طعام ترا مردمان نيك بخورند اما فاسق فاجر و شرابخوار چون مفلس باشد با دادن زكات به او زكات اداء مى گردد اگر چه بهتر است كه به اشخاص صالح داده شود و حديثى كه در كتاب مذكور نقل گرديده چگونگى آن براى من معلوم نيست كه ثابت مى باشد يانه اگر ثابت باشد مطلب آن جبين وعيدى مى باشد به هر حال در مورد اداء شدن زكات ترددى وجود ندارد و بهتر بودن و بهتر نيز: مسأله عليحده اى مى باشد و دادن به محتاج و مفلس اگر چه فاسق باشد نيز ثواب دارد چنانچه روايت شده كه در دادن به هر ذيروحى اجر است (۳) اما اگر يقين باشد كه رقم مذكور را در شراب خوردن خرج مى كند دادن آن برايش درست نيست زيرا خداوند متعال فرموده: (ولا تعاونوا على الاثم والعدوان) ، الآية. ظفير الدين .

كسى كه در خانه صاحب نصاب مى باشد اما در مسافرت وضعش خراب است زكات

بگيرد يانه: سوال: (۴۲۰) اگر شخصى در خانه خود صاحب نصاب بوده اما دو صد كوس از وطن دور بوده و در آنجا تنگدست باشد و اقامت كند و غير از آن هيچ وسيله ديگرى براى گذاره نداشته باشد گرفتن زكات صدقه فطر و پوست قربانى برايش جائز است يانه؟

(۱) وحيلة التكفين ان يصدق بها على فقير ثم هو يكفن فيكون الثواب لهما وكذا في تعمير المسجد والدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفير

(۲) تنبيه الغافلين للسمرقندى باب الزجر عن شرب الخمر ص ۷۳. ظفير

(۳) مصرف الزكوة الخ هو فقير هومن له ادنى شئ اى دون نصاب (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفير

جواب: مسافر اگر تنگدست باشد دادن زکات برایش درست بوده و گرفتن زکات برای او درست می باشد (۱) اما برای امام مسجد به خاطر امانت دادن زکات صدقه فطر و پوست قربانی درست نبوده و برای او گرفتن آن در نیست. (۲)

به دختر خود زکات دادن چگونه است: سوال: (۴۲۱) زید دختر خود را به نکاح بکر داده است اما بکر قرضدار بوده و نفقه زوجه خود را تأمین کرده نمی تواند اگر زید به دختر خود زکاة بدهد جائز است یا نه؟

جواب: به دختر زکات دادن جائز نیست در الدر المختار آمده: (ولا الی ما بینهما ولاد). **خویشاوند مستحق بی نماز است و بیگانه مستحق نماز خوان زکات را به کدام یک باید**

داد: سوال: (۴۲۲) دادن زکات به دو خویشاوند تند درست مسلمان مسکین اولاد دالر که نماز نمی خوانند جائز است یا نه واجبی نماز خوان برخوان بر خویشاوند بی نماز افضل است یا نه؟ **جواب:** دادن زکات به خویشاوندانی که محتاج باشند ثواب بیشتر دارد و در مورد نماز خواندن به ایشان نصیحت کنید و اگر ایشان عمل نکنند آناه آن بر خورد ایشان است. (۳)

دادن زکات به بدعتی درست است یا نه: سوال: (۴۲۳) دادن زکات به مسلمانان جاهلی که ازارکان اسلام بی خبر بوده و در بدعت ها و تعزیت داری و غیره به سر می برند درست است یا نه؟ **جواب:** دادن زکات به محتاجان آن جهلا جائز است. (۴)

آیا در عصر حاضر می توان به سید زکات داد یا نه: سوال: (۴۲۴) در این عصر که حتی مردم نام خمس را فراموش کرده اند دادن زکات به اولاده فقیر پیامبر صلی الله علیه وسلم نزد امام ابو حنیفه جائز است یا نه؟

جواب: مذهب صحیح حنفی آن است که در این عصر که حتی خمس الخمس نیز به بنی هاشم داده

(۱) وابن السبیل وهو کل من له مال معه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳). ظفر

(۲) الاصل فيه قوله تعالى انما الصدقات للفقراء والمساكين الخ (هدایه ج ۱ ص ۱۸۶) وعن انس (رضی الله عنه) قال قال رسول الله ﷺ والفضل الصدقة ان تشع كذا جانا. قال الطیابی بعم المؤمن والكافر والمساكين وغيره آمد (مرقات المفاتیح باب الفضل الصدقة ج ۲ ص ۴۸۹). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۴) ولالی من بینهما ولاد (ردمحتار) وقید بالولاد لحوازه لفیه الاقارب كالاخوة والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی لانه صله وصدقة وفي الظبیرة ویبدأ فی الصدقات بالاقارب ثم الموالی ثم الحیران الخ (ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفر

نمی شود دادن زکات به ایشان درست نیست چنانچه در الدر المختار آمده: (ولا الی بنی هاشم ظاهر المذهب اطلاق المنع (الدر المختار) سواء فی ذلك کل الازمان وسواء فی ذلك دفع بعضهم لبعض غیرهم) (۱).

آیا می توان به مسجد مدرسه و یا داماد خود زکات داد: سوال: (۴۲۵) صرف رقم زکات در تعمیر مسجد و مدرسه چطور است اگر داماد شخصی فقیر باشد آیا می تواند به او زکات بدهد هر چند زنش صاحب نصاب باشد یا نه و یا آنرا به کدام مستحق دیگری بدهد و یا به فقرا غذا بخوراند.

جواب: صرف رقم زکات در تعمیر مسجد و مدرسه درست نیست (۲) و دادن آن به اولاد نیز درست نمی باشد (۳) و داماد اگر صاحب نصاب نباشد دادن زکات به او درست است (۴) و دادن آن به دیگر مستحقین یعنی فقرا و مساکین و یتیمان نیز درست می باشد و تقسیم نان پخته نیز برایشان صحیح است اما باید برای خوردن نشانده نشوند بلکه به ایشان تقسیم نموده و آنها را مالک آن بسازید و پس از آن چه ایشان همانجا بخورند یا با خود ببرند (۵).

به خواهر زاده میتوان زکات داد یا نه: سوال: (۴۲۴) شخصی ۲۱۱ ۲۰۲ روپیه نقد بیشتر از خرج داشته و مقداری زیور نیز دارد که تحت استعمال نمی باشد آیا این شخص می تواند که رقم زکات خود راه ۲۱۱ ۲ کشیده و به خواهر زاده خود بدهد یا نه؟

جواب: باید زکات تمام رقم نقد و زیورات را به حساب ۲۱۱ ۲ بدهد و ما می تواند زکات مال خود را به خواهد زاده فقیر خود بدهد (۶).

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون النصاب الخ (ابن ح) ص ۷۹ و ص ۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۹. ظفر

(۲) و بشرط ان یکون الصرف تملیکا لا اهاحة ولا یصرف الی بناء نحو مسجد الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴. ظفر

(۳) و لا الی من ینهما ولاد (در مختار) ای ینہ و بین المدفوع الیه لان سافع الاملاک ینهم متصله فی ای اصله وان علا کابویه فی و فرعه وان سفل فی کالاولاد الاولاد الخ (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۴) فید بالولاد لحوازه لبقیة الاقارب الخ (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

(۵) و بشرط ان یکون الصرف تملیکا لا اهاحة (ابن ح) ج ۲ ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴. ظفر

(۶) و لا الی من ینهما ولاد (در مختار) فید بالولاد لحوازه لبقیة الاقارب کالاولاد و الاعمام و الاحوال الفقراء بل هم اولی لانه صلة و صدقة (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظفر

خرج رقم زکات در چاه مسجد چطور است: سوال: (۴۲۷) الف: چاهی در وسط مسجد

قرار دارد خرج رقم زکات در آن جائز است یا نه؟

نمی توان رقم زکات را در چاه قریه به کا برد: سوال: (۴۲۸) ب: به حفر چاهی در قریه

ضرورت است آیا می توان رقم زکات را بر آن خرج کرد یا نه؟

جواب: (الف ب) در هر دو صورت خرج رقم زکات در حفر چاه درست نیست. (۱)

آیا می توان به زن بیوه ای از مال زکات مستمر تعیین کرد یا نه: سوال: (۴۲۹) تعیین

مستمری ماهوار برای زن بیوه ای به این نیت که در زکاتی که در آینده واجب الاداء می شود محاسبه گردد درست است یا نه؟

جواب: برای اداء زکات ضرور است که هر وقتیکه ماهوار به این زن مستمری داده می شود و یا هنگامیکه برای دادن به او برای مدت شش ماه یا یک سال رقم اخراج گردد در وقت اخراج نیت زکات صورت گیرد سپس وقتاً فوقتاً اگر برای او داده شود به نیت ضرورت نبوده و زکات اداء می گردد (۲).

زکات چه وقتی برای سادات درست است: سوال: (۴۳۰) بطور عام مشهور است که مال

زکات بر آل محمد صلی الله علیه وسلم حرام می باشد اما شخصی می گوید که این مال در بعضی حالات برای آل محمد صلی الله علیه وسلم مباح نیز می باشد و علماء در این باب فتوی داده اند لذلای خواهم بدانم که مال صدقه چه وقتی به سادات

بنی فاطمه حرام و در چه حالانی برای ایشان مباح می باشد؟

جواب: مذهب مفتی به آن است که دادن صدقات واجبه چون زکات صدقه فطر پوست قربانی وغیره در این زمانه نیز به سادات حرام است و زکات اداء نمی شود در حدیث شریف آمده: (قال

(۱) و بشرط ان یكون الصرف تمليكا لا باحة ولا یصرف الى بناء نحر مسجد ولا الى كفن ميت (رد المحتار) (نحر مسجد کباء القناطر والسقایات واصلاح الطوفات وکری الابهار والحج والعهاد وکل مالا تمليک فيه زیلعی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۲) و شرط صحة ادائها نية مقارفة له ای للاداء، الح والدرد المحتار علی هامش رد المحتار كتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. ظفر

رسول الله ﷺ ان هذه الصدقات انما هي او ساخ الناس وانها لاتحل لمحمد ولا لآل محمد (۱) رواه مسلم.

ودر الدر المختار آمده: (ولا الى بنی هاشم ثم ظاهر المذهب اطلاق المنع) (۲) وچنین چیزی درشامی نیز آمده پس قول شخص مذکور که گفته که در بعضی از حالات برای ایشان مباح می باشد درست نیست.

جمع آوری رقم زکات وبه کار انداختن آن در تجارت چطور است: سوال: (۴۳۱) آیا

جائز است که یک شخص یا چندین شخص ثروتمند چندین هزار روپیه زکات را جمع کرده وبه چند شخص فقیر بدانجهت بپردازند که حسب ضرورت به مستحقین بدهند وبه کسانی که مال زکات سپرده شده غرض افزایش آنرا در تجارت به کار اندازند؟

جواب: جائز است که یک یا چند شخص رقم زکات را به نیت زکات علیحده کرده وبگذارند ویا به کسی بدهند که حسب ضرورت آنرا بر فقرا ومساکین صدقه نماید (۳) مگر برای شخص مذکور به کار انداختن آن در تجارت درست نیست.

دادن زکات به کسیکه صد روپیه عاید وسه صد روپیه مخارج دارد وچطور است: سوال:

(۴۳۲) شخصی از منزل خود سالانه صد روپیه عاید دارد ومخارج سالانه او سه صد روپیه می باشد دادن زکات به او جائز است یانه؟

جواب: شخص مذکور مصرف زکات بوده ودادن به او جائز است چنانچه درشامی آمده است. (۴) فقط

رقم زکات را به مستحق ندهد ودر ترمیم خانه اش به کار برد زکات اداء می شود یا نه:

(۱) مشکوٰۃ باب عن لا تحل له الصدقة فصل اول ص ۱۶۶. طبر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۹۰ - ۹۱. ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰. طبر

(۳) وشرط صحه ادائها بیه مقارنه له ای للاداء الخ او مقارنه بعزل ما وجب كله او بعضه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب الرکوة ج ۲ ص ۱۴. ط. س. ج ۲ ص ۲۶۸. طبر

(۴) ولا الى غنی بملک قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلية (الدر المختار) قال في البدائع قدر الحاجة هو ما ذكره الكرخي في محضره فقا ل: لا بأس ان يعطى من الرکاة من له مسکین. وما يتأثت به في مرله وحادم وغرس وسلاح وثياب البدن وكتب العلم ان كان من اهله وذكر في الفتاوی فیمن له حوائت ودور للغة لکن غلبها لا تکنه وعباله أنه فقیر وبحل له اخذ الصدقة عند محمد. وعلیه الفتوی (ردالمحتار باب المنصرف ج ۲ ص ۸۸. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷. طبر

سوال: (۴۳۳) زید می خواهد رقم زکات خود را به بکر بدهد اما بکر موجود نیست زید رقم زکا را در ترمیم خانه بکر به مصرف رسانید و به بکر خط نوشت که به این مقدار رقم را درکار تو صرف کردم که آنرا از تو نمی خواهم در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء نمی شود بلکه ضرور است که اول بکر را بصورت قطعی مالک آن رقم بسازد و سپس از طرف او در ترمیم خانه اش بکار برد (۱).

اگر اجازه بگیرد آیا می تواند اینکار را انجام دهد یا نه: سوال: (۴۳۴) زید به بکر خط نوشت که می خواهم به این مقدار پول را در فلان کار تو خرج کنم و هرگز نمی خواهم آنرا از تو پس بگیرم بکر در جواب نوشت که آنچه می خواهی بکن پس از آن زید رقم مذکور را در ترمیم خانه او بکار برد آیا در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت نیز زکات اداء نمی شود خلاصه آنکه به هر کسیکه زکات داده می شود نخست به او تملیک گردد به شرطی که مالک نصاب نباشد. (۲)

جمع کردن رقم صدقه و قیمت پوست قربانی و خرج کردن آن به تدریج در سال جائز است یا نه: سوال: (۴۳۵) جمع کردن رقم صدقه و پوست قربانی و خرج کردن آن به تدریج در جریان سال و یا ارسال قیمت صدقه فطر به جای دیگری درست است یا نه؟

جواب: درست است. (۳)

آیامی توان قرضه سید را از زکات اداء نمود یا نه: سوال: (۴۳۶) الف: سیدی از شخص مسلمانی قرضدار می باشد آیا قرض مذکور از رقم زکات اداء می گردد؟

آیا می توان قرض هندو مفلس را از مال زکات اداء نمود یا نه: سوال: (۴۳۷) ب: یک هندوی مفلس از شخص مسلمان فقیری قرضدار می باشد آیا قرضه مذکور را می توان از زکات اداء نمود یا نه؟

(۱) و لا ینخرج عن المهداة بالعلز بل بالاداء للفقراء (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰) و یشترط ان یکون الصرف تملیکاً لا اباحة (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۲) و لا ینخرج عن المهداة بالعلز بل بالاداء للفقراء (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰) و یشترط ان یکون الصرف تملیکاً لا اباحة (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۳) و افتراضها عمری علی التراخی و صححه الباقی و غیره. (ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفر

جواب: (الف ب) در هردو صورتی که پرسیده شده نمی توان قرضه را از رقم زکات اداء نمود (۱).

خرج رقم زکات برای تبلیغ در ممالک اروپایی چطور است: سوال: (۴۳۸) آیا می توان غرض تبلیغ و اشاعت اسلام در کشورهای اروپایی رقم زکات را خرج کرد؟
جواب: بدین ترتیب زکات اداء نمی شود در مورد زکات باید از احتیاط کامل کار گرفته شود در زکات تملیک به محتاج ضروری می باشد (۲).

صرف زکات باحیله بر اصول وفروع چطور است: سوال: (۴۳۹) آیا زکات دهنده می تواند به حیله تملیک بالغیر زکات خود را به اصول وفروع خود که مستحق زکات نیستند بدهد؟ آیا چنین حیله ای جائز است و زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: از کتب فقه معلوم می شود که بدین ترتیب زکات اداء می گردد طوریکه در الدر المختار آمده: (وقد منا ان الحيلة ان يتصدق على الفقير ثم يامر به فعل هذا الاشياء) (۳) اما در شامی آمده که به وسیله این حیله به اصول وفروع خود زکات دادن مکروه تحریمی می باشد (یکره ان یحتال فی صرف الزکوة الی والديه المعسرین بان تصدق بها علی فقیر ثم صرفها الفقیر الیهما کما فی القیة قال فی شرح الوهبانیة وهی شهیره مذکور فی غالب الکتب) (۴).

آیا زکات را توان بر تعمیرات اسلامی خرج کرد یا نه: سوال: (۴۴۰) آیا رقم زکات را می توان بر مدارس اسلامی یا عصری اسلامی یا تعمیرات دیگر غیر از مساجد خرج کرد؟
جواب: مال زکات را نمی توان بر تعمیرات مذکور خرج کرد در زکات شرط آن است که به شخص محتاجی تملیک گردد خواه طالب علم باشد یا شخص مسکین دیگری. (۵)

(۱) ولا الی بنی هاشم ثم طاهر المذهب اخلاق النعم (در مختار) سواء فی ذالک کل الارمان وسواء فی ذالک دفع بعضهم لبعض ودفع غیرهم لهم (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۰ و ص ۹۱ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰) ولا تدفع الی ذمی لتحديث معاذ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱). ظنیر

(۲) وبیشتر آن بکون الصرف تملیکا لا یصرف الی بناء نحو مسجد الخ (ایضا ج ۲ ص ۸۵ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴ ط.

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۵. ظنیر

(۴) ردالمحتار باب المصروف تحت قوله ولا الی من بینهما ولاد ج ۲ ص ۸۷ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. ظنیر

(۵) وبیشتر بکون الصرف تملیکا لا یباحه لا یصرف الی بناء نحو مسجد الخ (الدر المختار) کتباء القطر والسفحات واصلاح الطرقات =

خرج مال زکات بر مجالس تبلیغی چطور است: سوال: (۴۴۱) اگر جلسه یا مجالسی غرض تبلیغ اسلام بر پا گردد و هدف از آن صرف دعوت مردم به سوی حق باشد آیا می توان مخارج آنرا از مال زکات داد؟

جواب: در این امور نیز نمی توان مال زکات را به مصرف رساند (۱).

تقرر مبلغین از رقم زکات درست است یا نه: سوال: (۴۴۲) در روزگار ما که جهالت غلبه نموده آیا تقرر مبلغین از رقم زکات جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست (۲).

گرفتن زکات برای مدرس و طالب علم چطور است: سوال: (۴۴۳) گرفتن زکات برای مدرس و طالب علمی که غنی باشند جائز است یا نه زیرا در الدر المختار آمده: (ان طالب العلم يجوز له اخ الزکوة ولو غنياً اذا افرغ نفسه لا فادة العلم واستفادته لعجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه)

جواب: در ردالمحتار چنین آمده: (وهذا انواع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الغنى ولم يعتمد احد قلت وهو کذا لک والا وجه تنقيده بالفقر ويكون طلب العلم مرخصاً لجواز سواله من الزکوة وغيرها وان کان قادراً علی الکسب) (۳) از این عبارت معلوم می گردد که دادن زکات به طالب العلم غنی درست نیست و فقط به دلیل مصروف بود طالب العلم چنین رخصتی ضروری نمی باشد بلی اگر فقیر باشد می تواند به دلیل فقر زکات بگیرد و برای عدم جواز زکات برای مدرس غنی یک وجه دیگری این نیز است که دادن آن در تنخواه برایش درست نمی باشد پس به وجه غنا نیز درست نیست.

دادن زکات غرض آدای حج برای شخص صاحب نصاب چطور است: سوال: (۴۴۴)

شخصی صاحب نصاب است دادن زکات برایش غرض رفتن به حج درست است یا نه؟

= وکری الانهار والحج والجهاد وکل ما لا تملیک فیہ زیلعی (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴ . طغیر

(۱) وکل ما لا تملیک فیہ (ردالمحتار باب المصروف ص ۸۵ ج ۲)

(۲) وکل ما لا تملیک فیہ (ردالمحتار باب المصروف ص ۸۵ ج ۲)

(۳) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۷ . طغیر

جواب: به این شخص چون صاحب نصاب می باشد دادن زکات درست نیست. (۱)

صرف رقم زکات بر زن پسر چطور است: سوال: (۴۴۵) الف: آیا زید می تواند رقم زکات را

به زن پسر خود بدهد و یا از آن رقم برایش لباس بسازد؟

ب: زید لباسی برای زن پسر خویش خریده اما تا اکنون آنرا برایش نداده آیا اکنون می تواند آنرا

به نیت زکات برایش بدهد؟

جواب: الف: اگر زن پسرش مصرف زکات باشد می تواند به او زکات بدهد و همچنان می تواند

برای او از رقم زکات لباس و غیره ساخته و برایش بدهد.

ب: می تواند لباس را به نیت زکات به زن پسر خود بدهد.

اداء کردن زکات دوسال چه حکم دارد: سوال: (۴۴۶) زید باید سال پانزده روپیه زکات

بدهد اگر سی روپیه بدهد آیا زکات دوسال اداء می شود یا نه؟

جواب: درست بوده و زکات دوسال اداء می گردد (۲).

دادن زکات و صدقه فطر به خادمه ای که محتاج باشد چطور است: سوال: (۴۴۷) آیا

شخص می تواند مال زکات یا صدقه فطر را برای خادمه اش که برایش آشپزی می نماید و فقیری

باشد بدهد یا نه؟

جواب: دادن زکات و صدقه فطر برای خادمه ای که در پخت و پز شخص کار می کند به این وجه

که فقیر است درست می باشد و دادن زکات برایش در تنخواه درست نیست (۳) زیرا در ص ۹۰

جلد دوم باب المصارف کتاب عالمگیری چنین آمده: (و کذا ما يدفعه الی الخدم من الرجال

والنساء فی الاعیاد و غیرها بنية الزکوة).

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (در مختار) فید بالولاد لجوازه لبقیة الاقارب الخ (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۷ ، ط. م. ج ۲ ص

۳۴۶. ظفر

(۲) ولو عمل دونصاب زکاته لسنین صح لوجود السب (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الفهم ج ۲ ص ۳۶ ، ط. م. ج ۲ ص

۳۹۳. ظفر

(۳) ولالی مملوکه ای المعنی (در مختار) احتراز به عن مملوک الفقیر فیجوز دفعها الیه (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۴۸) دله دمملوک شخصه غلام مراد دی لیکن حکم عام دی. مصرف الزکوة الخ هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب (الدر

المحتار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفر

آیامی توان به نابالغ زکات داد یانه: سوال: (۴۴۸) آیا می توان به طفل نابالغ زکات داد یانه؟

جواب: با دادن زکات به محتاج نابالغ زکات اداء می گردد (۱) در صورتیکه او قبضه کردن را بداند نه اینکه آنرا به دور اندازد که در آنصورت باید به ولی اش داده شود.

دادن زکات به شخص مستحق غرض عروسی دخترش درست است: سوال: (۴۴۹) الف:

برهنده زکات دوساله زیوراتش که قریب چهل روپیه میگردد باقی مانده دختری از چند سال به اینطرف نزد او به سر می برد که هنده برای او درس قرآن شریف داده و مخارج غذا و لباس او را متحمل شده و دختر مذکور کار و خدمت هنده را نیز می کند والدین دختر مذکور که مستحق زکات هستند می خواهند او را عروسی نمایند هنده می خواهد رقم زکات را به این دختر زیور ظروف و یا لباس خریده و بدهد بدین ترتیب آیا زکات او اداء می گردد یانه؟

اگر بگوید که برای این دختر زیور بسازید: سوال: (۴۵۰) ب: یا اینکه مبلغ زکات را به

والدین دختر داده و بگوید که در عروسی دختر در زیور و غیره خرج کنید؟

دادن رقم بدون هدایت: سوال: (۴۵۱) ج: اگر هدایتی نداده و رقم زکات را بدهد چه حکم

دارد؟

اگر مقداری را بدهد: سوال: (۴۵۲) اگر تمام رقم زکات را ندهد بلکه بخشی از آنرا برایش

بدهد چه حکم دارد؟

اگر نقد به دختر بدهد چه حکم دارد: سوال: (۴۵۳) ه: اگر قبل از عروسی یا بعد از

عروسی رقم مذکور را نقد به آن دختر بدهد چه حکم دارد؟

جواب: (الف ب): اگر مبلغ زکات را به والدین آن دختر بدهد که در نکاح او خرج کنند درست

است و اگر برای خود دختر ظرف و غیره خریده و بدهد نیز درست می باشد.

ج: اگر هدایتی بدهد یانه به هر دوشکل درست است.

(۱) دفع الزکوة: نلی صبیان القارمه یوسم عبد الخ حاز (در مختار) قوله الى صبیان القارمه ای القلاء والا فلا یصح الا بالذفع الى ولی الصغیر (رد المختار باب المصرف ج ۲ ص ۹۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۶) معلوم شد که نابالغ باید به این عمر رسیده باشد که روپیه را می شناسد و آن را صانع نمیکند. ظفر

د: دادن تمام رقم نیز جائز است.

ه: این هم جائز است. (۱)

فدیه روزه رمضان به یک فقیر داده شود یا به دو: سوال: (۴۵۴) نزد شخصی چهار روپیه

نقد قیمت فدیه روزه رمضان شریف وجود دارد آنرا به یک مسکین بدهد یا به دو مسکین نیز

داده می تواند و اگر به دو مسکین بدهد در ادای صدقه فطر نقصانی واقع نمی شود؟

جواب: دادن به یک شخص ضرور نمی باشد دادن آن به چندین مسکین نیز درست است و با

اینکار هیچ نقصانی در آن روی نمی دهد (۲).

دادن زکات به مدرسه هندوها یا عیسوی ها درست نیست: سوال: (۴۵۵) آیا با دادن

زکات به هندوی محتاج یا مدرسه هندوها زکات اداء می شود یا نه و به همین ترتیب دادن آن به

مدرسه عیسوی ها چه حکم دارد؟

جواب: بدین ترتیب زکات نمی گردد دادن زکات به مسلمان محتاج ضروری می باشد (۳).

دادن رقم فدیه به اصول وفرو مستحق شوهر چطور است: سوال: (۴۵۶) الف: هندو فوت

نموده و مثلاً درمورد صد روپیه چنین وصیت نموده که این رقم را در فدیة چهار صد نماز قضائی

من بدهید آیا می توان این رقم وصیت کننده را بر اصول وفروع و یا شوهر حاجتمند او داد یا نه؟

دادن رقم کامل به یک شخص جائز است یا نه؟ سوال: (۴۵۷) ب: دادن تمام رقم به یک

مستحق بطور یکبارگی روا است یا نه؟

دادن زکات به اصول وفروع وصی او چطور است: سوال: (۴۵۸) ج: زید وصیت نمود که

بر ذمه من زکات باقی می باشد پس از مرگ من از ترکه من آنرا اداء کنید آیا برای وصی دادن

(۱) مصرف الزکوة الح هوقفیر و هم من له ادنی شیء ای دون نصاب (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۳۹). طغیر

(۲) مصرف الزکوة (در مختار) وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر و الکفارة و البقر الخ (ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۳۹) یصرف المزکی الی کلهم او الی بعضهم ولو واحد من ای صف کان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۴ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۴۴). طغیر

(۳) ولا تدفع (ای الزکوة) الی ذمی لحديث معاذ بن جبل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۲ ، ط. م. ج ۲ ص ۳۵۱). طغیر الدین غفر له

زکات مذکور به اصول وفروع مستحق زید جائز است یا نه؟ همچنان آیا او می تواند زکات را به اصول وفروع حاجتمند خود بدهد.

آیا وکیل می تواند زکات را بر اصول وفروع موکل خود خرج کند یانه: سوال: (۴۵۹)

د: زید در زندگی خود کسی را وکیل نمود که این رقم را بر مستحقین زکات تقسیم کن آیا وکیل می تواند آنرا بر اصول وفروع او که محتاج باشند تقسیم کند یانه؟ همچنان آیا می تواند آنرا بر اصول وفروع خود تقسیم کند یانه؟

جواب: الف: مانند زکات دادن آن به اصول وفروع هنده جائز نیست. ^(۱)

ب: در این مورد تفصیل همان است که در الدر المختار آمده: (وکره اعطاء فقیر نصیباً او اکثر الا اذا كان المدفوع اليه مديوناً او كان صاحب عيال لوفرقه عليهم بخلص كلاً او لافضل بعد دينه نصیباً فلا يكره) ^(۲).

ج: دادن به اصول وفروع زید درست نیست ^(۳) اما وصی می تواند که آنرا به اصول وفروع فقیر خود بدهد.

د: نمی تواند به اصول وفروع زید بدهد و می تواند آنرا به اصول وفروع فقیر خود بدهد.

خرج رقم زکات توسط حیلہ تملیک بر کارکنان مدرسه چطور است: سوال: (۴۶۰) اگر

به مدرسه ای که در آن طلبه مستطیع و غیر مستطیع تعلیم می کنند رقم زکات برسد پس آن مبلغ به طالب ناداری داده شود سپس آیا او آنرا از طرف خود به مدرسه داده می تواند یانه و آیا می توان پس از اینکار آنرا بر مدرسین و کارکنان خرج کرد یانه؟ علاوه از این کدام شکل دیگر جواز وجود دارد یانه؟

جواب: پس از این حیلہ تملیک یعنی تملیک آن به یک طالب نادار او می تواند آنرا به مدرسه

(۱) ولا يدفع المذکی زکوة ماله الى ابيه وجده وان علا ولا الى ولده وان سفل الخ ولا تدفع المرأة الى زوجها هدايه باب من يجوز دفع الصدقات ج ۱ ص ۱۸۸. فقیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳. ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳. فقیر

(۳) ولا الى من يهبها ولاد (والدر المختار) الى اصله وان علا كاتوبه واجداده وجداته من قبلها وفرعه وان سفل الخ كالولاد الاولاد الخ (ردالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶. فقیر)

بدهد و پس از آن صرف مال مذکور در معاش کارکنان و مدرسین درست است. ^(۱)

آیا شخص می تواند قیمت پوست قربانی را به پسر جوان خود بدهد: سوال: (۴۶۱)

زید غنی بوده و قربانی می کند و یک پسر بالغ او فقیر است آیا زید می تواند قیمت زر پوست قربانی را به او بدهد یا نه؟

جواب: مانند زکات دادن قیمت پوست قربانی نیز درست نیست. ^(۲)

ایا می توان رقم زکات را بر طلبه مدرسه و یا عمارت آن خرج کرد یانه: سوال: (۴۶۲)

در مدارس که در پهلوی کتاب دینی و حنفی زبان انگلیسی نیز حسب ضرورت تدریس می شود آیا می توان مال زکات را در خوراک طلبه معاش مدرسین و عمارت آن خرج کرد یا نه؟ اگر مال زکات به مهمتم تملیک گردد زکات اداء شود یا نه؟

جواب: می توان مال زکات را در خوراک و پوشاک طلبه مسکین خرج کرد هر چند پهلوی علم دین و صنعت و حرفه زبان انگلیسی را نیز بخاطر فهمیدن زبان بخوانند ^(۳) و صرف آن در معاش مدرسین تعمیر مدرسه و غیره درست نیست زیرا برای اداء زکات شرط است که رقم زکات به شخص محتاجی بدون معاوضه ای تملیک گردد ^(۴).

دادن زکات به بنی هاشم جائز است یانه: سوال: (۴۶۳) در کفایه و غیره دادن زکات را

در این زمان به بنی هاشم جائز نوشته اند این قول نزد شما چطور است؟

جواب: من حقیر بر همان منع فتوی می دهم اگر ضرورت باشد به دیگری تملیک نموده و سپس او از طرف خود آنرا به بنی هاشم بدهد طوریکه در الدر المختار آمده: (ثم ظاهر المذهب اطلاق المنع) ^(۵).

(۱) وحیلة الحوائز ان يعطى مديونة الفقير زكاته لم يأخذها عن دينه وحيلة التكفين بها الصديق على فقير ثم هم يكفون لبيكون الثواب لهما وكذا في تعمیر المسجد (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الزكوة ج ۴ ص ۱۶، ط. س. ج ۴ ص ۲۷۱). ظفر

(۲) ولا الى من بينهما ولاد (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۹). ظفر

(۳) مصرف الزكوة الخ و فقير وهو من له ادنى شئ اى دون نصاب الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۴) ويشترط ان يكون الصرف تمليكا ولا يصرف الى تعمیر بناء نحو مسجد الخ (ابن ح ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفر

(۵) الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۰. ظفر

دادن زکات به مدرس کہ غیر از معاش عاید دیگری نداشته باشد جائز است یا نه: سوال:

(۴۶۴) دادن زکات به آنعده از مدارس اسلامی کہ مدرسین آن صاحب نصاب بوده اما غیر از معاش مدرک دیگری ندارند جائز است یا نه؟

جواب: جائز نبوده زکات اداء نمی شود (۱).

آیا دادن زکات به عالم غنی و طلبہ ثروتمند درست است: سوال: (۴۶۵) در الدر المختار

آمده: (وبهذه التعلیل یقوی مانسب الوقایع من ان طالب العلم یجوز له اخذ الزکوة ولو غنیاً اذا فرغ نفسه لا فادة العلم) ونواب حسن خان در کتاب (روضۃ الندیۃ نوشته است: (ومن جملة سبیل الله الصرف فی العلماء الذین یقومون بمصالح المسلمین الدینیۃ فان لهم فی مال الله نصیباً سواء کانوا غنیاً وفقراء) از اینجا معلوم می گردد کہ دادن زکات به عالم غنی و طلبہ غنی جائز می باشد وقائید این مسأله در یک حدیث نیز است: (عن ابی سعید ان النبی صلی الله علیه وسلم قال تحل الصدقة للغنی اذا کان فی سبیل الله عز وجل) أخرجه ابو داود الطیالسی (۲).

جواب: دادن زکات و صدقات واجبه به عالم غنی مالک نصاب مطابق مذهب درست نبوده و برای او نیز گرفتن آن جائز نمی باشد و اگر چه در فی سبیل الله طالب علم داخل است اما محتاج بودنش شرط می باشد چنانچه شامی از بدائع چنین نقل کرده است (اذا کان محتاجاً (۳) وفيه ایضاً قوله لا یملک نصاباً قید به لان الفقر شرط فی الاصناف کلها الا العامل وابن السبیل اذا کان له فی وطنه مال بمنزلة الفقیر (۴)) و همچنان از (نهر) چنین نقل نموده: (ان الاصناف کلهم سوی العامل یعطون بشرط الفقیر) پس با در نظر داشت این تصریحات برای عالم غنی جائز نیست کہ زکات و صدقات واجبه را بگیرد زیرا در صورت اختلاف نیز نگرفتن ارجح می باشد.

اهالی (سمرنا) و (تویس) مصرف زکات اند یا نه: سوال: (۴۶۶) الف: آیا می توان سمرنا

(۱) مصرف الزکوة الخ هوفقر الخ و مسکین الخ (والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب مصرف ج ۲ ص ۷۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹).
ظفر الدین عفر الله له

(۲) وهذا الفرع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الفنی ولم یعمده احد قلت وهو کذا الک ولا وجه تقييده بالفقیر ویكون طلب العلم مرخصاً لجواز سواله من الزکات وغیرها وان کان قادراً علی الکسب الخ (ردالمحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۱ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۰). ظفر

(۳) ردالمحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۷۳. ظفر

(۴) ردالمحتار باب مصرف ج ۲ ص ۸۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۷۳. ظفر

وتریس را مصرف زکات قرار دارد یا نه؟

معاش کارکنان سمرنا وتریس: سوال: (۴۶۷) ب: اعانه ای که برای سمرنا وتریس جمع آوری می شود از آن معاش جمع آوری کنندگان واعظین و محصول پسته خانه داده می شود پس در اینصورت زکات شرعاً اداء می گردد یا نه بر علاوه در اعانه زکات و غیر زکات را مخلوط میکنند؟

جواب: الف: مظلومان بیوگان ویتیمان سمرنا وتریس که مفلس و محتاج بوده و مالک نصاب نیستند به یقین که مصرف زکات و جمیع صدقات واجبه و بلکه بهترین مصارف می باشند به همین ترتیب تمام مردم محتاج و مفلس مصرف اساسی زکات و صدقات واجبه هستند و در این مساله جای هیچگونه شک و تردیدی نیست طوریکه خداوند متعال فرموده است: (انما الصدقات للفقراء والمساکین) سوره توبه رکوع ۸.

جواب: ب: زکاتی که در اعانه های مذکور داده می شود وقتی اداء می گردد که به مظلومان مسکین سمرنا و غیره برسد و خلط کردن آن که به اجازه اعانه دهنده می باشد مانع از ادای زکات نیست گویا به وکلا یعنی قابضین اعانه اجازه می باشد که خلط کنند و سپس زکات را علیحده نموده از طرف صاحب نصاب به مساکین برسانند (۱) به علت شبهات و ترددات بهتر است که در اینجا از حیلۀ تملیک کار گرفته شود تا پس از آن در خروج کردن آن حرجی باقی نماند.

دادن زکات به استاد مستحق چطور است: سوال: (۴۶۸) در این روزگار رقم زکات بیشتر به مدارس اسلامی ارسال می گردد اما استاد من معیوب بوده و صاحب عیال و مقروض می باشد آیا برای من بهتر نیست که رقم زکات خود را به او بدهم.

جواب: بدون شک که اینکار بهتر بوده و موجب اجر و ثواب می باشد که رقم زکات را به قدر ضرورت به استاد صاحب عیال خود بدهید و باقی مانده آنرا به دیگر فقراء و مساکین و طلبه بیچاره

(۱) ولو خلط زکاة موکله بمن وکان منبرعا، إلا إذا وکله الفقراء (در مختار) قوله: (ضمن وکان منبرعا) لانه ملکه بالخلط وصار مؤذیا مال نفسه. قال فی التناحر حایة: إلا إذا وجد الاذن أو اجاز المالك ان ید اي اجاز قبل الدفع إلى الفقير (رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۹ طغیر)

بدهد (۱) مدارس اسلامی در این روزگار بدانجهت بیشتر مستحق اند که طلبه مسکین مهمانان پیامبر ﷺ بوده و در مورد ایشان در حدیث شریف آمده: (فاستوصوا بهم خیراً) (۲) یعنی پیامبر ﷺ به خدمت و مدارا با ایشان وصیت فرموده است و ایشان وسیله اشاعه علم دین اند که صدقه جاریه می باشد خلاصه آنکه به هر کسی چیزی به اندازه وسع برسانید.

دادن زکات به غلام و کنیز خود چگونه است: سوال: (۴۶۹) دادن زکات به غلام و کنیز خود درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به غلام و کنیز خود درست نمی باشد و گمانیکه شرعاً کنیز و غلام نیستند طوریکه در هندوستان مردان و زنان خدمتگار درخانه ها زندگی میکنند ایشان غلام و کنیز نبوده و چون محتاج باشند دادن زکات به آنها درست است. (۳)

طالب العلم مدرسه: سوال: (۴۷۰) الف: طالب علمی شامل مدرسه اسلامی گردیده و می خواهد نصاب نظامی را تعلیم کند و به علاقمندی وطن را ترک نموده و مسافر می باشد در مورد لیلیه و تعلیم چنین طالب علمی شرعاً قید وجود دارد یا نه و او مستحق جا گیر و تعلیم است یا نه؟
ب: طالب علم مذکور شخصاً هیچ چیزی ندارد چنین طالب علمی مستحق لیلیه و تعلیم است یا نه؟
ج: طالب علم مذکور فقط می خواهد دروس دینی و عربی را حاصل کند و زکات دهنده صرف در صورت تعلیم انگلیسی حاضر به صرف می باشد چنین طالب علم مجبوری مستحق تعلیم و لیلیه است یا نه؟

د: تحقیق توانایی اقتصاد طالب علم ضروری است و یا اینکه فقط به دلیل طالب علم بودن مستحق تعلیم و جای می باشد؟

ه: در مدرسه اسلامی جای خالی می باشد اما طالب علم مستحق را محروم نموده و آنرا به غیر

(۱) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ و مسکین الخ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) لانه لو نقلها الی فقیر فی بند آخر اذوع و اصلح كما فعل معاذ ؓ لا یکره و لهذا قبل التصدق علی العالم الفقیر افضل كما فی المعراج (البحر الرائق باب المصروف ج ۲ ص ۲۵۰). ظنیر

(۲) مشکوٰۃ باب العلم ص ۳۴. ظنیر

(۳) ولا الی ذی الخ و عیده و مکانه و مدبره و ام و لده ای لا یجوز الدفع الی هؤلاء لعدم التملیک اصلاً فی غیر المکاتب و لعدم التملیک اصلاً فی غیر المکاتب و لعدم تمامه فیه (البحر الرائق باب المصروف ج ۲ ص ۲۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۱)

مستحق دادند اینکار جائز است یا نه؟

و: وجوه عایداتی که برای مخارج طلبه است آیا برای معاش مدرسین نیز می باشد و حکم هر دو یکی است؟

جواب: الف: چون نزد او چیزی نیست هر چند درخانه خود مال داشته باشد دادن زکات و خیرات برای او درست است.

ب: چنین طالب علمی مصرف زکات و صدقات واجبه می باشد.

ج: مستحق است.

د: محض به دلیل طالب علم بدون تحقیق توانایی اقتصادی اش مستحق مستمری و جای است (۱).

ه: باوجود مستحق بودن محروم ساختن طالب علم ید می باشد.

و: عاید زکات و خیرات را می توان بر طلبه صرف نمود و دادن معاش مدرسین از مال زکات درست نیست (۲) و بدون از مال زکات می توان معاش ایشان را از عاید شرع انداز داد.

کسیکه فقط یک حیوان دارد آیا می تواند زکات بگیرد: سوال: (۴۷۱) شخصی فقط

یک حیوان دارد که قیمت آن چهل یا پنجاه روپیه می باشد برای گرفتن زکات صدقه و غیره جائز است یا نه؟

جواب: برای او گرفتن زکات و غیره جائز می باشد (۳).

(۱) والفی لا یمنع من تناولها عند الحاجة کاین السبل بحر عن البدائع بهذا التعلیل بقوی ما نسب للوالفیات من ان طالب العلم يجوز له اخذ الزکاة ولو غلبا اذا فرغ نفسه لافادة العلم واستفادته لمجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه (درمختار) ولی المبسوط لا يجوز دفع الزکوة الى من یملک نصابا الا طالب العلم والغازی ومنقطع المحل لفرقه رحمته يجوز دفع الزکوة لطالب العلم وان کان له نفقة او یمن وسنة آه (رد المحتار باب المصروف ۲ ص ۸۱ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰) بلی غیر از عامل ومسافر برای دیگران لفر شرط ضروری قرار داده شده است (الان الفقر شرط فی الاوصاف کلها الا العامل وابن السبل اذا کان له فی وطنه مال بمنزلة الفقیر (المحرر الرائق باب المصروف ص ۲۴۲ ج ۲). ظفر الدین

(۲) مصرف الزکوة الخ هو فقیر و هو من له ادنی شیء ای دون نصاب او قدو نصاب غیر تام مستغرق فی الحاجة (ابضا ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظفر

(۳) وان کان عند طعام شهر وهو یساوی مائتی درهم يجوز صرف الزکوة اليه الخ (الفتاویٰ الخانیه علی هامش الفتاویٰ الهندیه باب فیمین توضع لیه الزکوة ج ۱ ص ۲۶۶). ظفر

دائن زکات به دار الایتام چطور است: سوال: (۴۷۲) دادن زکات به دار الایتام جائز است یا نه؟ زیرا دادن زکات به نابالغ جائز نمی باشد.

جواب: دادن زکات به نابالغان درست می باشد پس دادن زکات به دار الایتام غرض خرج بر یتیمان درست است. (۱)

اگر به مهممی که مستحق زکات است زکات داده شود واو از آن کتاب بخرد چه حکم

دارد: سوال: (۴۷۳) اگر مهمم ۷۷ مدرسه اسلامی مالک نصاب نباشد و مردم زکات و پوست قربابی را به او بدهند و مهمم بر آدن قابض گشته و سپس از آن مال برای طلبه کتاب بخرد و یا آنرا در خوراک و پوشاک ایشان صرف کند و معاش مدرسین را بدهد جائز است یا نه؟

جواب: بدین ترتیب حیلۀ تلیک نموده و صرف رقم زکات و قیمت پوست قربانی و خریدن کتاب برای طلبه و صرف آن در خوراک و لباس ایشان درست است چنانچ در الدر المختار آمده: (حیلۀ التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکفن فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و تمامه فی حیل الاشباه). (۲)

به پسر جوانی که مستحق باشد می توان زکات داد هر چند پدرش مستحق نباشد:

سوال: (۴۷۴) شخصی مصرف زکات نیست پسرش که یکجا با او غذا می خورد آیا مصرف زکات است یا نه؟

جواب: شخصی که مستحق زکات نیست دادن زکات به پسر بالغش که مستحق زکات باشد درست است. (۳)

تفصیل مصارف فدیہ: سوال: (۴۷۵) الف: مصارف فدیہ را مفصلاً تحریر فرمائید و آیا رقم

فدیہ را می توان در موارد ذیل صرف کرد یا نه فقرا و مساکین مکه معظمه مظلومان سمرنا کمیته خلافت حفر چاه های مسافر خانه مسجد و غیره خریداری کتب حدیث برای یک مدرسه هزار

(۱) مصرف الزکوة فی حق فقیر و مسکین فی الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹ ، فید بلوغ نیست این وجه است که برای بالغ و غیر بالغ هر دو را دادش جائز است ، والله اعلم . ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط . س . ج ۲ ص ۲۷۱ ، ظفیر

(۳) ولا یجوز الی صغیر و الله عی فان کان الابن کبیراً جاز (الفتاویٰ الخانیة علی هامش عالمگیری ج ۱ ص ۲۶۶ باب فیما توضع فیہ الزکوة) ، ظفیر

پنجصد روپیہ را کتاب خریدہ وبہ یک عالم دین بدهد ویا اینکه رقم را نقداً در اختیارش قرار دہد کہ خودش کتاب بخرد.

فدیہ در دار الایتام: سوال: (۴۷۶) ب: آیا رقم فدیہ را می توان در مخارج دار الایتامی داد یا نہ؟ ودادن بہ ولی یک یتیم نابالغ غرض خرج بر او جائز است یا نہ؟

دادن فدیہ بہ مفلس قرضدار: سوال: (۴۷۷) ج: آیا با رقم فدیہ می توان قرض جائز شخص مفلسی را اداء نمود؟ او خودش اداء کند یا از این رقم دادہ شود؟

خریداری کتب از رقم فدیہ برای مدرسہ: سوال: (۴۷۸) د: اگر رقم فدیہ در خریداری کتب دینی مدرسہ صرف گردد: جائز است یا نہ؟

جواب: الف: مصارف فدیہ واجبہ همان مصارف زکات می باشد کہ در آن تملیک بہ محتاج ومفلس ضرور است چہ فقرای مکہ معظمہ باشد وچہ مظلومان سمرنا باید مالک آن مال گردند پس در مصارفی کہ بہ کسی تملیک نمی گردد صرف رقم فدیہ درست نیست مانند تعمیر مسجد ومدرسہ حفر جہاہ وهمچنان کتب حدیث وفقہ اگر بہ کسی تملیک نگردد: زمین حکم در مورد بودیجہ کمیہ خلافت نیز می باشد کہ در آن زکات فدیہ وصدقات واجبہ صرف نمی گردد (۱) مگر با این حیلہ کہ نخست بہ مستحق تملیک گردد سپس او از جانب خود آنرا دراین مصارف بدهد.

ب: جهت صرف کردن بر یتیم دادن آن بہ ولی او درست است.

ج: نمی توان از این رقم قرض مفلس قرضدار را اداء نمود البتہ دادن آن بہ او درست می باشد کہ خودش قرض خود را اداء کند (۲).

د: خریداری کتب وغیرہ ازاین رقم درست نیست (۳) البتہ صرف بر طلبہ مسکین مدرسہ ای درست

(۱) مصرف الزکوۃ الخ وهو مصرف ايضا لصدقة الفطر والكفارة والذکر وغير ذالک من الصدقات الواجبة الخ وهو فقير الخ ومسکین الخ وبشرط ان يكون التصرف تملیکاً لا امانة لا یصرف الى بناء نحو مسجد ولا الى کفن ميت الخ (الدرا المختار علی هامش ودالمختار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ وج ۲ ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹، وص ۳۴۴) وحيلة التکفيل بها التصديق علی فقير ثم هو یکتفین فیکون الثواب لهما وكذا فی تعمیر المسجد الخ (ایضا کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶ . ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفیر

(۲) وبشرط ان يكون الصرف تملیکاً (باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفیر

(۳) وبشرط ان يكون الصرف تملیکاً (باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴). ظفیر

می باشد.

باصرف رقم زکات توسط حبله تملیک در درسگاه مدرسه زکات ادای می شود یانه:

سوال: (۴۷۹) اگر زکات دهنده ای بخواهد که از رقم زکات با آن امور دینی که مصارف زکات نیستند مساعدت کند مثلاً تعمیر درسی مسکن طلبه و غیره و اول آنرا به مستحق تملیک نماید و سپس در این امور به مصرف رساند آیا زکات بدون شبه اداء می گردد و آیا کسیکه به نیت مساعدت به علوم دینی این روش را اختیار می نماید ثواب مساعدت به علم دین نیز برایش حاصل میگردد یا اینکه فقط ثواب زکات برایش می رسد؟

جواب: در اینصورت بلا شبه زکات اداء می گردد و در شامی نقل شده که در زکات دادن به طریقه مذکور ثواب مساعدت به علم دین نیز حاصل می شود (یقال ان ثواب التکفین یثبت للمزکی ایضاً لان الدال علی الخیر کفاعله وان اختلف الثواب کما و کیفاً قلت و اخرج السیوطی فی الجامع الصغیر لومرت الصدقة علی یدی مائة لکان لهم الاجر مثل اجر المبتدی من غیر ان ينقص من اجره شیء) ^(۱).

برکسیکه صدقه فطر واجب باشد آیا مصرف زکات است یانه: سوال: (۴۸۰) الف:

کسیکه صدقه فطر بر او واجب است آیا مصرف زکات می باشد یانه؟

فقیری که با ثروتمند یکجا غذا بپزد مصرف زکات است یانه: سوال: (۴۸۱) فقیری که با

ثروتمندی که یکجا غذا بپزد مصرف زکات است یانه؟

جواب: الف: نه ^(۲).

ب: آن فقیر مصرف زکات است. ^(۳)

به زن بیوه ای که ۳۰ ۴۰ مرله زمین دارد زکات داده شود یانه: سوال: (۴۸۲) زن بیوه

ای ۳۰ ۴۰ مرله زمین دارد مگر به دلیل قیمتی و خشکسالی با عاید آن گذاره اش نمی شود اگر

(۱) ردالمحتار، کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ظفیر

(۲) ولا الی غی یملک قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلیة من ای مال کان (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸

ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷. ظفیر

(۳) مصرف الزکوة الخ هو ظفیر الخ و مسکن الخ (ابضا ج ۲ ص ۷۹. ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفیر

کدام یک از افاریش به او زکات دهد زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء می شود (۱).

آیا می توان به شخصی که عاید کافی دارد اما مقروض می باشد زکات داد: سوال:

(۴۸۳) شخصی که عاید کافی دارد اما مقروض بوده و قرض خود را اداء کرده نمی تواند آیا با

دادن زکات به چنین شخصی زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت زکات اداء می گردد (۲).

خریدن کتاب برای کتابخانه از مال زکات چطور است: سوال: (۴۸۴) اگر شخصی از مال

زکات برای کتابخانه مدرسه اسلامی که برای استفاده طلبه محتاج می باشد کتاب بخرد آیا

مدرسین و دیگر اغنیا می توانند از آن کتب استفاده کنند یا نه؟

جواب: در زکات تملیک شرط می باشد بدون تملیک یعنی مالک ساختن زکات اداء نمی

گردد پس اول رقم زکات بر طلبه فقیر تقسیم گردد و اگر از آن لباس و یا کتاب هم خریده می

شود باید

ملکیت فقرا گردد یعنی به ایشان داده شده و تقسیم گردد اما با گذاشتن کتاب در کتابخانه

اسلامی زکات اداء نمی گردد (۳).

آیا رقم زکات را می توان در موارد ذیل داد: سوال: (۴۸۵) الف: آیا می توان رقم زکات

را به اداره معیوبین یا اداره محتاجان غرض امداد به ایشان داد یا نه؟

(۱) و ذکر فی الفتاویٰ لیمن له حیوانت و دور للعلّة لکن علیها لا تکفیه و عیاله أنه فقیر و یحل له أخذ الصدقة عند محمد و فیها سنل محمد عمر

له أرض یزوعها أو حیوانت یستغلها أو دار علیها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفسه و نفقة عیاله سنة یحل له أخذ الزکاة وإن کانت قیمتها تبلغ ألفا،

و علیہ الفتوی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). فقیر

(۲) و منها العارم و هو من لزمه دین و لا یسکت عسنا فاضلا عن دینہ او کان له مال علی الناس لایمکنه أخذه و الدفع الی من علیہ الدین و الی من

الدفع الی الفقیر (عالمگیری باب المصارف ج ۱ ص ۱۸۸). فقیر

(۳) و یشرط أن یكون المصروف تملیکا لا احة فلا یصرف الی بناء نحو مسجد (رد مختار) کناء الفاضل و السقائات و اصلاح الطرفات و کبری

الانهار و الحج و العباد و کل ما لا تملیک فیه، زیلعی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) دو روز گار ما بعضی

از تاجران کتاب کتب را توسط مدرسه طوری به فروش می رسانند که من فی کتاب اینقدر قیمت خواهم گرفت و همراه آن به فلان تعداد

کتب خریده شده از مال زکات را به کتابخانه مفت می دهم باید ایشان بدانند که به این ترتیب زکات اداء نمی گردد و به علت این مشروط آن

بیع نیز فاسد می شود. فقیر

ب: آیا با ارسال رقم زکات به چنین اداره ای گذاشتن این شرط ضرور است که این مال صرف بر مسلمانان صرف گردد زیرا اگر یقین نباشد لا اقل گمان غالب آن است که از بودیجه چنین اداره ای بدون امتیاز دین بر همگان یکسان خرج می گردد.

جواب: (الف ب): در زکات مالک ساختن مسلمان محتاج ضروی می باشد پس جاییکه این شبهه باشد که تنها به مسلمانان خواهد رسید یا غیر مسلمان نیز در آن شریک می شوند در چنین موقع از حیلہ تملیک کار گرفته شود و پس از آن رقم زکات به آنجا ارسال گردد (۱).

طالب العلم غنی مستحق زکات نیست: سوال: (۴۸۶) آیا طالب العلم غنی غیر مسافر مستحق زکات و فطره می باشد یا نه؟

جواب: دادن زکات به طالب العلم غنی حرام بوده و همچنان گرفتن آن برایش حرام است و زکات اداء نمی گردد چنانچه علامه شامی در فرع جواز اخذ نقل نموده و می نویسد: (و هذا الفرع مخالف لاطلاقهم الحرمة في الغنى ولم يعتمده احد قلت وهو كذلك والاوجه تقييده بالفقير) (۱) وقال بعد قوله لا يملك نصاً قيد به لانه الفقر شرط في الاصناف كلها الا العامل وابن السبيل اذا كان له مال في وطنه بمنزلة الفقير (۲) ثم قال للاتفاق على ان الاصناف كلهم سوى العامل يعطون بشرط الفقر (۳) پس معلوم گردید که دادن زکات و صدقه فطر به طالب غنی غیر مسافر جائز نبوده و اداء نمی شود.

آیا دادن پوست قربانی فوراً به فقیر ضروری می باشد: سوال: (۴۸۷) باید قیمت پوست قربانی را به مجرد حصول فوراً به مستحقین داد یا اینکه آنرا نگهداشت و بطور تدریجی به ایشان تقسیم نمود اگر کسی با پولی که از پوست قربانی اندوخته تجارت نماید و از مفاد آن به مستحقین کمک کند شرعاً جائز است یا نه؟ اگر پوست قربانی را جمع نموده به مهتم مدرسه

(۱) ولا تدفع الي ذمي لحديث معاذ. (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۲. ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱) وحيلة التمكن بها التصديق على فقير ثم هو يكس فكون الثواب لهما وكذا في تعمير المسجد الخ ايضاً كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۶. ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. طغیر

(۲) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۱. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰. طغیر

(۳) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۳. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. طغیر

(۴) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴. ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. طغیر

تملیک کند یا در اختیار کسی قرار دهد آیا آن مالک یا مختار می تواند از آن به مدرسین علوم دینی معاش دهد یا نه؟

جواب: بهتر است که به مجرد حصول به مستحقین داده شود و اگر آنرا اندوخته و به تدریج مستحقین را تکفل نماید قیاحتی ندارد اما با آن اندوخته تجارت کردن و رساندن منافع آن به مستحقین درست نیست بلکه صدقه کردن قیمت پوست قربانی بر فقراء واجب بوده و مالک ساختن ایشان شرط می باشد (۱) و دادن آن به مهمتم مدرسه اگر مالک نصاب باشد جائز نیست البته اگر مهمتم مدرسه وکیل آن ساخته شود که آن قیمت را نزد خود نگهداشته و در تحویل خود گرفته وقتاً فوقتاً در ضروریات طلبه صرف کند جائز است و دادن معاش کارکنان و مدرسین از آن درست نمی باشد البته بعد حیلۀ تملیک طوریکه حکم زکات است اینکار را می توان کرد.

آیا می توان به دوست مستحق زکات داد: سوال: (۴۸۸) شخص صاحب نصابی زکات مال خود را علیحدہ نموده و به یک رفیق خود میدهد بلکه از رقم زکات برای منفعت او تجارت می

نماید آیا دادن آن زکات تنها به یک رفیق که از قبیلہ او می باشد درست است یا نه؟

جواب: شرعاً جائز است که به شخصی که مالک نصاب نبوده و عیالدار می باشد رقم زکات داده شود اما ضرور آن است که رقم مذکور واقعاً به او داده شود و مالک آن گردد پس اگر خواست در تجارت به کار اندازد و یا خرج کند لذا به شکلی که در سوال درج است که صاحب نصاب خود از رقم زکات خود برای رفیقش تجارت کند درست نیست و بدین ترتیب زکات اداء نمی شود و صورت جواز آن است که رقم مذکور را به رفیق خود بدهد پس اگر او خواسته باشد آنرا غرض تجارت دوباره در اختیار او بگذارد (۲).

اگر مخارج از جابداد پوره نگردد مانع اخذ زکات نیست: سوال: (۴۸۹) جابداد یک شخص

(۱) مصرف الزکوة الخ وهو مصرف ایضا لصدقة النظر والكفارة والنذر وغير ذالک من الصدقات الواجبة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ وبیشترط ان یکون الصرف تملیکاً والدال المبحر علی هامش والدالمحتر باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۴ . ظفر

(۲) مصرف الزکوة الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ وبیشترط ان یکون الصرف تملیکاً الخ اعطاء فقیر نصاب او اکثر الا اذا کان المدفوع الیه مدبونا او کان صاحب عیال یبحث لو فرقه علیهم لا یخص کلاً او لا یفضل بعد دینہ نصاب فلا یکره فتح (الدالمحتر) علی هامش والدالمحتر باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ . ط . س . ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۴ و ص ۳۵۳ . ظفر

به اعتبار قیمت از قیمت نصاب بسیار زیاد است و مثلاً سالانه صد دوصد روپیه منافع دارد بلکه چون در تمام سال آنرا خرج میکند هیچ چیزی باقی نمانده بلکه حوائج ضروری او به شکل پوره میگردد پس برای چنین شخصی گرفتن زکات جائز است یا نه؟

جواب: در شامی آمده: (سئل محمد رحمه الله عن له ارض یزرعها او حانوت یتفهلها او دار غلثها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفسه ونفقته عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة) (۱) از این عبارت معلوم می گردد که برای شخص مذکور گرفتن زکات درست می باشد.

طالب العلمی که دوصد روپیه داشته باشد بر آن زکات است یا نه و آیا تواند زکات بگیرد

پایه: سوال: (۴۹۰) یک طالب العلم مسافر بوده و مبلغ دوصد روپیه نقد در ملکیت خود دارد که در خانه اش می باشد منزل مسکونی شخصی ندارد یعنی ملکیت خودش نیست و هر وقتی که بخواهد مبلغ خود را خواسته می تواند در چنین حالتی بر مبلغ او زکات است یا نه و برای چنین طالب العلمی گرفتن زکات و صرف آن در مخارج خود جائز می باشد یا نه؟ همچنان خوردن برایش از غذایی که به مسجد می آید و مطالعه باتیل آن جائز است یا نه؟

جواب: در باب المصروف کتاب الدر المختار آمده: (واین السبیل وهو کل من له مال لامعه) (۲) پس برای طالب العلم مسافر مذکور مطابق این روایت گرفتن زکات جائز می باشد اما برای چنین شخصی زکات گرفتن و غذای صدقه را خوردن و استفاده از تیل صدقه و غیره خوب نیست بعضی از فقهاء نوشته اند که چنین شخصی قرض بگیرد و مخارج خود را تامین کند و سپس از رقم نقدی که دارد آنرا اداء کند طوریکه در شامی آمده: (و الا له ان یتعرض ان قدر ولا یلزمه ذلک) (۳) و وقتی که مبلغی که دارد برایش برسد زکات سال های گذشته آن نیز بر او لازم می باشد (۴).

برای باز گرفتن مساجد از قبضه غیر مسلمان نمی توان رقم زکات را خراج کرد: سوال:

(۴۹۱) در شهر ما چند مسجد و مقبره در قبضه شخص غیر مسلمانی درآمده که با آنها نهایت بی

(۱) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. ظفر

(۴) و لو کان الدین علی مقر الخ فوصل الی ملکه لزوم زکوة ماضی (ایضا کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶). ظفر

ادبی صورت می گیرد آیا می توان برای رهنیدن آنها از مال زکات کار گرفت؟

جواب: نمی توان از مال زکات م اینکار را انجام داد زیرا برای اداء شدن زکات ضروری می باشد که یک یا چند مسکین بدون معاوضه مالک آن ساخته شوند^(۱).

اگر اقارب محتاج در قریه دیگری باشند چه باید کرد: سوال: (۴۹۲) اقارب و خویشاوندان

زید محتاج می باشند اما در قریه دیگری به سرمی برند آیا زید می تواند به ایشان زکات بدهد یا اینکه زکات را باید در قریه خود و یا به طلبه مدارس دهد مقصود آنکه کدام یک بهتر است؟

جواب: در الدر المختار آمده که انتقال زکات به قریه دیگری مکروه می باشد مگر آنکه از اقارب او بوده و یا بیشتر محتاج باشند پس اقارب مقدم اند اگر چه در قریه دیگری باشند طوریکه در حدیث شریف آمده: (لایقبل الله صدقة من رجل له قرابة محتاجون الى صلته)^(۲) خلاصه آنکه به محتاجان شهر خود نیز بدهید و به اقارب نیز اگر چه در قریه دیگری باشند و همچنان به طلبه مدارس دینی هم خلاصه آنکه همه را مد نظر داشته باشد اگر رقم زکات گنجایش داشته باشد به هر اهل قرابت و هر محتاجی چیزی بدهید و اگر گنجایش نباشد اقارب را بر دیگران مقدم کنید و طلبه را نیز در نظر بگیرید^(۳).

اگر عالم صاحب نصاب مال خود را به نام زن خود کند گرفتن زکات برایش جائز است

پایه: سوال: (۴۹۳) عالمی که در تعلیم طلبه مشغول بوده و صاحب نصاب باشد آیا گرفتن زکات برایش جائز است یا نه و اگر مال خود را به نام زن خود کند آیا می تواند با این حیل زکات بگیرد یا نه؟

جواب: عالمی که صاحب نصاب باشد گرفتن زکات برایش ممنوع است و پس از حیل مذکور گرفتن زکات برایش جائز خواهد بود^(۴) (اما اینکار او نهایت بد بوده و قابل مواخذه است).

(۱) و بشرط آن یکون الصرف تملیکا (ایضا باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱). طغیر

(۲) و المختار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳. طغیر

(۳) و كره نقلها الا الى قرابة بل فی الظهيرة لاقتیل صدقة الرجل و قرابته معاویة حتی یبدأ بهم فیسد حاجتهم او اوج اواصلع او اوزع او اضع للمسلمین (الدر المختار علی هامش رد المختار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳). طغیر

(۴) ولا الى غنی یملك قدر نصاب فارغ من حاجة الاصلية من ای مال كان (الدر المختار علی هامش رد المختار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۷). طغیر

صرف رقم فدیہ در کار نیک جطور است: سوال: (۴۹۴) شش قضاى روزه بر ذمه متوفى باقى بوده ورثه او مى خواهند فدیہ آنرا اداء کنند در مقابل هر روزه غله اى که داده شود چقدر است آیا تمام غله یا قیمت آنرا در یک وقت به یک نفر بدهد یا اینکه آنرا در کار نیکی چون تعمیر مسجد یا در موسم سرما برای فقرا لباس گرم بخرند جائز است یا نه؟

جواب: قیمت فدیہ یک روز روزه مطابق وزن انگلیسی یک کیلو هفتصد و پنجاه گرام است (۱) که باید خود جنس یا قیمت آن به فقرا و مساکین تقسیم گردد و دادن آن به یک شخص یا در یک وقت ضرورى نمى باشد و صرف آن در تعمیر مسجد و غیره جائز نبوده و همچنان جائز نیست که در موسم سرما از آن لحاف یا کمپل خریده شده و به فقراء تقسیم گردد.

خرج رقم زکات بر جلسه تبلیغ جطور است: سوال: (۴۹۵) در ضلع بنجوز اکبر آباد حدود پنجاه تن جارو کش زندگى میکنند و در اطراف آن هندوها زندگى میکنند هندوها چندی قبل چهار پنج هزار نفر را جمع کرده و جماعى تشکیل دادند و برایشان تبلیغ جدایی از مسلمانان را نمودند و گفتند که با ایشان هیچ نوع ارتباطى نداشته باشد من مى خواهم که بر خلاف ایشان در اکبر آباد جلسه اى تشکیل دهم و از اگره و غیره جاها مقررین را بخواهم و به ایشان دعوت جدایی از اهل هند را بدهم و جارو کش های اکبر آباد را به مسلمان بودن دعوت کنم اما در اکبر آباد رقمى برای انجام اینکار وجود ندارد اگر شرعاً اجازه باشد از زکات پیشکى رقم فراهم نموده و بر جلسه مذکور خرج کنم؟

جواب: در زکات شرط است که باید به فقراء تملیک گردد و اگر به فقرا تملیک نشود زکات اداء نمى گردد (۲) پس اگر غیر از زکات راه دیگری برای جمع آوری اعانه وجود نداشته باشد راه جواز خرج رقم زکات در این مورد چنان است که رقم زکات را رول به شخصى که مالک

(۱) ولو ماتوا بعذر زوال العذر وجبت الوصية الخ وفدى لروما عنه عن الميت وليه الذى يتصرف فى ماله كالقطرة لهد الخ بوصية من الثلث (در مختار) هى مثل القطرة من حيث الجنس وجواز اداء القيمة (رد المحتار) فصل فى العوارض لعدم المصروع ج ۲ ص ۱۶۰ و ص ۱۶۱، ط. س.

ج ۲ ص ۱۶۱ (۴۲۴) نصف صاع الخ من بر او دقیقه او سوبقه اوزیب الخ اوصاع تمر او شعیر الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب القطرة ج ۲ ص ۱۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴) ظفر

(۲) ویشترط ان يكون الصرف لتمليكا الخ ولا يصرف فى بناء نحو مسجد الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروع ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) ظفر

نصاب نباشد تملیک کنید سپس او از طرف خود آنرا در مخارج جلسہ مذکور صرف کبد بدین ترتیب زکات زکات دہندگان نیز اداء خواهد شد و مصارف جلسہ نیز بدست خواهد آمد.

تشریح شفاهی این مسألہ را از شخصی کہ بآن آگاہ باشد پرسید کہ چگونگی تملیک را بصورت دقیق بہ شما بفہماند (۱).

خرج فدیہ در تعمیر مسجد جائز است یا نہ: سوال: (۴۹۶) شخص نہایت ثروتمندی وفات نمودہ و نمازها و روزہ های زیادی بر ذمہ او باقی ماندہ و ہنگام مردن نیز وصیتی نکردہ است اکنون وارثان بالغ اومی خواہند قیمت فدیہ نمازها و روزہا او را از مال شخصی خود اداء کنند آیا رقم مذکور را می توان در تعمیر مسجد بہ کار برد یا نہ؟

جواب: ظاہر و مسلم آن است کہ دادن فدیہ نماز و روزہ در حالیکہ از متوفی مالی باقی ماندہ و بہ دادن فدیہ وصیت کردہ باشد بر ورثہ لازم و واجب است کہ مصرف آن مصرف زکات بودہ و تملیک فقرا در آن شرط است طوریکہ در شامی آمدہ: (وہو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما في القہستانی) (۱) اما در صورتیکہ از میت مال ماندہ و وصیت نکردہ باشد فقہا در مورد آن نوشتہ اند کہ اگر ورثہ فدیہ روزہ و نماز او را تبرعاً ادا کنند اگر خداوند تعالی بخواہد فدیہ روزہ و نماز متوفی حساب خواہد شد و ان شاء اللہ تعالی کافی خواہد بود یعنی فقہا (رح) در مورد اداء کردن بہ شکل تبرع ان شاء اللہ تعالی (۲) نوشتہ اند کہ بہ ظاہر چنان معلوم می گردد کہ شروطی کہ در مورد فدیہ واجب می باشد در این بارہ نیز باید ملحوظ نظر باشد بہ ہمین جہت مصرف آن باید در همان مواردی باشد کہ فدیہ واجب است طوریکہ در شامی آمدہ: (ثم اعلم انه اذا وصی لفدیة الصوم يحکم بالجواز قطعاً لانه منصوص علیہ واما اذا لم يتطوع بها الوارث) (۳) فقد قال محمد فی الزیادات انه یجزیہ ان شاء

(۱) وحیۃ التکفین ان یتصدق بہا علی فقیر لم ہو بکفین لیكون الثواب لہما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار

کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. طغیر

(۲) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. طغیر

(۳) ردالمحتار باب قضاء الغوات ج ۱ ص ۶۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۷۲. طغیر

(۴) ردالمحتار باب قضاء الغوات ج ۱ ص ۶۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۷۲. طغیر

اللہ تعالیٰ فعلق الاجزاء بالمشیة لعدم النص) از اینجا معلوم میگردد که در فدیہ تبرع باید مورد مذکور مدنظر باشد اما اگر هدف ورثہ ادای فدیہ نماز و روزه نبوده و صرف ایصال ثواب باشد در آنصورت هر چه در تعمیر مسجد و غیرہ امور خیر بہ مصرف رساند و ثواب آنرا بہ میت ایصال کند ثواب آن برای میت می رسد اما نباید امیدواری شدن فدیہ نماز و روزه را از چنین صدقاتی داشته باشد.

خیرات در فدیہ حساب خواهد شد یا نہ: سوال: (۴۹۷) زنی در حالت مریضی بہ شوہر خود وصیت نمود کہ پس از مرگ من فدیہ نماز ہا و روزه ہا قضا شدہ مرا اداء کن و پس از این وصیت فوت نمود شوہرش قبل از دفن او مقداری غذا و لباس خیرات نمود مگر بہ علت بی علمی نیت فدیہ را ننمود بر علاوہ تا ہفت ہشت روز مطابق استطاعت خود خیرات مینمود آیا صدقہ ہا و خیرات ہای مذکور فدیہ محسوب خواهد شد یا نہ؟

جواب: در صورت وصیت و موجودیت مال متروکہ ادای فدیہ نماز و روزه بر ذمہ ورثہ واجب میگردد و حکم فدیہ راجعہ مانند زکات می باشد و در مورد نیت و تملیک فقرا و غیرہ حکم آن زکات است پس چون شوہر زن مذکور هنگام خیرات و صدقاتی کہ در روز وفات او یا پس از آن نمودہ نیت فدیہ را ننمودہ لذا ادای فدیہ بر ذمہ او واجب می باشد و بہ ہر اندازہ ای کہ مقدار فدیہ معلوم گردد آنرا بہ نیت فدیہ بہ فقرا تقسیم کند و آنچه را کہ بدون نیت فدیہ بہ فقرا خیرات نمودہ فدیہ محسوب نمی گردد (۱).

توسط حیلہ دادن زکات بہ شفا خانہ دولتی درست است یا نہ: سوال: (۴۹۸) الف: اگر با مساعدت دولت شفاخانہ ای بہ کار آغاز کند یا دادن مال زکات بہ آن پس حیلہ تملیک جائز است یا نہ؟

صرف رقم زکات در شفاخانہ مسلمان: سوال: (۴۹۹) اگر شفاخانہ ای خاص برای مسلمانان ساختم شود دادن مال زکات بہ آن توسط حیلہ تملیک جائز است یا نہ؟

(۱) مصرف الزکوۃ الخ ہو مصرف فیضا لصدقة الفطر والكفارة والبنز وغير ذلك من الصدقات الواجبات الخ وبشرط ان يكون الصرف تمليكا (المر المحتر على هامش رد المحتار باب مصرف ح ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ح ۳۳۹ و ۲۴۴). طبر

جواب: (الف ب) اصل مسأله آن است که برای اداء شدن زکات تملیک به شخص مسلمان غیر سید شرط می باشد در الدر المختار آمده: (تملیک جزء مال عینہ الشارع من مسلم فقیر غیر هاشمی و لامولاه) (۱) چون در زکات تملیک به مسلمان فقیر شرط است به همین در تجهیز و تکفین میت یا تعمیر مسجد مدرسه و غیره صرف کردن آن درست نمی باشد و حیلہ جواز آنرا فقہا چنین نوشته اند کہ مال زکات اول بہ فقیری تملیک گردد پس بہ او گفته شود کہ آنرا از طرف خود در امور مذکور صرف نماید در الدر المختار آمده: (وحیلۃ التکفین ان يتصدق بها علی فقیر ثم هو یکفّن فیكون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد و تمامہ فی حیل الاشباہ) (۲) پس با حیلہ مذکور در ہر دوشکلی کہ سوال شدہ می توان ورقم زکات را خرج کرد و زکات بدین ترتیب اداء می گردد ترتیب آن این است کہ اول رقم مذکور بہ یک مسلمان مسکین کہ مصرف زکات باشد تملیک گردد سپس بہ او گفته شود کہ آنرا از طرف خود بہ شفاخانہ مذکور بدهد زیرا هنگامی کہ شخص محتاج مالک آن شدہ زکات اداء گردیدہ و دیگر آن رقم رقم زکات گفته نمی شود و مالک اختیار دارد کہ در ہر جایی کہ بخواہد آنرا صرف کند.

اعزام شخصی بارقم زکات بہ حج چطور است: سوال: (۵۰۰) الف: اعزام مردم بہ حج با مال زکات چطور است؟

خریدن قرآن شریف از مال زکات و تقسیم آن بہ فقیر و ثروتمند: سوال: (۵۰۱) ب.

خریدن قرآن شریف از مال زکات و تقسیم آن بہ ثروتمندان فقرا و اطفال چطور است؟

ساختن چاہ از مال زکات درست است یا نہ: سوال: (۵۰۲) ج: ساختن چاہ از مال زکات درست است یا نہ؟

بہ یک نفر چقدر زکات دادہ شود: سوال: (۵۰۳) د: بہ یک شخص چقدر زکات باید دادہ شود؟

جواب: الف: رقم زکات بہ حج کنندہ تسلیم گردد کہ اگر بخواہد حج کند و ہادر چیزی دہگری

(۱) و بشرط ان يكون الصريف تملیکاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱، ظہیر.)

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوۃ ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱، ظہیر.

آنها خرج نماید درست بوده و زکات اداء می گردد. (۱)

ب: اگر بارقم زکات قرآن شریف خریده شود و به فقرا و اطفال تقسیم گردد جائز بوده و زکات اداء می گردد و قرآن شریف هایی که به ثروتمندان داده شده مطابق قیمت آن زکات اداء نشده و دوباره دادن آن لازم می باشد (۲).

ج: انجام چنین کاری بارقم زکات درست نیست زیرا زکات اداء نمی گردد شرط ادا شدن زکات آن است که به فقرا تملیک گردد و ساختن مسجد مدرسه و یا چاه با آن درست نبوده و بدین ترتیب زکات اداء نشده و باید دوباره اداء گردد (۳).

د: به یک شخص محتاج باید کمتر از حد نصاب زکات داده شود و دادن آن به اندازه نصاب مکروه است اما اگر مقروض باشد دادن بیشتر از نصاب نیز برایش درست است (۴).

دادن مستمری به مدرس و مؤذن و غیره از مال زکات درست نیست: سوال: (۵۰۳) دادن

مستمری به مدرسین مدرسه و مؤذن یا امام درست است یانه زیرا ایشان مصروف خدمت دین می باشند آیا می توان با ایشان از مال زکات مساعدت نمود یانه و چرا امام صاحب شرط تملیک را گذاشته است (انما الصدقات للفقراء) لام برای منفعت نیز می تواند باشد دلیل حمل آن بر تملیک چیست در این مورد کدام حدیث صریح وجود دارد یانه؟

جواب: در زکات تملیک فقراء شرط می باشد طوریکه از آیت (انما الصدقات للفقراء) مستفاد می گردد زیرا نخست صدقه به معنی تملیک فقیر می باشد و سپس (لام) تملیک دلیل صریح

(۱) و کره اعطاء فقیر نصاباً او اکثر الا اذا كان المدفوع اليه مديونا او كان صاحب عيال بحيث لو تولفه عليهم لا يخصي كلا اولاً بفضل بعد دینه نصاب فلا يكره فتح (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۳) از اینجا معلوم گردیده که دادن زکات به یک شخص به آن مقدار که بتواند توسط آن حج کند مکروه می باشد هر چند اگر فقیر پس از مالک شدن توسط آن حج کند جائز است مگر با مال زکات حج کردن سراسر با هدف زکات مغایرت دارد لذا باید از آن اجتناب شود ظفر

(۲) مصرف الزکوة الخ هو فقیر الخ ومسکین الخ وبشرط ان يكون الصرف تمليکاً (ایضا ج ۲ ص ۷۹) . ظفر
(۳) وبشرط ان يكون الصرف تمليکاً لا اباحه كما مر لا يصرف الي بناء نحو مسجد ولا الي كفن ميت وقضاء دینه (رد مختار) نحو مسجد کبناه القاطر والسقایات واصلاح الطرقات وکری الانهار والحج والجهاد وکل ما لا تمليک فيه . زبلی (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۴) . ظفر

(۴) و کره اعطاء فقیر نصاباً الا اذا كان المدفوع اليه مديونا او كان صاحب عيال الخ لا يكره (ایضا ج ۲ ص ۹۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۳) . ظفر
ظفر الدین غفر الله له

آن می باشد و گفتن نفع نیز منافی آن نیست زیرا نفع کامل بعد از تملیک ممکن می باشد و حدیث (تؤخذ من اغنیائهم وترد الی فقرائهم) (۱) نیز دلیل آن است زیرا در تؤخذ خروج از ملکیت اغنیا ثابت است و (ترد الی فقرائهم) مقتضای ملکیت فقیر می باشد بهر حال چون در زکات تملیک فقرا ضروری می باشد و لفظ صدقه ایجا بگر آن است که بدون معاوضه ای باشد و گر نه صدقه نخواهد بود پس دادن آن در معاش کارکنان و مدرسین جائز نبوده و برای خرج آن در چنین مصارفی حیلۀ تملیک ضروری می باشد و گر نه زکات اداء نخواهد شد چنانچه مصنف هدایه نوشته است: (ولایینی بها مسجد ولایکفن بها المیت لانعدام التملیک وهو الرکن) (۲) و در فتح القدیر آمده: (قوله لا نعدام التملیک وهو الرکن فان الله تعالى سماها صدقة وحقیقة الصدقة تملیک المال من الفقیر ولایدفع الی مدبره ومکاتبه لفقدان التملیک) (۳) ببینید که مصنف هدایه در جاهای مختلف عدم تملیک را عدم جواز قرار می دهد.

دادن مستمری به مبلغین از زکات چطور است: سوال: (۵۰۵) دادن مستمری به مبلغین

انجمن تبلیغ و طلبه از مال زکات جائز است یا نه؟

جواب: دادن مستمری به طلبه فقیر جائز بوده (۴) و برای دادن معاش مبلغین حیلۀ تملیک ضروری می باشد (بدون حیلۀ دادن آن درست نیست زیرا تملیک شرط می باشد)

دادن عشر در اجوره اما درست نیست: سوال: (۵۰۶) دادن عشر در اجوره امام جائز است

یا نه و کسیکه ناجائز گوینده را معتزله بگویند در مورد او حکم آن چیست؟

جواب: مصرف عشر همان است که مصرف زکات می باشد طوریکه در شامی در باب مصرف زکات چنین آمده: (وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة) (۵) پس طوریکه دادن زکات در اجوره امامت درست نیست به همین ترتیب دادن عشر

(۱) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۲. ظفر

(۲) هدایه باب من يجوز دفع الصدقات الیه ج ۱ ص ۱۸۸. ظفر

(۳) فتح القدیر باب من يجوز دفع الصدقات الیه ج ۲ ص ۲۰ - ۲۳. ظفر

(۴) مصرف الزکوة الخ و فقیر الخ و مسکین الخ (والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹).

ظفر الدین غفر الله له

(۵) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. ظفر

و صدقه فطر نیز در اجوره امامت جائز نیست و در اینصورت عشر صدقه فطر و غیره صدقات واجبہ اداء نخواهد شد و تمام فقہا عظام بہ عدم جواز قائل اند پس کسیکہ گویندگان عدم جواز را کافر و معتزلہ می خوانند بہ شدت خاطی فاسق و ظالم است و قولش غلط و باطل می باشد.

بہ کسیکہ با وجود جایداد گذارہ اش نمی شود آیامی توان زکات داد یا نہ:

سوال: (۵۰۷) چند نابالغ جایداد کافی دارند اما بہ علت نابالغ بودن گذارہ ایشان نمی شود در اینصورت دادن زکات بہ ایشان و یا اداء قرض آنها از مال زکات جائز است یا نہ؟

جواب: چون گذارہ آن نابالغان از عاید جایداد ایشان نمی شود دادن رقم زکات بہ ایشان درست است طوریکہ شامی از امام محمد چنین نقل کردہ است (۱) و رقم زکات را بہ آن یتیمان تملیک نمودہ و بدهید پس ایشان قرض خود را بدهند و بہ ایشان مسألہ را گفتہ و رقم را دوبارہ از ایشان گرفتہ و قرض را اداء نمایند.

دادن زکات بہ کفار درست نیست: **سوال:** (۵۰۸) دادن زکات بہ کفار درست است یا نہ و مقصد از آیہ کریمہ (انما الصدقات للفقراء) چیست؟

جواب: تعریف زکات در الدر المختار می باشد کہ چنین است: (تملیک جز مال عینہ الشارع من مسلم فقیر) (۲) مقصد آن است کہ زکات در شریعت آنرا می گوید کہ حصہ معینہ مال خود را کہ شارح (علیہ السلام) تعیین فرمودہ است مثلاً ۱/۴۰ حصہ را بہ مسلمان محتاج بدهد پس معلوم گردید کہ دادن آن برای مسلمان در زکات شرط لازمی میباشد چون مصرف زکات است. منظور از فقرا و مساکین در آیہ مبارکہ (انما لصدقات للفقراء) (۳) بہ اجماع امت فقراء و مساکین مسلمان می باشد البتہ صدقی نفلی را می توان بہ ذمی ها یعنی کافران داد در الدر المختار چنین آمده: (وجاز دفع غیرها و غیر العشر والخراج الیہ ای الذمی) (۴).

(۱) سئل محمد عن له ارض برعها اوحاتوت يستعملها اودار عليها ثلاثة آلاف ولا تكفي لطلبه ونفقة عياله سنة يحل له ائخذ الزكوة وان كانت ليمها ببيع الوفا وعليه الدعوى (رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۸ ط. م. ج ۲ ص ۳۱۸ طبر).

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکات ج ۲ ص ۳ - ۴ ط. م. ج ۲ ص ۲۵۶ و ۲۵۷ طبر.

(۳) سورة توبه و ركوع ۸ طبر.

(۴) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصرف ج ۲ ص ۹۲ ددی شحہ محکی عبارت دادی. ولا تدفع الی ذمی لحدیث معاذ (۵۵)

ریضا. ط. م. ج ۲ ص ۳۵۱ طبر.

ارسال زکات به کشورهای غیر اسلامی چطور است: سوال: (۵۰۹) آیا می توان رقم زکات

را به کشورهای غیرمسلمان ارسال نمود تا در مساعدت به مسلمانان آنکشور ها صرف شود؟

جواب: دادن رقم زکات به مسلمانان کشورهای غیر اسلامی درست می باشد اما شرط آن است که به کسیکه داده می شود مالک نصاب نباشد و آن چیز به او تملیک گردد هر چند بهتر است که در کشور و شهر خود آنرا به فقراء و محتاجان تقسیم نمایند. (۱)

اعزام کسی به حج از مال زکات چطور است: سوال: (۵۱۰) آیا می توان با رقم زکات

کسی را به حج فرستاد چه بیگانه باشد وجه از اقارب؟

جواب: فرستادن کسی به حج از مال زکات درست نیست البته جائز است که مال زکات به فقیری تملیک گردد چه از آن حج کند یا آنرا در دیگر مخارج خود صرف نماید اختیار دارد منظور آن است که تملیک زکات به فقیر شرط می باشد بدون آن زکات اداء نمی گردد (۲) اما این نکته را باید دانست که دادن چنین رقم زیادی به یک شخص از کراهیت خالی نیست. ظفیر

سوال: (۵۱۱) الف: مهمتم مدرسه پوست قربانی را فروخته و در تحویلخانه مدرسه می گذارد آیا تملیک در آن شرط است و آیا می توان آنرا مانند دیگر مساعدت ها تملیک صرف کرد یا نه؟

اگر بدون تملیک خرج کند چه حکم دارد: سوال: (۵۱۲) ب: اگر مهمتم مدرسه قیمت

پوست قربانی را بدون تملیک صرف کند آیا دوباره دادن قیمت پوست قربانی واجب می باشد؟

جواب: (الف ب) بر مهمتم مدرسه لازم است که پوست قربانی را فروخته و قیمت آنرا مانند زکات تملیک نموده و سپس در مخارج مدرسه صرف کند اگر مهمتم بدون حبله تملیک آنرا در کاری که مصرف پوست قربانی و زکات نیست مثلاً در معاش کارکنان و مدرسین بدهد به

۱۰ و گفته فلانها الا الى قرابة ثم او احوج او اصح او اروع او انفع للمسلمين (در مختار) قوله: كره فلانها اي: من بلد الى بلد اخر لان فيه رهاية من الجواز فكان اولى. زبلي. والسادس انه ان الكراهية لتزبيها تأمل فلو فلانها جاز لان المصروف مطلق الفقهاء (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳ ط س ج ۲ ص ۳۵۳ طبر

(۲) وبشرط ان يكون المصروف تمليكاً لا اباحة لا يجوز الى بناء نحو مسجد والدن المختار علي هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵ ط س ج ۲ ص ۳۶۱ طبر

اندازه قیمت آن صدقه کردن واجب است و اگر بر طلبه صرف کند اداء گردیده و دوباره دادن قیمت آن بر مالک واجب نمی باشد (۱).

خریدن خانه به مدرسه از رقم زکات جائز است یا نه: سوال: (۵۱۳) زید عمرو چند نفر دیگر یک مدرسه اسلامی ساخته اند اما اکنون وضع اقتصاد شان خراب گردیده و مصارف مدرسه را متحمل شده نمیتوانند و میخواهند از مال زکات برای مدرسه خانه خریده و از دیگر عواید معاش مدرسین و غیره را بدهند آیا چنین کای جائز است یا نه؟

جواب: خریدن خانه از رقم زکات به منظور مذکور شرعاً جائز نیست و زکات در آن اداء نمی شود اما فقهاء برای جواز در امور مذکور چنین نوشته اند که اول رقم زکات به شخص مستحق که مصرف زیات باشد تملیک گردد و آن شخص رقم مذکور را در قبضه خود در آورده و به مقصود مذکور صرف کند (۲).

دادن زکات به اولاد شوهر جائز است یا نه: سوال: (۵۱۴) آیا هنده می تواند به اولاد شوهرش که زن ازل او هستند زکات بدهد یا نه؟

جواب: می تواند (۳).

کسیکه چند خانه داشته باشد مصرف زکات است یا نه: سوال: (۵۱۵) شخصی بر علاوه خانه سکونت خود منزل دیگری نیز دارد که قیمت آن از حد نصاب بیشتر می باشد شخص مذکور مصرف زکات است یا نه و قربانی بر شخص مذکور واجب می باشد یا نه؟

و جواب: اگر نزد او غیر خانه مال دیگر به قدر نصاب نیست و عاید کرایه نزد او به اندازه نصاب جمع نشده باشد و محتاج بوده و آن منزل دومی برای تجارت نباشد دادن زکات به او جائز بوده و قربانی بر او واجب نمی باشد (۴).

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۲) وحیلة التکفین التصدق بها علی فقیر لم یو یکف التراب لهما و کذا فی تعمیر المسجد (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱. ظفر

(۳) ولا الی من بینهما ولاد (درمختار) قد بالولاد لموازة لبقية الاقارب (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۶. ظفر الدین غفر الله له

(۴) و فیها سئل محمد عن له ارض بزرعها او حواتوت يستغلها او دار غلظتها ثلاثة الاف ولا تکفی لتنفقة و نفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة =

ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ زکات است یا نه: سوال: (۵۱۶) ملکیت نصاب مطلقاً مانع

اخذ زکات مفروضه است یا نه و شخصی که برای عالم غنی گرفتن زکات را جائز می گوید یعنی نصاب را مطلقاً مانع اخذ زکات نمی داند قول او صحیح است یا نه؟

جواب: ملکیت نصاب مطلقاً مانع اخذ زکات نیست و گرفتن زکات برای عامل ساعی و عاشر جائز دانسته شده اگر چه غنی هم باشد به همین برای طالبان نیز از عبارات فقهاء حکم جواز به نظر می آید طوریکه در الدر المختار آمده: (وبهذا التعلیل یقوی مانصب للواقعات من ان طالب العلم یجوز له اخذ الزکوة ولو غنیاً اذ افرغ نفسه فادة العلم واستفاده لعجزه عن الکسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه کذا ذکره المصنف^(۱)) یعنی کسیکه برای آموختن علوم شرعیه خود را فارغ نموده و یا به مستفید کردن دیگران از علم شریعت مشغول می باشد گرفتن زکات برای او جائز است هر چند صاحب نصاب باشد اما عالم غنی که دارای عاید باشد از عبارت فقها جواز اخذ برایش به نظر نمی آید اما در حق طالب به شرایط فوق جائز می باشد و علامه شامی حرمت اخذ زکات برای طالب غنی را نیز راجح می داند و واقعات جزئی را ضعیف و غیره معتبر قرار داده است طوریکه گوید: (وهذا الفرع مخالف لاطلاقهم الحرمة فی الغنی ولم یعمده احد قلت وهو کذلک والاوجه تنقیده بالفقر ویكون طالب العلم مرخصاً لجواز سؤاله من الزکوة وغیرها وان کان قادر علی الکسب اذ بدونه لا یحل له السؤال)^(۲).

آیا زن به شوهر و شوهر به زن زکات داده می تواند: سوال: (۵۱۷) اگر شوهر به زن وزن

به شوهر زکات بدهد جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست^(۳).

= وان كانت قبعتها تلغ الوفا وعلیه الفتوی (ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). ظفیر

(۱) الدر المختار علی هامش و ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰. ظفیر

(۲) ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۰. ظفیر

(۳) ولا الی من بینهما ولاد الخ او زوجة ولومابنه ولا الی تدفع لزوجها (الدر المختار علی هامش و ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵ ،

ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶) ولا یدفع المزکی زکوة ماله الی ابيه الخ ولا الی امراته لا یشترک فی المنافع عادة ولا تدفع المرأة الی زوجها عند ابي حنیفة لما ذکرنا ولا تدفع الیه لقوله ﷺ لک اجران اجر الصدقة واجر الصلة فانه لامرأة ابن مسعود ﷺ وقد سألته عن التصدق علیه لنا

هو محمول علی الثالثة (هدایه باب من یحوز دفع الصدقات الیه ج ۱ ص ۱۸۸). ظفیر

قرض مسافر از زکات اداء شود یا نه: سوال: (۵۱۸) من صاحب نصاب و ثروتمند می باشم و زکات مال من در وطن موجود است آیا می توانم از آن رقم قرض شخصی را اداء کنم که عالم شریف مسافر اولاد دار و مقروض می باشد؟

جواب: اگر عالم مسافر مذکور صاحب نصاب و سید نبوده و مقروض باشد برایش آنقدر زکات بدهید که توسط آن قرض خود را اداء کند درست است طوریکه خداوند متعال فرموده: (انما الصدقات للفقراء والمساكين) (۱).

خرج زکات بر مدرسه توسط حیلہ چطور است: سوال: (۵۱۹) زید به این نیت مال زکات و صدقات را جمع کرده که از حیلہ تملیک کار گرفته بر یتیمان و معاش استادان مدرسه اسلامی صرف کند این کار جائز است یا نه؟

جواب: بعد از حیلہ تملیک صرف زکات و صدقات واجبه در معاش کارکنان و استادان مدرسه درست است. (۲)

در فی سبیل الله کدام اشخاص شامل اند: سوال: (۵۲۰) در جز (فی سبیل الله) آیه مبارکه (انما الصدقات للفقراء کلام مصارفی شامل اند؟ معاش عمله و دفتر انجمن ها تبلیغ و حفظ اسلام و مصارف خوراک و سفر ایشان در این جز شامل می باشد یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وفی سبیل هو منقطع الغزاة وقیل الحاج وقیل طلبه العلم فسرہ فی البدائع بجمع القرب) (۳) منظور آنکه در فی سبیل الله مطابق تفسیر مصنف بدائع تمام مصارف خیر شامل می باشد اما آنچه شرط اداء زکات است باید هر جایی ملحوظ باشد و آن اینکه تملیک آن بدون معاوضه به محتاج ضرور است لذا باید اول حیلہ تملیک صورت گیرد تا پس از تملیک صرف آن در معاش کارکنان تبلیغ و غیره درست گردد.

دادن زکات به زن بیوه مالک نصاب درست نیست: سوال: (۵۲۱) نزدیک زن بیوه مالی می

(۱) سورة التوبة : رکوع ۸ ظہیر

(۲) وحیلہ انکسین بها المصدق علی للبر لم ہو یکن لیکون الثواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظہیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ح ۲ ص ۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳. ظہیر

باشد کہ قابل زکات دادن است و اطفال کوچک دارد آیا به زن مذکور دادن زکات درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به زنی کہ مالک نصاب است و اطفال نابالغ درست نمی باشد و با دادن به او زکات اداء نمی شود طوریکہ خداوند متعال فرموده است (انما الصدقات للفقراء والمساکین) (۱). فقط

کسیکہ فقط زمین دارد تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۲۲) کسیکہ زمین داشته اما رقم نقد ندارد می تواند زکات بگیرد یا نه؟

جواب: اگر با آن زمین و جاہداد گذارہ اش نشود گرفتن زکات برایش جایز می باشد (۲).

مسافر می تواند زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۲۳) اگر مسافر بتواند از وطن خود پول بخواهد آیا باز ہم می تواند زکات بگیرد یا نه؟

جواب: و تیکہ نزد مسافر به قدر نصاب مالی نباشد اگر چه در منزل خود داشته باشد می تواند زکات بگیرد (۳).

کسیکہ بنام مدرسه زکات گرفته و مدرسه نساخه چه کند: سوال: (۵۲۴) شخصی رقم زکات صدقہ فطر و قیمت پوست را جمع آوری کرده و گفته بود کہ در فلانجا مدرسه می سازد اما آن مدرسه به علتی ساخته نشد آیا خرج کردن در مدرسه دیگری جائز است یا نه؟ و اگر هیچ خرج نکند نزد خداوند مورد مواخذہ خواهد بود یا نه؟

جواب: زکات را باید در مصرف آن صرف کند اگر دریک مصرف به علتی خرج نکرد در مصرف دیگری آنرا خرج نماید و بہترین مصارف بطلہ علوم دینی می باشند و اگر این شخص آنرا در مصرف زکات صرف نکند نزد خداوند مآخوذ خواهد بود و او هیچ حق ندارد کہ آنرا خود

(۱) سورة توبه رکوع ۸، ولا الى غنى يملك قدر نصاب فارغ عن حاجة الاصلية من اى مال كان (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب المنصر ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۷). طهیر

(۲) مثل محمد عمر له ارض بزرعها او حاتوت يستعملها اودار غلتها ثلاثة الاف ولا تسمى لفقته ونفقة عياله سنة يحل له احد تركه وان كانت لبنتها تبلغ الوفا (ردالمحتار باب المنصر ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸). طهیر

(۳) ابن السبيل وهو كل من له مال لانه انصرف المزكى الى كلهم اولى بعضهم (ردمختار) قوله ابن السبيل هو المسافر سمي به للزومه الطريق (ردالمحتار باب المنصر ج ۲ ص ۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۳). طهیر

خرج نماید (۱).

با دادن زکات به بی نماز زکات اداء می شود یا نه: سوال: (۵۲۵) دادن مال زکات به

اشخاص بی نماز است جائز یا نه؟ در رساله ماهوار انجمن نعمانیه لاهور نوشته شده که بی نماز هر قدر مسکین باشد با دادن زکات به او زکات اداء نمی گردد و دوباره اداء کردن واجب می باشد.

جواب: با دادن زکات به بی نمازی که محتاج باشد زکات اداء می گردد زیرا نزد احتاف با ترک نماز مسلمان کافر نمی شود البته ترک نماز فسق و گناه کبیره می باشد لذا دادن زکات به تارک نماز وقتی که محتاج باشد درست است و زکات اداء می شود مذهب اکثر ائمه آن است که تارک نماز کافر نمی باشد. (۲)

غیر مقلدین عقیده دارند که تارک نماز کافر می گردد و نزد جمهور اهل سنت حدیث مذکور که در آن بر ترک نماز اطلاق کفر شده ماول است.

استعمال زکات در افطار روزه درست است یا نه: سوال: (۵۲۶) استعمال زکات برا افطار روزه جائز است یا نه؟

جواب: اگر بطور اباحت باشد چنانچه رواج عام است جائز نمی باشد کذا فی الدر المختار تحت قوله تمليك خرج لا اباحة فلو اطلعهم يتيماً نأوياً الزکوة لاتجزیه الا اذا دفع اليه المطعوم كما لو كساه بشرط ان يعقل القبض (۳) و اگر مقدار واجب را از مواد غذایی و مشروبات طوری اداء کند که فقراء و مساکین را در وقت افطار بطور تمليك بدهد و آنها تعقل قبض را داشته باشند در این صورت زکات اداء می شود منظور از تعقل قبض آن است که به چنان طفلی ندفد که قبض را نداند طوری که از الدر المختار نقل کردیم.

(۱) ولا يجوز دفع الزکوة الى من يملك نصاباً من اى مال كان (عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۹) ولو کيل ان يدفع لولده الفقير وزجته لا لنفسه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۹). ط.

(۲) وتارک الصلاة عمداً کسلاً يضرب ضرباً شديداً حتى يسيل منه الدم الخ ولا يقبل بمجرد ترک الصلاة والصوم مع الافرار بفرضيتها الا اذا حشد الفراضها الصلاة او الصوم لانکار ما كان معلوماً من البدن اجماعاً الخ (مرآی الفلاح علی هامش الطحطاوی قیل باب الوتر ج ۱ ص ۲۰۴). فقیر الدین عفر له

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۶ - ۲۵۷. فقیر

زنا زکات زیورات را از کجا اخراج کنند: سوال: (۵۲۷) زیورات چون ملکیت شخصی زنان می باشد بار آن چیرا بر شوهران ایشان انداخته می شود و اگر خود زن آنرا اداء کند چطور اداء نماید زیرا نزد ایشان غیر از زیورات چیزی دیگری نمی باشد؟

جواب: زیوری که ملکیت زن و در قبضه او بوده و به قدر نصاب باشد زکات آن بر ذمه خود او واجب است و اگر شوهر او تبرعاً از طرف او بدهد و یا زن از او گرفته و آنرا اداء کند درست است و اگر چنین چاره ای نشود پس باید ناگزیر آن زن زکات زیورات مذکور را بدهد (۱).

دادن زکات به مکتب اسلامی جائز است یا نه: سوال: (۵۲۸) مدرسه امداد اسلامی از مدت ها قبل مدرسه ای برای تعلیم نوان ساخته است که به اساس آن این انجمن مبلغ هشتصد روپیه قرضدار می باشد و ظاهراً هیچ راهی برای اداء کردن آن وجود ندارد آیا زکات و صدقه فطر را می توان در ادای این قرض صرف کرد؟

جواب: رقم زکات و صدقه فطر را بس از حیلہ تملیک می توان در ادای قرض مذکور صرف نمود و حیلہ تملیک در الدر المختار آمده که اول رقم زکات به شخصی که صاحب نصاب نباشد تملیک گردد سپس آن شخص آنرا از طرف خود به مدرسه بدهد تا از آن قرض خود را اداء نماید یا در دیگر ضروریات خود صرف کند (۲).

دادن زکات به غیر مستحق درست نیست: سوال: (۵۲۹) اگر رقم زکات و پوست قربانی و صدقه فطر را رئیس قوم جبراً حصول نموده و به مستحقین بدهد جائز است یا نه؟

جواب: جائز نیست. (۳)

دادن زکات به فقراء ثروتمند حرفوی درست نیست: سوال: (۵۳۰) در جایی که ما هستیم فقراء طوری نیستند که قابل دادن صدقه فطر باشند چونکه در این روز گار حال فقرا به مراتب از

(۱) نصاب الذهب عشرون مثقالاً و الفضة مائتا درهم الخ و المعتبر و زنهما اداء و وجوباً لا یقمنها و اللازم فی مضروب کل منهما و معموله و لولیرا او علیاً مطلقاً الخ عشر ربع (الدر المختار علی هامش و الدار المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۴۰ و ص ۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۹۴ - ۲۹۸).

ظفر الدین غفر الله له

(۲) و حیلہ التکفین التصدق علی فقیر لم هو یکتفی فیکون الثواب لهما و کذا فی تعمیر المسجد الخ (الدر المختار علی هامش و الدار المختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱).

(۳) قال الله تعالی اما الصدقات للفقراء و المساکین الخ. ظفر

دیگران بهتر است و خصوصاً فقراء این قصه صاحب نصاب بوده و زکات بر آنها فرض است اگر شرعاً چنین حکم باشد که زکات به این گونه فقراء داده شود عذری برای ما باقی نمی ماند و اگر دادن آن به چنین فقرا جائز نباشد خرج کردن آن در مدرسه اسلامی جائز است یا نه؟

جواب: به چنین فقرای نام نهاد که ثروتمند و صاحب نصاب می باشند نباید صدقه فطر و دیگر صدقات واجبه داده شود (۱) بلکه آنها به مدرسه برده و بر طلبه کا مسکین صرف کنید و اگر پس از تملیک فقیر در معاش مدرسین داده شود نیز درست است و تملیک فقیر آن است که صدقه فطر یا زکات به شخصی که واقعاً فقیر بوده و صاحب نصاب نباشد تملیک گردد سپس او از طرف خود آنها به مدرسه بدهد.

وکیل تواند خود زکات بگیرد یا نه: سوال: (۵۳۱) زید عمر را وکیل ساخت که مبلغ ده روپیه را از سوی من به مستحقین زکات بده اتفاقاً عمرو خود فقیر شد در حالیکه هنگامیکه زید او را وکیل ساخت غنی بود آیا عمرو می تواند در این حالت فقر رقمی را که مؤکل به مستحقین داده است در مخارج خود صرف کند؟

جواب: برای وکیل جائز نیست که زکات مؤکل خود را برای خود نگهدارد مگر اینکه برایش گفته باشد که در هر جایی که خواستی صرف کن طوریکه در الدر المختار آمده: (وللوکیل ان یدفع لولده الفقیر وزوجه الفقیرة لالفسه الا اذا قال ربها ضعها حیث شئت (۲)) پس اگر وکیل فقیر گردیده و مؤکل گفته باشد که هر جایی که خواسته باشی صرف کن می تواند آنها را برای خود نگهدارد.

توسط حیلہ تملیک خریداری زمین برای قبرستان از مال زکات چطور است: سوال: (۵۳۲) شخصی می خواهد از رقم زکات برای قبرستان زمین خریده و آنها وقف کند طوریکه رقم زکات را اول به شخص محتاجی بدهد و او از آن زمین خریده و برای قبرستان وقف نماید بدین ترتیب زکات اداء می شود اگر اداء گردد ثواب تنها به محتاج می رسد یا به دهنده نیز؟

(۱) مصرف الزکوة الح هوفتیر و هو من له ادنی شی ای دون نصاب الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۲۳۹) . طعیر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۴ و ص ۱۵ ، ط. م. ج ۲ ص ۲۶۹ . غفر

جواب: بدین ترتیب زکات اداء می شود که اول رقم زکات به محتاجی داده شود تا مالک آن گردد سپس برایش مشوره داده شود که از آن رقم زمین خریده و برای قبرستان وقف کند و اینکار جائز است اما باید دانست که پس از مالک شدن او اختیار دارد که او چنین کند یا نکند او اگر اینکار را انجام دهد هر دو ثواب حاصل می نمایند (۱)

آیا قیمت پوست عقیقه را می توان در مخارج خود بکار برد: سوال: (۵۳۳) آیا می توان پوست عقیقه را فروخت و قیمت آنرا در مخارج خود بکار برد یا نه؟

جواب: نه (۲)

کسیکه به خویشاوند نزدیک خود زکات ندهد: سوال: (۵۳۴) مردمانی که اقارب نزدیک

محتاج خویش را می گذارند و به دیگران زکات می دهد اینکار این چطور است؟

جواب: مقدم اقارب نزدیک می باشند و پس از آن سائر فقرا و محتاجان شهر کم کم به هر کسیکه بتواند چیزی بدهد مقداری به اقارب محتاج نه سائر فقراء منظور آنکه زکات با دادن به هر فقیر و محتاجی اداء می شود اما در دادن آن به اقارب محتاج ثواب بیشتر می باشد (۳)

آیا به اطفالی که صاحب نصاب اند دادن مستمری از رقم زکات جائز است یا نه: سوال:

(۵۳۵) دادن مستمری به اطفالی که صاحب نصاب اند از رقم زکات جائز است یا نه؟

جواب: دادن مستمری به اطفال غنی از مال زکات جائز نیست (۴)

دادن زکات به برادر جائز است یا نه: سوال: (۵۳۶) ایامی توان به برادر کوچک خود زکات

(۱) وحیة التکفین بها التصدق علی فقیر ثم هو یکنف الثواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد وتمامه فی حیل الاشیاء (درمختار) قوله: (ثم هو) ای الفقیر یکنف والظاهر له ان ینحالف أمره لانه مفتضی صحة التمل قوله: (لیکون الثواب لهما) ای ثواب الزکاة للمزکی و ثواب التکفین للفقیر. وقد یقال: ان ثواب التکفین یشترک للمزکی ایضا، لان الدال علی التخییر کفاعله وان اختلف الثواب کما و کیفه ط. قلت: وأخرج السیوطی فی الجامع الصغیر ثم موت الصدقة علی یدی مائة لکان لیم من الاجر مثل اجر المبتدی من غیر ان یقص من اجره شی. (ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱) ظفر

(۲) زیرا بعد از فروش قیمت آن واجب التصدق می باشد.

(۳) وکره نقلها الا الی قرابته بل فی الظهیر به لاتقبل صدقة الرجل وقرابته محتاج حتی یدأ بهم فیسد حاجتهم (درمختار) عن أبي هريرة مرفوعا إلى النبی (ﷺ) أنه قال: لا یأتمه محمد، والذي یعشی بالحق لا یقبل الله صدقة من رجل وله قرابة محتاجون إلى صلته ویصرلها إلى غیرهم إلا والذي یغسی بیده لا یظفر الله إلیه یوم القیامة والمراد بعدم القبول عدم الاثابة علیها وان سقط بها الفرض، لان المقصود منها سد خلة المحتاج، وفي القرب جمع بین الصلة والصدقة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۹۳ و ۹۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۵۳) ظفر

(۴) ولا یجوز دفعها الی ولد الذی الصغیر کذا فی التبین (عالمگیری مصری باب المصارف ج ۱ ص ۱۷۷) ظفر

داد همچنان پس از بلوغ او تا وقتی که صلاحیت بدست آوردن عواید را پیدا خرج کردن بر او از رقم زکات درست است یا نه؟

جواب: دادن زکات به برادری که صاحب نصاب نباشد جائز است اما در زکات تملیک ضروری می باشد پس هر چیزی را که می خواهید از رقم زکات بر برادر خود صرف کنید نخست آنرا به او تملیک کنید مثلاً گاهی مقداری پول را به نیت زکات به او بدهید و گاهی لباس خریده و به او بدهید و به همین ترتیب اشیای دیگر و پس از بلوغ نیز تا وقتی که محتاج باشد دادن زکات برایش درست است. (۱)

دادن زکات به شاگرد بالغ محتاج و گرفتن آن در معاش خود: سوال: (۵۳۷) شخصی ثروتمند و مقداری از معاش معلم پسر خود را داده و مقداری باقی مانده که آنرا نمی دهد و اگر بدهد به بسیار تأخیر خواهد داد آیا در چنین حالتی معلم می تواند که به پسر بالغ مذکور که محتاج است رقم زکات را بدهد و آنرا در معاش خود از او پس بگیرد.

جواب: اگر آن پسر بالغ و محتاج باشد معلم می تواند به او زکات بدهد پس از آن اگر پسر مذکور بخواهد آنرا در معاش معلم بدهد اما معلم نمی تواند جبر کند به هر صورت اگر پسر حاضر باشد که آنرا در معاش معلم بدهد گرفتن برای معلم درست است. (۲)

دادن رقم زکات توسط حیلۀ تملیک به مدرسه: سوال: (۵۳۸) یک مدرسه اسلامی در این قصبه شروع به کار نموده است معاش استادان از پول اعانه داده می شود قصبه کوچک بوده و مسلمانان آن ثروتمند نیستند و بدین اساس می خواهند زکات خود را به مدرسه بدهند آیا جائز است که شخصی را مفروض نمائیم که هر کس هر چیزی که بدهد نخست ملکیت او شود سپس او به مدرسه بدهد همچنان اگر چند نفر به یک شخص زکات بدهند او صاحب نصاب خواهد شد منظور آنکه تملیک که در زکات شرط است آیابه اساس دادن به مدرسه میتوان از آن صرف نظر

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (در مختار) * فید بالولاد لغزاه لقیة الاقارب کالاحوة والاعمام والاحوال الفقراء بل هم اولی لانه صله وصدقہ (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶) . ظفر

(۲) وحیلہ التکلیف او بتصدق بآء عی فیقر ثم هو یکتف فیکون التواب لهما وکذا فی تعمیر المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوٰۃ ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱) . ظفر

نمود یانه؟

جواب: در زکات تملیک به فقیر شرط بوده و این شرط در هیچ وقتی و به هیچ ترتیبی ساقط نمی شود (۱) البته دادن زکات به طلبه فقیر مدرسه درست است و دادن آن در معاش استادان و کارکنان مدرسه درست نمی باشد اما در چنین مواقع حیلہ جواز آن است که اول مال به کسی تملیک گردد که مالک نصاب نباشد سپس اواز طرف خود آنرا در معاش کارکنان و استادان مدرسه داده و یا به همین اغراض آنرا به مهتمم بدهد (۲) و اگر به یک شخص آنقدر مال زکات داده شود که صاحب نصاب گردد پس زکات گرفتن برای او درست نیست اما چون آنرا خرج کند و صاحب نصاب باقی نماند باز دادن زکات برایش درست بوده و می تواند زکات بگیرد.

خریدن دیگر و غیره از قیمت پوست قربانی درست نیست: سوال: (۵۳۹) عده ای از اشخاص در یک محله پوست های قربانی را به اتفاق فروخته و می خواهند از آن چیزی خریداری کنند که نفع مردم منطقه باشد مثلاً دیگ کلان یا فرش آیا اینکار جائز است یا ناجائز؟

جواب: جائز نیست زیرا بعد از فروش باید قیمت پوست قربانی را به فقرا صدقه دهند چون تصدق قیمت پوست قربانی ضروری می باشد.

ساختن سایبان برای مسجد چطور است: سوال: (۵۴۰) از قیمت پوست قربانی ساختن سایبان برای مسجد چطور است؟

جواب: جائز نیست.

صرف قیمت پوست قربانی در غسل خانه چطور است: سوال: (۵۴۱) صرف قیمت پوست قربانی در غسل تحانه یا سقاوه چطور است؟

جواب: درست نیست.

استعمال پوست قربانی برای خود: سوال: (۵۴۲) آیا پوست قربانی را می توان قبل از فروش

(۱) و بشرط آن یکون الصرف تمليکا لا باحة ولا يصراف الي ساء نحو مسجد والي كفن ميت (الدر المختار على هامش رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴)، فقير

(۲) وحيلة التكفين ان يصدق بها على فقير ثم هو يكتفن فيكفن الثواب لهما وكذا في تعبير المسجد (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الزكوة ج ۲ ص ۱۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴)، فقير

تحت استعمال خود در آورد یانه؟

جواب: پوست قربانی را می توان قبل از فروش تحت استعمال خود در آورد اما پس از فروش نمی توان قیمت آنرا بر خود صرف کرد طوریکه در الدر المختار آمده (فان بيع اللحم او الجلد به ای بمستهلك او بدراهم تصدق بشفه) (۱).

۱ دادن پوست قربانی در معاش: سوال: (۵۴۳) الف: دادن پوست قربانی از سوی مهمتم به کارکنان مدرسه در بدل معاش ایشان چطور است؟

گرفتن قیمت پوست قربانی برای مدرسین درست نیست: سوال: (۵۴۴) ب: مدرسین با وصف اینکه می دانند که مهمتم معاش ایشان را از قیمت پوست قربانی می دهد این گرفتن برای ایشان جائز است یانه؟

جواب: الف: دادن معاش مدرسین برای مهمتم از قیمت پوست قربانی بدون حيله تملیک ناجائز است.

ب: با وجود علم گرفتن آن برای مدرسین ناجائز می باشد.

از جمله اقارب ذیل کدام ها مصرف زکات اند: سوال: (۵۴۵) خواهر و برادر حقیقی کاکا ماما خاله پدرکلان مادری فادرکلان مادری وزن ماما از جمله اقارب فوق کدام ها مصرف زکات اند؟

جواب: از جمله اقارب فوق غیر از پدر کلان مادری ومادرکلان مادری باقی تمام آنها مصرف زکات اند.

با بخشیدن قرض به قرضدار زکات اداء نمی شود: سوال: (۵۴۶) اگر شخصی به کسی به این نیت قرض بدهد که اگر باز پس داد خواهم گرفت واگر نه هیچ آیا آن شخص مقروض است یانه؟ واگر دهنده قرض مذکور را به نیت زکات معاف کند زکات اداء می شود یانه؟

جواب: آن شخص مقروض است اما زکات به این ترتیب اداء نمی شود طوریکه در عالمگیری آمده: (لو وهب دینه من فقیر ونوی زکات دین اخرله علی رجل آخر اونوی زکات عین له لم یجز

کذا فی الکافی (۱)

شوهر به زن وزن به شوهر زکات داده نمی تواند: سوال: (۵۴۷) شوهر به زن وزن به شوهر خود زکات داده می تواند یا نه؟

جواب: نه زیرا در الدر المختار آمده (و لا الی من بینهما ولاد ولو مملوگاً فقیراً و بینهما زوجة) (۲). فقط

دادن قیمت پوست عقیقه به سید جطور است: سوال: (۵۴۸) فروش پوست عقیقه و دادن قیمت آن به سید جائز است یا نه؟

جواب: دادن قیمت جرم عقیقه به سید جائز نیست (۳) والله اعلم.

اطلاع ضرور نیست: سوال: (۵۴۹) شرکاء قربانی گاو را ذبح نموده و هر یک حصه کا خویش را بردند پوست را به یک شخص گذاشته و چیزی نگفتند و شخص مذکور آنرا به یک طالب علم داد پس از آن یکی شرکاء احوال فرستاد که پوست مذکور را به کسی بده اکنون برای او آیا ضرور است که اطلاع دهد که آنرا به یک طالب علم داده یا نه؟

جواب: دادن اطلاع ضرور نیست زیرا بهر حال مقصود او تکمیل گردیده است والله اعلم.

صدقه فطر حق کدام مردم است: سوال: (۵۵۰) صدقه فطر حق کدام مردم است؟ آیا آنرا می توان به بنی هاشم نیز داد؟ و آیا می توان آنرا از بنی هاشم گرفت؟ و حکم دادن به پیروان دیگر ادیان چیست؟

جواب: صدقه فطر باید به محتاجان داده شود چه مسلمان باشد یا کافر ذمی و دادن آن به بنی هاشم جائز نیست و نمی توان آنرا از بنی هاشم گرفت دادن آن به گداهای پیرو ادیان دیگر جائز است در صورتیکه حربی نباشند چنانچه در الدر المختار آمده: (و جاز دفع غیرها (زکوة) و غیر

(۱) عالمگیری ص ۱۶۹ ج ۱.

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۸۶ ج ۲.

(۳) لو اراد بعضهم (ای بعض شرکاء الاضحیة) العقیقة عن ولد الی ان قال (فاذا قصد بها (ای العقیقة) الشکر و الامامة السنة فقد ابراد القرية الخ) و فی جامع الرموز ج ۳ ص ۴۵۸ فان بيع الجلد (ای جلد الاضحیة) الی قوله (یتصدق بمنه لان القرية انتقلت الیه الخ) چون عقیقه نیز قربانی به خاطر قربت می باشد لهذا به همین دلیل قیمت آن واجب التصدق میباشد. ظفر

العشر والخراج اليه اى الذمى ولو واجباً كذا وفطرة خلافاً للثانى) ودر شامی آمده: (قوله للثانى حيث قال ان دفع سائر الصدقات الواجبة اليه لا يجوز اعتباراً بالزكوة وصرح فى الهداية وغيره بان هذا رواية عن الثانى وظاهره ان قوله المشهور كقولهما) همچنان در شامی تحت قول او (و به يفتى) آمده: (قلت لكن كلام الهداية وغيرها يفيد الترجيح قولهما وعليه المتن)

صرف قیمت پوست قربانی در مسجد درست نیست: سوال: (۵۵۱) زید می گوید که پوست قربانی باید بر مسجد صرف شود و عمرو می گوید که باید به مؤذن یا یتیمی داده شود در اینجا پوست قربانی دائم به مؤذن داده می شود امسال عده ای از مردم آنرا فروخته و می خواهند در ساختن مسجد آنرا صرف کنند اکنون می خواهیم بدانیم که چه کسی مستحق آن است؟

جواب: دادن پوست قربانی به مؤذن در بدل آذان و خدمت مسجد و همچنان صرف آن در تعمیر مسجد و سائر ضروریات آن درست نیست بلکه هر وقتیکه پوست فروخته شود قیمت آن واجب التصدق بوده و صرف آن در مصارف خودش ضروری است که همانا به مؤذن در بدل خدمت مسجد و آذان درست نیست و اگر فقیر بوده و صاحب نصاب نباشد دادن به طور صدقه برایش جائز است البته در صورتیکه سید نباشد در الدر المختار آمده: (لا یصرف الی بنا نحو المسجد قال فی الشامی قوله نحو مسجد کنا القناطر والسقايات واصلاح الطرقات وکری الانهار الی قال وکل ما لاتملیک فيه) (۱) پس به شکل که در سوال آمده نه قول زید درست است و نه قول عمرو البته اگر مسجد ضرورت داشته باشد قیمت پوست قربانی را به شخص فقیری که سید نباید تملیک کنید و سپس او می تواند آنرا از طرف خود بر مسجد صرف کتن و صرف به غیر این طریق درست نیست. رسید احمد.

(ان الحيلة ان يتصدق على الفقير ثم يأمره بفعل هذه الاشياء) (۲) و در الدر المختار آمده: (مصرف الزکوة والمشر) و شامی گوید: (هو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة) (۳) و در الدر المختار در باب اضحیه آمده: (فان بيع اللحم والجلد به

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ص ۸۵ ج ۲. ظفر

(۲) ردالمحتار ص ۸۶ ج ۲. ظفر

(۳) ردالمحتار ص ۷۹ ج ۲. ظفر

ای بمتسهلك او بدارهم تصدق بشمنه) جميل الرحمن.

فروش پوست قربانی و دادن طعام به فقرا از قیمت آن چطور است: سوال: (۵۵۲) آیا

قربانی کنندگان می توانند پوست قربانی را فروخته و از قیمت آن به فقرا غذا بدهند و یا برای ایشان لباس بخرند یا نه؟

جواب: خریدن لباس و دادن به آن مساکین درست است و دادن غذا نیز به آنها درست می باشد اما مشروط به آنکه غذا به ایشان تملیک گردد و دلیل آن این است که در الدر المختار آمده: (فان بيع اللحم او الجلد به ای مستهلك و بدارهم تصدق بشمنه) (۱) همچنان گوید (اذ ارفع اليه المطعوم كما لو كساه بشرط ان يعقل القبض) و در ردالمحتار آمده (قوله بشرط ان يعقل القبض لان التمليك في التبرعات لا يحصل الا به فهو جزء من مفهومه)

ارسال قیمت پوست قربانی به مصیبت زدگان طرابلس چطور است: سوال: (۵۵۳) ارسال

قیمت پوست قربانی به مصیبت زدگان یتیمان و بیوه های طرابلس بطور امداد درست است یا نه؟

جواب: چون در قیمت پوست قربانی تملیک فقیر شرط می باشد لذا بدون حیلہ تملیک از آن بری الذمه نمی گردد در اینجا آنرا به کسی تملیک کنید که از سوی خود آنرا ارسال نماید تا بدون ترددی درست باشد اما اگر به کسانی که ارسال می شود آنرا علیحده نگهداشته و در مصارف زکات صرف کنند در اینجا به تدبیری ضرورت نیست.

اعمار مسجد عیدگاه و غیره از قیمت پوست قربانی درست نیست: سوال: (۵۵۴) چه می

گویند علمای کبار و فضلاء نامدار در این مورد که پوست حیوانات قربانی به فروش رسد و قیمت آن در مسجد مدرسه مکتب و غیره امور خیر به مصرف رسد و معاش مدرّسین و استادان از آن داده شود آیا یا اینکار شرعاً جائز است یا ناجائز و اگر جائز باشد این ناجائز حرام است یا مکروه تحریمی یا مکروه تنزیهی و حکم آن مانند صدقات واجبه است یا نه؟

و بر شخصی اینکار را می کند و دیگران را به آن امر می کند شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: صرف قیمت پوست قربانی در مسجد عیدگاه مدرسه مکتب و غیره درست نیست و دادن

معاش مدرسین و استادان از آن جائز نه بلکه حرام است زیرا قیمت پوست قربانی واجب التصدق می باشد و در آن مانند زکات تملیک به فقیر واجب بوده و ترک واجب حرام می باشد در البدر المختار آمده (فان بيع اللحم واللجلد به ای بمستهلك او بدراهم تصدق بضمنه) كتاب الاضحية (۱) در باب المصروف شامی آمده: (مصرف الزکوة والعشر وهو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة كما في القهستاني) (۲).

پس معلوم گردید که حکم قیمت پوست قربانی و صدقه فطر مانند زکات و سائر صدقات واجب بوده و درآگ تملیک فقیر شر است پس شخصی که آنکار را جائز می گوید و دیگران را به آن ترغیب می نماید جاهل و بی علم است والله تعالی اعلم.

اعانه دادن به هلال احمر چطور است: سوال: (۵۵۵) حامداً و مصلياً سلطنت عثمانی بزرگترین سلطنت مسلمانان در جهان می باشد که به دلیل محافظت از حرمین شریفین مستحق همدردی مسلمانان است اکنون این کشور در یک جنگ خونین گرفتار آمده و تعداد مجروحین و شهدا از اندازه گذشته و تمام کشورهای متمدن تداوی مجروحین و مساعدت به یتیمان و بیوه ها را توسط اعانه وظیفه انسانی خود می شمارند از قسطنطنیه تا هندوستان به هر تعداد انجمن هایی که در شهر های خورد و کلان به این مقصد مشغول جمع آوری مساعدت ها می باشند به نام هلال احمر یاد می گردند رئیس هلال احمر قسطنطنیه حلمی پاشا از تمام مسلمانان هند خواهان اعانه به هلال احمر گردیده و تلگرافی که به تاریخ ۲۸ اکتوبر به کلکته داده است بعضی از کلمات آن چنین است که ما مستحق همدردی و خیر خواهی صمیمانه مسلمان هند می باشیم و ما مساعدتی را که جهت تداوی به مجروحان ما صورت می گیرد کم اهمیت نمی دالیم دوستان سلطنت عثمانی و مسلمانان انگلستان لوازم چهار شفاخانه ما را تأمین می نمایند هلال احمر امیدوار است که برادران مسلمان هندوستان نیز در تأمین مخارج شفاخانه ها شرکت کنند. هنگام آغاز جنگ طرابلس هنر ایکسکنسی وایسرا رضایت خود را در مورد جمع آوری این

(۱) البدر المختار ج ۵ ص ۲۸۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفر

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۸. ظفر

مساعدت ها اظهار داشت و در جلسه ۲۶ اکتوبر بمبئی یک مقام عالیرتبه پولیس آن شهر غرض اظهار همدردی در جلسه شرکت نمود و مبلغ سی روپیه اعانه داد در چنین حالات مطلع ساختن مسلمانان از احکام شرعی ضروری می باشد لذا بصورت عموم از تمام علماء و خصوصاً از علمای دیوبند توقع دارم که جواب سوالات ذیل را به صورت مفصل و روشن تحریر فرمایند تا تمام مسلمانان متوجه انجام فرایض خود باشند.

الف: مساعدت به هلال احمر تا کدام درجه بر ذمه هر مسلمان ضرر است؟

ب: چه ترتیبی می توان زکات صدقات واجبه و پوست قربانی را به هلال احمر داد.

ج: آیا هلال احمر بیشتر از آنچه تا کنون مساکین محتاجان و حرکت های ملی و مذهبی مساعدت شده اند مستحق مساعدت شمرده شود یا نه؟

جواب: الف: دادن اعانه به هلال احمر یعنی مجروحین مسلمان یتیمان و بیوها بر ذمه هر مسلمان فرض است که مال خویش را فروخته و با آن مساعدت نمایند امداد خواه مالی و خواه خبر گیری و تدایوی مجروحین یک حکم را داشته و ضروری می باشد در این مورد 'حدیث متعدد معتبر و صریح در کتب حدیث موجود است.

در کتاب الجهاد مشکوة چنین آمده (عن حزیم بن فاتک قال قال رسول الله ﷺ من انفق فی سبیل الله کتب له بسبع مائة ضعف) رواه الترمذی والنسائی.

و حدیث دیگری چنین است: (وعن ابی امامة قال قال رسول الله ﷺ الفضل الصدقات ظل لسطاط فی سبیل الله ومنحة خادم فی سبیل الله او طروقة فحل فی سبیل الله) رواه الترمذی. و همچنین این حدیث (من ارسل نفقة فی سبیل الله واقام فی بینه لله بكل درهم سبع مائة درهم) (۱) رواه ابن ماجه مشکوة کتاب الجهاد.

خلاصه روایات مذکور چنین است که تا هنگامی که دشمن برای جنگ با مسلمانان جود داشته باشد و بخواهد که برایشان ظلم کند افضل از همه صدقه ها آن صدقه است که به هر ترتیبی که

(۱) و تمامه عن علی و ابی الدرداء و ابی هريرة و ابی امامة و عبدالله بن عمر و جابر بن عبدالله و عمران بن حصین رضی الله عنهم اجمعین کلهم یحدث عن رسول الله ﷺ انه قال من ارسل نفقة فی سبیل الله واقام فی بینه لله بكل درهم سبعة مائة درهم ومن غزا فی سبیل الله وانفق فی وجهه ذلك فله بكل درهم سبعة مائة درهم ثم تلا هذه الآية : والله یضاعف لمن یشاء . رواه ابن ماجه . ظفر

شود مساعدت با آن مسلمانان فرض است خواه برای سایه دادن خیمه به آنها باشد و یا غرض خدمت خادمی به ایشان فرستاده شود یا اشتری غرض سواری ایشان ارسال گردد و کسی که به اندازه یک درهم با ایشان مساعدت کند ثواب هفتصد درهم را بدست می آورد.

مطلب از فرض بودن آن است که تا وقتی که نزد ترک ها برای هلال احمر رقم کافی وجود نداشته باشد تا همان وقت این فرضیت باقی می باشد و مثلاً اگر مسلمانان هند رقم کافی جمع کنند که تمام مخارج ایشان را اکتفاء کند دیگر این فرض باقی نمی ماند و نه مانند امروز بر مسلمانان در شرق و غرب جهان فرض خواهد بود.

اکنون مسلمانان هند ببینند که هلال احمر به کمک مالی ضرورت دارد یا نه اگر جواب منفی باشد مساعدت به هلال احمر فرض عین نخواهد بود و اگر کمک مالی بنماید مطابق روایات سابق الذکر ثواب عظیم بدست خواهد آورد و اگر نکند گناهکار نخواهد شد و اگر هلال احمر به مساعدت مالی ضرورت داشته باشد به هر مسلمانی که این خبر برسد معاونت مالی بر او فرض می گردد که مطابق روایات سابقه به مال یا دعا (به هر چه استطاعت داشته باشد) با ایشان معاونت کند و کسی که به موضوع آگاهی دارد بی خبران را از فرض عین بودن آن مطلع گرداند و رنه گناهکار خواهد شد.

ب: در زکات و صدقات واجبه مثل صدقه فطر و پوست قربانی و غیره ضرور آن است که به کسی تملیک گردد و اگر در چنان مصرف خیری صرف گردد که در آن تملیک نباشد اداء نمی گردد مثلاً تعمیر مسجد یا خریداری کتب فقه برای استعمال طلبه لذا صورت سهل آن این است که زکات و صدقات مذکوره به چنان شخص محتاجی تملیک گردد که اواز جانب خود آنرا به هلال احمر اهدا کند چنانچه در تمام مدارس اسلامی زکات و دیگر صدقات واجبه به همین ترتیب صرف می گردد و در چنین حالتی که ضرورت شدید است همین افضل می باشد که زکات و صدقات واجبه دیگری به همین طریق به هلال احمر مساعدت شود (بصرف الی کلهم او بعضهم تملیکاً لا الی بنا مسجد و کفن میت و قضا دینه) تنویر.

ج: در وضعیت دشوار کنونی نظر به عامه محتاجان و مراجع علمی دینی و ملی هلال احمر بیش از

همه مستحق است طوریکه از روایات حدیث و فقه معلوم می باشد لذا بر مسلمانان هند ضروری و لازم است که تا وقتی که این ضرورت موجود باشد هلال احمر را بر سایر مواضع مقدم شمارند بلی اگر در جایی کدام ضرورت شدیداً موجود باشد مثلاً شخصی پیشرویش از گرسنگی می میرد استثنی بودن آن ظاهر می باشد والله تعالی اعلم کتبه عزیز الرحمن مفتی دارالعلوم دیوبند.

جواب عین ثواب است. ب: شرط تملیک قابل توجه فراوان است و معمول من حقیر در تملیک شیوه خاصی می باشد آنچه را من راجع می شمام این است که نخست مسکین از کسی قرض بگیرد و در اعانه بدهد سپس صدقه دهنده رقم خود را به تملیک حقیقی به او بدهد سپس آن مسکین با این رقم قرض را اداء کند بدین ترتیب ضرورت ارتکاب حیلہ نیز پیش نمی آید. کتبه اشرف علی تھانوی.

ترک قربانی و دادن قیمت آن به مسلمانان بالکان درست نیست: سوال: (۵۵۶) امسال

تمام مردم قیمت قربانی را برای تداوی مجروحان برادران ناتوان بالکانی و غرض مساعدت به بیوه ها و یتیمان ایشان فرستاده و می گویند در حالیکه بر مسلمانان قیامت بر پاشده نباید قربانی صورت گیرد در این مورد شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: قربانی کردن ضروری می باشد و به طوریکه در سوال آمده قربانی اداء نمی شود البته درست است که قربانی صورت گیرد و قیمت پوست قربانی به آنجا فرستاده شود و اهتمام کامل برای آن صورت گیرد و بهتر آن است که بر تمام کسانی که قربانی واجب می باشد تمام نصاب خویش را به آنجا نفرستند تا قربانی بر ذمه ایشان باقی نماند اگر خداوند تعالی به مسلمانان چنین توفیقی بدهد بهتر از آن چه خواهد بود خلاصه سخن آنکه درست نیست که شخص صاحب نصاب باشد و قربانی نکند والله اعلم.

در کتاب عالمگیری درص ۲۵۲ ج ۲ کتاب الاضحیة چنین آمده: (لو تصدق بها حیاة فی ایام النحر لایجوز لان الاضحیة الراقاة الجوهر النيرة) و همچنان (انه لایقوم غیرها مقامها فی الوقت حتی لو تصدق بعین شاة او و قیمتها فی الوقت لایجزیه عن الضحیة) لذا به هیچ ترتیبی ترک واجب و دادن قیمت آن در اعانه درست نیست.

بر مدیون عشر است یانه: سوال: (۵۵۷) بر مدیون عشر واجب است یانه؟ اگر شخص دیگری به او عشر بدهد مستحق آن می باشد یانه و صرف مال عشر در مسجد درست است یانه دادن آن به مدارس اسلامی جائز می باشد یانه؟

جواب: بر مدیون عشر واجب است طوریکه در الدر المختار آمده: (ویجب مع الدین) و اگر شخص دیگری به او بدهد ببیند که بعد از ادای قرض مالک نصاب باقی می ماند یانه اگر پس از ادای دین بقدر نصاب نزد او باقی نماند گرفتن برایش درست می باشد صرف مال عشر در تعمیر و ترمیم مسجد درست نیست اما بعد از حیلۀ تملیک جائز می باشد زیرا در آن مانند زکات تملیک شرط می باشد و دادن آن به طلبه فقیر جائز است.

در جلد اول عالمگیری چنین آمده (و شرط ادائهم ما مرفی الزکوة) در کتاب (الجوهرة النيرة) در بیان مصارف زکات چنین آمده: (لا تدفع الی غنی ولا تدفع الی بنی هاشم ولا يدفع المزکی زکوة الی ابیه و جده ان علا ولا الی ولده وان سفل ولایینی بها مسجد و یکفن بها میت ولایینی بها السقایات ولایحفر بها الابار ولایجوز الا ان یقبضها فقیر لانها تملیک ولاید فیها من القبض) (۱).

فصل هشتم

صدقه فطر

مقدار صدقه فطر در آرد و برنج چقدر است: سوال: (۵۵۸) صدقه فطر از آرد چقدر داده شود و از برنج چقدر؟

جواب: اگر صدقه فطر را از آرد داده شود مقدار آن نصف صاع می باشد چنانچه در الدر المختار آمده (نصف صاع من برأ اودقیقه) (۲) و تفصیل آن در شامی موجود است و اگر برنج داده شود باید آنقدر باشد که قیمت آن مساوی نصف صاع آرد باشد در الدر المختار آمده: (وما ینص علیه کذرة و خبز یعتبر فیہ القیمة). فقط

(۱) الجواهر البیرة ص ۱۳۱ و ۱۳۲ ج ۲.

(۲) الدر المختار علی هامش رد المختار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴. طفر

در زمان پیامبر (ﷺ) صدقه فطر چه وقت کشیده می شد: سوال: (۵۵۹) در زمان پیامبر (ﷺ) صدقه فطر پیش از نماز کشیده می شد یا تا چند روز نگهداشته می شد و بعد از آن به محتاجان تقسیم می گردید اگر در تقسیم تأخیر نمی فرمود پس چرا در عصر ما جمع شدن صدقه فطر نزد سردار یک منطقه ضروری می باشد و سردار و یا نائب او هر وقتیکه رضایت خود شان باشد آنرا تقسیم می کنند اینکار چطور است؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و يستحب اخراجها قبل الخروج الى المصلى بعد طلوع فجراً لفطر عملاً بامره و فعله عليه الصلوة والسلام) (۱) نتیجه آنکه ادای صدقه فطر قبل از نماز مستحب می باشد زیرا موافق قول و فعل پیامبر (ﷺ) است چنانچه در مشکوة به روایت عبدالله بن عمر این حدیث آمده: (قال رسول الله ﷺ زكاة الفطر صاعاً من تمر أو صاعاً من شعير على العبد والحر والذكر والانثى والصغير والكبير من المسلمين وامر بها ان تؤدى قبل خروج الناس الى الصلوة) (۲) رواه البخاری ومسلم.

از این حدیث متفق علیه به صراحت ثابت می گردد که پیامبر (ﷺ) حکم فرموده که صدقه فطر قبل از نماز عید اخراج گردد (۳) پس ثابت گردید که عمل سرداران مذکور خلاف سنت بوده و بی اصل می باشد.

اگر بر ذمه فقیری قرضی باشد آیا می توان آنرا در صدقه فطر حسال کرد: سوال:

(۵۶۰) قرض شخصی بر ذمه کسی می باشد که مدیون مفلس و نادار است اگر قرض دهنده قرض مذکور را در صدقه فطر حساب کند آیا صدقه فطر اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: بدین ترتیب صدقه فطر اداء نخواهد شد بدون حصول دین با مجرا کردن آن در صدقه فطر صدقه فطر اداء نمی گردد در اینصورت فقها نوشته اند که برایش داده شود و سپس در (۴)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴. ظفیر

(۲) مشکوة باب صدقة الفطر فصل اول ص ۱۶۰. ظفیر

(۳) وصحابه کرام به آن عمل کرده و استدلال به حدیث بخاری گذشت (وكانوا يعطون قبل الفطر بيوم او يومين قال في الفتح وهذا مما لا يخفى على النبی ﷺ بل لابد من كونه باذن سابق لان الاسقاط قبل الوجوب مما لا يقبل فلم يكتروا بقدوم عليه الا بسمع (ردالمحتار باب صدقة الفطر ص ۱۰۶ ج ۲). ظفیر

(۴) وبشرط ان يكون الصرف تمليكاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصرف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۴) وحيلة =

مقابل قرض حصول گردد یعنی دادن به او ضروری می باشد.

مقدار نصف صاع چیست: سوال: (۵۶۱) نصف صاع به وزن امروزی چقدر است؟

جواب: اگر صدقه فطر از گندم داه شود دادن نصف صاع واجب می باشد و نصف صاع به وزن انگلیسی ۱۳/۴ کیلو یعنی یک کیلو و هفتصد و پنجاه گرم می باشد (۱).

آیا مقدار صدقه فطر ۱۱/۴ کیلو گرام است: سوال: (۵۶۲) مقدار صدقه فطر کمتر از ۱/۴

۱ کیلو می باشد طوریکه در عمدة الرعاية آمده پس چرا بعضی از مردم ۱۳/۴ کیلو می گویند این قول از کدام کتاب ثابت است؟

جواب: صدقه فطر مطابق وزن سبعة که مثقال چهار و نیم ماش قرار می گیرد طوریکه معروف می باشد به وزن انگلیسی تقریباً ۲۳/۴ کیلو می شود این وزن محاسبه گردیده و احوط همین است (۲). فقط

مولانا عبدالحی و وزن صاع: سوال: (۵۶۳) مولوی صاحب عبدالحی در حاشیه شرح وقایه در

باب زکات نوشته است که یک مثقال سه ماشه و یک رتی می باشد بدین حساب وزن صاع دو کیلو یازده توله و شش ماشه می شود و نصف صاع یک کیلو و پنج توله و نه ماشه آیا این محاسبه غلط است؟

جواب: آنچه را مولوی صاحب عبد الحی در مورد وزن مثقال نوشته در حقیقت وزن درهم می باشد و در آن کسر رتی نیز ترک گردیده و وزن مثقال چهار و نیم ماشه می باشد طوریکه عموماً مشهور است و علمای دهلی همین وزن را شمار کرده اند و غیاث اللغات نیز آنرا صحیح دانسته است و نوشته است که مثقال به کسر نام یک وزن می باشد که چهار و نیم ماشه است لذا (۷۲۰)

= الحوازی ان يعطی مذبونه الفقير زكاة ثم ياكلها عن دينه ولو امتنع المدينون مديده واكلها لكونه ظفر بحس حقه (درمختار) قوله حيلة الحوازی الخ ای لېما اذا كان له دين على مفسر و اراد ان يجعله زكاة الخ (ردالمحتار كتاب الزكاة ج ۲ ص ۱۶ . ط . س . ج ۲ ص ۲۷۱).

ظفر الدين غفر الله له

(۱) نصف صاع فاعل يجب من بر او دقيقه او سويقه الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۶۴). طعير

(۲) هو ای الصاع المعبر ما يبيع الفا واربعين درهما من ماش وعدس اناق قدر ربهما لتساويهما كيلا ووزن والتفصيل في الشامي والدر المختار تلخيص هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۶۵). طعير

مقال کہ وزن صاع می باشد چون در چهار ونیم ماشه ضرب شود حاصل سه هزار دوصد وچهل ماشه می شود وچون به توله تبدیل گردد (۲۷۰) توله می شود وچون بر هشتاد تقسیم شود سه کیلو ودونیم پاو می گردد پس همین وزن صاع بوده ومعمول وصحیح همین است کہ از وزن سبعة حساب گردیده ودرصدقه فطر احتیاط همین است.

دادن صدقه فطر در رمضان درست است یا نه: سوال: (۵۶۴) دادن صدقه فطر در دهه اول دوم ویا آخر رمضان المبارک درست است یا نه وبه همین ترتیب دادن زکات در آغاز یا وسط سال ونزد شخصی کہ زیورات یا نقد بیشتر از قرض یا کمتر از آن یا به مقدار نصاب موجود باشد زکات بر او فرض است یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر در رمضان المبارک درست است خواه در هر دهه ای کہ داده شود (۱) واگر نزد کسی زیور یا رقم نقد بیشتر از قرض باشد وبه قدر نصاب موجود باشد (۲) زکات بر او واجب است واگر پس از ادائی قرض به حد نصاب باقی نماند یعنی بیشتر از قرض به اندازه نصاب موجود نباشد زکات بر او واجب نیست (۳) همچنان زکات را می توان قبل از اتمام سال داد. فقط

درصدقه فطر دادن قیمت درست است یا نه: سوال: (۵۶۵) درصدقه فطر به جای جنس دادن قیمت ورقم نقد جائز است یا نه عده ای از علماء می گویند کہ دادن قیمت به جای جنس مانند آن است کہ به جای قربانی رقم نقد داده شود.

جواب: در صدقه فطر دادن قیمت به جای غله بدون کراهیت درست بوده وحکم آن مانند قربانی نمی باشد (۴) وبه جای قربانی در ایام اضحیه دادن قیمت جائز نیست. (۵)

(۱) والمستحب ان يهرج الفطرة يوم التطهر قبل الخروج الى المصلى ثم فان قدمها يوم الفطر جاز لانه ادى بعد تفرغ السب فاشبه التمتع في الزكاة ولا تفصيل بين مدة ومدة هو الصحيح (هداية باب صدقة الفطر ج ۱ ص ۱۹۳). طغیر

(۲) ومن كان عليه دين يحيط بماله فلا زكاة عليه الخ وان كان ماله اكثر من دينه زكى الفاضل اذا بلغ نصابا (هداية كتاب الزكاة ج ۱ ص ۱۶۸). طغیر

(۳) وان قدم الزكاة على الحول ومالك لنصاب جاز لانه ادى بعد سب الوجوب فيجوز هداية كتاب الزكاة فصل في العيل ج ۱ ص ۱۷۶). طغیر الدين غفر الله له

(۴) دفع القيمة أى الدراهم الفصل من دفع العين عنى المذهب المفتى به. جوهره وسمر عن الظهيرية وهذا فى السعة اما فى الشدة فدى -

در صدقہ فطر قیمت کدام محل اعتبار دارد: سوال: (۵۶۶) شهر از منطقه ما چہارہدہ کیلومتر فاصلہ داشتہ و در قریہ ما بازار بزرگی وجود دارد کہ اکثر الشیای ضروری در آن یافت می شود و بعضی از اجناس کمیاب می باشد و نرخ آن در مقایسہ بشہر بسیار بلند است و دائماً در ہمین بازار بہ تجرید و فروش می پردازیم گندم در این بازار وجود نداشتہ و در بازار شہر موجود است اما آرد در ہمین بازار دستیاب می باشد اما قیمت نہایت بلند بودہ و در شہر از زان می باشد آیا برای ما جائز است کہ صدقہ فطر را بہ قیمت شہر اخراج کنیم یا نہ؟

جواب: در صدقہ فطر قیمت گندم اعتبار داشتہ و منظور همان قیمتی باشد کہ در محلی کہ دادہ می شود معمول باشد نہ در شہر کہ دور است. (۱)

بر مالک زمین صدقہ فطر واجب است یا نہ: سوال: (۵۶۷) شخصی آنقدر زمین دارد کہ اگر زمین خود را بفروشد می تواند قرض خود را اداء کند و پس از آن آنقدر زمین نزدش باقی خواہد ماند کہ بہ مشکل با آن گذارہ کند شخص مذکور عیالدار می باشد آیا صدقہ فطر بر او واجب است یا نہ؟

جواب: در وجوب صدقہ فطر و قربانی بر چنین شخص اختلاف می باشد و احتیاط در آن است کہ صدقہ فطر را اداء نمودہ و قربانی کند و اگر نکند گنہگار نمی شود زیرا مطابق قول مفتی بہ صدقہ فطر و قربانی بر او واجب نیست. (۲)

کسی کہ بہ قیمت دو صد درہم زمین داشتہ باشد صدقہ فطر بر او واجب است یا نہ:

سوال: (۵۶۸) نزد شخصی زمین خراجی وجود دارد کہ خود آنرا کشت می کند و قیمت آن

= العین الفضل کما لا یحیی والدہ المختار علی ہامش ردالمحتار باب صدقۃ الفطرۃ ج ۲ ص ۱۰۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۶. ظفر

(۵) و منها انہ لا یقوم غیرہا مقامہا فی الوقت حتی لو تصدق بعین الشاة او قیمتها فی الوقت لا یجزئہ عن الاحیة و عالمگیری کتاب الاضحیہ ج ۵ ص ۲۹۳. ظفر

(۱) و جاز دفع القیمۃ فی زکاة و عشر و خراج و فطرۃ الخ و تعتبر یوم الوجوب الخ و یقوم فی البلد الذی المال فیہ الخ (الدرا المختار علی ہامش ردالمحتار باب زکاة الفتم ج ۲ ص ۲۹ - ۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۸۵. ظفر

(۲) سئل محمد عن من له أرض یزرعها أو حاتوت یستغلها أو دار غلتها ثلاثہ آلاف ولا تکفی لفقته و نفقۃ عیالہ سنۃ یحل لہ أخذ الزکاة وإن کانت قیمتها تبلغ المائۃ ، وعلیہ الفتوی، و عندہما لا یجزئ اہل ردالمحتار ج ۲ ص ۸۸ ج ۲ ص ۳۴۸ علی کل حر مسلم الخ ذی نصاب لاضل عن حاجۃ الاصلیہ کذبۃ و حوائج عیالہ وإن لم ینم و بہ ای بہذا النصاب تحرم الصدقۃ و تجب الاضحیۃ (الدرا المختار علی ہامش ردالمحتار باب صدقۃ الفطر ج ۲ ص ۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰. ظفر

بیش از دوصد درهم می باشد اما حاصلات آن بیشتر از خوراک یکماه نیست صدقه فطر و قربانی بر چنین شخصی واجب است یانه و این زمین در حاجت اصلیه داخل می باشد یانه؟

جواب: صدقه فطر و قربانی مطابق قول امام محمل بر او واجب نیست و شامی گفته که فتوی بر همین قول می باشد و زمینی که در آن زراعت میکند و برای نفقه عیالش کافی نمی باشد در حاجت اصلیه داخل است: (سنل محمد رح عمن له ارض یزرعها او حانوت یستغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقه و نفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة وان کانت قیمتها تبلغ الوفا وعلیه الفتوی و عندهما لا یحل)^(۱).

شخصی که پس از تقسیم صاحب نصاب نباشد صدقه فطر بر او واجب نیست: سوال:

(۵۶۹) مال چهار برادر مشترک می باشد که اگر تقسیم شود سهم هیچ کدام به اندازه نصاب نمی باشد قربانی بر ایشان واجب است یانه؟

جواب: در صورتیکه سهم هیچ یک از برادران به حد نصاب نرسد صدقه فطر و قربانی بر هیچ یک از ایشان واجب نیست.^(۲)

نرخ شهر دیگر در صدقه فطر اعتبار ندارد: سوال: (۵۷۰) نرخ گندم در شهر خود را گذاشته و به حساب نرخ شهر دیگر صدقه فطر دادن معتبر است یانه؟

جواب: قیمت همان شهر اعتبار داشته و قیمت شهر دیگر اعتبار ندارد.^(۳)

در گندم سبوس وارد آن فرقی دارند یانه: سوال: (۵۷۱) صدقه فطر در گندم سبوس و آرد از هم فرقی دارند یانه؟ **جواب:** صدقه فطر در همه باید نصف صاع داده شود یا قیمت آن.^(۴)

وزن مثقال دینار و در چقدر است: سوال: (۵۷۲) وزن مثقال دینار و درهم چقدر است؟

(۱) رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸. ظفر

(۲) نجب الخ علی کل حر مسلم الخ ذی نصاب فاضل عن حاجته الاصلية الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰). ظفر

(۳) و یقوم فی البلد الذی المال فیہ ولو فی مغارة ففی الحرب الاصهار الیه (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب زکوة الغنم ج ۲ ص ۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر

(۴) نصف صاع من بر او دقیقه اوسوقه اوزیب الخ اوصاع تمر اوشعر ولو ردینا وما لم یهن علیه کذرة و حیز یعتبر فیہ القيمة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ - ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶). ظفر

جواب: مثقال و دینار چهار و نیم ماشه درهم سه ماشه و یک و نیم رتی بوده و یک ماشه هشت رتی می باشد (۱)

اگر صدقه فطر در عوضی قرض مجرا شود صدقه فطر اداء گردد یا نه: سوال: (۵۷۳) من بر زید مبلغی قرض دارم که آنرا داده نمی تواند اگر به او بگویم که مبلغی که نزد تو موجود است آنرا در صدقه فطر به تومی دهم صدقه فطر اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: بدین ترتیب صدقه فطر اداء نمی شود طوریکه زکات به این شکل اداء نمی گردد در این مورد فقها نوشته اند که صدقه فطر یا زکات به او داده شود و پس از آن در بدل قرض دوباره از او حصول گردد (۲).

مسائل ذیل درست است یا نه: سوال: (۵۷۴) یک مولوی صاحب کتابی تألیف نموده و مولف کتاب حتفی پخته و سنی می باشد در این کتاب در بیان صدقه فطر نوشته شده که صدقه فطر را از جانب خود و از جانب غلام و کنیز خود از جانب طفل خورد سال خود نیز اگر چه غنی نباشد اداء کنید و دادن صدقه فطر از سوی زن پسر و دختر جائز نیست اگر ایشان صاحب نصاب باشد خود اداء نمایند این صحیح و این عبارت درست است یا نه؟

جواب: اصلاً مسأله آن است که دادن صدقه فطر از سوی زن و پسر بالغ بر ذمه شخص واجب نیست اما اگر اداء کند دوست است چون ایشان در عیال او می باشند یعنی صدقه فطر ادا خواهد شد پس در کتاب مذکور به جای اینکه نوشته (جائز نیست) باید می نوشت (واجب نیست) طوریکه در الدر المختار و شامی آمده: (لا عن زوجته وولده الکبیر العاقل ولو ادى عنهم بلا اذن اجزاً استحساناً عادة ای ولو فی عیاله) (۳) و عبارت شامی چنین است: (لا یجب علیه (۴)) همچنان در آن آمده: (قال فی البحر وظاهر الظهیرة انه لو ادى عن فی عیاله بغير امره جاز مطلقاً

(۱) و الدینار عشرون قیراط الخ و المثقال مائة شعيرة فهو درهم وثلاث اسع درهم (ایضا باب زکوة المال ج ۲ ص ۳۹ ط. س. ج ۲ ص ۲۹۵ - ۲۹۶). ظفیر

(۲) و اداء الدین عن العین و عن دین سبیض لا یجوز و حيلة الحواز ان یعطى مدبره الفقیر زکاته ثم یأخذها عن دینه ولو امتنع المدبرین مدیده و أخذها لکون ظفر یجنس حقه (الدرا المختار علی هامش و الدر المختار کتاب الزکاة ج ۲ ص ۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۲۷۱). ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۲ - ۱۰۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۶۳. ظفیر

(۴) و الدر المختار باب صدقة الفطر تحت قوله لا عن زوجة ج ۱ ص ۱۰۳ ط. س. ج ۲ ص ۳۶۳. ظفیر

بغير تقييد بالزوجة والولد (۱).

پسرجوانی کہ عاید خود را بہ پدر خون نیندھد آیا صدقہ فطر بر واجب است یا نہ:

سوال: (۵۷۵) شخصی دو پسر دارد ہر دو پسرش در تمام سال مبلغ دوالی سہ صد روپیہ بدست آورده و آنرا بہ پدر خود می دھند مالک خانہ پدر ایشان است ایشان جدا از پدر یک ہبہ نیز ندارند و ہر دو دارای اطفال خورد سال می باشند در چنین صورتی بر ان دو برادر زکات یا صدقہ فطر یا قربانی واجب است یا نہ یا اینکہ از جانب آنها نیز بر پدر ایشان واجب است.

جواب: بر ایشان زکات صدقہ فطر و قربانی واجب است. (۲)

صدقہ فطر بہ حساب وزن انگلیسی: **سوال:** (۵۷۶) الف: صدقہ فطر بہ وزن انگلیسی چند کیلو است در حاشیہ شرح وقایہ یک صاع معادل ۲۵۲ تولہ نوشتہ شدہ این قول صحیح است یا نہ؟

اگر بہ حساب کیلویی کہ چھل روپیہ وزن دارد ۳۱۴ کیلو گندم دادہ شود صدقہ فطر

اداء می گردد یا نہ: **سوال:** (۵۷۷) ب: نزد ما وزن یک کیلو معادل چھل روپیہ می باشد اگر بہ حساب این وزن در صدقہ فطر ۳۱۴ کیلو دادہ شود صدقہ فطر اداء می شود یا نہ اگر اداء نمی شود همان قدر کمی کہ باقی ماندہ پورہ گردد یا دوبارہ دادہ شود؟

برنج وغیرہ در صدقہ فطر بہ چہ مقداری دادہ شود: **سوال:** (۵۷۸) ج: برنج جواری و باجرہ در صدقہ فطر نصف صاع دادہ شود یا پورہ یک صاع؟

جواب: (الف ب): اما چون صاع را بہ حساب مثقال محاسبہ نمودہ ایم ۲۷۰ تولہ یک صاع می باشد بلکہ بہ حساب دراهم سہ تولہ بیشتر از این است یعنی ۲۷۳ تولہ پس بہ وزن انگلیسی یک صاع برابر بہ سہ کیلو و یک و نیم پاو و نیم چنانک است پس احتیاطاً باید جو و خرما بہ وزن انگلیسی سہ و نیم کیلو گندم کیلو دادہ شود و اگر بہ کیلویی کہ چھل روپیہ وزن دارد دادہ می شود باید سہ و نیم کیلو گندم در صدقہ فطر دادہ شود و اگر نزدیک بہ سہ تولہ از این مقدار

(۱) رد المحتار باب صدقۃ الفطر تحت قولہ ع روضہ ص ۱۰۳ . ط . س ج ۲ ص ۳۶۳ طبر

(۲) تجل الخ علی کل مسئلہ الخ ذی صفت فاضل ع حاشیہ الاصلیہ الخ و ہ تحریر الصدقہ و تحب الاصلیہ و تنفق المعارم (رد المحتار علی هامش رد المحتار باب صدقۃ الفطر ج ۲ ص ۹۹ . ط . س ج ۲ ص ۲۵۹ و ۲۶۰ طبر

کمتر باشد نیز درست است و در صورت کم دادن پوره کردن همان مقدار کم کافی می باشد.
ج: اگر برنج جواری یا باجره در صدقه فطر داده شود باید آنقدر باشد که قیمتش برابر ۱ ۳/۴ کیلو گندم شود زیرا در غیر منصوص پوره کردن قیمت منصوص ضروری می باشد و در الدر المختار چنین چیزی آمده است (۱).

آیا می توان در (پورت بلیر) جایی که زندانیان به سر می برند ومساعدت قانوناً منع است صدقه فطر داد: سوال: (۵۷۹) الف: من در (پورت بلیر) زندگی می کنم جایی که محبوسین جنگی هندوستان را پس از عبور از دریای شور به آنجا می فرستند قانوناً هر نوع معاونتی با این زندانیان منع می باشد آیا می توانم به ایشان صدقه فطر بدهم؟

در جایی که غیر از زندانیان کس دیگری نیست صدقه فطر چگونه اداء میگردد: سوال: ۵۸۰ ب: در اینجا غیر از زندانیان مسکین دیگری وجود ندارد پس صدقه فطر چگونه داده شود؟

جواب: (الف ب) دادن صدقه فطر به ایشان جائز است. (۲)

آیا زندانیان در شمار مساکین اند: سوال: (۵۸۱) آیا زندانیان در شمار مساکین می باشند؟
جواب: و تیکه نزد ایشان به اندازه نصاب مال نباشد در جمله مساکین بوده و دادن صدقه فطر به ایشان درست است (۳).

صدقه فطر بر کدام مردم واجب است: سوال: (۵۸۲) زید می گوید که صدقه فطر بر ذمه هر مسلمان بالغ و عاقل واجب بوده و صدقه فطر اولاد صغیرش نیز بر ذمه او می باشد عمرو می گوید که صدقه فطر بر ذمه کسانی است که روزه می گیرند و عاقل و بالغ باشند.
جواب: قول زید صحیح بوده و گفته عمرو غلط می باشد مسأله همان است که زید می گوید که صدقه بر هر مسلمان عاقل بالغ از طرف خودش و از سوی اطفال صغیرش بر ذمه او واجب می

(۱) و ما لم یصل فی کثرة و حیز یعتبر فیہ القيمة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴ . ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴) فقیر الدین غفر الله له

(۲) قوله مصرف الزکوة الخ وهو مصرف ایضا لصدقة الفطر الخ هو فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الخ والمسکین من لاشئ له الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ - ۸۰ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹) فقیر

(۳) فقیر وهو من له ادنی شیء ای دون نصاب الإقتدر نصاب غیر تام مستغرق فی الحاجة (ایضا) . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹. فقیر

باشد^(۱) فقط

آیا می توان در بنگال به جای گندم در صدقه فطر برنج داد: سوال: (۵۸۳) بعضی از مولوی های بنگال فتوی داده اند که در عرب گندم جو انگور و خرما وجود داشت لذا در صدقه فطر به دادن آن ها حکم شد در اینجا برنج قايم مقام گندم جو خرما و انگور می باشد لذا با دادن نیم صاع برنج یا قیمت آن صدقه فطر اداء می گردد اینکار جائز است یا نه؟

جواب: فقهای حنفی تصریح فرموده اند که غیر از اشیای منصوص اگر چیز دیگری در صدقه فطر داده شود باید مقدارش آنقدر باشد که با قیمت منصوص مساوی گردد مثلاً برنج اگر داده می شود باید به مقداری داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم یا یک صاع جو باشد در الدر المختار آمده که احوط همین است. (۲)

صدقه فطر بر اهل نصاب واجب است: سوال: (۵۸۴) دادن صدقه فطر بر هر روزه دار واجب است یا تنها بر اهل زکات؟

جواب: دادن صدقه فطر بر اهل نصاب واجب است اما نصاب زکات و نصاب صدقه فطر از همدیگر فرق دارند و در صدقه فطر قابل نمو بودن مال شرط نیست. (۳)

اگر خوراک تمام سال یا مقداری زمین موجود باشد صدقه فطر واجب است یا نه: سوال: (۵۸۵) الف: اگر در روز عید نزد ما خوراک تمام سال که قیمت آن صد روپیه نمی شود یا مقداری زمین که قیمت آن صد روپیه است موجود باشد در اینصورت صدقه فطر بر ما واجب است یا نه؟

گاوی که برای شیر باشد در حوائج اصلی داخل است یا نه: سوال: (۵۸۶) ب: گاوی که جهت استفاده از شیر آن نگهداری می شود از حوائج اصلی زائد است یا نه؟

(۱) یخرج ذالک عن نفسه لحديث ابن عمر رضی اللہ عنہما قال فرض رسول الله ﷺ زكاة الفطر على الذكر والأنثى الحديث. ويخرج عن اولاده الصغار الخ ومما لیک (هذه باب صدقة الفطر ج ۱ ص ۱۹۰). ظفر

(۲) نصف صاع فاعل یخرج من اوردته اوسبقه اوزيب الخ اوصاع تمر اوشعیر ولو ربتا وما لم ينص عليه كلوة وخیز یعتبر فيه القيمة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۳ . ط . س ج ۲ ص ۳۶۴). ظفر

(۳) نجب موسعا في العمر عند اصحابنا وهو الصحيح في وقيل مصفا في يوم الفطر عينا بعده يكون قضاء على كل مسلم في ذوی نصاب فاضل عن حاجته الاصلية في وان لم ينو (ايضا صدقة الفطر ج ۲ ص ۹۹ . ط . س ج ۲ ص ۳۵۸). ظفر

در صدقه فطر منظور از حوائج اصلی چیست: سوال: (۵۸۷) ج: در صدقه فطر که قید (فاضلاً عن حوائج الاصلیه) وجود دارد منظور همان حوائج اصلیه است که در نصاب می باشد یا چیز دیگری؟

دادن صدقه فطر از سوی پسر بالغ واجب نیست: سوال: (۵۸۸) د: پسر جوانی که در دستر خوان پدر نان می خورد دادن صدقه فطر او بر پدر واجب است یا نه؟

جواب: الف: این غله از جمله حوائج اصلیه می باشد و به اساس آن صدقه فطر واجب نمی گردد و زمینی که قیمت آن صد روپیه صدقه فطر به علت آن واجب است. ^(۱)
ب: از جمله حوائج اصلیه می باشد.

ج: منظور همان حوائج اصلیه است.

د: دادن صدقه فطر از سوی اولاد بالغ واجب نیست. ^(۲)

منظور از صاع بغدادی است یا مدنی: سوال: (۵۸۹) الف: در مذهب حنفی صدقه فطر به

حساب صاع بغدادی داده می شود یا صاع مدنی و وزن هر یک از این دو صاع چقدر است؟

در صدقه فطر گندم به چه مقداری داده شود: سوال: (۵۹۰) ب: به قول مفتی به چقدر گندم در صدقه فطر باید داده شود زیرا یک مولوی صاحب ۱۴۵ توله می گوید و مولوی صاحب دیگر ۹۲ ۱/۲ توله در این میان کدام قول معتبر و مفتی به است.

جواب: (الف ب) شامی اختلاف طرفین را نقل نموده که نتیجه هر دو یکی است و به اساس محاسبه ای که من کرده ام نصف یک صد وسی و پنج توله می باشد به وزن انگلیسی تقریباً ۳/۴ کیلو یعنی یک کیلو و هفتصد و پنجاه گرام می شود پس باید در صدقه فطر احتیاطاً ۳/۴ کیلو گندم یا قیمت آن داده شود (قیل لا خلاف لان الثانی قدره برطل المدینه لانه ثلاثون استاراً والعراقی عشرون واذا قابلت ثمانية بالعراقی بخمسة وثلاث بالمديني وجدهما سواء وهذا هو الاشبه ن محمداً لم يذكر خلاف ابي يوسف ولو كان لذ كره لانه اعرف بمذهبه) و در شامی آمده:

(۱) تحب (صدقه الفطر) علی کل حر مسلم الح ذی نصاب فاضل عن حاجته الاصلیه کذبہ و حوائج عیالہ وان لم یو لبح (والدرا المعنار علی هامش و الدرا المعنار باب صدقه الفطر ج ۲ ص ۹۸ ط س ج ۲ ص ۲۵۹ و ۲۶۰). طغیر

(۲) لایع زوجته و زنده الکبیر المعقل ولو ادی عیالہ بلادن اجزا استحضاراً (ایضا ج ۲ ص ۱۰۲ ط س ج ۲ ص ۳۶۳). طغیر

(۱) (اعلم ان صاع اربعة امداد والمذ رطلان والرطل نصف من والس بالدرهم مائتان وستون درهماً وبالاstrar اربعون والاstrar بالدرهم ستة ونصف) (۲) یک استار چهار ونیم مثقال ویک مثقال چهار ونیم توله می باشد پس چهل استار مساوی شصت وهفت ونیم توله من گردد که عبارت از یک من یا یک من می باشد ومن ومد برابر اند پس دودمد یعنی نصف صاع برابر به ۱۳۵ توله می نید.

مقدار نصف صاع: سوال: (۵۹۱) مقدار نصف صاع به کیلوی که ۸۲ توله می باشد و به حساب کیلویی ۸۰ توله می باشد چقدر است اگر قیمت نصف صاع کشیده شود مثلاً نصف صاع ۶ آنه قیمت داشته باشد در بازار هرگز به شش آنه بدست نمی آید بلکه به ۷ یا ۱۱/۲ آنه بدست خواهد آمد پس صدقه فطر به چه قیمتی داده شود؟

جواب: به حساب کیلوی هشتاد توله ای یعنی وزن انگلیسی یک صاع ۱۱/۲ کیلو ونیم پار ونصف چنانگ می شود ونصف آن قریب ۱۳/۴ کیلو می گردد.

اگر به حساب کیلوی ۸۲ توله حساب شود نزدیک به یک چنانگی کم خواهد شد اما احتیاط همان است که ۱۳/۴ کیلو با قیمت آن اخراج گردد زیرا اگر کمی بیشتر داده شود خوب است پس قیمت ۱۳/۴ کیلو به اساس نرخ بازار داده شود ونفع فقیر مد نظر باشد.

درجای که گندم پیدا نمی شود در آنجا قیمت کجا اعتبار دارد: سوال: (۵۹۲) در جایی که گندم پیداء نمی شود آیا در آنجا نیز باید صدقه فطر به حساب گندم داده شود و قیمت کدام کشور در آن معتبر است؟

جواب: در جایی که گندم پیداء نمی شود مثلاً برنج پیدا می گردد باید همان قدر برنج در صدقه فطر داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم باشد و قیمت همان شهر و ملک معتبر است یعنی جایی که صدقه فطر داده می شود. (۳)

(۱) ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۶۵ . ظفر

(۲) ردالمحتار باب صدقة الفطر مظب فی تحریر صاع المذ والمذ والرطل ج ۲ ص ۱۰۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۶۵ . ظفر

(۳) والمنسحب للناس ان يخرجوا النظرة بعد طلوع الفجر يوم الفطر قبل الخروج الى الصلوة (عالمگیری مصری كتاب الرکوة، باب ثامن

صدقة فطر ج ۱ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۱۹۲ . ضفر

درجایی که فقرا وجود نداشته باشند صدقه فطر چه وقتی اخراج گردد: سوال: (۵۹۳)

در کشوری که فقراء شرعی وجود نداشته باشند مردم آنجا صدقه فطر را روز عید قبل از نماز کشیده و نزد شخص معتمد بگذارند و بعد از آن به فقرا دیگر کشورها ارسال دارند مستحب به جا خواهد شد یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر به فقرا قبل از خروج به سوی نماز مستحب می باشد پس در اینصورت که صدقه فطر اخراج گردیده و علیحده گذاشته شود و به فقراء داده نشود مستحب اداء نمی گردد و این عادتاً متحقق نمی گردد که در کشوری فقرا وجود نداشته باشند اگر در واقعیت چنین باشد پس باید به فقرا جای دیگری فرستاده شود و آن شخص به دلیل عذر تارک مستحب گفته نمی شود (۱).

شخصی آنقدر کشت دارد که برای یکسالش کفایت نمی کند صدقه فطر بر او است

پایه: سوال: (۵۹۴) شخصی ملک نصاب طلا و نقره نیست مگر نزد او یک پاره یا دو پاره زمین است که قیتمش پنجاه و دو روپیه می شود و حاصلات غله آن نیم سال یا اضافه از نیم سال او می گردد آیا دادن صدقه فطر بر چنینی شخص واجب است و خوردن آن برایش حرام؟

جواب: مطابق روایت صحیحہ مفتدی بها صدقه فطر بر آن شخص واجب نیست و او خود محل و مصرف زکات و صدقات است در شامی آمده: (وفیها سئل محمد (رح) عن له ارض یزرعها او حانوت یتغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقة ونفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة) (۲).

سوال: (۵۹۵) در ص ۷۱ ج ۲ شامی تحت قول (فارغ عن حاجته) نوشته (وفیها سئل محمد عن له ارض یزرعها او حانوت یتغلها او دار غلتها ثلاثة آلاف ولا تکفی لنفقة ونفقة عیاله سنة یحل له اخذ الزکوة وان کانت قیتمها ببلغ الوفاء وعلیه الفتوی وعند هما لایحل) (۳) اگر فتوی بر آن صحیح است پس شما چرا نوشته بودید که شخصی که دوباره زمین دارد که قیمت آن صد روپیه

(۱) والمستحب للناس ان یمضوا الفطرة بعد طلوع الفجر یوم الفطر قبل الخروج الى المصلى (عالمگیری مصری کتاب الزکوة، باب نام صدقه فطر ج ۱ ص ۱۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفر

(۲) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

(۳) ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفر

است صدقہ بر او واجب است جواب چہ می باشد؟

جواب: مطابق مذهب شیخین نخست صدقہ فطر احتیاطاً نوشته شد کہ آن نیز صحیح است و اگر قول امام محمد مفتی بہ گفته شود این نیز صحیح می باشد.

جواب یک مشکل: سوال: (۵۹۶) بعد از سلام کہ سنت اسلام است بہ عرض می رسانم کہ جواب مسائل پرسیدہ شدہ بہ وقتش شدہ و باعث سرافرازی و امتنان گردید اما در مورد زکات نقرہ هنوز خدشہ باقی می باشد و علت آن است کہ حضرت مولانا صاحب عبدالحی لکنوی مرحوم در عمدۃ الرعاۃ نوشتہ اند مقدار آن (دو صد درہم) سی و شش تولہ و پنج و نیم ماشہ است و بہ حساب مابیع روپیہ ہای چہرہ دار انگلیسی تخمیناً و احتیاطاً سی و نہ روپیہ می شو از این عبارت دو خدشہ پیدا شدہ است یکی اینکہ جناب شما ۱۱۲ ۵۲ تولہ می فرمائید و مولانای مرحوم سی و شش تولہ و پنج و نیم ماشہ فرمودہ اند و دفع معارضہ آن از این حقیر متصور نیست دیگر آنکہ مولانای مرحوم فرمودہ اند سی و شش تولی و پنج و نیم ماشہ نمی دانم از آنقدر نقرہ چگونہ سی و نہ روپیہ حاصل می شود در حالیکہ ہرک روپیہ انگریزی یک بولہ زن دارد در خیالم می گذرد کہ شاید شی مغشوش را از سکہ انگلیسی وضع کردہ اند واللہ اعلم بالصواب.

و همچنان در حاشیہ الدر المختار مطبوعہ نولکشوری محشی چنین نوشتہ اند: (فیكون الدرهم سبعة عشر طولجة ونصف طولجة ای رتی لانها اربع شعيرة ولثمان رتی ماشہ فیکون الدرهم ماشتين وواحد ونصف رتی فیکون من الذی هو ما بهادرهم اربعمائة وسبعة وثلاثين ماشة ونصف ماشة ولانتهی عشره ماشة قوله فیکون النصاب منها بحساب التولة ستة وثلاثين تولہ وخمسة ماشہ بحساب الروپیہ الساهنه التی هی احدى عشرة ماشہ تسعة وثلاثين روپیہ وثمان ماشہ فیحکم تسهیلًا اربعین روپیہ) (۱) در حاشیہ راہ نجات دیدہ ام کہ درہم بہ حساب قدیم الزمان پنج و نیم تولی است یعنی بہ تولہ بنارسی این شک را حل فرمائید.

جواب: علت فرق در تحریر مولانا صاحب عبد الحی و تحقیق مصنف راہ نجات و غیرہ این است

(۱) در حاشیہ الدر المختار نولکشور بعد از (اربعین روپیہ) این عبارت آمدہ. و يكون المقال ثلاث ماشة وواحد رتی فیکون النصاب من الذهب الذی هو عشرون مقالا ثلاث وستين ماشة ونصف ماشة ومن التولة خمس تولة وماشتين ونصف ماشة فیحکم علی حسہ رربع تولہ واللہ اعلم.

در مختار نولکشوری ج ۱ ص ۸) باب زکوة المال ضمر

کہ مولوی صاحب عبدالحی غالباً مثقال را چہار نیم ماشہ قبول نکرده اند ہر گاہ مثقال چہار ونیم ماشہ قبول نشود پس حسب اوزان سبہ کہ شرعاً معتبر است وزن درہم سہ ماشہ ویک رتی رتی می باشد و دوصد درہم مساوی ۱۱۲ ۵۲ تولہ می شود روپیہ مروجہ از یک تولہ سہ رتی کم می باشد۔

نصاب زکات ووزن مثقال: سوال: (۵۹۷) در غایۃ الاوطار ترجمہ الدر المختار نوشتہ شدہ کہ مثقال چہار ماشہ می باشد و نصاب زکات ۱۱۲ ۵۲ تولہ نوشتہ شدہ در حالیکہ در عمدۃ الرعاۃ حاشیہ وقایہ مثقال سہ ماشہ ویک رتی و نصاب زکات را ۳۶ تولہ و پنج ماشہ نوشتہ شدہ قبلاً مردم در اینجا دو کیلو گندم بہ وزن انگلیسی صدقہ فطر می دادند اکنون یک مولوی صاحب مقدار صدقہ فطر ۱۱۲ کیلو می داند؟

جواب: وزن مثقال چہار ونیم ماشہ است در ترجمہ غیاث اللغات نیز آمدہ کہ مثقال بہ کسر (م) نام یک وزن است کہ چہار ونیم ماشہ می باشد واگر چہ در این مسئلہ اختلاف زیاد وجود دارد اما قول قوی ہمین است لذا اینکہ در عمدۃ الرعاۃ وزن مثقال راسہ ماشہ ویک رتی نوشتہ در حقیقت وزن درہم است زیرا در شرع وزن درہم معتبر می باشد کہ بہ نام وزن سبہ مشہور است یعنی ہفت مثقال برابر دہ درہم می باشد پس وزن ہفت مثقال بہ حساب چہار ونیم ماشہ سی ویک ونیم ماشہ می شود و چون بر دہ تقسیم گردد یک درہم سہ ماشہ ویک ونیم می گردد و بہ ہمین جہت در غیاث اللغات درہم راسہ ونیم ماشہ نوشتہ است خلاصہ اینکہ ہمین حسابی کہ در غایۃ الاوطار ترجمہ الدر المختار نوشتہ صحیح و احوط می باشد و نصاب زکات ۱۱۲ ۵۲ تولہ نقرہ و ۱۱۲ ۷ تولہ طلا است از تحقیق شامی نیز چنین چیزی بہ نظر می آید و بہ حساب مذکور نصف صاع تقریباً ۳/۴ کیلو بہ وزن انگلیسی می باشد پس صدقہ فطر یک شخص از گندم ۳/۴ کیلو می باشد واگر دو کیلو بدہد حرجی نیست و موجب ثواب بیشتر می گردد اما لذا ۳/۴ کیلو نباید کم بدہد۔

در جلد دوم شامی در باب صدقہ فطر چنین آمدہ: (قوله وهو ای الصاع اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمن بالدارهم مائتان وستون درهما وبلاستار اربعون

والاستار بکسر الهمزة بالدراهم ستة ونصف وبالمثاقيل اربعة ونصف كذا فی شرح در رالبحار فالمد والمن سواء (۱).

حاصل این تحقیق آن است که آنچه من بنده نوشته ام یک من یعنی وزن یک مد چهل استار و یک استار چهل مثقال است پس مجموعاً ۱۸۰ مثقال و به حساب ماشه ۸۰ ماشه مساوی ۱۱۲ ۶۷ توله می شود پس دوماً یعنی نصف صاع برای ۱۳۵ توله می باشد اگر به وزن انگلیسی محاسبه شود چنانگ کم ۱۳۴ کیلو می گردد به حساب دیگری که در عبارت شامی وزن من را به دراهم نوشته یک من ۲۶۰ درهم بوده به به این حساب سه توله زیاده می باشد بنا بر این به ۱۳۴ کیلو حکم می شود.

حل اختلاف وزن نصف صاع به حساب هشتاد توله: سوال: (۵۹۸) به حساب کیلو هشتاد توله ای وزن صاع و نصف صاع چقدر است در مفتاح الجنة وزن نصف صاع را یک کیلو و دوازده چنانگ نوشته و در لغات کشوری یک سیر و نه و نیم چنانگ آمده اکنون بر کدام قول باید عمل شود؟

جواب: به حساب کیلو هشتاد توله ای به اساس محاسبه ای که ما از روی کتب کرده ایم صاع تقریباً سه و نیم کیلو و نصف صاع ۱۳۴ کیلو می باشد از شامی و الدر المختار چنین چیزی استنباط گردیده و احتیاط همین است. (۲)

اگر در قریه ای گندم پیدا نشود دادن صدقه فطر به حساب نرخ شهر چگونه است: سوال: (۵۹۹) اگر در قریه شخصی گندم پیدا نشود و نرخ آرد بسیار بلند بوده و نرخ گندم در شهر ارزان باشد آیا می تواند به نرخ شهر صدقه فطر بدهد یا چگونه؟

جواب: باید به حساب قریه خود صدقه فطر را اداء کرد اگر در آنجا گندم نباشد باید قیمت آرد محاسبه گردد یا قیمت یک صاع جوار حساب گردد منظور آنکه هر جنس منصوص که در آنجا یافت شود به اساس نرخ آن محاسبه صورت گیرد (۳).

(۱) ردالمحتار باب صدقة الفطر ص ۱۰۴ ج ۲.

(۲) وهو الصاع المعتمر ما یسع الفا واربعمین درهما من ماش اوعدس اما قدر بهما لتساویهما کلا ووزنا (در مختار) اعلم ان الصاع اربعة امداد والمعدلان والبرطل نصف من والدراهم مائتان (ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵، طبر =

در صدقه فطر به جای گندم دادن نصف صاع برنج چطور است: سوال: (۶۰۰) اگر در

صدقه فطر به جای گندم نصف صاع برنج داده شود جائز است یا نا جائز؟

جواب: جائز است در صورتیکه قیمت صاع برنج با نصف گندم برابر و یا زیاده از آن باشد (۱).

دادن صدقه فطر یک شخص به چند نفر چطور است: سوال: (۶۰۱) دادن صدقه فطر یک

شخص به چند نفر و عکس آن جائز است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و جاز مع دفع کل شخص قطره الی مسکین او مساکین علی ما علیہ اکثر به جزم فی الوالو الحیة والخانیة والبدایع والمحیط وتبعهم الزیلعی فی الظهار من غیر ذکر خلاف و صححه فی البرهان فکان هو المذهب کما جاز دفع صدقة جماعة الی مسکین واحد بعتدیه) (۲) پس واضح شد که دادن صدقه فطر یک شخص به چند نفر و عکس آن جائز است.

بر زمیندار صدقه فطر واجب است یا نه: سوال: (۶۰۲) بر هر قسم زمیندار چه زمین زیاد

داشته باشد یا کم صدقه فطر واجب است یا نه؟

جواب: مسأله در این است کل وجوب صدقه فطر به کمی و زیادی زمین مربوط نیست بلکه ضرور آن است که از حاجات اصلیه اضافه باشد.

آنقدر زمین که قیمت آن دوصد درهم قریب ۱/۲ ۵۲ توله نقره گردد در الدر المختار نوشته:

(فاضل عن حاجته الاصلية)

آیا در صدقه فطر برابر قیمت گندم دادن برنج یا نخود درست است یا نه: آیا در صدقه فطر

دادن برنج یا نخود به اندازه قیمت گندم جائز است یا نه؟

جواب: جائز است.

در جایی که غله رایج باشد دادن نصف صاع در صدقه فطر کافی است یا نه: سوال: (۶۰۳)

(۳) نصف صاع من بر او دقله اوسوقه اوزب الح اوصاع تمر او شعیر الح ومالم یص علیه کذرة وخیر یعتبر فی القيمة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ح ۲ ص ۱۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴). ظفر

(۱) ومالم یص علیه کذرة وخیر یعتبر فی القيمة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ح ۱ ص ۱۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۴). ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ص ۱۱۵ ح ۱. ظفر

اندازه صدقه فطر نصف صاع گندم و یک صاع جو مقرر است عده ای از علما بنگال می گویند که مسأله به گندم منحصر نیست و هر غله در جایی که بیشتر رواج باشد دادن نصف صاع از آن کافی می باشد و چون در بنگال برنج بیشتر رواج دارد دادن نصف صاع برنج کافی است؟

جواب: این قول ایشان کاملاً غلط است گندم در حدیث منصوص بوده و برنج منصوص نیست پس باید آنقدر برنج داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم باشد و دادن برنج به صورت معین جائز نیست.

جواب مفتی صاحب:

جواب صحیح است در غیر منصوص مراعات قیمت ضروری می باشد مثلاً اگر برنج داده می شود باید آنقدر داده شود که باقیمت نصف صاع گندم برابر باشد که این مسأله در جواب نوشته شده که دادن برنج به صورت معین جائز نیست که معنای آن این است که دادن برنج بدون در نظر داشت قیمت گندم جائز نیست یعنی به دلیل عدم ورود نص مانند زکات در آن حکم می گردد از اینجا معلوم می شود که دادن غیر منصوص به اساس قیمت منصوص جائز می باشد.

صدقه فطر بر فقرا واجب نیست: سوال: (۶۰۵) بر مردم فقیر قریه ها دادن صدقه فطر واجب

است یا نه؟

جواب: صدقه فطر بر مردم فقیری که صاحب نصاب نیستند واجب نیست البته نزد کسانی که به قیمت پنجاه و یا پنجاه و دو رویه زمین یا خانه غیر از منزل مسکونی باشد یا زیور و غیره نزد شان به این مقدار باشد صدقه فطر بر ذمه ایشان واجب است.

درالدر المختار درباب صدقة الفطر آمده: (علی کل حر مسلم ذی نصاب فاضل عن حاجته الاصلية کدینه و حوائج عیاله وان لم ینم (ص ۹۸ ج ۲).

صدقه فطر زن بر چه کسی واجب است: سوال: (۶۰۶) صدقه فطر زن بر شوهرش واجب

است یا بر پدرش یا اینکه شوهر از مهرش بدهد نزد زن مال باشد یا نباشد؟

جواب: زن وقتی صاحب نصاب باشد صدقه فطر بر او واجب است اگر شوهر اداء کند اداء می شود بر پدرش واجب نیست (و لا یودی عن زوجته ولا عن اولاده الکبار وان کانوا فی عیاله ولو

ادی عنهم او عن زوجته اجزاهم استحساناً کذا فی الهدایة (۱).

وزن صاع: سوال: (۶۰۷) وزن اصلی نصف صاع چقدر است و تحقیق کامل آن چیست و عمل برزگان چگونه بوده است؟

جواب: شامی صاع را چنین تحقیق کرده است: (اعلم ان الصاع اربعة امداد والمذ رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهماً وبالاستار اربعون والاستار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف وبالمناقل اربعة ونصف کذا فی شرح در البحار فالمد والمان سواء) (۲) لذا این تحقیق معلوم می شود که یک استار چهار ونیم مثقال است و وزن مثقال چهار ونیم ماشه می باشد پس چهل استار وزن یک مد جو است که ۸۱۰ ماشه می شود بدین ترتیب ۴۰ ۱/۴ ۴. که مساوی می باشد به ۱۱۲ ۶۷ توله که وزن یک مد است چون صاع چهار مد است لذا صاع مساوی می شود به ۲۷۰ توله که به حساب وزن هشتاد سه کیلو و یک ونیم پاو می گردد پس نیم صاع یک چنانک کم ۱ ۳/۴ کیلو می باشد به همین جهت حکم به دادن ۱ ۳/۴ کیلو (سیر) به حساب وزن هشتاد می باشد چنان به نظر می آید که مولوی صاحب عاشق الهی یک چنانک کمی کرده طوریکه کسانی که به ۱ ۳/۴ کیلو حکم نموده اند یک چنانک اضافه کرده اند و آشکار است که اضافه خوب بوده و کم کردن درست نیست و کسی که وزن نصف صاع را یک کیلو و سه چنانک گفته قولش به اساس تحقیق شامی درست نیست.

دادن صدقه فطر به یک شخص افضل است یا به چند نفر: سوال: (۶۰۸) دادن گندم

صدقه فطر به یک شخص افضل است یا به چند نفر؟

جواب: دادن به چند شخص نیز درست است اما افضل آن است که یک صدقه به یک مسکین داده شود: (و جاز دفع کل شخص فطرته الی مسکین او مساکین الی قوله کتفریق الزکوة والامر فی حدیث اغنهم للندب فیغید الاولیة) (۳).

غیر از اشیای منصوص چیزهای دیگر در صدقه فطر: سوال: (۶۰۹) علمای دین در این مورد

(۱) عالمگیری ص ۱۹۱ ج ۱.

(۲) رد المحتار باب صدقه ج ۲ ص ۱۰۴ ط. س ج ۲ ص ۳۵۹ و ۳۶۰. طغیر.

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صدقه الفطر ج ۲ ص ۱۰۶ ط. س ج ۲ ص ۳۶۱. طغیر.

چه می گویند که در جایی که طعام مردم برنج است دادن برنج به جای حطه و شعیر جائز است یانه شخصی می گوید که حضرت مولانا گنگوهی قدس سره بر جواز فتویٰ داده دعوائش صحیح است یا باطل تحقیق و تفتیش فرمائید.

جواب: در کتب فقه آمده که غیر از حطه و شعیر و اشپای منصوص در چیز های غیر منصوص مانند برنج نخود باجره جواری و غیره باید قیمت مراعات گردد یعنی نخود برنج و غیره آنقدر داده شود که قیمت آن با نصف صاع گندم یا یک صاع شعیر و غیره برابر شود (و مالم ینص علیه کذرة وخبز يعتبر فيه القيمة) (۱) پس در جایی که برنج خورده می شود آنقدر برنج در صدقه فطر داده شود که قیمت آن برابر نصف صاع گندم یا یک صاع جو باشد در مورد قول مولانا گنگوهی (رح) من چیزی نمی دانم.

وجوب فطره و قربانی: سوال: (۶۱۰) صدقه فطر و قربانی بر چه مردمی واجب است و مستحق صدقه فطر کدام مردمی هستند روزه دار یا عوام الناس و شخصی که قرضدار است صدقه فطر بر او واجب می باشد یانه؟

جواب: اداء کردن صدقه فطر بر ذمه شخصی واجب است که صاحب نصاب یعنی غنی باشد یعنی مقداری نقد یا زمین داشته باشد که قیمت آن به اندازه نصاب نقره باشد و شخصی که چنین نیست صدقه فطر بر او واجب نمی باشد (۲) و صدقه فطر باید به شخص محتاج داده شود بهتر است که به مردم خوب نماز خوان و روزه گیر داده شود اما اگر به محتاجان غیر روزه دار داده شود باز هم صدقه فطر اداء می گردد و قربانی نیز بر کسانی واجب است که غنی و مالک نصاب باشند و کسی که قرضش زیاد است طوریکه اگر قرض را اداء کند به قدر نصاب نزدش باقی نماند صدقه فطر و قربانی بر او واجب نیست.

تحقیق صاع: سوال: (۶۱۱) وزن صدقه فطر چقدر است قاضی صاحب ثناء الله هشت رطل را *

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۱۰۶ . ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷ . طعیر

(۲) تحب (ای صدقه الفطر) (الی قوله) علی کل حر مسلم ولو صغیرا مجنوناً، حتی لو لم یغیرهما ولیهما وجب الاداء بعد البلوغ (ذی نصاب فاضل عن حاحنه الاصلية) کدیبه و حوائج عیاله (و ان لم یسم) کما مر (و به) ای بهذا النصاب (تحرم الصدقة) کما مر، و تحب الاضحية و تنفقه المحتارم عنی الراحه (در مختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۹۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹، ۳۹۰) . طعیر

یک صاع گفته و یک مولوی صاحب وزن صاع را دوسیر (کیلو) و شش چنانک می گوید کدام قول صحیح است؟

جواب: وزن صاع همان است که قاضی صاحب (رح) بیان فرموده و بر همین فتوی عمل می شود (۱) به حساب وزن انگلیسی یک صاع سه و نیم کیلو و نیم پاو می باشد دو وزن نیم صاع $۱\frac{3}{4}$ کیلو و یک چنانک می گردد که در اینجا مطابق آن صدقه فطر داده می شود و احتیاط در همین است و اینکه مولوی صاحب وزن صاع را دو کیلو و شش چنانک بیان نموده صحیح نیست و کسانی که مطابق این قول صدقه فطر اداء کرده اند باید مقدار باقی مانده را نیز بدهند.

وزن نصف صاع: سوال: (۶۱۲) وزن اصلی نصف صاع چقدر است این مسأله را بصورت تحقیقی بیان دارید ما ندیده ایم که بزرگان ما بر این عمل کرده باشند.

جواب: شامی در مورد وزن صاع چنین تحقیق کرده است: (اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهما وبارستار اربعون والاسطار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف بالمناقیل اربعة ونصف کذا فی شرح در البحار فالمدو المن سواء) (۱) از این تحقیق آشکار است که یک استار چهار و نیم مثقال بوده و وزن مثقال چهار و نیم ماشه می باشد پس چهل مثقال که وزن یک مد است ۸۱۰ ماشه می گردد که $۶۷\frac{1}{2}$ توله می شود پس چون $۶۷\frac{1}{2}$ توله وزن یک مد است وزن صاع برابر چهار مد می باشد یعنی یک صاع ۲۷۰ توله می شود که به حساب وزن هشتاد سه کیلو و دو نیم پاو می شود پس نیم صاع یک چنانک کم نموده و کسانی که $۱\frac{3}{4}$ کیلو می گردد لذا به دادن $۱\frac{3}{4}$ کیلو گندم در صدقه فطر حکم می گردد.

مولوی صاحب عاشق الهی یک چنانک کم نموده و کسانی که $۱\frac{3}{4}$ کیلو می گیرند یک چنانک اضافه کرده اند و آشکار است که کمی زیادت بهتر بوده و کم کردن خوب نیست و کسی نیم صاع را یک کیلو و سه چنانک گفته قول او مطابق تحقیق شامی درست نیست.

(۱) اعلم ان الصاع اربعة امداد والمد رطلان والرطل نصف من والمان بالدرهم مائتان وستون درهما وبارستار اربعون والاسطار بکسر الهمزة بالدرهم ستة ونصف قح (رد المحتار ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵) ظفر
(۲) رد المحتار ج ۲ ص ۱۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۵. ظفر

مصارف صدقه فطر: سوال: (۶۱۳) مصرف زکات صدقه فطر و پوست قربانی یکی است یا از ہم فرقی نیز دارند اگر به سادات یا پدر و مادر زکات یا صدقه فطر یا پوست قربانی داده شود اداء میگردد یا نه؟

جواب: مصرف زکات صدقه فطر و پوست قربانی یکی است یعنی به مردمی که دادن زکات درست نمی باشد دادن صدقه فطر و پوست قربانی نیز درست نیست (۱) در مورد دادن زکات به سادات قول صحیح آن است که ناجائز می باشد (۲) اگر به اصول و فروع عمداً یعنی یا وصف شناختن ایشان زکات صدقه فطر و پوست قربانی داده شود اداء نمی گردد (۳) باید دوباره اداء گردد اما اگر در تاریکی و اینکه فکر کند که محتاجی می باشد زکات و صدقه فطر و غیره را به او بدهد و بعداً معلوم گردد که به کسی داده غنی بوده یا پدر و پدر کلانش یا پسر و نواسه اش بوده زکات فطره و غیره اداء شده است و ضرورتی به دوباره دادن نیست (۴) اما اگر به علت ندانستن مسأله به اصول یا فروع خود زکات بدهد زکات اداء نگردیده و باید دوباره بدهد.

دادن صدقه فطر به اما مسجد جائز نیست: سوال: (۶۱۴) دادن صدقه فطر به امام جائز است یا نه؟

جواب: دادن صدقه فطر او به دلیل امامت جائز نیست (۵).

فصل نهم

مسائل متفرقه زکات

شخص صدرویه داد ۴۵ سال بعد آنرا بدست آورد زکات آنرا چگونه اداء کند: سوال:

- (۱) و صدقة الفطر كالزكاة في المصارف في كل حال (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب ج ۲ ص ۱۰۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۹).
- ظفر الدين غفر الله له
- (۲) ولا تدفع الى بني هاشم الخ (هداية ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر
- (۳) ولا يدفع المزكي زكاة ماله الى ابيه وجده وان علا (هداية ج ۱ ص ۱۸۸). ظفر
- (۴) قال ابوحنيفة ومحمد عليهما السلام اذا دفع الزكاة الى رجل يظنه فقيراً ثم بان انه غني او هاشمي او كافر او دفع في ظلمة لئان انه ابوه او ابيه فلا اعاده عليه (هداية ج ۱ ص ۱۸۹). ظفر
- (۵) و صدقة الفطر كالزكاة في المصارف كل حال (الدر المختار على هامش ردالمحتار ط. س. ج ۲ ص ۳۶۹). ظفر

(۶۱۵) شخصی به شخص دیگری صد روپہ قرض داد مدیون ۴۵ سال بعد قرض را اداء نمود اکنون چطور زکات بد ھد؟

جواب: مسالہ آن است پس از حصول دادن زکات سال های گذشته آن نیز لازم می باشد پس از صدروپہ در سال اول دونیم روپہ کم می گردد وبہ همین ترتیب زکات همان مقدار باقی مانده بہ حساب ہر سال وضع می گردد تا مبلغ آنقدر باقی ماند کہ از نصاب کم باشد در آنصورت زکات ساقط می گردد (۱).

در صورت یکہ بہ اداء کردن گمان غالب نباشد چہ کند: سوال: (۶۱۶) بر ذمہ صاحب زکات مبلغ ۲۰ روپہ واجب الاداء بود او مبلغ ۱۵ روپہ را یقیناً اداء کردہ ودر مورد ۵ روپہ شک دارد کہ اداء کردہ یا نکردہ پس اداء کردن پنج روپہ بروی ضروری می باشد یا نہ؟

جواب: چون گمان غالب بہ اداء کردن نیست وگمان غالب اعتبار دارد پس باید آن پنج روپہ باقی مانده را اداء کند.

شخصی بدون ادای زکات وفات نمود در مورد ادای زکات او چہ حکم است: سوال: (۶۱۷) عمر صاحب نصاب و مال زکات بر ذمہ او واجب الاداء بودہ مگر وبدون آنکہ زکات را اداء کند وفات نمود واز او یک پسر نابالغ مانده است آیا زن عمر می تواند از مال او زکات باقی مانده و حال را اداء کند یا نہ؟

جواب: بدون وصیت متوفی نمی توان از مال متروکہ مشترکہ زکات را اداء نمود زیرا وارث طفل نابالغی است در حصہ او بدون وصیت نمی توان دخالت نمود چنانچہ این موضوع در رد المحتار مورد بحث قرار گرفته ومجتہان درالدر المختار آمده: (واما دين الله تعالى فان وصی بہ وجب تنفیذہ) وشامی گوید وذلک کالزکوة والکفارات

در مهر و زیورات مرصع زکات است یا نہ: سوال: (۶۱۸) در مهر و زیورات مرصع زکات است یا نہ؟

(۱) ولو كان الدين الخ فوصل الى ملكه لزوم زکوة ماعنی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶ و ۲۶۷) طہیر

جواب: اگر در مهر به قدر نصاب طلا موجود باشد زکات در آن واجب است و اگر نصاب نقره و غیره موجود باشد باز هم مهر اندازه گردیده و در آن شامل شود و در زیر مرصع زکات واجب است (۱).

درونوت زکات است یا نه: سوال: (۶۱۹) نوت دولتی سند مال بوده و عین مال نیست پس اگر مثلاً شخص روپیه نوت داشته باشد و سال نیز بر آن بگذرد و از حاجات ضروری او بیشتر باشد آیا زکاتی که بر روپیه نقد می باشد بر نوت نیز واجب می گردد یا نه اگر واجب باشد باید همان نوت در زکات داده شود زیرا در تبدیل آن به روپیه در فی هزار پانزده روپیه کمیشن می گیرند در حالیکه اگر نوت داده شود احتمال دارد که زکات اداء نگردد طوریکه مولانا صاحب اشرف علی در الامداد ماه صفر تحریر فرموده است.

جواب: زکات بر آن نوت ها واجب است و اگر نوت را در زکات بدهد ترتیب اداء شدن زکات همان است که در الامداد نوشته شده و آن اینکه زکات وقتی اداء می گردد که به کسی داده شده آنرا به روپیه تبدیل کند و در قبضه خود بگیرد در کتاب ها ذکری از نوت نیست که به نقل عبارت کتابی می پرداختیم.

زکات تقاعد: سوال: (۶۲۰) در پول تقاعد که در پایان مدت خدمت رسمی به مامورین داده می شود اگر در آن زکات باشد چگونه زکات آن داده شود؟

جواب: رقمی که از معاش مامورین وضع و در پایان ماموریت رقم دیگری با آن یکجا گردیده و به مامورین داده می شود یک انعام دولتی شمرده می شود و زکات سال ها گذشته آن واجب نبوده و پس از حصول آن اگر به قدر نصاب باشد و سال کامل بر آن بگذرد زکات دادن لازم می گردد (۲). فقط

تقاعد و حکم سود: سوال: (۶۲۱) یکی از قواعد دولتی در مورد مامورین آن است که ماهوار

(۱) ولو مات لادها وارله جائز (درمختار) فی الجوهره اذا مات من علیه زکوة او فطره او کفارة او نذر لم تؤخذ من ترکة عندنا الخ وار. اوصی

نفذ الوصیه من الثلث (ردالمحتار باب صدقة الفطر ج ۲ ص ۹۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹). طغیر

(۲) واللازم فی مضروب کل منهما ومعموله ولوتر اوحلیا مطلقا صباح الاستعمال اولاً ولو للتجمل والنفقة لانهما خلفا الماناً فبزکهما کيف کانا والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷ و ۳۹۸. طغیر

مقداری از معاش ایشان را وضع می کند و برای ایشان نگهداری می کند و بر رقم جمع شده به رضایت خود سود می دهد گرفتن آن جائز است یا نه؟

جواب: سود گرفتن از هیچ کسی جائز نیست اما اینکه دولت هنگام تقاعد با رقم وضع شده از معاش مامورین به همان اندازه یا یک مقدار یکجا می کند گرفتن آن جائز است همچنان چنین حکم می شود که پول کسانی که در بانک است سود آنرا در آنجا نگذارند زیرا به معنای معاونت با کفار است باید آنرا گرفته و به فقرا و مساکین تقسیم کند.

بر تقاعد و رقصی که در بانک باشد زکات است یا نه: سوال: (۶۲۲) فتویٰ نمبر (۲۵۲۰) رسید بر رقم هایی که در بانک یا پوسته خانه می باشد زکات است یا نه کسانی که در بانک و پوسته خانه ذخیره می کنند رقم آنها در اختیار ایشان است یعنی هر وقتی که بخواهند می توانند آنرا بگیرند در حالیکه رقم تقاعد چنین نیست بلکه هنگام ترک وظیفه یا پس از وفات داده می شود لذا بر این رقم زکات است یا نه؟ دیگر اینکه جناب شما سود را حرام نوشته اید و گفته که سود گرفتن از هیچ کسی جائز نیست و سپس می فرمائید از بان سود گرفته و به فقراء بدهد چون سود ناجائز است دادن این رقم ناجائز به فقراء چگونه می تواند جائز باشد؟

جواب: بر این رقم پس از حصول و بعد از آنکه یکسال بر آن بگذرد زکات در آن واجب می گردد (۱) و با وجود حرام بودن از سود این فتویٰ داده می شود که رقم از آنجا گرفته شده و به فقرا و مساکین تقسیم گردد علت آن وجه خاصی می باشد زیرا اگر رقم در آنجا گذشته شود به عیسوی ها می رسد که آنرا در ترویج دین خود و مرتد ساختن مسلمانان به کار می برند و حکم شریعت این است: (من ابتلی ببلیتین فلیختر اهونهما) یعنی شخصی که به دو مصیبت مبتلا شود کمتر آنرا اختیار نماید پس اگر چه سود گرفتن گناه است اما نه آنقدر گناه بزرگ که مساعدت در مرتد ساختن مسلمانان باشد لذا اهون انتخاب گردیده است.

زکات آن بخش معاش که به عنوان تقاعدی وضع می گردد: سوال: (۶۲۳) زید در اداره

(۱) و عند فیض مائتین مع حولان الحول بعده ای بعد القبض من دین ضعیف و هو بدل غیر مال کمهر و دبه و بدل کتابه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب زکوة ج ۲ ص ۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). ظفر

قطار آہن کار می کند هر ماه ۱/۱۲ حصه معاش او به عنوان تقاعدی وضع می گردد و اداره قطار آہن از همین رقم وضع شده مامورین قرض داده وسود می گیرد بر تمام این رقم تقاعدی زکات فرض است یا نه؟

جواب: زکات این رقم پس از حصول در آینده لازم می باشد^(۱).

زکات را اداء نموده اما شرعاً اداء نشده ثوابی بدست آورده است یا نه: سوال: (۶۲۴)

اگر زکات اداء گردد اما به کدام وجه شرعی اداء نشود شخص مذکور ثوابی بدست آورده یا نه؟

جواب: ثواب بدست آورده است. (۲)

بر زمین اجاره زکات است یا نه: سوال: (۶۲۵) زمینی که به منافع گرفته شود ورقم چند ساله

آن قبلاً اداء گردد از آن باید زکات بدهد یا نه؟

جواب: زمینی که به اجاره گرفته می شود واجوره معین گردیده واجوره چند سال پیشکی داده می شود معامله درست بوده و بر رقم مذکور زکات نیست.

ارقام مختلفی که به نیت زکات خرج می گردد توسط آن ها زکات اداء می شود یا نه:

سوال: (۶۲۶) من یاداشتی را برای زکات علیحده نگهداشته ام و آنچه را بر محتاجان خرج می کنم در آن می نویسم مثلاً در کفن شخص لا وارثی پنج روپیه خرج کردم و آنرا در یاداشت مذکور نوشتم و آنچه در راه خدا به مسکینان می دهم همه را در آن نوشته می کنم و هنگام دادن در دل نیت زکات را نیز می نمایم در اینصورت زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: چیزی که بطور متفرق به نیت زکات به فقرا و مساکین داده شود طوریکه شما کرده اید جائز بوده و بدین ترتیب زکات اداء می گردد اما رقمی که در کفن میت لا وارث خرج گردیده

(۱) ولا زکوة علی مکاتب الخ ولا علی مفقود الخ وما اخذ مصادرة لم وصل الیه بعد سنین لعدم النبو والدرالمختار علی هامش ودرالمختار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۶۳) واعلم ان الذین عند الامام ثلاثة: فري، ومتوسط، وضعف، فحبب زکاتها إذا لم نصابها وحال الحال، لكن لا فوراً بل عند قبض أربعين درهما من الدين القوي كقرض وبدل مال تجارة فكلما قبض أربعين درهما يلزمه درهم وعند قبض مائتين مع حوالة الحال بعده ای بعد القبض من دين ضعيف وهو بدل غير مال كمهر ودية الخ (ابيض باب زکوة المال ج ۲ ص ۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۵). ظفر

(۱). ان الله لا يضيع اجر المحسنين (القرآن). ظفر

(۲) خداوند متعال فرموده است: (ان الله لا يضيع اجر المحسنين). ظفر

زکات محسوب نمی شود و حکم صدقه نفلی را دارد در زکات تملیک به فقیر زنده شرط است.
بر جواهرات زکات نیست: سوال: (۶۲۷) در جواهرات مثلاً الماس زمرد لعل یاقوت و غیره زکات است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده که در جواهرات زکات نیست مگر آنکه به نیت تجارت باشد (لا زکوة فی الالی والجواهر الا ان تكون للتجارة)^(۱).

چون رقم توسط پسته خانه ارسال گردد فیس از کجا داده شود: سوال: (۶۲۸) اگر رقم زکات توسط پست خانه ارسال گردد دادن فیس از خود آن رقم جائز است یا نه؟
جواب: ارسال رقم زکات توسط پست خانه جائز است مگر فیس آن باید جداگانه داده شود (۲). فقط

بر مقروض مهر زکات واجب است یا نه: سوال: (۶۲۹) بر مقروض مهر زکات واجب می باشد یا نه؟

جواب: در شامی آمده: (والصحيح انه غير مانع) (۳) یعنی صحیح آن است که دین مهر موجب مانع وجوب زکات نیست یعنی بر مال موجوده او به قدر نصاب زکات واجب می باشد.

اگر زکات را به فقیر بدهد و پس آنرا در بدل قرض بگیرد چه حکم دارد: سوال: (۶۳۰) زید بر شخصی قرض دارد که مفلس می باشد زید حیلۀ نموده که زکات خود را اخراج کند و بل مقروض بدهد و سپس آنرا در بدل قرض از نزدش حصول کند بدین ترتیب زکات اداء می شود یا نه؟

جواب: اداء می شود (۴).

بار قومی که بدون نیت به فقیر داده شده زکات اداء گردد یا نه: سوال: (۶۳۱) یک شخص

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۳. ظهیر

(۲) (ولا يخرج (المزكي) عن المهدية بالغزل بل بالاداء للفقراء) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. آشکار است که فیس ارسال رقم به فقیر نمی رسد پس در زکات حساب نمی گردد. ظهیر

(۳) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲۷. ظهیر

(۴) (اداء الدين عن العين وعن دين سبقت لا يجوز وحيلة الجواز ان يعطى مديونة الفقير زكوة ثم ياخذها عن دينه ولو امتنع المدينون مديونة ياخذها لكونه ظفر بجنس حقه) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. ظهیر

صاحب نصاب هیچ وقتی به نیت زکات رقمی را نداده اما به نام خداوند متعال پیوسته به مقدار کافی خیرات داده است اما هیچ وقتی از روی نیت و خیال نام زکات را به آن نداده اگر بدین ترتیب زکات سال های گذشته اداء نشده آیا همه را باید یکجا اداء کند در حالیکه مقدار سرمایه او در جریان سال هالی گذشته کم و زیاد گردیده پس اکنون به اساس چه معیاری زکات مجموعی سال های گذشته را تعیین نماید؟

جواب: رقمی که بدون نیت زکات خیرات گردیده زکات نبوده و توسط آن زکات اداء نشده پس اداء زکات سال های گذشته لازم می باشد و سال های گذشته را به اساس گمان غالب به صورت تخمینی تعیین نماید و دادن به صورت تدریجی جائز بوده و یکجا دادن آن لازمی نمی باشد. فقط

برای زکات سال های گذشت که شروعاً اداء نشده چه ترتیبی گرفته شود: سوال: (۶۳۲)

در طول بیست و پنج سالی که من زکات داده ام آنرا به کیسی داد ام که اداء نشده است مثلاً به نواسه ها و همشیره ام اما اکنون می خواهم به من راهی نشان داده شود که توسط آن زکات سال های گذشته ام ادا گردد اما من به یاد ندارم که در هر یک از سال های گذشته نزد چه رقمی موجود بوده البته این قدر بیاد دارم که از رقم مذکور مقدار بسیار کمی باقی مانده و من با آن هیچ نوع تجارتی نکرده ام اکنون باید چه کنم که زکات سال های گذشته از ذمه من اداء گردد.

جواب: برای ادای زکات سال های گذشته که اداء نگردیده اکنون چاره ای جز این وجود ندارد که مقدار رقم موجود در هر یک از آن سال ها را به گمان غالب تخمین کنید و از آن زکات بدهید این نکته را نیز باید واضح کنم که دادن زکات به خواهر و اولاد او که فقیر باشند درست می باشد البته دادن زکات به نواسه پسری و دختری درست نیست. (۱) پس این مسأله را نیز تخمین کنید که چقدر به نواسه های تان و چقدر به خواهر تان داده اید زیرا آنچه را به خواهر تان

(۱) ولا الی من بینهما ولاد (درمختار) ولید بانولاد لحراره لقبه الاقارب کالاحرة والاعمام والاعوال الفقراء بل هم ارثی لانه صله وصدقه (رد المحتار باب المصروف ج ۲ ص ۸۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۴۶). ظفر

داده اید اداء شده و آنچه را به اولاد اولاد داده باشید ادا نگردیده است خلاصه آنکه مقدار رقم موجود هر سال را نزد خود تخمین نموده و زکات آنرا محاسبه کنید و حتی الوسع طوری تخمین کنید که به اساس گمان غالب هیچ نوع کمی باقی نماند اگر کمی بیشتر داده شود بهتر بوده و احوط می باشد.

قرضه ای که به حکومت داده شده زکات آن چه وقت واجب می گردد: سوال: (۶۳۳)

زید صد روپیه به دولت قرض داده و تا اکنون آنرا دوباره حصول نموده و امید است که یک سال بعد حصول گردد آیا زکات رقم مذکور بر ذمه زید بعد از حصول واجب الاداء می باشد یا قبل از حصول باید زکات هر سال را بدهد؟

جواب: زکات چنین قرضی پس از حصول واجب الاداء می باشد و دادن زکات قبل از حصول واجب نیست اما اگر قبل از حصول داده شود نیز اداء گردیده و پس از حصول دوباره دادن آن لازم نمی باشد در کتب فقه چنین آمده است. (۱)

برای فقیر از مال زکات تعیین مستمری چطور است: سوال: (۶۳۴) اگر به فقیری از رقم

زکات مثلاً ماهوار یک روپیه داده شود آیا زکات اداء می گردد یا نه؟

جواب: زکات اداء می گردد.

آیا باید ۱۴۰ حصه قیمت غله در زکات داده شود: سوال: (۶۳۵) در مورد دادن ۱۴۰

حصه قیمت غله پس از فروش آن چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت دادن ۱۴۰ حصه قیمت پس از حولان حول لازم می باشد (۲).

گرفتن جبری عشر و اعانه برای مدرسه چطور است: سوال: (۶۳۶) حصول جبر اعانه

و عشر و صرف آن در مسجد چطور است؟

جواب: جبر در صدقه نفلی درست نیست.

اگر کسی روپیه زکات را خرج کند چه حکم دارد: سوال: (۶۳۷) مهتم مدرسه مقداری از

(۱) ولو كان الدين لم يوفى الى ملكه لزم زکات ماضی (الدر المختار علی هامش و الدار المحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۶۶ ، ۲۶۷) ظفر

(۲) و مغارة بزل ما وجب كله اربعه ولا يخرج عن المهددة بالزل بل بالاداء للفقراء (ایضا) ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰. ظفر

رقم زکات را به خاطر طلبه نزد شخصی گذاشت به شخصی مذکور ضرورتی پیش آمد وبدون اجازه مهتمم دو روپیه آنرا خرج نمود وپس دوباره اداء نمود در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: خرج کردن برایش جائز نبوده اما پس از اداء کردن بری شده است.

زکات رقمی که مدفون است: سوال: (۶۳۸) بررقمی که در زمین مدفون بوده واز آن هیچ مفادی متصور نیست زکات می باشد یانه؟

جواب: زکات چنین رقمی باید هر سال داده شود (۱).

انجمن زکات: سوال: (۶۳۹) ساختن انجمنی که در آن مال زکات بر مساکین صرف گردد جائز است یانه؟

جواب: درست است.

زکات رقمی قرض: سوال: (۶۴۰) در رقمی که به قرض داده شده وبه قدر نصاب بوده ویکسال کامل نیز بر آن گذشته باشد زکات واجب است یانه؟

جواب: زکات رقمی که به قرض داده شده وبه قدر نصاب بخوده ویکسال کامل بر آن گذشته باشند پس از حصول واجب می باشد هر قدر که از آن حصول می گردد زکات آن داده شود واگر مقداری از آن حصول نگردد زکات آن ساقط می شود (۱).

زکات قرضه پس از حصول است: سوال: (۶۴۱) قرضه ای که قابل حصول است زکات آن همین اکنون داده شود یا پس از حصول ودر مورد قرضه ای که اکنون قابل حصول است وممکن مدتی بعد غیر قابل حصول گردد وهمچنان در مورد قرضه ای که به شکل قسطوار حصول می گردد چه می فرمائید؟

جواب: زکات قرضه پس از حصول واجب بوده واگر قبل از حصول داده شود نیز جائز است وقرضه ای که اکنون قابل حصول است وممکن مدتی بعد قابل حصول باقی نماند نیز چنین می

(۱) نجب فی کل مائی دوهم خمسة دراهم الخ (عالمگیری کتاب الزکات باب لالت ج ۱ ص ۱۶۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۷۸). ظفر

(۲) لوران الدین علی مقرر ملی (الی قوله) فوصل الی ملکه لزم زکات ماضی والدیر المختار علی هامش رد المختار ج ۲ ص ۱۲، ط. س.

ج ۲ ص ۲۶۶ و ۲۶۷. ظفر

باشد. فقط

زکات رقم قرض چی وقت اداء گردد: سوال: (۶۴۲) خالد رقمی را غرض کار و بار به عابد قرض داد عابد در کار و بار تاوان نمود ورقم خالد خرج گردید و عابد در مقابل قرض خالد گردید خط منزل خود را به او داد اکنون خالد زکات رقم مذکور را چگونه اداء کند؟

جواب: رقمی که قرض می باشد زکات آن پس از حصول واجب است پس رقمی که حصول نگردیده زکات آن لازم نمی باشد.

ثواب صدقه به مالک خانه رسد یا به تمام اعضای خانواده: سوال: (۶۴۳) اگر در یک خانه نه ده نفر بوده و اختیار همه چیز در دست یک نفر باشد و به رضایت همه این اختیار به او داده شده باشد اگر او صدقه بدهد ثواب آن تنها به خودش می رسد یا به تمام اعضای خانواده؟

جواب: اگر صدقه از مال مشترک همه و یا به اجازه ایشان داده شود ثواب به همه آنها می رسد.

زکات رقم تقاعدی و حکم سود آن: سوال: (۶۴۴) من در دولت انگلیسی وظیفه دارم و معاش ماهوار من ده روپیه می باشد هر ماه ده آنه از معاش من و پنج آنه از عطیه دولتی جمله پانزده آنه به نام من در بانک سونگ ذخیره می شود و مقداری سود نیز ماهوار بر آن افزوده می گردد من نمی خواهم آنرا جمع کنم یا سود بگیرم اما به اساس قاعده تعیین شده تقاضای من قبول نمی گردد و رقم مذکور در حالت دوام وظیفه به من داده نمی شود و در صوت قطع وظیفه تمام رقم مذکور کجا با سود حصول خواهد شد و هیچ شرحی در مورد اصل رقم و سود آن وجود نخواهد داشت در اینصورت آیا باید زکات رقم مجموعی که در بانک وجود دارد داده شود یا نه در این مورد در شرع شریف چه حکمی وجود دارد؟

جواب: هر قدری که حصول می گردد همان مقداری که سود است صدقه داده شود و زکات رقم پس از حصول واجب می باشد پس از همین اکنون حساب شود که رقم مذکور چه وقت به حد نصاب می رسد تا پس از حصول زکات آن اداء گردد.

زکات تقاعدی و حقیقت آن: سوال: (۶۴۵) برای کسانی که در دستگاه دولتی انگلیس کار می کنند نوعی تقاعدی وجود دارد شکل تقاعدی مذکور چنان است که همراه مقداری از معاش کار

کشان وضع می گردد و رقم مذکور جمع گردیده و هنگام انفصال از وظیفه به خود شخص مذکور و در صورت فوت او به ورثه اش داده می شود در ابتدا این امر اختیاری بود که در صورتیکه کارمند بخواهد ماهوار پنج فیصد از معاشش وضع می گردد اما چون عده ای از مامورین اعتراض کردند و خواهان تمام معاش خود کردیدند اداره این قاعده را اجباری ساخت طوریکه از معاش مامورین فیصدی مذکور جبراً وضع می گردد و در هیچ حالتی غیر از برکناری از وظیفه یا فوت داده نمی شود رقم مجرا شده شش ماهه و سالانه وقتاً فوقتاً در بانک الله آباد به نام مامورین نوشته می شود و در ستون دوم سود آن درج می گردد و در خانه سوم به اندازه آن رقمی دیگری نوشته می شود که عطیه دولت می باشد بدین ترتیب سه رقم یکجا می گردد.

بهر حال وعده چنان است که رقمی که از معاش وضع گردیده هنگام انفصال از وظیفه به مامور داده می شود اما برای دادن رقم عطیه این شرط وجود دارد که از طرف کمیته فیصله صورت خواهد گرفت که رقم عطیه به مامور داده شود یا نه اینکار درحقیقت نوعی فشار آوردن بر استادان و معلمان است که بخشی از معاش ایشان وضع گردیده و با رقوم دیگر یکجا شد و به هزاران روپیه رسیده و در اختیار کمیته می باشد و در صورتیکه وفادار نباشد باید از رقوم مذکور دست بشوید.

به تاریخ ۲ اگست ۱۹۱۵ به یک استاد جمعاً مبلغ یک هزار و هفتصد و پنجاه و چهار روپیه و چهارده آنه داده شد به شرح ذیل رقم وضع شده از معاشات گذشته مبلغ شصت و نود روپیه سود مبلغ ۲۲۸ روپیه و ده آنه و مبلغ شش صد و نود روپیه از طرف کمیته جمعاً رقم مذکور به دست استاد آمد اکنون سوال این است که آیا در رقم مذکور پس از حولان حول زکات زم است یا اینکه باید همین اکنون زکات سال های گذشته را نیز بدهد؟

جواب: پس از حصول هر سه رقم مذکور بعد از حولان حول زکات لازم است و زکات سال های گذشته هیچ یک از آن سه رقم واجب نیست عدم وجوب زکات بر رقم عطیه و منافع اشکار است که قبلاً در ملکیت زکات دهنده نبوده و در مورد رقم وضع شده از معاش نیز همین حکم می باشد زیرا شکل مصادره را داشته و اجبار دلیل آن است و در معرض سقوط بودن آن بعید

نیست واصل در آن حدیث علی رض (لا زکوة فی مال الضمار) می باشد، الدرالمختار، قوله حدیث علی کذا عزاه فی الهدایة الی علی و لیس بمعروف و انما ذکره سبط ابن الجوزی فی اثار الانصاف عن عثمان و ابن عمر کذا فی شرح النقایة لملا علی قاری. ^(۱)

بهترین شکل صدقه جاریه برای ایصال ثواب چیست: سوال: (۶۴۶) شخصی می خواهد برای ایصال ثواب و عفو گناهان والدین خویش مبلغ دو صد روپیه به شکل دوماه صدقه دهد، بهترین شکل صرف کردن آن چیست؟

جواب: برای ایصال ثواب بهترین شکل صدقه جاریه آن است که با رقم مذکور کتب تفسیر و حدیث و فقه خریده و به مدرسه ای بدهد که منفعت آن زیاد است یا با رقم مذکور جایدادی خریده و آنرا وقف کند تا از عاید آن طلبه مسکین و یتیم یک مدرسه دینی کمک شوند، در حدیث روایت گردیده که پیامبر صلی الله علیه وسلم ارشاد فرموده است: اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاثة صدقة جاریة او علم ینفع به او ولد صالح یدعو له، رواه مسلم. ^(۲)

از این حدیث معلوم می گردد که چیزی که در اعانه صرف گردد صدقه جاریه بوده و ثواب آن همیشه به متوفی می رسد.

کتاب الصوم

فصل اول

نیت روزه اقسام روزه و منزلت آن

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

نیت روزه: سوال: ۱. زید صبح خوابید و ساعت ۱۱ یا ۱۲ بیدار شد او می تواند روزه بگیرد یا نه؟

جواب: نیت روزه رمضان و یا روز نفلی بیشتر از نصف النهار شرعی یعنی تقریباً ساعت یازده

(۱) ردالمحتار کتاب الزکوة ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۲۷۰ . ظفر

(۲) مشکوٰۃ شریف کتاب العلم فصل اول ص ۳۲ . ظفر

درست است. (۱)

مثال کسیکه در رمضان بدون عذر شرعی غذا خورد: سوال: ۲. مولوی صاحبی شخصی را دید که در رمضان بدون عذر شرعی می خورد و می نوشید پس گفت که این شخص خوک خور است و در رمضان خوردن حرام است و هر کسی را که ببیند که در رمضان چیزی می خورد می گوید که خوک می خورد این سخن تا چه حدی درست است و در رمضان بدون عذر شرعی خوردن حرام است یا گناه کبیره؟

جواب: در روز رمضان بدون عذر شرعی خوردن و نوشیدن بدون شک قطعاً حرام بوده و کسیکه چیزی می خورد مرتکب فعل حرام و گناه کبیره می گردد و به اساس تشبیه او را خوک خور گفتن درست است یعنی طوریکه خوک خور حرام خور بوده و مرتکب فعل حرام و گناه کبیره می باشد به همین ترتیب کسیکه در رمضان شریف بدون عذر چیزی می خورد حرام خور مرتکب فعل حرام و گناه کبیره بوده و مانند خوک خور می باشد (۲).

اگر مسافر یا مریض در رمضان به نیت نفل روزی بگیرد نفل حساب می شود یا فرض:

سوال: ۳ اگر مسافر یا مریض در رمضان به نیت نفل روزی بگیرد روزی مذکور نفل حساب می شود یا فرض؟

جواب: در شامی آمده: (و حاصله ان المریض و المسافر لو نویا و اجباً آخر وقع عنه ولو نویا نقلاً و اطلاقاً فغن رمضان) (۳) از این عبارت معلوم گردید که اگر مریض یا مسافر نیت نفل را بنماید آن روز روزی رمضان حساب می شود و اگر واجب دیگری را نیت نماید همان واجب دیگر حساب می گردد در این مسأله تفصیل وجود داشته و اختلاف واقع شده است. (۴)

(۱) فیصح اداء صوم رمضان فی من الذیل فی الی الضحوة الکبری لا بعدها (درمختار) قوله: (الی الضحوة الکبری) المراد بها نصف النهار الشرعی، و النهار الشرعی من استطارة الضوء فی أفق المشرق الی غروب الشمس، و العایة غیر داخله فی المعنی (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۶، ط. م. ج ۲ ص ۳۷۷) مقصد از نیت اراده قلبی می باشد و گفتن آن به زبان ضرور نیست لذا اگر شب اراده نموده و خوابیده باشد ضرورت دیگری وجود ندارد. ظفر

(۲) اعلم ان صوم رمضان لفریضة لقوله تعالی کتب علیکم الصیام، و علی فرضیه انقطع الإجماع و لهذا یکفر جاحده (مدهای کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۹۳). ظفر

(۳) ردالمحتار للشامی کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۱۷، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۸. ظفر

(۴) ردالمحتار للشامی کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۱۷، ط. م. ج ۲ ص ۲۷۸. ظفر

بعد از وقت سحری خوردن جائز نیست: سوال: ۴ زید می گوید که مردم بی علمی که از وقت سحری اطلاعی ندارند تا اذان را نشنوند می خورند و اگر مؤذن در اذان تأخیر کند ملامتی مؤذن است.

خواب: پس از صبح صادق خوردن و نوشیدن درست نیست چه اذان شود یا نشود دراین مورد باید نهایت احتیاط صورت گیرد (۱).

پس از صبح صادق اجازه خوردن نیست: سوال: ۵ زید می گوید که در حدیث صحیح بخاری آمده که در دست شخص چیزی برای خوردن و نوشیدن وجود دارد و در همان حال صبح صادق می شود او می تواند آنچه را که در دستش است بخورد مطلب این حدیث چیست؟

جواب: مطلب این حدیث نیز آن است که رسیدن صبح صادق یقینی نباشد (۲).

روزه گرفتن روز عرفه چطور است: سوال: ۶ به تاریخ ۹ ذی الحجة به روز عرفه روز گرفتن چطور است؟

جواب: مستحب بوده و بسیار زیاد ثواب دارد (۳).

نیت روزه نفلی و نذری چه وقت صورت گیرد: سوال: ۷ نیت روزه نفلی و روزه نذری چه وقت صورت گیرد؟

جواب: نیت روزه نفلی و نذر معین و روزه رمضان از شب تا نصف النهار شرعی درست بوده و نیت سائر روزه ها در شب ضروری می باشد (۴).

(۱) و شرعا اسماک عن المفطرات الآتية حقيقة او حکما الخ فی وقت مخصوص وهو اليوم (درمختار) ای اليوم الشرعی من طلوع الفجر الی الغروب (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱). ظفر

(۲) اونسحر او افطر یظن اليوم الخ لایا والحال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب الخ قضی فی الصور کلهما فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵). ظفر

(۳) صیام یوم عرفه احسب علی الله ان یکفر السنة التي قبله والسنه التي بعده. رواه مسلم (مشکوٰۃ شریف باب صیام المقطوع ص ۱۷۹) والمندوب کبابم البیض علی کل شهر الخ وعرفة ولوللحاج لم یصفه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵). ظفر

(۴) فیصح اداء صوم رمضان والنذر المعین والنفل بنیة من اللیل الخ الی الضحوة الکبری لا بعدها الخ والشرط للباقی من الصیام قران الیه للفجر ولو حکما وهو نیبیت الیه الضرورية وتعمینا لعمد تمین الوقت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۲ ص ۱۱۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۷). ظفر

اگر در روزہ نذری نیت قضا را بنماید چه حکم دارد: سوال: ۸ بر ذمه شخص چند روز روزہ قضایی بوده و چند روز نذری ابتدا به گرفتن روزہ قضائی شروع نمود و چون ایام مذکور پایان یافت بگرفتن روزہ نذری آغاز نمود اما شب نیت روزہ نذری بیادش نیامد و همان نیت قضائی را نمود و روز بیادش آمد بدین ترتیب روزہ نذر اداء شده است یا نه؟

جواب: در نذر معین می توان تا جاشت نیت نمود (۱) و در نذر مطلق که برای آن روز و تاریخی معین نیست نیت آن از شب ضرور می باشد پس در صورتیکه سوال شده اگر روزہ نذر مطلق باشد به نیت قضا اداء نمی گردد پس باید دوباره روز بگیرد (۲).

تنها روزہ گرفتن روزہ جمعه چطور است: سوال: ۹ روزہ گرفتن روز جمعه به تنهایی درست است یا نه خصوصاً که عرفه به جمعه اصابت کند یک واعظ می گوید که در روز جمعه روزہ گرفتن حرام می باشد قول واعظ مذکور درست است یا نه؟

جواب: قول واعظ درست نبوده و روزہ روز جمعه مستحب می باشد بعضی از فقها به این گمان که به سبب ضعف روزہ در نماز فرض خللی واقع نگردد از آن منع کرده اند و گر نه در استحباب آن شکی نیست و فقها از روی احتیاط گفته اند که یک روز پیش از آن یا یک روز پس از آن نیز روزہ گرفته شود و اگر جمعه تنها روزہ گرفته شود نیز حرجی نیست شامی گوید: (فكان الاحتياط ان يضم اليه يوماً آخر لان فيه وظايف فلعلة اذا صام ضعف عن فعلها) (۳)

چرا حجاج روز عرفه را روزہ نمی گیرند: سوال: ۱۰ چون روزہ گرفتن روز عرفه یعنی نهیم ذی الحجة ثواب فراوان دارد پس حجاج که در این روز خود در عرفات می باشند چرا روز مذکور را روزہ نمی گیرند علت چیست؟

(۱) فیصح اداء صوم رمضان والنذر المعین والفل بنی من اللیل فلا تصح قبل الغروب ولا تعدیه الی الضحوة الکبریٰ لایعدها الخ والدیر المختار علی هامش و الدامح کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۶ ط. س. ج ۲ ص ۳۷۷ ط.

(۲) والشرط للبالی من الصیام ای من انواعه الخ وهو قضاء رمضان والنذر المطلق الخ قران البیة للفجر ولو حکما وهو لبیت البیة الخ (ابضا ط. س. ج ۲ ص ۳۸۰) ظفر

(۳) و الدامح للشامی کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ پوره عبارت داسی دی: و المتدرب کایام البیض عن کل شهر و یوم الجمعة ولو منفردا و عرفه ولو لحاج لم یضعفه (دومختار) قوله: (و یوم الجمعة ولو منفردا) صرح به فی البهر و کذا فی البحر، فقال: إن صومه بانفراده مستحب عند العامة کالاتین والخمیس الخ ولا بأس بصوم یوم الجمعة عند أبي حنيفة ومحمد لما روی، عن ابن عباس أنه کان یصومه ولا یفطر الخ (رد المختار ابضا ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵) ظفر

جواب: به علت سفر و به این دلیل که به سبب روزه گرفتن در ادای افعال حج ضعف و خللی واقع نگردد (۱) (اگر خلل در ادای فرائض عرفات واقع نگردد و حاجی احساس ضعف نکند او نیز می تواند روز عرفه را روزه بگیرد طوریکه از عبارت حاشیه آشکار است)

فصل دوم

رؤیت هلال اختلاف مطالع قول منجمین وغیره

اگر یک مردوسه زن به رؤیت هلال رمضان شهادت دهند چه حکم دارد: سوال: ۱۱ الف:

در ۲۹ رمضان در شهر خیر پور به علت گرد و غبار مردم نتوانستند هر را ببیند بعد از نماز خفتن حافظ الله بخش وسه زن شهادت دادند که ما یقیناً هلال را دیدیم الله بخش می گوید که من دیگران را صدا کردم مگر هیچ کسی نرسید تا آنکه هلال در ابر پنهان شد از مردم محله او در موردش پرسیده شد همه گفتند که از او شکایتی نداریم در اینصورت معتبر شمردن شهادت او و دادن حکم افطار جائز است یا نه؟

تعریف عدالت در عصر حاضر: سوال: ۱۲ ب: تفسیر عدالت را که در زمانه ما معتبر و معمول باشد تحریر فرمائید.

تعریف عدالت در فقه: سوال: ۱۳ ج: در کتب فقه تفسیر عدالت چنین نوشته شده: (ملکة تحمل علی ملازمة التقوی والمروة والشرط ادناها ترک الكبائر) (۲) اما اگر در این عصر چنین شخصی پیدا نشود که در معاملات شرط است فیصله به چه شکلی صورت گیرد؟

به اساس اختلاف زمان در تفسیر عدالت فرق واقع می شود یا نه: سوال: ۱۴ د: به اساس

اختلاف عصر در تفسیر عدالت فرق واقع می گردد یا نه؟

جواب: الف: اگر شخصی که هلال را دیده نماز گذار ومتقی بوده و فسق وفجور از او ظاهر نباشد افطار به اساس شهادت او درست است. (۳)

(۱) والمندوب کایام البیض الخ وعرفة ولولحاج لم یضغه (در مختار) صفة لحاج ای ان کان لا یضغه عن الوقوف بعرفات ولا یحمل بالدعواة، محیط، فلو اضعفه کره (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵)، ظفر

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵، ظفر

(۳) لا للظفر مع العنة والعادلة نصاب الشهادة ولفظ الشاهد وعدم الحد فی ذلک الخ ولو کانوا ببلدة لا حاکم فیها صاموا بقول لفة =

ب ج د: تفسیر عدل اکنون نیز همانطوری است که فقها نوشته اند در تعریف عدالت به اساس اختلاف عصر لرقی رونما نمی گردد درجایی که فقها شرط عدالت را گذاشته اند در آنجا عدالت ضرور می باشد و در جایی که شهادت مستور الحال کافی می باشد مانند روزه و ثبوت رمضان در آنجا ثبوت عدالت ضرور نیست اما باید فسق او نیز ظاهر نباشد طوریکه در شامی آمده: لان المراد بالعدل من ثبت عدالته ولا ثبوت فی المستور اما مع تبین الفسق فلا قائل به عندنا. (۱)

اگر چهار یا دوفتر بگویند که ما شنیدیم که در فلان شهر هلال دیده شد چه حکم دارد:

سوال: ۱۵ خبر تلگراف در مورد هلال عید یا رمضان معتبر است یا نه و اگر چهار یا دو نفر معتبر بگویند که ما شنیدیم که در فلان شهر به تاریخ ۲۹ شعبان هلال رمضان دیده شد و ما این خبر را از باشندگان آن شهر شنیده ایم چه حکم دارد و اگر دو نفری که پابند روزه و نماز نیستند شهادت دهند که هلال را دیدیم شهادت ایشان معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلگراف شرعاً قابل معتبر نیست و به اساس آن روزه گرفتن و عید کردن درست نمی باشد و قول دوفتر که بگویند که در فلان شهر هلال دیده شده اما از بینندگان نشنیده باشند نیز معتبر نیست (۱) و همچنان شهادت شخص بی نماز در مورد رمضان و عید معتبر نمی باشد (۲).

جرح بر بینندگان هلال چطور است: سوال: ۱۶ در مورد خبر بیننده هلال و نیز شهادت دهندگان در مورد آن صرف بر رسی عقیده و عمل ایشان که مسلمان و فاسق نباشند کافی است اما گفتن سخنانی که موجب تذلیل و دل آزرده گی ایشان گردد مثلاً گفتن این سخن که چشم تو بسیار تیز بود آیا تو چهار چشم داشتی و دریافت کیفیت رویت که هلال ضخیم بود یا باریک بلند بود یا پائین هر دو کناره آن یک برابر بود یا یکی بلند و یکی پائین و کدام گوشه پائین بود و کدام

= و افظروا باخبار عدلین مع العلة لضرورة (در مختار) قوله نصاب الشهادة ای علی الاموال وهو رجلان اورجل وامرأتان (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر

(۱) و رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶. ظفر

(۲) فلیزم اهل المشرق بزیوة المغرب اذا ثبت بطریق موجب کما مر (در مختار) قوله بطریق موجب کان یحتمل انان الشهادة او یشهد علی حکم القاضی او یستفیض الخبر بخلاف اذا اخر ان اهل بلدة کذا راوه لانه حکایة (رد المحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۳) لافسق اتفاقاً (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفر

بلند جائز است یا نه؟

جواب: برای معتبر بودن خبر وشهادات بیننده هلال همین قدر کافی است که عادل وثقه بوده وفاسق بین الفسق نباشد وتحقیق در مورد سائر امور ضرور نیست (۱) وتذلیل مسلمان وآزوده ساختن او با چنین سخنانی درست نمی باشد.

قبول کردن شهادت فاسق وفجّار چطور است: سوال: ۱۷ به تاریخ ۲۹ رمضان المبارک در اینجا هلال دیده نشده صرف دو چهار نفر فاسق وفجّاری که نه نماز می خوانند ونه روزه می گیرند شهادت دادند که ما هلال را دیدیم چون ایشان به اساس شرع شریف قابل شهادت دادن نبودند شهادت ایشان قبول نبودند لذا به تاریخ ۳۰ نیز روزه گرفته شد سپس خبر رسید که هلالبه تاریخ ۲۹ رمضان دیده شده بود اکنون مردم وعده ای از مردم با سواد ودانش می گویند که شیطان در روز عید روزه می گیرد لذا کسانیکه روزه گرفته اند آنها نیز شیطان شده اند وگناهگار هستند اکنون می. خواهیم بدانیم که آیا شهادت چنین اشخاص معتبر است یا نه وکسانیکه روزه نگرفتند به ایشان چه ثوابی رسیده وکسانیکه بی‌روژه گرفته اند آیا واقعاً از گبروه شیطان شده اند؟

جواب: کسانیکه به علت معتبر نبودن شهادت ۳۰ روزه گرفتند بر حق بوده واز سنت پیروی کرده اند واعتراض کنندگان جاهل وممّراه هستند زیرا: تما وقتیکه حجت شرعی تکمیل نگردد قابل اعتبار نیست ۶ وشهادات چنین فاسقان علنی به هیچ صورتی قابل اعتبار نمی باشد پس کسانیکه روزه گرفته اند پیرو سنت بوده وکسانیکه بدون حجت شرعی روزه نگرفته اند عاصی می باشند هر چند به علت اینکه بعداً ثابت گردید که به تاریخ ۲۹ هلال دیده شده بود قضا وکفاره برایشان لازم نگردد (۲).

مطلب لاعبرة باختلاف المطالع: سوال: ۱۸ مطلب لاعبرة باختلاف المطالع چیست؟

(۱) خر عدل اوستود الخ لا فاسق اتفاقا (درمختار) لان المراد بالعدل من ثبوت عداله ولا ثبوت في المسور اما مع تبين الفسق فلا قاتل به عندنا (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفر

(۲) ولا يصام يوم الشك هو يوم الثلاثين من شعبان والابان ظهوت (رمضانیه) لعمه ای عن رمضان ردالمحتار كتاب الصوم ص ۱۱۹ و ۱۲۰ ج ۲. ظفر الدین

جواب: مطلب آن است که چون به طریق موجب یعنی شهادت معتبره در شهر دیگری رویت ثابت شود بر باشندگان این شهر نیز آن حکم می گردد.

درمورد رویت هلال فقط خط کافی است یا نه: سوال: ۱۹ خط حضرت مولانا عبد الرحیم

رای پوری:

المخدوم المکرم جناب حضرت مولانا صاحب عزیز الرحمن مد فیوضهم.

از طرف احقر عبدالرحیم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

اکنون باعث تصدیق این امر است که در اینجا تا اکنون هیچ خبری در مورد رویت هلال ماه مبارک وجود ندارد به استثنای خط حکیم جمیل الدین بدین جهت تشویش است که چه کنیم مضمون خط حکیم صاحب چنین است که در اینجا یک مسلمان پابند روزه و نماز مستور الحال در پیشروی من به این امر شهادت داد که روز شنبه ۲۹ شعبان من خود هلال رمضان را دیدم و همچنان یک زن من نیز آنرا دید.

خط مولانا صاحب عبدالغفار که شاگرد حضرت مولانا گنگوہی بوده و عالم با عمل می باشد از گور پور رسید و یقین است که خط خود او می باشد در خط مذکور در مورد هلال چنین آمده در گورپور یک مسلمان نماز گزار روز شنبه به رویت هلال شهادت داد مطابق قواعد شرعی شهادت و قبول گردید و اعلان شد و اکثر مردم از روز یکشنبه روزه را بشروع نمودند نزد من هر دو شهادت معتبر است.

آنچه نوشتم مضمون خط حکیم صاحب می باشد غیر از آن خبر دیگری وجود ندارد اکنون ما چه کنیم جواب را بصورت عاجل مرحمت فرمائید.

جواب: از بنده احقر عزیز الرحمن عفی الله عنه .

خدمت جناب عالی پر از فیوض مخدوم محترم حضرت مولانا صاحب عبدالرحیم مد فیضه.

بعد از اهدای سلام مستون به عرض می رسانم که نامه گرانقدر شما به روز شنبه ۲۰ رمضان المبارک مواصلت نموده و باعث افتخار ما گردید خبر جناب مولوی حکیم جمیل در مورد رویت هلال ماه مبارک برای جناب شما باعث حجت نیست زیرا نزد فقهای ما مسلم است که رویت

اهل مشرق برای اهل مغرب لازم وثابت می باشد به شرط آنکه رویت اهل مشرق برای اهل مغرب به طریق ملزم و موجب برسد و علامه شامی سه طریق این روش موجب تفسیر و شرح فرموده که از آن سه صورت هیچ کدام از آنها در طریق موجود متحقق نمی باشد عبارت الدر المختار و ردالمحتار چنین است: فیلزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روية اولئك بطريق موجب (الدرالمختار) قوله بطريق موجب كان يحتمل اثنان الشهادة او يشهد على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف ما اذا اخبرنا ان اهل كذا راوه لانه حكاية ردالمحتار (۱).

نفی صورت اول و دوم ظاهر است و به همین ترتیب منفی بودن طریقه سوم نیز آشکار می باشد زیرا خبر رویت به طریق استفاضه و تواتر به جناب شما و به ما نرسیدد صرف خبر در این مورد است که در فلان شهر شهادت رویت داده شده که علامه موصوف آنرا موس عمل ندانسته و چون طریق موجب ثبوت رویت وجود ندارد لذا قبول کردن آن درست نیست خلاصه آنکه تا اکنون در اینجا چنان خبری که شرعاً مفید حکم صوم باشد نرسیده هیچ خبر دیگر بهتر از حکیم صاحب یا مساوی به آن وجود ندارد.

در آینده هر حکمی که نزد شما راجع به نظر آید ما را از آن مطلع فرمائید.

نظر جناب حکیم صاحب و برادر مولوی صاحب حبیب الرحمن (۲) نیز چنین است ۲۱ رمضان المبارک ۱۳۳۴ نویسنده ۶۵ احقر عزیز الرحمن.

به اساس دو خط رؤیت هلال قبول شود یانه: سوال: (۲۰) نقل نامه دوم مولانا صاحب

عبد الرحیم رای پوری:

استخدم المکرم جناب حضرت مولانا مولوی عزیز الرحمن صاحب مد فیوضهم از طرف احقر عبد الرحیم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته یک عریضه ملفوف قبل از این به همین مضمون خدمت جناب عالی ارسال گردیده که به گمان غالب ان شاء الله رسیده است اما در آن فقط مضمون نامه مولوی صاحب جمیل الدین بود امروز عریضه دومی همراه با خط حکیم صاحب

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۳۲. ط. س ج ۲ ص ۳۹۳. غیر

(۲) هدف به گمان غالب مولانا صاحب حکیم محمد حسن برادر حضرت شیخ الهمد می باشد. طغیر

جمیل الدین و نامہ گرانقدر حضرت مولانا صاحب اشرف محلی خدمت شما ارسال می گردد جناب شما آن هر دو خط را ملاحظه فرموده دوباره ارسال دارید و ما را از جواب خویش مطلع فرمائید مقصود از ارسال آن دو خط این است که آیا این دوشهادت نزد شما قابل قبول است یا نه در صورتیکه قابل قبول باشد اگر در روز ۳۰ رمضان المبارک رویت هلال صورت نگیرد به این حساب عید شود یا نه بودن رمضان با این دو خط مسلم است و در این مورد هیچ کسی حرفی ندارد و بحث در مورد عید است که چه باید شود لذا جناب شما این عریضه را ملاحظه نموده و از رای خوشت فوراً ما را مطلع فرمائید که سخت منتظر می باشیم امید است که جواب شما قبل از پنجشنبه یا تا روز پنجشنبه به اینجا برسد تا بر آنچه رالی قرار گیرد به روز جمعه مردم را از آن مطلع کنیم.

جواب: به حضرت مخدوم العالم مکرم و محترم حضرت مولانا صاحب عبدالرحیم مدفیوضهم با اهدای سلام مسنون به عرض می رسانم که جواب نامه گرانقدر اولی شما خدمت تان ارسال گردید امروز نامه گرانقدر دومی شما همراه باخط حکیم صاحب جمیل الدین و نامہ گرانقدر حضرت مولانا صاحب اشرف علی رسید من و سائر حضرات موجود آنرا به دقت مطالعه نمودیم و رای بر همان قرار گرفت که قبلاً اظهار کرده بودیم و آن اینکه نامه های مذکور برای ما ملزم و حجت نیست و وجوه آن مخفی نمی باشد شهادت غازی پور و حکیم گور کپور به صورت با قاعده صورت نگرفته است پس چگونه آنرا سبب ثبوت رمضان در مورد خویش قبول کنیم و باز حکم عید را بر اساس مرتب کردن بیشتر محل بحث است به هر حال اگر به صدق قرائن و غیره توجه شود نهایت آن جواز عمل بران خواهد شد نه وجوب و لزوم لذا در اینصورت اعلان عید به حساب مناسب به نظر نمی آید البته در گرفتن روزه آن به شکل قضائی احتیاط است و در آن مضایقه ای نیست خدا کند که اختلاف دفع باشد و در مورد هلال عید فطر اتفاق صورت گیرد و در آینده هر چه رای مبارک شما باشد ما را از آن مطلع فرمائید والسلام عزیز الرحمن.

خبر تلگراف در مورد رویت هلال اعتبار دارد یا نه: سوال: ۲۱ خبر رویت هلال توسط

تلگراف معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلگراف در مورد رویت هلال شرعاً اعتبار ندارد با چنین خبرهایی افطار کردن روزه درست نیست. (۱)

وقتیکه به تاریخ ۲۹ به علت ابرهلال دیده نشود چه حکم دارد: سوال: ۲۲ الف: اگر به

علت ابره تاریخ ۲۹ شعبان هلال دیده نشود روزه گرفتن درست است یا نه؟

ب: اگر در حالت شک قصداً روزه گرفته شود عذاب است یا ثواب؟

جواب: الف: درست نیست طوریکه در الدر المختار آمده: (ولایصام یوم الشک قال علیه

السلام: من صام یوم الشک فقد عصی ابا القاسم صلی الله علیه وسلم) (۲).

ب: گناه است؟

افطار روزه با آب هندو درست است یا نه: سوال: ۲۳: شخص روزه داری از یک هندو آب

گرفت و با آن روزه خود را افطار کرد شخصی می گوید که روزه اش خراب شد آب مذکور حرام است زیرا هندوها کافر هستند.

جواب: اینکه روزه دار مذکور از هندو آب گرفته و به وقت روزه خود را افطار نموده جائز و حلال

بوده و نزاع کننده بر غلط می باشد و او نباید نزاع نماید اینکار دلیل بی خبری و بی علمی او میباشد.

اگر به اساس شهادت دو شخص عادل روزه گرفته شده باشد با تکمیل سی روز افطار

شود یا نه: سوال: ۲۴ به اساس شهادت دو شخص عادل روزه رمضان گرفته شد پس از سی

روز افطار واجب است یا جائز؟ و معنای این عبارت الدر المختار: بعد صوم ثلاثین بقول عدلین

حل الفطر مفاد حل الفطر وجوب است یا جواز؟

جواب: چون روزه رمضان به اساس شهادت دو شخص عادل گرفته شد و در روز سی ام ابر

و غبار باشد افطار بعد از سی روز واجب است و مفاد حل الفطر در اینصورت وجوب می باشد در

شامی می گوید: (والحاصل انه اذا غم شوال افطروا اتفاقاً اذا ثبت رمضان بشهادة عدلین فی الغیم

(۱) فیلم اهل المشرق بر روی اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (الدر المختار علی هامش و المختار کتاب الصوم: مظن فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش و المختار کتاب الصوم مبحث فی صوم یوم الشک ج ۲ ص ۱۱۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱). ظفر

او الصحو (۱) وقبل از این عبارت الدرالمختار آمده (جاز لهذا القاضي ان يحكم بشهادتهما)
 (۲) ودر مورد آن ردالمحتار چنین تصریح نموده که (جاز) منافی وجوب نمی باشد (کما قالوا
 جاز الظاهر ان المراد بالجواز الصحة فلا ينافي في الوجوب تامل) (۳)

اشخاص ثقه هلال را دیدند عده ای روزه گرفتند وعده ای نه چیست: سوال: ۲۵ تعداد
 کمی که مردمان ثقه هستند روز پنجشنبه هلال را دیده واز روز جمعه به روز گرفتن آغاز نمودند
 وپس از سی روز روزه به روز یکشنبه عید کردند.

گروه دیگری روز شنبه به روز گرفتن آغاز نموده وپس از سی روز به روز دوشنبه عید کردند
 وگروه اول را تخطئه می کنند که روزه وعید شما بر خطاست پس دراین صورت صواب چیست
 وبر خطا کیست وحکم یکشنبه آخری چیست وبر مفطر آن جمعه اول قضا است یانه؟

جواب: هرگاه رویت هلال رمضان به روز پنجشنبه به رویت ثقات ثابت شده باشد وپس از سی
 روز به روز یکشنبه عید کرده باشند تخطئه گروه اولی روا نیست وبرای کسانیکه به روز
 پنجشنبه رویت هلال ثابت شده روزه روز یکشنبه پسین روا نیست چنانچه افطار جمعه اولی برای
 ایشان جائز نبوده وقضای آن روزه لازم است اما باید واضح سازیم که رویت نهار اعتبار ندارد
 مثلاً اگر به روز جمعه هلال دیده شد آن هلال شب آینده است نه شب گذشته (۴) در اینصورت
 روزه روز جمعه اولی درست نیست وبلکه به روز شنبه اول رمضان خواهد شد وهمچنان حساب
 مشهور که چهارم رجب اول رمضان است هم قابل قبول واعتبار نیست چون آگاه شده ایم که
 در بعضی از مناطق کشمیر این امر محل نزاع گردیده چند کلمه در مورد آن نوشتیم والسلام من
 اتبع الهدی.

حکم افطار بر اساس شهادت: سوال: ۲۶ در حضور یک مولوی صاحب به اساس شهادت

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۳) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۴) روزه بالنهار لليلة الأتية مطلقاً (الدر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الصوم مطلب فی روضة الهلال نهاراً ج ۲ ص ۱۳ ، ط. س. ج ۲

ص ۳۹۲. ظفر

چهار نفر ثابت شد کہ پنجشنبہ ۳۰ رمضان می باشد لذا مولوی صاحب مذکور حکم کرد کہ روز جمعہ عید فطر کنند و کسانیکہ از روز پنجشنبہ بہ روزہ گرفتن آغاز کردہ اند یک روز روزہ قضایی بگیرند زید با این حکم مخالفت کرد در اینصورت چہ حکمی وجود دارد؟

جواب: ولو كانوا ببلدة لاحاکم فیہا صاموا بقول ثقة وافطرو باخبار عدلین مع العلة للضرورة الی ان قال وقیل بلا علة جمع عظیم یقع العلم الشرعی وهو غلبہ الظن بخبرهم وهو مفوض الی رای الامام من غیر تقدیر بعدد علی المذهب وعن الامام انه یکنفی بشاہدین واختاره فی البحر وصحح فی الافضیة الاکتفا بواحد ان جاء من خارج البلد او کان علی مکان مرتفع واختاره ظہیر الدین^(۱) ودر شامی آمده: (واعتمدہ فی الفتاوی الصغری وهو قول الطحاوی)^(۲) خلاصہ آنکہ شامی ہمین قول را ترجیح دادہ ونتیجہ آن است کہ اگر از قرائن صدق خبر گمان شود می توان بر آن عمل کرد (و غلبہ الظن حجة موجبة للعمل كما صرحوا به)^(۳) و پیش از آن گوید: (والظاهر انه یلزم اهل القرى الصوم بسماع المدافع او روية القنادیل من المصر لا نه علامة ظاهرة تفید غلبہ الظن)^(۴).

رویت ہلال: سوال: ۲۷ رویت ہلال رمضان سال ۱۳۳۲ در ہندوستان و کشمیر بہ روز جمعہ شب شنبہ واقع شد ومفتیان شرع بر آن فتوی دادند مگر تعدادی از مردم کوهستانی کہ رویت ہلال را روز پنجشنبہ شب جمعہ ثابت می کنند واخبار ایشان غیر ثقہ بودہ وعدہ ای گویند کہ قول حضرت علی چنان است کہ جمعہ فرض می باشد وبر مسائل فقہ عمل نکنند بہ روز ۲۹ رمضان مطلع صاف بود اما رویت ہلال صورت نگرفت بہ روز یکشنبہ ۳۰ رمضان نیز مطلع صاف بود وجمع کثیری ہلال را دیدند وبہ روز دوشنبہ عید نمودند وآن گروہ کہ از روز جمعہ بہ روزہ گرفتن آغاز کردہ بودند بہ اساس آن بدون رویت ہلال توسط عامہ مسلمانان بہ روز یکشنبہ عید نمودند ومی گویند کہ بہ روز یکشنبہ قبل از زوال رویت ہلال نمودہ وهمان وقت

(۱) المر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

(۲) ردالمختار ایضا ص ۱۲۷ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۸ . ظہیر

(۳) ردالمختار کتاب الصوم تحت قوله ولو كانوا ببلدة لاحاکم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

(۴) ردالمختار کتاب الصوم تحت قوله ولو كانوا ببلدة لاحاکم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظہیر

عید نمودیم در اینصورت بر ایشان تنها قضای روز یکشنبه است یا قضا و کفاره؟ وایا فتویٰ چنان مفتی در این باب نافذ است یانه؟ ایشان می گویند که ما به روز یکشنبه قبل از زوال هلال را دیدیم و همان وقت عید کردیم و کسانی که هلال را دیده اند تقریباً بیست نفر می باشند.

جواب: به اختیار غیر معتبره بارویت هلال در نهار رویت هلال شب گذشته ثابت نمی شود پس اعتماد بر این دلائل ضعیفه وعید کردن به روز یکشنبه بدون رویت هلال در شب احرام ومعصیت بوده و بر مفطر آن قضای روزه لازم است (و اما الکفارة فلا لا خلاف الامام ابی یوسف (رح) فیما قبل الزوال) اما اگر رویت هلال به روز شنبه یعنی شب یکشنبه از جای دیگری ثابت شود به اساس آنکه اختلاف مطالع معتبر نیست قضای روز یکشنبه ساقط می شود چنانچه در اینجا مین قضیه پیش آمده است زیرا مطابق رویت این بلاد به روز یکشنبه عید گردید و بینندگان هلال نقه و معتبر بوده و باینده نیز ملاقی شده اند و بیان کرده اند و در چند جا همین قضیه پیش آمده لذا عید بودن روز یکشنبه ثابت شد و قضای روزه از کسانی که بدون حجت شرعی به روز یکشنبه عید کرده بودند ساقط گشت باید یاد آور شوم که حساب تقویم و حساب اهجز و یا اینکه اول رمضان گذشته پنجم رمضان آینده می باشد و یا اینکه چهارم رجب اول رمضان است و غیره اعتبار نداشته و بارها در عمر خود آنرا غلط یافتیم پس کسیکه به چنین گمان هایی به روز یکشنبه عید کرده بودند به سبب آنکه در بعضی بلاد هند حسب رویت به روز یکشنبه عید ثابت شده قضای آن از شخص مذکور ساقط است نه به علت صحیح بودن خیال او (و رویتة بالنهار لليلة الآتیه مطلقاً علی المذهب) (۱) الدرالمختار و قوله علی المذهب ای الذی هو قول ابی حنیفة و محمد (رح) و المختار قولهما (۲) پس به اساس دیدن هلال در چاشت عید کردن در همان روز جائز نیست.

در رویت هلال شهادت کدام مردم اعتبار دارد: سوال: ۲۸ به تاریخ ۲۹ شعبان ده نفر مسلمان و یازده نفر هندو هلال رمضان را دیدند از جمله مسلمانان یک نفر پابند نماز و روزه و دیگران فاسق و ریش کل بودند زید به اساس نداشتن ریش شهادت ایشان را قبول نکرد شهادت

(۱) الدر المختار علی هامش و الدر المختار ج ۲ ص ۱۳۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲ مطلب فی روبة الهلال نهاراً. ظفر

(۲) و الدر المختار ایضا ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظفر

چنین اشخاصی مفید ثبوت هلال رمضان است یانه وبر کسانیکه روزه نگرفته اند قضا لازم است یا کفاره؟

جواب: اگر در ۲۹ شعبان ابر بوده باشد به اساس شهادت یک نفر عادل یا مستور الحال نیز هلال رمضان ثابت می گردید (۱) پس اگر در جمله بینندگان هلال فقط یک نفر نیز پابند نماز وروز وپرهیز کننده از منہیات بوده باشد خوب و اگر یک نفر نیز از آنجمله چنین نبوده باشد پس زید که قول ایشان را قبول نکرده مطابق حق عمل کرده است بر کسانیکه آنروز را روزه نگرفته اند کفاره نیست و چون اکنون ثابت گردید که به تاریخ ۲۹ شعبان هلال رمضان دیده شده لذا قضای روزه آن روز لازم است.

حکم روزه به اساس شهادت فاسق: سوال: ۲۹ در عبارت ذیل: (ولو شهد فاسق وقبلها امام و امر الناس بالصوم فافطر هو او واحد من اهل بلده قال عامة المشايخ تلزمه الكفاره كذا في الخلاصة) (۲) وجوب کفاره بر امام به چه دلیل است وهدف از این عبارت چه می باشد؟

جواب: مطلب این عبارت عالمگیری آن است که اگر یک نفر فاسق به رویت هلال رمضان شهادت داد و امام قول او را قبول نمود و به مردم حکم روزه را داد پس از آن اگر خود افطار نمود و یا کسی از اهل شهرش کفاره لازم می باشد وجه لزوم این کفاره آن است که چون امام شهادت فسق را قبول کرد و حکم روزه را داد رمضان ثابت گردید زیرا اگر امام شهادت فاسق را در مورد رمضان قبول کند معتبر بوده و رمضان ثابت می شود و پس از آن اگر شخصی روزه را بشکند کفاره لازم می باشد و دلیل کفاره خوردن روزه رمضان است.

حکم دیدن هلال در روز: سوال: ۳۰ اگر هلال در روز دیده شود روزه را باید افطار کرد یانه وبر مفطر آن قضاء لازم می گردد یا کفاره؟

جواب: رویت هلال در روز معتبر نیست و آن هلال از شب آینده می باشد نه از شب گذشته پس افطار بر آن جائز نبوده وبر مفطر آن قضاء لازم است و به سبب شبه اختلاف کفاره لازم نمی

(۱) للصوم مع علة كتم وغار خبر عدل اوسبور على ما صححه البرزازی الخ (الرو المختار على هامش رد المحتار ج ۲ ص ۱۲۳ کتاب الصوم، ط. م. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفر

(۲) عالمگیری مصری باب ثانی فی رؤیة هلال ج ۱ ص ۱۹۸. ظفر

باشد (۱).

اگر کسی از تکمیل شدن سی روز شعبان روزه گرفته شود و سپس توسط نامه شهادت برسد

که هلال در روز ۲۹ دیده شده بود چه حکم دارد: سوال: ۳۱ در یک شهر و مناطق نزدیک

آن روز شب ۲۹ شعبان ابر نهایت غلیظ بود لذا در آن شهر و اطراف آن هلال دیده نشد پس مجبوراً سی روز شعبان را تکمیل نموده و روزه به روز دوشنبه آغاز گردید دو سه روز قبل از ختم رمضان از یک شهری که با این شهر بیشتر یک ماه فاصله دارد بذریعه خبر رسید که به تاریخ ۲۹ شعبان در اینجا ابر بود اما به اساس شهادت دو نفر روز یکشنبه اول رمضان قرار گرفت به کسیکه خط رسیده او نیز عالم می باشد شخص مذکور خط را نزد قاضی شهر که شخص عالم و متدینی می باشد برد و گفت که من این شخص را به خوبی می شناسم و می دانم که این خط از همان شخص است بر علاوه شخصی از جای دیگری آمد و گفت که مفتی آنجا روز سه شنبه را عید اعلان نموده لذا شکی نیست که روز یکشنبه نزد امام اول رمضان بوده لذا باید امروز اعلان گردد که اگر هلال دیده شود یانه فردا عید بوده و روزه حرام می باشد.

قاضی صاحب پیش از آنکه خود اظهار رای نماید با یک عالم بزرگی که مفتی شهر بوده و مردم او را پیشوای خود می دانند مشوره نمود و او فرمود که این خبر نزد من اعتبار ندارد پس قاضی صاحب به اساس آنکه در این مورد میان علمای حنفی اختلاف فراوان وجود دارد چنانچه نزد بعضی اختلاف مطالع قطعاً غیر معتبر بوده و نزد عده دیگری اگر میان دو منطقه به اندازه یک ماه مسافه باشد رویت یکی برای دیگری ملزم نیست و در کمتر از آن رویت یک منطقه برای منطقه دیگر ملزم می باشد چنانچه در فتاویٰ تار تار خانیه آمده: (اهل بلدۀ اذا راو الهلال هل یلزم فی حق کل بلاد اختلفوا فیه فیضعهم قالوا لایلزم فانما المعتبر فی حق اهل بلدۀ رویتهم و فی الخانیة لا عبرة باختلاف المطالع قال القدروری ان کان بین البلدتین لا یختلف به المطالع یلزم و ذکر الحلولی انه صحیح من مذهب اصحابنا) و در جامع الرموز آمده: (اقل ما یختلف به المطالع شهر)

(۱) ورویه بالنهار لليلة الابدية مطلقاً علی المذهب (در مختار) قوله رويته بالنهار الخ ای سواء روى قبل الزوال او بعده الخ (رد المحتار ج ۱ ص ۱۳۰ مطلب فی روية الهلال ، ط . س . ج ۲ ص ۳۹۲) . ظفر

و در طحطاوی شرح مراقی الفلاح آمده (قوله كما ذهب اليه صاحب التجريد وهو الاشبه لان انفصال الهلال من شعاع الشمس يختلف باختلاف المطالع كما في دخول الوقت وخروجه وهذا منبت في علم الافلاك والهيئة واقل ما تختلف فيه المطالع مسيرة شهر كما في الجواهر) (۱) و صاحب هداية در مختار النوازل می نویسد: (اهل لبلدة صاموا لتسعة وعشرين يوماً بالرؤية واهل بلدة اخرى صاموا ثلاثين بالرؤية فعلى الاول قضا يوم اذا لم يختلفا المطالع بينهما اما اذا اختلف لا يجب القضاء) و علمای که مطلقاً اختلاف مطالع را معتبر می دانند به این حدیث استدلال می نمایند: (روی کربان ام الفضل بعنه الى معاوية بالشام قال فقدمت الشام وقضيت حاجتها واستقبل علي رمضان وانا بالشام فرأيت الهلال ليلة الجمعة ثم قدمت المدينة في آخر الشهر فسألني عبدالله بن عباس متى رايتم الهلال فقلت رايناه ليلة الجمعة فقال انت رايتاه فقلت نعم وراه الناس وصاموا وصام معاوية فقال لكن رايناه ليلة السبت فلا نزال نصوم حتى تكمل ثلاثين او نراه فقلت اويكتفى رونة معاوية وصيامه فقال لا هكذا امرنا رسول الله ﷺ، رواه الجماعة الا البخاري وابن ماجة.

شاه ولی الله محدث دهلوی در مصفی شرح موطا مطبوعه فاروقی صفحه ۲۲۶ چنین نوشته است: (اگر هلال در یک شهر دیده شد و در دیگر شهر تفحص کردند و ندیدند اگر آن شهر قریب است لازم است حکم رویت ایشان و اگر بعید است لازم نیست به حسب حدیث ابن عباس و بقیاس بر مسئله فطر و حج که در حدیث منصوص شده و ظاهر آن است که بعد مسافت قصر است و ایراد نه کرده شود که مسافت قصر را به امر هلال هیچ تعلق نیست زیرا که مشروعیت اکتفای هر ناحیه برویت خود از جهت حرج است در تکلیف به ابلاغ اخبار نه از جهت اختلاف طالع و عادتاً قاضیه است به بلوغ اخبار در مواضع قریبه پس اگر از آخر شهری که در آن رویت متحقق شده بر دو مرحله باشد حکم آن لازم است) از این عبارت به خوبی واضح گردید که اولاً بسیاری از علمای اختلاف مطالع را معتبر می دانند و علمایی که رویت اهل مشرق برای اهل مغرب ثابت می دانند نیز خط و تلگراف را اعتبار نمی دهند زیرا یک خط باخط دیگری مشابه می باشد.

مفتی صاحب با در نظر داشت نظریات تمام علما بعد از نهایت غور و خوض چنین رای داد که این خبر در طریق موجب داخل نمی باشد لذا قاضی صاحب از اعلان عید انکار نمود و در نتیجه بعضی از مردم با قاضی صاحب مخالفت نموده می خواستند او را به اعلان عید مجبور نمایند اما قاضی صاحب قبول نکرد شرعاً این رویه مخالفت امیز ایشان در مقابل قاضی صاحب چه حکم دارد؟

جواب: الف: اقول وبالله التوفیق این امر ظاهر بوده و از کتب حنیفه ثابت است که در حالت ابر و غبار شهادت یک شخص عادل یا مستور برای ثبوت رمضان کافی می باشد پس به شهادت دو عادل یا مستور به درجه اولی ثابت می گردد و این نکته نیز مسلم است که مطابق مذهب صحیح و مختار اختلاف مطالع در هلال صوم و فطر معتبر نیست و رویت اهل مغرب برای مشرق حکم می باشد پس چون معتبر و راجح و ظاهر الرویة و مفتی به عدم اعتبار مطالع است لذا اباحت کردن در آن برای ما مقلدین بیجا می باشد زیرا ترجیح فقهای محققین برای حجت کافی است در الدرالمختار آمده: (و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب و علیه اکثر المشائخ و علیه الفتوی سحر عن الخلاصة) در ردالمحتار آمده: (و ظاهر الرویة الثانی وهو المعتمد عندنا و عند المالکیة و عند الحنابلة لتعلق الخطاب عاماً بمطلق الرویة فی حدیث صوم الرویة بخلاف اوقات الصلوة شامی کتاب الصوم ص ۱۳۲ و ۱۳۳ ج ۲) البته برای ثبوت رویت اهل مغرب برای اهل مشرق که رویت آن ها به طریق موجب برای اهل مشرق برسد و شرح طریق موجب در رد المحتار چنین آمده که دوشاهد رویت آن شهر را بیان کنند یا خبر در شهر عام و مستفیض گردد و یا حکم عالم و قاضی آن شهر توسط دوشاهد بیان گردد اما در صورت مسئله به ظاهر هیچ یک از آن امور دیده نمی شود لذا به اساس آن حکم رمضان را نکردن مطابق شریعت بوده و اعتراض بر اوبی جاو غیر مناسب است و اینکه تعدادی از اشخاص خط مذکور را معتبر دانسته اند نیز صحیح می باشد زیرا در مواقعی که گمان تزویر نباشد فقها خط را معتبر می دانند و آشکار است که در خط و کتابت میان دوشخص احتمال تزویر بسیار بعید و ضعیف می باشد در جلد چهارم شامی در بحث کتاب القاضی الی القاضی صفحه ۴۹۰ چنین تصریح شده است (قال فی الفتح من الشهادات ان خط السمسار والصرافی حجة للعرف الجاری به قال البیری هذا الذی

فی غالب الكتب حتى المجتبى فقال فی الافرار واما خط البیاع واطراف والسمسار فهو حجة وان لم يكن مصدرًا معنویًا یصرف ظاهرًا بین الناس وكذا ما یكتب الناس فیما بینهم یجب ان یكون حجة للعرف) وقیل از آن در شامی آمده كه غیر معمول به و غیر معتمد بودن خط به اساس حكم قضا می باشد یعنی قاضی می تواند هنگام منازعه بر آن حكم نکند نه اینکه خط مطلقاً غیر معتبر باشد: (وفی الاشباه لا یعمل بالخط (الدرا المختار) شامی گوید: (عبارة الاشباه لا یعتمد علی الخط ولا یعمل بمکتوب الوقف الذی علیہ خطوط القضاة الماضین قال البیری المراد من قوله لا یعتمد ای لا یقضى القاضی بذلك عند المنازعة لان الخط مما یزور ویفتل و ذکر العلامة البعلی فی شرحه علی الاشباه ان للشارح العلامة الشیخ علاؤ الدین رساله حاصلها بعد نقله فی الاشباه وان ابن شحنة وابن وهبان جزما بالعمل بدفتر الصراف ونحوه لعلة امن التزویر كما جزم به البزازی والسرخسی وقاضی خان) (۱) پس درجایی كه خطر تزویر نباشد فقها نوشته اند كه بر خط مذکور عمل می شود پس نزد كسی كه خط شناخته شده بوده و از تزویر مامون باشد می تواند بر آن عمل كند لذا بر كسانیکه به خط مذکور عمل کرده اند نیز اعتراضی نیست.

ب: چون این امر متحقق گشت كه در صورت امن از تزویر اعتبار به خط معمول به می باشد اگر كدام عالم یا قاضی چنین خطی بفرستد كه در حضور من به اساس شهادت معتبره روت هلال ثابت گشت ومن آنرا قبول نمودم وبه اساس آن حكم كردم پس بر كسانیکه آن خط را می رسانند ویا می دانند كه در آن وجهی از تزویر و فریب وجود ندارد برای ایشان عمل كردن به آن جائز است طوریکه گویا آن عالم در حضور ایشان گفته باشد كه من چنین حكم کرده ام.

برای ثبوت هلال عید شهادت چند نفر ضرور است: سوال: ۳۲ برای ثبوت هلال عید

شهادت چند نفر ضروری می باشد؟

جواب: اگر مطلع صاف باشد برای ثبوت هلال عید شهادت جمع کثیری ضرور است واگر غبار وابر باشد شهادت دو مراقبه ویا یک مرد ودو زن کافی می باشد (ان كان بالسماء علة ای فی الفطر لا تقبل الا شهادة رجلین او رجل وامراتین ، ويشترط فیہ الحرية ولفظ الشهادة وان كانت

مصحبه لا یقبل الا قول الجماعة كما فی هلال رمضان). فقط

آغاز روزه به حساب هینت چطور است: سوال: ۳۳ در قصبہ نگرام روز شنبہ چہارم رجب

بود کہ بہ حساب آن شنبہ اول رمضان می گردد همچنان این از عمل قواعد علم ہینت ثابت می گرددی لذا یک گروہ بدون رونت ہلال بہ روزہ گرفتن آغاز نمودند. وگروہ دیگری بہ اساس امر مولوی صاحب تا ساعت یازدہ انتظار خبر رونت ہلال را نمودند و چون از کانپور وغیرہ خبر رونت ہلال بہ طور با قاعدہ نرسید روزہ نکر فتند از این دو گروہ کدام یک بر حق است؟

جواب: در اینصورت گروہی کہ روزہ نکر فتہ اند بر حق می باشند قاعدہ شرعی همان است کہ مولوی صاحب نمودہ یعنی روز سی شعبان را کہ یوم الشک می باشد انتظار کشیدہ و پسین چون اخبار نرسیدہ روز را شکستہ است.

گروہ اول کہ فقط بہ اساس قواعد علم ہینت و تجربہ روزہ گرفتہ اند غلط کردہ اند در الدر المختار. آمدہ (ولا عبرة بقول المؤقتين ولو عدولا على المذهب فقط ووجه ما قلناه ان الشارع لم يعتمد الحساب بل الغاء بالكلية بقوله نحن امة امة لانكتب ولا نحسب الشهر هكذا وهكذا) شامی ص ۱۲۵ و ۱۲۶ ج ۲.

نصاب شہادت در ہلال فطر و شرط عدالت در آن: سوال: ۳۴ در حالت ابر برای ثبوت

ہلال فطر نصاب شہادت کافی است یا نہ ودر شاہدان عدل شرط می باشد یا نہ و شرط عدالت کہ در بعضی از کتب ترک الکبائر تفسیر گردیدہ در زمان ما معتبر است یا نہ؟

جواب: در این مسئلہ تفصیل آن است کہ در حالت ابر و غبار برای ثبوت ہل نصاب شہادت و عدالت ضرور می باشد طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (و شرط للفطر مع العلة والعدالة نصاب الشهادة) (۱) ودر شامی در مورد قبول شہادت مستور دربارہ صوم چنین شرح آمدہ: (اما مع تبين الفسق فلا قائل به عندنا) (۲) وفيه من كتاب القضاء وما في القينة والمجتبی من قبول ذي المروة الصادق فقول الثاني وضعفه الكمال بانه تعليل في مقابلة النص فلا يقبل واقره المصنف قلت قدمنا

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶. ظہیر صدیقی

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵. ظہیر

انفاً من البحر ان ظاهر النص انه يحل قبول شهادة الفاسق قبل تعرف حاله فاذا ظفر للقاضي من حاله الصدق وقبله يكون موافقاً للنص^(۱) وکمی قبل از آن گوید: (وقولهم بوجوب السؤال عن الشاهد سرّاً او علانية طعن الخصم او لا فی سائر الحقوق علی قولهما المفتی به يقتضی الاثم بترکه)^(۲) واینکه امام یوسف فاسق با مروت را مستثنی قرار داده وتضعیف گردیده بازهم مقید می باشد به اینکه گمان غالب قاضی به صدق او باشد (قال فان لم يغلب علی ظن القاضي صدق بان غلب کلبه عنده او تساویا فلا یقبلها اصلاً)^(۳) ودر الدرالمختار آمده: (واستثنی الثانی الفاسق ذا الجاه والمروة فانه یجب شهادته بزازیة الی ان قال قلت سیجی تضعیفه فراجعه قوله واستثنی الثانی ای ابو یوسف من الفاسق الذی یأثم القاضي بقبول شهادته والظاهر ان هذا یغلب علی ظن القاضي صدقه)^(۴) پس با وجود آن تصریحات عدالت منصوص شاهدان را ساقط الاعتبار دانستن وشهادات فاسقان را کافی شمردن خلاف نص وروایات معتبره فقه می باشد.

خبر هلال عید یا رمضان توسط خط معتبر است یانه: سوال: ۳۵ خبر هلال رمضان یا عید

توسط خط اعتبار دارد یانه؟

جواب: خبر خط شرعاً اعتبار ندارد^(۵).

بر جنتری وتلگراف اعتراض درست است یانه: سوال: ۳۶ به تاریخ ۲۹ شعبان به علت ابر

هیج کسی هلال را ندید ودر جنتری وغیره ماه شعبان را ۲۹ روز نوشته اند وهمه مردم چنین گمان می کردند که هلال به تاریخ ۲۹ دیده خواهد شد در اینصورت آیا می توان بر جنتری اعتماد نمود وپس از ۲۹ شعبان روزه را آغاز کرد یانه؟

جواب: در اینصورت باید سی روز شعبان تکمیل گردیده وپس از آن روزه آغاز شود طوریکه در

(۱) ردالمحتار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عذره ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۲) ردالمحتار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عذره ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۳) ردالمحتار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عذره ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۴) ردالمحتار کتاب القضاء قبل مطلب فی قضاء العدو علی عذره ج ۴ ص ۴۱۶ ، ط. س. ج ۵ ص ۳۵۶. ظفر

(۵) لیکن اهل المشرق برزیه اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار) كان يتحمل الثان الشهادة او يشهدا علی حکم القاضي ويستغنى الخبر بخلاف ما اذا اخبروا ان اهل بلدة كذا رواه لانه حکایة (رد المحتار قبل باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۵

ص ۳۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

حدیث آمده ونباید برجتری وتلگراف اعتماد نمود^(۱) پیامبر ﷺ فرموده است (صوموا لرویتہ والظرو لرویتہ) الحدیث^(۲).

قبول به اعتبار هیئت درست است یا نه: سوال: ۳۷ مضمونی به قلم مولوی صاحب نظام الدین حسن نوشته شده ودر اخبار همدن به چاپ رسیده که خلاص آن این است که اگر مسلمان علم هیئت را بیاموزد وبرایش معلوم گردد که (الشمس والقمر بحسبان) تا چه حدی تصدیق می گردد پنجشنبه ۵ جولای ۱۹۱۷ ساعت ۹ و هشت دقیقه سه ساعت قبل از ظهر خسوف یعنی ماهتاب گرفتگی رخ داد در این وقت عمر مهتاب بیشتر از چهارده روز بود و هیچ شکی وجود نداشت که امروز پانزدهم رمضان المبارک سال ۱۳۳۵ می باشد در آغاز رمضان المبارک به علت عدم رویت نمی توان به فرضیت صوم حکم نمود اما با مشاهده هلال و بدر هیچ شکی باقی نمی ماند که جمعه ۲۰ جولای سی ام رمضان المبارک بوده ودر آن روز اگر مطلع صاف نباشد به اساس علم هیئت و مشاهده ۲۱ جولای لازماً اول شوال بوده وروزه گرفتن آن روز حرام است.

جواب: در الدر المختار آمده: (ولا عبرة بقول الموقنین ولو عدولاً علی المذهب قال فی الوهبانیة و قول اولی التوقیت لیس بموجب وقیل نعم) ودر شامی به نقل از معراج آمده: (لا یعتبر قولهم بالاجماع ولا یجوز للنجم ان یعمل بحساب نفسه وفی النهر فلا یلزم بقول الموقنین انه ای الهلال یکون فی السماء لیلة کذا)^(۳) پس معلوم گردید که چیزی که در سوال مذکور تحریر گردیده نزد احناف درست نیست وجمعه ۲۹ رمضان بوده وبدون رویت وشهادات معتبر هلال قبول بگردیده وشنبه عید نخواهد بود ام اگر در روز جمعه حسب قواعد شرعیه شهادت بگذرد شنبه عید خواهد و دودر غیر آن نه^(۴) خلاصه جمعه ۲۹ رمضان بوده وقاعده ای که در مورد تاریخ ۲۹

(۱) ولا عبرة بقول الموقنین ولو عدولاً علی المذهب (در مختار) ای فی وجوب الصوم علی الناس بل فی المعراج لا یعتبر قولهم بالاجماع ولا یجوز للنجم ان یعمل علی حساب نفسه (ردالمحتار کتاب الصوم مطلب لاعبرة بقول الموقنین ج ۲ ص ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷).
ظفر الدین غفر الله له

(۲) مشکوٰۃ شریف باب رؤیة الهلال فصل اول عن ابی هريرة ص ۱۷۴ ، ددی شمع وروسته دا جملہ راغی: فان غم علیکم لاکملوا عدة شعبان لثین مینق علیہ (ابن ح. ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷). ظفر

(۳) ردالمحتار کتاب الصوم مطلب لاعبرة بقول الموقنین (ج ۲ ص ۱۲۵ و ص ۱۲۶). ظفر

(۴) وشرط للظفر مع الطه والعدالة نصاب الشهادة الخ (در مختار) ای علی الاموال وهو رجلان اورجل وامرأتان (ردالمحتار) وقیل بلا علة =

است در مورد آن جاری می باشد.

اگر خبر رؤیت هلال توسط خط برسد چه حکم دارد: سوال: ۳۸ خطی از قصبه اسکندرآباد که در آنجا رویت هلال عید به اساس شهادت معتبر ثابت گردیده توسط شخص با اعتباری به قصبه نهجاجر رسید و شخص مذکور از ساکنان همین قصبه جهاجر بوده و به تاریخ ۲۸ و ۲۹ رمضان در سکندر آباد موجود بود و تصادم واقعات سماعت رویت هلال را به گوش خود شنیده و همین شخص خط را آورده آنچه را می دانست آشکار نمود و این خط را پیش کرد پس اهالی قصبه قول شخص مذکور و خط را معتبر دانسته و روز شنبه عید نمودند آیا اینکار اهالی جائز است یا نه از جمله اهالی قصبه دو شخص اعتماد نموده و باوجود آنکه تا شام روز شنبه خبرهای متواتر رویت از دهلی و غیره رسید افطار نمودند امید است در این زمینه جوابی مرحمت فرمائید.

جواب: بدین ترتیب عید کردن معتبر بوده و تحریر مذکور اعتبار داشته باید مطابق آن عمل می شد پس کسانی که عید نکرده اند غلط نموده روزه ایشان نیز نشده است زیرا آن روز عید بود در آینده نباید چنین کاری کنند. ^(۱)

شهادت مستور الحال در مورد هلال عید معتبر است یا نه: سوال: ۳۹ امروز شنبه به اساس رویت هلال عید گردید در رویت هر رمضان وعید شهادت شخص مستور الحال معتبر است یا نه مثلاً بی نماز یا روزه خور یا سود خور و یا کسی باشد که در محکمه شهادت دروغ دهد و اگر مستور الحال باشد آیا می توان حال او را تفتیش کرد؟

جواب: در رویت هلال رمضان وعید شهادت مستور الحال معتبر می باشد و مقصود آن است که فسق او ظاهر نبوده بی نماز و مرتکب کارهای خلاف شریعت نباشد پس در صورتیکه ظاهر حال شاهد چنان باشد که در او هیچ کار خلاف شریعت دیده نشود قبول شهادت او بدون تحقیق حاش

= جمع عظیم يقع العلم الشرعی المح (الدور المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ و ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶). ظفر الدین غفر له

(۱) واختلاف المطالع الخ غیر معتبر الخ فلیزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤیة اولئك بطریق موجب (ردمختار) کان یتحمل الشهادة اتان او یشهدا علی حکم القاضی او یتغیض الخیر (ردالمحتار قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۲۳۱ و ص ۲۳۲ ، ط. س ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

درست است. (۱)

شکستن روزہ اساس خبر تلگراف چه حکم دارد: سوال: ۴۰ عده ای از مردم به اساس خبر

تلگراف روزہ خود را شکستند اینکار آنها چطور است؟

جواب: بدون تحقیق وبدون شہادت شرعی محض به اساس خبر تلگراف شکستن روزہ وعید کردن جائز نبود (۲) اما چون رویت روز جمعہ وبہ اساس آن عید بودن روز شبہ محقق گشت واز بسیار جاہا خبر رسید ودر دیوبند نیز ہلال دیدہ شد لذا بر کسانیکہ شبہ را روز نگزفتہ وعید کردند مواخیزہ ای نیست.

خبر تلگراف بہ تنہایی معتبر نیست اما اگر قرائن بہ صدق آن دلالت نماید عمل کردن بر آن درست است رویت منطقہ در صورتیکہ ثابت گردد برای تمام مناطق معتبر است طوریکہ در کتب فقہ تصریح گردیدہ کہ رویت اہل مشرق برای اہل مغرب در صورتیکہ ثبوت بہ ایشان برسد لازم می گردد (۳).

آیا برای ثبوت رویت ہلال درمورد جماعت نیز عدالت شرط است: سوال: ۴۱ فقہا

تحریر فرمودہ اند کہ برای ثبوت ہلال عید وفطر واضحی در حالی کہ مطلع ابر آلود باشد ہمراہ با نصاب شہادت عدالت شرط می باشد اگر دو یا سہ مرد بیشتر از حد نصاب شہادت دہند آیا شرط عدالت ساقط می شود یا نہ؟

جواب: آنوقت عدالت شرط نیست کہ جماعت بزرگ باشد کہ بر خبر ایشان بہ علت تواتر غلبہ ظن حاصل گردد (۴) دررد المحتارآمدہ: (الجمع العظیم جمع یقع العلم بخبرہم وبحکم العقل

(۱) للصوم مع علة كيم وغار خبر عدل اومستدر علی ماصحہ البرازی علی خلاف ظاہر الروایۃ لاتفاقا (درمختار) لافولہ فی الدہانات غیر مقبول الخ وقول الضاعی او غیر عدل محمول علی المستور كما هو رواية الحسن لان المراد بالعدل من ثبت عدلہ والاثبت فی المستور اما مع تبیین الفسق فلا قتال بہ عندنا (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳ و ص ۱۲۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۵). ظہیر

(۲) وشرط للظفر مع العلة نصاب الشهادة (درمختار) ای علی الاموال وهو رجلان او رجلان او امرأتان (رد المحتار الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶). ظہیر

(۳) یترجم اہل المشرق برؤیہ اہل المغرب اذا ثبت عدہم رؤیۃ اولئک بطریق مزجہ والدر المحتار علی ہامش ردالمحتار قبیل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۹۲). ظہیر

(۴) وشرط للظفر مع العلة والمدالة نصاب الشهادة الخ وبلا علة جمع عظیم (درمختار) ای ان شرط القبول عند عدم علة فی السماء لہلال الصوم اولظفر او غیرہما الخ احار جمع عظیم الخ قال ح ولا یشرط فیہم الاسلام والمدالة الخ وعدم اشتراط الاسلام لہ لابدلہ من نقل . =

بعدم توأطنهم علی الکذب (۱). فقط

شهادت در مورد هلال و فیصله آن: سوال: ۴۲ علمای دین در این مورد چه می فرمایند که در یک شهر شهادت های مختلف در مورد رونت هلال نزد قاضی آن شهر داده شود اما قاضی صاحب هر یک از شاهدان علیحده خواسته واز او سوال کند طوریکه دیگران نشنوند و به صورت دقیق بپرسد که هلال را در کدام حصه دیدی؟ دوکناره آن بکدام طرف بود و اگر بود با آن چقدر فاصله داشت و رنگ آن چطور بود و غیره و غیره و چون در جواب این سوالات میان دو شاهد زره ای فرق وجود داشت شهادت آن را رد نموده اما سرانجام پس از آنهمه کنجکاوای چند شهادت سالم بی عیب و مصون از جرح باقی ماند و قاضی صاحب ساعت هفت صبح آن شهادت ها را معتبر قرار داده و به افطار روزه فتوی داد و همراه با آن گفت که چون اطلاع دادن به قریه ها اکنون مشکل می باشد لذا دو رکعت نماز عید فطر فردا ادا گردد و هر چند عده ای از مسلمانان و اهل علم گفتند که این تأخیر بدون عذر بوده و صحیح نشست و باید نماز عید فطر همین امروز اداء گردد اما قاضی صاحب سخن ایشان را نپذیرفت و گفت که این تأخیر بلا عذر نبوده بلکه اطلاع عام عذر آن بوده لذا فردا اداء کردن نماز عید بدون کراهیت درست است چنانچه عامه مسلمان شهر به خانه های خود باز گشتند اما عده ای از مردم این تأخیر را نا جائز شمرده و نماز عید را در عیدگاه اداء نمودند که تعداد ایشان از صد الی یکصد و بیست و پنج نفر بود و عامه اهل اسلام مطابق اعلان قاضی صاحب فردا به امامت او نماز عید را اداء کردند اکنون می خواهیم مسائل ذیل را بدانیم:

قاضی حق جرح را دارد یانه: سوال: ۴۳ الف: قاضی به اساس شریعت تا چه حدی حق دارد

چنین مسائل دقیق را از شاهدان رویت هلال بپرسد؟

تأخیر درست است یانه: سوال: ۴۴ ب: تأخیری که در صورت فوق انجام گرفت با عذر است

یا بدون عذر در حالیکه پنج ساعت وقت برای اطلاع به مردم شهر و متعلقات آن وجود داشت

= صریح (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸. ظفر

و اطلاعی که غرض افطار صوم داده می شد برای اداء نماز عید نیز کافی بود یا کم از کم توسط منادی می شد آنرا در ظرف دوساعت بصورت کامل اعلان نمود.

تأخیر نماز عید غرض مراعات اهالی قریه چهطور است: سوال: ۴۵ ج: اصلاع دادن به

اهالی قریه ها و غرض مراعات ایشان نماز دید را به فردا مؤخر کردن تا چه حدی درست است؟
حکم در مورد کسانی که در مخالفت با قاضی نماز عید را اداء نمودند: سوال: ۴۶ د: کسان
 که در مخالفت با قاضی صاحب در همان روز اول در عیدگاه نماز عید را اداء نمودند بر حق اند یا بر باطل و آیا اینکار ایشان ضروری یا جائز بود یا اینکه باید از حکم قاضی صاحب متابعت می نمودند؟

نمازی که در روز دوم خوانده شد چه حکم دارد: سوال: ۴۷ نمازی که قاضی صاحب
 و عامه مسلمانان در روز دوم خواندند صحیح است یا باطل و آیا اداء گردیده یا قضا و مکروه بوده یا بی عیب؟

امید است به سوالات فوق با دلائل و براهین فقهی جواب مفصل اعطا فرمائید خداوند شما را ما جور گرداند.

جواب: الف: چنین تحقیق و تدقیقی از شاهدان صحیح نیست در شامی آمده: (ولا یکلف الشاهد الی بیان لون الدابة لان سئل عما لا یکلف الی بیانه) پس چون در مورد حقوق العباد چنین تدقیقی درست نیست در مورد حقوق الله بدرجه اولی درست نمی باشد.

ب ج: این تأخیر بلا عذر بوده و صحیح نمی باشد زیرا غرض اطلاع به اهل شهر وقت کافی وجود داشت^(۱) و مطلع نبودن اهل قریه ها بدانجهت که نماز عید بر ایشان واجب نیست نمی تواند عذر تأخیر باشد چون اشتراک ایشان ضروری نمی باشد^(۲).

(۱) و تؤخر بعذر کمطر الی الزوال من الغد فقط (درمختار) قوله بعذر کمطر الخ دخل فيه ما اذا لم يخرج الامام واما اذا غم الهلال فشهدوا به بعد الزوال اوله بحث لا يمكن جمع الناس، قوله فقط راجع الی بعض فلا تؤخر من غیر عذر (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۳۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۹). ظهیر

(۲) تجب صلاحهما فی الاصح علی من تجب علیه الجمعه بشرائطهما المتقدمة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۴، ط. س. ج ۱ ص ۱۹۹). ظهیر

د: ایشان حق کردند و باید چنین می نمودند زیرا بدون عذر تأخیر نماز عید فطر نمی شود
 طوری که در الدرالمختار آمده (فاعذر ههنا ای فی الاضحی لنفی الکراهة و فی الفطر للصحة) (۱).
 هـ: نمازی که در روز دوم بدون عذر خوانده شد صحیح نیست اگر به اساس عذر تأخیر منی شد
 صحیح می گردید اما آنهم قضا می بودنه اداء طوری که در الدرالمختار آمده: (وتكون قضاء لا
 اداء) (۲). فقط

به اساس خط و خبر تلگراف روزه گرفته شود یا نه: سوال: ۴۸ اگر به تاریخ ۲۹ هلال
 رمضان یا عید دیده نشود و شهادت های معتبر نیز حسب تصریح بدست نیاید آیا می توان بر خبر
 تلگراف یا خط اعتماد نمود و روزه گرفت و یا نماز عید را خواند یا نه؟
جواب: محض بر خبر تلگراف و یا خط اعتماد نمودن و به اساس آن روزه گرفتن و یا افطار کردن
 شرعی نیست البته اگر آن خبر تلگراف و یا خط مصدق گردد و یا با قرائن دیگر تائید شود عمل
 بر آن درست است. (۳)

اگر به تاریخ سی رمضان هلال دیده نشود چه باید کرد: سوال: ۴۹ چه می گویند در مورد
 کسی که سی روز رمضان را پوره نموده و هلال شوال دیده نشده آیا یک روز بعد آنرا روز بگردد
 تا آنکه هلال را در صبح قبل از زوال ببیند و همچنان روز جمعه از بمبی تلگراف آمد پس عده
 ای از مردم افطار نمودند در این مورد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و بعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل الفطر ولو صاموا بقول عدل
 حیث یحرز و غم هلال الفطر لایحل علی المذهب خلافاً لمحمد لکن نقل ابن الکیمال عن الذخیره
 انه ان غم هلال الفطر حل اتفاقاً و فی الزیلعی ان غم حل والا لا (۴) همچنان آمده: (ورویته بالنهار
 لليلة الاثنية مطلقاً علی المذهب ذکره الحدادی. (۵)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶. ظفر

(۳) فلیزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب الا انهم روية اولئك بطريق موجب (ردمختار) كان يتحمل الثان الشهادة او شهدا علی
 حکم القاضی او یستغض الخبر بخلاف ما اذا احبروا ان اهل بلدة كذا رواه لانه حکایة رد المحتار لیل باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ۲
 ص ۱۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظفر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۱. ظفر

وتلگراف حجت شرعی نیست. (۱)

اگر خط وتلگراف بطور متواتر برسد هلال ثابت شود یا نه: سوال: ۵۰ الف: در حالتی که مطلع صاف نبوده وابر وغبار باشد اگر خط ویا تلگراف بصورت متواتر برسد اما الفاظ آنها بطریق موجب نباشد مثلاً اینطور نوشته شده باشد که فلان روز هلال دیده شد آیا به اعتبار آبی نامه ها وتلگرافی ها صوم افطار وعیدین درست است یا نه؟

آیا درمورد کسیکه نامه فرستد یا تلگراف کند عادل بودن شرط است: سوال: ۵۱ ب: طور یک در مورد شهادت ها متواتر عادل بودن شرط نیست آیا به همین ترتیب در مورد کسانیکه نامه می فرستند ویا تلگراف می کنند عادل بودن شرط می باشد یا نه؟

آیا شناسایی نامه های متواتر ضرور است: سوال: ۵۲ ج: در تلگراف راهی برای شناسایی وجود ندارد اما در نامه ها از دستخط یا طرز تحریر وقرائن مضمون شناخت ممکن می باشد آیا در مورد نامه های متواتر شناخت ضرور است یا نه؟

نامه یا تلگراف مستور کافی می باشد یا نه: سوال: ۵۳ د: طوریکه در مورد هلال رمضان شهادت شخص مستور الحال کافی می باشد آیا به همین ترتیب نامه یا تلگراف یک کاتب مستور الحال نیز کافی می باشد یا نه؟

در صورتیکه خبر متواتر شهرت بیاید چه باید کرد: سوال: ۵۴ اگر در حالت ابر خبر م متواتر مشهور گردد که در فلان شهر فلان روز عید است یا توسط نامه های متواتر معلوم گردد که فلان روز عید است یا از دو منطقه یک یک نامه بیاید اما واضح نگردد که هلال دیده شده یا نه ودر آنجا نیز صرف به علت شهرت عید شده باشد آیا ما می توانیم بر این خبر عمل کنیم یا نه؟

جواب: الف: لفظ الدرالمختار که تحت عنوان طریق موجب نوشته شده چنین است: (اویستفیض

(۵) ایضا ج ۲ ص ۱۳۰، ولی انشائی می سرآید روی قبل الزوال اوبعد (ردالمحتار باب ایضا، ط. س. ج ۲ ص ۳۹). طبر

(۱) لیازم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار) كان يحصل اليان الشهادة او يشهدوا على حكم القاضي او يستفيض الخبر بحال ما اذا اخبروا ان اهل بلدة كذا رآه لانه حكاية (ردالمحتار قبل باب ما يفسد الصوم وما لا يفسد ج ۲

ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). طبر

الخَبَدُ) (۱) پس در صورتیکه خبر مستفیض ومتواتر گردد قابل قبول گردیده و عمل بر آن واجب می گردد.

ب: در صورت تواتر شرط عدالت وجود ندارد (۲).

ج: تواتر در صورتی واقع می شود که خطوط شناخته شود.

د: کافی نیست.

ه: وقتی که خبر مستفیض گردد عمل بر آن واجب است. (۳)

اگر پنج نفر مسلمان شهادت دهد عید می شود یا نه: سوال: ۵۵ به تاریخ ۲۹ رمضان پنج

نفر مسلمان روزه دار هلال را دیدند و آمدند و آنرا به امام گفتند در اینصورت چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت هلال ثابت گردیده و باید عید شود (۴).

با شهادت یک نفر رویت هلال ثابت می شود یا نه: سوال: ۵۶ یک نفر مسلمانی که پابند

شریعت نیست و دو نفر هندو گفتند که به تاریخ ۲۹ شعبان هلال را دیدند در اینصورت رویت ثابت می شود یا نه و آیا باید روزه گرفت یا نه؟

جواب: در صورت صاف بودن مطلع به شهادت یک نفر مسلمان رویت هلال ثابت نمی گردد و شهادت هندوها در این امور اعتبار ندارد بهر ترتیب در صورت مسوله شرعاً هلال ثابت نگردیده و روزه لازم نشده است. (۵)

(۱) ردالمحتار قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲. ظفر

(۲) لکن لما كانت بمنزلة الخبر المتواتر وقد ثبت بها ان أهل تلك البلدة صاموا يوم كذا أئتم العمل بها في (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۳) نعم لو استفاض الخبر في البلد الاخرى لزمهم على الصحيح من المذهب (در مختار) قال الرحمتي: معنى الاستفاضة ان تأتي من تلك البلدة جماعات متعددة كل منهم يجر عن أهل تلك البلدة أنهم صاموا عن رؤية لا مجرد الشروع من غير علم بمن أشاعه في (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ و ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ط

(۴) و شرط للفطر مع العلة و العدالة لصاب الشهادة الخ ولو كانوا ببلدة لاحاكم فيها صاموا بقول الله و اطروا باخبار عدلين مع العلة للضرورة (الدور المحتار على هاشم و ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ و ص ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۵) و قيل (بلا علة جمع عظيم يقع العلم الشرعي وهو غلبة الظن بخبرهم وهو مغفوض إلى رأي الإمام (من غير تقدير بمدة) عن المذهب، وعن الإمام أنه يكفي بشاهدين. و اختاره في البحر الخ (در مختار) أي إن شرط البطل عند عدم علة في السماء لهلال الصوم أ. طر أو غيرهما في فلا يلزم خبر الواحد في (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸). ظفر

شہادت بر رؤیت ہلال: سوال: ۵۷ یک عالم عادل با اعتبار نامہ ای فرستاد کہ در قریہ ما ہلال عید فطر دیدہ شد طوریکہ تعداد زیادی از مردم آنرا دیدند کہ از آنجملہ ہفت نفر کہ نزد من معتبر می باشند سوگند خوردہ گفتند کہ ہلال را دیدیم در این روز مطلع ابر آلود بود چون این نامہ رسید مولوی صاحب کہ نامہ برایش فرستادہ شدہ بود دو مسلمان معتبر را بہ مولوی صاحب اولیٰ فرستاد و خط نیز نوشت ایشان خط را نشان دادہ و پرسیدند کہ آیا واقعاً در قریہ شما ہلال دیدہ شدہ و آیا این خط از تو است مولوی صاحب گفت بلی این خط از من است و ہفت شاہد معتبر سوگند خوردہ و شہادت دادند و دوبارہ نامہ نوشت کہ دونفر نزد من آمدند و چنین گفتند ایشان باز پس نزد مولوی صاحب دومی آمدند و بیان کردند کہ خط از مولوی صاحب است و چنین و چنان گفت اما او در خط اول و دوم هیچ حکم خویش را ننوشتہ بلکہ بہ نقل شہادت پرداختہ بود مولوی صاحب این نامہ دومی را دیدہ و از آن دوشخص پرسید و سپس حکم نمود کہ عید فطر است آیا این حکم دادن صحیح است یا نہ؟

جواب: در این صورت حکم مولوی صاحبی کہ نامہ برایش فرستادہ شدہ درست است و اینصورت تحت فتویٰ حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی قدس سرہ داخل می باشد (۱).

بدون علت شہادت دو نفر معتبر است یا نہ: سوال: ۵۸ اگر در صورتیکہ علتی در آسمان نباشد و دونفر بدیدن ہلال شوال شہادت دہند شہادت ایشان معتبر است یا نہ؟

جواب: اگر ابر یا گرد و غبار در آسمان نباشد شہادت جمع عظیم ضرور است تا بواسطہ آن غلبہ گمان حاصل آید طوریکہ در الدرالمختار آمده: (وقبل بلا علة جمع عظیم يقع العلم الشرعی وهو غلبة الظن بخبرهم وهو مفوض الی رای الامام من نہیر تقدیر بعدد هم علی المذهب وعن الامام انه یکتفی بشاہدین واختاره فی البحر) (۲).

بہ اساس خبر تلگراف عید درست است یا نہ: سوال: ۵۹ درپانی پت کرنال وقرای متصل آن روز شنبہ بہ اساس شہادت بمبئی کراچی و سکر عید کردند آیا بہ اساس خبر تلگراف عید گردن

(۱) ولو کانوا ببلد لا حاکم فیہا صاموا لم یزل ثقتهم واطروا باخبار عدلین مع العلة لضرورة (الدر المختار علی هامش ودرالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶) . ظہر

(۲) الدر المختار علی هامش ودرالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ ، ۳۸۸ . ظہر

درست است یا نه اگر درست نباشد قضای روزه آنرا روز لازم است یا نه؟

جواب: مذهب مفتی به معتبر حنفی آن است که هر در جایی که رویت ثابت گردد هر چند هزاران کیلو متر فاصله داشته باشد در اینجا نیز مطابق آن حکم افطار است طوریکه در کتاب معتبر فقه الدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علیی ظاهر المذهب وعلیه اکثر المشائخ وعلیه الفتوی فیلزم اهل المشرق بروة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روة اولئک بطریق موجب) (۱) و چون خبر رویت مستفیض گردد یعنی از هر طرف خبر برسد که هلال دیده شد وطن غالب به صدق آن باشد طوریکه در ردالمحتار آمده عمل بر آن لازم می گردد (۲) چنانچه در رمضان امسال خبر اول روزه بودن پنجشنبه متواتر شد لذا عمل بر آن ضروری گردید پس جمعه سی ام رمضان بود و در آن مورد شکی وجود نداشت، لذا به حکم: فاذا غم علیکم فاکملوا العدة ثلاثین، (۳) عید کردن به روز شنبه ضرور شد.

وقتی که به اساس اخبار متعدد تلگراف یقین حاصل کند چه باید کرد: سوال: (۶۰) اگر

تلگراف ها متعدد برسد و مفتی یقین حاصل نماید آیا شرعا رویت هلال ثابت می گردد یا نه؟

جواب: هنگامی که ظن غالب مفتی چنان باشد که هلال دیده شده، حکم به اساس آن جائز است. فقط

عید کردن به اساس خبر تلگراف جائز است یا نه: سوال: (۶۱) به اساس خبرنامه و تلگراف

عید کردن جائز است یا نه؟

جواب: تنها خبرنامه یا تلگراف معتبر نیست، اما اگر تعداد خبرها زیاد گردد و علم ظنی حاصل آید عمل بر آن جائز است.

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۹۳. ظفر

(۲) لوله بطریق موجب کان یحمل ثمان الشهاده اوبشهادا علی حکم القاضی اوستفیض الخبر (ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۳۲. ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹) نعم لو استفاض الخبر فی البلدة الاخری لزیم علی الصحیح من المذهب (ردمختار) فی الذخیرة قال شمس الانمة الحلوانی الصحیح من مذهب اصحابنا ان الخبر اذا استفاض ولحقق فیما بین اهل البلدة الاخری یلزمهم حکم هذه البلدة الخ (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰). ظفر

(۳) نعم لو استفاض الخبر فی البلدة الاخری لزیم علی الصحیح من المذهب مجتبی و غیره (ردمختار) معنی الاستفاضة ان ثانی من لئک البلدة جماعات متعددون کل منهم یخبر عن اهل تلك البلدة أنهم صاموا عن روبة لا مجرد الشروع الخ (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ و ص ۱۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰). ظفر

خبر تلفون اعتبار دارد یا نه: سوال: (۶۲) چند نفر مسلمان از شهری که ۴۹ میل فاصله دارد توسط تلفون خبر رؤیت هلال را می دهند و آواز ایشان نیز شناخته می شود، شرعا این خبر معتبر است یا نه؟

جواب: خبر تلفون ویا تلگراف به تنهایی حجت شرعی نیست، اما اگر همراه با آن قرآن و اخبار دیگر نیز موجود باشد، عمل بر آن جائز است چنانچه امسال در اکثر جاها روز چهارشنبه هلال دیده نشد، اما اخبار متعدد دال بر رؤیت هلال بود، لذا پنجشنبه اول رمضان قرار گرفت چون پنجشنبه اول روزه قبول گردید، لذا عید کردن به روز شنبه ضروری گشت و کسانی که روز جمعه روزه گرفتن را آغاز کردند، قضای یک روزه بر ایشان لازم آمد. ^(۱)

در صورت صاف بودن شهادت، چهل نفر معتبر است یا نه: سوال: (۶۳) الف: اگر از جمله دو هزار نفر صرف سی یا چهل نفر در حالیکه مطلع صاف باشد به رؤیت هلال شهادت دهند، شهادت ایشان در شریعت معتبر است یا نه؟

اعلان به اساس شهادت بیست نفر و سپس بازگشت از آن: سوال: (۶۴) ب: شخصی که به اساس شهادت بیست نفر رؤیت هلال را قبول کند و اعلان نماید و سپس از آن باز گردد در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

وقتی که مطلع صاف باشد شهادت چند نفر ضرور است: سوال: ۶۵ ج: در صورت صاف بودن مطلع حد نهایی شهادت چقدر است؟

جواب: الف ب ج: اگر عالم یا قاضی این شهر آنها بپذیرد و ظن غالب مردم به صدق آن باشد مطابق شهادت ایشان حکم کردن صحیح است و هنگامیکه به اساس شهادت بیست نفر غلبه ظن حاصل آید اعلان گردد باز باید با این حکم مخالفت صورت نگیرد اینکار غلط است زیرا از امام ابو حنیفه (رح) در صورت صاف بودن قبول شهادت دو نفر نیز روایت گردیده بلکه حتی اگر از یک منطقه بلند شهر یا از بیرون شهر یک شخص معتبر نیز گواهی دهد و مطلع هم صاف باشد به شهادت او نیز اعتبار داده می شود (وقبل بلا علة جمع عظیم یقع العلم الشرعی وهو غلبة الظن

(۱) نعم لرواستفاض الخبر فی البلدة الاخری لزمهم علی الصحیح من المذهب مجبى وغيره (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸، ط. م. ج ۲ ص ۳۹۰). ظفر

بخیرهم وهو مفوض الی رای الامام من غیر تقدیر بعدد هم علی المذهب وعن الامام انه یکتفی بشاهدین واختاره فی البحر وصح فی الاقضية بواحد ان جا من خارج البلد او کان علی مکان مرتفع (۱). فقط

اگر اشخاص متعدد یک قریه رویت هلال را بیان کنند کسیکه ازیرون آمده آنرا قبول

کند یانه: سوال: ۶۶ من به ضرورت مدرسه اینجا آمده ام و چند نفر پیشروی من رویت رمضان را بیان کردند در اینجا اکثر مردم روز جمعه ۲۹ شعبان هلال را دیدند و شنبه اول روزه قرار گرفت اکنون چون من به وطن خود باز گردم آیا بر این عمل کنم یانه؟

جواب: در اینصورت رویت هلال در روز جمعه ثابت بوده و روزه بودن شنبه محقق می باشد و چون شما به وطن برسید باید مردم را مطابق آن حکم کنید و یکشنبه را سی رمضان قرار داده و باید بهر حال دوشنبه عید شود (۲).

کسیکه بر اساس شهادت دونفر افطار کند بر او قضا و کفاره است یانه: سوال: ۶۷ روزه

یکشنبه ۲۹ شعبان عده ای از مردم هلال را دیدند اکثر مردم روزه گرفتند و چند نفر نگرفتند امروز سه شنبه چند نفر هلال عید فطر را دیدند که در آنجمله دو شهادت معتبر می باشد و به اساس آن بسیاری از مردم روزه را افطار نمودند و چند نفر هم افطار نکردند آیا بر کسانی که افطار کرده اند کفاره واجب است یانه؟

جواب: چون به اساس شهادت معتبره رویت هلال ثابت گشت افطار ضروری بود پس بر کسانی که افطار کرده اند مواخذة و کفاره ای نیست. (۳)

به اساس شهادت دونفر و خبرهای متعدد تلگراف حکم افطار درست است یانه: سوال:

۶۸ آیا به اساس شهادت دو نفر و خبر مستفیض یعنی هفده تلگراف از مناطق متعدد مثلاً کلکته مکه مکرمه جده بمبئی کویته سکر و غیره شهرهای مختلف به افطار روزه فتوی داده شده در این

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷ - ۳۸۸ . ظفر

(۲) و اما فی السواد اذا رای احدهم هلال رمضان یشهد فی مسجد لریة و علی الناس ان یصوموا بقوله بعد ان یکرر عدلا اذا لم یکن هناك حاکم یشهد عند الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب الثاني ج ۱ ص ۱۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفر

(۳) و شرط للظفر مع العلة و العدالة تصاب الشهادة الخ (ردمختار) ای هلی الاموال وهو رجلان او رجل وامرأتان ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۶. ظفر

صورت روزہ گرفتن جایز است یا نہ؟ .

جواب: در این صورت افطار واجب نیست بلکہ در جواز افطار بہ مجرد خبر تلگراف ہم تردد است زیرا واضح می باشد کہ خبر تلگراف حسب قواعد شرعی اعتبار ندارد اما اگر بہ وجہ تعارف بلاد خبر تلگراف مؤید شمرده شود و یا بہ وجہ تعدد تلگراف ظن غالب حاصل آید مفید جواز افطار شدہ می تواند پس ہر کسیکہ روزہ گرفتہ و افطار نکردہ گنہگار نمی گردد (۱).

کسیکہ بدیدن ہلال شہادت دہد و شہادتش قبول نشود اما خودش روزہ بگیرد و چون سی روز تکمیل گردد ہلال دیدہ نشود باید روز سی و یکم را نیز روزہ بگیرد: سوال: ۶۹

شخصی ہلال رمضان را دید اما شہادتش بہ علتی قبول نگردید و او مطابق قاعدہ شرعی روزہ گرفت و روزہ دیگران یک روز بعد آغاز گردید و تیکہ سی روز روزہ او مکمل گردید در حالیکہ از دیگران ۲۹ روز شدہ بود ہلال دیدہ نشد اکنون گرفتن روزہ روز بعد یعنی روز سی و یکم بروی واجب است یا نہ و اگر آنرا روزہ نگیرد گنہگار می شود یا نہ و اگر روزہ نگیرد بروی قضاء واجب می شود یا کفارہ؟

جواب: گرفتن روزہ روز سی و یکم بروی واجب است اما اگر روزہ نگیرد صرف قضا بروی واجب می گردد (۲).

اگر بہ تاریخ ۲۹ رمضان بعد از زوال ہلال دیدہ شود چہ باید کرد: سوال: ۷۰ اگر بہ تاریخ ۲۹ رمضان پس از زوال ہلال شوال دیدہ شود آیا باید باقی ماندہ روز را روزہ گرفت یا اینکہ بہ مجرد دیدن باید روزہ را شکست؟

جواب: باید باقی ماندہ روز روزہ گرفته شود و این موضوع در الدر المختار آمدہ است. (۳)

(۱) فیلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب (درمختار كان يتحمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف، ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا رواه لانه حكاية (ردالمحتار قبل باب ما يفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۲) رای مکلف ہلال رمضان اول الفطر ورد قولہ بدلیل شرعی صام مطلقا وجوب وقبل ندبا فان الفطر لفضی فقط لہما لشہة الرد والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۱۲، ر ج ۲ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۴). ظفر

(۳) روزینہ بالنہار لیلة مطلقا علی المذہب (درمختار) ای سواء روى قبل الزوال او بعدہ (ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی رؤية الهلال نہارا ج ۲ ص ۱۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظفر

رؤیت شهری که فاصله بسیار دارد معتبر است یا نه: سوال: ۷۱ در مورد رویت هلال

رمضان وعید در امرتسر وغیره پیوسته اختلاف وجود داشته آیا ما ساکنان مندرله می توانیم از شهرهایی که فاصله زیاد دارند متابعت کنیم یا نه؟

جواب: نزد احناف اختلاف مطالع اعتبار ندارد رویت اهل مشرق برای اهل مغرب لازم می گردد در صورتیکه بطریق معتبر ثابت شود چنانچه درشامی والدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب فیلزم اهل المشرق برویة اهل المغرب اذا ثبت عندهم رویة اولئک بطریق موجب) (۱) و شامی طریق موجب را شرح نموده به آنجا مراجعه شود (۲) و مقتضی حدیث صحیح (صوموا لرؤیتہ وافطروا لرؤیتہ) (۳) نیز همین است زیرا خطاب (صوموا) و (افطروا) برای همه عام می باشد خلاصه هر وقتیکه رویت هلال ثابت گردد در هر جایی که باشد باید مطابق آن روزه وعید شود.

اگر یک مهتاب صبح به طرف مشرق دیده شود آیا در شام دیگر دیدن هلال نو به سمت

دیگر امکان دارد یا نه: سوال: ۷۲ اگر یک مهتاب امروز صبح بطرف شرق دیده شود آیا

درشام فردا دیدن هلال نو در سمت دیگرنا ممکن است یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (ولا عبرة بقول الموقنین) الدر المختار ای فی وجوب الصوم علی الناس بل فی المعراج لا یعتبر ولهم بالاجماع ولا یجوز للمنجم ان یعمل بحساب نفسه) (۴) پس قول اهل توقیت و اهل نجوم و حساب در شرع اعتبار ندارد طعن عوام الناس به حساب مذکور چگونه صحیح شده می تواند؟ و به اساس حساب نیز اگر امروز صبح مهتاب به جانب شرق دیده شود فردا شام رویت هرر نوشته می تواند چنانچه این امر واقع گردیده است.

شهادت غیر معتبر قابل قبول نیست: سوال: ۷۳ اگر در شهر مطلع صاف نباشد و دو شخصی

که چشم های ایشان ضعیف است و مردم ایشان را غیر عادل و غیر معتبر می دانند به رویت هلال

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب من یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۱ و ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

(۲) بطریق موجب کان یحمل الشهادة اثان او یشهدا علی حکم القاضی اویستغیث الخیر (ردالمحتار ایضا، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۳) مشکوٰۃ باب رؤیة الهلال ص ۱۷۴. ظفر صدفی

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم ص ۱۲۵ مطلب لا عبرة بقول الموقنین ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۷. ظفر

شہادت دہند و امام مسجد بہ اساس شہادت ایشان فتویٰ دہد کہ روز پنجشنبہ نماز عید اضحیٰ خواندہ می شود و مردم غیر عادل بودن و غیر معتبر بودن ایشان را بہ امام اظہار نمایند و امام صاحب بگوید کہ در شہادت عدالت شرط نمی باشد و ہمینکہ دو کلمہ گو سوگند خوردہ شہادت دہند ما قبول می کنیم آیا شہادت دوفاسق ہم مقبول می گردد و امام دیگری بہ روز جمعہ فتویٰ دہد در اینصورت روز پنجشنبہ نماز عید اضحیٰ و قربانی جائز خواہد بود یا نہ؟

جواب: عادل بودن شاہدان برای ثبوت روئیت ہلال ضروری می باشد با شہادت شاہدان غیر معتبر و غیر عادل عید اضحیٰ ثابت نمی گردد (۱) در اینصورت عیدی کہ در پنجشنبہ شدہ درست نبودہ و قربانی نیز درست نمی باشد کسانیکہ روز جمعہ عید و قربانی کردہ اند بر حق ہستند. فقط

شہادت علی القضاء: سوال: ۷۴ در ردالمحتار آمدہ: (بخلاف الشہادۃ علی الشہادۃ فی سائر الاحکام حیث لا تقبل ما لم یشہد علی شہادۃ کل رجل رجلان او رجل امرأتان) ودر الدرالمختار آمدہ:

(احکام ہلال الفطر مع العلة والعدالة نصاب الشہادۃ ولفظ اشہد وعدم الحد فی کذف لتعلق نفع العبد لکن لا تشرط الدعوی (۲) وان سقط لفظ الشہادۃ للضرورة لکن یبقی بقیۃ الاحکام کما مر من رد المحتار بخلاف الشہادۃ علی الشہادۃ فی سائر الاحکام ای فی غیر احکام ہلال رمضان) در روشنی روایات فوق الذکر جواب مسألہ ذیل چگونہ اخواہد بود زید پس از اخذ شہادت مطابق قواعد در شہر خود یعنی الہ آباد بہ افطار حکم داد بکر کہ در آنوقت در الہ آباد مقیم بود بہ شہر کانپور رفتہ این خبر را برد کہ زید در شہر الہ آباد با اخذ شہادت شرعی بہ افطار حکم داد اکنون شما نیز افطار کنید این سخن آشکار است کہ مردم کانپور نمی توانند فقط بہ اساس شہادت بکر افطار نمایند زیرا در فطر تعدد نیز شرط می باشد اما شبہ آن است کہ شہادت زید

(۱) للصوم مع علة کفیم و غیر خبر عدل اومستور الحال الخ لا فاسق اتفاقا (ردمختار) اما مع تبیین الفسق فلا قائل بہ عدنا (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳ و ص ۱۲۴ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۸۵) و ہلال الاضحی وبقیۃ الاشهر التسعة کالفطر علی المنعجب الخ (الدر المختار علی ہاشم و ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۹۱) . ظفر

(۲) و ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۸۶ . ظفر

شهادت بر قضای باشد که حکم آن مانند شهادت علی الشهادت می باشد پس اکنون برای اقرار صوم فقط شهادت یک نفر کافی است یا اینکه سه شاهد دیگر ضرورت می باشد چون مطابق روایت اول برای فطر شهادت دو نفر ضرور می باشد و در صورت شهادت علی شهادت برای هر شخص دوشاهد ضرور است بدین ترتیب باید برای شهادت علی شهادت بر علاوه بکر سه شخص دیگر نیز وجود داشته باشد همچنان اگر دو نفر بر شهادت یک نفر شاهی دهند آیا اگر آندو بر شهادت شخص ثانی نیز شهادت دهند کفایت نخواهد کرد.

از روایت دومی و سومی چنان معلوم می گردد که برای ثبوت هلال رمضان لفظ (اشهد) شرط و برای هلال فطر این شرط وجود ندارد در حالیکه چنانچه دیده شده در هلال رمضان نیز از شاهد خواسته نمی شود که بگوید که من شهادت می دهم به اینکه هلال را دیدم آیا گفتن لفظ و یا ترجمه آن ضرور است؟ همچنان از روایت سوم ثابت می گردد که در صورت شهادت علی شهادت نیز برای ثبوت هلال رمضان وجود یک شاهد کافی می باشد بر خلاف هلال فطر که برای ثبوت آن به شهادت چهار نفر ضرورت است.

جواب: در صورت شهادت علی شهادت دو شاهد می توانند شاهد هر دو شاهد باشند چنانچه از عبارت هدایة واضح می باشد و در شهادت بر حکم قاضی نیز دو شاهد کافی می باشد طوریکه در عبارت منقولہ از شامی صراحت دارد.

برای اثبات هلال رمضان لفظ اشهد ضرور نیست چنانچه برای فطر نیز ضرور نمی باشد طوریکه الدرالمختار به آن تصریح نموده و شامی در مورد آن تحقیق نموده است.

عبارتی که به این جواب ارتباط دارد حسب ذیل نقل می گردد: (وقبل بلا دعوی وبلا لفظ للصوم مع العلة خبر عدل) (۱).

ویجوز شهادة شاهدين على شهادة شاهدين وقال الشافعي لا يجوز الا الاربع على كل اصل ابان الى ان قال ولنا قال على (رض) لا يجوز على شهادة رجل الاشهادة رجلين ولان نقل شهادة الاصل من الحقوق فهما شهدا بحق ثم شهد بحق آخر (۲) ودر الدرالمختار آمده: (فيلزم اهل المشرق

بروئے اهل المغرب اذا ثبت عندهم رثة اولئك بطريق موجب) ودر ردالمحتار آمده: (قوله بطريق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر) (۱) همچنان در الدرالمختار آمده: (وقبل بلا لفظ اشهد وبلا حكم ومجلس قضاء للصوم مع العلة كقيم وغبار خبر عدل) (۲) وشرط للفظ مع العلة نصاب شهادة ولفظ اشهد) (۳).

به اساسی شهادت دو شخص معتمد افطار درست است یا نه: سوال: ۷۵ در اینجا روز سه شنبه چند نفر شهادت دادند که ما هلال را دیدیم واز جمله ایشان دو نفر بابت نماز وروزه اند به اساس شهادت ایشان عید شد آیا اینکار جائز است یا نه و آیا باید قضای روز مذکور گرفته شود یا نه؟

جواب: در صورتیکه ابر باشد شهادت دوشاهد معتبر که دیدن هلال را بیان نمایند مقبول بوده و به اساس آن عید کردن درست است و طوریکه در کتب فقه آمده قضای آنروز لازم نیست. (۴)
اطلاع نبوت هلال توسط پست: سوال: ۷۶ در شهری رویت هلال ثابت گردید و علمای آن شهر این موضوع را شائع کردند و این حکم را توسط پست به مفتی شهر دیگر فرستادند آیا او می تواند به اساس خبری که توسط پست به او رسیده حکم دهد یا موافق قانون کتاب القاضی الی القاضی باید شاهد آورده شود؟

جواب: در چنین اموری خط اعتبار دارد در حالیکه قرائن صدق آن موجود بوده و شبه باقی نماند (۵). فقط

(۲) هدایه باب الشهادة على الشهادة ج ۳ ص ۱۵۴. ظفر

(۱) ردالمحتار قبل ما یلحق الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر غفر الله ذنوبه الجلی والحق

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۴) وشرط للفظ مع العلة والمدالة نصاب الشهادة (درمختار) ای علی الاموال وهو رجلان اورجل وامرأتان (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۹. ظفر

(۵) لیلزم اهل المشرق بروئے اهل المغرب اذا ثبت عندهم رثة اولئك بطريق موجب (درمختار) كان یحمل اثنان الشهادة اويشهدا على حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف اذا خبر ان اهل بلدة كذا راوه لانه حکایة (رد المحتار کتاب الصوم قبل باب ما یلحق الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

نعم لو استفاض الخبر فی البلدة الاخری لزمهم علی انصحیح من الملحق الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

از سی شعبان سی روز روزه و تکمیل کردن و افطار نمودن چطور است: سوال: ۷۷ زید

به تاریخ ۳۰ شعبان به نیت فرضی روز گرفت و بعداً پس از تکمیل کردن سی روز روزه به تاریخ ۳۰ رمضان بدون رویت و شهادت شرعی محض به اساس جنتری یا به اساس نظر خویش روزه را شکست و برای همه علناً فتوی داد که امروز عید جائز است چون سی روز روزه تکمیل گردیده و در جنتری نیز چنین نوشته شده هلال حتماً هست اما به سبب ابر دیده نشده این سخن را شنیده و اکثر مردم روزه را شکستند و عمرو بعد از رویت هلال رمضان روزه گرفت و سی روز کامل روزه دار بود و پس از دیدن هلال شوال عید نمود در اینصورت چه کسی مصیب است و کسیکه مخطی می باشد بر اوقضا واجب است یا نه؟

جواب: در اینصورت زید بر خطا بوده و عمرو مصیب می باشد و در مورد قضای روزه این تفصیل وجود دارد که اگر بعداً رویت جای دیگری مطابق گمان زید صورت گیرد و مطابق به ثبوت رسد قضاء لازم نبوده و در غیر آن لازم می باشد^(۱).

تکمیل نمودن سی روز: سوال: ۷۸ در اینجا یعنی رأی پور به اساس آنکه هلال به علت ابر در ۲۹ رمضان دیده نشد به اتفاق آرای مسلمان سی روز روزه تکمیل گردید و روز پنجشنبه نماز عید خوانده شد بعد از آن روز پنجشنبه ۲۹ شوال هلال ذیقعد به علت ابر رویت نگردید و به همین ترتیب در ۲۹ ذیقعد هلال ذالحجه مشاهده نگردید بدین جهت در عید الاضحی اختلاف رویداد یک گروه یکماه را ۲۹ و ماه دیگر را سی روز حساب کرده و بدون شهادت رویت هلال فیصله کردند که روز سه شنبه عید اضحی می باشد لذا به روز سه شنبه نماز عید اضحی را اداء نمودند گروه دیگر چون به اساس ابر آلود بودن مطلع هلال ماه های مذکور رویت نگردید و در این مورد شهادت های شرعی وجود نداشت هر دو ماه شوال و ذیقعد را سی روز حساب نموده و روز چهارشنبه عید کردند و نماز عید اضحی را اداء نمودند از این دو گروه فعل کدام مطابق شریعت می باشد؟

(۱) و بعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل الفطر الخ ولو صاموا بقول عدل حیث يجوز و غم هلاجل الفطر لایحل علی المذهب (درمختار) و الحاصل انه اذا غم شوال افطروا اتفاقاً اذا ثبت رمضان بشهادة عدلین فی التهم اوالاضحوا الصوم ج ۲ ص ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰) و در صورت مسئله گمان شده است لهذا قضاء واجب است. ظفر

جواب: قاعده شرعی آن است که اگر به تاریخ ۲۹ هلال دیده نشود و از جای دیگری نیز خبر رویت بوسیله معتبری نرسد سی روز را تکمیل نموده و ماه دیگر شروع می گردد لذا به اساس شریعت فعل کسانی که در هر ماه سی سی روز را پوره نمودند درست می باشد و کسانی که بدون ثبوت یکماه را سی و یکماه را بیست و نه فرض کرده و به این حساب عید الاضحی کرده اند خطاست ابهر چه مطابق رویت عید بودن سه شنبه محقق گردیده چنانچه در دیوبند و اطراف آن روز شنبه هلال ذالحجه رویت گردید و یکشنبه اول ذالحجه قرار گرفت و سه شنبه عید الاضحی شد اما نص در این مورد حدیث مشهور (صوموا لرویتہ و افطروا لرویتہ) می باشد (۱).

عید کردن به اساس خبر تلگراف چطور است: سوال: ۷۹ اگر یک رئیس جمهور مسلمان به یک حاکم مسلمان تلگراف کند که هلال دیده شد افطار نمودن روزه و عید کردن به اساس این تلگراف درست است یا نه؟

جواب: این خبر شرعاً معتبر نیست و محض به اساس چنین تلگرافی افطار درست نمی باشد و تحقیق آن در کتب فقه موجود است شامی طریق موجب را که به اساس آن رویت بر دیگران لازم می گردد چنین نوشته که دو مرد معتبر شهادت دهند یا بر حکم قاضی در این مورد گواهی دهند و یا خبر متواتر گردد و آشکالی است که در تلگراف هیچ یک از آن سه وجه وجود ندارد (۲). فقط

افطار به اساس نامه درست است یا نه: سوال: ۸۰ اگر برای عالمی توسط نامه معلوم گردد

که به تاریخ ۲۹ هلال دیده شد آیا حجت است یا نه؟

جواب: نامه حجت نیست اما اگر به اساس قرائن صدق آن معلوم گردد عمل بر آن درست است (۳). فقط

(۱) مشکوٰۃ باب رؤیة هلال ص ۱۷۴. ظفر

(۲) اما ثبت عندهم رؤیة اولئک بطریق موجب (درمختار) کان یحمل اثنان الشہادۃ اوشہدا علی حکم القاضی او یستغضی الخیر (ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

(۳) اذ ثبت عندهم رؤیة اولئک بطریق موجب (درمختار) کان یحمل اثنان الشہادۃ اوشہدا علی حکم القاضی او یستغضی الخیر (ردالمحتار کتاب الصوم قبل باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴). ظفر

اگر ابتدا ثابت گردد کہ بہ تاریخ ہلال دیدہ شدہ بود چه باید کرد: سوال: ۸۱ بہ تاریخ

۲۹ شعبان تلگراف از (جادرہ) مبنی بر رویت ہلال بہ ما رسیدہ بود اما بہ آن عمل ننمودیم بعد بہ اساس خبرهای روز نامہ ہا رویت ہلال بہ تاریخ ۲۹ شعبان معلوم گردد اکنون سوال این است کہ روز ۳۰ جون برای ما نیز ضروراً اول شوال می باشد یا نہ؟

جواب: رویت ہلال رمضان المبارک بہ تاریخ ۲۹ شعبان روز جمعہ بہ اساس شہادت ہا و اخبار متواترہ ثابت و محقق گردیدہ لذا مسلم است کہ شبہ اول روزہ می باشد مردمی کہ شبہ را روزہ نگرہ اند قضای آن روزہ بر ایشان لازم است و اگر ہلال عید روز شبہ دیدہ نشود یکشبہ سی ام رمضان بودہ و روز دوشنبہ ۳۰ جو عید گردن ضروری می باشد (۱).

اختلاف مطالع نزد احناف: سوال: ۸۲ اختلاف مطالع نزد احناف معتبر است یا نہ اگر معتبر

نیست تا چه فاصلہ ای اگر خبر رویت ہلال بطریق موجب برسد می توان آنرا قول کرد؟ و اگر اختلاف معتبر می باشد حد یک مطلع شرعاً چقدر است و باز این حکم اعتبار اختلاف و عدم اعتبار آن برای تمام ممالک یکسان است یا علیحدہ؟

اگر رویت ہلال بہ اساس شرع نزد مفتی یا عالم متدین یک شہر ثابت گردد و او خبر رویت را بہ مفتی یا عالم متدین شہر دیگر توسط تلفون خبر دہد طوریکہ ہردو آواز یکدیگر را بخوبی بشنوند و بشناسند و ہنگام تکلم آواز دیگری در میان نباشد و بہ کسیکہ خبر دادہ شود ثابت گردد و شکی باقی نہاند آیا عمل بر آن خبر درست است یا نہ؟

جواب: نزد احناف مطالع مطلقاً معتبر نیست تا جایی کہ اگر اہل مغرب ہلال را ببیند برای اہل مشرق لازم می گردد بشرط آنکہ رویت اہل مغرب برای ایشان بطریق موجب ثابت گردد در الدرالمختار امده: (و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاہر المذہب فیلزم اہل المشرق بروئے اہل المغرب اذا ثبت عندهم روئے اولئک بطریق موجب) (۲) و در ردالمحتار شرح طریق موجب چنین صورت گرفتہ است کان يتحمل اثنان الشہادۃ او يشہدا علی حکم القاضی او يستفیض الخبر

(۱) نعم لو استفاض الخبر فی البلدۃ الاخری لزمهم علی الصحیح الخ وبعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل القطر (الدر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۸ - ۱۲۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰). ظہیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمختار کتاب الصوم مطلب فی المطالع ج ۲ ص ۱۳۱ - ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظہیر

بخلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا راوه لانه حكاية (۱) پس این نکته نیز واضح گردید که خبر تلگراف ویا تلفون که از رویت شهر دیگر خبر دهد معتبر نیست زیرا در هیچ یک از طرق موجب فوق د اخل نمی باشد.

اختلاف مطالع واعتماد بر خبر غلط: سوال: ۸۳ زید از کلکته به شهر کتک آمده و گفت که امام مسجد زکریا کلکته به اساس خبر رویت هرر در ۲۹ ذیقعه جمعه را روز عید اضحی تعیین کرده است لهذا شما نیز روز جمعه را برای نماز عید تعیین کنید به اساس گفتار او در مسجد جامع اعلان گردید که روز جمعه نماز عید خوانده می شود بعد از آن عمرو آمد و نماز گزاران مذکور را جمع نموده و گفت که شما چطور بدون شهادت عالمی چنین اعلانی کرده اید لذا مردم به جای جمعه شنبه را عید اعلان نمودند پس از آن خالد آمد و با شدت به مردم موجود گفت که در مخالفت با فیصله اول خرابی بزرگی روی خواهد داد اگر مسلمانان اتفاق نموده و به تاریخ ۹ ذی الحجة نماز عید را بخوانند جائز است خلاصه آنکه به اساس فشار خالد روز جمعه نماز عید را خواندند اکنون از بمبی خبر محقق رسیده آنکه در آنجا روز شنبه نماز عید خوانده شده در اینصورت مجرم شرعی زید است یا نماز گزاران و در مورد خالد چه حکمی وجود دارد؟ اختلاف مطالع معتبر است یانه در صورتیکه از کتب فقه ثابت است که در سرزمین بلغاریا یا ۲۳ ساعت روز و یک ساعت شب می باشد پس باید اختلاف مطالع معتبر باشد و خبر تلگراف معتبر است یانه؟

جواب: به اساس مذهب حنفی اختلاف مطالع اعتبار ندارد یعنی اختلاف مطلع در حقیقت موجود بوده اما از روی شرع بی اعتبار است پس اگر اهل مغرب هلال را ببینند و خبر رویت ایشان بطریق موجب به اهل مشرق برسد اهل مشرق نیز باید بر آن عمل کند در الدرالمختار آمده: (و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب فیلزم اهل المشرق بروة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روية اولئك بطریق موجب و در ردالمحتار آمده: قوله بطریق موجب کان یتحمل اثان الشهادة او يشهدا علی حکم القاضی او يستفیض بالخبر بخلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا راوه

لانه حکایه) (۱) از عبارت مذکور واضح گردید که خالد بر خطا بود و کسانیکه بر اساس گفته زید روز جمعه را برای عید تعیین نمودند نیز بر خطا بودند زیرا در اینصورت هیچ شهادت معتبری در مورد رویت بمبی وجود نداشت صرف به این سخن که زید بگوید که مردم کلکته به اساس خبر بمبی روز جمعه را برای عید تعیین کرده اند تعیین روز جمعه به حیث عید برای مردم کتک جائز نبود بلکه مردم به دلیل جهالت به اساس گفته زید چنین کردند و خالد به اساس جهالت خود آنرا تابید نمود؟ اما آنچه شد شد برای زید و خالد ضرور است که بر غلطی خود اقرار ندامت و توبه نمایند و در آینده بر چنین خبری نباید عمل کرد بلکه وقتی که از جای دیگر بطریق معتبر شرعی خبر رویت برسد بر آن باید عمل شود طوریکه عبارت الدرالمختار (ان اهل المشرق یلزمهم بروة اهل المغرب) (۲) گذشت خبر تلگراف از نظر شرعی معتبر و واجب العمل نیست اما اگر به اساس قرائن دیگر یا تعدد اخبار ظن غالب حاصل آید عمل بر آن درست می باشد بر خط می توان اعتماد نمود در صورتیکه معلوم گردد که خط واقعاً از کسی است که به نام او آمده و مسأله مشابه بودن خط با خط در این مورد ملحوظ نمی باشد طوریکه فقها به اعتبار خط در معاملات تصریح کرده اند (۳).

فصل سوم

در صورت عدم رویت هلال روزه یوم الشک یعنی سی شعبان

اگرچه تاریخ ۲۹ شعبان هلال دیده نشود و به این امید که شاید خبر رویت از جایی برسد

روژه بگیرد چه حکم دارد: سوال: ۸۴ اگر به تاریخ ۲۹ شعبان به علت ابر هلال دیده نشود

آیا روزه گرفتن ۳۰ شعبان به این نیت جائز است که اگر رمضان شد روزه رمضان باشد و اگر نه

نفل و اگر خبر رویت هلال برسد روزه مذکور روزه محسوب خواهد شد یا نه؟

جواب: با چنین تردیدی روزه گرفتن را فقها مکروه نوشته اند و صحابه (رض) چنین شخصی را

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۴. ظفر

(۳) ولی الاشیاء لا یعمل بالخط الاالی مسئله کتاب الامان و یعلق به آت و دفتر بیاع و صراف و مسافر و حوزة محمد و لاض و شاهدان نیز به

قبل و به بنی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب کتاب القاضی الی القاضی ج ۴ ص ۴۸۹ ، ط. س. ج ۵ ص ۴۳۵). ظفر صدیقی

عاصی خوانده اند طوریکه روایت گردید: (من صام يوم الشک فقل عسی ایا القاسم صلی الله علیه وسلم) (۱) و امر بر خود شخص محمول می باشد که روز مذکور را به نیت فرض گرفته یا طوریکه در سوال ذکر شده اگر محض به نیت نفل بگیرد درست است بهر حال اگر خبر روئت هلال برسد روزه مذکور روزه رمضان محسوب خواهد شد؟ طوریکه در الدر المنختار آمده: (و الا بان ظهرت فعه ای عن رمضان) (۲).

به اساس ۲۹ و ۳۰ هلال روزه کسی سی روز واز دیگر ۲۹ روز شد کدام یک اعتبار دارد:

سوال: ۸۵ در رویت هلال رمضان اختلاف رویداد در بعضی از مناطق پس از تاریخ ۲۹ شعبان روزه گرفته شد و در بعضی جاها پس از تاریخ ۳۰ شعبان کسانی که پس از ۱ ز تاریخ ۲۹ شعبان روزه گرفته اند نزد ایشان ۳۰ روز رمضان شریف تکمیل گردید و فردا عید است زیرا ۳۰ روز روزه ایشان تکمیل گردیده است و بهط نیکه پس از تاریخ ۳۰ شعبان روز گرفته اند نزد ایشان ۲۹ رمضان می باشد و مطلع نیز ابر آلود است در اینصورت چه باید کرد؟ و اختلاف مطالع معتبر است یا نه؟

جواب: اختلاف مطالع نزد احناف اعتبار ندارد اگر در جایی به تاریخ ۲۹ هلال دیده شود و شرعاً ثابت گردد در جای های دیگر نیز به حساب آن روزه گرفتن لازم می باشد و کسانی که بعداً اطلاع حاصل نمایند و یک روز بعد روزه گرفته باشند ایشان نیز با کسانی که پس از ۲۹ شعبان روزه گرفته اند عید کنند و روزه روز اول را قضائی بگیرند.

اگر مردمی که پس از ۲۹ شعبان روزه گرفته اند اینکار ایشان بدون ثبوت رویت شرعی هلال باشد روزه روز اول ایشان اعتبار ندارد و بر ایشان لازم است که از کسانی که پس از ۳۰ شعبان روزه گرفته اند متابعت نمایند و با ایشان یکجا عید نمایند.

خلاصه آنکه اگر در یک منطقه رویت بطریق معتبر شرعی ثابت گردد منطقه دیگر نیز باید مطابق

(۱) و در المختار کتاب الصوم بحث فی يوم الشک ج ۲ ص ۱۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش و در المختار کتاب الصوم بحث فی يوم الشک ج ۲ ص ۱۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱، پوره عبارت دادی: ولا یصام يوم الشک هو يوم الثلاثاء من شعبان لا الا نفلا ویکره غیره ولو صامه لواجب آخر کره تنزیهاً ولو جزم ان یکون عن رمضان کره تحریماً ویقع عنه فی الاصح ان لم یظهر رمضانیه والا بان ظهرت فعه (ایضا). ظفر

آن عمل کند مثلاً اگر ثابت شد که چهار شنبه اول رمضان است کسانیکه از پنجشنبه به روزه گرفتن آغاز کرده اند گرفتن یک روز قضایی بر ایشان زم بوده و باید همه به روز جمعه عید نمایند و این گمان که هلالی که در جمعه دیده شد از همین شب است شرعاً اعتبار ندارد و این خیال غلط است در الدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب وعلیه اکثر المشائخ وعلیه الفتوی فیلزم اهل المشرق بروثة اهل المغرب اذا ثبت عندهم روثة اولئك بطریق موجب) (۱).

در ۲۹ شعبان در مورد هلال اختلاف و تعدادی پس ۲۹ شعبان روزه گرفتند چه

وقت باید عید کرد: سوال: ۸۶ یک زن پابند نماز و روزه در حضور من شهادت داد که همراه با عروس خود روز دو شنبه هلال شعبان را دیده است که به این حساب روز چهار شنبه ۳۰ شعبان می باشد پس از تحقیق زیاد من بر این قول یقین کردم و پس از تکمیل سی روز شعبان روزه گرفتن اکنون در (بوپال) میان قاضی و مفتی اختلاف است مفتی صاحب به رویت هلال رمضان اعتبار می دهد و قاضی صاحب به تکمیل ۳۰ روز شعبان فتوی می دهد اکنون من بیچاره در مورد روزه و عید چه کنم؟

جواب: درشامی آمده: (لو صام رانی هلال رمضان واکمل العدة لم یفطر الامع الامام لقوله علیه الصلوة والسلام صومکم يوم تصومون و فطرکم يوم یفطرون) رواه الترمذی.

والناس لم یفطروا فی مثل هذا الیوم فوجب لایفطر نهر) (۲) از این عبارات و عبارات دیگر واضح می گردد که شخص مذکور با دیگران در صوم و فطر شریک می باشد طوریکه دیگران کنند او نیز چنین بنماید.

روزه گرفتن سی ام شعبان به اساسی چه طور است: سوال: ۸۷ اگر کسی سی ام شعبان را به

اساس این احتیاط روزه بگیرد که اگر از جایی خبر رمضان رسد روزه فرضی اداء گردد و وگرنه نفل باشد آیا این صورت بدون بحث مکروه و نا مکروه جائز است؟ یک واعظ صاحب به اساس

(۱) الدر مختار علی هامش رد المحتار قبیل باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۳۱ - ۲۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹ - ۳۹۶ . ظفر

(۲) مشکوٰۃ باب روزه الهلال ص ۱۷۴ . ظفر

حدیث صحاح ستہ می گوید کہ چہن روزہ ای قطعاً ناجائز می باشد و کسیکہ چہن روزہ بگردد گنہگار می شود آیا حدیثی در مورد امتناع در صحاح ستہ وجود دارد اگر باشد چرا علما در مورد جواز وعدم جواز آن اختلاف دارند و بعضی از فقہا در حالیکہ حدیث صحیح موجود باشد آنرا جائز قرار می دهند؟

جواب: آن حدیث ممانعت این است: (من صام الیوم الذی یشک فیہ فقد عصی ابا القاسم صلی اللہ علیہ وسلم) رواہ ابو داود و الترمذی و النسائی و ابن ماجہ و الدرامی (۱) علمای حنفی بہ این جهت می گویند کہ روزہ یوم الشک یعنی ۳۰ شعبان برات عوام مکروہ بودہ و برای خواص درست است شخصیکہ در نیت روزہ یوم الشک تردد نکنند و بطور قطعی نیت نقل را بنماید از جملہ خواص می باشد و جواب حدیث (من صام) را الدر المختار چنین دادہ کہ (فلا اصل لہ) یعنی مرفوع بودن آن بی اصل بودہ و موقوف بودن آن ثابت می باشد.

اگر در ۲۹ شعبان بہ علتی ہلال دیدہ نشود چہ باید کرد: سوال: ۸۸ بہ تاریخ ۲۹ شعبان بہ علت ابر ہلال دیدہ نشد و از جایی خبر نیز نرسید اما اکثر مردم بہ اساس تخمین و عقل خویش روزہ گرفتند در اینصورت روزہ گرفتن جائز است یا نہ؟

جواب: در اینصورت نیز مسألہ آن است کہ اگر بہ تاریخ ۲۹ بہ سبب ابر و غیرہ ہلال دیدہ نشود و هیچ خبر با قاعدہ ای در مورد بی رویت ہلال نرسد روز آیندہ نباید روزہ گرفته شود روز مذکور یوم الشک بودہ و در یوم الشک از روزہ گرفتن ممانعت بہ عمل آمدہ است و روزہ این روز مکروہ می باشد (۲) البتہ باید تا دہ یازدہ بجہ انتظار کشید تا اگر خبر بیاید روزہ گرفته شود و گر نہ افطار گردد اگر کسی بدون شہادت و خبر روزہ بگردد مرتکب کار بدی می شود اگر بعداً ثابت گردد کہ روزہ مذکور رمضان بودہ روزہ رمضان اداء گشتہ و قضای آن لازم نمی باشد و کسیکہ آنرا روز نگرفته باشد یک روز روزہ قضائی بگیرد (۳).

(۱) ولا یصام یوم الشک و هو یوم الثلاثین من شعبان الخ الا نفلاً ویکروہ غیرہ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۹ - ۱۲۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱) ظہیر

(۲) ولا یصام یوم الشک الخ الا نفلاً الخ فان ظہرت فتنہ ای عن رمضان (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰ ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱).

اگر یوم الشک اول رمضان ثابت گردد آیا فرض اداء شده است: سوال: ۸۹ کسی یوم الشک را روزہ گرفت و بعداً معلوم گردید کہ اول رمضان بوده است آیا روزہ مذکور در رمضان حساب خواهد شد یا نہ؟

جواب: روزہ فرض رمضان محسوب خواهد شد وقضای آن ضرورت نیست. (۱)

روزہ یوم الشک چه حکم دارد: سوال: ۹۰ روزہ گرفتن یوم الشک بہ نیت رمضان چه حکم دارد؟ و اگر شخصی بہ نیت مذکور روزہ گرفت افطارش جائز است یا نا جائز و نیز بر مفطر آن قضا و کفارہ لازم است یا نہ؟

جواب: روزہ گرفتن در یوم الشک بہ نیت رمضان ناجائز و منہی عنہ و مکروہ تحریمی می باشد در حدیث آمده: (عن ابی ہریرہ (رضی اللہ عنہ) عن النبی ﷺ انه قال لاتقدموا رمضان بصوم یوم او یومین الا رجل کان یصوم صوماً فلیصم) ودر الدرالمختار آمده: (ولو جزم ان یکون عن رمضان کرہ تحریماً) ودر ردالمحتار آمده: (کرہ تحریماً للتشبیہ باہل الکتاب لا نہم زادو فی صومہم وعلیہ حمل حدیث النہی عن التقدم بصوم یوم او یومین بحر) (۲) ودر الجوہر آمده (فان صام یوم الشک بنیۃ رمضان فلا خلاف بین العلماء انه لایجوز) (۳) ودر بحر آمده: (و اختلفوا فی الصوم قال بعضهم یکرہ ویائم کذا فی الفتاوی الظہیریۃ) (۴) ودر مستخلص شرح کنز آمده: (ولا یصام یوم الشک الا تطوعاً لقولہ علیہ السلام لا یصام الیوم الذی شک فیہ انه من رمضان او من شعبان الا تطوعاً ثم قال اعلم ان ہذہ المسالہ علی وجہ احدہما ان تصوم بنیۃ رمضان لما روینا ولانہ تشبیہ باہل الکتاب لانہم زادو فی مدۃ صومہم ثم ان ظہر الیوم من رمضان یجزیۃ لانہ شہد الشهر وصامہ وان ظہر انه من شعبان کان تطوعاً لکن اساء بارتکاب المنہی عنہ وان افطر لم یقضہ لانہ

(۳) ولا یصام یوم الشک الا تغلاً الخ والا بان ظہرت فہی ای عن رمضان (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱).
ظہیر الدین غفر اللہ لہ

(۱) والا بان ظہرت فہی ای عن رمضان (ردالمحتار کتاب الصوم مطلب فی یوم الشک ج ۲ ص ۱۱۹ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۰ - ۳۸۱).
ظہیر الدین غفر اللہ تعالیٰ لہ

(۲) ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰ . ط. س. ج ۲ ص ۳۸۱. ظہیر

(۳) الجوہر النیرۃ کتاب الصوم ص ۱۴۰.

(۴) البحر الرائق کتاب الصوم ج ۲ ص ۲۸۵. ظہیر

المظنون) (۱) بدون شک از این عبارت روشن و مبہن است کہ در این روز روزہ داشتن بہ نیت رمضان ناجائز است و روزہ دار آثم و گنہگار می گردد لذا در جواز افطار آن شکی نیست و این امر برای کسیکہ عقل سلیم و رای مسقیم دارد آشکار بوده و بر مفطر آبی قضاء نیست و دلیل آن عباراتی می باشد کہ در مستخلص و جمیع کتب فقہ آمدہ و ما بہ نقل آن پرداختیم و همچنان کفارہ بر آن نیست زیرا در متون آمدہ کہ کفارہ در فاسد کردن روزہ غیر رمضان نمی باشد.

فصل چہارم

چیزهایی کہ روزہ توسط آنها نمی شکند

در حالت روزہ مسواک کردن درست است یا نہ: سوال: ۹۱ الف: در حالت روزہ مسواک کردن جائز است یا ناجائز؟

استعمال کریم دندان در حال روزہ چطور است: سوال: ۹۲ ب: اگر از بیرہ ها خون و حرک برون آید در چنین حالتی اگر شخص روزہ دار باشد استعمال کریم قطع کنندہ خون و دفع حرک جائز است یا ناجائز؟

آیا با استعمال کریم روزہ نمی شکند: سوال: ۹۳ ج: آیا با استعمال کریم روزہ نمی شکند؟

جواب: الف: جائز است (۲).

ب: جائز است (۳) مگر پس از مالیدن کریم فوراً دہان را بشوید تا کہ اثر آن بہ شکم نرسد و کریم طوری باشد کہ عادتاً بہ شکم نرسد با این ہمہ اجتناب از آن بہتر است زیرا بہر حال مکروہ تنزیہی می باشد.
ج: نمی شکند (۴).

(۱) مستخلص الحقائق شرح کنز الدقائق کتاب الصوم ج ۱ ص ط. م. ج ۲ ص ۲۶۵. ظہیر

(۲) ولایاس بالمسواک الرطب بالعداء والعشی للصائم لقوله ﷺ غیر خلال الصائم السواک من غیر فصل (ہدایہ باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۲ ص ۲۰۳). ظہیر

(۳) ومنع الملک لا یفطر الصائم لانه لا یصل الی جوفہ (ہدایہ) باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۲ ص ۲۰۳. ظہیر

(۴) ہدایہ باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۲ ص ۲۰۳. ظہیر

مالیدن تیل در سر در حال روزه چطور است: سوال: ۹۴ در حال روزه مالیدن تیل در سر چه حکم دارد؟

جواب: بدون کراهیت درست است طوریکه در شامی آمده: (ان کلا من الکحل والمدهن غیر مکروه) ^(۱).

اگر هنگام سحری برگ را در دهان بگذارد و خواب کند و در همین حالت صبح شود چه

حکم دارد: سوال: ۹۵ شخصی هنگام سحری پان (برگ) ^(۲) خورد و دهان خود را نشست طوریکه سرخی آن در دهانش بود خواب کرد و چون صبح از خواب بیدار گردید فوراً سرخی را تف کرد و دهان خود را و شست روزه او صحیح شده است یا نه؟

جواب: صحیح شده است اما احتیاط آن است که آنروز قضائی را بگیرد ^(۳).

آیا در حال روزه کریم دندان مکروه است: سوال: ۹۶ آیا در حال روزه شستن دهن با کریم مکروه است یا نه؟

جواب: اگر با احتیاط کریم را بمالد و دندان ها را بشوید و چیزی به حلقش نرود مکروه نیست یعنی مکروه تحریمی نمی باشد اما خلاف اولی بوده که به معنای کراهیت تنزیهی است طوریکه در شامی آمده: (قوله و کره له ذوق شی الظاهر انه الکراهة فی هذه الاشياء تنزیهية) ^(۴).

در حال روزه دستمال را تر کردن و بر سر انداختن چطور است: سوال: ۹۷ شخصی قصداً دستمال بزرگی را تر نموده و به این نیت به دور سر خود می پیچاند که در روزه تخفیف باید یا با اینکار روزه مکروه می شود یا نه در (ما لاید منه) مکروه نوشته شده و در بخاری شریف آمده: (وبل ابن عمر ثوباً فالقی علیه وهو صائم).

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴، او ادهن او اکتحل و احتجم وان وجد طعمه فی حلقه الخ لم یفطر (درمختار) آی طعم الکحل او الدهن کما فی السراج قال فی البهر: لان الموجود فی حلقه اثر داخل من المصام الذي هو خلل البدن، والمفطر إنما هو الداخل من المنفذ، للاطلاق علی أن من اغتسل فی ماء فوجد برده فی باطنه أنه لا یفطر (ایضا ج ۲ ص ۱۳۳ - ۱۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵ و ۳۹۶). ظفر الدین غفر الله له

(۲) پان برگ درخت خاصی می باشد که مردم شبه قاره هند با مواد دیگر در دهن می گذارند. (مترجم)

(۳) و کره له ذوق شیء و کذا مضطع بلا غفر (درمختار) الظاهر ان الکراهة فی هذه الاشياء تنزیهية (ردالمحتار) مطلب فيما یکره للصائم ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۶، ظفر

(۴) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۶، ظفر

جواب: در الدر المختار آمده: (و کذا لا تکره حجامه وتلفف بثوب مبتل ومضمضة او استنشاق او اغتسال للتبر عند الثانی وبه یفتی) (۱).

آیا گوز زدن در داخل آب برای روزه دار مکروه است: سوال: ۹۸ در عالمگیری آمده که برای روزه دار گوز زدن در داخل آب مکروه می باشد آیا این قول معتبر است؟

جواب: عالمگیری از معراج الدرایة کراحت آفرا نقل نموده ودر مورد عدم فساد روزه اتفاق است پس در صورت ضرورت معذور بوده وبدون ضرورت شدید وبه اختیار اجتناب از آن بهتر است (۲).

گذاشتن نسوار در دهن چطور است: سوال: ۹۹ گذاشتن نسوار تر در دهان برای روزه دار جائز است یانه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (او ذاق شیئاً بقمه وان کره لم یفطر... قوله وان کره الا العذر کما یاتی) (۳) همچنان در شامی والدر المختار آمده: (وکره له ذوق شی کذا مضغه بلا عذر) (۴) پس معلوم گردید که گذاشتن نسوار در دهن طوری که به حلق نرسد مکروه بوده وبه عذر ناجائز است همچنان در شامی آمده: (و ذکر الزندویسی اذا افتل السلکة وبلها بریقة ثم امرها ثانیاً فی قمه ثم ابتلع ذلک البزاق فسد صومه) (۵) خلاصه در این مورد احتیاط خوب است ونباید نسوار در دهن گذاشت زیرا خطر فساد روزه است.

سوختن برگ تنباکو وبا خاکستر آن پاک کردن دندانها در رمضان چطور است: سوال:

۱۰۰ بعضی از زنان برگ تنباکو را سوختانده وبا خاکستر آن در رمضان شریف در جریان روز دندان های خود را پاک می نمایند آیا بدین ترتیب خللی در روزه واقع می شود یانه؟

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده، مطلب فیما یکره للصائم ج ۲ ص ۱۵۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۹، ظفر الدین غفر الله له

(۲) ولولسا الصائم اوصرف فی الماء لا یفسد الصوم وبکره له ذلک هکذا فی معراج الدرایة وعالمگیری کثوری الباب الثالث فیما یکره للصائم ج ۱ ص ۱۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹، ظفر

(۳) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰، ظفر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۵۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۶، ظفر

(۵) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰، ظفر

جواب: اگر آنرا بر دندان ها مالیده و سپس بشوند و دهن را آبکش کند که اثر آن به شکم نرسد در روزه خللی روی نمی دهد.

آیا با تزکیدن کیسه صفرا نقصی در روزه واقع نمی گردد: سوال: ۱۰۱ اگر در حال روزه کیسه صفرای کسی بترکد طوریکه اثر آن در لعاب دهن نیز دیده شود آیا در روزه نقصی روی نمی دهد؟

جواب: هیچ خللی در روزه واقع نمی شود.

در رمضان هشت ده مرتبه غسل کردن چطور است: سوال: ۱۰۲ در روزه هشت ده مرتبه غسل کردن چطور است؟

جواب: جائز است. (۱)

با التقای ختائین روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۰۳ زید در حال روزه زن خود را بوسید یا او را در آغوش گرفت و ختائین یکدیگر را مس کردند طوریکه شهوت بروز کرد و سپس از یک دیگر جدا گر دیدند آیا روزه ایشان شکسته است یا نه؟

جواب: در اینصورت روزه درست است اما برای شخص جوان اینکار خوب نمی باشد (۲).

پوشیدن لباس تو و بار بار غسل کردن درست است یا نه: سوال: ۱۰۴ در روزه لباس تر پوشیدن و سه چهار مرتبه غسل کردن جائز است یا نا جائز؟ آیا در روزه فرقی روی نمی دهد؟

جواب: هیچ فرقی در روزه واقع نمی شود (۳).

(۱) عن ابی حنیفه رحمته الله انه یکره للصائم المضمضة والاستنشاق بغیر وضوء وکره الاغتسال وصب الماء علی الراس والاستنقاء فی الماء والتلف بالثوب المبلول وقال ابو یوسف لا یکره وهو الاظهر کذا فی محیط السرخسی (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۲ ص ۱۸۶ ط. س. ج ۱ ص ۱۹۹). طبر

(۲) ولا یاس باقبله اذا امن علی نفسه الخ ویکره اذا لم یامن الخ والمباشرة الفاحشة مثل التقبیل فی ظاهر الروایة (هدایه باب ما یوجب القضاء ج ۱ ص ۱۹۹) والمباشرة الفاحشة ان یتعافا وهما متجردان ویمس فرجه فرجها وهو مکروه بلا خلاف هکذا فی المحيط (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۲ ص ۱۸۷ ط. س. ج ۱ ص ۲۰۰).

(۳) ولو اکتحل لم یطر لانه لیس بین العین والدماغ منفذ والدمع یترشح کالغرق والداخل من المسام لا ینالی کما لو اغتسل بالماء البارد (هدایه باب ما یوجب الکفارة ج ۱ ص ۱۹۹) عن ابی حنیفه الاکراه الاغتسال وصب الماء علی الراس والاستنقاء فی الماء والتلف بالثوب المبلول. وقال ابو یوسف لا یکره وهو الاظهر کذا فی المحيط للسرخسی (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب ثالث ج ۱ ص ۱۸۶ ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹). طبر

با واکسین روزه نمی شکند: سوال: ۱۰۵ اگر در حالت روزه واکسین زده شود چون در نوک نشتر آن مواد خاصی می باشد که داخل بدن می گردد و بر تمام بدن تاثیر می گذارد آیا روزه با آن فاسد می شود یا نه؟

جواب: روزه صحیح بوده و فاسد نمی گردد (۱).

آیا با انداختن دوا در چشم نقصی در روزه روی نمی دهد: سوال: ۱۰۶ اگر در حال روزه در چشم خود دوا بیندازد آیا نقصی در روزه او روی می دهد یا نه؟

جواب: در اینصورت هیچ نقصی در روزه روی نداده و روزه صحیح می باشد (۲).

با شیر دادن روزه یا وضوی زن نمی شکند: سوال: ۱۰۷ اگر زن درحالیکه روزه دار یا با وضو باشد طفل خود را شیر بدهد روزه یا وضویش می شکند یا نه؟

جواب: وضو و روزه اش باطل نمی شود (۳).

توسط زرق (پیچکاری) روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۰۸ در حالیکه زید روزه دار بود مقداری دوا توسط زرق داخل وجودش گردید آیا روزه اش باقی مانده یا فاسد شده است؟

جواب: در اینصورت طوریکه فقها تصریح کرده اند روزه فاسد نشده است. (۴)

اگر ریگ داخل دهان کسی شود و آنرا دوباره تف کند آیا با این شبه روزه نمی شکند: سوال: ۱۰۹ الف: اگر ریگ داخل دهن شود و آنرا تف کند و پس از آن باز ریگ در دندان ها

(۱) و افطر فی احلیله ماء او دها الخ لم یفطر (فرمختار) لان العلة من الجانبين الوصول الى الجوف وعدمه بناء على وجود المنفذ وعدمه الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۷ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۹۹) وَمَا وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ كَالْأَنْفِ وَالْأُذُنِ وَالذَّبْرِ إِلَى فَوْضِلٍ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ فَسَدَ صَوْمُهُ لَمْ يَأْمَأْ وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ غَيْرِ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ لَمْ لَا يَفْسِدُ (بدائع الصنائع ج ۲ ص ۹۳) ، ظفر

(۲) ولو افطر شيئا من الدواء في عينه لا يفسد صومه عندنا الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب رابع ج ۱ ص ۱۹۰ ، ماجدیه ج ۲ ص ۲۰۳) ، ظفر

(۳) روزه بدانجهت باطل نمی گردد که شیر از داخل وجود برون می شود و روزه عبارت از اساک از مفرطات می باشد و شرعاً اساک من المفرطات الاثنية حقيقة او حکما الخ فی وقت مخصوص الخ والدرد المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۰ ، ط . س . ج ۲ ص ۳۷۱) ، ظفر

(۴) وما وصل إلى الجوف أو إلى الدماغ من المخارِقِ الاصلية كالأنف والأذن والذبر لم يفسد صومه لَمْ يَأْمَأْ وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ أَوْ إِلَى الدِّمَاغِ عَنْ غَيْرِ الْمَخَارِقِ الْأَصْلِيَّةِ لَمْ يَفْسِدْ لانه لم يصل إلى الجوف ولا إلى الدماغ (بدائع الصنائع کتاب الصوم ج ۲ ص ۹۳) ، ظفر

دیدہ شود آیا بدین ترتیب روزه می شکند یا نه؟

با آمدن خون از دندان روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۱۰ ب: اگر در رمضان از دندان

خون برون آید و پس از تف کردن ذائقه آنرا در گلو احساس کند و پس چون تف کند خون بر لعاب دهن غالب باشد در اینصورت روزه می شکند یا نه؟

جواب: الف: در اینصورت روزه نمی شکند^(۱).

ب: او خرج الدم من بین استانه ودخل حلقه یعنی ولم یصل الی جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم او تساویاً الفسد والا لا^(۲) علامه شامی در این مورد نوشته: (ظاهر اطلاق المتون انه لا یفطر وان كان الدم غالباً علی الریق وصححة الرجیز)^(۳) خلاصه آنکه ترجیحات مختلف شده وعده ای از فقها عدم فساد روزه را صحیح گفته اند و اکثریت به فساد روزه حکم کرده اند لذا باید احتیاط شود. فقط

اگر زن در فرج خود دمای خشک را بگذارد روزه اش می شکند یا نه: سوال: ۱۱۱ اگر

زن به علت بیماری دمای خشک را در فرج خود بگذارد مفسد صوم است یا نه؟

جواب: در روزه باید در این مورد احتیاط شود^(۴).

اگر لبها ب دهن بولب بیاید بلعیدن آن چه حکم دارد: سوال: ۱۱۲ اگر لعاب دهن بر

قسمت بیرون لب بیاید با بلعیدن آن روزه می شکند یا نه؟

جواب: بدین ترتیب روزه نمی شکند: (لو تروط شفتها بالیزاق عند الکلام ونحوه فابتلعه او سال

ریقہ الی ذقنه فاستنثقه لم یفطر)^(۵).

(۱) از بقی بلل فی فیه بعد المضطحة وابتلع مع الریق کتلم ادویه الخ او ابتلع ما بین استانه وهوردون الحمصة لانه تبع لریقہ الخ لم یفطر

(الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶. ظفر

(۲) الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶. ظفر

(۳) ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶. ظفر

(۴) ولو ادخل اصبعه فی استه او المرأة فی فرجها لا یفسد وهو المختار الا اذا کانت متطلة بالماء والدهن فحينئذ یفسد لوصول الماء او الدهن
لخ وهذا تنبيه حسن يجب ان یحفظ لان الصوم انما یفسد فی جميع الفصول اذا کان ذاکراً للصوم والا فلا (عالمگیری مصری کتاب الصوم

باب رابع ج ۱ ص ۱۹۱ ، ماجدیه ج ۲ ص ۳۰۴) ولو ادخلت قطة ان غابت فسد وان بقی فی فرجها الخارج لا (الدور المختار علی هامش

ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷. ظفر

(۵) الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰. ظفر

اگر در داخل حوض باد کسی خارج شود چه حکم دارد: سوال: ۱۱۳ اگر شخص روزه داری غرض غسل داخل نهر یا حوض گردد و در آن اثنا بادش خارج شود خللی در روزه اش واقع می شود یا نه؟

جواب: طوریکه ظاهر می باشد در اینصورت مطلقاً روزه نمی شکند (اما اینکار مکروه است) (الان الصوم یفسد من داخل لامن خارج) (۱).

آیا روزه دارمی تواند دربینی خود خود نسوار بگذارد: سوال: ۱۱۴ برای شخص روزه دار انداختن نسوار در دهن یا بینی جائز است یا نائجائز؟

جواب: نباید اینکار را کند.

با انداختن مرهم یا تیل بر زخم مقعد یا عقدہ های بواسیر در حال روزه روزه شکند یا نه:

سوال: ۱۱۵ اگر روزه دار در حال روزه بر زخم داخلی مقعد یا عقدہ های بواسیر مرهم یا تیل بزند طوریکه با انگشت آنرا داخل نماید روزه اش صحیح می شود یا نه؟

جواب: روزه اش صحیح بوده اما احتیاط بهتر می باشد (۲).

با غوط زدن در آب روزه نمی شکند وبا کشیدن تنباکو روزه فاسد می گردد: سوال:

۱۱۶ با غوطه زدن در حوض روزه باقی می ماند یا نه؟ وبا کشیدن تنباکو روزه می شکند یا نه؟

جواب: با غسل کردن در حوض و غوطه زدن روزه نمی شکند وبا کشیدن تنباکو روزه از میان می رود زیرا اجزای آن داخل دماغ و حلق می گردد.

روزه زن با شیر دادن نمی شکند: سوال: ۱۱۷ اگر زن روزه دار به طفل خود شیر دهد مفسد صوم است یا نه؟

(۱) عالمگیری آنرا مکروه نوشته: ولو فسا الصائم او شرط فی الماء لا یفسد الصوم ویکره ذلک حکذا فی معراج الدرایة (عالمگیری کشوری کتاب الصوم باب ثالث ج ۱ ص ۱۹۷، ماجدیده ج ۱ ص ۱۹۹). ط لذا معلوم گردید که اگر در صورت مسوله درآ با آب تا جایی برسد که معده آنرا جذب یواند وبا یواند به خود معده برسد روزه فاسد می گردد و به همین دلیل جناب مفتی علام احتیاط را بهتر دانسته زیرا رعایت و تصور آن برای هر شخصی ممکن نمی باشد.

(۲) او دخل اصحه الایاسة فیہ ای فی دبره وافرجه ولو مبتلة فسد الخ ولوبالغ فی الاستنجاء حتی بالغ موضع الحقة فسد (درمختار) قوله ولو مبتلة فسد لقاء شی من البلة فی الداخل وهذا لو ادخل الاصبع الی موضع الحقة فسد (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷). ظفر

جواب: مفسد روزه نیست. ^(۱)

با سرمه زدن و تیل زدن روز نمی شکند: سوال: ۱۱۸ در حال روزه طریقه عادت می باشد

بر سر تیل زدن و بر چشم سرمه کشیدن برای کسیکه عادتش باشد یا نباشد جائز است یا نه؟

جواب: در حالت روزه کشیدن سرمه در چشم و زدن تیل بر سر جائز و درست است چه عادت باشد یا نباشد. ^(۲)

حکم بوس و کنار در حال روزه چیست: سوال: ۱۱۹: در حال روزه بوس و کنار با زوجه جائز

است یا نا جائز؟

جواب: این امور جائز می باشد اما شخص جوان در حال روزه اینکار را نکند زیرا با آن این خطر وجود دارد که بالاخره به جماع منجر گردد: (کالمباشرة الفاحشة) ^(۳).

کسیکه در حال روزه جواب است و در دندان خود خون ببیند چه حکم دارد: سوال: ۱۲۰ اگر در رمضان کسی بعد از ظهر بخوابد و چون بیدار شود در دندان خود خون ببیند و به یقین نداند که هنگام خواب خون به شکمش رفته است یا نه آیا در اینصورت روزه نمی شکند؟

جواب: در اینصورت روزه نمی شکند ^(۴).

فصل پنجم

چیزهایی که با آنها روزه می

شکند و تنها قضا واجب می گردد

اگر کسی در رمضان غسل جنابت را در بنماید چه حکم دارد: سوال: ۱۲۱ اگر شخصی

در صبح غسل جنابت کند نقصی در روزه اش واقع نخواهد شد؟

(۱) هو ای الصوم اساک عن المفطرات الاثیة حقیقة او حکماً الخ فی وقت مخصوص الخ (الدر المختار علی هامش و المختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۰۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱) از اینجا معلوم می گردد که روزه نام اجتناب از خوردن و نوشیدن و جماع از صبح صادق تا غروب آفتاب می باشد که نهت نیز در آن وجود دارد و در شیر دادن هیچ یک از این امور دیده نمی شود

(۲) او ادهن او اکتحل الخ لم یفطر (الدر المختار علی هامش و المختار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵) . ظفر

(۳) ولا بأس بالقبلة اذا امن علی نفسه ای الجماع او الانزال ویکره اذا لم یامن (هدایه باب ما یوجب القضاء الخ ج ۱ ص ۱۹۹) . ظفر

(۴) و اخرج الدم من بین اسنانه و دخل حلقه یمشی و لم یصل الی جوفه الخ (در مختار) ظاهر اطلاق المتن انه لا یفطر (رد المختار باب ما یفسد

الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶) . ظفر

جواب: با اینکار هیچ خلل و خرابی در روزه واقع نمی شود چنانچه در الدرالمختار آمده: (و أصبح جنباً لم یفطر)^(۱).

با داخل رفتن خون بیرہ ها روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۲۲ با داخل رفتن خون و جرک بیرہ ها آیا روز باقی می ماند؟

جواب: صحیح آن است که قضای این روز لازم می باشد چنانچه در الدرالمختار آمده: (اما اذا وصل الى جوفه غلب الدم او تساویا فسد)^(۲).

با فرو بردن سرخی پان روزه باقی می ماند یا می شکند: سوال: ۱۲۳ زید بعد از سحری پان خورد چون صبح شد سرخی در تف او موجود بود فرو بردن چنین لعاب دهن مفسد صوم است یا نه؟ اگر باشد آیا در هر صورت است خواه دهن خود را شسته و غرغره کرده باشد یا نه سرخی کم باشد یا زیاد؟ و اگر مفسد صوم نباشد این حکم در هر صورت است یا صرف در صورتیکه دهن را شسته و خوب غرغره کرده باشد و سرخی خفیف و مغلوب گردیده و ازاله آن ناممکن یا دشوار باشد و باز این مسأله نیز قابل پرسش است که آیا سرخی پان طوری می باشد که ازاله آن دشوار یا ناممکن باشد؟

جواب: اگر با چیز بیرونی رنگ در لعاب دهن آشکار گردد و آن لعاب را فرو برود مفسد صوم طوریکه از این عبارت آشکار می باشد: (الا ان یكون مصبوغاً وظهر لونه فی ريقه وابتلعه ذاکراً)^(۳) اما پانی را که قبل از صبح صادق خورده باشد و اجزای آن در دهن باقی نمانده و غرغره نموده و دهن را پاک کرده پس اگر ترجیح سرخی آن در لعاب دهنش موجود باشد و آنرا فرو برد در مورد آن حکم فساد صوم وجود ندارد چنانچه بعد از عبارت سابقه در الدرالمختار چنین آمده: (والقطرتین من دموعه او عرقه)^(۴) در مورد آن شامی چنین تحقیقی انجام داده است: (اما

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب مایفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰ ، ط.

(۲) عبارت کامل آن چنین است: (اوخرج الدم من بین اسنانه ودخل حلقه یعنی ولم یصل الى جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم او تساویا فسد والا لا ، الا اذا وجد طعمه (درمختار) قلت ومن هذا یعلم حکم من قلع حرسه فی رمضان ودخل الدم الى جوفه فی الهار ولو نالها فیجب علیه القضاء الخ (ردالمختار باب مایفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۶ ، ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰ ، ظفر

(۴) ایضاً ج ۲ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳ ، ظفر

الوصل الى الحلقي من المسمام فالظاهر انه مثل الریق فلا يفطر وان وجد طعمه في جميع فمه تأمل)
 (۱) پس طوریکه در مورد شوری اشک حکم فساد روزه نیست در مورد مخلوط بودن با رنگ
 مذکور نیز نخواهد بود و لازم آن است که حتی الوسع اثری از آن باقی گذاشته نشود و دهن
 خوب شستشو گردد و هنگام اشتباه قضای روزه مشبه احوط می باشد.

اینکه با کشیدن چلم روزه می شکند ثبوت آن چیست: سوال: ۱۲۴ با کشیدن چلم روزه
 می شکند اما ثبوت این امر از قرآن حدیث و فقه چطور صورت می گیرد؟

جواب: با کشیدن چلم روزه می شکند طوریکه در شامی آمده: (وبه علم حکم شرب الدخان
 ونظمه شربلالی فی شرحه علی الوهبانیة ویمنع من بیع الدخان وشربه وشاربه فی الصوم شک
 يفطر ویلزمه التکفیر لوطن نا فعاً کذا دافع شهوات بطن فقر روا) (۲).

با انداختن دوا در بینی روزه می شکند یانه: سوال: ۱۲۵ انداختن دوا در بینی مبطل روزه
 است یانه و همچنان انداختن نسوار در دهن بدون آنکه اثرش در شکم و حلق برسد مفطر روزه می
 باشد یانه؟

جواب: با انداختن دوا و غیره در بینی بطلان صوم و وجوب قضا واضح است طوریکه در
 الدرالمختار آمده (او استعط فی انفه شیئاً قضی) (۳) اما انداختن نسوار در دهن بدون آنکه اثرش
 در جوف و حلق برسد مفطر روزه نیست (کما فی الذوق) (۴) اما احتیاط در ترک آن می باشد.
با دخول شرمگاه روزه می شکند: سوال: ۱۲۶ الف: با دخول شرمگاه روزه می شکند یانه؟

سوال: ۱۲۷ ب: اگر دخول کند منی بیرون نشود چه حکم دارد؟

جواب: الف: با دخول فرج روزه می شکند و کفاره واجب می گردد.

ب: در دخول یکی ازدو راه منی خارج شود یا نشود روزه می شکند و قضا و کفاره لازم می گردد

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲۹ ص ۱۴۲ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴ . ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۴ . ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵ . ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲ . ظفر

(۴) او ذاق شیئاً بکفه وان کرمه لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۸ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰).

(۱). فقط

استمنا بادت مفسد روزه است یا نه: سوال: ۱۲۸ اگر شخصی در روزه بادت منی خود را اخراج کند روزه اش باقی می ماند یا نه؟

جواب: در الدرالمختار آمده: (إذا استمنى كفه قضی) (۲) با اینکار روزه می شکند و قضا لازم می گردد و بر علاوه خود اینکار نهایت زشت بوده و بر عامل آن لعنت شده است.

اگر شخصی به علت بوسی و کنار انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۲۹ شخصی درماه روزه با زوجه خود بوس و کنار نمود و در اثر آن انزال شد در اینصورت بر او قضا واجب است یا كفاره نیز؟

جواب: در اینصورت صرف قضا واجب بوده و كفاره لازم نمی گردد (۳).

با انداختن تیل درگوش چرا روزه می شکند: سوال: ۱۳۰ روزه دار چرا کمی تواند درگوش خود تیل بیندازد درحالیکه با رفتن آب درگوش روزه نمی شکند؟

جواب: هدایه وجه فرق را چنین بیان می نماید که در آب رسیدن چیزی که مایه صلاح بدن باشد به جوف نیست به خلاف روغن که در آن این صلاح وجود دارد (۴) و این امر نیز می تواند فرق باشد احتراز از آب دشوار می باشد.

باکشیدن چلم و انداختن نسوار دربینی روزه می شکند: سوال: ۱۳۱ کشیده چلم و انداختن نسوار دربینی مفسد روزه است یا نه؟

جواب: کشیدن چلم مفسد روزه بوده و انداختن نسوار در بینی نیز روزه را فاسد می سازد در شامی آمده: (وبه علم حکم شرب الدخان ونظمه فی شرح الوهبانية).

(۱) وان جامع المكلف ادبها مشتهی فی رمضان افاء او جرمع وتوارت الحبیفة فی احد السبلین انزل او الخ قضی الخ وكفر الدرالمختار = علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، ط.

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹، ظفر

(۳) اوقبل ولولیلہ فاحشۃ الخ اولمسی ولو بحائل لا ینع الحرارة او استمنى بكفه او بمباشرة فاحشۃ ولو بین المراتین فانزل الخ قضی فی الصوم کلها فقط (المر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹)

(۴) یومن استحق الخ أو أظفر فی أذنه أظفر لقوله صلى الله عليه وسلم [أظفر مما دخل] ولوجود معنى أظفر وهو وصول ما فيه صلاح البدن إلى الجوف ولا كفارة علیه الخ أظفر فی أذنه الماء أو دسله لا یفسد صومه لانعدام المعنى (ای اصلاح البدن) والصورة بخلاف ما إذا دخله الدفن

(هدایه باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۱ ص ۲۰۲)، ظفر

و يمنع من بیع الدخان وشربه وشاربه فی الصوم لا شک یفطر^(۱).

با کشیدن دوا در بینی روزه می شکند یا نه: سوال: ۱۳۲ اتلوس دوائی است مرکب از نوشاد و چونه که در بینی گذاشته شده و کش می شود و تیزی آن تا دماغ می رسد با کشیدن آن روزه می شکند یا نه؟

جواب: در اینصورت روزه می شکند و قضای آن لازم است طوریکه در الدرالمختار آمده: (و مفاده انه لو ادخل حلقه الدخان افطر ای دخان کان ولو عوداً او عنبراً لو ذاکراً لامکان التحرز عنه) (۲) و تحقیق آن در شامی موجود است (۳).

اگر روزه دار سنگریزه را بلعد یا غذا بخورد و یا جماع کند چه حکم دارد: سوال: ۱۳۳
زید روز گرفت و در جریان روز سنگریزه ای را بلعیده یا با زن خود جماع کرد و یا غذا خورد در این موارد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت بر زید صرف قضا لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد تفصیل موضوع در حاشیه دیده شود (۴).

با کشیدن چلم در رمضان صرف قضا واجب می گردد یا کفاره هم: سوال: ۱۳۴ در روزه با کشیدن چلم قضا لازم می شود یا کفاره هم؟

جواب: با کشیدن چلم روزه می شکند و قضا لازم می گردد و در بعضی صورت ها کفاره نیز لازم می باشد در صورتیکه آنرا با منفعت بدانند قضا و کفاره هر دو لازم است و در غیر آن تنها قضا.

(۱) و الدر المختار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳، قول المان لو ادخل حلقه الدخان افطر (ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵). ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۳) قوله: لو ادخل حلقه الدخان ای بای صورة کان الادخال، حتی لو تخر بخر قاراه إلى نفسه واشتمه ذاکراً لصومه افطر لامکان التحرز عنه، وهذا مما یفطر عنه کثیر من الناس، ولا یتوهم انه کشم الورد ومانه والمسک. لوضوح الفرق بین هواء تطیب بريح المسک وشبهه و بین جوهر دخان وصل إلى جوفه بفعله. إمداد و الدر المختار باب مایفسد الصوم ج ۳ ص ۱۳۳ - ۱۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۴) در صورت بلعیدن سنگریزه همین جواب صحیح و کافی است: او ابتلع حصاة ونحوها مما یاکله الانسان او یعافه او یستفطره قضی فی الصور کله فقط (الدر المختار علی هامش و الدر المختار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۰ و ج ۲ ص ۱۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳) و اگر عمداً جماع کند یا بخورد یا بنوشد و روزه رمضان باشد کفاره نیز واجب است و در غیر رمضان کفاره نیست: وان جامع الکفکف آدمیا مشتهی فی رمضان اداء او جموع وتوارت الحشفة فی أحد السبیلین انزل اولاً، او اکل او شرب غداء الخ عمداً الخ قضی فی الصور کله و کفر (ایضا ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) البته اگر روزه غیر رمضان باشد صرف قضا بوده و کفاره نیست یا اینکه مسأله طوری باشد که نخست سنگریزه را بخورد و بعداً جماع کند یا چیزی بخورد باز هم تنها قضا واجب می باشد.

(ظفر)، فقط (۱)

اگر کسی زن خود را ببوسد و انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۳۵ شخصی در حال روزه زن خود را بوسید و عضو تناسلی خود را بر شکمش گذاشت و مالش داد و در نتیجه انزال گردید در حالی که اینکار بی اراده صورت گرفته باشد قضا با کفاره لازم است یا بدون کفاره؟

جواب: در اینصورت صرف قضا لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد چنانچه این موضوع در الدرالمختار و شامی آمده است. (۲)

اگر صبح از دهن پان وغیره بیرون شود چه حکم دارد: سوال: ۱۳۶ اگر در ماه رمضان هنگام صبح از دهن پان تنباکو یا چیز دیگری که هنگام سحری گذاشته شده باشد بیرون گردد روزه می شود یا قضا لازم است؟

جواب: احتیاط در قضا کردن است هر چند حکم قطعی در مورد قضا نباشد (۳).

اگر در صورت ملاعبه بازن خود ازال شود چه کند: سوال: ۱۳۷ شخصی در ماه رمضان ملاعبه بازن خود را شروع نمود و مدتی اینکار را دوام داد و پس از چند دقیقه انزال گردید آیا بر او کفاره لازم است یا تنها قضا؟

جواب: در اینصورت صرف قضای روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد طوریکه این موضوع در الدرالمختار آمده است. (۴)

در ۲۹ هلال دیده نشده و بعداً محقق گردد قضا ضروری می باشد: سوال: ۱۳۸ در منطقه

(۱) انه لو ادخل حلقه الدخان الفطر (درمختار) و یمنع من بيع الدخان و شره و شعار به فی الصوم لاشک بفطر و یلزمه الکفر لوطن نالعا کذا دالعا لشهوات یطن فقرورا (ردالمحتار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ - ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵). ظفر

(۲) او طی امرأة مینة الخ او فخذ او یطأ او یقل ولو قبله فاحشة بان یدغدغ اوبص شفیه الخ فانزل الخ قضی فی الصور کلها فقط (ای بدون کفاره). (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم باب مایفسد الصوم الخ ج ۲ ص ۱۴۲ و ج ۲ ص ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴). ظفر

(۳) اوداق شینا بغمه وان کره لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب مایفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۰). ظفر

(۴) او قبل ولو قبله فاحشة بان یدغدغ اوبص شفیه او لمس ولو بحائل لا یمنع الحرارة او استمنى بکفه او بمباشرة فاحشة ولو بین المرأتین فانزل ولید للکل حتی لو لم یزل لم یفطر (الخ) لعی الخ فی الصور کلها فقط (درمختار) ای بدون کفاره (ردالمحتار باب مایفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ و ج ۲ ص ۱۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹). ظفر

(با گلیور) و نواحی نزدیک آن به روز جمعه ۲۹ شعبان هلال دیده نشد لذا مردم شبہ را روزہ نگرفتند و بعداً ثابت گشت کہ رمضان بودہ قضای آن روز لازم می باشد یا نہ؟

جواب: چون روزہ بودن شبہ محقق گشت پس بر کسانی کہ آنرا روزہ نگرفتہ اند لازم است کہ آنرا قضا نمایند^(۱).

اگر شخصی بعد از احتلام در رمضان افطار کند چه حکم دارد: سوال: ۱۳۹ بہ شخصی در روز رمضان احتلام دست داد بدون آنکہ از کسی بہرسد روزہ خود را افطار کرد در اینصورت کفارہ بر او واجب می شود یا نہ؟

جواب: ہر چند با احتلام روزہ نمی شکند اما اگر کسی از روی نادانی چنین گمان برد کہ روزہ شکستہ است و افطار کند کفارہ بر او نبودہ و صرف قضا لازم می باشد طوریکہ در شامی آمدہ: (واحترز بہ عما لو فعل ما یظن الفطر کما لو اکل او جامع ناسیاً او احتلم او انزل او ذرعہ القی فظن انه افطر فاکل عمدًا فلا کفارۃ للشیئہ)^(۲).

کارمندی بدلیل شدت کار افطار نمود در مورد او چه حکمی وجود دارد: سوال: ۱۴۰ زید در قوای مسلح کار می کند در حال روزہ افسرش بہ او امری داد کہ بہ اساس در آفتاب نہایت گرم بہ روستاها رفت تا جایی کہ برای صحت او خطر وجود داشت زید از مسألہ شرعی بہخبر بود لذا افطار نمود آیا او از کفارہ رهایی می یابد یا نہ؟

جواب: اگر بہ علت شدت تشنگی خوف مرگ و یا مرض بودہ باشد کفارہ ساقط است.^(۳)

در افطاری کہ بہ اساس مجبوری باشد کفارہ نیست: سوال: ۱۴۱ یک شخص متدین و حافظ قرآن در رمضان المبارک با وصف تب دو روز روزہ گرفت روز سوم نیز نیت روزہ را نمود اما بدلیل شدت تب مجبور شد کہ روز سوم را افطار نماید پس از آن وی دہ روز در بیماری

(۱) چون رمضان بودن ثابت گشت ہر کسی کہ آنرا روزہ نگرفتہ قضا بہ ہر صورتی فرض است چنانچہ در مورد یوم الشک این صراحت وجود دارد. والایان طہرت لعلہ ای عن رمضان. (ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۱). ظفر

(۲) ردالمحتار للشامی باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ تحت قولہ فعل ما لا یظن الفطر بہ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۱. ظفر

(۳) قد ذکر المصنف منها خمسۃ رقی الاکراہ و خوف ہلاک او نقصان عقل ولو عیش و جوع شدید (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحۃ لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظفر

به سو بردوروزه نگرفت شرعاً برچنین شخص کفارہ است یا قضا و نظر شخص متدین درمورد افطار روزه معتبر می باشد یا نه؟

جواب: بر شخص مذکور صرف قضای آن روزه و روزهایی را که پس از آن روزه نگرفته لازم بوده و کفارہ لازم نمی باشد زیرا در این مورد غلبه ظن شخص مریض که روزه دار می باشد معتبر است: (او مریض خاف الزیادة لمرضه ... بغلبة الظن بامارة او تجربة او باخبار طبيب حاذق مستور) (۱).

قضای روزه بر خود شخص است: سوال: ۱۴۲ اگر از زنی درماه رمضان روزه ای قضا

گردد اگر شوهر به جای او بگیرد درست است یا نه؟

جواب: خود آن زن باید قضا یی بگیرد با روزه گرفتن شوهر روزه قضایی زن اداء نمی گردد (۲). فقط

مفهوم یک عبارت: سوال: ۱۴۳ (و کذا الاستمنا بالكف وان کره تحریماً) و این عبارت دیگر نیز در همین باب است: (او لمس ولو بحائل لایمنع الحرارة او استنسی بکفه فانزل قید للکل حتی لو لم ينزل لم يفطر) از عبارت اول این شبه پیش می آید که با استمنا روزه نمی شکند و از عبارت دوم این تفصیل بدست می آید که در صورت انزال روزه می شکند و در غیر آن نه چطور می توان این دو عبارت را تطبیق کرد؟

جواب: عبارت اولی با ما قبل خود ارتباط دارد که چنین است: (او جامع فیما دون الفرج ولم ينزل فی غیر السبلین کسرة او فخذ و کذا الاستمنا بالكف وان کره تحریماً) (۳) از قید (ولم ينزل) معلوم می گردد که در مورد استمنا با دست نیز قید عدم انزال وجود دارد چنانچه علامه شامی در این مورد نوشته: (قوله و کذا استمنا بالكف ای فی کونه لایفسد لکن هذا اذا (۴) لم ينزل

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعلم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. ظفیر.

(۲) العبادة المالية كركاة وكفارة نقيل النباهة عن المكلف مطلقا الخ والبدنية كصلاة وصوم لا تفليها مطلقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۷. ظفیر.

(۳) وكرره الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما يفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۸. ظفیر.

(۴) ردالمحتار باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده ج ۲ ص ۱۳۶ - ۱۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹. ظفیر.

اما اذا انزل فعلیه القضاء كما سیصرح به وهو المختار كما یاتی) بدین ترتیب تطبیق نیز صورت گرفت مسأله مفتی به نیز معلوم گردید که با استمنا با دست در صورتیکه انزال صورت گیرد روزه می شکند و قضا لازم می گردد.

اگر شخصی روزه غیر رمضان را قصداً بشکند چه حکمی است: سوال: ۱۴۴ شخصی به علت حادث شدن در حلف یمین روزه دار بود و عمداً کاری را انجام داد که روزه اش شکست آیا تنها بر او قضا واجب است یا قضا و کفاره؟

جواب: قضای روزه ای که آنرا فاسد نموده بر واجب است زیرا روزه واجبی را فاسد نموده در الدرالمختار آمده (او افسد غیر صوم رمضان قضی (۱) و کفارة الیمین ایضاً واجبة علیه) (۲).

اگر صرف با نیتستن نزدیک زوجه انزال دست دهد چه حکم دارد: سوال: ۱۴۵ شخصی در روز رمضان نزدیک زن خود نشست و به علت ضعف انزال شد آیا بر او قضا است یا کفاره نیز؟

جواب: اگر شخصی در روز رمضان المبارک نزدیک زن خود بنشیند و به علت ضعف انزال شود صرف قضا لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد (۳).

در حضور روزه دار روشن نمودن عنبر چطور است: سوال: ۱۴۶ در رمضان شرب به روز جمعه در حضور روزه داران روشن نمودن عنبر چطور است؟

جواب: الدرالمختار در این مورد نوشته: (انه لو دخل حلقه الدخان افطر ای دخان کان ولو عوداً او عنبراً لو ذاکراً لا مکان التحرز عنه) و در شامی آمده: (قوله انه لو ادخل حلقه الدخان ای بای صورة کان الادخال حتی لو تبخر بنجوره فاره الی نفسه واشتمه ذاکراً لصومه افطر مکان التحرز عنه ولا یتوهم انه کشم الورد ومائه والمسک لوضوح الفرق بین هوا تطیب بريح المسک و بین

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۳۶ - ۱۳۷ . ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹ . طغیر

(۲) والمستفدة ما یحلف علی امر فی المستقبل ان یفعله او لا یفعله وإذا حدث فی ذلك لزمته الکفارة لقوله تعالى: لا یزاحمکم الله باللغو فی امیانکم ولكن یزاحمکم بما عقدتم الایمان [المائدة: ۹۸] (هدایه کتاب الایمان ج ۲ ص ۴۵۵). طغیر

(۳) اوقلی ولولیله فاحشة بان مدغذغ اوبعض شفتیها اولس الخ فانزل الخ قضی فی الصور کلها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ . ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹). طغیر

جوهر دخان وصل الی جوفه بفعله^(۱).

کسیکه مخفیانه مسلمان گردیده اگر روزه خود را بشکند آیا قضا و کفاره بر او واجب

می گردد یانه: سوال: ۱۴۷ یک هندو مخفیانه مسلمان گردیده و در رضان مبارک را روزه نیز گرفت و سپس به علت افشای راز خود روزه را شکست و بعد از آن آشکار مسلمان گردید آیا بر او کفاره لازم می شود یانه؟

جواب: چون شخص مذکور مسلمان گردید و بر خداوند و پیامبرش ایمان آورد و تمام احکام اسلام را قبول کرد نزد خداوند مسلمان است اگر چه اسلامش نزد مردم آشکار نباشد پس اگر در رمضان شریف روزه بگیرد و آنرا بشکند کفاره بر او لازم می گردد (۲).

مریض اگر با وجود نیت روزه را افطار کند چه حکم دارد: سوال: ۱۴۸ شخصی در رمضان مریض شد بعضی از روزها را روزه می گرفت و بعضی را افطار می کرد تصادفاً روزی نیت روزه را نمود و پس از نماز صبح افطار کرد در این صورت بر او تنها قضا واجب است یا کفاره هم؟

جواب: در اینصورت قضاى روزه بر واجب بوده و کفاره واجب نمی باشد زیرا او از قبل مریض بوده و افطار برایش جائز بوده (ثم انما یکفر ان نوى لیلاً ولم یکن مکراً ولم یفطر مسقط کمرض او حیض) (۳) و کفاره به علت شبه ساقط می گردد (قوله کمرض ای مبیح الافطار) (۴) پس چون مرض او موجود بود که افطار را برایش مباح می ساخت در اینصورت کفاره بر او لازم نمی گردد. فقط

روزه گرفتن جمعه به تنهایی چطور است: سوال: ۱۴۹ روزه گرفتن روز جمعه بصورت

تنهایی بشکل نقل نزد امام ابوحنیفه مکروه است یانه؟

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۳ - ۱۳۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۵. ظفر

(۲) اذا اکل متعمداً ما یبغی به او یتداوی به یرمه الکفارة الخ (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب رابع فصل ثانی ج ۱ ص ۱۵۲ ، ماجدیه

ج ۱ ص ۲۰۵). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۰ - ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲. ظفر

(۴) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳. ظفر

جواب: مذهب احناف آن است که روزه روز جمعه به تنهایی مکروه نمی باشد (ولا بأس بصوم يوم الجمعة عند ابی حنیفة ومحمد لما روی عن ابن عباس انه كان يصومه ولا يفطر) (۱) و حدیث نهی محمول بر آنست که موجب ضعف در اقامه نماز جمعه غسل وغیره نگردد پس کسیکه این خوف را ندارد برایش مکروه نمی باشد و معتبر آن است که همراه روزه جمعه یکروز قبل از آن یا یک روز بعد از آن نیز روزه گرفته شود طوریکه در حدیث بخاری و مسلم آمده: (لا يصوم احدكم الجمعة الا آن يصوم قبله او يصوم بعده) متفق علیه (۲).

کسیکه از شدت روزه را بشکند بر او صرف قضا واجب گردد یا کفاره هم: سوال: ۱۵۰ در رمضان سال ۱۳۳۷ من و اعضای خانواده ام به علت فریضی دخترم که بعداً فوت نمود نا آرام پریشان و غمگین بودیم تراویح را خوانده و قویاً نیت روزه را نمودم و خفتم و در سحری بیدار نگردیدم صبح صادق بیدار گردیدم و هنگام بیدار شدن دهانم از شدت تشنگی خشک بوده و فهمیدم که امروز نمی توانم روزه بگیرم به همین دلیل من در این مورد از یک مولوی صاحب پرسیدم و او گفت که اگر نمی توانی تمام روز را روزه بگیری پس روزه ات را بشکن و بعداً یک روز روزه قضایی بگیری لذا من و اعضای خانواده ام را شکستیم در وقتی که من این مسأله را از مولوی صاحب پرسیدم آنقدر تشنه نبودم که اگر فی الفور روزه را نشکنم مریض یا قریب الموت گردم در اینصورت قضا واجب است یا کفاره هم و اگر کفاره نیز واجب باشد آیا بر مولوی صاحب کدام تعزیر شرعی وجود دارد یا نه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وبقی الاکراه وخوف هلال ونقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید ولسعة حية) (۳) و پس از آن آمده: (او مریض خاف الزیادة لمرضه وصحیح خاف المرض الدر المختار ای یغلبه الظن کما یاتی) (۴) از این عبارت معلوم می گردد که اگر سوال کننده

(۱) و در المختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ تحت قول الماتن والمندوب الايام البض من کل شهر ويوم الجمعة ولو منفرداً ، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۵. ظفر الدین

(۲) مشکوة باب صیام الطوع فصل اول ص ۱۷۹. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش و در المختار فصل فی العوارض السبحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظفر

(۴) و در المختار فصل فی العوارض السبحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. ظفر

واعضای خانواده او بظن غالب این خوف را داشته بوده باشند که روزه را تکمیل کرده نخواهند توانست و خوف مرض و یا هلاکت بوده باشد قضا بر آنها لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد و مولوی صاحبی که این فتوی را داده او نیز غالباً به همین امر فتوی داده و مواخذہ ای بر نیست و تمام این قیود آن وقت است که نیت روزه شده باشد و اگر نیت روزه آنروز را نکرده باشد در اینصورت کفاره واجب نمی باشد طوریکه صریحاً در کتب فقه آمده است. (۱)

گذاشتن تنباکو در دهن چطور است: سوال: ۱۵۱ اگر شخصی تنباکو را در دهن خود بگذارد و نه خود آنرا ببلعد و نه لعاب آنرا و بداخل جوف او نرسد آیا روزه اش می شکند یا نه؟
جواب: گذاشتن تنباکو در دهن هنگام روزه جائز نبوده و اجتناب از رسیدن آن به حلق و جوف عادتاً دشوار است پس نباید به این وسوسه هنگام روزه تنباکو را در دهن انداخت درحالیکه در شامی آمده (قیده بذلک ای بایض لان الاسود و غیره المضوع و غیر الملتئم یصل منه شیئاً الی الجوف) (۲) لذا از کشیدن دخان منع می گردد و به افطار کسی که آنرا بکشد حکم می شود و در تنباکو خاصیت جذب شدن در جوف وجود دارد چنانچه دیده شده که اگر مردمان غیر معتاد آنرا در دهن بگذرانند بر ایشان تأثیر بزرگی می نماید سرشان دور می خورد و اعضا بدن ایشان سست می گردد که چیزی غیر از اثر آن بر دماغ و داخل وجود نمی باشد و لاحول و لا قوة الا بالله العظیم و الله تعالی اعلم.

اگر قصداً روزه را بشکند و سپس مریض شود و یا حیض ببیند چه حکمی وجود دارد:

سوال: ۱۵۲ شخصی که قصداً روزه را بشکند و سپس مریض شود و یا زن باشد و حائضه گردد کفاره بر او لازم می گردد یا نه؟

جواب: کفاره ساقط می گردد: انما یکفر ان نوى لیلاً ولم یکن مکرها ولم یطر مسقط کمرض

(۱) و جوابها ای الکفارة مقید بها بانی من کونه عمداً الخ و بما اذا نوى لیلاً (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) و لم یتر فی رمضان کله صوماً ولا فطره الخ اواضح غیر نای للصوم فاکل عمداً الخ لغی فی الصور کلها فقط (درمختار) و اما عندنا فلا بد من النية لان الواجب الامساك بجهة العبادة، ولا عبادة بدون نية، امسک بدونها لا یكون صائماً و یلزمه القضاء دون الکفارة لان الکفارة إنما تجب علی من افسد صومه، و الصوم هنا معدوم (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳) ، ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۴ ، ظفر

و حیض^(۱) فقط

فصل ششم

چیزهایی که روزه را شکسته و موجب قضا و کفاره می گردد

با شکستن عمدی روزه قضا و کفاره هر دو لازم می گردد: سوال: ۱۵۳ اینکه در کتب فقه

نوشته شده کسیکه در رمضان بدون عذر شرعی قصداً روزه خود را بشکند قضا و کفاره بر او واجب می باشد آیا قضا و کفاره مجموعاً شصت و یک (۶۱) روز می شود یا اینکه با روزه گرفتن شصت روز قضا و کفاره هر دو اداء می گردد؟

جواب: با شکستن عمدی روزه رمضان قضا و کفاره هر دو لازم بوده یک روز قضا و شصت روز کفاره که مجموعاً شصت و یک روز می شود طوریکه در الدرالمختار آمده: (وان جامع فی رمضان او اکل او شرب غذاء او دواء عمداً قضی و کفر) (۲) و در شامی آمده: (وانما قدم القضا اشعاراً بانه ینبغی ان یقدمه علی الکفارة) (۳).

اگر کفاره به یادش باشد و تعداد روزه هایی قضا را نداند چه کند: سوال: ۱۵۳ اگر بر

ذمه شخصی کفاره روزه چند رمضان بوده و تعداد آنرا به یاد نداشته باشد همچنان تعداد نمازهای قضا شده را نداند چه گونه آنرا اداء کند؟

جواب: نماز های و روزه ها را تخمین نموده و اداء نماید و در کفاره امکان تداخل (۴) وجود دارد یعنی با یک کفاره از مواخذة همه بری شده می تواند در شامی آمده: وفي البقیة کفارات الایمان فی اذا کثرت تداخلت و یخرج بالکفارة الواحدة عن عهدة الجميع). فقط

اگر در جماع انزال نشود آیا باز هم کفاره است: سوال: ۱۵۴ مردی در روز رمضان طور با

(۱) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹. ظفیر

(۲) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹. ظفیر

(۳) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۱. ظفیر

(۴) در کفاره روزه های رمضان مطابق ظاهر الرویة صرف در جماع که آنهم در رمضان باشد تداخل وجود نداشته و در بقیة تداخل می باشد: ولو تكرر فطره ولم یكفر للاول بکفارة واحدة ولو فی رمضانین عند محمد و علیه الاعتماد بترایة محتى واحترار بعضهم للفتوى ان الفطر بغير الجماع تداخل والا لا (درمختار) قوله: (ولم یكفر للاول) اما لو كفر لعله اخرى قوله: (وعليه الاعتماد) نقله في البحر عن الاسرار، ونقل قبله عن الجوهرة لو جامع في رمضانین فله کفارتان وإن لم یكفر للاولی فی ظاهر الروایة وهو الصحیح (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارات ج ۲ ص ۱۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳). ظفیر

زن خود جماع نمود که پارچه ضخیمی را بر ذکر خود پیچانیده بود و پارچه مذکور در حالی پاره شد که در داخل فرج زنش بود و ذکر بدون پوشش در میان آن قرار گرفت و اینکار مدتی دوام کرد و چون پاره شدن پارچه را دانستند بدون آنکه انزال صورت گیرد از یکدیگر جدا گردیدند آیا بر ایشان کفاره است یا نه؟

جواب: در اینصورت هم کفاره واجب است طوری که در الدرا المختار آمده: (وان جامع المكلف ادماً مشتهی فی رمضان اداء لما مر او جومع وتوارت الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قضی وکفر.)^(۱)

کسیکه از شدت تشنگی آب بنوشد چه حکم دارد: سوال: ۱۴۴ هنده در رمضان به مرض پیچ مبتلا شد لذا شدیداً تشنه گردید پس آب نوشید او نمی دانست که با شکستن روزه رمضان کفاره واجب می شود که شصت روزه روزه پی در پی می باشد اکنون هنده یک روز روزه قضای بگیرد آیا کفاره بر او واجب است و در کفاره روزه های حیض و نفاس و مریضی مسی می باشد یا اینکه باید سر از نو روزه را شروع کند؟

جواب: اگر هنده می توانست روزه بگیرد و مریضی او طوری نبود که نمی توانست روزه بگیرد و او در حالیکه روزه یادش بوده عمداً نوشیده باشد بر ذمه اش قضا و کفاره لازم می باشد (۲) و در کفاره ایام حیض مانع متابع نیست و پس از انقطاع حیض فوراً دوباره به روزه گرفتن شروع کند بدین ترتیب روزه هایی که قبل از حیض روزه گرفته نیز شمار می شود اما نفاس مانع متابع می باشد یعنی اگر قبل از نفاس روزه گرفتن برای کفاره را شروع کرده باشد با ابتلا به نفاس روزه های قبلی او حساب نگردیده و باید پس از نفاسی روزه گرفتن را از شروع کند این مسأله در الدر المختار آمده است. (۳)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، خفیر

(۲) وان جامع الخ ازاکل او شرب غذاء الخ او دواء الخ عمداً فسی فی الصور کلهما و کفر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، ظفر

(۳) صام شهرین الخ متابعین قبل المسیس الخ و کذا کل صوم شرط فیه التتابع (فان افطر بعذر) کسفر و نفاس، بخلاف الحیض الخ او بعذر او وطنها الخ استأنف الصوم (در مختار) قوله (بخلاف الحیض) فإنه لا یقطع کفارة لفلها و بطاوعها لأنها لا تعد شهرین خالین عنه الخ (رد المحتار باب ما یفسد الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ - ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶، ظفر

آیادہ شکستن روزہ قضایی رمضان کفارہ لازم می گردد: سوال: ۱۵۶ بر ذمه زید روزہ رمضان المبارک باقی بود او روزہ مذکور را در شوال گرفت و باز انرا شکست در اینصورت بر او تنها قضا لازم است یا کفارہ؟

جواب: با شکستن روزہ قضایی رمضان کفارہ واجب نمی گردد (۱).

اگر مسافری در سفر وفات یابد در مورد روزہ ها باقی مانده او چه حکمی وجود دارد:

سوال: ۱۵۷ شخصی در رمضان المبارک مسافر شد و روزہ نگرفت و در همان مسافرت وفات نمود در مورد روزہ های او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: بر ذمه او قضا لازم نبوده و غلبه یا وصیت بالغذیه نیز لازم نمی گردد (۲).

در صورت لواطت قضاء و کفارہ هر دو لازم می گردد: سوال: ۱۵۸ زید در ماه رمضان با

پسری لواطت نمود و انزال نیز شد آیا بر او قضای روزہ رمضان لازم است یا قضاء و کفارہ؟

جواب: در اینصورت قضاء و کفارہ هر دو لازم است. (۳)

اگر در حالت روزہ کسی تف شخص بزرگ را تبرکاً بخورد آیاتنها قضا لازم می گردد

یا قضا و کفارہ: سوال: ۱۵۹ اگر شخصی در روزہ رمضان تف شخصی بزرگی را تبرکاً بخورد

آیا روزہ اش می شکند یا نه و آیا بر او تنها قضا لازم می گردد یا قضا و کفارہ؟

جواب: روزہ می شکند و قضا و کفارہ هر دو لازم می گردد طوریکه در شامی آمده: (ولو بزاق

حبیبه او صدیقہ وجبت کما ذکره الحلوانی لابه لا یغافه) (۴).

شخصی هلال را دیده و روزہ گرفت اما دیگران قبول نکردند و او نیز روزہ را شکست چه

حکمی وجود دارد: سوال: ۱۶۰ اگر شخصی در ۲۹ شعبان هلال رمضان را ببیند و مردم قول

(۱) وان جامع الخ فی رمضان اداء لمار (درمختار) ای من ان الکفارة انما وجبت لهک حرمة شهر رمضان فلا یجب بالصاد لسانه ولا بالاصوم غیره (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظفر

(۲) فان ماتوا فیه ای فی ذالک العذر فلا یجب علیهم الوصیه بالغذیه لعدم ادراکهم عذره من انما آخر (درمختار) ای فلم یلزمهم القضاء و وجوب الوصیه فرع لروم القضاء (ردالمحتار فصل فی الموارض المبیحة ج ۲ ص ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳). ظفر

(۳) وان جامع المکلف انما مشتهی فی رمضان اداء او جموع وتوارث الحشفة فی احد السبیلین ای اللیل او الدبر وهو الصحیح فی الدبر والمختار انه بالاتفاق الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظفر

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۰. ظفر

او را نپذیرند اما او روزه بگیرد و سپس آنرا بشکند بر او قضا لازم می گردد یا قضا و کفاره؟

جواب: در اینصورت قضا بر او لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد طوریکه در الدرالمختار آمده:
(رأى هلال رمضان او الفطر ورد قوله صام فان افطر قضى فقط) (۱).

اگر شخصی به دلیل نخوردن سحری متروک باشد که روزه بگیرد یا نه و سپس روزه را

بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۱ الف اگر کسی در روزه رمضان به علت نخوردن سحری در روزه گرفتن تا ظهر متروک باشد که روزه بگیرم یا نه و هنگام ظهر روزه خود را بشکند آیا بر او تنها قضاء لازم است یا قضا و کفاره؟

کسیکه در ظهر نیت روزه را بنماید و باز آنرا بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۲ ب: اگر شخصی هنگام ظهر نیت روزه را بنماید و باز آنرا بشکند چه حکم دارد؟

جواب: الف: در اینصورت صرف قضاء لازم است زیرا بصورت پخته نیت روزه را نکرده بوده والدر المختار این مسأله تصریح کرده است. (۲)

ب: در اینصورت نیز تنها قضا لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد چنانچه تصریح این مسأله در الدر المختار وجو دارد (او اصبح غیر ناو للصوم فاکل عمداً ولو بعد النية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعی) (۳) و در شامی آمده که مذهب امام ابو حنیفه چنین بوده و مذهب صاحبین آن است که اگر قبل از زوال نیت روزه را بنماید و سپس روزه خود را بشکند قضا و کفاره هر دو لازم می باشد اما صحیح عدم لزوم کفاره است. (۴)

اگر کسی در ۳۰ رمضان المبارک بعد از ظهر هلال را ببیند و افطار کند بروی تنها قضا

لازم است یا قضا و کفاره: سوال: ۱۶۳ کسیکه در روز ۳۰ رمضان بعد از ظهر هلال را ببیند

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۲ - ۱۲۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۸۴ . ظفر

(۲) او اصبح غیر ناو للصوم فاکل عمداً ولو بعد النية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعی الخ قضی فی الصور کلیها فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ . ط . س . ج ۲ ص ۴۰۳ . ۴۰۶) . ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۴۱ . ط . س . ج ۲ ص ۴۹۳ .

(۴) (لشبهة خلاف الشافعی) فان الصوم لا یصح عده بینه النهار الخ قوله: (قبل الزوال) هذا عند أبي حنيفة. وعندهما كذلك إن أكل بعد الزوال، وإن كان قبل الزوال تجب الكفارة لانه یؤمن بإمكان التحصیل فصار كعاصب العاصب بحر: أي لانه قبل الزوال كان یمكن إنشاء الیه وقد فوته بالأكل، بخلاف ما بعد الزوال، والاول ظاهر الرواية كما فی البدائع (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ . ط . س . ج ۲ ص ۴۰۳) . ظفر

آیا شکستن روزہ برایش جائز است یا نہ؟ واگر ناجائز نباشد وروزہ را بشکند بر او قضا یا کفارہ واجب است یا نہ واگر قبل از زوال ببیند چہ حکم دارد؟

جواب: ہلال مذکور ہلال شب آیندہ می باشد لہذا شکستن روزہ درست نیست وقضا وکفارہ بر او واجب است بعد از زوال بہ اتفاق ہر سہ امام قضا وکفارہ واجب می باشد ودر دیدن ہلال قبل از زوال نزد امام ابو حنیفہ وامام محمد قضا وکفارہ واجب می باشد ومختار ہمین قول است اما نزد امام ابو یوسف ہلال قبل از زوال از شب گذشتہ بودہ وافطار کردن روزہ لازم می باشد اما طوریکہ گفتیم قول مختار ومفتی بہ قول امام اعظم وامام محمد است چنانچہ شامی بعد از نقل این اختلاف گوید: (والمختار قولہما) (۱).

اگر کسی در اخیر روز ہلال را ببیند وروزہ را بشکند چہ حکم دارد: سوال: ۱۵۴ اگر در رمضان المبارک بہ تاریخ ۳۰ بعد از زوال ہلال را ببیند وچنان گمان کند کہ ہر وقت کہ ہلال دیدہ شود رمضان ختم است وروزہ خود را بشکند کارش درست است یا غلط و آیا قضا وکفارہ نیز بر او لازم می باشد یا نہ؟

جواب: اول در جای دیگری در برابر چنین سوالی جواب دہندہ ای چنین نوشتہ کہ ہلال مذکور ہلال شب آیندہ می باشد وقضای این روزہ لازم بودہ وکفارہ واجب نمی باشد وسوال را بر این امر قیاس نمودہ: (اذا تسحر علی یقین ان الفجر لم یطلع او افطر علی یقین ان الشمس قد غربت) جواب دوم بہ قلم حضرت مفتی صاحب: (و رویتہ بالنهار لليلة الآتية مطلقاً ای سواء روی قبل الزوال او بعدہ وقولہ علی المذہب ای الذی ہو قول ابی حنیفہ ومحمد وقال ابو یوسف ان کان بعد الزوال فکذلک وان کان قبلہ فہو لليلة الماضية والمختار قولہما) (۲).

ازاین عبارت معلوم گردید کہ اگر بہ تاریخ ۳۰ بعد از زوال ہلال دیدہ شود بہ اتفاق ائمہ ثلاثہ از شب آیندہ می باشد نہ ازشب گذشتہ پس آن روز بہ اتفاق روز رمضان شرب است لہذا باشکستن

(۱) رولۃ بالنهار لليلة الآتية مطلقاً علی المذہب ذکرہ الحدادی (درمختار) آی سواء رئی قبل الزوال او بعدہ، وقولہ علی المذہب: ای الذی ہو قول ابی حنیفہ ومحمد. قال فی البدائع: فلا یكون ذلك اليوم من رمضان عندهما. وقال أبو یوسف: ان کان بعد الزوال فکذلک، وان کان قبلہ فہو لليلة الماضية ويكون اليوم من رمضان. (درالمختار قولہما). (درالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲). ظہر اللہ غفر اقلہ

(۲) (درالمختار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۲، ظہر

روزه آن قضا و کفاره به اتفاق لازم می گردد زیرا شبه اختلاف وجود ندارد و جهل او سبب سقوط کفاره نمی گردد و قیاس آن بر مسأله (اذا تسحر علی یقین ان الفجر لم یطلع او افطر علی یقین ان الشمس قد غربت) (۱) صحیح نیست زیرا در اینجا به غروب یقین است و در مسأله مورد بحث به عدم غروب یقین می باشد پس این دو مسأله با هم تفاوت دارند.

اگر به گمان غروب افطار کند و بعداً آفتاب دیده شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۵

روزی در رمضان نهایت ابر آلود بود شخصی گمان برد که وقت افطار شده و آفتاب غروب کرده پس روز را افطار نمود اما بعداً آفتاب برون آمد در این مورد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: قضای روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب نسی باشد و مرتکب گناهی نیز نشده است اما قضای آن ضرور می باشد (۲).

در مباشرت اگر انزال نشود صرف قضا واجب است یا کفاره هم: سوال: ۱۶۶ شخصی در

روز رمضان با زن خود مباشرت نمود اما انزال نشد در این حالت بروی تنها قضا لازم است یا قضا و کفاره؟

جواب: اگر دخول صورت گرفته باشد قضا و کفاره لازم است چه انزال شده باشد یا نه. بطوریکه در الدرالمختار آمده: (وان جامع او جومع وتوارت الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قضی وکفی) (۳).

اگر شوهر غیر روزه دار با زن روزه دابی خود جماع کند چه حکم دارد: سوال: ۱۶۷

یک مرد بی روزه در روز رمضان با زن روزه دار خود به این گمان جماع نمود که شاید روزه نباشد زن گمان می کرد که روزه بودن من برای او معلوم است و شاید اینکار روزه نمی شکند و چون پرسید شوهرش فوراً از او دور شد اکنون کفاره بر ذمه چه کسی است؟

جواب: در اینصورت اگر دخول صورت گرفته باشد کفاره بر ذمه زن لازم است: (وان جامع او

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ - ۱۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵، والجمهرة النيرة کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۴۸، طغیر غفر الله.

(۲) اذا تسحر وهو یظن ان الفجر لم یطلع فاذا هو قد طلع او افطر وهو یری ان الشمس قد غربت فاذا هو لم تعرب الخ علیه القضاء ولا کفارة علیه (هدایه باب ما یوجب القضاء والكفارة ج ۱ ص ۲۰۷)، طغیر.

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹، طغیر.

جومع وتوارث الشحفة فی احد السبلین وقضی وکفر^(۱) واگر نمی تواند در یک وقت شصت مسکین را در طعام دهد می تواند که به جای آن تا شصت روز یک مسکین را دو وقت غذا دهد یا هر روز قیمت آنرا که نصف صاع گندم می باشد بدهد و یا آنرا به شصت مسکین طوری تقسیم نماید که برای هر مسکین قیمت یک فطره که نصف صاع گندم می باشد برسد.

اگر کسی در اثر مباشرت فاحشه انزال شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۸ اگر در روز رمضان کسی مباشرت فاحشه نماید وانزال شود و یکی دوساعت بعد از آن جماع کند یا چیزی بخورد آیا بر ذمه او کفاره واجب می گردد یا نه؟

جواب: اگر کسی در اثر مباشرت فاحشه انزال شود روزه اش می شکند و اگر بعد از آن غذا بخورد و یا جماع کند کفاره لازم نمی گردد در الدرالمختار آمده: (اولمس ولو بحائل لا یمنع الحراة او استمنی بکفه او بمباشرة فاحشة فانزل قفی) (۲).

در نواطت اگر حشفه غایب شود چه حکم دارد: سوال: ۱۶۹ اگر کسی در روزه نواطت کند و سر ذکر غایب گردد و انزال نشود و روزه رمضان باشد آیا کفاره بر او واجب می گردد؟

جواب: در نواطت اگر حشفه غایب شود اگر چه منی خارج نگردد قضا و کفاره لازم است طوری که در الدرالمختار آمده: (وان جامع المکلف ادمیاً مشتهی فی رمضان اداء لما مر او جومع وتوارث الحشفة فی احد السبلین انزل او لا قضی فی الصور کلها وکفر) (۳).

اگر کسی در صادق شیر بنوشد چه حکم دارد: سوال: ۱۷۰ اگر در صبح صادق شیر بنوشد و سپس روزه بگیرد قضا بر او واجب است یا اینکه باید شصت روز روزه بگیرد؟

جواب: اگر روزه رمضان شریف بوده و برایش معلوم باشد که صبح صادق است و شیر بنوشد در این صورت قضا و کفاره بر او لازم است^(۴) و اگر فراسیدن صبح صادق برایش معلوم نبوده و بدین

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ . ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۲ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۴ (اگر مرد در اثر مباشرت فاحشه انزال شود نه روزه او فاسد می گردد نه روزه زن و اگر زن انزال گردد روزه او نیز فاسد می شود و اگر شوهر پس از چنین فاسد شدن روزه بازن خود جماع کند کفاره بر او نیست و اگر زن به حوشی خود به جماع آماده شده باشد کفاره بر ذمه او می باشد مشروط به آنکه روزه اش قبلاً فاسد نشده باشد ظفر

(۳) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ۱۴۹ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ . ظفر

گمان کہ هنوز صبح نشده آنرا بخورد در اینصورت صرف قضا لازم بوده و کفارہ واجب نمی باشد (۱).

اگر در رمضان به علت تب روزه خود را بشکنند چه حکم دارد: سوال: ۱۷۱ اگر کسی را در رمضان شریف تب بگیرد و به علت شدت تشنگی روزه خود را بشکند قضا بر او واجب است یا کفارہ؟

جواب: قضا لازم بوده و کفارہ واجب نمی باشد (۲).

اگر کسی به علت ندانستن در روز رمضان با زن خود جماع کند یا استمنا نماید چه حکم دارد: سوال: ۱۷۲ اگر کسی در رمضان شریف روزه باشد و نداند کہ در صورت جماع با زن کفارہ لازم می گردد پس با زن خود جماع کند و یا استمنا نماید در این هر دو صورت کفارہ لازم می گردد یا نه؟ و بہتر روزه گرفتن است یا شصت مسکین را طعام دادن؟

جواب: در صورت اولی کفارہ لازم است و در صورت دوم یعنی استمنا کفارہ نبوده و صرف قضا لازم می باشد (۳) و در کفارہ اگر توان آزاد کردن غلام را نداشته باشد دو ماه پی در پی روزه بگیرد زیرا روزه گرفتن بر غذا دادن شصت مسکین مقدم است و اگر قدرت روزه را نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت غذا دهد و یا برای هر یک به قدر فطرہ غلہ یا قیمت آنرا بپردازد (۴). فقط

اگر کسی به اساس شدت تشنگی یا به علت سفر روزه خود را بشکند چه حکم دارد:

- (۱) او اکل و اشرب غذاء اودواء الخ عمدا الخ قضی الخ و کفر والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم الخ ج ۲ ص ۱۴۷ - ۱۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹. ظہیر
- (۲) وبقی الاکراه و خوف هلاک او نقصان عقل لو بعمش اوجوع شدید الخ فطر یوم العذر الخ وقضوا الزوما ما قدروا بلا فدیة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المسببة ج ۱ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱). ظہیر
- (۳) وان جامع المکلف آدمیا مشبهی فی رمضان اداء اوجوع ولوارث الحشفة فی احد السبیلین انزل اولاً الخ قضی فی الصور کلها و کفر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۹). ظہیر
- (۴) وکذا الاستمنا بالکف (درمختار) ای فی کوته لا یفسد لکن هذا اذا لم یزول اما اذا انزل فعلیه القضاء (رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹) او استمنی بکفه الخ فانزل قضی فی الصور کلها فقط ، (ایضا ج ۲ ص ۱۴۲). ظہیر
- (۵) وکفر الخ کفارۃ المظاهر (درمختار) ای مثلی فی الترتیب لیعتق اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکینا الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲). ظہیر

سوال: ۱۷۳ اگر روزہ دار بہ علت تشنگی شدید روزہ خود را بشکند یا بہ دلیل سفر آنرا افطار نماید آیا برای او تعزیری وجود دارد؟

جواب: اگر تشنگی انقدر شدید باشد کہ خطر مرگ یا زوال عقل وجود داشته باشد در این حالت افطار جائز بوده وقضای آن لازم می باشد وبہ همین ترتیب در سفر اگر روزہ را بشکند طوریکہ در الدرالمختار آمدہ قضا لازم بوده وکفارہ واجب نمی باشد (۱).

اگر خطر مرگ وجود داشته و کسی افطار وکند چه حکم دارد: سوال: ۱۷۴ برای زید در دوام روز خطر مرگ وجود داشت لذا روزہ را خورد کفارہ بر او واجب است یا نہ؟
جواب: در اینصورت کفارہ واجب نمی باشد (۲).

در سفر روزہ داشته باشد اما بہ علت تشنگی آنرا بشکند چه چیزی بر او واجب است:
سوال: ۱۷۵ زید وبکر ساعت یازدہ شب روانہ سفر گردیدند کہ مسافہ آن بیش از ہشتاد میل بود روزہ را نیت نمودند وجون بہ آنجایگاہ رسیدند بہ علت تشنگی و گرمی شدید ساعت سہ بعد از ظہر روزہ خود را شکستند در اینصورت قضاء لازم است یا کفارہ؟
جواب: در اینصورت قضاء لازم بوده وکفارہ نمی باشد در الدرالمختار آمدہ: (و بقی الاکراہ وخوف ہلاک او نقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید او لسعۃ حية) (۳).

اگر کسی درحالت روزہ عمدأ گوشت خام یا برنج خام بخورد چه حکمی دارد: سوال: ۱۷
اگر شخصی در حال روزہ عمدأ گوشت خام یا برنج خام بخورد قضا بر او واجب است یا کفارہ؟

جواب: یا خوردن عمدی گوشت خام یا برنج خام قضاء وکفارہ لازم می گردد (ولکن بشکل علی ذلک وجوب الکفارة باکل اللحم الني ولو من ميتة الا اذا امتن ودود فانی لم ارمن ذکر فيه خلافاً مع انه اشد عیافة من اللقمة المخرجة) (۴). فقط

(۱) وبلی الاکراہ وخوف ہلاک او نقصان عقل ولو بعطش او جوع شدید او لسعۃ حية اللحم الطير الني وقضوا لزوماً ماقدروا بلافاہیة (الدر المختار علی ہاشم ودالمختار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم) ج ۲ ص ۵۸ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱ . ظہیر

(۲) وبفی الاکراہ وخوف ہلاک اللحم الطير الني (ایضا) ط . س . ج ۲ ص ۳۲۱ . ظہیر

(۳) الدر المختار علی ہاشم ودالمختار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱ . ظہیر

در روز رمضان مباشره با زوجه چطور است و در شب تاجه وقتی اجازه می باشد: سوال:

۱۷۷ اگر مرد در روز رمضان نزد زن خود برود چقدر گناه یا کفاره دارد و در شب از چه وقت تا چه وقت می تواند نزد زن خود برود و چه وقتی باید پاک باشد؟

جواب: در روز رمضان جماع با زن گناه کبیره بوده و موجب قضا و کفاره می گردد که عبارت از آزاد کردن غلام است و اگر نتواند شصت روز پی در پی روزه بگیرد و اگر نتواند شصت مسکین را دو وقت غذا دهد (۱) و در شب پس از غروب افتاب تا صبح صادق جماع درست بوده (۲) و غسل بعد از صبح نیز می تواند (۳).

کسیکه صبح بیدار شود و سحری نخورده و نیت روزه را نکرده باشد چه حکم دارد: سوال:

۱۷۸ امروز ساعت چهار و سیزده دقیقه غرض خوردن سحری از خواب بیدار گردیدم شخصی عمداً روزه نگرفت و نیت روزه را نکرد آیا روزه گرفتن بر او واجب بود یا نه و آیا به جای این روز یک روز روزه بگیرد یا بیشتر؟ یک زن در حالیکه صبح شده بود سحری خورد روزه او شده یا نه و باید یک روز روزه بگیرد یا نه؟ شخص دیگری در شب به اندازه کافی نیت روزه را نداشت لذا روزه نگرفت اما همان روز به سفری پیاده می رفت که مسافه آن پانزده میل بود در اینصورت شرعاً چه حکمی وجود دارد.

جواب: در مورد اول چون نیت روزه را نکرده بوده و روزه نیز نگرفت صرف یک روز قضا بی بر ذمه او لازم بوده و کفاره لازم نمی باشد البته روزه گرفتن برای او فرض و ضروری بود اما چون نگرفت و نیت نکرده بود صرف یک روز قضا بر ذمه او لازم است.

در مورد دوم چون آن زن در صبح صادق سحری خورده لذا روزه او نشده و قضای آن بر ذمه اش

(۱) ردالمحتار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ح ۲ ص ۱۴۸ ، ط. ش. ج ۳ ص ۴۱۰. ظفر

(۲) وان جامع المكلف آدمياً مشتهی فی رمضان ای نهارا و جموع و توارث الحشفة فی احد السبیلین الخ و کفر الخ کفارة المظاهر (ردمختار) ای مثلاً فی الترتیب و یعنی اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً الخ (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۷ و ص ۱۴۹ ، ط. ش. ج ۲ ص ۴۰۹. ظفر

(۳) و احل لكم ليلة الصيام الرفق الى نستكمم لباسكم و انتم لیس لهن (الی قوله تعالی) حتی یتبین لكم الخیط الابيض من الخیط الاسود من الفجر (البقره : ۲۳۰). ظفر

(۴) او صبح جباً الخ لم یفطر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۳۸ ، ط. ش. ج ۲ ص ۴۰۰. ظفر

لازم بوده و کفارہ ساقط می باشد.

در مورد سوم گر چه در سفر پانزده میل اجازه خوردن روزه نیست اما چون نیت نکرده بود صرف قضا بر او لازم بوده و کفارہ واجب نیست. (۱)

در کفارہ روزه چقدر گندم داده شود: سوال: ۱۷۹ الف: اگر در کفارہ روز گندم پخته داده شود چقدر باشد؟

آیا می توان نان خشک داد: سوال: ۱۸۰ ب: آیا می توان نان خشک بدون سالن داد؟

جواب: الف: دادن غذای پخته نیز جائز است که دو وقت شکم سیر داده شود (۲).

ب: اگر بدون سالن مساکین شکم سیر بخورند نیز درست است. (۳)

اگر شخصی در سفر از شدت گرمی روزه را بشکند چه حکم دارد: سوال: ۱۸۱ اگر

شخصی در ماه رمضان به سفری برود که شرعاً مسافر شمرده نمی شود و بعد از ظهر به علت آفتاب و گرمی شدید بی طاقت گشته و روزه خود را بشکند قضا بر او لازم می گردد یا کفارہ؟

جواب: در این صورت کفارہ لازم نبوده و تنها قضاء واجب می باشد (۴).

بعد از سحری همراه زن خود جماع نماید و بعداً معلوم گردد که صبح صادق بوده چه

کند: سوال: ۱۸۲ شخصی در ماه رمضان بعد از فراغت از خوردن سحری با زن خود جماع کرد بعداً معلوم گردید که صبح صادق بوده و او همان روز را روزه هم گرفت و اینکار را بهتر می پندارد. قضاء بر او لازم است یا کفارہ؟

جواب: در اینصورت اگر بعداً واضح گردد که واقعاً صبح صادق بوده قضای آن بر ذمه ای لازم است و کفارہ واجب نمی باشد در الدرالمختار آمده: (او تسحر او افطر یظن الیوم قال فی الشامی

(۱) او اصبح غیر نای للصوم لاکل عمد الخ او تسحر او افطر یظن الیوم الخ لایلا والحال ان العجر الخ قضی فی الصور کلها فقط (درمختار) ای بدون کفارہ (ردالمحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۴۱ و ص ۱۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۳). ظفر

(۲) لای عاجز عن الصوم لمرض الخ اعظم ستین مسکیناً ولو حکماً الخ کالفطره لغیراً ومصرفاً او قیمة ذلك من غیر المنصوص الخ وان ارادوا الایاحة ففقداهم وعشاهم الخ او اعظم غلاتهم او عشائهم الخ واشبههم جاز بشرط اداء فی خبز شعیر و ليرة لایبر والدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۱ و ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶). ظفر

(۳) ولی التواخاثة والمسنح ان یغدهم و یعشیهم بخبز معه اداء (رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۶). ظفر

(۴) ولی الاکراه وخوف هلاک او نقصان عقل و یطعمش ارجوع شدید الخ الفطر (الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی الغواض المیحه لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱). ظفر

وقوله لیلاً لیس بقید لانه لو ظن الطلوع او اکل مع ذلك ثم تبين صحة ظنه فعليه القضا ولا كفارة) (۱) اما اینکار او جائز نیست که با وصف فرا رسیدن صبح صادق چنین نماید و بهتر شمردن آن خطا جهالت و معصیت بوده و باید از آن توبه نموده و در آینده چنین نکند (ولیس له ان یاکل لان غلبة الظن کالیقین) (۲).

بر کسیکه کفاره لازم است اداء کردن قیمت آن چطور است: سوال: ۱۸۳ بر ذمه زید کفاره روزه رمضان می باشد اما نمی تواند شیست روز پی در پی روزه بگیرد و نمی تواند که شصت مسکین را دو وقت طعام دهد لذا آیا اداء کردن قیمت برایش درست یانه؟

جواب: اگر به شصت مسکین نقداً بدهد طوری که به هر مسکین قیمت نصف صاع گندم یا یک صاع جو داده شود کفاره اداء می گردد طوری که در الدرالمختار آمده: (فان عجز عن الصوم اطعم ستین مسکیناً کالفطرة قدرأ ومصرفاً او قيمة ذلك) (۳).

اگر به علت حریق روزه خود را بشکنند چه حکم دارد: سوال: ۱۸۴: در قریه ما در رمضان المبارک حریق بزرگی روی داد و بعضی از مردان و زنان روزه خود را شکستند برایشان تنها قضا لازم است یا کفاره هم؟

جواب: اگر در هنگام حریق به علت شدت گرسنگی و یا شدت تشنگی خوف جان بوده باشد در آنصورت صرف قضا برایشان لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد (۴).

اگر کسی بعد از آذان صبح بیخبر چیز خورده باشد چه کند: سوال: ۱۸۵: هنده در رمضان شریف پس از آذان صبح سحری خورد و او مطلقاً خبر نداشت اکنون در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: قضای آن روز لازم است زیرا از اصلاً روزه نشده پس صرف قضا واجب بوده و کفاره

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵ ، ظفر

(۲) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۵ ، ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲ ، ظفر

(۴) وبقی الاکراه وخوف هلاک اولفان عقل ولوبعش اوجوع شدیداً ولسمعة حبة الخ الفطر وقضوا لزوماً والدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱ ، ظفر

لازم نمی باشد (۱).

فصل هفتم

کفاره روزه

در کفاره روزه کدام یک بهتر است: سوال: ۱۸۶ در کفاره روزه کدام یک از آزاد کردن غلام طعام دادن شصت مسکین و دوماه پی در پی روزه گرفتن بهتر است؟ آیا از این سه حکم برتر دوماه پی در پی روزه گرفتن است اگر چه توانایی آزاد کردن غلام یا طعام دادن شصت مسکیت را داشته باشد؟

جواب: این هر سه امر در کفاره ترتیبی دارند که واجب است اول آزاد کردن غلام است و اگر توانایی آنرا نداشته باشد دوماه پی در پی روزه بگیرد و اگر نتواند شصت مسکین را طعام دهد یعنی با وجود توان آزاد کردن غلام دوماه پی در پی روزه گرفتن نیست و با وصف توان روزه گرفتن طعام دادن درست نیست و این مسأله منصوص می باشد (۲).

اگر در کفاره یک طالب علم را دوماه غذا بدهد اداء می گردد یا نه: سوال: ۱۸۷ اگر در بدل کفاره روزه برای دوماه یک طالب العلم را یعنی شصت وقت غذا بدهد جائز است یا نه؟

جواب: اگر در کفاره روزه برای یک طالب عم شصت روز دو هفته غذای شکم سیر داده شود درست بوده و کفاره اداء می گردد اما باید او را نشانده و غذا دهد زیرا در غیر آن باید هر روز نصف صاع گندم یا قیمت آن داده شود (۳).

(۱) اذا تسحر وهو يقظ ان الفجر لم يطلع اذا هزل طلع الخ عليه القضاء الخ ولا كفارة عليه لان الجنابة لاصرة لعدم القصد (هداية باب ما يوجب القضاء ج ۱ ص ۲۰۷ ج ۲ ص ۱). ظهير

(۲) وكفر الخ كفارة المظاهر الثانية بالكتاب واما هذه فبالسنة ومن لم يشهوها (درمختار) قوله: (ككفارة المظاهر) مرتبط بقوله: وكفر أي مثله في الترتيب فيعتق أولا، فإن لم يجد صام شهرين متتابعين، فإن لم يستطع أطعم ستين مسكينا لحديث الاعرابي المعروف في الكتب السنة الخ ولا فرق في وجوب الكفارة بين الذكر والانثى والحر والعبد والسلطان وغيره فح في التشبيه إشارة إلى أنه لا يلزم كونها مثله من كل وجه، فإن المسبب في إتمامها يقطع المتابع في كفارة المظاهر مطلقا عمدا أو نسيانا ليلا أو نهارا للآية، بخلاف كفارة الصوم والقتل فيه فإنه لا يقطعها ليهما إلا الفطر بعذر أو بغير عذر الخ (والحاصل: أنه لا يقطع المتابع هنا الوطن ليلا عمدا أو نهارا ناسيا، بخلاف كفارة المظاهر (ردالمحتار كتاب الصوم باب ما يندفع الصوم الخ مطلب في الكفارة ج ۲ ص ۱۵۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲). ظهير

(۳) لان عجز عن الصوم الخ اطعم أي ملك ستين مسكينا الخ وان غداهم وعشاء الخ جاز الخ كذا جاز لو اطعم واحد ستين يوما والدر المختار على هامش (ردالمحتار باب الكفارة ج ۲ ص ۸۰۹ و ۸۰۳ ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). ظهير

سوال: ۱۸۸ اگر شخصی قصداً دو روز روزه رمضان شریف را شکستانده باشد کفاره آن دادن طعام به شصت مسکین است اما اگر از قیمت آن برای مدرسه غرض استفاده طلبه فرش بخرد جائز است یا نه و صرف آن در مسجد چه حکم دارد؟

جواب: در بدل شکستن یک روز روزه رمضان حکم گرفتن شصت روز روزه پی در پی است و بر علاوه یک روز قضایی نیز گرفته می شود یعنی کفاره دو روز روزه گرفتن ۱۲۰ روز می باشد و اگر توان اینقدر روزه گرفتن را نداشته باشد در بدل یک روز شصت مسکین را دو وقت غذا و یا برای هر مسکین نصف صاع گندم بدهد و صرف آن در مدرسه یا مسجد درست نیست.

(۱) فقط

در کفاره یک روز شصت روز روزه گرفته شود یا به شصت مسکین طعام داده شود:

سوال: ۱۸۹ زید در ماه رمضان در حالیکه روزه دار بود با زنی زنا نمود بعداً او توبه نمود و می گوید که من نمی توانم یکسال متواتر روزه بگیرم لذا هر ماه سه چهار روز روزه خواهم گرفت آیا جائز است یا نه؟

جواب: کفاره شکستن یک روز روزه رمضان دو ماه روزه گرفتن متواتر می باشد پس بر او لازم است که شصت روز پی در پی روزه بگیرد و اگر در میان وقفه بیاورد کفاره اداء نمی گردد و کسیکه توان شصت روز روزه گرفتن را نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت نان شکم سیر بدهد.

(۲) فقط

کفاره روزه با توبه معاف نمی گردد: سوال: ۱۹۰ زید که در مورد کفاره چیزی نمی دانست

(۱) وان جامع المكلف الخ او اكل او شرب غداء ودواء الخ عمداً الخ فصى الخ وكفر الخ كفارة الطهار (درمختار) ای كفر مثلها فی الترتیب وحقن اولاً فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً (ردالمحتار باب مايفسد الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹) مصرف الزكوة الخ وهو ايضا لصدقة الفطر والكفارات والذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة الخ ويشترط ان يكون الصرف تمليكا (الذر المختار على هامش ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹ و ص ۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظهير

(۲) وان جامع المكلف آدمياً مشتهياً في رمضان اداء اوجومع ولو اوت الحشفة في احد السليبين انزل اولاً الخ عمداً الخ فصى الخ وكفر ككفارة المظاهر (درمختار) مرتبط بقوله وكفر اي مثلها في الرب فحقن اولاً، فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً (ردالمحتار باب مايفسد ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). ظهير

در روز رمضان با زن خود جماع نمود و کفاره بر او واجب گشت و او نمی تواند هیچ یک از سه کفاره را ادا نماید در اینصورت آیا توبه او قبول خواهد شد یا نه؟

جواب: ادا قضا و کفاره در اینصورت ضرور است توبه نیز در صورتی پذیرفته می شود که اگر توان دوماه روزه پی در پی گرفتن را نداشته باشد شصت مسکین را طعام دهد (فان لم یستطیع فاطعام ستین مسکیناً) (۱).

اگر در فدیہ روزه به یک فقیر یک ماه غذا داده و ایام باقی مانده را یکجا بدهد جائز است یا نه: سوال: ۱۹۱ اگر در فدیہ صوم یک ماه به یک مسکین غذا داده شود و باقی آن

یعنی یک ماه دیگر را نقداً یکجا بدهد جائز است یا نه؟

جواب: در کفاره با دادن مقدار پیش از یک روز به مسکین در یک روز فدیہ همان یک روز اداء می گردد مثلاً در کفاره حلف یمین به ده مسکین و یا در کفاره روزه به شصت مسکین حکم دادن طعام است پس اگر به یک فقیر مقدار طعام پیش از یک روز را بدهد فقط یک روز حساب می شود اما شیخ فانی گه دادن فدیہ روزه برایش درست می باشد اگر به یک محتاج فدیہ چند روز را بدهد اداء می شود طوری که در الدرالمختار آمده: (وبلا تعدد فقیر) و در شامی آمده: (قوله وبلا تعدد فقیر ای بخلاف کفارة الیمین للنص فیها علی التعدد) (۲) چون شما تصریح ننموده اید که آیا هدف شفا کفاره روزه است که در آن به شصت مسکین طعام داده می شود یا اینکه شخصی از گرفتن روزه رمضان عاجز بوده و فدیہ می دهد میان این دو در حکم شرعی فرق وجود دارد در کفاره به شصت مسکین طعام و یا قیمت آن داده شود و یا به یک مسکین شصت روز طعام بدهد و اگر به یک مسکین در یک روز بیشتر بدهد همان یک روز حساب می شود خلاصه آنکه در کفاره تعدد فقرا با تعدد ایام ضروری می باشد اما در فدیہ این امر ضروری نیست. فقط

(۱) سورة المجادلة رکوع ۹. وان جامع المكلف آدمياً مشتهی فی رمضان اداء ارجومع وتوارث الحشفة الخ عمداً الخ قضی الخ ارکفر الخ ککفارة المظاهر النابتة بالکتاب (درمختار) یعنی اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً (ردالمحتار باب ما یبذل الصوم ج ۲ ص ۱۴۹ - ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹). فقیر

(۲) ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم فصل فی الموارض ج ۲ ص ۳۹۳. ظفر

در خیر افطار شرایط نامه قاضی به قاضی چیست: سوال: ۱۹۲ در خبر افطار ماه رمضان آیا شرایط کتاب القاضی الی القاضی ملحوظ است یا نه اگر معتبر باشد شرایط مذکور چیست و آیا خبر تلگراف معتبر می باشد یا نه؟

جواب: در الدرالمختار آمده: (واختلاف المطالع غیر معتبر فیلزم اهل المشرق برویه اهل المغرب اذا ثبت عندهم رویه اولئک بطریق موجب) و در ردالمحتار آمده: (قوله بطریق موجب کان یتحمل اثنان الشهادة او يشهدا علی حکم القاضی او یتفیض الخیر^(۱)) فظهر انه لاحاجة الی کتاب القاضی الی القاضی فی اخبار الصوم والافطار لانه لیس بطریق متعین للإيجاب) خبر تلگراف در صوم و افطار آن شرعاً معتبر نیست اما اگر قرائن دیگر موجود باشد می توان به آن اعتماد کرد.

اگر در کفاره روزه طفل شریک شود چه حکم دارد: سوال: ۱۹۳ الف: اگر در خوردن

کفاره روزه پسران هشت ساله یا ده ساله نیز شرکت کنند کفاره ادا خواهد شد یا نه؟

اگر دو روزه جداگانه طعام بدهد چه حکم دارد: سوال: ۱۹۴ ب: اگر پانزده مسکین را

یک روز و متباقی را در روز دیگر طعام دهد جائز است یا نه؟

سوال: ۱۹۵ ج: اگر کسی مهمتم مدرسه را وکیل خود بسازد و پول کفاره را به او بدهد که برای طلبه غذا تهیه کند اما مهمتم با آن لباس بخرد و به طلبه بدهد کفاره اداء می گردد یا نه؟

جواب: الف: با دادن غذا به پسران هشت ساله و ده ساله که قریب بلوغ نباشند کفاره اداء نمی گردد اما اگر به ایشان مقدار کفاره تملیکاً داده شود یعنی به هر طفل نصف صاع گندم بدهد درست می باشد و این موضوع در الدر المختار و شامی آمده است: (ولا یجزی غیر المراهق بدایع)^(۲).

ب: درست است.^(۳)

(۱) ردالمحتار مطلب فی اختلاف المطالع ج ۲ ص ۱۳۱-۱۳۲، کتاب الصوم، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۳، ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۲، فالشرط فی طعام الاباحه کلتنان مشبعان لكل مسکین ولو کان فیهم شعبان قبل الاکل اوصی غیر مراهق له یجز (ردالمحتار ج ۲ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶)، ظفیر

(۳) ولو اطعم مسکیناً واحداً ستین یوم کل یوم اکلتنین مشبعین جاز (عالمگیری کشوری ج ۲ ص ۵۲۲ ماجدیه ج ۱ ص ۵۱۴)، ظفیر

ج: اگر با رقم کامل کفارہ لباس خریدہ وبہ طلبہ تملیک کند درست است (۱).

شخصی کفارہ روزہ را اداء می کرد یک روز روزہ او نشد چه کند: سوال: ۱۹۶ اگر

شخصی کہ کفارہ روزہ را اداء می کند اگر تصادفاً هنگام آذان صبح غذا بخورد روزہ او درست

است یا نہ؟ دہ روز روزہ گرفته باشد اگر روزہ او نشود آیا باید از سر روزہ بگیرد یا نہ؟

جواب: صبح صادق اعتبار دارد نہ آذان لذا اگر در صبح صادق غذا خورده باشد روزہ او نمی

شود و چون آن روزہ نشد نتایج دوماء متواتر کہ ثابت می باشد از میان می رود لذا باید از سر

روزہ بگیرد (۲) و در صورتیکہ از روزہ عاجز نباشد اطعام مسکین درست نیست: (فان عجز من

الصوم لمرض لا یرجى برہ او کبیر اطعم ستین مسکیناً) (۳).

در کفارہ روزہ تداخل درست است یا نہ: سوال: ۱۹۷ در کفارہ روزہ تداخل جائز است یا نہ

یعنی اگر زید ہزده روزہ را بدون عذری عمداً خورده باشد از ہر یک علیحدہ علیحدہ

کفارہ دہد یا اینکه یک کفارہ برای ہمہ آنها کافی می باشد؟

جواب: ظاهر الرویۃ آن است کہ برای ہر روز باید علیحدہ کفارہ بدهد اما مطابق مذهب امام

محمد یک کفارہ برای تمام آنها کافی بودہ و این روایت نیز صحیح خواندہ شدہ اما ظاهر الرویۃ

ترجیح دارد در الدرالمختار آمدہ: (و لو تکرر فطرہ ولم یکفر لاول یکفیه واحده ولو فی رمضانین

عند محمد (رح) و علیہ الاعتماد) (۴) و در شامی آمدہ: (قوله علیہ الاعتماد ونقلہ فی البحرعن

الاسرار ونقل قبلہ عن الجوہرۃ لوجامع فی رمضانین فعلیہ کفارتان وان لم یکفر للاولی فی الظاہر

الروایۃ و ہو صحیح قلت فقد اختلف الترجیح کما تری و یتقوی الثانیۃ با نہ ظاہر الروایۃ) (۵).

آیا کفارہ روزہ را می توان بہ مسجد یا مدرسہ داد یا نہ: سوال: ۱۹۸ بزدمہ شخصی کفارہ

(۱) کالمطرقۃ لقدرا اوصرفا اوقیۃ ذالک من غیر المنصوص (درمختار) والحاصل ان دفع القیمۃ انما یجوز لو دفع غیر المنصوص (ردالمحتار

ج ۲ ص ۸۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۸). ظفر

(۲) صام شہرین فی متابعی قبل المسبی الخ و کذاک ل صوم شرط فیہ التام فان الفطر یعذر الخ و بغيره الخ استأنف الصوم (الدرالمختار علی

دائش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹-۸۰۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹). ط

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۸۰۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶. ظفر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳. ظفر

(۵) ردالمحتار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۱۳. ظفر

روزه است اگر او خرج طعام شصت مسکین را به مسجد یا مدرسه ای بدهد جائز است یا نه؟

جواب: دادن آن به مسجد یا مدرسه درست نیست (۱) و بدین ترتیب آندره اداء نخواهد شد البتہ اگر در مدرسه برای طعام دادن طلبہ داده شود درست است به شرط آنکہ به شصت طالب دو وقت طعام داده شود و یا بر هر یکی به قدر فطرہ یعنی نصف صاع گندم یا قیمت آن داده شود.

شکل ازمعافی کفارہ را بیان دارید: سوال: ۱۹۹ شخصی دو روز روزه رمضان را ضایع نمود و بہ حکم مولوی صاحب محمد حسن بہ گرفتن روزه شروع نمود و تا اکنون سی روز روزه گرفته است شخص مذکور مشغول کار دشوار جسمانی می باشد اگر صورت سہولتی موجود باشد لطفاً آنرا تحریر فرمائید.

جواب: چون کفارہ بہ سبب فاسد کردن بدن عذر روزه رمضان واجب گشت هیچ صورتی برای اسقاط و سہولت در آن وجود ندارد باید ضرور کفارہ را اداء نماید.

شخصی در چند روز روزه کارهای کردہ کہ موجب کفارہ بودہ است آیا برای ہمہ آنها

یک کفارہ کافی است یا نہ: سوال: ۲۰۰ زید چند روز روزه را توسط افعال موجب کفارہ فاسد بہرہ است آیا برای ہمہ آنها یک کفارہ کافی می باشد یا نہ؟

جواب: یک کفارہ کافی می باشد (۲).

اگر در میان کفارہ روزه عید اضحیٰ بیاید چه حکم دارد: سوال: ۲۰۱ اگر شخصی کفارہ

روزہ رمضان را اداء می کند و در میان عید الاضحی واقع شود؟ چون در روز عید روزه گرفتن حرام می باشد در مورد او شرعاً چه حکمی وجود دارد مجدداً از سر روزه بگیرد یا ترتیب دیگری کند؟

جواب: مجدداً دو ماہ متواتر روزه بگیرد الدرالمختار آمده: (صام شهرین متتابعین لیس فیہا رمضان

(۱) مصرف الزکوۃ ایضاً والعشر (در مختار) وهو مصرف ایضاً لصدقة الفطر والکفارة والمذکر وغير ذالک من الصدقات الواجبة (ردالمحتار باب المصروف ج ۲ ص ۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۹). ظہیر

(۲) ولونکر فطرہ ولم یکفر للاولیٰ یکفیه واحدة ولوفی رمضانین عند محمد ﷺ وعلیه الاعتماد دبرازبہ مجتبیٰ وغیرہما واختار بعضهم للفقہین الفطر بغير الجماع تداخل والا لا والدر المختار علی هامش رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۱۳). ظہیر

وایام نهی عن صومها وکذا کل صوم شرط فيه التتابع قوله وکذا کل صوم ککفارة فتل وافطار
(۱). فقط

اگر در کفاره به جای روزه فدیہ دهد چه حکم دارد: سوال: ۲۰۲ بر ذمه زید یک روزه ماه رمضان می باشد و او نمی تواند و ماه متواتر روزه بگیرد پس اگر او در دارالعلوم به یک طالب تا دو ماه فیس غذای درجه پائین را بدهد کفاره اداء می گردد یا نه اگر به فقیری روزانه تا دو ماه سه پائو آرد بدهد و برای ترکاری مقداری پول برای او تأدیه کند کفاره اداء می شود یا نه؟

جواب: به دلیل تکلیف درست نیست که روزه ترک گردد و به مسکین طعام داده شود زیرا قید (لم یستطیع (۱)) وجود دارد که حاصل آن این است که کسیکه توان روزه گرفتن را به علت مرض نا قابل علاج یا به خاطر شیخ فانی بدون نداشته باشد برای او طعام درست است: (فان عجز عن الصوم لمرض لا یرجى برة او کبر یطعم ستین مسکیناً) (۲) پس کسیکه به علت پیری یا به علت مرض نا قابل علاج از روزه گرفتن دو ماه متواتر عاجز شود طعام دادن شصت مسکین ضروری می باشد که دو شکل دارد یا به هر مسکین نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بپردازد یا اینکه به شصت مسکین دو وقت نان شکم سیر بدهد پس با دادن سه پائو آرد روزانه به فقیره کفاره اداء نمی گردد بلکه باید نیم صاع یعنی ۱۷۵۰ گرام گندم یا قیمت آنرا بدهد همچنان با فرستادن پول به شکل مجمل به یک طالب العلم کفاره اداء نمی گردد بلکه باید بنویسد که شصت مسکین را دو وقت یا یک نفر را دو وقت تا دو ماه به نیت کفاره طعام شکم سیر بدهید و هر قدر که بر آن صرف گردد از من بگیرید (۳).

(۱) ردالمحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ - ۸۰۰ . ج ۲ ص ۴۷۶ . ظفر

(۲) کفارة المظاهر (درمختار) فیمنی اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین لحدیث الاعرابی المعروف فی الکتب السنه (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم مطلب فی الکفارة ج ۲ ص ۱۵۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۱۲). ظفر

(۳) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الکفارات ج ۲ ص ۸۰۱ . ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶ . ظفر

(۴) ولوحکماً الخ کالفطرة قدر اومصرفا الخ وان اراد الاباحة فلهام وعشاهم الخ واشبههم الخ کما جاز لو اطعم واحدا ستین یوما الخ (درمختار) قوله کالفطرة قدراً ای نصف صاع من بر اوصاف من نمر اوشیر الخ (رد المحتار باب الکفارات ج ۲ ص ۸۰۲ . ط. س. ج ۲ ص ۴۷۶). ظفر

اگر در میان روزه های کفارہ عید اضحی بیداید چه حکم دارد: سوال: ۲۰۳ جواب شما

باعث سر افزای ما گردید امروز چهل و سومین روز روزه من می باشد و عید اضحی نزدیک شده است آیا متواتر روزه بگیرم یا روزه های عید را روزه بگیرم؟ دیگر اینکه دو روز روزه من فاسد شده بود کفارہ هر دو روز شصت روز می باشد یا کفارہ هر دو روز شصت روز که مجموعاً ۱۲۰ روز گردد؟

جواب: در روز عید قربان و سه روز بعد از آن یعنی تا تاریخ ۱۳ ذی الحجة روزه گرفته نشود و به علت این فاصله روز هایی که قبلاً گرفته شده حساب می گردد پس سر از تاریخ ۱۴ ذی الحجة روزه گرفتن را مجدداً شروع کنید و شصت روز متواتر کفارہ یک روز را بگیرد اصولاً شما باید روزه گرفتن را وقتی شروع می نمودید که در میان آن عید نمی آمد زیرا روز هایی که قبل از عید گرفته اید در کفارہ حساب نمی گردد زیرا در کفارہ روزه گرفتن شصت روز متواتر شرط است امام می توانید که کفارہ یک روز را شصت روز متواتر گرفته و پس از توقف گرفتن کفارہ روزه دیگر را شروع نمایند و باز شصت روز را متواتر روزه بگیرد (۱) و یا اینکه یکبار ۱۲۰ روز پیهم روزه بگیرد نیز درست است خلاصه در میان شصت روز هیچ روزه ای افطار یا قضا نگردد (۲).

اگر توان کفارہ صوم را نداشته باشد چه کند: سوال: ۲۰۴ اگر شخصی نتواند در کفارہ

روزه دوماه متواتر روزه بگیرد چه حکمی وجود دارد؟

جواب: اگر در کفارہ روزه شخصی توان دوماه روزه گرفتن متواتر را نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت طعام بدهد و یا اینکه به هر یک مسکین از آن شصت مسکین به مقدار صدقه فطر گندم و یا قیمت آنرا بپردازد نیز جایز می باشد همچنان جایز است که به یک مسکین شصت

(۱) زنونکر فطره ولم یکر لاول یکنیه واحده ولوفی رمضان عند محمد ﷺ وعلیه الاعتقاد (المرامختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۱۳) ددی عبارت شحه معلومه سوه جس ددواو دباره یوه کفارہ ده. والله اعلم. خفیر

(۲) صام شهرین الخ متابعین قبل المسیر لیس فیها رمضان وایام نهی عن صومها وکذا کل صوم شرط فیہ التتابع لان الفطر یغدر کسفر ونفاس بحلاف الحیض الخ استأنف الصوم الخ (اندرالمختار علی هامش رد المحتار باب الکفارة ج ۲ ص ۷۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹).

ظفر الدین غفر الله تعالی له

روز دو وقت غذای شکم سیر بدهد (۱).

کسیکه کفارہ بر او واجب گشته وتوان روزه گرفتن را ندارد آیا می تواند فدیہ دهد:

سوال: ۲۰۵ بر ذمه شخصی کفارہ روزه چند رمضان باقی می باشد کہ به اساس فریب شیطان بر او واجب گشته ونمی تواند برای هر روز آن به دلیل ضعف جسم روزه بگیرد البته حاضر است فدیہ کفارہ را به مساکن بدهد. وآن هم به طالبان مدرسه دارالعلوم دیوبند پس برای هر کفارہ چند روپیہ ارسال دارد؟

جواب: کفارہ یک روزه دادن طعام دو وقت به شصت مسکین می باشد یا اینکه به هر مسکین نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بدهد البته باید دانست کہ این کفارہ ان روزه رمضان می باشد کہ گرفته وشکستنده شده باشد واگر رمضان شریف را اصلاً روزه نگرفته قضای سی روز سی روز بوده ودادن فدیہ درست نیست (۲) حکم فدیہ وقتی می باشد کہ شخص شیخ فانی بوده ویا مریضی باشد کہ امید برای بهبودش وجود نداشته باشد وتواند فدیہ را اداء کند بر ذمه کسیکہ روزه باشد ودر زندگی آنرا اداء نکند اگر در مرض الموت وصیت کند کہ از مال من فدیہ روزه ها را بدهید فدیہ از مال او اداء می گردد ودر زندگی غیر از شیخ فانی وغیر مریض بدون علاج برای دیگری دادن فدیہ درست نیست. (۳)

(۱) کفارة الفطر وكفارة الطهارة واحدة وهي عتق رقبة موصاة او كفارة فان لم يقدر على العتق فعليه صيام شهرين متتابعين وان لم يستطع فعليه اطعام ستين مسكينا، لكل مسكين صاعاً من تمر او شعير او نصف صاع من حنطة الخ ، (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۲۰۱ ، ط. س. ج ۳ ص ۲۱۵) طبر

(۲) وان جامع المكلف ادم مشتهي في رمضان اداء او جوع ولو اوت الحشفة في احد السليبين انزل او لا او اكل او شرب غذاء الخ او دواء الخ عمداً الخ قضى في الص . كلها وكثير الخ ككفارة المطاهر (درمختار) قوله وان جامع الخ شروع في القسم الثالث وهو ما يوجب القضاء والكفارة ووجهها مثبت بما . ي من كونه عمداً لا مكرها ولم يظراً مباح للفطر كحضي ومرص بعير صمده ، وبما اذا نوى ليلا . قوله: ككفارة المطاهر اي . بها في الترتيب لعن اولاً ، فان لم يجد صام شهرين متتابعين ، فان لم يستطع اطعم ستين مسكينا (ردالمحتار باب مايسد الصوم ج ۲ ص ۷ : وص ۱۵۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۹ و ۴۱۳) اطعم ستين مسكين الخ كالفطرة قدرا ومصرفا اوقية دالک من غير المنصوص (درمختار) حرة قدرا اي نصف صاع من بر او صاع من تمر او شعير الخ (ردالمحتار باب الكفارة ج ۲ ص ۸۰۱ وص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۹) . نصت مسكين به حساب هر مسكين ۱۷۵۰ گرام گندم بدهد کہ قيمت آن دربار او هر روز متفاوت می باشد.

(۳) . ما تو . نه أي في ذلك الفطر فلا تجب عليهم الرخصة بالقدية لعدم إدراكهم عدة من أيام آخر ولو ماتوا بعد زوال الفطر وجبت الرخصة لهم . (د. لزوم نه أي عن الميت وليه الخ (الدر المحتار على هامش ردالمحتار فصل في العوازم المسببة ج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴) طبر

فصل هشتم

اموری که به اساس آنها شکستن روزه درست است و مواردی که در آن فدیہ واجب می گردد

عراعات در مورد شیخ فانی و پیر ضعیف: سوال: ۲۰۶ دادن فدیہ برای شیخ فانی و پیر ضعیفی

که روزه نمی پیوست باشد در برابر روزه رمضان درست است یا نه؟

جواب: شخصی که ضعیف و شیخ فانی نباشد دادن فدیہ برای او درست نیست و اگر فدیہ بدهد بر هم نصای روزه ها بر لازم می باشد و کسیکه شیخ فانی است فدیہ هر روز روزه را نیم صاع گندم یا قیمت آنرا بدهد (۱).

مدت شیر دادن زن شیرده تکمیل نگردیده بود که دوباره حامله گردید در مورد او چه

حکمی است: سوال: ۲۰۷ زن حامله از خوف رسیدن نقص به حمل خود از روزه گرفتن

محروم ماند و پس از وضع حمل به دلیل شیر دادن معذور بود و هنوز مدت شیر دادنش تکمیل نگردیده بود که مجدداً حامله گردید و این وضعیت به شکل متواتر دوام نمود اکنون که تواتر حمل او باقی نماند روزه سال های گذشته را قضایی بگیرد یا کفاره بدهد؟

جواب: اگر در حالت حمل توان روزه گرفتن را نداشته یا خطر ضرر رسیدن به طفل بوده هر وقتیکه تواتر حمل او قطع گردید روزه قضایی بگیرد (۲).

شخصی به علت مرض دمه روزه نگرفت و اکنون نیز مریض است چه کند: سوال: ۲۰۸

زید در رمضان المبارک بدلیل سرفه و مرض دمه نتوانست پیش از یک روز روزه را بگیرد و اکنون نیز مریض است اگر زید به شصت مسکین طعام بدهد آیا تلافی روزه های رمضان المبارک می گردد یا نه؟

جواب: بر ذمه مریض بدلیل مرض مذکور قضای روزه ها لازم بوده و دادن فدیہ کافی نمی باشد

(۱) و للشیخ الفانی العاجز عن الصوم القطر ویفدی و جواباً الخ کالقطرة و الدر المختار علی هامش و الدر المختار فصل فی : العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ - ۱۶۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷. طقیر

(۲) لمسافر سفرًا شرعیًا او حاملًا او مریضًا اما کانت او طهرًا علی الطاهر حافت معلقة الطل علی نفسها او ولدها الخ وقتوا لروحه ما قدروا بلا فدیة (در مختار) ای من تقدم حتى الحامل والمرضع و غلب الذکور فانی بصیرهم (در المختار) فصل فی العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص

۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱ و ۴۲۲. طقیر

یعنی با دادن فدیہ قضا از ذمہ او ساقط نمی گردد بلکه هنگامی که از مرض مذکور شفا یابد قضا روزه های مذکور ر بگیرد فدیہ روزه غذا دادن دو وقت به یک مسکین یا دادن غله به مقدار صدق فطر می باشد اما این فدیہ در حق شیخ فانی درست بوده و بر مریض قضا روزه لازم است طوریکه در الدر المختار آمده: (وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیة) (۱).

به علت شدت مرض نتوانست روزه بگیرد و در همان حالت فوت نمود چه حکمی وجود

دارد: سوال: ۲۰۹: زید به علت شدت مرض نتوانست روزه رمضان را بگیرد و در همین حالت مرض وفات نمود و در حالت مرض وصیت نمود که فدیہ این رمضان را بدهید پس در اینصورت باید فدیہ داده شود یا نه؟

جواب: دادن فدیہ ان روزه ها طوریکه در الدر المختار آمده واجب نیست. (۲)

بدلیل چه معاذیری می توان روزه را شکست: سوال: ۲۱۰: انسان به اساس چه معاذیری می تواند روزه را بشکند و کفاره بر او لازم نگردد؟

جواب: می توان روزه را به علت مرض سفر خوف بیشتر شدن مرض و غیره معاذیر شکست و در تمام اینصورت ها کفاره لازم نمی گردد و شکستن روزه رمضان در صورتیکه گرفته شده باشد بدون عذر موجب کفاره می باشد و در کفاره شرط همان است که در این عبارت آمده: (انما یکفر) (۳).

اگر مسافر در بدل روزه فدیہ دهد وقضائی نگیرد چه حکم دارد: سوال: ۲۱۱: مسافری در

سفر چند روز را روزه نگرفت و در عوض فدیہ داد اگر قضائی روزه های مذکور را نگیرد بر او گناهی نخواهد بود؟

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب فی العوارض السبحة لعدم الصوم ج ۱۶۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۳ . ظفر

(۲) فان ماتوا فيه ای فی ذالک انعموا فلا يجب عليهم الوصية الفدية لعدم ادراكهم عدة من أيام آخر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض السبحة لعدم الصوم ج ۲ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۳ و ۴۲۷) . صفر

(۳) ومنها السفر الذي يبيع الفطر في ومنها المريض بالمرض الذي اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة واستداده فكذلك عدنا في ومنها حبل المرأة وارضاعها في ومنها الحيض والنفاس في ومنها العطش والجوع كذلك اذا خيف منها الهلاك او نقصان العقل في ومنها كبر السن فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام ينظر ويعطى لكل يوم مسكينا (عالمگیری مصری كتاب الصوم باب خامس ج ۱ ص ۱۹۳ - ۱۹۴ . مجاذبة ج ۱ ص ۲۰۶ و ۲۰۷) . خنبر

جواب: گرفتن قضائی آن روزه ها ضرور بوده وفدیه کافی نمی باشد طوریکه در این آیت قرآن مجید ثابت می باشد: (فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام اخر) (۱).

بدلیل درد زایمان افطار نمود چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۱۲ در حالت روزه رمضان به زن حامله درد زایمان روی داد تشنگی بر او غالب گشت و روزه را افطار نمود و نزدیک عصر وضع حمل کرد در اینصورت بر زن مذکور کفاره واجب است یا تنها قضاء؟

جواب: در اینصورت صرف قضای روزه مذکور لازم بوده و کفاره واجب نمی باشد ثم انما یکفر ان نوی لیلاً ولم یکن مکرهاً ولم یطرا مسقط کمرض و حیض (۲) و ظاهر است که نفاس مانند حیض مسقط روزه می باشد.

زن شیرده روزه بگیرد یا نه: سوال: ۲۱۳ زن شیرده که ضعیف باشد روزه بگیرد یا نه؟

جواب: اگر این خطر وجود داشته باشد که به علت روزه گرفتن خود زن یا طفلش خواهد شد در اینصورت رمضان را روزه نگیرد و پس از رفع عذر روزه قضایی بگیرد طوریکه در الدرالمختار آمده: (او حامل ومرضع خافت بقابة الظن على نفسها او ولدها الفطر) (۳).

روزه اش قضا گردید و صحت نیافت چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۱۴ شخصی وفات نمود و نماز هفت روز و روزه دو ماه به علت مرض از وی قضا گردیده زیرا به علت صحت نداشتن طبیب معالج او را از روزه گرفتن منع کرده بود اگر وارث او از طرف او کفاره را اداء کند جائز است یا نه؟

جواب: اگر روزه او در همین مرضی که در آن وفات نمود قضا گردیده و در میان صحت نیافته باشد قضای روزه های مذکور لازم نبوده لذا ادای فدیة آنها نیز لازم نمی باشد (۴) البته فدیة نمازها را باید ورثه اش اداء کنند هر چند متوفی وصیت نکرده باشد ان شاء الله کفاره نمازها اداء خواهد شد تعداد نمازهای هفت شبانه روز به شمول وتر ۴۲ می شود و فدیة هر نماز مانند صدقه

(۱) سورة البقرة رکوع ۲۳. طبر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب ما یفسد الصوم ج ۱ ص ۱۵۰ ط. س. ج ۳ ص ۴۱۳ طبر

(۳) الدر المختار علی هامش رد المحتار فی العوارض المسببة ج ۲ ص ۱۵۹ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ طبر

(۴) فان ماتوا لیه ان فی ذلک العذر فالتجعت عندهم الوصية بالصدقة لعدم ادراکهم عدّة من ايام اخر (الدر المختار عنی هامش رد المحتار فصل فی العوارض

المسببة الصوم ج ۲ ص ۱۶۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳ و ۴۲۴ طبر

فطر نیم صاع گندم یا قیمت آن می باشد (۱) و فدیہ روزہ ها اگر چه واجب است اما اگر بدهد حرجی نمی باشد و به متوفی ثواب خواهد رسید و فدیہ یک روزہ مانند فدیہ یک نماز است.

کسیکه به مرض شدید مبتلا بوده وامیدی به صحتمندی او وجود ندارد چه کند: سوال:

۲۱۵ شخصی از چند سال بدینسو شدیداً مریض است و به اساس آن نتوانسته سه سال متواتر روزہ بگیرد و امسال نیز توان روزہ گرفتن را نداشته و در آینده نیز امیدی به صحت یابی او نیست و وضعیت روز به روز بدتر شده می رود اکنون او می خواهد در زندگی خود فدیہ روزہ سال های گذشته را اداء کند لطفاً بفرمایید که فدیہ روزہ باید چقدر باشد و کیفیت اداء نمودن آن چطور است اگر فدیہ سه سال را اینطور اداء کند که غذا پخته و به نود نفر مسکین بدهد درست است یا نه و آیا می تواند به یک مسکین فدیہ دو روز یا بیشتر از آنرا بدهد یا نه؟

جواب: در بدل هر روزہ نیم صاع گندم یا قیمت آنرا به مسکین بدهد و اگر غذا می دهد دو وقت غذا مطابق توانایی خویش بدهد و غذا باید شکم سیر باشد اگر در بدل روزہ سه سال نود مسکین را در یک روز دو وقت غذای شکم سیر بدهد فدیہ اداء می گردد و در یک روز به یک مسکین بیشتر از فدیہ یک روزہ داده نشود (۲).

آیا به اساس تکلیفی که غرض کسب معاش کشیده می شود می توان روزہ نگرفت:

سوال: ۲۱۶ آیا می توان روزہ رمضان را که فرضیت آن به قرآن حدیث و اجماع امت موکد است به اساس عذر کارهای شاقه چون کشت و زراعت و خبازی و غیره کارهای دشواری که در موسم گرما انسان را شدیداً تشنه می سازد ترک کرد اکثر مردم کار نیز می کنند و روزہ نیز می گیرند اما بعضی از مردم کابل روزہ هم نمی گیرند و پس قضایی نیز نمی دارند ترک روزہ بدین

(۱) اذا مات الرجل وعليه صلوات فاتته فاوصى بان تعطى كفارة صلواته يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر وللوتر نصف صاع من ثلث ماله إلخ وفي فتاوى اللجنة وإن لم يوص له يوصه بعض الورثة بهجور إلخ (عالمگیری مصری باب قضاء الترات ح ۱ ص ۱۱۷ ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۵). ظفر

(۲) فإن عجز عن الصوم لعرض لا يرجي برزخ أو كبر أطمع أي ملك ستن مسکیناً ولو حکماً. ولا يحزى غير المرافق كالنظرة قدراً ومصرفاً أي نصف صاع من بر أو ساعاً من تمر أو شعير أو دقيق أو قيمة ذلك من غير المنصوص وإن أراد الإباحة لقداهم وعشاهم أو غداهم وأعطاهم قيمة العشاء أو عكسه إلخ وأشبعهم إلخ كما حاز لو أطمع واحداً ستن يوماً لجدد الحاجة ولو أباحه كل الطعام في يوم واحد دفعة إجراء عن يوم ذلك لفظ إلخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الكفارات ج ۲ ص ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۳ ط. س ج ۲ ص ۴۷۶).

عذرہا چه حکم دارد؟

جواب: بدین عذرہا قضا کردن روزه رمضان المبارک درست نبوده بلکه لازم است کہ در رمضان المبارک این کارهای شاقہ را انجام ندهد کہ مجبور بہ قضاء کردن روز گردد در الدر المختار آمده: (لايجز ان يعمل عملاً يصل به الى الضعف فيجز نصف النهار يسير الباقي فان قال لا يكفي كذب باقصر ايام الشتاء فان اجهد الحر نفسه بالعمل حتى مرض فافطر ففي كفارته قولان) (۱). فقط

پیر هشتاد ساله کہ توان روزه گرفتن را ندارد چه کند: سوال: ۲۱۷ عمر شخصی بیش از هشتاد سال بود و بابت نماز و روزه می باشد اما اکنون توان روزه گرفتن را ندارد آیا او می تواند رمضان را روزه نگرفته و فدیہ دهد و مقدار فدیہ چقدر است و اگر شیخ فانی روزه نگیرد و قدرت دادن فدیہ را نداشته باشد چه کند؟

جواب: چون شخص مذکور از روزه گرفتن عاجز است می تواند فدیہ روزه ها را بدهد و فدیہ روزه یک روزه برابر یک صدقه فطر است و اگر کسی توان فدیہ دادن را داشته نباشد این قرض الهی بر بر ذمه او باقی می ماند و هر وقتی کہ توانایی بیاید فدیہ را اداء نماید و یا هنگام وفات وصیت نماید یعنی اگر در زندگی فدیہ را اداء نتواند هنگام وفات وصیت کند کہ فدیہ روزه ها را از ترکہ من اداء کنید (۲).

کسیکہ تندرست بوده و توان روزه گرفتن را ندارد چه کند: سوال: ۲۱۸ شخصی ظاهراً

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد ح ۵ ص ۴ ص ۱۵۷، والذي ينبغي في مسألة المحترف حيث كان الظاهر أن ما مر من تفقيحات المشايخ لا من مقول المذهب ان يقال: إذا كان عنده ما يكفيه وعياله لا يحل له الفطر، لأنه يحرم عليه السؤال من الناس فالفطر أولى، وإلا فله العمل بقدر ما يكفيه، ولو أده إلى الفطر يحل له إذا لم يمكنه العمل في غير ذلك مما لا يؤديه إلى الفطر (ردالمحتار باب ايضا) قوله قولان قال الشرنبلالي صورة صائم اتعب نفسه في عمل حتى اجهد المطش فافطر لزمة الكفارة وقيل لا وبه افق القائل وظاهره وهو الذي في الشرنبلالية عن المستفي ترجيح وجوب الكفارة (ردالمحتار باب ايضا ح ۲ ص ۱۸، ط. س. ح ۲ ص ۴۲۰)، فطير الدين غفر الله له

(۲) وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر يفدي وجوباً ولو في اول الشهر وبلا تعدد فطير كالقطرة ولو موسراً والا فيستغفر الله هذا اذا كان الصوم اصلاً بنفسه الخ ومنه قدر قضى (ردمختار) وقوله يفدي وجوباً، لان عذره ليس بعرضي للزوال حتى يصير إلى القضاء فوجبت الفدية. نهر. ثم عبارة الكثر: وهو يفدي. إشارة إلى أنه ليس على غيره الفداء، لان نحو المرض والسفر في عرفة الزوال فيجب القضاء، وعند العجز بالموت تحب الوصية بالفدية (ردالمحتار فصل في المعارض السبحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ح ۲ ص ۴۲۷)، فطير

جوان وتندرست به نظر می آید و ظاهراً هیچ نوع مرضی ندارد اما نهایت ضعیف بوده ونمی تواند روزه رمضان المبارک را بگیرد وبا گرفتن روزه نهایت ضعیف می شود اگر او روزه را ترک نماید گناهکار می شود یانه^(۱)

جواب: مسأله آن است که روزه نگرفتن و دادن فدیہ برای شیخ فانی درست می باشد ومعنای شیخ فانی آن است که قوتش از میان رفته باشد وتوان روزه گرفتن را نداشته باشد پس اگر شخص مذکور خلقتاً چنان ضعیف وناتوان باشد که نتواند روزه بگیرد برایش درست است که روزه نگیرد وفدیہ دهد در الدرالمختار آمده: (وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً) ودر شامی آمده: (و للشیخ الفانی الذی فیت قوته او شرف علی الفنا) (۱).

پیری که ضعیف است اما می تواند روزه بگیرد برای او چه حکم وجود دارد: سوال:

۲۱۹ زید پیر بزرگسالی است که هوش حواس وقوای جسمانی اش درست می باشد او ۲۶ روز رمضان المبارک را روزه گرفته وروز بیست وهفتم را نیت کرده ودوسه ساعت از روز نیز گذشته بود که تصادفاً بکر آمد زید از ضعف خود به بکر شکایت نمود اما هیچ نوع دشواری جدی نداشت بکر بر این مسأله بافشاری نمود که برای تو روزه گرفتن جائز نیست وبه اساس فته بکر زید روزه خود را خورد آیا بر زید کفاره واجب است؟

جواب: ازاین سوال معلوم می گردد که زید شیخ فانی نیست که نگرفتن روزه و دادن فدیہ برایش جائز باشد لذا شخصی که اورابه روزه نگرفتن امر کرده خطا وغلطی بزرگی نموده واین قول دلیل جهل او می باشد زیرا اگر شیخ فانی نیز روزه بگیرد نا جائز نمی باشد هر چند افطار برای او جائز است اما زید شیخ فانی نبوده لذا افطار برایش درست نیست در الدرالمختار آمده: (وللیشخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی ودر شامی آمده: (قوله وللشیخ الفانی الذی فیت قوته او

(۱) ردالمحتار فصل فی المراض السببه لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ ، ط. س. ح ۲ ص ۴۲۲ ، حوکه داسی نه وی بلکی به عارضی ترکه دمرض به وجه داسی وی نو دافطار اجزه ده اوقضاء دجوړیدلو شخه وروسته واجب ده . اومرض خاف الزیاده لمرضه اوصحیح خاف المرض الح الفطر یوم الموعود وفسوا لزوماً ما ففروا بلا فدیة وبلا ولاء (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی المراض السببه) بلکه دشخ فانی لباره هم همدا حکم دی چی کله دروژو نیولو طاقت یی پیداکی بیابه قضاء واورې . دشخ فانی حکم وروسته مذکور دی و منی قدر قضی لان استمرار العجز شرط الحلیه (ردالمحتار) قوله منی قدر ای الفانی الذی افطر ولدی (رد المحتار فصل المراض السببه ج ۲ ص ۱۶۴).

شارف علی الفناء ولذا عرفوه بانه الذی کل یوم فی نقص الی آن یموت) (۱) لذا معلوم گردید که تعریف شیخ فانی بر زید صدق نمی کند پس در اینصورت بر زید کفاره واجب بوده و بکر که او را به افطار امر نموده گناهگار است پس باید توبه نماید و در آینده بدون علم به کسی چنین حکمی ندهد.

روژه در حالت جانکندن: سوال: ۲۲۰ اگر روزه داری در حال جانکندن باشد روزه بر او خورانده شده و شربت برایش داده شود یا نه؟

جواب: در این حالت باید روزه صر او خورانده شده و شربت و غیره برایش داده شود.

تعریف شیخ فانی: سوال: ۳۲۱ الف: یک شخص در چه عمری شیخ فانی می شود؟

کسیکه بدلیل ضعف نمی تواند روزه بگیرد چه کند: سوال: ۲۳۲ ب: شخصی به دلیل ضعف چند سال را به مشکل روز گرفت اما در چند سال گذشته به علت ضعف زیاد نتوانست روزه بگیرد آیا می تواند فدیة دهد یا نه؟ اگر باید روزه بگیرد آیا می تواند به تدریج بگیرد یا باید متواتر باشد؟

جواب: الف: شیخ فانی کسی است که آنقدر ضعیف باشد که نیرو نداشته و قریب الموت گردیده اب شد در این مورد تحدید عمر جود نداشته و مدار آن قوت و عدم قوت است. (۲)

ب: تا وقتی که می تواند روزه بگیرد هر چند به تکلیف باشد باید روزه بگیرد در قضایی روزه گرفتن تواتر ضرور نیست می تواند متفرق بگیرد دادن فدیة تا وقتی کافی نیست که بالکل نوت نداشته و نتواند روزه بگیرد (۳).

فدیة روزه رمضان المبارک: سوال: ۲۲۳ فدیة روزه در رمضان یک اشخص چقدر است و اگر فدیة به کسانیکه میزان یا فارسی می خوانند داده شود ثواب دارد یا نه؟

جواب: فدیة رمضان یک شخص پنجاه و دو نیم کیلو گندم می شود زیرا فدیة یک روز روزه

(۱) ردالمحتار فصل فی النواض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. ظفر

(۲) و الشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر و یفدی و جوبا الخ (ردمحتار) قوله العاجز عن الصوم ای عجزا مستمرا کما یاتی اما لو لم یقدر علیه لشدة الحر کان له ان یطر و یقضیه فی الشتاء فتح (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم). ظفر

(۳) (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۶۳ کتاب الصوم). ظفر

۱۷۵۰ گرام گندم می باشد ودر دادن آن به کسانی که میزان وفارسی می خوانند ثواب است اما اگر به کسانی که حدیث می خوانند داده شود ثواب بیشتر دارد (۱).

شخصی در حال روزه از شدت تشنگی وفات نمود اما روزه را افطار نکرد نماز جنازه

اشی خواند شود یانه: سوال: ۲۲۴ شخصی در حالت روزه از شدت تشنگی واگر تشنگی وفات نمود برای او گفته شد که در چنین حالتی شرع اجازه خوردن روزه را داده است اما او قبول نکرد ووفات نمود جواز وعدم جواز جنازه او را به حواله کتب فقه تحریر فرمائید

جواب: در اینصورت اگر شخصی مذکور دوحال روزه وفات کرده باشد ماجور است یعنی اجر وثواب برده وعاصی نمی باشد پس درجواز نماز جنازه او هیچ نوع شکی نمی تواند وجود داشته باشد (۲).

روزه گرفتن در سفر چگونه است: سوال: ۲۲۵ طور یکه در نماز قصر وجود دارد در روزه نیز است یانه یعنی اگر شخصی در سفر نماز پوره بخواند گنهگار می گردد زیرا کفران نعمت است بدین ترتیب اگر کسی در سفر روزه بگیرد گنهگار می شود یانه واین کار او کفران نعمت می باشد یانه واگر کسی در سفر روزه بگیرد ثواب می برد یانه؟

جواب: در مورد روزه این حکم وجود دارد که روزه هایی که در سفر خورده می شود بعداً قضا بی آن گرفته شود (فمن كان منكماً مريضاً او على سفر فعلة من ايام اخر) (۳) ودر مورد نماز در حدیث شریف چنان حکم شده که این تخفیف را قبول کنید لذا امام ابو حنیفه (رح) امر مذکور را بر وجوب حمل می کند یعنی قصر در نماز را هنگام سفر ضروری می داند ودر مورد روزه از نص اختیار ثابت می باشد که اگر بخوراید بگیرید واگر بخوراید قضا کنید اگر سفر سهل بوده در گرفتن روزه دشواری نباشد بهتر است که گرفته شود طور یکه خداوند متعال فرموده است:

(۱) وفي سبيل الله وهو منقطع المرأة وقيل لنجاح وقيل طلبة العلم وقسره في البدائع بجميع القرب الخ والدر المختار على هامش ردالمحتار باب المنصرف ج ۴ ص ۸۳ . ط . س . ج ۲ ص ۳۴۳ . طبر

(۲) ردالمحتار فصل في العواض ج ۲ ص ۱۵۸ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱ کی دی: ویاجر لوصیر ومثله سائر حقوق الله تعالی کانساده صوم وصلوة الخ. فقط. طبر

(۳) سورة البقرة : رکوع ۲۲ . طبر

(وان تصوموا خیر لکم) (۱) در الدرالمختار آمده. (ویندب لمسافر الصوم لایة وان تصوموا خیراً لکم والخیر بمعنی البر ان لم یضره فان شق علیه او علی رقیقه فالقصر افضل لموافقة الجماعة) (۲) پس معلوم گردید که خداوند تعالی خود فضیلت روزه گرفتن در سفر را که مشقت نباشد بیان فرموده و پیامبر ﷺ فرموده که در قصر نکردن نماز کفران نعمت می باشد.

اگر سفر یک روزه باشد خوردن روزه درست است یا نه: سوال: ۲۲۶ آیا می توان در سفر یک روزه نیز روزه را قضا نموده یا فقط می توان در سفر سه روزه روزه را قضا کرد و در کمتر از آن نه؟

جواب: باید سفر سه روزه بوده و در کمتر از آن برای مسافر خوردن روزه و قضا کردن آن درست نمی باشد طوریکه در نماز کمتر از سه روز درست نیست در الدر المختار آمده: (لمسافر سفراً شرعاً ولو بمعصية) (۳).

کسیکه به علت روزه بمیرد و افطار نکند چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۲ وضع شخصی در روزه رمضان المبارک خراب شد اما افطار نکرد و در همان حالت وفات نمود در این حالت برای او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در شامی آمده که اگر وضع شخص روزه دار خراب گردد و روزه را نخورد مجبور است (ویوجز لو صبر ومثله سائر حقوقه تعالی کافساد صوم) (۴).

شخص پیر دایم المرضى در رمضان چه کند: سوال: ۲۳۸ شخص پنجاه یا پنجاه و پنج ساله که دائم المرض بوده و توان روزه گرفتن را نداشته باشد شرعاً در مورد او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: برای چنین شخصی حکم آن است که اگر در رمضان نمی تواند روزه بگیرد روزه نگیرد و وقت دیگری چون صحت یافت قضائی آنرا بگیرد نداشتن همت روزه گرفتن افطار را جایز نمی

(۱) سورة البقرة: رکوع ۲۲. ظنیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۶۰. ط. س. ج ۲ ص ۴۲۳. ظنیر

(۳) ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸. ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظنیر

(۴) ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸. ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظنیر

سازد البتہ اگر درحقیقت توان روزہ گرفتن را نداشته وبہ هیچ وجهی نتواند روزہ بگیرد وبہ خوف ازدیاد مرض باشد در آنصورت خوردن روزہ جائز بوده وباید بعداً قضا آنرا بگیرد (۱) و حکم فدیہ برای شیخ فانی می باشد کہ شخص مذکور در آن داخل نمی گردد (۲).

پیری کہ بہ مرض شکر گرفتار است در رمضان چہ کند: سوال: ۲۲۹: عمر زید ۵۸ سال بوده واز چندین سال بدینسو بہ مرض شکر مبتلا بوده وبدین اساس روز بہ روز ضعیف شدہ می رود وبہ علت غلیان تشنگی کہ خاصہ این مرض است روزہ گرفتن برایش دشوار می باشد خصوصاً در موسم گرما.

جواب: برای چنین مریضی خوردن روزہ رمضان درست است اما تا وقتی کہ توقع صحت باشد فدیہ دادن کافی نیست بلکہ پس از صحت یابی قضا لازم می باشد واگر سپس امید صحت باقی نماند و مریضی از میان نرود فدیہ بدهد وفدیہ ہر روز برابر یک صدقہ فطر می باشد در الدرالمختار آمدہ: (او مریض خاف الزیادۃ لمرضہ الفطر وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدیۃ وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً) (۳) ودر شامی بہ روایت از قہستانی آمدہ: (المریض اذا تحقق الیاس من الصحۃ فعلیہ الفدیۃ لكل یوم) (۴).

کسیکہ بہ مرض نفس تنگی مبتلا است در رمضان چہ کند: سوال: ۲۳۰: زید بہ مرض نفس تنگی شدید مبتلا می باشد وبا کشیدن یک نوع دود مانند تنباکو بلغم از سینہ اش خارج گردیدہ وآرام می شود وعمل مذکور را مجبوراً روزانہ چند مرتبہ انجام می دہد واگر اینکار را نکند وضعش حراب می شود دواۓ دیگری برایش مفید نیست خلاصہ آنکہ نمی تواند روزہ بگیرد زیرا روزانہ چند بار این دوا را کش می کند او جوان بودہ وبا استعمال این دوا صحتمند می

(۱) او مریض خاف الزیادۃ لمرضہ او صحیح خاف المرض الخ الفطر یوم العذر الخ قضا لزوماً وما قدروا بلا فدیۃ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم، فصل فی العوارض المبیحۃ ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲)، طغیر

(۲) وللشیخ الفانی العاجز عن الصوم الفطر ویفدی وجوباً (ردمختار) للشیخ الفانی ای الذی فیت قرینہ او اشرف علی الفداء ولذا عرفوہ بانہ الذی کل یوم فی نفس الوی ان یسوت الخ (ردالمحتار ایضاً ج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷)، طغیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم، فصل فی العوارض المبیحۃ لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹، رج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲، طغیر

(۴) ردالمحتار کتاب وفصل ایضاً ج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷، طغیر

باشد آیا دادن فدیہ برایش کافی است؟

جواب: دادن فدیہ برایش کافی نمی باشد وقتی کہ حملہ مرض نفس تنگی نباشد روزہ قضایی بگیرد چنانچہ این مسئلہ در الدرالمختار آمده است. (۱)

در حالت تردد کہ نماز قصر می گردد در مورد روزہ چه باید کرد: سوال: ۲۳۱ کسانی کہ در حالت تردد نماز را قصر می کنند برای ایشان قضاء کردن روزہ رمضان المبارک جائز می باشد یا نہ؟

جواب: مسافر تاو قتی کہ نیت اقامت پانزدہ روز را در جایی نکند و در حالت تردد باشد باید نماز را قصر کند و روزہ را نیز افطار نماید خلاصہ در حالی کہ نماز قصر می گردد خوردن روزہ نیز جائز می باشد (۲).

در تب شدید اجازه خوردن روزہ است یا نہ: سوال: ۲۳۲ اگر شخصی در روزہ شدیداً تب داشته و بہ اساس شدت تشنگی مضطرب باشد در چنین حالتی خوردن روزہ جائز است یا نہ؟

جواب: اگر خوف ہلاکت یا زوال عقل باشد می تواند روزہ خود را بشکند همچنان اگر گرفتن روزہ بہ هیچ شکلی برایش ممکن نباشد خوردن روزہ برایش جائز است. (۳)

کسی کہ شدیداً تشنہ باشد می تواند روزہ خود را افطار کند یا نہ: سوال: ۲۳۳ اگر تشنگی شدید باشد آیا می توان روزہ را شکست؟

جواب: در روزہ رمضان شریف اگر تشنگی آنقدر شدید باشد کہ خوف ہلاکت و یا نقصان عقل باشد خوردن روزہ جائز است و در این صورت فتوای مفتی درباره شکستن روزہ جائز بوده و شخصی کہ می گوید بدون کفارہ خواندن نماز عقب مفتی جائز نیست بر خطا بوده و قولش غلط است (۴). فقط

(۱) اورمیں خاف الزیادۃ لمرحہ اوصح خاف الضعف بعلیہ الظن بامارۃ انجرمة الخ الفطر الخ وقصوا لزوما وماقدروا بلا ہدیۃ والدہ المختار علی ہامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصرم ج ۲ ص ۱۲۹ ، وج ۱ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ . طغیر

(۲) لمسائل سفرأ شرعیاً وبمعضبۃ الخ الفطر الخ :قصوا لزوماً (ردمحتار) قوله سفرأ شرعیاً ای مقدراً فی الشرع لقصر الصلوۃ وسحوہ (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۸ وج ۲ ص ۱۶۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱) . طغیر

(۳) لمسائل الخ اورمیں خاف الزیادۃ لمرحہ اوصح خاف النقص (ردمحتار) خاف الزیادۃ او اعطاء البرء اوفساد عضو او وجع العین (ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة ج ۲ ص ۱۵۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱) . ضحیر

آیا مریض می تواند روزه خود را بشکند یا نه: سوال: ۴۲۳ من به تب شدید مبتلا می باشم و کسالت و گرانی اعضا تا جایی است که در نماز برخاستن و نشستن برایم ناممکن می گردد در این حالت خوردن روزه برایم جائز است یا نه؟

جواب: به مرضی که شما مبتلا می باشید مطابق هدایت طبیب حاذق عمل کنید اگر طبیب روزه را مضر بداند می توانید روزه خود را بشکنید و در غیر آن نه (۱).

در مورد شیخ فانی که توان دادن فدیہ را نداشته باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۴۳۵ شخصی که عمرش هفتاد سال می باشد به علت مرض نهایت ضعیف است اکنون از مدت یکسال بدینسو هیچ نوع مرضی ندارد اما به علت ضعف نمی تواند روزه بگیرد و بدلیل فقر و مسکنت توان دادن فدیہ را نیز ندارد چنین شخصی چه کند؟

جواب: شیخ فانی که توان روزه گرفتن را نداشته باشد دادن فدیہ برایش لازم است و فدیہ بر ذمه کا اودین می باشد هر وقتی که بتواند اداء کند و در غیر آن هنگام مرگ وصیت نماید که ورثه اش آنرا از ترکه اش اداء نمایند (۲).

بر مریضی که در همان مریضی بمیرد فدیہ است یا نه: سوال: ۴۳۶ شخصی در رمضان المبارک به علت مرضی بودن نتوانست روزه بگیرد و پس از رمضان نیز تا شش ماه بیمار بود و در همان مریضی وفات نمود دادن فدیہ آن روزه ها بر ذمه او واجب است یا نه؟

جواب: دادن فدیہ آن روزه ها طوریکه در الدرالمختار آمده بر ذمه اش لازم نیست. (۳)

کسیکه با روزه گرفتن مریض می شود چه کند: سوال: ۴۳۷ شخصی پابند روزه و نماز است اما با آغاز رمضان المبارک پس از سه چهار روز روزه گرفتن فوراً مریض می شود و او

(۴) فذكر المصنوب بها خمسة وبقي الاكراه وخوف هلاك او نقصان عقل ولو بمطش او جوع شديد ولسعة حية (الدر المختار على هامش رد المحتار فصل في العوارض المبيحة ج ۲ ص ۱۵۸ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۰). ظهير

(۱) او مريض خاف الزيادة لمرضه او صحيح حاف المرض الخ بعلية الظن مامارة او تجربة و باحار طبیب حاذق مسلم الخ الفطر الخ وقصوا لزوماً (الدر المختار على هامش رد المحتار فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظهير

(۲) وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويغدى وجوبا (رد المحتار) وعبد المعز بالموت تجب الوصية بالقديمة (رد المحتار فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷). ظهير

(۳) او مريض خاف الزيادة لمرضه الخ الفطر الخ فان ماتوا فيه اى في ذلك المعنى فلا تجب عليهم الوصية بالقديمة لعدم ادراكهم عدة من ايام آخر (الدر المختار على هامش رد المحتار فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظهير

شخص فقیر و عیالدار می باشد قدرت تداوی و یا طعام دادن به مساکین را ندارد و اگر وقت دیگری قضایی آن روزه ها را بگیرد باز هم مریض می شود تا جایی که به سرحد مرک می رسد در اینصورت چه حکمی وجود دارد؟

جواب: فقها دادن فدیہ را برای چنین شخص که هیچ وقت قادر به روزه گرفتن نمی باشد و با روزه گرفتن در رمضان المبارک و یا قضایی آن مریض می شود جائز نوشته اند چنانچه این موضوع در الدرالمختار و شامی آمده است. (۱)

اگر زن زجه یا ضعیف در بدل روزه فدیہ بدهد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۳۸
که تازه ولادت نموده و یا زنی که ضعیف است و نمی تواند روزه بگیرد اگر فدیہ بدهد جائز است یا نه؟

جواب: در اینصورت دادن فدیہ کافی نیست اگر فدیہ بدهد و باز صحت یاب گردد قضایی گرفتن آن روزه ها لازم می باشد (۲).

کفاره روزه ای که به دلیل مریضی قضا گردیده است: سوال: ۲۳۹ زید در رمضان المبارک سال گذشته به شدت مریض شد و معالج مسلمانی او را از روزه گرفتن منع نمود چنانچه تمام ماه رمضان را روزه نگرفت و بعد از پایان رمضان نیز وضع صحتی او چندان خوب نبود اکنون باز رمضان المبارک نزدیک گردیده و امسال باز هم روزه گرفتن برایش منع می باشد کفاره روزه های گذشته را چگونه ادا کند و در رمضان المبارکی که در پیش است چه روشی را اختیار نماید که کفاره روزه ها اداء گردد؟

جواب: در اینصورت دادن فدیہ روزه ها برای زید درست نیست بلکه انتظار صحت را بکشد و هنگام صحت قضایی روزه ها را بگیرد و اگر فدیہ روزه ها را داده باشد صدقه نفلی شمرده شده پس از صحت یابی قضا روزه ها بروی لازم می باشد و اگر نتواند روزه هایی مذکور را قضایی بگیرد

(۱) مثله ما فی الفہستائی عن الکرمائی المریض اذا تحقق الیاس من الصحة لعلہ الفدیة لكل یوم عن المرض (ردالمحتار فصل فی العوارض السبحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷). ظہیر

(۲) والمعامل والمرض اذا حان علی انفسهما او ولدیہما افطرا وقضا دوما للخرج ولا كفارة علیہما لانه افطار بعذر ولا فدیة علیہما (ہدایہ باب ما یوجب القضاء والكفارة فصل ج ۲ ص ۲۰۴). ظہیر

باید به اداى فديه وصيت كند تا ورثه او پس مرگش فديه آن روزه ها را بدهند در الدرالمختار آمده: (لمسافر او مريض الفطر يوم العذر لا السفر وقضوا لزوماً ما قدر وبلا فدية فان ماتوا فيه اى فى ذلك العذر فلا تجب عليهم الوصية لالفدية ولو ماتوا بعد زوال العذر وجبت الوصية بقدر ادراكهم عدة من ايام اخر) (۱).

مريضى كه طبيب برايش بگويد كه حتماً دوا بخور مى تواند افطار كند يانه: سوال:

۲۴۰ اگر مريض روزه گرفته باشد و خطر ضرر رسيدن به صحت وتند رستى او بوده و طبيب بگويد كه حتماً دوا بخورد آيا مى تواند روزه خود را افطار كند يانه؟

جواب: براى چنين مريضى شرعاً اجازه خوردن روزه وجود دارد براى اين رخصت شرعى غلبه گمان مريض وخبر دادن طبيب مسلمان كافى مى باشد در فتاوى عالمگيرى آمده: (ومنها المرض المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو بفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده كذلك عندنا وعليه القضا اذا افطر كذا فى المحيط ثم معرفة ذلك بجتهاد المريض والاجتهاد غير مجرد الوهم بل هو غلبة ظن عن اماره او تجربه او باخبار طبيب مسلم غير ظاهر الفسق كذا فى فتح القدير) (۲) ودر بحر الرائق آمده: (اطلق المرض فشمّل مرض قبل طلوع الفجر او بعده بعد ما شرع) (۳).

افطار به اساس معنى خود بر شروع نكردن وشكستن پس از شروع كردن بر هر دو صادق مى باشد در صورتى كه سوال شده افطار به معنى دوم مى باشد ومريض اگر خوف بيشتر شدن مرض را داشته باشد مى تواند افطار كند يعنى مى تواند پس از شروع كردن روزه خود را بشكند دركتب فقه نوشته شده كه مسافر اجازه دارد كه روزه خود را افطار كند يعنى برايش جائز است كه در حال سفر روزه نگیرد ته اينكه بگیرد وآنرا بشكند در انجا افطار به معنى اول مى باشد خلاصه آنكه لفظ افطار عام بوده وبر روزه نگرفتن وشكستن پس از گرفتن هر دو صادق مى باشد.

(۱) الدرالمختار على هامش ردالمحتار فصل فى العراض المبيحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۱ و ۴۲۲ .
 طهبر الدين غفر له

(۲) عالمگيرى مصر كتاب الصوم باب حاصص ج ۱ ص ۱۹۳ ، ماجديه ج ۲ ص ۲۰۷ . مغير

(۳) البحر الرائق ج ۲ ص ۳۰۳ . ج ۲ ص ۲۸۱ . طهبر

برای زن شیرده افطار درست است: سوال: ۲۴۱ زنی که طفل سه ماهه ای در آغوشش می باشد و شیرش بسیار کم بوده و نمی تواند غذای سحری را هفتم نماید آیا می تواند روزه رمضان را افطار کند یا نه و سپس متواتر قضایی گرفتن آن ضرور می باشد یا نه؟

جواب: برای زن مذکور افطار روزه درست می باشد اما بعداً قضایی گرفتن آن ضرور است و قتیکه طفل بزرگ شود و شیر دادن او منقطع گردد آنوقت روزه قضایی بگیرد مقصود آنکه آنقدر نیرو بیابد که روزه بگیرد باید روزه هایی قضایی خود را بگیرد و دادن فدیة کافی نمی باشد (۱) و گرفتن قضایی بصورت متواتر ضرور نبوده و می تواند بصورت متفر بگیرد (۲).

کسیکه نمی تواند از ترس بیماری روزه نذری بگیرد چه کند: سوال: ۲۴۲ زنی نذر گرفت که اگر خداوند مرا صاحب اولاد سازد نه ماه روزه خواهم گرفت اکنون سلسله اولاد دار شدن او آغاز گردیده و نمی تواند روزه های نذری خود را بگیرد و هر وقتیکه روزه می گیرد مریض می شود آیا زن مذکور می تواند فدیة دهد یا نه؟

در اینصورت گرفتن آن روزه ها ضروری می باشد هر وقتیکه ممکن باشد بگیرد و وقتیکه از روزه گرفتن کاملاً نا امید گردد به دادن فدیة وصیت کند (۳).

شخصی روزه نذری خود را نگرفت و وفات نمود چه حکمی وجود دارد: سوال: ۲۴۳ زید نذر کرده بود که یک ماه روزه بگیرد بیست روز روزه گرفت و وفات نمود اکنون ده روزه ای که بر ذمه او باقی مانده چگونه اداء گردد؟

جواب: اگر از زید مالی باقی مانده و به دادن فدیة وصیت کرده باشد فدیة ده روز روزه از ترکه او داده شود و اگر زید وصیت نکرده باشد و ورثه او تبرعاً بدهند خوب بوده و امید است که ان شاء الله کفاره روزه های او اداء گردد (۴).

(۱) و منها حل المرأة وارضاعها الحامل والمرضع اذا حافظا علی انفسها او ولدها افطرا وقتنا ولا كفارة علیهما کذا فی الخلاصة و عالمگیری مصر کتاب الصوم باب خامس ج ۱ ص ۱۹۳ . ما جدید ج ۲ ص ۲۰۷ . ظفر

(۲) او مرضع الح حدث علی نفسها اولدها الفطر الح وقضوا لزوما الح بلا ولاء (در مختار) ای موالاة بمعنی المناذرة الح (ردالمحتار فصل فی المراضع المبیحة ج ۲ ص ۱۶۰ . ط س ج ۲ ص ۴۲۴) . ظفر

(۳) ولو احر القضاء حتی صار شیخاً فانها لو کان الفطر بصمام الاید فمهر الح فله ان یفطر ویطعم لكل یوم مسکیناً علی متقدم و عالمگیری مصری کتاب الصوم باب سادس ج ۱ ص ۱۹۶ . ط س ج ۲ ص ۲۰۹ . ظفر

در رمضان المبارک زن پس از شروع حیض روزہ را بخورد یا نہ: سوال: ۲۴۴ در رمضان المبارک همان وقتی کہ حیض آغاز شود روزہ را بشکند یا اینکه تا شام انتظار کند و هدف از انتظار تا شام آن نیست کہ آنرا روز را قضائی نگیرد همچنان وقتی کہ غسل پاکی از حیض را کند در باقی ماندہ روز چیزی بخورد یا نہ؟

جواب: در اینصورت امساک از خورد و نوش تا شام ضرور نیست و اگر در جریان روز حیض قطع شود ضرور است کہ تا شام چیزی نخورد و چیزی ننوشد در الدرالمختار آمدہ: (کمسافر اقام و حائض و نفسا طہرت قال فی ردالمحتار والاصل فی ہذہ المسائل ان کل من صار فی آخر النہار لو کان اول النہار علیہا لزمہ الصوم فعلیہ الامساک) (۱).

فدیہ برای شیخ فانی می باشد: سوال: ۲۴۵ والدہ من ہر سال بہ عارضہ زکام مبتلا می باشد و نمی تواند روزہ بگیرد اگر بہ عوض روزہ فدیہ دہد روزہ اداء می گردد یا نہ؟

جواب: تا وقتی کہ بہ درجہ شیخ فانی نرسیدہ دادن فدیہ درست نبودہ و قضای روزہ ہا لازم می باشد یعنی اگر در ماہ رمضان بہ علت مریضی نتواند روزہ بگیرد بعداً آبجای آن روزہ قضائی بگیرد (۲).

قضا بر مریض ضرور بودہ و دادن فدیہ کافی نمی باشد: سوال: ۲۴۶ در میان ما شخصی امسال بہ علت مریضی از روزہ گرفتن معذور است فدیہ طعام مسکین چگونہ اداء گردد زیرا اولاً در اینجا مسکینی دیدہ نمی شود و اگر پس از جد و جہد فراوان مسکینی پیدا می شود روزہ دار نمی باشد لذا این فرض چگونہ اداء شود؟

جواب: روزہ هایی کہ از مریض فوت شود قضائی گرفتن آن بعداً ضروری بودہ و فدیہ کافی نمی باشد و اگر فدیہ دادہ باشد باز ہم قضائی گرفتن ضرور است لذا بحث در مورد فدیہ دادن ضرور نمی باشد اما اگر در جایی دادن فدیہ درست باشد مثلاً اینکه دادن فدیہ برای شیخ فانی درست

(۱) ولو قال مریض: اللہ علی أن أصوم شهراً فمات قبل أن یصبح لا شی علیہ، وإن صح ولو یوماً ولم یضمہ لزمہ الوصیۃ بجمیعہ علی الصحیح کالصحیح إذا نذر ذلك ومات قبل تمام الشهر لزمہ الوصیۃ بالجمع بالاجماع والدر المختار علی ہاشم ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحہ لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۷۳ - ۱۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۴۳۷، طغیر

(۲) ردالمحتار باب ما یبطل الصوم ج ۲ ص ۱۴۵ - ۱۴۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۸، طغیر

(۳) او مریض خاف الزیادۃ لیرحمہ أو یصحیح الخاف المرض الخ الفطر یوم العذر الخ وقضوا لروما ما قدروا بلا فدیۃ الخ (الدر المختار علی ہاشم ردالمحتار فصل فی العوارض ج ۲ ص ۱۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲، طغیر

(۱) است اگر آنرا به یک محتاج بی نماز بدهد نیز اداء می گردد (۱).

کسیکه نمی تواند به علت اختلاج روزه بگیرد چه کند: سوال: ۲۴۷ عمرو به اخلاج یا

مرض دیگری مبتلا همی باشد که مطلقاً نمی تواند روزه راتحمل کند برای او چه حکمی وجود دارد؟

جواب: روزه معاف نمی گردد اگر بکدام دلیل قوی شرعی در رمضان نتواند روزه بگیرد بعداً گرفتن روزه قضایی واجب می باشد (۲).

کسیکه با روزه گرفتن مریضی اش بیشتر می شود چه کند: سوال: ۲۴۸ شخصی از دوماه

بدینسو به مرض بواسیر خونی مبتلا می باشد او گاهگاه روزه نقلی نیز می گیرد و فقیهه روزه بگیرد خون جاری می شود شدیداً به تکلیف می گردد لذا روزه گرفته نمی تواند چون باروزه گرفتن قویاً به تکلیف می شود پس در این رمضان المبارک چه کند؟

جواب: برای چنین مریض خوردن روزه ماه رمضان المبارک جائز بوده و هر وقتیکه صحتمند و قابل روزه گرفتن شود آنوقت روزه قضایی بگیرد و دادن فدیة کافی نمی باشد البتة برای مریض که مرضش دایمی بوده و امید صحت را نداشته باشد دادن فدیة جائز است: (المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه القدية لكل يوم من المرض) (۳) ودر الدر المختار آمده: (ومريض خاف الزيادة لمرضه... وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية) (۴).

آیا پیر هشتاد ساله می تواند فدیة روزه ها و نماز های خود را بدهد: سوال: ۲۴۹ عمر

زید به هشتاد سال رسیده و آنقدر ضعیف می باشد که نیروی روزه گرفتن و یا خواندن نماز های

(۱) اومریض خاص الزیادة لمرضه و صحیح خاف المرض الخ الفطر الخ وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولا. و الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العوارض المبيحة لعدم الصوم ح ۱ ص ۱۵۹ - ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲. طغیر

(۲) وللمشع الثاني العاجر عن الصوم الفطر وبقدر وحوها الخ كالقطرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبيحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷. طغیر

(۳) اومریض خاف الزیادة لمرضه الخ الفطر الخ وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية (الدر المختار علی هامش رد المختار فصل فی العوارض المبيحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۰ - ۱۶۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ و ۴۲۷. طغیر

(۴) ردالمحتار فصل فی العوارض المبيحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۶۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷. طغیر

(۵) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المبيحة لعدم الصوم ح ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲ و ص ۴۲۷. طغیر

قضای خود را ندارد آیا درست است کہ دو مقابل فدیہ دہد و آیا می تواند در زندگی خود فدیہ را اداء کند؟

جواب: شیخ فانی کہ کاملاً قدرت روزہ گرفتن را نداشته باشد می تواند فدیہ روزہ را در زندگی خود بدهد (۱) اما قضای نمازها را باید بخواند و اگر تا دم مرگ اینکار را انجام ندهد هنگام مرگ وصیت کند کہ ورثہ من از مال من فدیہ را ادا کنند زیرا چنین چیزی در کتب فقہ آمدہ است (۲).

شخصی در حال سفر روزہ نگرفت و بعداً قضای آنرا نیز بہ جانیہ ورد آیا گناہگار است

و کسیکہ دایم در سفر می باشد چگونه روزہ قضای بگیرد: سوال: ۲۵۰ شخصی در کشتی

کار می نمود خود را مسافر پنداشته دوسہ ماہ رمضان را روزہ نگرفت و قضای آنرا نگرفته وفات نمودہ ایا او گناہگار است یا نہ؟ و شخصی کہ در قطار آہن کار می کند و دایم در سفر می باشد؟ چگونه روزہ قضای بگیرد؟

جواب: مسافر تا درجایی نیت اقامت پانزدہ روز را ننماید مسافر است و برای مسافر خوردن روزہ در حال سفر درست می باشد اما پس از پایان سفر گرفتن روزہ های قضای لازم است و اگر قضای نگیرد و بدون وصیت کردن بہ فدیہ بمیرد مورد مواخذہ قرار خواهد گرفت (۳).

اگر کسی بدون عذر روزہ نگیرد و فدیہ دہد چہ حکم دارد: سوال: ۲۵۱ شخصی بدون

عذر شرعی در رمضان شریف روزہ نگرفته و روزانہ بہ مسکینی طعام می دہد آیا بدین ترتیب روزہ رمضان ساقط می گردد یا نہ؟

(۱) و للشيخ الثاني العاجز من الصوم الفطر ويعدى وحوا اليه كالتفطر والدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم ج ۱ ص ۱۶۳ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۷ طبر

(۲) من بعد غلبه القيام في صلي فاعدا ولو مستدرا الى وسادة او راسه فانه يارمه ذلك على السفر (ذيف. س. ط. و ان تعدد التبريد في اثناء فائدا في وان تعدد التبريد ولو حكما او ما مستغنيا في وان تعدد الاسماء) براسه و وكثرت التبريد في سبط القضاء (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الصلوة الربض. ط. س. ج ۴ ص ۹۵) ولو مات وعليه صلوات فائدة وأوصى بالكفارة بعض لكل صلاة نصف صاع من بر (كالتفطر ووكذا حكم الوتر (درمختار) بأن كان بقدر على اذنها ولو بالاسماء. فليزله القضاء بها وإلا فلا يبرمه (ردالمحتار باب قضاء التبريد ج ۱ ص ۶۵۵ ط. س. ج ۲ ص ۷۲ طبر

(۳) لمساخر سفر شرعا الح الفطر يوم العذر الا اليسر وقصوا لزوما ما عدوا الخ ولو ماتوا بعد زوال العذر وجبت توصيه (الدر المختار على هامش ردالمحتار فصل في العوارض المبيحة ج ۲ ص ۱۵۸ و ص ۱۶۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱ طبر

جواب: بدین ترتیب روزہ از ذمہ او ساقط نمی گردد و آیہ مبارکہ (وعلی الذین یطیقونه فدیہ طعام مسکین) منسوخ بوده و یا تأویل شده است (۱).

روزہ دار در حالت بیهوشی چه کند: سوال: ۲۵۲ آیا در حالت بیهوشی روزہ شکستنده شود؟
 یانه؟ و اگر کسی در دهان او آب و غیرہ بیندازد گنہگار می گردد یانه و آیا انداختن آب در دهان او بہتر می باشد و مریض عوض آن یک روز روزہ بگیرد یانه؟

جواب: در کتب فقہ آمدہ قضای روزہ ایام بیهوشی لازم نیست چون معلوم است کہ نیت روزہ آن روز را نمودہ از اینجا معلوم می گردد کہ شکستن روزہ شخص بیهوشی ضروری نبودہ و فقط جائز می باشد اما اگر طیب دادن دوا را ضروری بدانند در آنصورت شکستن روزہ اش و انداختن آب دوا و غیرہ در دهان او ضروری می باشد و اگر کسی در دهان شخص بیهوشی آب دوا و غیرہ بریزد گنہگار نمی گردد و بر مریض قضا آن روز لازم بودہ و کفارہ واجب نمی باشد (۲).

آیا دھقان اجازہ دارد کہ در گرمی شدید افطار کند یانه: سوال: ۲۵۳ اگر دھقان تابستان هنگام شدت گرما روزہ بگیرد و سپس آنرا بہ شکل قضایی بگیرد آیا جائز است یانه؟
جواب: در شامی آمدہ: (وعلی هذا الحصاد اذا لم يقدر عليه مع الصوم وبهلك الزرع باتاخير في جوار الفطر والقضاء) (۳)

کسیکہ بہ ضعف دماغ مبتلا است آیا می تواند افطار کند یانه: سوال: ۲۵۴ زید بہ ضعف دماغ مبتلا می باشد کہ بہ اساس آن بہ رعشہ مبتلا بودہ و وقتاً فوقتاً بہ ان سر دچار گردیدہ کہ علت آن بہ نہایت مشکل و طیفہ رسمی خویش را نہجام دادہ نمی تواند روزہ بگیرد زیرا اگر روزہ بگیرد کار کردہ نمی تواند در چنین حالتی بگیرد یا قضا کند یا کفارہ دھد؟

جواب: برای مریض انوقت خوردن روزہ جائز است کہ خطر ازدیاد مرض باشد جائز نمی باشد

(۱) الفرة رکوع ۲۳. فذهب اکثرهم الى ان الآية مسبوحة وذلك لانهم كانوا في ابتداء الاسلام محبرين الخ لم يسخ المتخير ونزلت العربية الخ (تفسير مطبوعی ج ۲ ص ۱۷۸) ظفر

(۲) و مریض خاف الزيادة لسرف. اوضح جرح الخ و اوحده جاف الضعف بعلية الطل ما عارة و نحرية او ما حار طيب حادق مسلم مسور الحال و الدلو المخار على خاش و انسخا. فسر في عبارات السبعة ج ۲ ص ۱۵۹. ط س ج ۲ ص ۴۲۲ ظفر

(۳) و الدمختر باب ما ينسب لغيره من ج ۳ ص ۱۵۷. ط س ج ۲ ص ۴۲۰. ظفر

طوریکہ درالدر المختار آمده: (او مریض خاف الزیاده لمرضه وقضو الزوما ما قدروا بلافدیه)^(۱).

شخص به دلیل شدت مرض روزه نگرفت و متعاقباً وفات نمود اکنون چه باید کرد:

سوال: ۲۵۵ اگر مریض بدلیل شدت مرض روزه نگیرد و وفات کند ورثه او کفارہ آنرا چگونه

اداء کند؟

جواب: اگر مریض آنقدر مهلت نیابد وصحت یاب نگردد کہ قضای آن روزه ها را بگیرد قضای

آن روزه ها بر ذمه اش لازم نبوده و بر ذمه ورثه او کفارہ نیز لازم نمی باشد^(۲).

فصل نهم

مسائل متفرقه

(مسائل مختلف روزه)

شش روز شوال مسلسل روزه گرفته شود یا متفرق: سوال: ۲۵۶ در شوال گرفتن شش روز

روزه متواتر مکروه است یا نه و یا اینکه شش روز بصورت متفرق روزه گرفته شود؟

جواب در الدر المختار آمده (وندب تفریق صوم الست من شوال ولایکره التتابع علی المختار)

یعنی روزه گرفتن شش روز شوال بصورت متفرق مستحب بوده^(۳) و به اساس قول مختار متواتر

روزه گرفتن نیز مکروه نیست.

گرفتن روزه نفلی چند روز مسلسل ضرور است: سوال: ۲۵۷ عالمی گوید کہ یک یا دو

روز روزه نفلی نباید گرفت کہ به روزه یهود مشابه می شود خصوصاً روزه عاشورا کہ باید از نهم

تا یازدهم گرفته شود و به همین ترتیب روزه نفلی نباید از سه روز کمتر باشد تا به یهود مشابهت

نشود.

جواب: در مورد روزه عاشورا این حکم وجود دارد کہ تنها روزه گرفتن آن مکروه تنزیہی یعنی

غیر اولی می باشد پس یک روز دیگر یعنی نهم یا یازدهم همراه آن گرفته شود همچنان در مورد

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی العوارض المسببه ج ۲ ص ۱۵۹ - ۱۶۰ ط س ج ۲ ص ۴۲۲ طبر

(۲) فان ماتوا قبله ای فی ذلک العذر فلا نحت عنهم الوصیه بالندیه لعدم ادراکهم عدہ من ایام اخر الدار المختار علی هامش ردالمحتار باب

ما یفسد الصوم فصل فی العوارض المسببه ج ۲ ص ۱۶۰ ط س ج ۲ ص ۴۲۳ و ۴۲۴ طبر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی صوم الست من شوال ج ۲ ص ۱۷۱ ط س ج ۲ ص ۴۳۵ طبر

روز شبہ فقہا نوشته اند کہ یک روز دیگر همراه آن گرفته شدہ و روز شبہ تنها روزہ گرفتہ نشود تا مشابہت با یہود صورت نگیرد زیرا آنہا روز شبہ را تعظیماً روزہ می گرفتند^(۱) نہ اینکه هیچ روزی تنها روزہ گرفتہ نشود چنانچہ تنها روزہ گرفتن دوشنبہ و پنجشنبہ در حدیث شریف آمدہ است همچنان این قول کہ کم از سہ روز روزہ گرفتہ نشود غلط می باشد زیرا روزی کہ مانند عاشورا تنها روزہ گرفتن آن مکروہ باشد بایکجا کردن روز دیگر با آن کراہت از میان می رود چنانچہ روایتی کہ در مورد روزہ عاشورا می باشد و مولوی صاحب مذکور بہ آن استناد نمودہ چنین است: (ویصوم التاسع من المحرم ويوم عاشورا او الحادی عشر) مقصود آن نیز این است کہ با روزہ یوم عاشورا روز نهم یا یازدہم عاشورا نیز یکجا گردد پس معلوم نیست کہ او از کجا می گوید کہ روزہ نفلی از سہ روز کم نباشد این سخن کاملاً غلط بودہ و بصورت عموم گرفتن یک روز روزہ نفلی درست است طوری کہ روزہ دوشنبہ و پنجشنبہ بصورت منفرد در حدیث آمدہ است و روزہ روز جمعہ نیز مطابق قول صحیح بصورت منفرد مستحب می باشد در الدر المختار آمدہ: (والمندوب کایام البیض من کل شهر ویوم الجمعة ولو منفرداً وعرفہ ولو لحاج قول منفرداً صرح بہ فی النہر وكذا فی البحر فقال ان صومه بافراده مستحب عند العامة کالاتین والحمیس). فقط^(۲)

برای نابالغ روزہ گرفتن بہتر است یا کوشش در درس خواندن: سوال: ۲۵۸ برای طلبہ

نابالغ درماہ رمضان المبارک روزہ گرفتن بہتر است یا سعی و کوشش در درس خواندن زیرا باروزہ گرفتن ضعیف می شوند در حالیکہ بہ درس خواندن مشغول می باشند؟

جواب: در الدر المختار آمدہ: (ان وجب ضرب ابن عشر علیہا بید لا بخشبۃ لحديث مروا اولادکم بالصلوة وهم انا سبع واضربوهم علیہا وهم ابناء عشر قلت والصوم كالصلوة علی الصحيح كما فی صوم القہستانی معزياً للزاهدی وفي حظر الاختیار انه یومر بالصوم والصلوة ویتهی عن شرب

(۱) ونقل کثیراً یعم السہ صوم عاشوراء مع التاسع (در مختار) و مستحب ان یصوم یوم عاشوراء یوم قبلہ او یوم بعدہ لیكون محالفاً لاهل الکتاب الخ و قوله وعاشوراء وحده ای مفرداً عن التاسع او عن الحادی عشر لانه تشبه بالیوم قوله وست وحده لکنشہ بالیہود (رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۳ - ۱۱۴ . ج ۲ ص ۳۷۵) طغیر

(۲) رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ . ط. ص ۲ ج ۲ ص ۳۷۵ طغیر

الخمر لیال الخیر و ترک الشر^(۱) از اینجا معلوم گردید که حکم روزه نابالغان مانند نماز می باشد که در هفت سالگی به نماز و روزه امر شوند و در ده سالگی در مورد نماز و روزه زده شوند پس لازم است که تلاش شاگردان برای تحصیل علم در رمضان المبارک کم گردد و به همین دلیل مدارس اسلامی در ماه رمضان المبارک رخصت می باشند^(۲).

روزه شش روز شوال از چه وقت شروع شود: سوال: ۲۵۹ در ماه شوال شش روز روزه نفلی گرفته می شود آیا گرفتن روزه های مذکور از روز بعد از عید شروع شود یا چیز دیگری و اگر از روز بعد از عید شروع نگردد در باقی ماه گرفته شود یا نه؟

جواب: در مورد شش روز روزه شوال در الد المختار آمده که متفرق گرفتن آن بهتر و مستحب بوده و متواتر گرفتن آن نیز مکروه نمی باشد: (و مندوب تفریق صوم الست من شوال ولایکرة التتابع)^(۳).

روزه رجب ثابت است یا نه: سوال: ۲۶۰ اینکه روز ۲۷ رجب روزه گرفته می شود از حدیث ثابت می باشد یا نه؟ عده ای از مردم آنرا روزه هزاره می گویند.

جواب: روزه گرفتن ۲۷ رجب که عوام الناس آنرا روزه هزاره کی گویند و ثواب آنرا با هزاران روز روزه برابر می دهند هیچ اصل ندارد.

شطرنج بازی ثواب روزه را کاهش میدهد: سوال: ۲۶۱ واعظ گفت که کسی که در روزه شطرنج بازی می کند ثواب کامل روزه برایش نمی رسد حالانکه شطرنج بازی نزد امام شافعی جائز بوده و شطرنج بازی کردن ابو هریره رضی الله عنه ثابت می باشد این قول واعظ مذکور صحیح است یا نه؟

جواب: قول واعظ مذکور صحیح است کسیکه در روزه شطرنج بازی کند و به لهو و لعب مشغول باشد و مرتکب معصیت شود ثواب روزه برایش نمی رسد طوریکه در حدیث شریف آمده

۱. الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۲۶ . ط . س . ج ۲ ص ۳۵۲ . ظفر

۲. بیو المصنی بالصوم اذا اطاقه و یضرب علیه ابن عشر کالصلوة فی الاصح (در مختار) قوله: یضرب ای ید لا بحسبة ولا یجاوز الدلائل کما فی فی الصلوة (رد المختار کتاب الصوم باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده ج ۲ ص ۱۴۷ . ط . س . ج ۲ ص ۴۰۹) ظفر

۳. الدر المختار علی هامش رد المختار مصل فی صوم الست من شوال ج ۲ ص ۱۷۱ . ط . س . ج ۲ ص ۴۳۵ . ظفر

است: (من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في ان يدع طعامه وشرابه رواه البخاری)
 (۱) ودر حدیث دیگری آمده: (کم من صائم ليس له من صيامه الا الظماء وکم من قائم ليس له من قيامه الا السهر رواه الدارامی...) طبیبی گوید: (فان صائم اذا لم يكن محتسباً او لم يكن محتسباً من الفواحش من الزور والبهتان والغيبة ونحوها من المناهي فلا حاصل له الا الجوع والعطش)
 (۲) ودر الدر المختار آمده: (وكره تحريماً للعب بالنرد وكذا الشطرنج) (۳) ودر شامی آمده: (فهو حرام كبيرة عندنا) (۴) پس چون در كتب فقه در مورد كراهت و حرمت الشطرنج بازی تصریح وجود دارد برای احتاف عذری باقی نمی ماند و دلیل آوردن قول امام شافعی (رح) (۵) برای احتاف درست نبوده و شطرنج بازی حضرت ابو هریره (رضی الله عنه) ثابت نمی باشد.

آیا به افطار شدن توسط دیگری ثواب به افطار کننده می رسد: سوال: ۲۶۲ اینکه می گویند روزه را به افطاری شخص دیگری نباید افطار کرد که ثواب روزه به صاحب طعام می رسد صحیح است یا نه؟

جواب: این عقیده فاسد است که به افطاری دیگری نباید افطار کرد که ثواب آن به صاحب طعام می رسد (۶).

اگر خبر رویت هلال ساعت دوازده ظهر برسد چه باید کرد: سوال: ۲۶۳ اگر خبر رویت هلال بعد از ساعت دوازده ظهر برسد روزه افطار گردد یا اینکه تمام گردد شود؟

جواب: هر وقتیکه خبر رویت هلال بطور متیقن برسد خواه کمی پیشتر از غروب آفتاب باشد به

(۱) مشکوٰۃ باب تنزیه الصوم ص ۱۷۶. ظہیر

(۲) مشکوٰۃ همراه با حاشیه باب تنزیه الصوم ص ۱۷۷.

(۳) الدر المختار علی هامش و در المختار کتاب الحظر و الاما ح ۵ ص ۴۴۷. فصل فی البیع. ظہیر

(۴) و در المختار باب ایما ح ۵ ص ۴۴۷. فصل فی البیع. ظہیر

(۵) این قول بر درست نیست که امام شافعی شطرنج بازی را حائز گفته است حافظ ابن قیم قول جواز وارد نموده به ص ۱۵ ج ۱ اعلام الموقعین مراجعه شود که لفظ آن چنان است: وَقَالَ الشَّافِعِيُّ فِي اللَّعِبِ بِالنَّرْدِ: إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ الْبَاطِلُ. أَكْرَهُهُ وَأَنَا بَيِّنٌ لِي تَحْرِيمُهُ فَقَدْ نَصَّ عَلَى كَرَاهَتِهِ وَتَوَلَّى فِي تَحْرِيمِهِ: فَلَمَّا بَحُورٌ أَنْ يَنْسَبَ إِلَيْهِ وَأَلَى مَدْعَاهُ أَنْ اللَّعِبَ بِهَا حَائِزٌ وَأَنَّهُ مَأْخُذٌ. فَإِنَّهُ لَمْ يَقُلْ هَذَا وَلَا مَا يَقُلْ عَلَيْهِ وَالْحَقُّ أَنْ يَقَالَ: إِنَّهُ كَرِهَهَا. وَتَوَلَّى فِي تَحْرِيمِهَا. فَأَيُّ هَذَا مِنْ أَنْ يَقَالَ: إِنَّ مَدْعَاهُ حَوَازٍ لِلْعِبِّ بِهَا وَأَنَّهُ حَرَّمَ. ظہیر

(۶) و در حدیث آمده (من فطر فيه صائلاً كان له معفرة لذنوبه وعفى رقبته من النار وكان له اجره من غير ان ينقص من اجره شيء) مشکوٰۃ ص

۱۷۴. ظہیر الدین عفر الله له

شرط شہادت معتبر فوراً باید روزہ افطار گردد و در صورت افطار نکردن روزہ گنہگار می شود^(۱). فقط

اینکہ بہ اساس شہادت شرعی حکم افطار دادہ شود و کسی افطار نکند چطور است:

سوال: ۲۶۴ اگر مولوی صاحب حکم دہد کہ شہادت شرعی رویت ہلال در حضور من صورت گرفت و فقط یک نفر افطار ننماید در این مورد چہ حکم است؟
جواب: شخص مذکور گنہگار است باید توبہ کند^(۲).

افطار روزہ با چہ چیزی بہتر است: سوال: ۲۶۵ افطار روزہ با خرما بہتر است یا باشیر؟
جواب: افطار با خرما افضل است^(۳).

افطار با غذای ہندو چطور است: سوال: ۲۶۶ یک ہندوی مشرکی در ہر ماہ رمضان المبارک شیر و بیخ خریدہ وبہ مسلمانان می دہد آیا در افطار با آن حرجی است؟
جواب: در اینکار حرجی نیست.

افطار کردن با افطاری ہندو چطور است: سوال: ۲۶۷ الف: با افطاری کہ از سوی شخص دیگری فرستادہ شدہ باشد افطار کردن چہ حکم دارد؟

ب: اگر افطار از سوی ہندو فرستادہ شدہ باشد حکم آن چیست؟

جواب: الف: خلاف تقوی می باشد اگر چہ از راد فتوی در صورت عدم علم بہ حرمت درست است^(۴). فقط

(۱) ولو كانوا ببلدة لا حاكم فيها صاموا بقول ثثة وافطروا باخبار عدلين مع العلة للضرورة (درمختار) قوله: والظروا الخ عبارة غيره لا يأس بان يظفروا والظاهر ان المراد به الوجوب (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۱ ص ۱۲۵ ط. س. ح ۲ ص ۳۸۶). طيفير

(۲) وافطروا باخبار عدلين مع العلة (درمختار) والظاهر المراد به الوجوب (ردالمحتار كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵ ط. س. ح ۲ ص ۳۸۶). طيفير الدين غفر الله له

(۳) عن انس قال كان النبي ﷺ يَغْضِرُ قَبْلَ أَنْ يَتَّيَلَّى عَلَى رِطَاتٍ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رِطَاتٍ تَعْبِيرَاتٍ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَعْبِيرَاتٍ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ (مشكوة كتاب الصوم بعد باب رؤية الهلال ص ۱۷۵ طيفير

(۴) مثل الفقيه أبو جعفر عن اکتسب ماله من امرأة السلطان وجمع المال من أخذ الغرامات المحرمات وغير ذلك هل يجعل لمن عرف ذلك أن يأكل من طعامه؟ قال: أحب إلي أن لا يأكل منه وبسعه حكما أن يأكله إن كان ذلك الطعام لم يكن في يد المطعم عصا أو رشوة أحد أي إن لم يكن عين القصد أو الرشوة لأنه لم يملكه فهو نفس الحرام فلا يجعل له ولا لغيره (ردالمحتار كتاب الزكوة باب وكوة الغنم مطلب في التصديق من المال الحرام ج ۲ ص ۳۵ ط. س. ح ۲ ص ۲۹۲). طيفير

ب: درست است^(۱).

اگر شخصی قضای رمضان را در ایام روزه نفلی بگیرد آیا ثواب هر دو را بدست می

آورد: سوال: ۲۶۸ اگر شخصی روزه قضایی رمضان را در ایامی بگیرد که در آن روزها روزه

نفل مستحب و سنت می باشد ثواب روز نفلی را نیز بدست می آورد یانه؟

جواب: در اینصورت قضای روزه صورت گرفته و ثواب روزه نفلی حاصل نمی گردد.

ثواب افطار: سوال: ۲۶۹ چهار نفر برای افطار چهار قرص نان آوردند و در یکجا گذاشتند پنج

نفر بنانی که در بالای سائرنان ها گذاشته شده بود افطار کردند ثواب افطاری به سه نفر دیگر نیز

میرسد یانه؟

جواب: به آن سه نفر نیز ثواب می رسد.

روزه گرفتن در روز عید حرام است: سوال: ۲۷۰ روزه گرفتن در روز عید حرام است یانه

و برای کسیکه عید بودن معلوم نباشد و روزه بگیرد صحیح است یانه و اگر شخص مذکور بدون

عذر شرعی روزه خود را بشکند قضا و یا کفاره بر او واجب می شود یانه؟

جواب: برای کسیکه عید بودن معلوم نباشد و عید نزد او ثابت نگردیده و حکم عید بطریق

موجب به او نرسیده باشد باشد روزه گرفتن گنهگار نمی شود و حرمت در حق او نمی باشد اگر

چه در حقیقت آن روز برای روزه نمی باشد زیرا روز عید فطر محل روزه نیست و کسیکه با

وصف عدم علم روز مذکور را روزه نگیرد و بعداً عید بودن آن روز متحقق گردد قضا و یا کفاره

آن روز بروی لازم نمی باشد.

برای مریض افطار کردن با دوا چطور است: سوال: ۲۷۱ کسیکه مریض باشد آیا می تواند

روزه رمضان را با دوا افطار کند؟

جواب: در افطار کردن روزه با دوا حرجی نیست.

برای قضا کردن اختیار حبله مذموم است: سوال: ۲۷۲ اگر قصداً غرض فرار از روزه حبله

سفر مرض و یا غیره نموده و روزه را قضا کند جائز است یانه؟

(۱) غذای پاک و حلال بوده و در آن مضایقه ای نیست ظمیر

جواب: برای مسافر شرعی و مریض خوردن روزه در ست بوده ^(۱) و حیلہ کردن مذموم و قبیح می باشد.

بدون سحری روزه درست است یا نه: سوال: ۲۷۳ به غیر خوردن سحری روزه گرفتن جائز است یا نه؟

جواب: خوردن سحری برای روزه مستحب می باشد پس بدون سحری نیز روزه می شود ^(۲).
یک دو روز روزه گرفتن قبل از رمضان المبارک چطور است: سوال: ۲۷۴ قبل از رویت هلال رمضان المبارک یک دو روز روزه گرفتن چطور است؟

جواب: چنین کاری جائز نیست و در حدیث شریف آرز آن ممانعت به عمل آمده که قبل از آغاش رمضان روزه گرفته شود در حدیث شریف آمده ((صوموا لرؤیتہ و افطروا لرؤیتہ) ^(۳).

بعد از خوردن سحری جماع با منکوحه جائز است: سوال: ۲۷۵ آیا می توان در ماه رمضان المبارک پس از خوردن سحری با زن خود جماع نمود یا نه و بعد از آن وقت غسل تا چه وقت است؟

جواب: در رمضان المبارک اگر پس از خوردن سحری به صبح صادق وقت مانده باشد جماع با زوجه درست است خلاصه باید قبل از طلوع صبح صادق از جماع فراغت حاصل شود هر چند غسل پس از طلوع صبح صورت گیرد، به روزه نقصانی نمی رسد ^(۴).

تمام سال روزه گرفتن چطور است: سوال: ۲۷۶ بغیر عید الاضحی و عید فطر تمام سال یعنی دوازده ماه را روزه گرفتن و هیچ یک را قضا نکردن درست است یا نه؟

جواب: در تمام سال روزه گرفتن پنج روز مستوع می باشد که عبارت اند از عید فطر عید الاضحی

(۱) لمسافرا سفرًا شرعیًا ولو بمعصية الحج او امریت حلف الزيادة لمصره الحج الفطر الحج . ط . س . ج ۲ ص ۴۲۲ . و اشار باللام الى محیر ولكن الصوم الفطر ان لم ام لم يفطره (ردالمحتار ایضاً) . طبر

(۲) ويستحب السحور وتاخيرہ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۵۶ . ط . س . ج ۲ ص ۴۱۹) . طبر

(۳) مشکوٰۃ المصابیح، باب رؤیة الیلال ص ۱۷۴ . طبر

(۴) احل لكم ليلة الصيام الى نساءکم (بقره) والرفق المذكور هو الجماع ولا خلاف بين اهل العلم فيه (احکام القرآن للحصص ج ۱ ص ۲۲۷) وكذا لا يفطر لوجامع عايدًا قبل الفجر وبرع في الحال عند طنوعه (ردالمحتار باب ما یفسد الصوم ج ۲ ص ۱۳۵ . ط . س . ج ۲ ص ۳۹۷) . طبر
 الدين غفر الله له

وسه^(۱) روز ایام تشریق متباقی روزه گرفتن تمام سال درست می باشد اما خوب نیست که همیشه روزه گرفته شود زیرا در حدیث آمده که پیامبر (ﷺ) هم روزه می گرفت و هم افطار می نمود چنین عملکردی مطابق سنت است^(۲).

حکم افطار و نماز شام چطور است و وقت صحیح آن کدام است: سوال: ۲۷۷ دادن حکم

افطار و نماز شام در وقتیکه چند مسلمان مشغول جر و بحث در مورد غروب آفتاب باشند چطور است و وقت صحیح افطار و نماز شام چه وقت بوده و علما برای شناخت آن چه چیزی را تعیین کرده اند؟

جواب: این امر بر تجربه و مشاهده موقوف می باشد و شنا سنده آن در هر زمانی موجود می باشد و از ساعت صحیح و جنتی درست نیز در این مورد می توان کمک گرفت پس جتربی که در مورد طلوع و غروب صحیح بوده و تجربه شده و مطابق ساعت صحیح می توان حکم افطار و نماز شام را داد و در اکثر زمانه ها از مشاهده و علامات نیز معلوم می گردد.

روزه داری با چلم افطار نمود روزه اش شده است یا نه: سوال: ۲۷۸ شخصی تمام روز

روزه گرفت و پس از اذان شام چلم کشید و بیهوش گردید روزه اش شده است یا نه؟

جواب: روزه او شده است^(۳).

آیا در صورتیکه قضای فوض باقی باشد روزه نقلی درست است یا نه: سوال: ۲۷۹ قبل از

گرفتن قضایی روزه فرضی گرفتن روزه نقلی جائز است یا نه؟

جواب: جائز بوده و آن روزه نقل می شود^(۴).

(۱) و المکروه تحریماً کالمعین و تنزیهاً کماشهره و حدة الخ و صوم دهره و الدیر السحار علی هامش رد المحتار کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۴ ط س ج ۲ ص ۳۷۵ طبر

(۲) فقال عمرؓ ما رسول الله کف من یصوم الدهر کله قال لا تمام ولا افطر و قال لم یصم ولم یفطر ثم (مشکوۃ باب صیام الفروع ج ۱ ص ۱۷۹ طبر

(۳) زیرا روزه عبارت می باشد از ترک خوردن و نوشیدن و جماع از صبح صادق تا غروب آفتاب در حالیکه بی سوده باشد رخصت مرصوف ابتکار را انجام داده و شرعاً امکان علی المستطرات الایه حقیقه و حکماً صحیح می باشد مخصوصاً از هو الشرح الخ مع سبیده (در مختار) قوله هو اليوم ای اليوم الشرعی من طلوع النحر الی الغروب (رد المحتار) کتاب الصوم ج ۲ ص ۱۱۰ ط س ج ۲ ص ۳۷۱ طبر الدس عمر الله له

(۴) ولما جاز الطلوع قبله و قبل قضا، مثل خلال قضاء الصوم، الشر السحار نمی باشد و رد المحتار فصل فی العوارض السح ج ۲

آیا با گرفتن روزه قضا در زمستان در ثواب آن کمی واقع نمی گردد: سوال: ۲۸۰

کسانی که روزه ایشان در ماه مبارک رمضان بدلیل عذری قضا گردیده اگر قضا آنرا در موسم سرما بگیرند در ثواب کمی واقع نخواهد شد؟

جواب: با گرفتن قضای روزه ها در موسم سرما در ثواب هیچ کمی واقع نمی گردد^(۱).

روزه شخصی نماز می شود یا نه: سوال: ۲۸۱ کسی که در رمضان المبارک روزه بگیرد و نماز

نخواند روزه او می شود یا نه؟

جواب: روزه می شود و گناه ترک نماز باقی می ماند و قضای نماز ها بر ذمه او فرض می باشد^(۲). فقط

پس از روزه رمضان کدام روزه افضل بوده و در نماز های نفل کدام یک بهتر می باشد:

سوال: ۲۸۲ بعد از روزه ماه رمضان المبارک کدام روزه ثواب بیشتر دارد و پس از نماز های فرض و سنت کدام نفل افضل می باشد؟

جواب: حدیث مسلم چنین است (افضل الصیام بعد رمضان شهر الله المحرم و افضل الصلوة بعد الفریضة صلوة اللیل رواه مسلم^(۳)) یعنی پس از روزه ماه رمضان روزه محرم افضل می باشد و پس از نماز های فرض مقام نماز شب در میان نماز های نفلی بلند است.

وقت افطار: سوال: ۲۸۳ روزه رمضان المبارک را باید چه وقتی افطار کرد؟

جواب: روزه باید پس از غروب آفتاب افطار گردد و به اساس ساعت وقت آن متغیر بوده و نمی توان برای آن وقت مشخص را تعیین نمود^(۴).

در شعبان کدام روزه ضروری بوده و از چه وقت روزه منع می باشد: سوال: ۲۸۴ روزه

= ص ۱۶۰، ط. س. ج ۲ ص ۷۲۳. ظفر

(۱) لمساقر اورمیرض النظر یوم العذر وقضوا لروما ما قدروا ولا قدریه ولا ولاء (الدور المختار علی هامش رد المحتار فصل فی العوارض المسبحة ص ۱۶۰ ج ۲)

(۲) هر یک فرض جداگانه بود و یکی بر دیگری موقوف نمی باشد و الله اعلم ظفر.

(۳) مشکوٰۃ باب صیام التطوع فصل اول ص ۱۷۸. ظفر

(۴) هو امساک عن المفطرات حقیقة او حکما فی وقت مخصوص وهو الیوم (رد المحتار) وقال فی رد المحتار ای الیوم الشرعی من طلوع البحر الی الغروب (ج ۲ ص ۱۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۱). ظفر

کدام روز شعبان فرض یاست بوده و همچنان این روایت که غیر از تاریخ ۱۳ این ماه دیگر روزه گرفتن در آن نا جائز است تا کدام حدی صحیح می باشد؟

جواب: روزه هیچ روزی از ماه شعبان فرض یا واجب نمی باشد و فضیلت خاصی برای روزه ۱۳ شعبان نیز از حدیث ثابت نیست البته این مسأله در حدیث شریف آمده که شب پانزده شعبان را بیدار بوده و به عبادات مشغول باشید و روزه پانزدهم شعبان را روزه بگیرد پس روزه تاریخ پانزدهم شعبان مستحب بوده و اگر کسی آنرا روزه بگیرد ثواب بوده و گرنه حرجی نیست^(۱).

فصل دهم

اعتکاف و مسائل مربوطه آن

آیا با اعتکاف در مسجد قصبه بزرگ مسئولیت قریه کوچک پایان می یابد: سوال: ۲۸۵

با اعتکاف در مسجد قصبه بزرگ آیا مسئولیت قریه کوچکی که متصل همین قصبه واقع شده پایان می یابد و آیا سنت کفایه از ذمه (ایشان ادا می گردد یا نه؟

جواب: با اعتکاف در مسجد قصبه بزرگ این سنت کفایه از ذمه مردم قریه کوچک اداء نمی گردد^(۲).

آیا معتکف می تواند مریض را در مسجد معاینه نموده و نسخه بنویسد: سوال: ۲۸۶۱

معتکف می تواند مریض را در مسجد معاینه نموده و یا شکایت او را بشنود و نسخه بنویسد یا نه همچنان اگر معتکف به اساس ضرورت طبیعی از مسجد بیرون شده باشد در بیرون به خواهش مریضی می تواند برایش دوا تجویز کند یا نه؟

جواب: معتکف می تواند مریض را در مسجد معاینه کند و یا شرح حالش را بشنود و نسخه بنویسد و اگر به اساس ضرورت طبیعی از مسجد بیرون شده باشد و مریض عرض حال کند و دوا بپرسد گفتن دوا برای او جائز می باشد^(۳).

۹

(۱) عن علی ان النبی ﷺ قال اذا كانت ليلة نصف شعبان فقوموا ليلها و صوموا يومها (الترييب والترهيب كتاب الصوم ج ۲ ص ۳۰). طبر

(۲) وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان اي سنة كفاية كما في البرهان وغيره لاقترانها بعدم الانكار على من لم يعلمه من الصحابة

(درمختار) اي سنة كفاية بطريقها اقامة الترايح بالحماة فاذا اقام بها البعض سقط الطلب عن الباقي (رد المحتار باب الاعتكاف ج ۱ ص ۱۷۷

ط. س. ج ۲ ص ۴۴۲). طبر

غسل کردن معتکف در غسل خانه مسجد غرض سرد ساختن بدن چطور است: سوال:

۲۸۷ برای معتکف خاص غرض سرد ساختن بدن و دفع گرمی غسل کردن در غسل خانه مسجد جائز است یا نه؟

جواب: این کار برای معتکف که در اعتکاف نفل باشد درست است ^(۱).

معتکف در یک جای مشخص مسجد می باشد یا می تواند جای خود را تبدیل کند:

سوال: ۲۸۸ الف: معتکف می تواند برای خود در مسجد جایی را مشخص کند و در همانجا باشد یا اینکه در هر قسمتی از مسجد که خواست می تواند سکونت اختیار نماید؟

آیا معتکف می تواند در گوشه صحن مسجد غسل کند: سوال: ۲۸۹ ب: معتکف نمی تواند برای غسل جمعه از مسجد خارج شود آیا می تواند در گوشه ای از صحن مسجد یا متصل آن غسل جمعه را بکند؟

جواب: الف: در هر جای از مسجد که بخواهد نشسته می تواند حرجی نیست ^(۲).

ب: می تواند ^(۳) (اما نباید با چنین غسل آب مستعمل به روی مسجد بيفتد)

آیا معتکف می تواند بصورت تقریعی غسل کند یا نه: سوال: ۲۹۰ الف: آیا معتکف می

تواند غیر از غسل فرض یا واجب فقط برای سرد ساختن بدن غسل کند یا نه در مشکوٰۃ اجازه غسل واجب و نفل داده شده است.

آیا معتکف می تواند خارج از جای اعتکاف خود در جای دیگری بخوابد: سوال: ۲۹۱

ب: آیا معتکف می تواند غیر از محل اعتکاف خود در جای دیگری در همان مسجد بخوابد یا نه؟

۳۰- حصص المعتکف با کل حرب و يوم و عقد احتاج الیه لنفسه او عیاله فلو لم یحاربه کره (در مختار) لکن قال فی متن الوقایة و یا کل ای المعتکف و یشر و یام و یبشر فی لایخره قال ملا علی القاری رحمہ اللہ فی شرحه ای لا یفعل غیر المعتکف شینا من هذه الامور فی المسجد آه و مثله فی الفہستانی (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۳ ص ۱۸۴ و ج ۴ ص ۱۸۵ . ط . س . ج ۳ ص ۱۴۷) . طغیر

(۱) هذا كله فی الاعتکاف الواجب اما فی النفل فلا اس بان یخرج یعذر و غیره فی ظاهر الروایة و فی الحقة لا یاس فیہ بان یعود المریض و یشهد الحارة (عالمگیری باب الاعتکاف ج ۱ ص ۱۹۹ . ط . س . ج ۲ ص ۲۱۳) . ط

(۲) و حصص المعتکف با کل و یشر و یام (در مختار) ای فی المسجد و الباء داخله علی المقصور علیہ سمنی ان المعتکف مقصور علی الاکل و یعود فی المسجد (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۳ ص ۱۸۴ . ط . س . ج ۲ ص ۱۴۷) . طغیر

(۳) لا یمکنه الاغتسال فی المسجد (در مختار) فلو امسكه من غیر ان یلوث المسجد فلا یاس به . مدافع ای بان كان فیہ بركة ماء او موضع معد للطهارة او اغتسل فی ماء بحر لا یصیب المسجد الماء المستعمل (رد المحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۱۴۵) . طغیر

جواب: الف: در الدر المختار آمده: (و غسل لو احتمل) ^(۱) پس معلوم گردید که هنگام اعتکاف غیر از غسل واجب برون شدن برای غسل دیگری درست نیست البته در اگر در مسجد جای غسل باشد می تواند برای سرد ساختن بدن خود نیز غسل کند و مطابق قاعده (و اما النفل الخروج) ^(۲) یعنی در اعتکاف نفل مطلقاً خروج درست است.

ب: معتکف در مسجدی که اعتکاف نموده می تواند اقامت کند و بخوابد (وقید لخروج المحتلم للفعل بعدم امکان الفصل فی المسجد حیث قال وغسل لو احتمل ولا یمكنه الاغتسال فی المسجد) ^(۳) فعلم ان المسجد کله معتکفه

باقطع کردن اعتکاف نفل قضا واجب می شود یانه: سوال: ۲۹۲ در اعتکاف نفل اگر به اساس ضرورت شدید قبل از تکمیل شدن یک شبانه روز برون شود قضا واجب می گردد یانه و اگر بیش از یک شبانه روز در اعتکاف به سر برده و پس از آن برون آمده اما خروجش قبل از ختم ماه رمضان باشد باز هم یک شبانه روز برای قضا کافی است یانه یا به بیشتر ضرورت است یانه؟

جواب: باشکستن اعتکاف نفل قضا واجب نمی گردد خواه قبل از تکمیل شدن یک شبانه روز قطع گردیده باشد وجه بعد از آن زیرا بنا بر روایت اصل حد اقل درست اعتکاف یک ساعت بوده و صوم در آن شرط نمی باشد بر خلاف اعتکاف واجب است که با قطع کردن آن قضا واجب می شود و برای آن روزه شرط می باشد ^(۴).

بدلیل شدت گرمی غسل کردن خارج از مسجد برای معتکف چطور است: سوال: ۲۹۳

اگر معتکف بخواهد فقط غرض سرد ساختن بدن خود غسل کند آیا برون شدن از مسجد برایش

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط. س. ج. ۲ ص ۴۴۵ . ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط. س. ج. ۲ ص ۴۴۵ . ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط. س. ج. ۲ ص ۴۴۵ . ظفر

(۴) فللشرع فی فقه لم یقطع لایلزمه قضاء لانه لا یشرط له الصوم علی الظاهر من المذهب وما فی بعض المعنیات انه یلزم بالشرع مفرع علی الضعیف فانه المصنف و غیره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۹ . ط. س. ج. ۲ ص ۴۴۴) فللخرج ولو ناسبا ساعة الخ بلا عذر فسد فیقضیه (ردمختار) ای لو واجبا بالنذر اما النطرع لو قطعه قبل تمام الیوم فلا الخ (ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲ . ط. س. ج. ۲ ص ۴۴۷) . ظفر

جائز است یا نه و یا اینکه باید در داخل مسجد غسل کند؟

جواب: برای معتکف برون شدن برای غسلی که غرض سرد ساختن بدن باشد درست نیست و اگر در داخل مسجد غسل کند حرجی نمی باشد^(۱).

در حالت مجبوری کشیدن چلم برای معتکف چطور است: سوال: ۲۹۴ اگر شخصی به چلم معتاد باشد آیا برای جلوگیری از کثرت نفع و باد در حالیکه بدیلی وجود نداشته باشد برای او جائز است که از مسجد خارج گردیده و چلم بکشد یا نه؟

جواب: خوردن و نوشیدن معتکف در داخل مسجد صورت می گیرد لذا بیرون شدن او غرض کشیدن چلم جائز نیست باید دانست که چلم کشیدن در مسجد مکروه بوده لذا باید بخاطر آن اعتکاف ترک گردد زیرا به خاطر ادای سنت ارتکاب مکروه درست نیست^(۲).

بودن معتکف در قسمتی از مسجد که غصب گردیده چطور است: سوال: ۲۹۵ زید بخشی از حویلی ملکیت عمر بکر و خالد را غصب نموده و به مسجد یکجا کرده که ظاهراً زمین مسجد به نظر می آید توقف بلا ضرورت معتکف در آن و یا به خاطر وضو در آنجا نشستن جائز است یا نه و آیا با نشستن در اینجا اعتکاف می شکند و قضا واجب می گردد یا نه؟

جواب: آشکار است که جایی غصباً داخل مسجد گردیده مسجد نبوده و بودن در در آنجا در حال اعتکاف برای معتکف مفسد اعتکاف می باشد و در صورتیکه اعتکاف واجب باشد قضای آن لازم است^(۳). فقط

معتکف چون از مسجد برون شود اعتکاف او باقی نمی ماند: سوال: ۲۹۶ اگر معتکف به اساس ضرورت و طیفه رسمی از مسجد برون شود اعتکافش باقی می ماند یا نه؟

جواب: در اینصورت اعتکاف باقی نمانده و می شکند و تفصیل آن در کتب فقه آمده است^(۴).

(۱) و حرم علیه ای علی المعتکف اعتکافاً واجباً اما النفل فله الخروج الخ الخروج الا لحاجة الانسان طبعية كحول وعائط وغسل لو احتلم ولا يملكه الاغتسال في المسجد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۴۴) . ظفر

(۲) لفهم منه حکم البات الذی مشاع فی زماننا المسمى بالنس فیه وقد کرهه شیخنا العما دی فی هدیه الحافا له باليوم والصلى بالاولی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الاشارة ۴۰۷ ج ۵)

(۳) فلخرج ولو ناسبا ساعة زمانية بلا عذر فسد بقضیه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲ ج ۲ ص ۴۴۷) . ظفر الدین غفر الله له

اگر شخصی پس گذشتن از شب بیستم اعتکاف را شروع چه حکم دارد: سوال: ۲۹۷

اگر معتکف بعد از گذشتن بخشی از شب بیستم داخل اعتکاف شود آیا سنت دهه اخیر اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت اعتکاف کامل عشره اخیره صورت نگرفته و آن سنت پوره اداء نشده است فقط ^(۱)

به علت عذر اعتکاف نکردن چطور است: سوال: ۲۹۸ یک مولوی صاحب مسافر بوده و از دو سال قبل در اینجا سکونت می کند بسیار فضایل اعتکاف را بیان می کند و خود اعتکاف نمی نماید و می گوید که کسی نیست که از خانه من سر پرستی کند در اینجا اقارب و خویشاوندان من نیستند متصل خانه من یک میدانی خالی است زن و فرزندان من بسیار می ترسند و گاهگاهی سنگریزه در حویلی مامی افتد این عذر مولوی صاحب قابل قبول است یا نه؟

جواب: بدلیل عذرهای مذکور ترک اعتکاف کناه نبوده و موجب ملامت نیز نمی باشد در الدر المختار آمده: (وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان ای سنة كفاية لاقترانها بعدم النكار علی من له یفعله من الصحابة) ^(۲)

اعتکاف عشره اخير رمضان واجب است یا نفل: سوال: ۲۹۹ اعتکاف عشره اخير رمضان واجب است یا نفل؟

جواب: اعتکاف عشره اخير رمضان المبارک سنت مؤکد کفایي بود که از واجب و نفل از هر دو فرق داشته و چیز علیحده ای می باشد طوریکه شامی انرا بیان نموده است ^(۳)

برای معتکف فصول مسجد در صحن داخل است یا نه: سوال: (۳۰۰) برای اعتکاف کننده فصول مسجد در صحن مسجد داخل است یا نه؟

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۲. ظفیر

(۱) وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷. ط. س. ج ۲ ص ۴۴۲) وعند الانمة الاربعة انه يدخل قبل غروب الشمس ان اراد اعتکاف شهر او عشر (مرقات باب الاعتکاف ج ۲ ص ۵۷۰). ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۵. ط. س. ج ۲ ص ۴۴۹. ظفیر

(۳) وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان ای سنة كفاية لاقترانها بعدم النكار علی من له یفعله من الصحابة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷. ط. س. ج ۲ ص ۴۴۲). ظفیر

جواب: در این مورد نیت بانی مسجد اعتبار دارد اگر او فصیل را داخل مسجد شمرده باشد داخل بوده و در غیر آن خارج شمرده می شود فصیلی که با فرش مسجد متصل باشد داخل بوده و فصیل طرف دیگر خارج شمرده می شود.

اگر کسی در شب بیست و نه اعتکاف بنشینند چه حکم دارد: سوال: ۳۰۱ کسیکه در شب

بیست و یکم سحری را خورده و کمی پیش از طلوع صبح صادق به نیت اعتکاف داخل مسجد شود اعتکاف او صحیح است یانه زمین احاطه مسجد در مسجد داخل است یانه و برای معتکف از خود مسجد بدون ضرورت برون شدن و در صحن مسجد نشستن جائز است یانه؟

جواب: سنت آن است که قبل از غروب بیستم داخل مسجد شود اما اگر بعداً نیت نموده و داخل مسجد گردد صحیح بوده اما در اینصورت فضیلت عشره کامله حاصل نمی گردد پیامبر (ﷺ) عشره کامله را اعتکاف نموده که با آغاز قبل از شام بیستم تکمیل می گردد^(۱) خلاصه در صورت مسئله اعتکاف درست می باشد لفظ مسجد صرف بر داخل مسجد اطلاق می گردد و همان شرعاً مسجد می باشد و برای معتکف جائز نیست که از آن تجاوز نماید و اگر از آن برون شود اعتکافش باطل می گردد و برای معتکف مناسب نیست که جنگ کند و یا سخنان زشت بگوید و فقها نوشته اند که غیر از اسخنان پسندیده صحبت کردن برای معتکف مکروه تحریمی می باشد زیرا از یکسو در مسجد بدون اعتکاف گفتن چنین سخنان مجاز نمی باشد و پس از اعتکاف باید احتیاط بیشتر نمود در الدر المختار آمده: (وکره تحریماً تکلم الا بخیر و هو ما لا اثم فيه)^(۲) برای معتکف مناسب است که به تلاوت قرآن مجید و غیره مشغول باشد چون هدف اصلی اعتکاف رجوع بسوی خداوند عز و جل می باشد در بحر آمده: (قالوا ویلازم قراءة القران والحديث والعلم والتدريس وسیر النبی ﷺ) و قصص الانبیاء و حکایات الصالحین و کتابه امور الدین)^(۳)

(۱) وسته مؤکدة فی العشر الاخير من رمضان ای سنة کفایة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷ . ط. س. ج ۲ ص ۴۴۲) و عند الاثمة الاربعة انه یدخل قبل غروب الشمس ان اراد اعتکاف شهر او عشر (مرقات باب الاعتکاف ج ۲ ص ۵۰۷ . ط. س.

ج ۲ ص ۵۷۰ . طغیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۴۴۹ . طغیر

آیا معلم می تواند در حال اعتکاف در مسجد درس بدهد: سوال: ۳۰۲ الف: آی معلم

می تواند در حال اعتکاف به شاگردان درس دهد یا نه؟

آیا معتکف می تواند به حوض رفته وغسل کند یا نه: سوال: ۳۰۳ ب: اگر معتکف به

حوض برود وضو کند جائز است یا نه و اگر در حوض غسل ضروری بنماید چه حکم دارد؟

جواب: الف: در الدر المختار به نقل از وهبانیة آمده: (ویفسق معتاد المرور بجامع ومن علم الاطفال ویوزر قوله ومن علم الاطفال الذی فی القتیة انه یأثم ولا یلزم منه الفسق ولم ینقل عن احد القول به ویمكن انه بناء علی انه بالاصرار علیک یفسق افادة الشارح قلت بل فی التارخانیة عن العیون جلس معلم او وراق فی المسجد فان كان یعلم او یكتب باجره یكره الاضرورة) ودرس خلاصه آمده: (تعلیم الصبیان فی المسجد لابس به لكن استدل فی القتیة بقوله (ﷺ) جنبوا مساجدكم صبیانكم ومجانینكم) ^(۱) خلاصه راجع آن است که تعلیم اطفال در مسجد بدون ضرورت مکروه بوده و ممکن است که توسط (الا لضرورة) معتکف مستثنی قرار داده شود.

ب: در حالت مذکور برای معتکف جائز نیست که از مسجد برون شده و در حوض وضو کند و به غیر از غسل ضروری رفتن به خاطر غسل دیگری نیز به آنجا درست نیست چنانچه از عبارت الدر المختار و شامی چنین چیزی فهمیده می شود (کبول و غائط و غسل لو احتلم ولا یمكن الاغتسال فی المسجد) قوله ولا یمكن من غیر ان یتلو الث الجسد فلا یاس به) ^(۲).

برون آمدن معتکف برای جان شستن وغیره چطور است: سوال: ۳۰۴ الف: اگر معتکف

بدون عذری از مسجد برون گردد آیا خللی در اعتکاف او روی میدهد یا نه و برای او برون آمدن برای وضو و یا غسل چطور است؟

آیا اعتکاف تواند از ده روز کمتر باشد: سوال: ۳۰۵ ب: آیا اعتکاف می تواند از ده روز

کمتر باشد یا نه؟

اگر شخصی از یک قریه در قریه دیگر اعتکاف کند سنت کدام قریه اداء می شود: سوال:

۴۰۶ ج: اگر شخصی از قریه به قریه دیگر رفته و در آن اعتکاف کند سنت کفایه از اهالی کدام قریه

(۳) بكرة تحریماً صمت الخ کفرأة ونکلم الا بحیر کالقرآن والحدیث والعلم والتدیس فی سیر الرسول ﷺ وقصص الانبیاء (ع) وحکایات الصالحین و کتابة امور الدین الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۵ . ط. س. ج ۲ ص ۴۹۹. ظفر

(۱) ردالمحتار کتاب الحظر والایاحة فصل فی البیع ج ۵ ص ۳۷۸ . ط. س. ج ۲ ص ۳۷۸. ظفر

(۲) ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط. س. ج ۲ ص ۴۱۵. ظفر

ساقط خواهد و اهالی کدام یک از آن دو قریه باید سنت اعتکاف را اداء نمایند؟

جواب: الف: اگر اعتکاف نذر باشد باطل می گردد و اگر اعتکاف نفل باشد باطل نمی شود زیرا فقها در اعتکاف واجب خروج از مسجد را حرام نوشته و در اعتکاف نفل آنرا مباح گفته اند طوریکه در الدر المختار آمده: (و حرم علیه ای علی المعتکف اعتکافاً واجباً) اما النفل فله الخروج لانه منه لا مبطل الخروج الا لحاجة الانسان و در شامی آمده (وقوله اما النفل ای الشامل للسنة المؤکدة) ^(۱) و در آن همچنان آمده: (لو شرع فی المسنون اعتی العشر الا و اخر) ^(۲) و در خلاصه آمده: لو اعتکف الرجل من غیر ان یوجب علی نفسه ثم یرجع من المسجد لاشی علیه ص ۲۷۲ ج ۱ از عبارات مذکور ثابت گردید که در اعتکاف نفل خروج از مسجد مبطل نبوده بلکه منهی می باشد همچنان واضح گردید که اعتکاف مسنون آن است که در دهه اخیر رمضان انجام می شود همچنان این نکته نیز روشن شد که خروج در اعتکاف مسنون مانند خروج در اعتکاف نفل می باشد و آن اینکه خروج در آن حرام و مبطل نبوده بلکه منهی می باشد البته اگر چنین خروجی از پیامبر ﷺ ثابت نباشد خلاف طریقه مسنون خواهد بود در اعتکاف واجب اگر ضرورت غسل پیش آید و در داخل مسجد امکان نباشد خروج از مسجد غرض غسل جائز بوده و حکم وضو نیز چنین است.

ب: اعتکاف مسنون از ده روز کمتر نمی باشد طوریکه در شامی آمده: (والحاصل ان الوجه یقتضی لزوم کل یوم شرع فیه عندهما بنا علی لزوم صومه بخلاف الباقي لان کل یوم بمنزله شفع من النافلة الرباعية وان کان المسنون هو اعتکاف العشر بتمامه تامل) ^(۳) و اعتکاف نفل غیر از اعتکاف مسنون رمضان برای یک ساعت نیز می تواند باشد طوریکه در الدر المختار آمده و مطابق آن فتوی نیز داده شده است.

ج: جواب سوال سوم آن است که از عبارات فقها چنین به نظر می آید که اعتکاف از ذمه مردم قریه ای ساقط گردیده که شخص در آن اعتکاف کرده است زیرا مطابق آنچه مشهور است اعتکاف سنت کفایی می باشد که به مردم هر قریه تعلق دارد پس طوریکه با ترک آن همان مردم

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۴۴ . ظفر

(۲) ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۴۴ . ظفر

(۳) ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۰ . ط . س . ج ۲ ص ۴۴۴ . ظفر

گناهگار می شوند بانجام آن همان مردم بری می گردند.

در جامع الرموز آمده: (وقیل سنة علی الکفایة حتی لو ترک فی بلدة لاساوا) ص ۱۶۴ از این عبارت واضح می گردد که اگر یک شخص اجنبی در قریه ای معتکف شود متروک بودن اعتکاف در آن قریه صدق نمی کند که لزوماً به معنای ادای سنت از طرف مردم مذکور می باشد.

با اجوره کسی را به اعتکاف نشانیدن جائز نیست چون در عبادت اجوره گرفتن واجوره دادن جائز نمی باشد طوریکه این موضوع بصورت مشرح در فضل جنائز واجازات شامی آمده است اگر بدون تعیین اجوره کسی اعتکاف کند واجوره دادن در آنجا مشهور نباشد جائز بوده ودرحکم معروف داخل است.

درحالت اعتکاف رفتن به مسجد دیگری غرض قرائت قرآن درست است یا نه: سوال:

۳۰۷ زید همیشه در دهه اخیر رمضان اعتکاف می کند امسال چنان وضعی پیش آمده که مجبور است به منزل نواب صاحب رفته ودرنماز تراویح قرآن شریف بخواند آیا اینکار جائز است یا نه؟
جواب: اگر هنگام آغاز اعتکاف نیت کرده باشد که غرض خواندن قرآن شریف در نماز تراویح خواهم رفت جائز است ^(۱).

در حال اعتکاف کار کردن درپسته خانه چطور است: سوال: ۳۰۸ من کار مند پسته خانه

می باشم آیا می توانم در حال اعتکاف بدون آنکه به زبان حرفی بزیم کار کنم؟

جواب: بودن درمسجد برای اعتکاف کننده ضرور است وبدون آن اعتکاف صورت نمی گیرد در الدر المختار آمده: (فاللبث هو الركن والسكون فی المسجد وحریم علیه ای علی المعتکف الخروج الا لحاجة الانسان طبیعة کبول وغائط وغسل ولو احتلم او شرعية کعید واذان لو مؤذناً وباب المنارة خارج المسجد والجمعة وقت الزوال) ^(۲) از این روایت معلوم گردید که بودن در مسجد برای اعتکاف کننده ضرور می باشد وخارج شدن برای بول غائط غسل جنابت (در صورت وقوع احتلام) ونماز جمعه برایش جائز بوده لذا به اساس ضرورت انجام کار پسته خانه

(۱) قوله شرط وقت التفر والالتزام ان یخرج الی عیادة المریض وصلاحه الحیضة وحضور مجلس العلم یجوز له ذالک کتافی التارحانیه (عالمگیری مصری کتاب الصوم باب سابع ج ۱ ص ۱۹۹ ، ماجده ج ۱ ص ۲۱۲) . ط

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۷ و ص ۱۸۰ ، ط . س . ج ۲ ص ۱۴۰ . ظفر

در داخل مسجد و در صورت ضرورت صحبت زبانی در مورد جائز است ^(۱) اما خارج شدن از مسجد به دلیل کار پسته خانه مفسد اعتکاف می باشد و در حالت اعتکاف خاموش بودن ضروری نبوده البته کار بیهوده و بدون ضرورت مکروه می باشد و وعظ و ادای نماز جماعت بدون هیچ شبهی برای معتکف جائز بلکه موجب اجر و ثواب است ^(۲).

کسیکه به علت بیماری اعتکاف در دهه اخیر رمضان را شکسته اکنون چه کند: سوال:

۳۰۹ شخصی در عشره اخیر رمضان اعتکاف نمود اما در میان آن بیمار شد و اعتکاف را شکست اکنون صحت یاب گردیده اعتکاف مذکور را قضایی به جا آورد یانه و روزه را نیز قضایی بگیرد یانه؟ در مریضی او پنج روزه قضا گردیده با اعتکاف روزه های مذکور اداء می شود یانه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (و شرط الصوم الصحة الاول اتفاقاً فقط علی المذهب قوله لصحة الاول ای النذر شامی) ^(۳) فلو شرع فی نفلہ ثم قطعہ لایلزمه قضاء لانه لایشترط له الصوم علی ظاهر من المذهب اما النفل فله الخروج ^(۴) قوله اما النفل ای الشامل للنسبة المؤکدة طحطاوی ^(۵) از روایات مذکور ظاهر است که قضای اعتکاف عشره اخیر رمضان لازم نمی باشد علامه شامی اختلاف دانشمند محقق ابن همام را نیز در این مورد نقل نموده اما حکم اکثر متون و شروح آن است که اعتکاف عشره اخیر رمضان واجب نبوده و قضا در غیر از واجب لازم نمی باشد و اگر چه پس آغاز نفل نیز لازم می گردد اما در اعتکاف همان قدر واجب می شود که حد اقل نفل است بهر حال مقتضی روایات مذکور آن است که قضا اعتکاف و فقط پنج روزه لازم می باشد.

(۱) وخص المعتکف باکل وشرب ونوم وعقد احتاج الیه لفسه اوعیاله فلو لتجارة کره الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۸۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۸). ظفر

(۲) الا بخیر وهو مالا یم فی الخ کفرانت القرآن وحديث وعلم وتدریس فی سیر الرسول ﷺ وقصص الانبیاء، وحکایات الصالحین وکتابه امور الدین (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ج ۲ ص ۸۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۴۹). ظفر

(۳) ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۷۷ ج ۲.

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۵۸ ج ۲.

(۵) ردالمحتار باب الاعتکاف ص ۱۸۰ ج ۲.

کتاب الحج

فصل اول

فرضیت حج و کیفیت ادای آن

آیا فروش اراضی جهت رفتن به حج ضرور است یا نه: سوال: ۱ شخصی پول نقد نداشته اما آنقدر اراضی دارد کہ اگر بخشی از آنرا بفروشد مصارف سفر بیت الله و مخارج خانواده او را تا باز گشتن کفایت می کند آیا بر شخص مذکور حج فرصت است یا نه؟

جواب: اگر اراضی او آنقدر باشد کہ عواید و پیداوار آن از مخارج سالانه عیال او زیاده نباشد حج بر او فرض نبوده و فروش زمین غرض حج کردن بر ذمه اولی لازم نیست^(۱).

صاحب استطاعت اول کار نیکی را انجام دهد یا نخست حج کند: سوال: ۲ زید می گوید کہ من اراده دارم کہ اگر خداوند متعال مرا مالی بدهد با برادران خود معاونت خواهم کرد (برادرانش فقیر اند) و چون ثروت بیشتری بیابم چاه و مسجد خواهم ساخت اگر خداوند به او مالی بدهد نخست حج کند یا به برادران خود معاونت نماید و یا اینکه برای مسجد چاه حفر کند؟

جواب: وقتی کہ رقم مورد ضرورت نزد او جمع گردد و حج فرض گردد نخست حج برود و باز با برادران خود کمک کند و پس از آن مسجد چاه و غیره بسازد^(۲) زیرا در حدیث روایت گردیده (خطبنا رسول الله ﷺ) فقال ایها الناس قد فرض علیکم الحج فحجوا (مشکوٰۃ ص ۲۲۰).

در موجودیت پول حرام حج فرض می شود یا نه: سوال: ۳ نزد شخصی رقمی وجود دارد کہ برای حج کافی بوده و او آنرا از طریق سود دزدی و غیره بدست آورده است با این پول حج کند یا نه و اگر حج کند حجتش اداء می شود یا نه؟

(۱) هوفرض علی مسلم حر صحیح بصیر دی زاد فصلا عما لاید منه الحج وحرر فی البهر انه یشرط بقاء راس مال لحرقة (درمختار) کناجرودهقان و مزارع کما فی الخلاصة و راس المال یختلف باختلاف الناس (بحر) قلت والمراد ما یمکنه الاکتساب به قدر کفایة و کفایة عیاله لا اکثر لانه لا ینایة له (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۶، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶). ظفر

(۲) پس از فرض شدن حج قبل ادای آن ضرور می باشد و چیزهای دیگر پس از آن قرار دارد چنانچه در حدیث آمده: (عن ابی هریرة قال سئل رسول الله ﷺ ای العمل الفصل قال الایمان بالله ورسوله قبل: ثم ماذا قال: الجهاد فی سبیل الله، قبل: ثم ماذا قال حج مرور، منفق علیه (مشکوٰۃ کتاب المناسک ص ۲۲۱). ظفر

جواب: حج فرض بوده و ادا می شود و رقی می راي از مردم بطور ناجائز گرفته بخود آنها یا ورثه ایشان مسترد نماید یا اینکه آنها عفو کنند و در صورتیکه یافتن اشخاص مذکور و ورثه ایشان ممکن نباشد صدقه دهد^(۱).

کسیکه خانه ندارد اما استطاعت دارد اول حج کند یا خانه بسازد: سوال: ۴ ما منزل مسکونی نداریم رقی را که نزد ما موجود است خانه بسازیم یا اینکه حج بر ما فرض است؟
جواب: چون رقی به اندازه مخارج حج موجود باشد حج فرض بوده و ساختن منزل ضروری نمی باشد^(۲).

گرو کردن جایداد و با پول آن حج کردن چطور است: سوال: ۵ من می خواهم به حج بروم اما رقی نقد ندارم البته اراضی و جایداد دارم آیا می توانم جایداد مذکور را بهرو نموده و با رقی آن به حج بروم یا نه؟

جواب: اگر حج فرض شده باشد می توان فرض نموده و به حج رفت^(۳) و گرو کردن به شکلی که نفع آن به گرو دهنده برسد جائز نبوده و اگر منافع زمین را گرو دهنده نگیرد درست است^(۴). فقط

گدایی کردن و با پول آن حج رفتن چطور است: سوال: ۶ گدایی کردن و توسط آن حج رفتن جائز است یا نه؟

(۱) و لقد يتصف بالحزمة كاللحج بمال حرام (درمختار) فقد يقال: إن الحج نفسه الذي هو زيارة مكان مخصوص الخ ليس حراما، بل الحرام هو إنفاق المال الحرام، ولا يلزم بينهما، كما أن الصلاة في الأرض الموصوبة تقع فرضا في حال في البحر: ويجتهد في تحصيل نفقة حلال، فإنه لا يقبل بالنفقة الحرام كما ورد في الحديث، مع أنه يسقط الفرض عنه معها (ردالمحتار كتاب الحج مطلب في من حج بمال حرام ج ۲ ص ۱۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۶). ظهير

(۲) هو فرض بشرط حرية وبلوغ وعقل وصحة وقدرة وزاد وراحلة وفضلت عن مسكنه وعما لا بد منه (كنز) وفي قوله وما لا بد منه إشارة إلى أن المسكن لا بد أن يكون محتاجا إليه للسكنى فلا تثبت الاستطاعة بدار يسكنها في (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱) وكذا لو كان عنده ما لو اشترى به مسكنا وعادما لا يلقى بعده ما يكفي للحج بالزمنه، خلاصه (درمختار) والذي رأيته في الخلاصة هكذا: وإن لم يكن له مسكن ولا شيء من ذلك وعنده دراهم تبلغ به الحج وتبلغ ثمن مسكن وخادم وطعام وقوت وجب عليه الحج، وإن جعلها في غيره أثم اهد لكن هذا إذا كان وقت خروج أهل بلده كما صرح به في اللباب، أما قبله فيشتري به ما شاء لأنه قبل الوجوب (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۲). ظهير

(۳) قوله وسهه ان يستفرض ويصح اي جاز ذلك وقيل يلزمه الاستفراض (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۷).
ظهير الدين عمر الله تعالى له

(۴) بكرة للمرتين ان يتنفع بالرهن وان اذن له الراهن وعليه يحمل ما عن محمد عن اسلم من انه لا يحل للمرتين ذلك ولو بالاذن (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب التصرف في الرهن ج ۵ ص ۴۶۲، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲). ظهير

جواب: جائز نیست ^(۱).

شخصی ثروت خود را در عروسی پسر خویش مصرف کرد و سپس مالی بدست نیاورد

درمورد اوجه حکمی وجود دارد: سوال: ۷ نزد شخصی آنقدر مال وجود داشت که می توانست توسط آن حج کند اما او حج نکرد و رقم مذکور را در عروسی پسر خویش به مصرف رساند اکنون او مفلس است و اگر تمام عمر مفلس باقی بماند و مالی بدست نیاورد و وفات کند آیا او تارک حج و گنہگار می میرد؟

جواب: حج بر او فرض شده بود اگر بدون حج بمیرد تارک حج مفروض بوده و گنہگار است ^(۲). فقط

اگر کسی فقط مخارج رفتن به مکه را داشته باشد نه ازمیدینه را حج براو فرض است یا

نه: سوال: ۸ اگر نزد شخصی آنقدر رقم باشد که فقط می تواند به مکه رفته و حج کند اما نمی تواند به مدینه برود حج بر او فرض است یا نه و یا اینکه انتظار کند تا مخارج رفتن به مدینه منوره را نیز بدست آورد؟

جواب: حج بر او فرض گردیده و نباید انتظار بکشد ^(۳).

شخصی ثروتمند به حج برود یا برای فرزندان خود عروسی کند: سوال: ۹ اگر شخصی

آنقدر پول داشته باشد که بتواند حج کند و عیالدار نیز باشد ازدواج فرزندانش را واجب می باشد یا حج گردن؟

شخصی که ۳۵۰ روپیه دارد حج بر او فرض است یا نه: سوال: ۱۰ شخصی مبلغ ۳۵۰

روپیه دارد حج براو فرض است یا نه چون رقم مذکور ناکافی به نظر می رسد اراده دارد که با آن

(۱) واما القدرة علی الزاد والرحلة والفقهاء علی انه من شرط الوجوب فلا وجوب اصلا يتعلق بالفقير لاشتراط الاستطاعة فی اية الحج (الحج والرائق كتاب الحج ج ۲ ص ۳۳۵) ودر حدیث شریف آمده که سوال ذل است وحضرت ابوذر (رضی اللہ عنہ) گوید: امرنی علیی بسبح، امرنی بحب المساکین و امرنی ان لا اسأل احدا شيئا. (مشکوٰۃ باب فضل الفقر ص ۴۴۹). فقیر

(۲) هو (ای الحج) فرض الحج مرة الحج علی الفور عند الثاني الحج ولذا اجمعوا انه لو ترأخی کان اداء وایتم بموته قبله (المدر المختار علی هامش ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۸۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶). فقیر

(۳) هو فرض مرة الحج علی الفور للعام الاول عند الثاني الحج علی مسلم الحج مکلف الحج عما لابد منه کما مر فی الزکوٰۃ الحج (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۸۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۶). فقیر جواب اسن سوال در کتاب نوشته نشده و به گمان غالب در مراحل طبع مفقود گردیده است اما از مجموع فتاویٰ که در این مورد در کتاب وجود دارد من توان حکم کرد که حج فرض بوده و قبل از پرداختن به مسئله از دواج فرزندانش خویش باید حج کند (مترجم). فقیر

جاهی حفر کند در این مورد چه حکمی وجود دارد اگر رقم ناکافی باشد انتظار سال آینده را بکشد یا نه؟

جواب: اگر این سخن متحقق گردد که رقم مذکور برای رفتن به مکه و قیام در انجا و باز گشت کافی می باشد حج بر او فرض گردیده زیرا در مصارف حج مسأله رفتن به مدینه منوره مدنظر نمی باشد و اگر متحقق گردد که برای رفت و آمد مکه نیز کافی نمی باشد اصلاً حج بر او فرض نشده است در اینصورت صرف رقم مذکور را در کار خیر دیگری مثلاً حفر چاه و غیره درست بوده و در صورت فرض نبودن حج انتظار سال آینده لازم نمی باشد^(۱).

شخصی ششصد روپیه دارد حج کند یا برای خود خانه بسازد: سوال: ۱۱ شخصی مبلغ ششصد روپیه داشته و از سه سال به اینطرف اراده رفتن به حج را دارد و شخص مذکور دارای خانه مسکونی مطابق شریعت نیز نمی باشد پس شخص مذکور در این حالت چه کند برای خود خانه بسازد یا به حج برود؟

جواب: اگر ششصد روپیه مخارج حج او و مخارج خانواده اش تا بازگشت او را کفایت کند حج بر او فرض بوده و باید حج را اداء کند^(۲).

اگر تنها مخارج رفتن به مکه را داشته باشد نه از مدینه راجع کند یا نه: سوال: ۱۲ والده من زنده بوده و بسیار دلش می خواهد که به حج برود او می گوید ما را همراه خود حج ببر و یاپس از مرگ من از طرف من حج کن اگر من با او بروم آنقدر رقم نزد ما نیست که هر دو تا مدینه منوره برویم البته می توانیم به مکه معظمه برویم در اینصورت من چه کنم؟

جواب: اگر آنقدر رقم وجود باشد که هر دو بتوانید به مکه معظمه بروید حج فرض بوده والده خود را گرفته و به حج بروید تا فرض اداء شود^(۳).

حج مقدم است یا تعمیر مسجد: سوال: ۱۳ زید صاحب نصاب بوده و مسجد اونیز تخراب می

(۱) علی مسلم الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ فصلا عما لابد منه وفضلا عن نفقة عیاله الخ الی حین عوده الخ (الدر المختار) قوله ذی زاد افاد انه لا یجب الا بملک الزاد وملك اجرة الرحلة (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۳ و ج ۲ ص ۱۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۸ و ۴۵۹) به سنه ۱۳۳۷ هـ ق بانه و نهیم حد روپیه حج ممکن بوده و مقدار مخارج حج در هر وقت فرق می کند.

(۲) علی مسلم الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ وفضلا عن نفقة عیاله الخ الی حین عوده والده المختار علی هاشم ودرالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۸. ظفر

(۳) فرض علی حر الخ مکلف الخ ذی زاد الخ وراحلة الخ (الدر المختار علی هاشم ودرالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۷). ظفر

باشد پس نخست حج کند یا مسجد را تعمیر نماید او نیت هر دو کار را نموده اما رقم نزد او آنقدر کم است که فقط برای یکی از این دو کار کافی می باشد؟

جواب: حج فرض است پس نخست باید حج کند پس از آن اگر گنجایشی باشد مسجد را آباد نماید که کار ثواب است ^(۱).

پولی که شوهر برای زن خود داده ملکیت زن بوده و اگر برای کافی باشد حج کند:

سوال: ۱۴ زنی را شوهر و پسرش ماهوار هفت روپیه می دادند زن مذکور بسیار کم خرج نموده و برای حج رقمی را ذخیره کرده است اکنون شوهر او وفات نموده پولی را که زن مذکور برای حج جمع نموده بود ملکیت خودش است یا از پسرش؟

جواب: پولی را که شوهر و پسر زن مذکور برایش داده اند ملکیت خودش بوده و اگر رقم مذکور آنقدر باشد که برای سفر حج خودش و محرمش کفایت کند حج بر ذمه زن مذکور فرض می باشد پس باید همراه بامحرم خود به حج برود ^(۲).

حج چه وقت فرض می شود و آیا زن می تواند بدون محرم به حج برود یا نه: سوال:

۱۵ رفتن زن بدون محرمی به حج جائز است یا ناجائز و حج چه وقتی بر زن وجه وقتی بر مرد فرض می شود؟

جواب: رفتن زن به حج بدون محرم و یا شوهر درست نمی باشد و حج بر زن وقتی فرض می شود که آنقدر پول نزدش موجود باشد که برای مخارج خودش و محرمش کفایت کند ^(۳) و حج بر ذمه مرد وقتی فرض می گردد که آنقدر رقم داشته باشد که بر علاوه مخارج حشش مخارج خانواده اش الی باز گشت او را از حج کفایت نماید و اگر قرضدار باشد همه را اداء بتواند ^(۴).

(۱) فرض مقدم می باشد: (هو فرض علی الفور فی العام الاول عند الثانی و اصح الروایین عن الامام و مالک و احمد فیفسد و برد شهادته بتأخیره الخ) (المدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۰، ط. س ج ۲ ص ۴۵۶)، ظفیر

(۲) و يعتبر فی المرأة ان يكون لها محرم تنحج به الخ و تنفقة المحرم عليها لانها تتوسل به الی اداء الحج (هدایه کتاب الحج ج ۱ ص ۲۱۵، ط. س ج ۲ ص ۴۶۴)، ظفیر

(۳) و منها المحرم للمرأة شایبة كانت او عجزوا اداکان بیها و بین مكة مسیرة ثلاثة ايام الخ و تحب علیها النفقة و الرحلة فی مالها للمحرم لحج بها (عالمگیری مصری کتاب المساک باب اول ج ۱ ص ۳۶۴)، ظفیر

(۴) و منها القدرة علی الزاد و الرحلة الخ و تفسیر ملک الزاد و الرحلة ان يكون له مال فاضل عن حاجة و هو ما سوی مسكه و لسه و حده و اثاث بینا قدر ما یبلغه الله الی مكة ذاهبا و راجعا راکبا، لا ماشیا و ما سوی ما یقتضی به دیونه و بمسک لفقة عیاله و مرمره و مسكه و یعود الی وقت انصرافه کذا فی محیط السرخسی و يعتبر فی نفقة و نفقة عیاله الوسط من غیر تخییر ولا تنقیح کذا فی النیسین (عالمگیری مصری کتاب المساک باب اول ج ۱ ص ۲۰۳، منجده ج ۲ ص ۲۵۷)، ظفیر

اگر زنی یا غیر محرم حج را ادا کند فرض ساقط می شود یانه: سوال: ۱۶ زنی همراه با شخص غیر محرمی حج را اداء نمود فرضی که بر ذمه او بود ساقط شده است یانه و گناه سفر با نامحرم بر ذمه او است یانه؟

جواب: حج او اداء شده است و فرض ساقط گشته و گناه سفر با نامحرم بر گردن او می باشد توبه و استغفار کند در الدر المختار آمده (ولو حجت بلا محرم جاز مع الکراهة) ^(۱).

اگر کسی در حالیکه مادرش ناراضی باشد به حج برود در حجتش نقصی روی نمی دهد:

سوال: ۱۷ شخصی نافرمانی مادر خود را نمود و در حالیکه مادرش از او ناراض بود به حج رفت و چون باز گشت نیز عفو نخواست اکنون مادر او وفات نموده آیا در حج او فرقی آمده است یانه؟

جواب: حج این شخص اداء شده زیرا حج عبادت مستقلی می باشد که با اداء کردن اداء می گردد اما گناه ناراضی بودن مادر که بر گردن او می باشد اکنون فقط با توبه استغفار و ایصال ثواب جبران خواهد شد زیرا ایصال ثواب یگانه و سیله ای است که روح میت را خرسند ساخته و برای او نفع رساند ^(۲).

اگر شخصی را معالجتش به گمان رسیدن ضرر از حج باز دارد چه کند: سوال: ۱۸ زید به

اساس استطاعت خود آماده است که به حج برود اما طبیبان معالج برایش چنین نظر می دهند که سفر دریا مضر خواهد بود از سوی دیگر بسیاری از مردم به علت حکومت ابن سعود نجدی به نرفتن حج رای میدهند آیا صحیح است یانه؟

جواب: کسانی که به علت حکومت ابن سعود نجدی به نرفتن حج و نکردن حج رای میدهند از راه ثواب دور بوده و در غلطی بسیار بزرگی اند زیرا حکم صریح خداوند است: (و الله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا) ^(۳) ایشان با این حکم صریح مخالفت می کنند و بر کسی که حج فرض بوده تندرست بوده و توانایی و قدرت حج را داشته باشد حج فرض است و باید حج کند و به اساس قول طبیب که سفر دریا برایت مضر خواهد بود نباید حج را ترک کرد ^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰ ط. س. ج ۲ ص ۴۶۵ طبر

(۲) تدبیر ص ۱۰۰ بحال حرام و الکراهة کالمع لا اذن ممن يجب استئذانه (رد المحتار) قوله ممن يجب استئذانه كاحد ابويه المحتاج الى خدمة الحج (رد المحتار كتاب الحج ط. س. ج ۲ ص ۴۵۶). طبر

(۳) سورة آل عمران (۱۰). طبر

کسیکه زکات نمی دهد رفتن او به حج چطور است: سوال: ۱۹ کسیکه صاحب نصاب

بوده مگر زکات نمی دهد اما برای رفتن حج آماده می باشد رفتن او به حج چطور است؟

جواب: اگر شخصی یک فرض را اداء ننماید و فرض دیگری را اداء کند ظاهر است که فرضی را که اداء نموده اداء شده و فرضی را که اداء نموده گناه آن بر گردنش می باشد لذا حج شخص مذکور اداء می گردد.

به علت تسلط حکومت ابن مسعود حج درست است یانه: سوال: ۲۰ پس از تسلط شاه ابن سعود در سرزمین حجاز کاملاً امن و امان است چنانچه تصدیق آنرا کسانی که امسال به حج رفته اند می نمایند اما عده ای از مردم به علت اعلان تسلط حکومت ابن سعود بر حجاز به التوای حج مشوره می دهند که تا وقتی که حکومت ابن سعود از حجاز اخراج نکرده و قبّه هائی که تخریب گردیده اند دوباره اعمار نگردند نباید به حج رفت آیا این مشوره شرعاً درست است یانه و در صورتیکه درست نباشد حضراتی که حج بر ایشان فرض است صرف به این مشوره عمل نموده و در اداى فرض تأخیر نمایند و اگر در همین وقفه خدای ناخواسته بمیزند نزد خداوند ماخوذ خواهند بود یانه؟

جواب: این مشوره مانعین حج صحیح نیست و کسانی که چنین مشوره می دهند عاصی می باشند التوای فریضه حج به هیچ وجهی در این صورت جائز نیست و بر مردمی که حج فرض می باشد اگر بدون حج و یا بدون وصیت به حج فوت کنند نزد خداوند ماخوذ خواهند بود و مستحق وعیدی خواهند بود که در حدیث شریف آمده است که هر کسیکه حج فرض شد و او حج را اداء نمود و وفات کرد یهودی و یا نصرانی مرده و خداوند پروای او را ندارد ^(۱) العیاذ بالله

شخصی هنگام انجا وظیفه قبل از وجوب حج یکبار حج کرده ایا اکنون که صاحب

استطاعت شده دوباره حج کند: سوال: ۲۱ شخصی هنگام انجام وظیفه به حج رفت و چند

سال بعد صاحب نصاب گردید آیا دوباره بر او حج فرض است یانه؟

(۴) الحج واجب علی الأحرار البالغین العقل والأصحاء إذا قدروا علی الزاد والراحلة فاضلاً عن المسکین وما لا بد منه وعن نفقة عیاله إلی حین عوده وكان الطريق آمناً بالوجوب وهو فريضة محكمة ثبتت فريضته بالكتاب وهو قوله تعالى: {وَعَلَى النَّاسِ حَجُّ الْبَيْتِ} [آل عمران: ۹۷]

الآية (هدایه کتاب الحج ج ۱ ص ۲۱۳). ظفیر

(۱) عن علی قال قال رسول الله ﷺ من ملك زاداً وراحلة فبلغه إلی بیت الله ولم يعج فلا عليه ان يموت يهودياً أو نصرانياً الحديث (مشكوة كتاب الحج فصل ثانی ج ۲ ص ۲۲۲). ظفیر

جواب: دوباره بر اوجح فرض نمی باشد وجح فرض اداء شده است. ^(۱)

در حالیکه والی حجاز تحت تاثیر پادشاهان کفار مشرک قرار دارد حج جائز است یا نه:

سوال: ۲۲ در حالیکه کفار و مشرکین برخانه کعبه و جزیره العرب دارای نفوذ بوده و حکومت آنجا به اساس اشاره ایشان حرکت می کند آیا در این حالت حج جائز است؟

جواب: در اینصورت حج فرض می باشد پس بر مردمی که حج فرض است باید ضروراً حج کند خداوند متعال فرموده است: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) ^(۲).

اگر صاحب استطاعت فوراً نکند گناهکار می شود یا نه: سوال: ۲۳ شخصی توانایی زاد

و راحله حج را داشته و در قلب واراده خود صادق است اما به سبب گردش زمانه در حج او تأخیر واقع می شود آیا به موجب روایت فوراً گناهکار می شود وجوه ذیل از او رفع گناه می نماید یا نه اگر در آخر عمر حج را اداء کرد فيها واگر فوت گردید فرض از او ساقط شد یا نه ووجه ضعیف مقابل اصح است ووجه ضعیف قول امام محمد (رح) است: (انه على التراخي) شامی باب الحج ص ۳۲۶ این وجه برای رفع اثم است نه سقوط فرض ووجه ضعیف قول صاحب است: (قیل واختلف فی ساقط اذا لم یکن لاید من رکوب البحر فقیل سیقط وقال الکرمانی ان کان الغالب فیه السلامة من موضع حبرت العادة برکوبه یجب والا فلا وهو اصح) شامی باب حج ص ۲۳۳ ووجه قوی در رکوب بحر به سبب گردش سر واستفراق است که برای حجاج روی میدهد و نمازهای ایشان قضا می شود پس به روایت ذیل حج از او ساقط می شود ویا کم از کم رفع کننده گناه تأخیر است یا نه صاحب اللباب گوید: (ان منها ای من الشرائط ان یتمکن من اداء المکتوبات فی اوقاتها قال الکرمانی (لانه لا یلیق بالحکمة) اگر رأی جناب شما مطابق باشد فيها ودرغیر آن با دلایل قطعی تردید فرمائید.

جواب: گناه تأخیر را ادای حج قبل از مرگ ساقط می کند نه چیز دیگری (ولذا اجمعوا انه لو تراخی کان اداء (الدر المختار) ویسقط عنه الاثم) ^(۳) و چون رکوب بحر اولاً وجه ضعیف گفته شد در حقیقت ضعیف و خلاف اصح می باشد پس از آنچه از رکوب بحر مانند گردش سر و غیره

(۱) هو الحج فرض مرة لان سبب البیت وهو واحد والزيادة تطوع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب حج ۲ ص ۱۹۰ ط. س.

ج ۲ ص ۴۵۵ و ۴۵۶. طبر

(۲) سورة آل عمران رکوع ۱۰.

(۳) ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۲ ج ۲ ص ۴۵۷. طبر

مرتب است و از جمله لوازم رکوب بحر است چگونگی وجه قوی خواهد شد و در الدر المختار آمده: (والعبرة لجوبها ای العدة المانعة من سفرها وقت خروج اهل بلدها وكذا سائر الشروط) ^(۱) و از جمله این شروط است آنچه از شارح لباب نقل کرده اند: (ومنها ان يتمكن من اداء المكتوبات) ^(۲) پس هنگام خروج از بلد ظاهر است که برای مکتوبات متمکن است و ضرورت رکوب بحر و ما یترب علیه مانع از فرضیت نیست پس این وجه را مسقط فرضیت گفتن و از همه کسانی که رکوب بحر برای ایشان ضروری باشد حج اسلام را ساقط گفتن کار فقیه نیست و باید دانست که کسانی که رکوب بحر را مانع از فرضیت دانسته اند همین دوران سر دلبدی و غیره گفته اند پس این دوران و غیره را لازم نیست وجه مستقل دانست و چون آن وجه معتبر نباشد این وجه نیز معتبر نیست.

به دلیل جنگ بر سر خلافت نباید حج و اتراک کرد: سوال: ۲۴ امسال من عزم سفر حج دارم اما فی علتی جنگی که در مورد خلافت رویداده در دل من این خطر ظهور نموده که شاید در ادای ارکان حج نقصان یا فتوری واقع شود و تکالیف و مخارج بسیار آن عبث شود آیا مسأله خلافت به حج کدام نوع ارتباطی دارد یا نه و در صورتیکه خلیفه المسلمین وجود نداشته باشد حج درست می شود یا نه ؟

جواب: از این وضع هیچ خلل و نقصانی در حج روی نمی دهد شما با علاقمندی و رغبت تمام اراده حج بیت الله را نموده و به زیادت حرمین شریفین مشرف شوید ^(۳).

به علت تسلط شریف مکه در فرضیت حج فرقی واقع نمی شود: سوال: ۲۵ علمای در مورد حج بیت الله شریف می فرمایند که در این هنگام بدلیل آنکه مکه در قبضه شریف می باشد حج ناجائز است آیا این سخن درست می باشد زیرا همشیره و برادر من امسال اراده رفتن حج را دارند؟

جواب: حج بیت الله بر کسانی که استطاعت داشته باشند فرصت بوده و درست نیست که اکنون به علت مذکور حج فرض نباشد ایشان باید بدون هیچ تاملی حج کنند ^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰ . ط . س . ج ۲ ص ۱۶۵ . ظفر

(۲) ردالمحتار کتاب الحج ۲۰۰ . ظفر

(۳) هو فرض مرة علی الفور بشرط حرة وبلوغ الح وامن طریق (کبر) وحقیقة امن الطريق ان يكون الغالب فيه السلامة (البحر الرائق کتاب

الحج ج ۲ ص ۳۳۸ . ط . س . ج ۲ ص ۳۰۹ . ظفر

آیا زن می تواند بدون اجازه شوهر خود حج کند یانه: سوال: ۲۶ آیا زن می تواند بدون

رضایت شوهر خود حج کند یانه؟

جواب: می تواند حج فرض را اداء نماید^(۱).

در زمان شریف مکه حج ساقط نیست: سوال: ۲۷ اعتراض می شود که خانه کعبه در تسلط

غیرمسلمان است و دیگران دار الامن نیست هر چند در ظاهر در ادای مراسم مذهبی ممانعتی نمی باشد در این حالت حج ساقط است یانه؟

جواب: در حالیکه در حج ممانعتی نیست و در انجام ارکان آن مزاحمتی صورت نمی گیرد و راه مامون می باشد کسیکه استطاعت زاد و راحله را داشته باشد حج بر او فرض بوده و به وجه مذکور حج ساقط نیست^(۲).

آیا برای ادای حج وجود خلیفه ضرور است: سوال: ۲۸ برای ادای حج موجودیت خلیفه

ضروری میباشد یانه؟ و تا تقرر خلیفه حج بند است یانه؟

جواب: حج هیچ وقتی بند شده نمی تواند و فرضیت حج بر موجودیت خلیفه موقوف نمی باشد خداوند متعال فرموده است: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)^(۳) پس با استطاعت راه و استطاعت زاد و راحله حج فرض گردیده و شروط دیگری از قبیل امن بودن و غیره که فقها نوشته اند نیز در جمله استطاعت راه داخل می باشد.

از خوف بی پردگی حج را ممنوع گفتن غلط است: سوال: ۲۹ شخصی همراه بازن خود که

حج براو فرض است می خواهد به حج برود اما یک مولوی صاحب چنین نظر داده که چون در قطار آهن و کشتی زنان بی پرده می شوند لذا نباید او را همراه خود ببرد بلکه او به دادن این نفی آماده است که رفتن زنان با محرم به حج به علت بی پرده شدن شرعاً ممنوع است.

جواب: هنگامی که حج بر زنی فرض گردد و محرم و یا شوهر موجود باشد که همراه او برود رفتن

(۱) هو فرض الحج مرة على مسلم الحج حر مكمل الحج زاد الحج و راحله الحج فضلا عما لا بد منه (الدر المختار على هامش رد المختار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۶ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹ ، ظفر

(۱) ولا طاعة لمخلوق في معصية الخالق (الحديث) وليس لزوجها معها عن حجة الاسلام (الدر المختار على هامش رد المختار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۵ ، ظفر

(۲) هو فرض مرة على الفور بشرط حرية وبلغ الحج و امن طريق (كثر) و حقيقة امن الطريق ان يكون الغالب فيه السلامة (الحر الرائق كتاب الحج ج ۲ ص ۳۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹ ، ظفر

(۳) سورة آل عمران ۹۷ ، ظفر

زن مذکور به حج فرض بوده پس دادن این فتوی که زنان در قطار آهن و کشتی بی پرده می شوند لذا رفتن ایشان همراه با محرم نیز غلط می باشد صحیح نبوده و در صورت فوق ضروراً حج فرض است و بودن با محرم کافی می باشد و چون برفع بر سر باشد بی پردگی نیست این گمان بی پردگی غلط می باشد از زمان پیامبر (ﷺ) تا امروز چنین می شود اگر گمان این شخص مانع صحیح باشد در هیچ زمانی حج بر زنان فرض نمی شد خلاصه آنکه به قول شخص مذکور اعتبار نکند وزن خود را که حج بر او فرض می باشد ضرور به حج ببرد^(۱)

کسیکه از مال پدر حج کرده آیا حج دوباره بر او فرض می گردد: سوال: ۳۰ شخصی از مال پدر خویش در حالیکه پدرش موجود بود حج نمود بعد از وفات پدر شخص مذکور مالک مال و به زاد و راحله قادر گردید آیا حج دوباره بر او فرض است یا نه؟

جواب: اگر حج اولی را بعد از بلوغ انجام داده باشد دوباره حج فرض نیست در الدر المختار آمده: (فلو جدد الصبی الاحرام قبل وقوفه بعرفة ونوی حجة الاسلام اجزاء) و در الدر المختار آمده: (ولو احرم الصبی والمجنون والکافر ثم بلغ او افاق ووقت الحج باق فان جددوا الاحرام یخرجهم عن حجة الاسلام)^(۲)

رفتن به بابل زکات درست است یا نه: سوال: ۳۱ زید استطاعت حج را ندارد اما بکر او را از زکات مال خود معاونت نمود آیا حجتش اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: حجتش ادا می شود^(۳)

کسیکه پسرش مراهق باشد می تواند به حج برود یا نه: سوال: ۳۲ دو پسر شخصی مراهق اند شخص مذکور برادری نیز دارد آیا این شخص دو پسر خود را پرورش کند یا آنها را به کاکای شان سپرده و می تواند به حج برود زیرا شخص معیوبی می خواهد او را همراه خود به حج ببرد؟

(۱) ومع زوج او محرم الخ لامرأة حرة ولو عجزوا فی سفر والدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۹۸ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۹۴ ، ظفر

(۲) ردالمحتار باب الحج ج ۲ ص ۲۰۱ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۶۶ ، ظفر

(۳) وکراه الاعاء وندب الاعاء عن السوال (کثر) ای کراه ان یتصدق الی فقیر ما یصیر به غیا وندب الاعفاء عن سوال الناس (البحر الرائق باب المنصره ج ۲ ص ۲۶۸) کذا لم تصدق به علیه الا ما لا یحب به لا یجب علیه القول عندما لا یحب قبل المال وجب (المسک المنقسط ص

۱۲) ظفر صدیقی

جواب: رفتن شخصی مذکور به حج درست است زیرا اولادش محتاج او نیستند و برای نگرانی و سر پرستی آنها را به کاکای شان بسپارد^(۱).

در صورتیکه حج بر کسی فرض نگردیده باشد آیا می تواند بدون اجازه والدین به حج

برود: سوال: ۳۳ اگر حج بر کسی فرض نباشد برای او رفتن به حج بدون اجازه والدین جائز است یا نه؟

جواب: اگر والدین به خدمت او ضرورت داشته باشند در آنصورت رفتنش جائز نیست^(۲).

شخصی که در حال فقر حج کرده آیا پس از ثروتمند شدن حج دوباره بر او فرض است:

سوال: ۳۴ اگر شخص فقیری که حج بر او فرض نیست به طریقی خود را به مکه معظمه برساند و حج را اداء کند واپس از بازگشت غنی گردد آیا اکنون دوباره حج بر او فرض است یا اینکه همان حج نفل برایش کافی می باشد؟

برای زن حج همراه با نا محرم درست نیست: سوال: ۳۵ یک زن آیا می تواند به اجازه شوهر ضعیف خود تنها و یا همراه شخص دیگری به حج برود یا نه؟

جواب: برای زن سفر همراه با مردم اجنبی (نامحرم) درست نیست بلکه طرور است که شوهر یا یکی از محارمش همراه او باشد^(۳).

با دادن پول به یتیمان و فقرا حج اداء نمی گردد: سوال: ۳۶ زید ۵۵ ساله بوده و قوای

جسمانی اش ضعیف گردیده اما به سبب آنکه صاحب ثروت است حج بالایش فرض می باشد او به اساس ضعف جسم و به علت ابتلا به مرض تکالیف راه را برای زندگی خود خطر احساس می نماید لذا غرض ادای فریضه حج حاضر است که یک رقم معقول و مناسب را بر یتیمان بیوه ها

(۱) وفضلًا عن نفقة عیاله ممن تلزمه نفقته لتقدم حق العدة الى حين عوده والذر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۹۸ . ط. س. ج ۲ ص ۱۶۲. ظفر

(۲) وبتصف بالحرمة کالحج بمال حرام بالکراهة کالحج بلا اذن ممن یحب استیذانہ (ردمختار) کاحد ابویه المختار الی خدمته والاجداد إلح فیکره خروجہ بلا اذنیهم کما فی الفتح و طاهره ان الکراهة تحریمیة إلح قال فی البحر وهذا کله فی حج الفرض اما حج النفل فطاعة الوالدین اولی مطلقا (ردالمحتار مطلب فیم حج بمال حرام ج ۲ ص ۱۹۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۶). ظفر

(۳) ومع زوج او محرم ولو عبدًا إلح بالغ إلح عاقل والمراهن کالغ غیر محوسی ولا فاسق لعدم حفظهما مع وجوب الفقة لمحرمها علیها لانه محسوس علیها لامرأة حرة ولو عجزا فی سفر إلح ولس عبدا بمحرم لها ولس لزوجهما معها عن حجة الاسلام ولو کان بلا محرم جاز مع الکراهة (ردمختار) ای التحریمة للهي فی حديث الصحیحین إلح (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۹ - ۲۰۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۶).

ظفر الدین غفر له

و یا کدام مدرسه اسلامی صرف نموده و بین ترتیب فرض مذکور را اداء نماید آیا اینکار او ادا فیضه حج شمار می شود یا نه؟ شکل دوم آن است که کسی رابه حج بدل فرستد در این مورد معلومات دهید.

جواب: با دادن مال به یتیمان و فقرا کسی از ادا فیضه حج سبکدوش نمی شود البته حج بدل ممکن بوده و بهتر است کسی به حج بدل فرستاده شود که قبلاً حج کرده باشد وگرنه مکروه خواهد بود هر چند حج اداء می شود و این مسأله در شامی آمده است^(۱).

با افواه غلط فرضیت حج ساقط نمی گردد: سوال: ۳۷ چند نفر که حج بر ایشان فرض بود امسال اراده رفتن حج بیت الله را داشتند که این خبر شهرت یافت شریف مکه از حجاج به زور بیعت می گیرد که من امیر المؤمنین هستم لذا امسال حج رفتن و به شریف مکه بیعت کردن چطور است؟

جواب: با چنین خبرهایی حج فرض ساقط نمی گردد لذا بر مردمی که حج فرض است باید حج کنند و بیعت به شریف مکه درست نیست^(۲).

طفل کوچک بی مادر را گذاشتن و به حج رفتن چطور است: سوال: ۳۸ شخصی اراده رفتن به حج را دارد اما یک طفل او صغیر است که مادر هم ندارد طفل مذکور نمی تواند بدون بدر زندگی کند البته طفل مذکور کاکا دارد اگر او را نزد کاکایش گذاشته و به حج برود گنهگار نخواهد شد؟

جواب: حج فرض را بدین وجه نباید گذاشت زیرا پس از رفتن پدرش کاکای او متحیت ولی موجود می باشد که به پرورش او بپردازد البته نفقه طفل مذکور بر ذمه پدر خواهد بود.

رفتن زن بدون محرم به حج چطور است: سوال: ۳۹ یک زن که به هیچ وجه محل فتنه نیست وثقه نیز می باشد محرمی ندارد شخصی که به ظاهر متدین است می خواهد که او را همراه

(۱) العادة المالية نقل البیابة من المكلف مطلقاً والبدنية كصلاة وصوم لا نقلها مطلقاً، والمرکبة منهما كحج الفرض نقل البیابة عند العجز إلى الموت لانه فرض العمر حتى تلزم الاعادة بزوال العذر و بشرط نية الحج عنه لانه يشترط لصحة البیابة أهلية المأمور لصحة الافعال لانه فجاز حج لعمه وبشرط امر به ورثه لانه وبشرط اولی (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ - ۳۳۲ ط. س. ج ۲ ص ۵۹۷). ط.

(۲) هو فرض مرة علی الفور بشرط حرية وبلوغ وعقل وصحة وقدره زاد وراحلة فصلت عن مسکة عن لا بد منه بقعة دهابه واباه وعياله وامن طریق (کنز) وحقیقة امن الطریق ان يكون الغالب فيه السلامة كما اختاره الفقيه ائوالیث رحمته الله وعليه الاعتماد (البحر الرائق كتاب الحج ج ۲ ص ۲۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۳۰۹). طفری

خود به حج برد و در سفر با او معاونت کند در اینصورت آیا شخص مذکور می تواند با او یکجا سفر کند یا نه؟

جواب: در کتب فقه از عده ای مشایخ اقوالی معتبر مبنی بر جواز موجود است شامی گوید: (وفیه إشارة الى ان الحرة لاتسافر ثلاثة ايام بلا مجرم واختلف فيما دون الثلاثة وقيل انها تسافر مع الصالحين والصبي والمعتوه غير محرمين كما في المحيط قهستاني) و در فصل حداد این عبارت نیز قابل توجه می باشد که در الدر المختار آمده: (ولابد من ستره بينهما في البائن لئلا يختلي بالاجنبه ويمكن ان يقال في الاجنبية كذلك وان لم تكن معتدته الا ان يوجد نقل بخلافه بحر)^(۱) و بعضی از واقعات صدر اسلام مانند مهاجرت حضرت زینب (رضی الله عنهما) با زید بن حارثه و مردی از انصار از مکه تا مدینه و امثال آن نیز قابل توجه می باشد و واقعیت امر آن است که در مورد وقایع باید از نوعی اجتهاد کار گرفت در فتح آمده: (من الخلع والحق ان على المفتي ان ينظر في خصوص الوقائع)^(۲) والله تعالى اعلم

در دوران عدت سفر حج جائز است یا نه: سوال: ۴۰ شوهر هنده وفات نموده و عدتش تکمیل نگردیده آیا هنده می تواند در دوران عدت خود غرض ادای فریضه حج سفر کند یا نه؟

جواب: هنده نمی تواند در دوران عدت خود غرض ادای فریضه حج سفر کند در الدر المختار چنین حکمی آمده است^(۳).

آیا زن بیوه می تواند با مرد نا مجرمی یکجا سفر کند یا نه: سوال: ۴۱ یک زن که عصرش ۲۴ سال می باشد و بیوه است اراده رفتن به حج را دارد آیا می تواند همراه شخص نا مجرمی برود؟

جواب: بدون مجرم سفر زن درست نیست و در این حالت حج بر او فرض نمی باشد^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار فصل في الحداد ج ۲ ص ۸۵۵ ظفیر

(۲) رد المختار فصل في الحداد ج ۲ ص ۸۵۲. ظفیر

(۳) ومع زوج او مجرم الخ مع وجوب النفقة لمجرمها عليها لامرأة حرة ولوعجزها في سفر الخ ومع عدم عدة عليها مطلقاً أية عدة كانت (رد مختار) فلا يجب عليها ايج اذا وجدت (ای العدة) قوله ای عدة کانت ای سواء کانت عدة وفات او طلاق بائن اور جمعی (رد المختار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۸ - ۱۹۹) ولا تخرج معتدة وحی او بائن الخ عن بیئها الصلا (الدر المختار علی هامش رد المختار فصل في الحداد ج ۲ ص ۸۵۲). ظفیر

(۴) مولفص مرة على الفور بشرط حرية الخ ومجرم او زوج لامرأة في سفر (کنز) لما في الصحيحين لاتسافر امرأة الا ومعهما مجرم وزاد: لم في رواية او زوج وروى البراء لا تحج امرأة الا ومعهما مجرم الخ او اشار المصنف الى ان امن الطريق والمجرم من شرائط الوجوب (البحر =

پنجصد روپہ گفت اما بہ قبضہ اش درنیا ورد چہ حکمی وجود دارد: سوال: ۴۲ الف: از پدر زید آنقدر پول بہ میراث مانده کہ می توان با آن حج کرد اما زید هنگام مرگ پدر خود موجود نبود بلکہ پسرش عمرو حضور داشت او دو نیم ہزار روپہ را خرج نمود و در مرض الموت پدر کلان عمرو گفت کہ از فلان جا پنجصد روپہ بگیرد بفرمانید کہ آیا این پنجصد روپہ ملکیت عمرو است و آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

ہنگام مرض الموت برای ہبہ چہ شرایطی وجود دارد: سوال: ۴۳ ب: در حصہ پنجم کتاب زیور بہشتی آمدہ کہ برای ہبہ ثلث در مریض الموت قبضہ شرطی باشد در حالی کہ ترکہ پدر زید مجموعاً دو ہزار روپہ می باشد و بہ عمر گفته کہ پنجصد روپہ را بگیرد اما آنرا بہ قبضہ او در نیا وردہ در اینصورت آیا او مالک این پنجصد روپہ گردیدہ یا نہ و آیا حج بر او فرض شدہ است یا نہ؟

رقمی را کہ نواسہ دزدیدہ حق تمام ورثہ است: سوال: ۴۴ ج: هنگامی کہ زید وفات نمود ورثہ او دو پسر و یک دختر بود و عمرو کہ پسر پسر او می باشد پنجصد روپہ ای کہ پدر کلانش برایش دادہ نزدش موجود بودہ اما از جملہ یک و نیم ہزار روپہ ای کہ از مال پدر کلان سرقت نمودہ نزدش چہار صد روپہ باقی می باشد آیا این چہار صد روپہ ملکیت عمرو شمرده می شود و یا اینکہ بر تمام ورثہ مطابق سهم ایشان تقسیم می گردد و سهمی کہ در آن بہ عمرو می رسد اگر قابل حج باشد حج بر او فرض می شود یا نہ؟

کسیکہ مالک خانہ باشد آیا حج براو فرض است یا نہ: سوال: ۴۵ شخصی تعمیر دو منزلہ ای دارد کہ منزل پایانی از حاجت او زیادہ و در منزل بالایی خود سکونت می کند آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

حج بہ اساس جایداد فرض می شود یا نہ: سوال: ۴۶ د: شخصی با معاش تقاعدی زندگی خود را پیش می برد و جایداد نیز دارد کہ برای گزارہ او کافی نمی باشد اما جایداد او آنقدر قیمت دارد کہ اگر آنرا بفروشد می تواند حج کند آیا حج بر او فرض است یا نہ؟

اگر ہبہ ورقم دیگری یکجا شود حج فرض می گردد یا نہ: سوال: ۴۷ و: شخصی بہ یکی

از دوستان خود بدون اجازه ورثه آنقدر پول داده که برای حج کافی می باشد یا حج بر او فرض است یا نه؟

شخصی قبل از موسم حج پول داشت و بعداً آنرا قرض داد و حصول نگرديد چه حکمی

وجود دارد: سوال: ۴۸ ز: نزد شخصی در ماه صفر آنقدر پول وجود داشت که می توانست با آن به حج برود اما در ماه ربیع الثانی آنرا به کسی قرضداد و تا اکنون حصول نگرديد حج بر این شخص فرض گردیده است یا نه؟ مولوی حسین احمد مهاجر مدنی گوید که حج فرض می گردد در صورتیکه ماه مذکور زمانه رفتن به حج باشد و به اساس تجربه رفتن مردم از اینجا در ماه شوال صورت می گیرد.

جواب: الف: عمر و مالک آن پنجمصد روپہ نیز نشدہ است ^(۱) پس بہ اساس آن پول حج بر او فرض نشدہ است.

ب: رای حضرت مولانا اشرف علی نزد من صحیح است.

ج: از تمام دوهزار روبیه به عمر مقدار ۱۰۰ می رسد اما چون فقط چهار صد روبیه وجود دارد آنرا به دیگر ورثه بدهد چون نزد او چیزی باقی نمی ماند لذا حج بر او فرض نیست.

د: صحیح همان است که برو عمر حج فرض نمی باشد (ومنه المسکن وممرته ولو کبیر یمکبه الاستغناء بعضه والحج بالفاضل فانه لایلزمه بیع الزائد)^(۲).

ه: اگر جایداد بیشتر از اندازه گذاره نباشد حج بر او فرض نیست و فروش آن ضروری نمی باشد و وجه آن است که با ملکیت دیگری گذاره کردن شرعاً اعتبار نداشته بلکه در آمد خود شخص معتبر می باشد و در شریعت عاید جائز اعتبار دارد^(۳).

و: اگر آن رقم از ثلث زیاده نباشد حج فرض می گردد.

ز: آنچه مولوی صاحب حسین احمد در این مورد فرموده صحیح است.

۸۸۰ رضایف وائیدین رفتن به حج چطور است: سوال ۴۶: رفتن به حج نقلی بدون رضایت

واللہ اعلم بالصواب

(۹) چون مابه بوده و درجه فیصه شرط می باشد.

(٢) الدر المختار على هامش رد المحتار ص ١٩٦ ج ٢.

(٣) وَإِنْ كَانَ صَاحِبُ صُغَةٍ إِنْ كَانَ لَهُ مِنَ الْمَرْبُوعِ مَا لَوْ بَاعَ مَقْدَارَ مَا يَكْفِي الزَّادَ وَالرَّاحِلَةَ ذَاهِبًا وَجَانِبًا وَتَفَقَّعَ عِيَالَهُ ، وَأَوَّلَادَهُ وَيَقْبَى لَهُ مِنَ الصُّغَةِ قَدْرَ مَا يَعِيشُ سِنَّةً أَسَاسِيًا يَفْتَرِضُ سَنَةً . وَإِلَّا لَمْ يَكُنْ مُعْتَبَرًا . ط . ج . ص ٢٤ ص ٢١٨ . ظهير

جواب: بدون رضایت والدین به حج نفل نباید رفت در الدر المختار آمده: (قد يتصف بالحرمۃ بمال حرام وبالكراهۃ كالحج بلا اذن ممن يجب استيذانه) ودر شامی آمده: (اما حج النفل فطاعة الوالدین اولی مطلقاً كما صرح به فی الملتقط)^(۱).

تاخیر در ادای فریضه حج جائز است یا نه: سوال: ۵۰ اگر بر کسی حج فرض شده باشد در ادای آن تأخیر جائز است یا نه؟ و اگر والدین از سفر حج منع کنند به خاطر ایشان مؤخر کردن آن جائز می باشد یا نه؟

جواب: در صورت فرض شدن حج تأخیر نباید کرد و اگر والدین منع کنند باز نه ایستد اما اگر والدین محتاج خدمت او باشند و هیچ کس دیگر نباشد که خدمت ایشان را بکند در آنصورت حج را مؤخر نماید در الدر المختار آمده: (وقد يتصف بالحرمۃ كالحج بمال حرام وبالكراهۃ كالحج بلا اذن ممن يجب استيذانه) شامی گوید: (كاحد ابويه المحتاج الي خدمته)^(۲) فرض مرة على الفور فی العام الاول عند الثاني واصح الروایتین عن الامام)^(۳)

دین مهر مقدم است یا حج: سوال: ۵۱ اگر بر کسی حج فرض شده باشد و زنش مانع شود و بگوید که مهر مرا بده و نزدش برای ادای مهر غیر از همین مال چیز دیگری نباشد در اینصورت ادای حج بر او لازم است یا ادای مهر؟

جواب: در صورتی که زنش مانع شود و بگوید که مهر را بده باید حج را مؤخر نماید و مهر را اداء کند^(۴).

اگر زن باشخص نامحرمی به حج برود آیا شوهرش می تواند او را مانع شود یا نه:

سوال: ۵۲ زنی می خواهد با پسر عمه خود و دختر خاله خود و زنان دیگر به حج برود و شوهرش مانع او می شود آیا شوهر شرعاً حق دارد که او را مانع گردد؟

جواب: اگر حج بر زن فرض باشد شوهرش نمی تواند او را از رفتن به حج منع کند و اگر شوهر همراهش نرود می تواند همراه بایکی از محارم خود به حج برود و بدون محرم رفتن مکروه تحریمی

(۱) رد المحتار ص ۲۴۵ ج ۲.

(۲) رد المحتار ص ۱۹۱ ج ۲.

(۳) الدر المختار ص ۱۹۱ ج ۲.

(۴) ممن يجب استيذانه وكذا الغريم لسبون لا مال له يقضي به، والكفيل لو بالاذن، فيكره خروجه بلا إذنهم كما في الفتح. وظاهره أن الكراهة تحريرية ولذا عبر الشارح بالوجوب ھ

می باشد طوریکه در الدر المختار آمده: (لیس لزوجها منعها عن حجة الاسلام ولو حج بلا محرم
 جاز مع الکراهة ای التحريمه)^(۱) وپسر عمه محرم نیست و همراه با او سفر جائز نمی باشد^(۲)
 و همچنان مطابق اصل مذهب سفر همراه با زنان نیز درست نیست^(۳) و عده ای گفته اند که اگر
 همراه با صالحان سفر کند درست است (وقیل لها تسافر مع الصالحین والصبی والمعتوه غیر
 محرمین کما فی المحيط عن القهستانی)^(۴)

آیا زن می تواند با پیر خود که محرمش نیست به سفر حج برود: سوال: ۵۳ الف: یک
 زن بیوه که صاحب نصاب است می خواهد با پیر خود که محرمش نیست به حج برود آیا جائز
 است یا نه؟

ب: اگر این زن فقط با زنان یکجا شده و برود جائز است یا نه؟

جواب: الف: جائز نیست زیرا در شامی آمده: (ولیه اشارة ان الحرة لاتسافر ثلاثة ايام بلا محرم)
 فقط^(۵)

ب: جائز نیست.^(۶)

آیا زن می تواند با زنانی که همراه محرم خود به حج می رود به حج برود یا نه:
سوال: ۵۴ یک زن بیوه که هیچ محرمی همراه او نیست می خواهد به حج برود و سائر زنان هر
 یک همراه با شوهر خویش به حج می روند آیا زن مذکور می تواند به همراهی ایشان به حج
 برود یا نه و اگر کسی مانع شود برای او چه جزایی وجود دارد؟

(۱) ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰. ظفر

(۲) والمحرّم من لا یجوز له مآکحتها علی التابیه بقراءة او رضاع او صهریه (ردالمحتار کتاب الحج تحت قوله مع زوج او محرم ج ۲ ص ۱۹۹. ط. س. ج ۲ ص ۴۶۴. ظفر

(۳) و يعتبر فی المرأة أن یكون لها محرم تنح به أو زوج ولا یجوز لها أن تنح بغيرهما إذا كان بینها وبين مكة مسیرة ثلاثة ايام وقال الشافعی رحمه الله: یجوز لها الحج إذا خرجت فی رقة ومعها نساء ثلاث لحصول الأمن بالمرقة ولنا قوله علیه الصلاة والسلام [لا تنح امرأة إلا ومعها محرم] ولأنها بدون المحرم یخاف علیها الفتنة وتزداد بانضمام غيرها إليها ولهذا تحرم الخلوة بالأجنبية وإن كان معها غيرها. (هدایه علی هامش فتح القدر کتاب الحج ج ۲ ص ۱۲۸). ظفی

(۴) ردالمحتار کتاب المحظر والاباحه فصل فی البیع ج ۵ ص ۴۴۳. ط. س. ج ۲ ص ۳۹۰. ظفر

(۵) ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۹. و يعتبر فی المرأة أن یكون لها محرم تنح به أو زوج ولا یجوز لها أن تنح بغيرهما إذا كان بینها وبين مكة مسیرة ثلاثة ايام. (هدایه علی هامش فتح القدر کتاب الحج ج ۲ ص ۱۲۸. ط. س. ج ۲ ص ۴۶۴. ظفر

(۶) ومع زوج او محرم مع وجوب النفقة لمحرمها علیها لق لامرأة (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۸ - ۱۹۹ وروی الزائر لا تنح امرأة الا ومعها محرم. (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۳۸. ط. س. ج ۲ ص ۳۱۴. ظفر

جواب: تا وقتی که همراه با این زن بیوه محرمی نباشد که همایش به حج برود حج بر او فرض نبوده و رفتنش نا جائز می باشد (۱)

اگر کسی که احرام بسته به عرفات نرسد حبش می شود یانه: سوال: ۵۵ شخصی که به قصد حج احرام بسته در یوم نحر قبل از طلوع فجر به نزدیکی عرفات رسید اما آنقدر فاصله باقی ماند که تا رسیدن به خود میدان فجر طلوع می کند البته اگر او سنگریزه ای بر تاپ کند تا به آنجا می رسد شخصی می گوید که رسیدن سنگریزه محرم در حکم رسیدن خود اومی باشد و حج او می شود آیا این قول صحیح است؟

جواب: این قول مذکور غلط می باشد زیرا رسیدن به بخشی از میدان عرفات برای محرم ضروری است هر چند برا یک لحظه باشد و بدون آن حج نمی شود چنانچه در شرح لباب المناسک آمده شرط سوم وقوف عرفه در میدان عرفات می باشد (قلوا خطأ لم یجز وقوفه بغیر عرفه ولو بیطن عرفه الخامس کیونته بعرفة فی وقته ولو لحظة) (۲).

وقتی حج بر ذمه خود شخص فرض باشد و پدر خود را به بفرستد فرض خودش اداء می شود یانه: سوال: ۵۶ حج بر ذمه شخصی فرض می باشد اما والدین او آنقدر مال ندارند که به حج بروند اکنون این شخص خودش حج کند یا پدر خویش را به حج بفرستد و اگر پدر خویش را به حج بفرستد فرض از ذمه خودش اداء می شود یانه؟

جواب: شخص مذکور باید خودش حج کند و اگر پدر خویش را به حج بفرستد باز هم حج بر ذمه خودش فرض می باشد (۳).

اگر شخصی قبل از حج یا بعد از زنا کند حبش می شود یانه: سوال: ۵۷ شخصی زن شوهر

(۱) ومع زوج او محرم الحج مع وجوب النفقة علیها لمحرمها الخ لامرأة حرة ولوعجزا فی سفر (ایضا ج ۲ ص ۱۹۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۴) دوهذبة حکم معانفت به صراحت موحدی می باشد برای دانستن ص ۱۲۸ ج ۱ فتح القدیر ملاحظه شود.

(۲) المسک المنقسط ص ۱۰۴) والبعج فرضه ثلاثة الاحرام الحج والوقوف بعرفة فی اوانه (در مختار) وهومن زوال یوم عرفة الی قبیل طلوع فجر البحر (الدور المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۴) اما واما زمانه فزمان الوقوف من حين نزول الشمس من یوم عرفة الی طلوع الفجر الثاني من یوم البحر حتی لو وقف بعرفة فی غیر هذا الوقت کان وقوفه وعدم وقوفه سواء لانه فرض مؤقت لا وکذا من لم یدرک عرفة بنهار ولا یبلی فقد فاتته الحج لا اما القدر المفروض من الوقوف فهو کیونته بعرفة فی ساعة من هذا الوقت فمضى حصل التیانها فی ساعة من هذا الوقت نادى فرض الوقوف سواء کان عالما بها أو جاهلا نائما أو یقظان متيقنا أو معمی علیه وقف بها أو مر وهو یمشی أو علی الدابة أو محمولا (بدائع الصنائع کتاب الحج فصل رکن الحج ج ۲ ص ۱۲۵ و ص ۱۲۷) طعیر

(۳) والمركة منهما کحج الفرض نقیل الیابة عند العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر حتی نلزم الاعادة بزوال التامر (الدور المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ و ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸) طعیر

داری فرار داده و به خانه خود آورد و تا چند ماه با او زنا کرد و پس از آن به حج رفت و چون از حج باز گشت به این عمل زشت دوام داد بالاخره شوهر زن مذکور مجبوراً او را طلاق داد و پس از آن انقضای عدت زانی مذکور با او نکاح کرد آیا حج شخص مذکور شده است یا نه؟
جواب: حج شخص مذکور صحیح بوده و دوباره حج بر او فرض نیست ^(۱) (البته گناه بزرگ زنا بر گردن او بوده اما بر ادای حج اثری ندارد)

اگر عرفه به روز جمعه تصادف کند آیا از هفتاد حج افضل می باشد: سوال: ۵۸ اگر
 عرفه به روز جمعه تصادف کند از هفتاد حجی که در غیر جمعه باشد افضل است چنانچه در بحر الرائق آمده: (وقد قيل اذا وافق يوم عرفة جمعة غفر لاهل كل الموقف وانه افضل من سبعين حجة غير يوم الجمعة كما ورد في الحديث الشريف انتهى) اما صاحب ردالمحتار چنین می نویسد: (ولكن نقل المنادی عن بعض الحفاظ ان هذا الحديث باطل لا اصل له) آیا این روایت واقعاً باطل می باشد حافظ سخاوی در کتاب فضائل اعمال این حدیث ابو هریره را نقل می کند (ان الله عز وجل خلق الايام واختار منها يوم الجمعة فكل عمل يعمله الانسان يوم الجمعة يكتب له سبعين حسنة) این حدیث صحیح است یا نه؟

جواب: مولف الدر المختار این حدیث را اختیار نموده که اگر وقوف عرفه در روز جمعه صورت گیرد حج مذکور از هفتاد حجی که در غیر جمعه باشد افضل است و این مسأله مسلم می باشد که در فضائل اعمال بر حدیث ضعیف نیز می توان عمل نمود طوریکه در الدر المختار از الرملى چنین نقل گردیده: (فيعمل به في فضائل الاعمال وان انكره النووى) ^(۲) بهر حال فضیلت وقوف در روز جمعه حتماً است پس اگر روایت هفتاد حج ضعیف نیز باشد با اصل منافی نمی باشد و در اموری از این قبیل نمی توان حکم قطعی صادر کرد و نه به آن ضرورتی می باشد و حدیثی که حافظ سخاوی در این باب نقل نموده اگر صحیح است مطلب حاصل می گردد و اگر ضعیف باشد نیز قابل قدح نیست.

(۱) هو ای الحج فرض الخ مرة لان سببه البيت وهو احد (درمختار) ولا يتكرر الواجب اذا لم يتكرر سبه ولحديث مسلم قالها الناس قد فرض عليكم الحج فحجوا فقال رجل اكل عام يا رسول الله نسكت حتى قلها ثلاثا فقال رسول الله لقلت نعم لرجبت ولما استغنم (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۰ ، ط. م. ج ۲ ص ۴۵۴ ، ۴۵۵) ، ظهير
 (۲) الدر المختار على هامش ردالمحتار عد باب وضوء مطلب في بيان ارتقاء الحديث الضعيف الى مرتبة الحسن ، ج ۱ ص ۱۱۹ ، ط. م. ج ۲ ص ۱۲۸ ، ظهير

اگر زن ومحترم هر دو مریض باشد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۵۹ شخصی خود فريضه حج را اداء نموده اما زنش حج نکرده اکنون نزد او آنقدر پول وجود دارد که زن وشوهر بخوبی می توانند حج بنمایند اما شوهر ضعیف ودائم المرض بوده وزن نیز ضعیف می باشد اما آنقدر ضعیف نیست که راه رفته نتواند از سوی دیگر در این ایام در راه حجاز تکالیف زیادی می باشد پس در چنین حالات برای هر دو رفتن به حج ضروری می باشد یا دادن همان مقدار رقم به مدارس اسلامییه بهتر است؟

جواب: چون بر این زن حج فرض می باشد باید به حج فرستاده شود خواه شوهرش همراهش برود یا یکی از محارمش اگر فی القور به علت عدم اطمینان از اوضاع رفتن به حج دشوار باشد تا وقتیکه خبر قابل اطمینانی برسد انتظار بکشد وجون از اوضاع مطمئن شود اراده حج را بنماید (۱) خلاصه آنکه فريضه حج باحج کردن اداء می شود وبا دادن رقم به مدارس اسلامی وغیره حج اداء نمی گردد.

آیا قرضدار می تواند بدون ادای قرض به حج برود یانه: سوال: ۶۰ اگر شخصی بخواهد به حج بزود وقرضدار باشد آی قبل از رفتن به حج ادای قرض ضروری است یانه وبدون ادای قرض می تواند به حج برود یانه؟

جواب: در الدر المختار آمده: (وغیرها سنن وآداب کان يتوصع فی النفقة ويحافظ علی الطهارة وعلی صون لسانه ويستاذن ابويه ودائنه وكفيله) ودر شامی آمده: (وکذا یکره بلا اذن دائنه وكفيله والظاهر انها تحريمه لاطلاقهم الکراهة ويدل علیه قوله فيما مر فی تمثيله للحج المکروه کالحج بلا اذن مما يجب استيذانه فلا ينبغي عده ذلک من السنين وآلآداب) (۲) از روایات مذکور معلوم می گردد که هنگام رفتن به حج اجازه گرفتن یا واجب می باشد وضروری بودن ادای فرض ثابت نمی گردد.

فصل دوم

ارکان وواجبات حج

زنی که در ایام حج به حیض مبتلا شود چگونه حج کند: سوال: ۶۱ زنی که در هنگام حج

(۱) مع امن الطريق بغلبة السلامة الحج (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۷ . ط. س. ج ۲ ص ۵۶۳). ظفیر

(۲) ردالمحتار کتاب الحج ص ۲۰۵ . ط. س. ج ۲ ص ۴۷۰ و ۴۷۱. ظفیر

حیض بیند ارکان حج را چگونه اداء کرده می تواند.

جواب: غیر از طواف تمام اراکات حج را انجام دهد و پس از پاک شدن طواف فرض را قضا نماید و طواف سنت و واجب از او ساقط می گردد^(۱).

چه وقتی حضور در عرفه ضروری باشد که حج صحیح شود: سوال: ۶۲ الف: حجاج تا چه وقتی که به عرفات برسند شامل حج می گردند.

وقت خطبه حج: سوال: ۶۳ ب: خطبه حج چه وقتی شروع و چه وقت ختم می گردد؟

کسیکه قبل از غروب آفتاب از عرفات باز گردد خون بر او واجب شود یانه: سوال: ۶۴ ج: اگر کسی قبل از غروب آفتاب از عرفات باز گردد خون بر او واجب می شود یانه؟

جواب: الف: بعد از زوال عرفه یعنی نهم ذی الحجة تا قبل از دمیدن صبح صادق یوم النحر هر وقتیکه شخص به عرفات می رسد فرض اداء شده و حج اداء می گردد^(۲).

ب: حج دارای سه خطبه می باشد یکی در هفتم ذی الحجة در مکه مکرمه دوم به تاریخ نهم ذی الحجة بعد از زوال آفتاب در عرفات قبل از نماز ظهر و عصر و خطبه سوم به تاریخ یازدهم ذالحجة در منی که تفصیل آن در کتب فقه آمده است^(۳).

ج: باید تا غروب آفتاب در آنجا باقی بماند و اگر قبل از غروب آفتاب باز گردد خون بر او لازم می شود.^(۴)

(۱) و اذا حاضت المرأة عند الاحرام اغسلت واحمرت وصنعت كما يصنع الحاج غير انها لا تطوف بالبيت حتى تظهر لحديث عائشة . (هداية باب للتمتع ج ۱ ص ۲۴۶) . طهیر

(۲) الحج فرضه ثلاثة الاحرام في الوقوف بعرفة في اوانه (دومختار) وهو من زوال يوم عرفة الى قبيل طلوع فجر النحر (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. ص. ج ۲ ص ۴۷۶) . طهیر

(۳) فاذا كان قبل يوم التروية بيوم خطب الإمام خطبة يعلم فيها الناس الخروج إلى منى والصلاة بعرفات والوقوف والإفاضة ثم يتوجه إلى عرفات فيقيم بها ثم إذا زالت الشمس يصلي الإمام بالناس الظهر والعصر فيبدي بالخطبة فيخطب خطبة يعلم فيها الناس الوقوف بعرفة ثم يحط ويحط حطتين يفضل بينهما بجلسة كما في الجمعة (هداية باب الاحرام ج ۱ ص ۲۲۵) قوله: وبعد الزوال ثاني النحر قال في اللباب ثم اذا كان اليوم الحادي عشر وثاني ايام النحر خطب الإمام خطبة واحدة بعد صلاة الظهر لا يجلس فيها كخطبة اليوم السابع يعلم الناس احكام النحر وما بقى من امور المناسك وهذه الخطبة سنة وتركها غفلة عظيمة آه (ردالمحتار فصل في الاحرام مطلب في حكم صلاة العيد ج ۲ ص ۲۵۲ ، ط. ص. ج ۲ ص ۵۲۰) . طهیر

(۴) ثامن الشير خرج الى منى الخ ومكث بها الى فجر عرفة ثم بعد طلوع الشمس راح الى عرفات الخ و اذا غربت الشمس اتى مزدلفة (دومختار) قوله اذا غربت الشمس الخ بيان للواجب حتى لو دفع قبل الغروب فان جازز حدود عرفة لزمه دم (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۳۶ ، ط. ص. ج ۲ ص ۵۰۸) . طهیر

وقت حضور در عرفات چه وقت است: سوال: ۶۵ حاجی باید در کدام روز و در چه وقتی به عرفات برسد وقت آخری رسیدن حاجی به عرفات چه وقتی می باشد که حجتش باطل نشود حاجی باید در چه وقتی از عرفات به سوی مزدلفه برود و انتهای آن چه وقت است؟ اگر کدام حاجی در شام روز عرفه یا بعد از نیمه شب در شب عید به عرفات برسد حجتش می شود یانه اگر اداء شود در شب چه وقتی بطرف مزدلفه باز می گردد؟

جواب: وقت مستحب برای رفتن به سوی عرفات آن است که در روز عرفه بعد از طلوع آفتاب از منی بطرف عرفات حرکت کند و در آنجا رسیده و مطابق قاعده از نماز ظهر و عصر فارغ شده و قوف عرفات را انجام دهد و وقت و قوف به عرفات از زوال روز عرفه تا طلوع فجر یوم نحر می باشد یعنی شب تاریخ دهم نیز وقت و قوف است و در این مدت هر وقتی که به عرفات برسد فرض و قوف اداء می شود و وقت مستحب بازگشت به سوی عرفه همان وقتی است که معروف می باشد که بعد از غروب آفتاب روز عرفه از عرفات حرکت نموده و به مزدلفه رسیده و شب را در آنجا بگذرانند و نماز صبح را در تاریکی خوانده و قوف مزدلفه را انجام دهد و وقت این و قوف از طلوع فجر یوم النحر تا طلوع آفتاب می باشد و این و قوف واجب است و آن حاجی که در روز عرفه پس از شام یا هنگام خفتن یا پس از آن و قبل از صبح صادق به عرفات برسد حجتش صحیح بوده پس در عرفات کمی توقف کند و همان وقت به مزدلفه برود و اگر وقت و قوف مزدلفه باقی باشد و قوف مزدلفه را انجام دهد تا که واجب ترک نگردد و اگر و قوف مزدلفه صورت نگیرد^(۱) و یا وقت آن باقی نباشد ترک واجب بوده و خون واجب می گردد باقی تفصیل مناسب حج در کتب مشهور و معروف فقه وجود دارد به کتب مذکور مراجعه شود.

کسیکه طواف وداع را انجام ندهد چه حکمی وجود دارد: سوال: ۶۶ زید برای ادای حج مفروض روانه بیت الله شریف گردید زید و همراهان او از کوه یلملم بدان وجه احرام نبستند که نخست قصد رفتن به مدینه منوره را داشتند چنانچه اولاً به مدینه منوره رفته مقبره پیامبر

(۱) فإذا صلى الفجر يوم التروية بمكة خرج إلى منى فقيم بها حتى يصلى الفجر من يوم عرفة ثم يتوجه إلى عرفات فيقيم بها ثم إذا زالت الشمس يصلى الإمام بالناس الظهر والعصر ثم يصلى بهم الظهر والعصر في وقت الظهر بأذان وإقامتين ثم إذا غربت الشمس افاض الإمام والناس معه إلى فلو مكث قليلاً بعد غروب الشمس وافاض الإمام فلا بأس به ثم ثم أتى مزدلفه ثم يصلى الإمام بالناس المغرب والعشاء بأذان وإقامة واحدة ثم ثم وقف ثم ثم هذا الوقوف ثلاثة الأحرار ثم والوقوف بعرفة في أوانه (مزمختار) وهو من زوال يوم عرفة إلى قبل شتوع فجر النحر (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ط. س. ج ۲ ص ۵۰۸). طهیر

را زیادت نمودند از آنجا حرکت نموده دبه سوی بیت الله شریف حرکت کردند و زید در منطقه (راخ) به نیت ادای حج احرام بست و چون به حرم شریف داخل گردید طواف داخلی و ارکان حج را انجام داد و بعد از آن یک مرتبه دیگر نیز طواف نمود و پس از آن نخست مریض شد و چون هنگام رفتن به سوی عرفات به تاریخ ۷ ذی الحجة شدیداً مریض بود لذا اینکار را در حالی انجام داد که او را بر چار پاییی انداخته و نقل می داند بدین ترتیب در میدان عرفات داخل شده و خطبه را نیز شنید و دیگر ارکان حج را نیز انجام داد و تا سیزدهم ذی الحجة مانند سایر حجاج در منی اقامت نمود و در همین روز یعنی ۱۳ ذی الحجة احرام را باز نمود و موی خود را کوتاه کرد روز دیگر دوباره بها سوی بیت الله شریف آمد مگر به علت فرض پای پیاده طواف ننوا نست بلکه مانند تاریخ ۷ ذی الحجة ممکن بود او را در چار پاییی انداخته طواف دهند اما طواف دهندگان او را طواف ندادند و در همین حالت مریضی به وطن بازگشت و تخمناً دوسال بر این موضوع گذشت و او منتظماً بازن خود جماع می نمود و چون در اینجا از علمای هند پرسد عده ای طواف مذکور را واجب گفتند و افزودند که این طواف نیز رکن است و تا وقتی که انجام نگیرد حج کامل نمی شود و عده ای گفتند که تا وقتی که این طواف صورت نگیرد رفتن نزد زن حرام می باشد و گروه دیگر گفتند که انجام ندادن طواف و داع باعث حرمت زن نیست اما چون به علت مرض و بیاض غلط ترک گردیده پس به خاطر تأخیری که صورت گرفته دو خون بر او واجب گشته اما طواف و داع بهر صورت باید انجام گیرد چون در این مورد اختلاف زیاده وجود دارد کدام قول صحیح و معتبر شمرده شود؟ زید استطاعت دوباره رفتن را ندارد اما دو خون می تو... بکند مسأله را واضح سازید خداوند متعال شما را اجر بدهد.

جواب: در سوال ذکر نگردیده که زید طواف افاضه را نیز انجام داده یانه زیرا این طواف رکن و فرض می باشد و بدون این طواف شخص نمی تواند از احرام برون شود و جماع بازن نیز بدون آن حلال نمی باشد وقت این طواف از تا ۱۲ ذی الحجة می باشد هنگام قیام در منی باید مکه آمده این طواف را انجام داده و باید دوباره به منی برگشت پس باید این نکته روشن گردد که زید این طواف را انجام داده یانه اگر طواف مذکور را انجام نداده باشد باید به مکه معظمه بر گردد و طواف مذکور را انجام دهد و به علت جماع بازن و تأخیر در آن خون لازم می باشد و اگر طواف مذکور یعنی طواف افاضه را انجام داده باشد فرض حج اداء شده است طواف و داع یعنی طواف

بازگشت^(۱) از مکہ معظمہ فرض نبوده واجب می باشد وبا ترک صرف خون لازم می گردد ضرورتی به بازگشت و انجام این طواف وجود ندارد^(۲) پس سوال کننده با این نکته را شرح دهد که زید از تاریخ دهم الی دوازدهم ذی الحجة طوافی انجام داده است یانه؟ اگر نکرده باشد طواف زیارت بر ذمه او باقی بوده و هر وقتیکه بتواند به مکہ باز گردد و طواف مذکور را انجام دهد و بدون طواف مذکور جماع حلال نمی گردد.

وقتیکه شخصی اراده حج را می نماید ضرور است که در مورد مسائل حج آگاهی حاصل کند به هر زبانی کتاب احکام حج موجود می باشد پس این قدر باید حتماً دانست که چه اموری فرض است بهر صورت اکنون باید واضحاً نوشته شود که طواف زیارت را انجام داده یانه پس از آن جواب مشرح نوشته خواهد شد و باید واضح ساخت که طواف زیارت علیحده بوده و طواف وداع علیحده می باشد اولی فرض و رکن حج بوده و دومی واجب می باشد.

کسیکه طواف زیارت را انجام ندهد چه حکم دارد: سوال: ۶۷ اگر شخصی به حج برود و تمام افعال و ارکان حج را انجام دهد اما طواف زیارت نکند و به وطن خود باز گردد در موردش چه حکمی وجود دارد؟

جواب: اگر حاجی بدون طواف زیارت طوریکه دو ایام نحر و پس از آن هیچ طوافی نکند و به وطن خود باز گردد زن بر او حرام بوده و حکم احرام در مورد او باقی می باشد بازگشت به مکہ معظمه و انجام طواف زیارت بر او لازم بوده و بدون طواف مذکور از احرام خارج نمی گردد وزن برایش حلال نمی شود.

فصل سوم

احرام

آیا محرم می تواند بار ابر یا تار زیر پوش خود را ببند یانه: سوال: ۶۸ الف: آیا محرم می

(۱) و فرضه ثلاثة الاحرام والوقوف بعرفة وطواف الزيارة في طواف الزيارة اول وقفه بعد طلوع القمر يوم النحر وهو فيه أي الطواف في يوم النحر الاول الفصل وحل له النساء في فأن أخره عنها أي أيام النحر وليلاتها منها كره تحريمها ووجب دم لترك الواجب في تم اتی منی (در مختار) قوله كره تحريمها الخ ای ولو أخره إلى اليوم الرابع الذي هو آخر أيام التشريق وهو الصحيح الخ وبه يغنى (ردالمحتار كتاب الحج ج ۲ ص ۱۰۲ وباب الاحرام ج ۲ ص ۱۵۲ . ط. س. ج ۲ ص ۴۶۷). ظهير

(۲) ثم اذا اراد السفر طاف للصدر ای الوداع سبعة اشواط بلا رمل وسعی وهو واجب الا على اهل مكة (در مختار) قوله وهو واجب فلونفر ولم يطف وحب عليه الرجوع ليطوف ما لم يجاوز المقات فيخبر حين ازالة الدم، والرجوع باحرام جديده بعمره الخ (ردالمحتار مطلب في طواف الصدر ج ۲ ص ۲۵۵ . ط. س. ج ۲ ص ۵۲۳). ظهير

تواند با رابر یا تار زیر پوش احرام را ببندد یا نه؟

آیا محرم می تواند به علت گرمی چادر احرام را بکشد: سوال: ۶۹ ب: چادری که در

حالت احرام پوشیده می شود آیا در صورت عرق کردن می توان آنرا پایین کرد یا نه؟

خواندن دعاها در حالی که به سوی کتاب دیده شود چطور است: سوال: ۷۰ ج:

شخصی که دعاها حج را زبانی یاد ندارد آیا می تواند به سوی کتاب دیده و آنها را بخواند یا نه؟

جواب: الف: می توان بارابر و غیره زیر پوش احرام را بست^(۱).

ب: هر وقتیکه ضرورتی به کشیدن چادر نیست در صورت عرق و غیره می توان آنرا پائین کرد^(۲).

ج: می تواند به کتاب دیده و بخواند و پس از خواندن می تواند کتاب را نزد خود نگهدارد^(۳).

فصل چهارم

جنایات

اگر محرم بقیه را بکشد چه حکم دارد: سوال: ۷۱ (عن ابی الزبیر المکی عن جابر بن عبد الله قال قال رسول الله ﷺ من قتل ضفدعاً فعليه شاة محرماً كان او حلالاً) آیا در قتل بقیه گوسفند واجب است یا نه؟

جواب: در رد المحتار آمده: (قوله فان قتل محرم صيداً ای حیواناً بریاً متوحشاً با اصل خلقتش و احتراز به عن البحرى وهو مايكون تولده في الماء ولو كان منواه في البر لان التوالد اصل والکينونة بعده عارض فكلب الماء والضفدع المائى كما قيده في الفتح قال ومثبه السرطان والتمساح والسلحفاة بحرى يحل اصطياده للمحرم بنص آلاية^(۴) وعمومها بتناول لغیر الماکول منه وهو الصحيح خلافاً لما في مناسک الکرمانی من تخصیصه بالسّمک خاصة اما البری فحرام مطلقاً) پس معلوم گردید که صحیح نزد احناف آن است که بقیه آبی در عموم آیه (احل لكم

(۱) فان زوره او خلله او عقده اساء ولا دم عليه (ردمختار) وكذا لو شده بحبل ونحوه لشبهة حينئذ بالمخيط من جهة انه لا يحتاج الى حفظة بخلاف شهد الهميان في وسطه (ردالمحتار باب الاحرام ج ۲ ص ۲۱۵ ط. س. ج ۲ ص ۴۸۱). طغیر

(۲) وكذا يستحب لمريد الاحرام ان يلبس ازار واداء على ظهره في هذا بيان السنة والا فستر العورة كاف (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الاحرام ج ۲ ص ۲۱۵ ط. س. ج ۲ ص ۴۸۱). طغیر

(۳) ردالمحتار باب الجنایات ج ۲ ص ۲۹۱. طغیر

(۴) سورة المائدة: ۹۳. طغیر

صيد البحر و طعامه متاعاً لكم) داخل بوده و در قتل آن گوسفند واجب بوده و ممکن حدیث بر بری محمول باشد.

اگر مردی در حالت مجبوری از طرف زنان جمار کند چه حکم دارد: سوال: ۷۲ الف:

زید جمرات ثلاثة را به تاریخ ۱۲ از سوی زنان و کالتاً رمی کرد زیرا قافله در حال حرکت بود و رمی کردن زنان بسیار دشوار بود این رمی صحیح شده یا نه در صورت عدم صحت خون واجب است یا نه؟

آیا محرم می تواند عینک بپوشد یا نه: سوال: ۷۳ ب: آیا محرم من تواند عینک بگذارد یا نه؟

جواب: الف: رمی جمار واجب بوده و ترک واجب اگر به سبب عذری صورت گیرد موجب هیچ چیزی نمی شود طریقه در ردالمحتار آمده: (و کذا اکل واجب اذا تركه بعذر لاشی علیه کما فی البحر)^(۱) پس دور اینصورت چون به علت ازدحام زیاد که عذر است زنان رمی جمار را ترک کرده اند لذا خون واجب نیست.

ب: می تواند بپوشد.^(۲)

اگر محرم بوت بپوشد خون بر او واجب می گردد یا نه: سوال: ۷۴ اگر محرم بوت بپوشد

و بجلک هایش پنهان گردد خون جنایت بر او لازم می شود یا نه اگر جنایات متعدد باشد یک خون واجب می گردد یا خون های متعدد؟

جواب: در صورت پوشیدن بوت خون جنایت لازم می گردد اما در جنایات تداخل صورت گرفته و ی خون واجب می شود که ذبح آن در حرم ضروری می باشد اگر شما خود نمی توانید بروید شخصی را که به حج می رود می توانید وکیل خود بسازید که او خریداری نموده و ذبح کند در بدائع آمده: (اذا لبس المخیط من قميص اوجبه او خفین او جوربین من غیر عذر و ضرورة يوماً كاملاً ارتفاع فعلیه الدم لایجوز غیره لان لبس احد هذه الاشياء يوماً كاملاً ارتفاع کامل فیوجب

(۱) لو ترک شتاً من الواجبات بعذر لاشی علیه علی ما فی البدائع (ردالمحتار باب الجنایات ج ۲ ص ۲۷۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۵۵).
ظفر الدین غفر له

(۲) لجملة الکلام فیہ أن محظورات الاحرام فی الاصل نوعان نوع لا یوجب فساد المعج ونوع یوجب فساد اما الذی لا یوجب فساد فانواع بعضها یرجع الی اللباس وبعضها یرجع الی الطیب وما یجرى مجراه من ازالة الشعث ولقضاء النفث وبعضها یرجع الی توابع

وبعضها یرجع الی الصيد (بدائع الصنائع بیان ما یحظره الاحرام ج ۲ ص ۱۸۳). ظفر

کفارة کامله وهی الدم^(۱) همچنان در کتاب مذکور چنین آمده: (ولهذا لم یجز الدم الابمکة وان ما عرف اختصاص جواز الذبح بمکة بالنص وهو قوله تعالى (حتى يبلغ الهدى محله)^(۲) وفي شرح لباب المناسک لملا علی قاری فی شرایط جواز الدم والثالث ذبحه فی الحرم بالاتفاق سواء وجب شکراً او جبراً) وفي الدر المختار: والزائد علی يوم کالیوم وان نزعہ لیلاً واعاده نهاراً مالم یعزم علی الترك^(۳).

اگر کسی سنگریزه ها را از منی برداشته ورمی کند آیا خون لازم شود یانه: سوال: ۷۵
الف: اگر حاجی سنگریزه ها را از مزدلفه نیارد بلکه از منی بردارد ورمی کند خون لازم می شود یانه؟

اگر رمی خلاف ترتیب صورت گیرد خون لازم می شود یانه: سوال: ۷۶ ب: اگر رمی جمار مطابق ترتیب صورت نگیرد خون لازم می شود یانه؟

اگر شخصی در روز سوم رمی جمار نکند خون لازم می شود یانه: سوال: ۷۷ ج: اگر کسی در روز سوم رمی جمار نکند خون بر او لازم می گردد یانه؟
جواب: الف: اگر سنگریزه ها را از مزدلفه نیارد واز منی بردارد ورمی کند خون لازم نمی گردد اما اگر از نزدیکی جمره بردار مکروه تنزیهی می باشد^(۴).

ب: واگر رمی جمار به ترتیب صورت نگیرد ترک سنت بوده و چیزی در آن لازم نیست^(۵).
ج: به همین ترتیب در ترک رمی روز ۱۳ ذی الحجة خون لازم نمی گردد وتفصیل این مسأله در کتب فقه موجود است.

(۱) بدائع الصانعة کتاب الحج فصل فی بیان ما یخطرہ الاحرام ج ۲ ص ۱۸۶ و ج ۲ ص ۱۸۷. ظفیر

(۲) بدائع الصانعة ج ۲ ص ۱۸۸. ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجنایات ج ۳ ص ۲۸۷.

(۴) ويستحب ان یأخذ حصی الجمار من المزدلفة او من الطريق ولا یرمی بحصاة اخذها من عند الجمرة فان رمی بها جاز وقدساء کذا فی السراج الوهاج وعالمگیری مصری کتاب الحج باب خامس ج ۱ ص ۲۱۸ . ماجدیه ج ۱ ص ۲۳۳. ظفیر

(۵) الثاني عشر) أنه فی اليوم الأول یرمی جمرة العقبة لا غیر ، وفي بقية الأيام یرمیها یبدأ بالأولی ثم بالوسطی ثم بجمرة العقبة کذا فی المحيط ، وإن بدأ فی اليوم الثاني بجمرة العقبة فرماها ثم بالوسطی ثم بالنبي تلي المسجد إن أعاد الوسطی والعقبة فحسن کذا فی محیط سرحسی رجل رمی فی اليوم الثاني الجمرة الوسطی والثالثة ولم یرم الأولی فإن رمی الأولی ثم أعاد علی الثانية والثالثة فحسن مراعاة للترتیب . رمی الأولی وحدها أجزاء عندنا وعالمگیری مصری کتاب الحج باب خامس ج ۱ ص ۲۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴. ظفیر

فصل پنجم

حج بدل

حج بدل چرا است: سوال: ۷۸ حج بر زنان فرض گردید چرا نماز جمعه فرض نشده است

بدیل نماز جمعه وجود ندارد در حالیکه حج بدل وجود دارد موضوع از چه قرار است؟

جواب: حج مانند زکات مال است پس طوریکه زکات بر زن لازم است حج نیز بر او فرض بوده و بودن محرم همراهیش شرط می باشد بدل جمعه ظهر بوده و چون بیرون شدن زن و شرکت او در جماعت ممنوع می باشد بدین جهت جمعه بالایش فرض نگردیده و در حج نیابت درست است طوریکه در زکات درست می باشد یعنی طوریکه حج را توسط دیگری می توان انجام داد زکات را نیز میتوان توسط دیگری داد و تحقیق و تفصیل این مسائل در کتب فقه عربی موجود می باشد.

شخص ۶۲ ساله می تواند حج بدل کند یا نه: سوال: ۷۹: شخصی که حج بر او فرض

است و عمرش ۶۲ سال گردیده اما به علت ضعیف کمزور و ناتوان بوده و چنان می اندیشد که تکالیف راه تحمل نخواهد توانست و به ضعف هاضمه نیز مبتلا بوده و سه دختر نابالغ نیز دارد در چنین حالات آیا به هر ترتیب خودش باید حج برود یا با حج بدل فرض از ذمه اش اداء می شود؟

جواب: با چنین احتمالاتی حج بدل مسقط فرض نیست زیرا اصل شرط برای حج بدل عاجز بودن کلی می باشد طوریکه در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام الی الموت لانه فرض العمر حتی تلزم الاعادة بزوال العذر) (۱).

آیا زن می تواند از سوی مرد حج بدل کند: سوال: ۸۰۶ آیا از سوی زید که وفات نموده

زنی می تواند حج بدل کند یا نه؟

جواب: زن می تواند از سوی مرد حج بدل کند اما افضل آن است که حج بدل توسط مرد صورت گیرد در الدر المختار آمده (فجاء حج المرأة و غیر هم اولی) (۲).

شخصی به نیت حج حرکت نمود اما در راه وفات کرد شخص دیگری رقم او را گرفته

حج نمود چه حکم دارد: سوال: ۸۱ شخصی غرض ادای حج فرض به سوی مکه معظمه

حرکت نمود و در راه قبل از رسیدن به میقات وفات کرد با رقم باقی مانده او شخص دیگری از

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ - ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸ ، ظفر

(۲) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳ ، ظفر

طرف اوج نمود اکنون ورثه متوفی از این شخص پول را می خواهند زیرا متوفی برای او وصیت نکرده بود در اینصورت از سوی متوفی حج اداء شده است یانه وآیا ورثه حق مطالبه پول را دارد یا نه؟ باید یاد آور شد که عده ای از ورثه نابالغ اند.

جواب: شخص مذکور باید رقم را به ورثه بدهد زیرا متوفی هیچ وصیتی ننموده و رقم باقی مانده ملکیت ورثه گردیده لذا خرج رقم مذکور بدون اجازه ورثه بالغ جائز نبوده و چون درمیان ورثه نابالغان نیز موجود اند از طرف ایشان اجازه نیز داده شده نمی تواند بهر حال رقم باقی مانده را که درحج خرج نموده باید به ورثه متوفی بدهد و حج ان شاء الله تعالی از سوی متوفی ادا شده است طوریکه در موضوع تبرع وارث واجبی در شامی آمده (وان لم یوص به ای بالاحجاج فصر عنه الوارث جاز والمعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی ثم اعاد فی شرح اللباب المسئلة فی محل آخر وقال فلو حج عنه الوارث واو اجنبی یجزیه وسقط عنه حجة الاسلام ان شاء الله لانه ایصال للثواب^(۱) فان فسر المال فالامر علیه وفی ردالمحتار ولو کان المیت هو الذی دفع المامور ثم مات کان للوارث استرداد ما فی ید المامور وان احرم لان الباقی صار میراثاً لکون المیت لم یوص به)^(۲).

شخص کور که استطاعت دارد خود حج کند یا حج بدل نماید: سوال: ۸۲ یک شخص

نابینا که حج بر او فرض است آنقدر استطاعت دارد که می تواند یکی دو نفر را همراه خود ببرد که خدمتش را بنمایند در این حالت او خود حج کند یا حج بدل نماید؟

جواب: در اینصورت او می تواند از سوی خود کسی را به حج بدل بفرستد طوریکه در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت هذا ای اشتراط دوام العجز الى الموت اذا كان العجز كالجس والمرض یرجى زواله فان لم یكن كذلك كالعمی والزمانة سقط الفرض بحج الغير عنه فلا اعادة مطلقاً سوا استمرار به ذلك العذر ام لا)^(۳).

بر زید حج فرض بود امانه حج نمود ونه وصیت کرد اکنون چه باید کرد: سوال: ۸۳ زید

(۱) ردالمحتار باب الحج عن الغير قبل مطلب شروط الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۰۰. ظفر

(۲) ردالمحتار باب ایضا ج ۲ ص ۳۳۳. ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۹. ظفر

در حالی وفات نمود که حج بر او فرض بود اما او نه حج کرد و نه در این مورد وصیتی نمود اکنون در مالی که از او باقی مانده باید نخست حج بدل صورت گیرد یا اینکه میان ورثه تقسیم گردد و سپس ورثه از سوی خود برای زید متوفی حج بدل نمایند در این مورد شرعاً چه حکمی وجود دارد باید یاد آور شد که زید قرضدار نیز می باشد.

جواب: بدون وصیت بر ذمه ورثه ضروری نیست که از سوی متوفی حج بدل نمایند اما اگر تمام ورثه به این امر راضی بوده و همه بالغ باشند و از سوی متوفی حج بدل نمایند خوب است و امید است که از سوی میت انشا الله حج فرض اداء گردد در الدر المختار آمده: (ویشترط الامر به بالحج عنه فلا يجوز حج الغير بغیر اذنه الا اذا اُحج وحج الوارث عن مورثه^(۱)) ودر شامی چنین آمده: (وان لم یوص به ای بالاحجاج فیسرع عنه الوارث جاز والمعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی)^(۲) پس اگر تمام ورثه بالغ بوده و همه به حج کردن از سوی متوفی راضی باشند می توان قبل از تقسیم ترکه حج نمود اما اگر عده ای از ورثه بالغ و عده ای نابالغ باشند پس از ادای قرض ترکه تقسیم گردد و پس ورثه ای که بالغ اند می توانند از سوی خود برای توفی حج بدل نمایند.

خلاصه آنکه بدون وصیت بر ذمه ورثه ضرور نیست که حتماً برای متوفی حج بدل نمایند اما اگر بخواهند می توانند اینکار را انجام دهند و با اینکار ان شاء الله حج فرض از سوی متوفی اداء خواهد شد:

کسیکه صحتش خوب نباشد آیا می تواند در زندگی خود حج بدل نماید: سوال: ۸۴

حج بر شخصی فرض می باشد اما صحت او آنقدر خراب است که حتی به زنده ماندن خود امیدی ندارد و بسر او شخص یله گردی بوده و امید نمی رود که پس از وفات پدر مطابق وصیت او برایش حج بدل نماید در این حالت چه حکمی وجود دارد؟

جواب: در اینصورت چون او خود به سبب مرض از حج کردن عاجز است و امیدی نمی رود که در زندگی قدرت حج کردن را بیابد می تواند در زندگی خود شخص دیگری را از سوی خود به حج بفرستد و اگر خود چنین نکند پس باید وصیت نماید و با وصیت او از این بار سبکدوش خواهد

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸.

(۲) ردالمحتار باب الحج عن الغير قبل مطلب شروط الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۸.

شد و اگر پس از آن وارث او یا وصف وصیت از سوی او حج بدل نمایند گناه بر خود وارث خواهد بود نه بر متوفی در الدر المختار آمده: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط لكن بشرط دوام المعجز الى الموت) ^(۱).

آیا پیر ۶۶ ساله می تواند حج بدل نماید یانه: سوال: ۸۵ یک پیر ۶۶ ساله به امراضی مبتلا می باشد که سفر طولانی را تحمل کرده نمی تواند اگر کسی را از جانب خود به حج بفرستد درست است یانه؟

جواب: چنین شخصی به شرط عدم قدرت به سفر می تواند شخص دیگری را از سوی خود به حج بدل بفرستد ^(۲).

از ترس تکلیف کسی رابه حج بدل فرستادن و خود حج نکردن چطور است: سوال: ۸۶ یک شخص ثروتمند که حدود شصت سال عمر داشته و از نظر جسمانی نیز قدرت رفتن به حج را دارد صرف از ترس تکلیف می خواهد شخص دیگری را پول داده و به حج بدل بفرستد در اینصورت حج او اداء می شود یانه؟ باید آور شد که ثروت او از کار و بار آمیخته با سود بدست آمده است.

جواب: شخص مذکور خودش باید به حج برود و در حالت موجود با فرستادن شخص دیگری به حج حج فرض او اداء نمی گردد ^(۳) از ثروت حرام نباید حج نمود چنین حج مقبول نخواهد بود هر چند فرضیت حج اداء می شود.

شخص مذکور می تواند این طریقه را اختیار کند که نخست قرض گرفته و به حج برود و سپس قرض را اداء کند ^(۴).

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶.

(۲) و عنه قال: إن امرأة من عتمة قالت: يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج أدركت أبي شيخاً كبيراً لا يثبت على الراحلة أفأحج عنه؟ قال: "نعم" ذلك حجة الوداع (متفق عليه) (مشکوٰۃ کتاب الحج ص ۲۲۱) والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط لكن بشرط دوام المعجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶، ط. س. ج. ص ۵۹۹، ظفر).

(۳) والمركبة منهما كحج الفرض تقبل النيابة عند المعجز فقط بشرط دوام المعجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶، ط. س. ج. ص ۵۹۹، ظفر).

(۴) وقد يتصف بالحرمة كالحج بالاحرام (وتمتار) ليس حراماً بل الحرام هو اتفاق المال الحرام مع انه يسقط الفرض عنه معها ولا تنافي بين سقوطه وعدم قبوله فلا يثاب لعدم القول ولا يعاقب عقاب تارك الحج (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۱۹۱، ط. س. ج. ص ۴۵۶) اذا اراد الرجل ان يحج بمال حلال فيه شبهة يستدعي للحج ويقضى دینه من ماله كذا فی فتاویٰ قاضی خان (وعالمگیری کتاب الحج =

پیر هفتاد ساله که ضعیف است میتواند حج بدل نماید یا نه: سوال: ۸۷ عمر من هفتاد سال

بوده چشم نهایت ضعیف است و این ضعف روز به روز بیشتر شده می رود سرم دور می خورد از حج معذور هستم یا نه؟ اگر من نائب خود را به حج بفرستم فرض من اداء می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت برای شما جائز است که شخص دیگری را از جانب خود به حج بدل بفرستید زیرا عاجز بودن شما از سفر حج ظاهر می باشد در الدر المختار آمده: (والمركبة منهمما كحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت لانه فرض العمر)^(۱) خلاصه آنکه شما می توانید از جانب خود کسی را به حج بدل بفرستید و بهتر آن است که برای اینکار شخصی را در نظر بگیرید که حج فرضی خود را قبلاً اداء کرده و از احکام حج با خبر باشد (والافضل احجاج الحر العالم بالمناسك الذي حج عن نفسه)^(۲).

زید در ابتدا غفلت نمود و اکنون توانایی سفر را ندارد آیا می تواند کسی را به حج

بدل بفرستد یا نه: سوال: ۸۸ اگر زید که ثروتمند بوده و به علت غفلت ولی پروایی حج نکرده باشد تا آنکه به حد پیری رسیده و اکنون توان تحمل سفر را نداشته باشد اگر کسی را از سوی خود به حج بدل بفرستد فرض حج از گردن وی ساقط می شود یا نه؟

جواب: در اینصورت اگر او کسی را از جانب به حج بدل بفرستد صحیح بوده و از جانب او حج اداء می شود^(۳).

بدون تقسیم ترکه کسی را به حج بدل فرستادن درست است یا نه: سوال: ۸۹ آیا زید می

تواند بدون تقسیم رقم نقد یا زیورات کسی را از سوی هنده متوفیه به حج بدل بفرستد یا نه و آیا ثواب حج بدل به هنده خواهد رسید یا نه؟

جواب: برای زید جائز نیست که بدون تقسیم ترکه کسی را به حج بدل بفرستد و یا برای ایصال ثواب خیرات و صدقه نماید البته از سهم خود و یا آن عده از ورثه که بالغ بوده و راضی باشند می تواند کسی را به حج بدل بفرستد و یا صدقه و یا خیرات دهد و از سهم نابالغان چنین کاری را انجام داده نمی تواند باید سهم ایشان علیحده گردد^(۴).

= باب اول ج ۱ ص ۲۰۵. طحیر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸. طحیر

(۲) رد المحتار ص ۳۲۸ ج ۲. طحیر

(۳) دار فطنی مطبعه فاروقی ص ۲۸۲. طحیر

بخشیدن ثواب حج به کسیکه حج بر او فرض نبوده چطور است: سوال: ۹۰ اگر بر شخصی حج فرض نبوده و وفات نموده باشد و وارث او حج فرض را اداء نموده و به مکه معظمه رفته و از یکی از باشندگان آن شهر حج را خریده و ثواب آن را به مورث متوفای خود ایصال کند درست است یا نه و آیا به مورث متوفی ثواب حج نفلی خواهد رسید یا نه؟

جواب: جائز که کسی به مکه معظمه رفته و به شخصی خرج بدهد که حج نفلی کند و ثواب آنرا به میت ایصال نماید و شرط آن این است که شخص حج کننده هنگام بستن احرام از سوی میت نباشد حج را بنماید و از سوی او احرام ببندد اما درست نیست که حجی که او قبلاً نموده خریده شود و ثواب آن به میت ایصال شود زیرا حج خرید و فروش نمی شود.

اگر ورثه حج بدل کنند چه حکم دارد: سوال: ۹۱ شخصی وفات نموده و در حالیکه وصیت نکرده بود ورثه او از سؤیش حج بدل کرده اند آیا حج از سوی میت اداء می شود و آیا داخل ثواب می گردد؟

جواب: مذهب امام ابو حنیفه آن است که اگر حج بر میت فرض بوده و او وصیت حج نکرده باشد اما ورثه او از سؤیش حج بنمایند آن شاء الله از سوی میت حج اداء می گردد پس برای ورثه مناسب است که از سوی میت حج بدل بنمایند زیرا امید می رود که حج از سوی او اداء گردد و ورثه نیز ثواب بدست خواهند آورد در شامی آمده: (فقی مناسک السروجی لو مات رجل بعد وجوب الحج ولم یوص به فحج رجل عنه او حج عن ابیه و امه عن حجة الاسلام من غیر وصیه قال ابو حنیفه یجزیه ان شاء الله تعالی و بعد الوصیه یجزیه من غیر المشینة) و فیه ایضاً عن اللباب وان لم یوص به ف تبرع عنه الوارث و کذا من هم اهل التبرع فحج ای الوارث و نحوه بنفسه ای عنه او حج غیره جاز و المعنی جاز عن حجة الاسلام ان شاء الله تعالی^(۱).

اخرج الدار قطنی عن جابر بن عبد الله (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (ﷺ) من حج عن ابیه و امه فقد قضی عن حجة و کان فضل عشر حجج و اخرج ایضاً عن زید بن ارقم (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (ﷺ) اذا حج الرجل عن والديه تقبل عنه و منها و استشیرت ارواحها فی السماء و کتب عند الله برّاً فقط^(۲).

(۱) فتاویٰ عالمگیری مصری ص ۲۴۰ ج ۱. ظفر

(۲) ردالمحتار باب الحج عن الغير مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳. ظفر

کسیکه به حج بدل فرستاده می شود آیا می تواند اول از آن رقم خود حج کند:

سوال: ۹۲ شخصی که هیچگاهی حج ننموده و شخصی برای او رقمی غرض حج بدل بدهد اما او از آن شخص اجازه بگیرد که امسال خودم حج خواهم کرد و سال آینده برای شما آیا اینکار جائز است یا نه؟

جواب: در حج بدل ضرور است که از کسیکه پول گرفته شده و با پول او سفر حج را نموده نخست از سوی او حج نماید پس در صورت مسوله حج امر اداء نخواهد شد (ولجواز النيابة فی الحج شرائط ومنها نية المحجوج عنه عند الاحرام والافضل ان يقول بلسانه لبيك عن فلان ومنها ان يكون الحج بمال المحجوج عنه)^(۱).

رقمی را که مادر گرفته در سهم چه کسی حساب می گردد: **سوال:** ۹۳ الف: هنده از جايداد متروکه زید مبلغ ششصد روپيه را گرفته و به یک پسر خود یعنی عمر داد که از سوی خودش حج کند این رقم در سهم هنده حساب می گردد یا نه؟

ب: عمر در حضور بسیار از مردم اظهار داشت که من یک منزل خود را فروخته و به حج می روم آیا در اینصورت بر عمرو واجب است که پولی را که مادر خود برای حج بدل گرفته باز پس بدهد یا نه؟

ج: عمرو قبل از این حج را اداء ننموده حالانکه حج بر او فرض بوده است آیا در اینصورت برای او

جائز است که از سوی مادر خود حج بدل نماید یا نه؟

د: برای وجوب شرط است که شخصی توان رفتن سه کوس فاصله را داشته باشد کسانیکه چنین گفته و هنده را از رفتن به حج باز داشته اند در مورد ایشان چه حکمی وجود دارد؟

جو ب: الف: هنده این مبلغ را در سهم خود محاسبه کند زیرا تمام ورثه ذمه دار آن نیستند.

ب: اگر عمرو واقعاً از هنده پول نگرفته باشد در اینصورت واپسی آن بر او لازم نیست و اگر در حقیقت گرفته باشد در آنصورت یا آنرا واپس نماید و یا در سهم خود محاسبه کند.

ج: در اینصورت از جانب شخص دیگر حج کردن مکروه است اما اگر از جانب کسی به حج برود

(۲) و الحاصل ان من قدر علی الحج وهو صحيح ثم عجز لمره الاحجاج اتفاقاً (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۷). فقیر

(۱) تعلق ترک الميت حقوق اربعة مرتبة الاول بها بتكفيه وتجهيزه من غير تبذير ولا تقير لم تلقى دونه من جميع ما بقي من ماله ثم نفذ وصاياه من ثلث ما بقی بعد الدين ثم بقسم الباقي بين ورثته بالكتاب والسنة واجماع الامة (مع سراجی ص ۶). فقیر

از سوی او حج اداء می شود و از جانب خود باید بعداً حج کند^(۱).

از سوی پدر توسط شخصی که استطاعت ندارد حج کردن چطور است: سوال: ۹۴ بر

پدر مرحوم من حج فرض بود اما به علت مریضی نتوانست به حج برود اگر من شخصی را که صاحب استطاعت نباشد از سوی پدر مرحوم خود همراه با خودم به حج ببرم فرض پدرم اداء خواهد شد یانه و به این شخص نیز ثواب حج می رسد یانه؟

جواب: اگر از پدر شما مال باقی مانده و وصیت کرده باشد در آنصورت حج کردن از سوی او ضرور می باشد و حج فرض او اداء می گردد اما اگر طوریکه گفتیم نباشد و شما تبرعاً از جانب او حج بدل نمایند خوب بوده و امید است که از طرف او حج اداء گردد و ثواب حج برایش برسد پس جای ترددی نیست و برای شخصی که به حج بدل می رود ثواب حج نیست اما اگر به آنجا رفته و عمره و غیره نماید ثواب آن اعمال برایش خواهد رسید^(۲).

درحجی که به اعانه صورت گیرد به کسی گفتن که اینقدر پول بده برایت حج بدل می

کنم: سوال: ۹۵ زید برای حج بدل از مردم پول به شکل خیرات طلب می کند چنانچه او تقریباً مخارج حج را تکمیل کرده است و اکنون به بکر می گوید که صرف صدر روبیه برای من بده من از طرف تو حج بدل می کنم در اینصورت از سوی بکر حج بدل می شود یانه و از ذمه او حج فرض ساقط خواهد گشت یانه؟ همچنان بکر می خواهد که به این ترتیب به چند نفر صد صد روبیه داده و ایشان را از سوی خود به حج بدل بفرستد در این مورد چه حکمی وجود دارد؟ اگر برای شخص غرض حج بدل پول داده شود و او حج نکند در این صورت چه حکم است؟ چون در حج زیارت روضه پیامبر ﷺ فرض یا واجب نیست آیا در آن نیز بدل صورت می گیرد؟

جواب: برای حج بدل ضرور است که مصارف کامل سفر حج به شخص کننده داده شود

(۱) فجاز حج الضرورة من لم يحج الخ وغيرهم اولی لعدم الخلاف (درمختار) قال فی الفتح بعد ما اُحال فی الاستدلال والذي يقتضيه النظر ان حج الضرورة عن غيره ان كان بعد تحقق الوجوب عليه بسلک الزاد والراحلة والصحة فهو مكروه كراهة تحريم الحج ومع ذلك يصح لان البهي ليس لعين الحج المفعول بل لغیره وهو الفوات (رد المحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳). طفر

(۲) فلا يجوز حج العير بغير اذنه الا اذا حج او احم الوارث عن مورثه لوجود الامر دلالة (درمختار) ولامضى جاز عن حجة الاسلام انشاء الله تعالى في هذا مقيد بالمشية ففي مناسك السروجي ولو مات رجل بعد وجوب الحج ولم يوص به فحج رجل عنه او حج عن ابيه او امه عن حجة الاسلام من غير وصية قال ابو حنيفة رضي الله عنه يجوز انشاء الله وبعد الوصية يجوز به من غير المشية آه ثم اعاد في شرح اللباب المسئلة في محل اخر وقال فلر حج عنه الوارث او اجنبى يجوز به وتسقط عنه حجة الاسلام انشاء الله لانه يصال للوارث (رد المحتار باب الحج عن العير ج ۲ ص ۳۲۹ ط. س. ج ۲ ص ۵۹۹ و ۶۰۰). طفر

طوریکه مصارف حج از هنگام حرکتش از منزل تا مکه معظمه و دوباره رسیدن تا خانه برایش تأدیه گردد و در غیر آن حج بدل فرض اداء نخواهد شد البتہ ثواب نفل برایش خواهد رسید و اگر به شخصی که به حج بدل می رود پول داده شود اما او از طرف آمر حج نکند از طرف آمر حج اداء نمی گردد^(۱) و گناه بر مأمور خواهد بود و مورد مواخذہ قرار خواهد گرفت.

زیارت روضہ پیامبر ﷺ موجب ثواب بوده اما در آن نیابت و بدلیت وجود نداشته و هر کسی که آنرا زیارت کند خودش مستحق ثواب بوده و کسیکه برای آن پول داده باشد برایش صدقه شمرده می شود.

شخصی به نیت حج حرکت نمود اما به علتی بازگشت آیا می تواند رقم آنرا را

بومسجد یا مدرسه خرج کند: سوال: ۹۶ شخصی به اراده حج از منزل خویش حرکت نمود

اما به علتی از راه باز گشت و دوباره به خانه آمد اکنون او بیمار و قریب الموت است صرف رقم مذکور در مسجد و یا مدرسه دست است یا نه؟

جواب: چون حج بر او فرض است اگر خود نتواند باید از سوی خود شخص دیگری را به حج بدل بفرستد و خرج رقم مذکور در کار دیگری چون مسجد مدرسه و غیره جائز نیست^(۲).

زنی که با حجابی که محرم ندارد آیا می تواند حج بدل کند یا نه: سوال: ۹۷ الف: زن

با حجابی که مال دارد اما محرم ندارد آیا می تواند کسی را از سوی خود به حج بدل بفرستد یا نه؟

ب: بدون محرم شرعی همراه با دیگران حج کردن جائز است یا نه هر چند به سبب تکلیف راه حفظ حجاب شوار باشد.

جواب: الف و ب: اگر محرمی که همایش برود نباشد حج بر او فرض نیست و بدون محرم شرعی رفتن به سفر حج درست نمی باشد و نه حج بدل بر او لازم می باشد و اگر محرم باشد و بتواند که همایش برود رفتن به حج فرض بوده و حجاب شرعی را حتی الوسع رعایت نماید و به

(۱) و علی من الشرائط الفقه من مال الأمر الخ (در مختار) ای المجموع عنه (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸) و بشرط نية الحج عنه ای الامر بقول احرم عن فلان الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۳ ص ۶۰۰) . ظفر

(۲) و المركبة منهما الحج الفرض تقبل النيابة عند العجز فقط لكن بشرط دوام العجز الى الموت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸) . ظفر

علت محفوظ نماندن حجاب حج ساقط نمی گردد هر وقتیکه حج فرض گردد و محرم موجود باشد که همایش برود باید تبحح بنماید و حجاب ضروری مراعات کند و پابندی حجاب غیر ضروری را ننماید^(۱).

حج بدل: سوال: ۹۸ زید به علت عذری نمی تواند به حج برود لذا می خواهد شخص دیگری را مصارف بلند داده و از طرف خود به حج بفرستد آیا این حج باز سوی دیگری جائز است یا نه در صورت جواز مصارف راه چگونه باید باشد بلند متوسط و یا به قدر کفایت؟

جواب: در حج فرض دز فرستادن شخص دیگری به عوض خود شرط آن است که خودش به هیچ شکلی نتواند به حج برود و کاملاً معذور باشد و در صورت عذر اگر شخص دیگری را به جای خود به حج می فرستد باید مصارف راه او را بدهد و در مصارف راه شرط نیست که مصارف بلند داده شود بلکه به هر شکلی که حج کننده راضی گردد به همان ترتیب خرج نماید اگر آمر خرج بلند بدهد نیز درست است و اگر متوسط و یا بقدر کفایت بدهد و مامور راضی گردد نیز جائز است خلاصه مامور طوریکه عادی بوده و موجب آسایش او باشد همان طور شود^(۲).

انجام حج نفل به شکل بدل چطور است: سوال: ۹۹ زید و والدینش حج فرض را اداء کرده اند اکنون زید می خواهد که از طرف خود و از طرف والدین مرحوم خود حج نفلی را به شکل بدل انجام دهد و سه نفری که اینکار را می کنند از ساکنان مکه بوده و از همانجا احرام حج بدل را می بندند آیا از طرف زید که زنده می باشد حج نفل به شکل بدل جائز است یا نه و ثواب حج بدل برایش خواهد رسید یا نه؟

جواب: قوله لم یجز ای عن الفرض وان وقع نفلاً للامر افاده فی البحر قال الحموی ومن ههنا یؤخذ عدم صحة ما یفعله السلاطین والوزراء من الاحجاج عنهم لان عجزهم لم یکن مستمراً الی الموت او لعدم عجزهم اصلاً والمراد عدم صحته عن الفرض بل یقع نفلاً^(۳) پس معلوم گردید

(۱) هو الحج فرض علی مسلم فی حر مکلف فی ومع زوج او محرم الحج بالغ الخ عاقل فی غیر مجوسی ولا فاسق فی لامرأة حرة ولو عجزوا فی سفر الحج وهل یلزمها الزوج لولان فی ولو حجت بلا محرم جاز مع الکراهة فی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۵۵۴ و ۵۶۵) والمرکبة بهما کصح الفرض نفل النيابة عن العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر الخ (باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸). ظفر

(۲) ومن الشرائط الفقهاء من مال الامر کلها او اکثرها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ط. س. ج ۲ ص ۶۰۰). ظفر الدین غفر له

(۳) کصح الفرض نفل النيابة عند العجز فقط لکن بشرط دوام العجز الی الموت لانه فرض العمر حتی تلزم الاعادة بزوال العذر (در =

کہ بدین ترتیب ثواب حج نفلی حاصل می گردد.

حج بدل در زندگی: سوال: ۱۰۰ وقتی کہ حج فرض باشد در چه صورتی می توان به جای خود شخصی دیگری را غرض حج بدل اعزام نمود؟

جواب: وقتیکہ خود نتواند به سبب پیری زیاد یا مرض غرض ادای حج سفر کند می تواند کسی را از سوی غرض ادای حج بدل بفرستد اما در صورت مرض اگر بعداً صحتمند شود و مرض ممکن الزوال باشد باید خود به حج برود این مسأله در الدر المختار آمده است.

احرام بستن از غیر در حج بدل در صورتیکہ مخارج کم باشد: سوال: ۱۰۱ کسیکہ به حج بدل می رود اگر به علت کمی زاد راه از میقات آمر احرام نبندد. بلکه از میقات خود یا میقات دیگری ببندد درست است یا نه؟

جواب: در حج بدل ضرور است کہ سفر حج از وطن آمر شروع گردد اما اگر به سبب کمی مصارف راه از جای دیگری کہ مخارج کفایت کند سفر شروع گردد درست است (وان لم یکف فمِنْ حَيْثُ يَبْلُغُ)^(۱) و باید از میقات آمر احرام ببندد و در صورت کمی مصارف راه از هر راهی کہ رسیدہ می تواند و از هر میقاتی کہ می گذرد احرام ببندد در اینصورت صرف همین شرط معلوم می گردد کہ حج او باید آفاقی باشد نہ مکی و از یکی از میقات ها باید احرام ببندد.

بدون وصیت از مال نابالغ حج بدل درست است یا نه: سوال: ۱۰۲ برادر من عمر علی وفات نموده و او شخص نہایت ثروتمند بوده اما وصیت حج را ننموده و ورثه او مشتمل بر سه پسر نابالغ و یک پسر بالغ سه زن و پنج دختر می باشد در اینصورت حج بدل چه حکمی دارد و زمین یتیم را به اجاره دادن و قرض مورث را اداء کردن چطور است؟

جواب: انجام اموری کہ به نفع یتیم تعلق دارد درست است مثلاً به اجاره دادن زمین اگر موجب نفع باشد درست است و حج کردن از سهم یتیم نابالغ در حالیکہ متوفی وصیت ننموده درست نیست و بر ذمه بالغان نیز ضروری نمی باشد البته اگر بالغان از سهم خویش برای متوفی حج بدل بنمایند بہتر است اما فرض یا واجب نمی باشد^(۲) و قرض متوفی باید از ترکہ مشترک داده شود

= (مختار) ای الغیر الذی یرجی زوالہ کالجس والمرص بخلاف نحو العمی فلا إعادة لو زال علی ما یاتی (ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸)، ظفر

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۵، ظفر

(۲) لومات رجل بعد وجوب الحج ولم یوص به فمح رجل عنه اوضح عن ابیه اوامه عن حجة الاسلام عن غیر وصی قال ابو حنیفہ رحمہ اللہ =

و در سهم نابالغان زکات واجب نمی باشد.

تجارت با رقم حج بدل درست است یا نه: سوال: ۱۰۳ بر هنده که زن ثروتمند بود حج فرض بود اما به علت مصروفیت های دنیایی در زندگی خود حج را اداء ننمود بلکه وصیت کرد که از جانب من حج را اداء کنید فاطمه که دختر ووارث او می باشد مبلغ سه صد روپیه به زید داد که از جانب والده من حج را اداء کن زید رقم مذکور را گرفت و چون راه مخدوش می باشد تا اکنون حرکت نکرده لذا رقم مذکور را به عمر داده که تجارت کند تجارت شروع گردیده و منفعت نیز حاصل شده است و زکات رقم مذکور را زید از منافع آن اداء کرده است بعد از مدتی فاطمه به زید گفت که من به پول ضرورت دارم آن رقم را به من بدهید بعداً دوباره به شما خواهم داد و زید رقم مذکور را به او داد اینکه زید با رقم مذکور تجارت نموده و از منافع آن زکات آنرا اداء کرده و آنرا دوباره به فاطمه داده چطور است و مستحق منافع باقی مانده آن چه کسی می باشد؟

جواب: چون مامور یعنی زید به علت مخدوش بودن راه حرکت نتوانست باز پس دادن رقم مذکور به فاطمه بر ذمه او لازم بود اما اگر به اجازه فاطمه تجارت با آن را شروع کرده و زکات را اداء کرده باشد جائز است و نفعی که از آن بدست آمده از فاطمه می باشد و گرفتن آن در اینصورت برای فاطمه صحیح می باشد اما بر فاطمه لازم است که از سوی هنده متوفی حج بدل بنماید و در این راه می تواند ثلث مال هنده را خرج کند و اگر مصارف از ثلث مال او زیاد باشد فاطمه اختیار دارد که مصارف را بدهد یا ندهد^(۱).

کسیکه از جانب والدین خود حج بدل کند به ایشان ثواب می رسد یا نه: سوال: ۱۰۴ زید بعد از وفات والدین خود می خواهد از جانب ایشان حج بدل کند آیا به آنها ثواب می رسد یا نه؟

جواب: فقها در این مورد نوشته اند که اگر بدون وصیت متوفی ورثه او از جانب او تبرعاً حج بدل بنمایند امید است که ان شاء الله از سوی او حج اداء گردد و فرض از ذمه اش ساقط شود

= یجزیه انشاء الله بعد الوصیه یجزیه من غیر المشیه (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸، ط. م. ج ۲ ص ۶۰۰). ظفر

(۱) خرج المکلف إلى الحج ومات فی الطريق وأوصی بالحج عنه إثمًا لحب الوصیه به إذا أخره بعد وجوبه الحج فان فسر المال أو المكان فالامر علیه أي علی ما فسره وإلا فالحج عنه من بلده الحج فی أي بالحج من بلده ثلثه (ردمختار) ای من ثلث مال الموصی الحج (ردالمحتار کتاب الحج باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۲ - ۳۲۳، ط. م. ج ۲ ص ۶۰۴ و ۶۰۵). ظفر

اگر چه یقینی نیست اما در حصول ثواب هیچگونه تردیدی نمی باشد طوریکه در شامی آمده: (و ان لم یوص به فترع عنه الوارث فحج ای الوارث ونحوه بنفسه او احج عنه غیره جاز قال ابوحنیفه یجزیه ان شاء الله تعالی) (۱).

بر هنده حج فرض بود اما بدون وصیت وفات نمود اکنون اگر پرسش از سوی او کسی را

به حج بدلی بفرستد کافی است یانه: سوال: ۱۰۵ بر هنده حج فرض بود اما او بدون

آنکه به حج وصیت کند وفات کرد اکنون پرسش زید می خواهد از طرف او حج بدل نماید به آن جهت که برای حج وصیت صورت نکرده آیا بر زید لازم است که کسی را از خانه خویش اعزام کند یانه و اگر شخصی از باشندگان مکه را عرض حج بدل انتخاب کند از طرف والده او حج اداء می شود یانه؟ همچنان در چنین حجی رفتن به مدینه منوره ضرور است یانه؟

جواب: در حالیکه متوفیه وصیت نکرده باشد حجی که وارث از سوی او می کند تبرع بوده و آنرا می توان از مکه معظمه نیز انجام داد و رفتن به مدینه منوره در چنین حجی ضرور نمی باشد (۲). فقط

اگر کسیکه فرض را اداء ننموده به حج بدل برود چطور است: سوال: ۱۰۶ شخصی که

حج فرض را بجا نیاورده او را به حج بدل فرستادن و توسط او انجام دادن حج بدل چطور است و طعن بر عالمی که آنرا مکروه گوید و غیر مقلد خواندن او چطور است و در مورد طعن کننده شرعاً چه حکمی وجود دارد؟

جواب: انجام حج بدل توسط شخصی که حج ننموده صحیح و جائز می باشد اما بهتر آن است که شخصی به حج بدل فرستاده شود که حج فرض خود را اداء کرده باشد لذا انجام حج بدل توسط شخصی که حج فرض خود را اداء ننموده مکروه تنزیهی می باشد طوریکه مفاد عبارت الدر المختار چنین است: (فجاز حج من لم یحج و غیرهم اولی) (۳) و علامه شامی از محقق ابن همام نقل کرده است که اگر بدل توسط شخصی صورت گیرد که با وجود فرض بودن حج از سوی خود حج نکرده باشد در حق او مکروه تحریمی است بصورت خلاصه اینکار در حق آمر

(۱) ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۸ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۰. ظفر

(۲) وان لم یوص به ای بالاحیاج فترع عنه الوارث الخ فمع بنفسه او احج عنه غیره جاز (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۶). ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳. ظفر

مکروه تنزیہی ودر حق مامور کہ حج بر او فرض بوده و حج نکرده باشد مکروه تحریمی است زیرا او به علت حج نکردن و تأخیر نمودن گنہگار می باشد لذا طعن بر عالمی کہ اینکار را مکروه گفته ناجائز و ممنوع است ودر حالیکہ احناف خود آنرا در حق مامور مکروه تحریمی می دانند مکروه گویندہ را غیر مقلد گفتن نشانه جہل و بی خبری از مسائل شرعی می باشد در شامی از فتح القدیر چنین نقل گردیدہ: (والذی یقتضیہ النظر ان حج الضرورة عن غیرہ ان کان بعد تحقق الوجوب علیہ بملک الزاد والراحلة والصحة فهو مکروه کراهة تحریم لانه تضییق علیہ فی اول سنی الامکان فیاثم بترکہ قال فی البحر والحق انها تنزیہیة علی الامر لقولہم والافضل تحریمیة علی الضرورة المامور الذی اجتمعت فیہ شروط الحج ولم یحج عن نفسه بالتأخیر)^(۱).

ونگہداشتن رقم اضافی از مخارج حج بدل برای مامور در صورتی درست است کہ آمر او را وکیل بالہیہ ساخته باشد یعنی بہ او این اجازه و اختیار را داده باشد کہ رقم اضافی را برای خود نگہدارد در الدر المختار آمدہ: (وعلیہ رد ما فضل من النفقة وان شرط له فالشرط باطل الا ان یوکلہ بھبۃ الفضل من نفسه)^(۲).

برای حج بدل آیا حرکت از وطن آمر ضرور است: سوال: ۱۰۷ آیا در حج بدل کہ در

صورت مرگ یا در حال زندگی از سوی کسی کہ قادر بہ سفر نباشد انجام می شود شرط است کہ خرج متوسط از جای سکونت آمر دادہ شود تا تمام ارکان حج اداء گردد یا چطور؟

جواب: از جملہ شرایط حج بدل این نیز است کہ بہ او امر یا وصیت شود وتمام مصارف سفر حج یا اکثریت آن از مال آمر باشد واینکہ حج از وطن آمر صورت گیرد در الدر المختار آمدہ: (وبشرط الامر بہ ای بالحج عنه فلا یجوز حج الغیر بغیر اذنه الا اذا حج او احج الوارث عن مورثہ لوجود الامر دلالة وبقی من الشرائط النفقة من مال الامر کلھا واکثرھا)^(۳) ودر ردالمحتار چنین آمدہ: (الحادی عشر ان یحج عنه من وطنہ ان التسع الثلث والا فمن حیث یبلغ کما سیأتی بیانہ)^(۴) فقط

آیا مرد ازسوی زن و غیر مقلد ازسوی حنفی حج بدل می تواند: سوال: ۱۰۸ آیا مرد می

(۱) ردالمحتار باب الحج عن الغیر مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۳۱ . ط . س . ج ۲ ص ۶۰۳ ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغیر فروغ ج ۲ ص ۳۴۰ . ط . س . ج ۲ ص ۶۱۲ ظفیر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۲۸ . ط . س . ج ۲ ص ۵۹۹ ظفیر

(۴) ردالمحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۲۹ . ط . س . ج ۲ ص ۵۹۹ ظفیر

تواند از سوی زن به حج بدل رود و همچنان آیا غیر مقلد می تواند که از سوی حنفی حج بدل نماید یا نه؟

جواب: مردی می تواند از سوی زن حج بدل نماید و همچنان غیر مقلد می تواند که از سوی حنفی حج بدل را انجام دهد^(۱).

آیا در به حج بدل رفتن اولاد بهتر است و آیا قرض دادن از رقم آن درست است یا نه:

سوال: ۱۰۹ از قاسم مبلغ پنجاه هزار روپیه میراث مانده و قبل از مرگ به حج بدل وصیت کرده بود بعد از مدتی چون اولاد قاسم جایداد را تقسیم نمودند رقم حج را علیحده گذاشتند تا چند سال بعد کسی را غرض ادای حج بدل بفرستند بعداً این مسأله را دانستند که کسی که به حج بدل فرستاده می شود باید از جایی فرستاده شود که قاسم در آن سکونت داشته و بهتر آن است که یکی از اولاد قاسم این حج بدل را انجام دهند آیا این قول صحیح است یا نه؟ و دادن قرض حسنه از رقمی که به حج بدل گذاشته شده و صرف آن در کارهای خود است؟

جواب: اعزام یکی از اولاد قاسم به حج بدل ضرور نیست و در این مورد نسبت به یک شخص بیگانه استحقاق بیشتری ندارند بلی ضرور آن است که غرض حج بدل کسی از محل سکونت قاسم فرستاده شود و رقمی که برای حج علیحده گردیده باید در حج صرف گردد و به زودی ترتیب فرستادن کسی گرفته شود و دادن قرض از آن و صرف آن در کارهای شخصی جائز نیست^(۲).

فرستادن کسی که قبلاً حج ننموده و کسیکه قبلاً حج کرده به حج بدل چطور است:

سوال: ۱۱۰ کسیکه قبلاً حج ننموده او را به حج بدل فرستادن چطور است و فرستادن کسیکه قبلاً حج نموده به حج بدل چگونه می باشد؟

جواب: حج بدل توسط شخصی که قبلاً حج کرده باشد افضل است و فرستادن کسیکه قبلاً حج

(۱) والأفضل للإنسان إذا أراد أن يحج رجلاً عن نفسه أن يحج رجلاً قد حج عن نفسه لئلا ولو أحج عنه امرأة أو عبداً أو أمة بإذن السيد جاز ويكره هكذا في محيط السرخسي (عالمگیری كشوری كتاب المناسك الباب الرابع عشر في الحج عن الغير ج ۱ ص ۲۶۳ - ۲۶۴ ، ماجديه ج ۱ ص ۲۵۷) فجاز حج الضرورة الخ والمرأة ولو أمة والعبد وغيرهم كالمرافق وغيرهم أولى لعدم الخلاف (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۱ . ط . س . ج ۲ ص ۶۰۳) . طبر

(۲) اما اذا لم يخرج راوصى بان يحج عنه الخ فانه يحج عنه من لث ماله من بلده (ردالمحتار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۲ . ط . س . ج ۲ ص ۶۰۴) . طبر

نموده به حج بدل مکروه می باشد زیرا در الدر المختار و شامی چنین آمده است ^(۱).

کسیکه به حج بدل فرستاده شد در راه وفات نمود اکنون چه باید کرد: سوال: ۱۱۱

شخصی یک نفر را از سوی خود به حج بدل فرستاد نفر مذکور قبل از آنکه به مکه معظمه برسد در راه وفات نمود بدین ترتیب حج امر اداء گردیده یانه و اکنون چه باید بکند؟

جواب: حج او اداء نگردیده و حج بر ذمه اش فرض می باشد پس در صورتیکه خود قدرت رفتن به حج را نداشته باشد شخص دیگری را غرض حج بدل بفرستد ^(۲).

رفتن چه کسی به حج بدل مکروه است: سوال: ۱۱۲

کسیکه حج نکرده رفتن او به حج بدل مکروه تحریمی می باشد این مطلب را می خواهیم بدانم که اگر صاحب استطاعت حج بدل بنماید برای او مکروه تحریمی می باشد یا اینکه شخصی که به لحاظ استطاعت حج برای او فرض نیست به شوق زیارت می خواهد به حج بدل برود در این مورد کدام اکراه شرعی وجود نخواهد داشت؟

جواب: کسیکه قبلاً بر او حج فرض گردیده رفتن او به حج بدل به اتفاق مکروه تحریمی می باشد و کسیکه بر او حج فرض نیست و استطاعت حج رفتن را ندارد چون نزد بعضی از علمای محقق و قتیکه به مکه معظمه برسد حج بالایش فرض می گردد لذا نزد ایشان او نیز به علت تارک فرض بودن مرتکب کراهت تحریمی می باشد طوریکه در شامی از بدائع از منقول است: (یکره احجاج الضرورة لانه تارک فرض الحج یفید انه یصیر بدخول مکه قادراً علی الحج عن نفسه قلت وقد افتی بالوجوب مفتی دار السلطنة العلامة ابو السعود و تبعه فی سکتب الانهر و کذا افتی به السيد احمد بادشاه والف فیہ رسالۃ) ^(۳) بهر حال کسیکه حج خود را اداء ننموده او را به حج بدل فرستادن به هیچ صورتی از کراهت خالی نیست خلاصه آنکه در صورت نداشتن استطاعت نزد بعضی کراهت تنزیهی می باشد و نزد علمایی که با رسیدن به مکه حج را فرض می

(۱) فجاج حج الضرورة من لم یحج الخ و غیرهم اولی لعدم الخلاف (درمختار) ای خلاف الشافعی فانه لا یجوز حجهم کما فی الزیلعی ولا یغنی ان التعلیل بفید ان الکراهة تنزیهية لان مراعاة الخلاف مستحبة فافهم (رد المحتار باب الحج عن الغیر ج ۲ ص ۳۳۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۳). ظفر

(۲) والحج فرضه ثلاثة الاحرام والوقف بعرفة الخ و معظم طواف الزیارة وهما رکنان الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۶۷). ظفر

(۳) رد المحتار باب الحج عن الغیر مطلب فی حج الضرورة ج ۲ ص ۳۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۶۰۲. ظفر

دانند مکروه تحریمی بوده و در صورت داشتن استطاعت به اتفاق مکروه تحریمی می باشد.

پولی که غرض حج بدل داده شده است چه باید کرد: سوال: ۱۱۳ زید دونیم صد روپیه به عمر داد که پس از وفات من از سوی من حج کن شش ماه بعد زید وفات نمود سه روز قبل از وفات پرسید که پول مذکور کجاست در جواب گفته شد که مردم می گویند که با این پول حج نمی شود جواب داده که عمرو اختیار دارد که به هر طریقی که بخواهد پول مذکور را خرج کند و در همان روز پنجاه روپیه به عمرو داد که در تکفین و تجهیز من صرف کن یک پسر و یک زن از زید مانده است شخصی حاضر است که در مقابل سه صد روپیه حج بدل بنماید اگر عمرو پنجاه روپیه از جانب خود بدهد و حج بدل بنماید حرجی نخواهد بود؟

جواب: اگر رقم مذکور (۲۵۰ روپیه) از ثلث ترکه زیاد نباشد باید رقم مذکور را در حج صرف نمود و در صورتیکه رقم مذکور برای حج گردن از وطن میت کافی نباشد حکم آن است که از هر جایی که با آن حج ممکن باشد از همانجا کسی به حج فرستاده شود در الدر المختار آمده: (والا فیحج عنه من بلده ان وفی به ثلثه وان لم یف فممن حیث یبلغ^(۱)) و اینکه عمرو از جانب خود پنجاه روپیه اضافه نموده و کسی را به حج بفرستد در این مورد روایات مختلف است و روایت جواز نیز وجود دارد لذا در این شکل نیز حرجی نیست در الدر المختار آمده: (و کذا لو حج لا لیرجع کالدین اذا قضاه من مال نفسه) قوله و کذا لو حج لیرجع ای انه یحوز^(۲).

بدلیل مجبوری می توان بدل نمود یا نه: سوال: ۱۱۴ به اعتبار استطاعت مالی بر زید حج فرض می باشد اما به علت پیری و نابینایی از رفتن عاجز است و توانایی آنرا ندارد که کسی را به شکل راهنما با خود برد آیا در این صورت می تواند کسی را از جانب خود به حج بدل بفرستد یا نه؟

جواب: برای معذر مذکور فرستادن شخصی فرض غرض حج بدل به شرائط جائز بوده و بدین ترتیب حج فرض او اداء می شود: (والمركبة منهما كحج الفرض تقبیل النیابة عند العجز)^(۳)

فرستادن کسیکه حج بر او فرض نیست و به حج نرفته در حج بدل درست است: سوال:

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۳ . ط. س. ج ۲ ص ۶۰۵ . ظفر

(۲) ردالمختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۳۴ . ط. س. ج ۲ ص ۶۰۶ . ظفر

(۳) الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الحج عن الغير ج ۲ ص ۳۲۶ - ۳۲۷ . ط. س. ج ۲ ص ۵۹۸ . ظفر

۱۱۵ شخصی کہ حج نکرده و حج بر او فرض نیست اگر از سوی کسیکه قبل از ادای حج مفروض وفات کرده و وصیت ادای حج نموده به حج بدل فرستاده شود آیا حج از طرف میت اداء خواهد شد یا نه؟

جواب: در اینصورت حج میت ساقط و اداء خواهد شد البته فقہا حنفی این صورت را مکروه می دانند بهتر آن است کہ کسی به حج بدل فرستاده شود کہ حج خود را اداء کرده باشد^(۱).

آیا باید پس از حج بدل به مکان امر باز گشت: سوال: ۱۱۶ آیا ضرور است کہ پس از انجام حج بدل مامور به منزل آمر باز آید؟

جواب: باز پس آمدن او به جای سکونت آمر ضرور نیست^(۲) البته بهتر آن است کہ واپس آید.

دادن حج خود به دیگری درست است یا نه: سوال: ۱۱۷ در مکہ معظمہ اکثر مردم حج خود را به شخص دیگری می دهند آیا اینکار جائز است اگر در آنجا از کسی برای زن مرحومہ خود حج بگیرم جائز است یا نه؟

جواب: بعد از حج کردن اینکار درست نیست کہ کسی پول گرفته و حج خود را به دیگری بدهد اما درست است کہ توسط یکی از اهالی آنجا برای والدین زوجه و غیره حج نفل کرده شود یعنی آن شخص قبلاً از سوی کسیکه حج می کند احرام ببندد.

فصل ششم

زیارت مدینه منوره

بعد از حج رفتن به روضہ پیامبر ﷺ سنت است یا مستحب: سوال: ۱۱۸ بعد از حج زیارت روضہ پیامبر ﷺ چه حکم دارد واجب است یا مستحب یک مولوی صاحب می گوید کہ عالمگیری و شامی زیارت روضہ پیامبر ﷺ را مستحب نوشته اند آیا این قول درست است؟

(۱) فحاز حج الضرورة من لم يحج والمرأة الح وغيرهم أولى لعدم الخلاف (درمختار) بكرة احتاج الضرورة لانه تارك. فرض الحج بغيره انه يصير بدخول مكة قادراً على الحج عن نفسه الح (درمختار باب الحج ج ۲ ص ۳۴۱ - ۳۴۲ ط. س. ج ۲ ص ۶۰۲) والافضل للانسان اذا اراد ان يحج رجلاً عن نفسه ان حج رجلاً قد حج عن نفسه ومع هذا الوجه رجلاً لم يحج عن نفسه حجة الاسلام يجوز عندنا وسقط الحج عن الامر كذا في المحيط (عالمگیری مصری كتاب الحج باب رابع عشر ج ۱ ص ۲۴۱ ط. س. ج ۲ ص ۲۵۷). ظفر

(۲) ولو ارجع رجلاً يؤدى الحج ويقيم بمكة جاز والافضل ان يحج ويرجع (ايضاً). ظفر

جواب: آنچه در مورد استحباب زیارت مدینه طیبہ در کتب مذکور آمده درست است ہر چند عدہ ای از علما بہ وجوب نیز قائل اند طوریکہ در الدر المختار آمدہ: (وزیارة قبروہ مندوبۃ بل قبل واجبۃ لمن لہ سعة) ودر شامی آمدہ: (قوله مندوبۃ ای باجماع المسلمین کما فی اللباب) ^(۱).

اگر شخصی بہ علت نا مساعد بودن اوضاع بہ مدینہ نرود چہ حکم دارد: سوال: ۱۱۹

الف: یک گروہ مسلمانان پس ادای مناسک بہ اساس اطلاعاتی کہ مبنی بر نا امنی بہ اساس حرکات مذمومانہ شریف بود از خوف جان بدون رفتن بہ زیارت روضہ مطہر پیامبر ﷺ بازگشتند آیا جماعت مذکور خاطی بودہ وقابل توبہ می باشند یا نہ؟

آیا بر ایشان وعید عاید می شود: سوال: ۱۲۰ ب: آیا جماعت مذکور در تحت حدیث (فقد جفانی) می آیند یا نہ؟

حج ایشان شدہ است یا نہ: سوال: ۱۲۱ ج: آیا حج ایشان تکمیل شدہ است یا نہ؟

آیا قطع مراودہ با ایشان ضرور است: سوال: ۱۲۲ د: آیات قطع اخوت اسلامی با ایشان واجب می باشد؟

جواب: الف: جماعت مذکور خاطی نیست زیرا در این وقت حقیقتاً دشواری ہا زیادی در رفتن از مکہ بہ مدینہ وجود دارد طوریکہ معلوم ومشہور می باشد وچون ایشان خاطی وعاصی نیستند پس بہ این وجہ توبہ بر ایشان لازم نیست ^(۲) وبدون هیچ چیزی توبہ واستغفار ہر وقت شایستہ مسلمان می باشد.

ب: جماعت مذکور دراین وعید داخل نیستند.

ج: حج ایشان تکمیل گردیدہ و هیچ نقصی در آن باقی نماندہ زیرا زیارت روضہ مطہر پیامبر ﷺ بعد از حج مستحب بودہ ویک عمل جدا گانہ صالح وموجب اجر وثواب می باشد وانجام ندادن این عمل صالح ونرفتن بہ روضہ مطہر پیامبر ﷺ در حج فرض باعث هیچ خلل نمی گردد.

د: ہرگز نہ.

اگر گروہی آوازہ خطر واشنیدہ وبہ مدینہ نرود چہ حکم دارد: سوال: ۱۲۳: تعداد بزرگی

(۱) ردالمحتار للشمی باب الہدی مطلب فی تفصیل قبرہ المکرم ﷺ ج ۲ ص ۳۵۲ - ۳۵۳ ط. س. ج ۲ ص ۶۲۶. طغیر

(۲) وزیارة قبرہ ﷺ مندوبۃ بل قبل واجبۃ لمن لہ سعة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الصدی مطلب فی تفصیل قبرہ المکرم ج ۲ ص ۳۵۲ ط. س. ج ۲ ص ۶۲۶). طغیر

به حج رفتند بعد از حج گروهی از ایشان به زیارت مدینه منوره مشرف شدند و تعدادی چون از خطرات راه شنیدند بدون زیارت مدینه طیبه واپس آمدند چنین اشخاص را بی ایمان مرتد و فاسق گفتن و ترک سلام و کلام و ترک خوردن طعام با ایشان درست است یا نه؟

جواب: این چنین حاجی ها را که به عذر مذکور از زیارت روضه پیامبر ﷺ و مسجد مبارک نبوی و حرم محترم مدینه محروم ماندند بی ایمان مرتد و فاسق گفتن حرام است و گویند گان چنین کلماتی فاسق و ملعون اند زیرا تکفیر کننده مسلمان خود در معرض سلب ایمان قرار دارد اعاذنا الله تعالی منه زیرا پیامبر ﷺ فرموده است: (ایما رجل قال لایخیه کافر فقد بآء به احدهما) ^(۱) و ترک سلام کلام و طعام با ایشان نا جائز است.

کسیکه به علت مجبورت به مدینه نرود حبش می شود یا نه: سوال: ۱۲۴ کسیکه حج بیت الله شریف را بنماید و مجبوراً به علت کمی خرج نتواند که به مدینه منوره برود خرج این شخص کامل است یا نه؟

جواب: در پوره و کامل بودن حج هیچگونه شبه و تردیدی نیست اما اگر با وجود استطاعت به مدینه منوره نرود مرتکب فعل بدی می شود و محرومی بزرگی در نصیص می گردد اما چون به علت کمی خرج مجبوراً از رفتن باز مانده باشد مواخذه ای بر او نیست ^(۲).

فصل هفتم

مسائل متفرقه حج

حجی که در روز جمعه واقع شود آنرا اکبر می گویند اصل در این مورد چیست: سوال: ۱۲۵ حجی که در روز جمعه واقع شود آنرا حج اکبر می گویند این امر اصلی دارد یا نه و حجی که در روز جمعه واقع شود دارای فضیلت می باشد یا نه؟

جواب: این امر آنقدر اصل دارد که پیامبر ﷺ حجی را که در اخیر نمودند در روز جمعه بود و در مورد آن این آیه مبارکه نازل گردید: (واذان من الله ورسوله الى الناس يوم الحج الاکبر) نازل گردید اصولاً حج اکبر در مقابل حج اصغر قرار دارد زیرا عمره حج اصغر بوده و حج در مقابل

(۱) مشکوٰۃ شریف. ظفر

(۲) وزارة قره ﷻ مندوبه بل قبل راجیه لمن له سعة ویدنا بالحج لو فرضا ویخیر لو فعلا ما لم یمر به (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الهدی ج ۲ ص ۳۵۲ ط س ج ۲ ص ۶۲۶). ظفر

آن حج اکبر می باشد.

جمع کردن مصارف هر دوطرف درست است یا نه: سوال: ۱۲۶ از چند سال به اینطرف این امر رواج یافته که در میان حجاج هندی بکثرت کسانی پیدا می شوند که بدون موجود بودن پول کافی برای مخارج سفر از هندوستان به عزم حج روان می شوند و هنگام بازگشت به علت مفلسی در سرک های خوابیده و به انواع مختلف امراض گرفتار گشته و بالاخره وفات می نمایند و این همان کسانی اند که حکومت حجاز باقوت تمام از هند می خواهد که رعایای خویش را از جده به هند برد و حکومت هندوستان هر سال رقم بسیار خطیری را که حدود ۴۰ ۵۰ هزار روپیه می شود بر ایشان خرج می نماید و آنده از اعضای مجلس که هندو اند بر اینکار اعتراض می نمایند در چنین شرایطی اگر توسط قانون این شرط بر عازمان حج عاید گردد که قبل از روان شدن به حج تکت دوطرفه کشتی را بخرند این شرط خلاف شرع نخواهد بود؟

جواب: اعمال چنین قیودی نظر به قوانین شرعی شرعاً جائز نیست خداوند عز و جل فرموده است: (واذن لی الناس بالحج یا توبک رجلاً وعلی کل ضامر یتاتین من کل فج عمیق لیشهدوا منافع لهم ویذکروا اسم الله فی ایام العلوامات) از دقت در مفهوم این آیت چنین معلوم می گردد که اعمال قیودی از این قبیل ممنوع می باشد.

بسیاری از مردم چنان اند که اصلاً اراده بازگشت را ندارند و در آنجا رفته و کسب و حرفه ای را در پیش گرفته و زندگی می نمایند و عده ای کار نموده و کرایه بازگشت خویش را پیدا می کنند لذا به هیچ صورتی مناسب نیست که بر ایشان چنین قیودی اعمال گردیده و از رفتن باز داشته شوند. فقط

هنگامیکه سومایه با عاید نا جائز مخلوط گردد چه باید کرد: سوال: ۱۲۷ پولی را که من غرض حج نگهداشته بودم به تدریج از معاشات خود جمع کرده بودم پول مذکور با عاید نا جائز مخلوط گردید چه شکلی برای پاک کردن آن وجود دارد؟

جواب: به همان مقدار پولی را که از معاشات خود جمع کرده بودید علیحده کنید رقم مذکور حلال و پاک خواهد بود.

ثواب عبادت در حرم مکه و مدینه چقدر است: سوال: ۱۲۸ عبادتی که در حرم مکی یا مدنی صورت گیرد چه بدنی باشد یا مالی ثواب آن چقدر است؟

جواب: در حدیث شریف در مورد ثواب نماز در حرم مکی ومدنی تفصیلی آمده است ابن ماجه در سنن خویش روایت نموده: (عن انس ابن مالک قال قال رسول الله ﷺ صلوة الرجل فی بینه بصلوة وصلوته فی مسجد القائل یخمس وعشرين صلوة وصلوته فی المسجد الذی یجمع فیہ یخمس مائة صلوة وصلوته فی مسجد الاقصی یخمسین الف صلوة وصلوته فی مسجدی یخمسین الف صلوة وصلوته فی المسجد الحرام بمائة الف صلوة) اما فقهای محقق تصریح نموده اند که متباقی عبادات مالی وبدنی نیز همین حکم را دارد چنانچه در الدر المختار آمده: (وکذا بقية القرب) ^(۱) همچنان در شامی چنین آمده: (ای کالصوم والاعتکاف والصدقة والذکر والقراءة) ^(۲) در الدر المختار آمده: (هل الحج یکفر الکبائر قیل نعم وقیل غیر المتعلقة بالآدمی فا عیاض اجمع اهل السنة والجماعة ان الکبائر یکفرها الا التوبة ولا قائل بسقوط الدین ولو حقاً الله تعالی کدین صلوة وزکوة) ^(۳) مقصود این عبارت آن است که به اساس قول عده ای حج گناه هان کبیره را نیز معاف می کند وعده ای گفته اند که کبائری که به حقوق عباد تعلق نداشته باشند معاف می گردند وقاضی عیاض گوید که اهل سنت اتفاق دارند که کفاره گناهان کبیره غیر از توبه چیز دیگری نمی باشد وتوسط حج دین ساقط نمی گردد هر چند حق الله باشد نماز قضای نماز ندادن زکات وغیره ودر مورد حدیث: (من حج الله فلم یرفث ولم یفسق رجع کیوم ولدته امه) می گویند که مراد صفات می باشد وعده الی کبائر را نیز در آن داخل می دانند مشروط به آنکه به حقوق العباد ودیون تعلق نداشته باشد اگر چه دین خداوند متعال باشد مانند نماز وزکات خلاصه در این مورد میان علما اختلاف وجود داشته وهیچ جانبی قطعی نیست.

اگر حاجی که دوجده وفات کند ثواب حج را می برد یانه: سوال: ۱۲۹ پدر مرحوم من به

شوق زیاد به حج رفت اما در منطقه جده در حالت بیکسی وفات نمود وهیچ کسی به او توجهی نکرده وقافله حجاج جسدش را بدون تجهیز وتکفین در همانجا گذاشته وخود بطرف مکه رفتند آیا او ثواب حج را خواهد برد واجری خواهد داشت؟

جواب: اجری که او ازاین مرغربت حاصل می کند زیاد است وثواب حج را نیز ان شاء الله کاملاً

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار قبل کتاب النکاح مطلب فی تفضیل مکه ج ۲ ص ۳۵۴ . ط. س. ج ۲ ص ۶۶۶ وجاءت احادیث تدل علی ان تفضیل ثواب الصوم وغیره من القربات بسکة (ردالمحتار کتاب الحج ج ۲ ص ۲۵۷ . ط. س. ج ۲ ص ۶۲۷). ظفر

(۲) ردالمحتار قبل کتاب النکاح ج ۲ ص ۳۵۴ . ط. س. ج ۲ ص ۶۲۷. ظفر

(۳) مشکوة باب المساجد ص ۷۲. ظفر

بدست خواهد آورد.

وفات درسفر حج قبل از حج: سوال: ۱۳۰ الف: یک شخص وزن او می خواهند به حج بروند؟ اگر در راه حادثه ای پیش آید ویکی یا هر دوی ایشان وفات نمایند یا ثواب حج را بدست می آورند یا نه؟

ب: اگر ایشان در حالیکه نیت حج را کرده اند در راه فوت کنند مستحق ثواب اند یا نه؟
ج: والده زوجہ شخص مذکور زنده بوده و تا کنون حج نکرده و اکنون به شوهر خود می گوید که مرا به حج ببر همین مهر من است و همین اکنون به رفتن آماده می باشد اما پدر زن مذکور ممانعت می کند در اینصورت چه باید کرد؟

د: از اکنون تا ایام حج زمان کافی باقی مانده آیا اگر کسی در راه فوت کند نیز ثواب بدست خواهد آورد یا نه؟

جواب: الف: اگر در راه وفات کنند یا حادثه ای پیش آید ان شاء الله ثواب کامل نزد خداوند برده و اجر عظیم خواهند داشت.

ب: ثواب حاصل می کند ^(۱).

ج: اگر برزن حج فرض نباشد و شوهر بر بردنش پافشاری ندارد پس باید زن مذکور از پدر خود اطاعت کند یعنی اکنون به حج نفل نرود در شامی آمده: (اما حج فطاعة الوالدین اولی مطلقاً) ^(۲).
د: ثواب حاصل می شود ^(۳).

جلد ششم به توفیق خداوند عز وجل پایان یافت.

ختم شد

(۱) مشکوٰۃ کتاب المناسک فصل اول ج ۲ ص ۳۲۳. ظفر

(۲) ردالمحتار باب الهدی ج ۲ ص ۳۴۸، ط. س. ح. ۲ ص ۶۲۱. ظفر

(۳) مشکوٰۃ کتاب المناسک ص ۲۲۳. ظفر

